

Tabula

Incipit tabula libri radioꝝ minoris mundi. hoc est hominũ. et p̄cipue pauperũ. quorum gratia hec summa est collecta

Tabula statim intuentiũ oculis (q̄ in ip̄a p̄tinent) manifestat. q̄p̄p̄ter vt legim⁹ Exodi. xxxij. decalogi m̄adata in tabul̄ moysi tradidit de⁹ vt se ab illoꝝ obſuãtia (quasi laterent) nullus excusaret. Sed fm̄ p̄ h̄nc sc̄do de aia. sicut corp̄is oculus sine lumie nihil videre p̄t. ita sine veritatis p̄me cognitõne est q̄si noctue oculus noster intellectus nisi luminis fontẽ aspiciat. quẽ Raymundus in hac summa sinceriter manifestauit. Quare fm̄ sui nois interpretatõem radius huius m̄di appellat. Ut ergo lucidius appareãt questõnes ⁊ dubitationes in hoc libro tradite ponitur tabula sequẽs. In qua p̄mo ponent̄ questiones ⁊ notata. ⁊ secũdo quota cuiuslibet in quo folio talis possit inueniri questio. Est ergo p̄ma questio ista

Sacra scriptura excellit et trãscendit oĩnes alias scientias	Folio p̄ma
Sacra scriptura verum predicat	eodem
Sacra scriptura inducit ⁊ inuitat nos ad patriam celestem	eodem
Que scientie sunt p̄sbyteris necessarie	fo. ij.
Quattuor sunt cause huius libri	eodem
Quis est titulus libri	eodem
Quid est sacramentum	eodem
Que est diuisio sacramentorum	eodem
De quolibet sacramento in particulari	eodem
Que sacramenta sunt iterabilia ⁊ que non	fo. iij.
De magnitudine eucharistie	eodem
De figuris eucharistie	eodem
Septem sunt sacramenta	fo. iij.
Quod sacramentorum est dignissimum	fo. v.
Ius canonicum est hic subiectum attributionis	fo. vi.
Missã habet multa prerogatiua	eodem
In qua lingua fuit celebrata p̄ma cõsecratio corp̄is xp̄i	fo. viij.
In qua virtute celebratur missã	eodem
Eucharistia quomodo definitur	eodem
Aliud est in eucharistia quod creditur ⁊ cernitur	eodem
Quo intelligitur quando dicitur. homo vidit corpus christi	eodem
An aliqs sanguis christi q̄ effusus fuit mansit in terra	eodem
Quare q̄ridie misse celebrant̄ cũ tamẽ xp̄s nisi semel passus sit	fo. viij.
Utrum hostia in triduo eleuata fuisset adoranda	eodem
Quis sacerdos magis peccat. an celebrans in peccato vel similans se celebrare ⁊ tamen non celebrans	eodem
Triplicia sunt festa	eodem
Vna collecta in summis festis dicitur	eodem
Deriuatio huius nominis misse ⁊ eius definitio	eodem
Deriuatio huius nominis collecte ⁊ eius definitio	fo. ix.
Solus sacerdos potest celebrare	eodem
Quid est sacerdos	eodem

Tabula

Quot sunt virtutes missæ	eodem
Irregularis & excommunicatus non potest celebrare	fo. ix
Angelus non potest celebrare	eodem
Sacerdos mortuus & iterum resuscitatus potest celebrare	eodem
Utrum concubinaris scismaticus degradatus potest celebrare	fo. x.
Utrum sacerdos portat in monstrantia spem panis vel corpus xpi	eodem
Utrum missæ de scis p̄ sint mortuis int̄m ac si legeret̄ de defunctis	eodē
Quomodo bona opera valeant pro defunctis	eodem
Heretici quam opinionem habent de suffragiis	eodem
In quo loco est purgatorium	fo. xi
Que sunt illa suffragia que prosunt defunctis	eodem
Quomodo differt pena purgatorii ab infernali pena	eodem
An pena purgatorii sit maior pena totius mundi	eodem
An ignis purgatorii sit corporalis vel spiritalis	eodem
Utrum purgatorium manebit post extremum iudicium	eodem
An missa celebrata pro vna anima iuuat plures	eodem
An quis in peccato mortali bonam operationem faciens pro defunctis possit eas absolvere a pena purgatorii	eodem
An purgatorium sit pars inferni	eodem
Quare christus descendit ad infernum	fo. xij.
An tunc defuit angelis in celo	eodem
Non implens penitentiam in presenti in futuro implebit	eodem
Quare sacerdos dicit dñs vobiscum Quare dicit oremus	eodem
Quare collecta sequitur Kyrieleyson & gloria in excelsis	eodem
Quomodo sunt collecte concludende	fo. xij
Quomodo sunt cognoscende ille conclusiones	eodem
Quare dicitur collecta	eodem
Quis est numerus collectarum in missa	eodem
Casus contingentes in missa	fo. xij. & xiiij.
Quot sunt ordines	fo. xv.
Qui sunt casus qui impediunt a sacramento tam celebrantem quā con- municantem	eodem
De equiuocatione huius nominis calix & materia eius	eodem
De preparatione calicis & significatione illorum	fo. xvij.
Quare in nouo vino celebratur in festo transfigurationis	eodem
Qui sunt casus contingentes circa preparationem calicis	eodem
Qualiter erit hostia disposita	fo. xvij
De ritu figura & materia altaris	fo. xix
De canone & eius interpretatione & de modo ip̄m legendi	fo. xx
De casibus contingentibus circa hostiam	eodem
Quid faciet sacerdos si est venenum in calice vel aliquod aliud post con- secrationem	fo. xxij
Si effunderetur calix quid agat Et effusio calicis multipl̄ fit	eodē.
Quantum valet missa deuote audienti & sine peccato mortali	eodem
An vinum vel panis in consecratione annihilatur	eodem
An christus moueatur in hostia cum alijs casibus multis	fo. xxij.

Tabula

Quare post eleuatōem eucharistie digiti sacerdotis celebrātis enī p̄iē	fo. xxiiij
Et rō q̄re aliq̄ leuāt calicē coop̄tū aliq̄ discooptum	eodem
Quot missas potest celebrare sacerdos vno die	fo. xxv.
Si sanguis congelatur. Si sacerdos infirmatur	eodem
Si hostia est cruentata	eodem
Quare d̄t sacerdos hoc eī est corpus meū ⁊ non sic	eodem
An de spelta potest conficere	eodem
Vetula vendens corpus christi iudeis est cremanda	xxvi
Quid si hostia in eleuando frangat̄ siue diuidat̄	eodem
Quid si sacerdos ante altare occidatur	eodem
Quid si stercus auis cadat in calicem	eodem
Missā in die parasceues nec habet principium nec finem	eodem
In die parasceues altaria sunt denudata	eodem
Sine peccato debet esse qui vult sumere eucharistiam	eodem
Utrū aliquis digne accedere p̄t ad sacramentū eucharistie	fo. xxvij
Quare ecclesia in tribus diebus mortem christi deplangit	eodem
Quare passio sanctorū celebrat̄ cū gaudio. passio xp̄i cū lachrymis	eodē
An alicui denegabitur corpus christi	eodem
Quare iudei admittuntur ab ecclesia	fo. xxvij
Quibz nō d̄z dari corp⁹ xp̄i. Quadrupl̄ sumit̄ eucharistia	eodem
Carentibz vsu rōnis vt pueri nō d̄z ministrari hoc sacramentū	fo. xxix
Tria req̄runt̄ ad accedentē corpus christi	eodem
Que sunt vitanda post sumptōem corporis christi	eodem
Quare deus post pascha plagauit romanos	eodem
Quis effectus sequitur ex sumptione eucharistie	fo. xxx
Eucharistia quomodo presentabitur infirmo	xxxi
An hostia non cōsecrata possit porrigi infirmo pet̄ti sac̄m̄	eodem
Quō sacerdos peccat in p̄ferendo verba cōsecrationis	eodem
Tercia die infirmitatis suscipitur eucharistia	fo. xxxij
An die d̄nica p̄secrabit̄ Leprosus p̄t dari eucharistia	eodem
Deuotus ⁊ mundus suscipiet eucharistiam	eodem
Bruta animalia non suscipiunt eucharistiam	eodem
Quando hostie cōsecrate deficiunt sacerdos quid faciet	xxxij
Sacerdos leprosus potest celebrare missam	eodem
An h̄striōi v̄ iudici v̄ f̄uētibz iudeis dabit̄ eucharistia cū alijs talibz. eo.	fo. xxxiiij
An ex cōmunicatis dabitur eucharistia	eodem
Manifesto peccatori non dabitur	eodem
Semel dabit̄ laicis infirmis in mense. secus est de religiosis	eodem
Quare sub duplici specie consecrabitur	eodem
An infirmo carenti vsu rationis dabitur eucharistia	xxxv
Mortuis non dabitur hoc sacramentum	eodem
Quid si iudeus accedat ad eucharistiam cum christianis	eodem
Mulieribus ⁊ latronibus penitentibus dabitur	eodem
Quid de eucharistia que euomitur	eodem
Quid si sacerdos dimittat hoc pronomen meum	eodem
Tempore necessitatis non est celebrandum in ordeo	fo. xxxvi

Tabula

Extrema unctio quibus danda est. quando danda est. q̄s differenter da- bitur sacerdotibus et laicis. et in quibus partibus corporis dabitur	fo. xxxvij eodem
De hac dictione tempus an dicat tempus vel tempus	fo. xxxvij
An infirmi ante mortem videant angelos presentes et iudicium	eodem
Quotiens dabitur unctio	eodem
Intrans bellum non potest inungi cum alijs casibus	eodem
Quam viam intrandi celum docebit sacerdos	xxxix
An percussus in torneamentis possit inungi	eodem
An intrans bellum possit suscipere sacramenta	eodem
Licitum est audire fures et latrones	eodem
Pro furibus et latronibus in facto occisis non est orandum	fo. xl.
Sacerdos an debeat gaudere de morte malefactoris	eodem
Corpora suspensorum p̄nt admitti ad sepulcrum si penituerint	alij bo
Clerici non scribant litteras pro vindicta sanguinis. Cum casibus nis ibidem notatis	eodem
Definitio baptismi fo. xli. Triplex est baptismus	xli
Quadruplex institutio baptismi	eodem
Quis instituit. in quo loco fiet. quot sunt dona baptismi	eodem
Baptizandus habebit tres paternos	eodem
Cathezismus et exorzismus precedunt baptismum	eodem
Statim post exorzismum et catezismum paruulus baptizabitur	xliij
Mulier in necessitate baptizat	eodem
Tria sunt in baptismo	eodem
Alia notificatio sacramenti baptismatis	eodem
Baptismus imprimat caracterem	eodem
Christus est principalis causa efficiens baptismi. sacerdos instrumentum	eodem
Baptismus delet omnia peccata in adulto	eodem
Verba non interponantur ad formam baptismi	xliij
Requisit ad baptizantem cognitio verborum forme baptismi propter intentionem. eodem	eodem
Quilibet homo potest baptizare servata debita forma etc.	eodem
Paruulus baptizatur	eodem
Paruulo confertur gratia in baptismo	eodem
Ad confirmationem quinque requiruntur	fo. xliij
Quare in signum crucis confirmat. Et quare quis in facie peccat	eodem
In confirmatione tria notantur	eodem
Ratio quare post baptismum determinat de confirmatione	eodem
Non confirmatus non potest confirmare	eodem
An simplex sacerdos possit confirmare	eodem
Confirmatio confert novam gratiam	eodem
Utrum confirmatio sit sacramentum necessarium	fo. xlv
Baptismus non potest iterari	eodem
Hoc pronomen ego non est de forma baptismi	eodem
In omni lingua potest baptizari	eodem
Loco (baptizo) non ponatur mergo	eodem
Recipro pronominis (te) non potest poni proprium nomen	eodem
Non potest poni in nominibus sed in nomine etc.	xlvj

Folio iij

Et sacerdoti. Prima est sciētia grāmāticalis. vt vba sacre scripture possit bene intelligere et in proprijs sensibz p̄palare. Secūda sciētia est musica. q̄ illa est ei necessaria ad dācantādū laudem dei. Tercia sciētia est comput^a ad dīstīctōem tempoz faciendam. Quarta sciētia est ius canonicū. q̄ illa est ei necessaria ad subditos bene et ratōnabiliter regēdos et informādos. Et hec quattuor habentur per beatum Augustinū de ciui. dei. Et tñ p̄uenienter in his metris habētur. **O**lerus in ecclesia sibi quattuor esse tenenda. **G**ramaticā. neuina. ius canonis atqz kalendas. ¶ **S**ecūdum qd̄ req̄rit ad sacerdotes est debita eloquētia. scz q̄ inter suos subditos valeat rite et bene exp̄mere et declarare ea que in sacra scriptura p̄tinentur. ¶ **T**ercium p̄ncipale (quod omnia alia minus p̄ncipalia ad se trahit) est bona vīta. scz q̄ subditis p̄beat bonum exemplum morum et virtutū. Et ideo p̄biter dicitur a p̄teo es ere. qz p̄tere debet viam suis subditis eterne salutis. **U**n̄ fm̄ beatum Augustinū. via eterne salutis p̄sistit in dei charitate. in p̄mi dilectōe. in mādatozum dei executōe. et in errantiū cor̄ rectōe. ¶ **S**ecūdo p̄libātur quattuor cause sciētie huius libri. quia fm̄ philosophū p̄mo physicoz et p̄mo posteriorz. Scire est rem p̄ causam cognoscere. ideo p̄prie loquēdo tm̄ due sunt cause sciētie huius libri. Prima est causa efficiēs p̄ncipalis. et est deus qui omniū est p̄ductor. vt dicit Jo. p̄mo. Omnia per ipsum facta sunt. Sed causa efficiēs minus p̄ncipalis est Raymūdu frater ordinis p̄dicatoz. qui vidēs imperitoruz ciencozum paupertatē intantū q̄ nō poterāt eis libros emere in iure canonico in quo studere poterant. hāc summulam p̄p̄lauit. in qua sub breuibz p̄tinentur plura omibz sacerdotibz scire necessaria. Sed aliqui alij dicūt q̄ Raymūdu hāc summulam nō fecit. sed fecit quādam magnam summam p̄p̄ais eam. ex qua quidam versificatoz hāc summulam extraxit volens sub breuibz p̄prehendere ea que ibi ad longum p̄tinentur. qui p̄pter arrogantiam euitādā nomen suū exp̄rimere noluit. quia fm̄ dicitur Seneca de causa efficiente nō est multum curādum. ergo hic non est aliqua difficultas vel mentio faciēda de causa efficiēte. Secūda causa finalis dicitur. et est duplex. scz finis intra. et finis extra. Finis intra est cognitio septē sacramētozum. Sed finis extra est ipse deus omnipotens et p̄p̄osus ad quem om̄es alie sciētie ordinātur. Sed improprie p̄t̄. **C**ari causa formalis. que etiā est duplex. scz forma tractatus. et forma tractādi. Forma tractatus p̄sistit in diuisione. Sed forma tractādi cōsistit in modo agēdi. qui in hoc libro est quadruplex. scz descriptiuus. diuisiuus. demonstratiuus. et expositiuus. Sed causa materialis improprie loquēdo est subiectum huius libri. quod est ius canonicum a doctoribz et sanctis p̄. tribz institutum. de quo amplius postea patebit. ¶ **T**ercio p̄libatur titulus. **U**nde p̄mo iste liber sic intitulatur. **I**ncipit summa Raymūdi. Et summa dicitur om̄is liber qui extract⁹ est de alio libro. vt summa dictādi. que extracta est a magnis libris rhetoricalis sciētie. sic simili modo dicitur de ista summa Raymūdi. quia Raymūdu in alio opere posuit magnū et longum processum proficiam a quo iste liber est extractus. **A**liiter etiā iste liber intitulatur fm̄ aliquos scz summa pauperum. quia pauperes clerici nō valentes sibi libros magnos comparare et p̄lixos. vt decreta et decretalia et h̄mō. des

Tabula

Intentio baptizantis est necessaria	eodem
Questio de duobus pueris	eodem
Baptismus confertur equaliter a bono z malo ministro	eodem
Abortiuus qd est Abortiuus dupliciter generatur	eodem
Muliere moriente in partu quid agendum est	eodem
Non baptizatus non sepelietur in cimiterio	eodem
Quomodo forma eius vitatur et quotupliciter	eodem
Forma baptismi non potest variari	fo. xlvij
Tria requiruntur ad baptismum	fo. xlvij
Unus potest immergere et alter baptizare	eodem
Si duo proferant verba vnus immergit	eodem
Iudeus et infidelis possunt baptizare	eodem
Diabolus non potest baptizare	eodem
Aqua est materia baptismatis	fo. xlvij
Triplex est baptismus	fo. xlix
Nullus potest seipsum baptizare	eodem
Principalis pars pueri in egressu debet baptizari	eodem
Utrū puer baptizatus in pte debeat postea baptizari in toto	fo. l.
Quomodo exciditur puer a matre mortua	eodem
An baptizandus immergi debeat	eodem
Tria dantur in baptismo	eodem
An vnus possit simul duos baptizare	eodem
Ille de cuius baptismis dubitatur. quomodo debet baptizari	eodem
Baptismus non iterabitur	fo. li.
Caracter baptismi non erat in christo iesu	eodem
Triplex est fides baptizantis	eodem
Iudei persequuntur ecclesiam	eodem
Multiplex est baptismus z quō possunt sufficere ad salutem	fo. liij
Quare baptismus fiet in aqua munda	fo. liij.
In terra aere aut igne nō potest fieri baptismus	eodem
Utrum in sanguine aut in oleo baptizandū sit	eodem
An in aqua alio liquore mixta est baptizandum	eodem
An puer in vrero matris existens possit baptizari	eodem
Duo requiruntur ad baptismum	fo. liij
Tres sunt immersiones	eodem
Quid fiat quando baptizans pdit loquelam. plata pte forme	eodem
Quare baptismus habet triplicem immersionem	eodem
Eucharistie sacramentum habet duplicem spem	eodem
Quo nomine hermaphroditus debet baptizari	eodem
In confirmatione potest nomen imponi z variari	eodem
An in prima vel secunda vel in tertia immersione remittatur peccatus ori- ginale	fo. lv
Triplex est cognatio et spiritalis subdiuiditur	eodem
Ex quibus sacramentis causatur talis cognatio spiritalis	eodem
Inter leuantes non contrahitur cognatio spiritalis	eodem
In confessione contrahitur aliqua affinitas	eodem

Prologus

venit emere presentem librum et eum studere cum diligentia et postea dictum est de quibusdam generalibus, que debitus ordo procedendi in libris exigit, scilicet de declaratione thematis in principio libri, de causis, et titulo. Nunc consequenter propter maiorem evidentiam et declarationem infrascriptorum aliqua sunt prenotanda. Unde ex quo presens liber est de sacramentis, ergo aliqua de sacramentis in generali videnda et proponenda sunt. Et primo quod sit sacramentum. Secundo de divisione sacramenti. Tercio accedendum est specialiter ad ipsa sacramenta, et de unoquoque determinare per se. Quarto dicendum est de ornamentis sacerdotum mystice exponendis. ¶ Quatum ergo ad primum respondet quod sacramentum per magistrum quarto sententiarum sic definitur. Sacramentum est visibilis forma invisibilis gratie aie collata, quia in omnibus sacramentis forma duntaxat est visibilis, ut in sacramento baptismi, forma aque solummodo est visibilis sed gratia illius sacramenti est invisibilis, videlicet ablutio peccati. Simili modo dici potest de sacramento eucharistie. Nam ibi solum videmus formam panis, sed gratia huius sacramenti invisibilis est, scilicet ipse dominus noster iesus christus, qui sua gratia reficit animam, purgat, et letificat. Ideo etiam sacramentum a solo deo glorioso institutum est, quia sacramentum est signum rei sacre, sed signum ab homine positum est fallibile, sed sacramenta debent esse firma et infallibilia, ergo sacramenta a solo domino sunt instituta. Et dicitur sacramentum quasi sacrans mentem, vel sanctificans animam, vel quasi signum sacre rei, et sic manifeste patet definitio sacramenti. ¶ Quatum ad secundum (scilicet de divisione sacramenti) respondetur, quod septem sunt sacramenta, videlicet, ordo, matrimonium, baptismus, confirmatio, unctio, eucharistia, et confessio. Unde sunt tales usus. Ordinat, adiungit, baptizat, crismat, et ungit. Peccatum plangit, et in altari sacra tangit. Et istis septem sacramentis assimilantur septem virtutes, quarum tres sunt theologice, et quatuor politice siue formales. Tres virtutes theologice sunt fides, spes, et charitas. Unde sacramento baptismi coaptatur fides, quia in baptismo excitatur fides christi. Sed sacramento confirmationis coaptatur spes, quia ibi spes roboratur in futuro. Sed sacramento eucharistie coaptatur charitas, quia eucharistia est signum maxime charitatis et unionis inter deum gloriosum, ecclesiam, et sanctam fidem catholicam. Sed quatuor virtutes politice siue cardinales sunt prudentia, temperantia, fortitudo, et iusticia. Iste quatuor virtutes coaptantur quatuor sacramentis predictis. Nam sacramento ordinis coaptatur prudentia, quia illi qui debent ordinari ad aliquos ordines tenentur esse prudentes. Et sacramento matrimonij coaptatur temperantia, quia ut dicit apostolus, cuiuslibet licet accipere propriam uxorem propter fornicationem evitandam. Et sacramento extreme unctiois coaptatur fortitudo, quia per sacramentum unctioem infirmi fortificantur et roborantur. Sed sacramento penitentie coaptatur iusticia, quia iustum est ut quicumque peccata commiserit quod ille debite poeniteat. ¶ Item advertendum est quod inter septem sacramenta quinque sunt necessaria et generalia, duo tamen voluntaria et particularia. Primum sacramentum necessarium et generale est baptismus, per quod tanquam per portam unitatem ecclesie intramus, et ideo baptismus dicitur sacramentum intrantium. Secundum est confirmatio, que fit per impositionem manus in qua datur gratia ad resistendum hosti scilicet diabolo, quare illud sacramentum dicitur pugnare

Tabula

F ilius compatrus p quos non est deuentum ad paternitatem possunt ad inuicem contrahere matrimonium	eodem
U trū plures ad unū puerū possint fieri compatres	fo. lvi
C ognatio contrahit̄ in duobus sacramentis	eodem
E t ponuntur ibidem casus impediētes matrimonium	eodem
D iaconus non potest dare corpus christi	fo. lvij
M ultiplex ordo est necessarius	eodem
C uiuslibet ordini imprimitur caracter spēalis	eodem
M ulier non potest pmoueri ad sacros ordines	eodem
M ulier menstruosa quomodo se habeat ad virum	fo. lvij
Q uid sit menstruum	eodem
U trum mulier menstruosa reddere possit viro debitum aut ab eo possit erigere	fo. lix
M ulier pariendo patit̄. M ulier post partū purgabit̄	eodem
M ulier ante partum communicabitur	fo. lx
Q uomodo paruulus nascitur ex utero	eodem
Q uid sunt sponsalia	eodem
S ponsalia fiunt quattuor modis	eodem
V erba contrahendi matrimonium sunt duplicia	fo. lxi
E cclēsia est duplex Q ui possunt contrahere sponsalia	eodem
A n sponsaliati compellantur ad matrimonium	eodem
S unt octo casus in quibus soluiunt̄ sponsalia z addunt̄ plures	fo. lxij
M ors triplex ē eod̄ D īna inter spōsalia z m̄rimoniū	fo. lxij
D e matrimonio z eius quidditate et multis questionibus	eodem
D uodecim casus sunt impediētes matrimonium	fo. lxij
M atrimonium est sacramentum	fo. lxv
M atrimonium quor̄ modis est illegittimum	eodem
P rima vxore mortua potest contrahi cum secunda	fo. lxvi
I n matrimonio sunt tria	eodem
D uo festa impediunt matrimonij celebrationem	fo. lxvij
M atrimonium est duplex. scz clandestinum z manifestum	fo. lxvij
I n quibus verbis contrahitur matrimonium	eodem
N otum est duplex. scz simplex z solenne	fo. lxix
S implex vorum impedit sed non dirimit matrimonium	eodem
Q uid est consanguinitas C onsanguinitas est duplex	fo. lxx
Q uid est linea consanguinitatis Q uod qd gradus	eodem
T riplex est linea consanguinitatis	eodem
I n quibus gradibus prohibitum est contrahere	eodem
E xplicit̄ cōtrahit̄ affinitas p quā generat̄ publica honestas	fo. lxxi
M ulta impediunt z dirimunt matrimonium	eodem
U trū consanguinitas impediāt matrimonium	eodem
Q ue consanguinitas fuit inter adam z euam	eodem
U trum sacramentū matrimonij conferat gratiam	fo. lxxij
P ueri illegittimi habent in se tres conditiones. scz sunt superbi. pomposi si. luxuriosi. z etiam blesi	fo. lxxij
U trum talis spurus tradi debeat religioni	eodem

eum. quod necessarium est magis viuis q̄ mortuis. Ideo stultissime & in-
 sapienter agunt homines qui vsq; ad tempus mortis expectant antequā
 p̄firmetur. Terciu sacramentū necessariū. est sacramentum cadentiu in
 pugna. videlicet sacramentum penitentie. Nam sicut corpus in pugna vul-
 neratum curatur medicina. sic anima peccatrix sacramento penitentie cu-
 ratur. Sed quartum est sacramentū p̄oficientium. videlicet eucharistia. qd̄
 interpretatur quasi bona gratia. Sed quintum sacramentū necessarium
 est dūcedentium a vita ista & morientium. scz sacra vnctio infirmorum. hec
 an̄ quinq; p̄tacta sacramenta sunt omnib; christifidelib; ad salutem ne-
 cessaria. Duo autem sunt sacramenta p̄ter predicta. videlicet ordo & cō-
 iugium. que dicuntur sacramēta particularia & volūtaria. quia nemo absq;
 p̄sensu & iudicio romane ecclesie. est cogendus & cōpellendus ad ea. quia
 stant sub p̄rio arbitrio vniuscuiusq;

¶ **H**ic istis vltimis est sciendū. q̄ inter ista p̄dicta septem sacramen-
 ta ecclesiastica aliqua sunt reiterabilia. et aliqua sunt nō reiterabilia. Sac-
 ramenta reiterabilia sunt. sicut penitentia. que reiterari debet dūmodo
 reiteratur peccatū. Etiam sacramentū eucharistie reiterat. qz quilib; bo-
 nus & deuotus christianus potest ad minus si confessus & p̄tritus fuerit
 semel in anno sumere corpus domini iesu xpi. vel om̄i die dominico. Etia
 p̄fessio iteratur. qz homo potest p̄tinue p̄fiteri. quādo scil; nouent se op-
 pressum peccatis. Similiter etiā iterari potest sacramentuz matrimoni-
 ta irreiterabilia sunt. et latius patebit in sequentibus. ¶ Sed sacramen-
 ta vt dicitur. q. i. qd̄ quidā. baptisimus. p̄firmatio. & ordo. qz nullus debz bis ba-
 ptizari. ordinari. vel p̄firmari. Unde si aliquo casu p̄tingeret q̄ aliqs post
 posita christiana religione heresim incidere. et postea heresi postposita fi-
 dem p̄stinam intraret. vel si moreret & resurgeret nō esset talis rebaptizā-
 dus. nec reordinandus. Et rō hui⁹ est. qz vt dicit magister sententiarū. libro
 quarto. distinctōe. vii. q̄ p̄ illa tria p̄dicta sacramenta imprim̄ ipsi anime
 character indelibilis. quare nō reiterantur. Quantū ad tercū articulu
 respondetur. q̄ ex quo sacramenta specialiter peraguntur in missa. tūc p̄i-
 mo videamus de corpore dñi iesu christi. Nā vt dicit Alexander. nihil in sa-
 cramento maius esse potest q̄ corpus & sanguis iesu christi. nec aliq̄ obla-
 tio potest esse dignior. maior. et melior. ~~...~~ tenus eam p̄cipue venera-
 ri. qz om̄ia alia sacramenta dependent. ~~...~~ p̄lo. Unde dicit Ricardus q̄
 illud sacramentū omnib; alijs sacramentis est efficacius. et ab isto sacra-
 mento om̄ia alia sacramenta dependent. qz ordo fit in missa quādo ali-
 quis ordinatur. Similiter quādo p̄secratur baptisimus etiam fit in missa
 et sic de alijs sacramentis. ita q̄ om̄ia sunt in missa. ergo de illo sacramen-
 to debemus p̄ncipaliter scire q̄ hoc est p̄figuratum in veteri lege multi-
 pliciter. Primo p̄figuratum est quādo melchizedech sacerdos summ⁹ ob-
 tulit panem & vinū. Secūdo p̄figuratū fuit hoc sacramentum quādo filij
 israhel mactabant agnū paschalem. Tercio p̄figuratū fuit quando filijs
 israhel pluebat manna de celo. Quarto in virga ionathe. Quinto p̄ aquā
 per ezechielem. Primo dicit q̄ hoc sacramentū est p̄figuratum per mel-
 chizedech q̄ obtulit panē & vinū. vbi exprimit̄ sensus sacramēti. quia dicit̄ in
 decretis. nullū dubium est quin sub specie panis et vini. verū corpus xpi

Tabula

Eriten impedit matrimonium	eodem
Quomodo surdi z muti contrahunt	eodem
Duplex est votum Simplex votum est duplex	fo. lxxv.
An vxor possit vouere	eodem
Nō celebrat scdas nuptias vxor nisi mortuo viro cū qbusdā casibz eodē	eodē
De impedientibus executōem matrimonij.	fo. lxxv. z lxxvi. z lxxvij.
An z qñ vxor potest ingredi religiōē	fo. lxxvij.
An papa possit dispensare q vxor sine consensu viri possit ingredi religiōem.	lxxix.
An rept^o apd mulierē z coact^o ad phēdū cū ea teneat mīmo^m.	eodē
An pueri sunt legitimi snia diuortij lata inter pūges	eodem
Lasus rex z regina nō generāt sz acceptāt puez alienū in plē z postea generant in octauo anno filiū qd illoz erit heres	eodem
An diaconus possit dimittere vxorē cōpulsus p epm	eodem
An ambulans sup terram in calceis pmittit aliquā ducere z postea de q ponit illam z idem pmittit teneat illam recipere	eodem
Mulier si stricta est quid agendum est	eodem
Una psona nō p̄t habere plures vxores	fo. lxxx
Matrimonij est scatiuū vnionis humane nature cū diuina	eodem
Paganus habens plures vxores conuersus ad fidem debet illam tenere que primo conuertitur	eodem
An mulier cognita ab alio in spē sui viri sit adultera	eodem
Mulier leprosa aut ifecta veneno teneat soluere debitū	fo. lxxxi.
Mulier leprosa nō tenetur cohabitare viro	eodem
Sponsalia soluuntur per lepram supuenientem	eodem
Vir sanus teneat mulieri leprose puidere de necessarijs	eodem
Impedimentū supueniens nō soluit matrimonij	eodem
Quis dicitur periurus	fo. lxxxij.
Spōsalia firmata iuramēto soluunt p subsequēs mīmonij	eodem
Matrimonij nō debet fieri p coactōem	eodem
Votum solenne impedit matrimonij contrahendū z dirimit matrimonij contractum	fo. lxxxij.
Abiurans prius peccata cōmissa z postea cōmittens tenetur duplicibz ter penitere.	eodem.
Peccata que sunt confessā nō reuiuiscunt	eodem
Iurans generaliter nō teneat ad casum inopinatum	eodem
Mulier nō potēs p̄tinēter viuere nō dz iurare p̄tinentiā	eodem
Iurās nō velle reddere debitū viro dz cū timore dei reddere	eodem
Interdictū ecclesie interdū impedit sz nō dirimit	eodem
Que sunt duo tpa p̄hibita in qbz nō celebrat matrimonij	eodem
Iuramentū z votum p̄supponunt possibilitatē.	eodem
Act^o p̄tractus p̄t ipubes reuocare post annos putertatē	fo. lxxxij.
Copula carnalis reuocat vxorē ex claustro	eodem
Quando masculus z qñ femina dz p̄ubes	eodem
Cōditio impedit matrimonij quo ad ignorantes	fo. lxxxv.
Seruus p̄trahens cum libera nō p̄t petere separatōem	eodem

Prologus.

Et sanguis continetur unde prefiguratum est per panem & vinum ad refectio-
nem. quia ibi sumitur corpus christi sub specie panis. & sanguis christi sub
specie vini. ergo bene prefiguratum est. quia sicut panis & vinum sunt nutrime-
ta corporis humani. sic etiam corpus et sanguis iesu christi sunt nutrime-
ta anime. Nam panis cor hominis confortat. et vinum cor hominis letificat
Per que datur intelligi quod sicut panis & vinum sunt nutrimenta et refectio-
es corporis humani. ita corpus christi et sanguis eius sunt nutrimenta & re-
fectiones anime. Unde dicitur Proverb. nono. Venite comedite panem
meum. Secundo illud sacramentum prefiguratum fuit in esu agni paschalis
ut habet Exodi. xij. Et ratio est. quia in esu agni paschalis fuit institutum
quod iudei illum comedebat accinctis rebus. calciatis pedibus. baculos habentes
in manibus. cum lactucis agrestibus festinanter comedendo. Sic pariter
formiter est de sacramento eucharistie quod nos suscipere debemus tanquam
quod agnum paschalem. Nam ad ipsum accedendum est accinctis rebus. hoc
est per puritatem mentis. Unde dicitur in euangelio Luce duodecimo
Sunt lumbi vestri precincti. id est renes. Sed per secundum videlicet (Calci-
atis pedibus) designatur deuotionis affectus & desiderium. Unde in Cantico.
septimo capitulo dicitur quod pulcras es in calciamentis tuis filia hierusalem. Sed
per tertium videlicet (Baculos in manibus habentes) intelligitur passionis me-
moria domini nostri iesu christi. Unde in Genesi dicitur. In baculo meo iordam
nem transiui. Sed per quartum videlicet (cum lactucis agrestibus comeden-
do) amaritudo correctionis designatur. Unde psalmista Libauit eos in
pane lachrymarum. Sed per quintum videlicet quod comedebant festinanter
promptitudo bone voluntatis et virtuose operationis intelligitur. Unde
in Proverbis dicitur. Uidi hominem velocem in operibus suis coram regibus
stare. Secunda ratio est. nam esus agni paschalis fuit institutus propter re-
fectionem israeliticorum quando fuerunt redempti a captiuitate Pharaonis.
et perreperunt per mare rubrum. et sic ad reuerentiam huius transitus ce-
lebrauerunt pascha. quia pascha grece idem est quod transitus latine. ita etiam
nos per agnum ab infernali captiuitate liberati sumus. Joannis primo. Ecce
agnus dei. quia sicut agnus est mundus & purus. sic corpus domini nostre
iesu christi mundum est & purum. quare merito per agnum fuit figuratum.
Tercia ratio est. quia sicut agnus edebatur ab hebreis quando transierunt per
mare rubrum. ita christus verus agnus instituit & comedit quando exiit de
hoc mundo ad patrem. Tercio fuit figuratum per manna quod pluebat
de celo de quo dicit scriptura. panem celi prestulisti eis. Unde postquam abie-
runt mare rubrum siccis pedibus. & pharaon cum omnibus suis equis & curribus fuit sub-
mersus. tunc illis pluebat manna de celo. & sicut mare rubrum filii israel transie-
runt siccis pedibus. sic nos quando sumus submersi per baptismum. tunc suscipimus
corpore christi. quia qui non est baptizatus non sumet illud. Alia ratio. quia sicut pluebat
manna de celo. ita corpus christi porrigitur nobis sub specie panis. vñ. Ego sum
panis viuus qui de celo descendi. Jo. vi. Alia ratio est. quia sicut manna quod plue-
bat de celo habuit suauem saporem & dulce. sic corpus christi habet omnem virtutem & dul-
cedinem anime. Alia ratio. quia sicut illis quotidie pluebat manna de celo. ita quod quilibet
colligeret tantum quantum sibi sufficeret per diem. sic in christianitate quolibet
die faceret doctores sumunt corpus christi ad nutrimentum anime cuiuslibet factis

Tabula

Vir sciens contrahens vel cognoscens ancillam contractam nō potest separari ab ea.	eodem
Vir tenetur sequi virum	eodem
Per aspectum corporis probatur virginitas	eodem
Cognatio spiritualis superveniens nō frangit matrimonium	fo. lxxxvi.
Persona vouens debet esse libera	eodem
Votum quō definitur	fo. lxxxvii.
Votum solēne fit tripliciter	eodem
Ad votum tria requiruntur	eodem
Aliq obligantur ad votum, aliqui nō	eodem
Ad commutationem voti duo requiruntur	eodem
Votum augmentat meritum	eodem
Ordinū, aliq pnt precedere ad matrimonium aliq nō	eodem
Votum triplē potest in melius commutari	fo. lxxxviii.
Quis sit iudex clerici criminosi	eodem.
Clericus nō degradat? nō dz publice puniri	eodem.
Clericus ordinatus absq uxoris consensu est sibi restituend?	eodem
Irregularis et postea excommunicatus, si talis ordinatur ad sacros ordines est degradandus ppetue	eodem
Vir potest ordinari cum consensu uxoris	eodem
Ante ordinatōem iurabunt ambo coniuges castitatē	fo. lxxxix.
Rō qre sacerdos nō p̄t ducere uxore	eodem
Ordinatus p saltum est irregularis	eodem
Qui pueri dicuntur legitimi qui naturales	fo. xc.
Quomodo filij legitimantur	eodem
Illegitimi ex triplici cā nō possunt ordinari	eodem
Excommunicat? et postea ordinatus p̄uat bñficio habito	eodem
Excommunicat? q̄ ordinat? efficit irregularis	eodem
Excommunicat? sciens ordinat? ppetuo suspendit?	eodem
Servus ordinabitur cum consensu domini sui	fo. xci.
Propter quos casus aliquis nō ordinabitur	eodem
Cum seruo furtive recipiente ordines quis dispensat	eodem
Qui dicuntur furtive recipere ordines	eodem
Monachus fugiens claustrum est suspensus	eodem
Quid est apostata Et quotuplex est	fo. xcij.
Professus exiens claustrum cogitur redire	eodem
Triplex est bonum matrimonij	eodem
Triplex est actus conjugalis matrimonij.	eodem
Cognoscens sorore uxoris sue nō potest petere debitū	eodem
Mulier inhonesta siue suspecta nō dz habitare i domo sacerdot?	fo. xcij.
Sacerdotes debent subuenire pauperibus	eodem
Sacerdotes nō debent ludere	eodem
Sacerdotes debent studere et qualia	fo. xciiij.
Sacerdotes curati custodient aīas parochianoz diligēter	eodem
Plebani debent ponere corpus et animam pro populo eis commissio. si vis deant utilitatem puenire ex hoc.	eodem

Dialogus

Alia similitudo. qz pluebat eis manna de celo cū transierūt p terram. et in transitu fuit eis viaticum. ita corpus christi est nobis viaticū ad terrā pmissionis de hoc mūdo ad regnū celeste vt possimus viriliter resistere aduersarijs nostris Quarto. corp^o christi fuit figuratus in virga ionas themellica. Et p hoc designat refectio hui^o sacramēti z eius deuota oblatio. z iō figura sanguinis christi est vinū ad designandū refectōez. vñ in Laticis ca. p^o. Introduxit me rex in cellā suā. Quinto pfiguratū est p aquā. nā aq designat oblatōem. vñ Ezechiel. Uidi aquā egredientes. zc. Et h^o pter has figuras alie in scripturis p^olineāt multe. tñ he nūc breuiter sufficiāt p generalī introductōe ¶ Quantū ad quartū d^r q sacerdos volēs hoc sacramentū celebrare pmo induit humerale sup caput suū ad denotandū diuinitatē eē circūdatā humanitate. Sz alba z cingulus christi castitatē z sue matris virginitatē demōstrāt. Stola circa collum obediētiā christi designat. Casula officiū diuinū cū castitate designat eē pagendū. Sz p manipulū in manu leua humilitas christi designatur ¶ Introitus. pphetaz exclamationē z christi aduētū designat. Kyrieleyson misericordiā dei pfigurat. Gloria in excelsis. canticū angelicū in natiuitate designat. Sed eplā Joānis p^odicatōez z magoz apparitōem designat. Graduale cū alleluia p^ouersionē discipuloz ad christū designat. Euāgelium christi p^odicatōem demōstrat. Credo. fidē christianaz et robur christiane fidei fecit. Caput nudū sacerdotis. merā veritatē christi demōstrat Sz offertoriū fecit q sicut christ^o se obtulit p nob in ara crucis. ita et nos corpus nostrū ad patiendū p christo offeramus. z nō solū corp^o. sz aīam dei imagine insignitā offeramus in odore suauitatis. qd fecit nūmus quē offerimus q imagine est insignitus. q imago nūmi imaginē nostre aīme fecit. q deo p omī sacrificio qd in hac vita offerri p^o maxime est acceptabilis ¶ Silentium post offertoriū. christi passionē z iude traditōem designat. Eleuatio. crucis eleuatōem representat. Silentium post eleuatōem christi mortē et depositōez christi a cruce designat. Percussio pectoris indulgentiā z dñi nostri iesu christi clamorē in cruce clamātis ely ely zc. designat. Pax gaudium resurrectōis p^onuiciat. Cōmuniō p^osolatōem discipuloz de resurrectiōe designat. O^ones vitime designāt o^ones christi in terra p nob factas. ¶ Itē missa est. bñdictōem in die iud^o ¶ figurat. videlicet Venite benedicti in regnū patris mei ¶ Athēi. xxv.

Queritur. Utruz septē sint sacramēta in numero. ¶ Q^o ex^o peditis p^orbz generalibz nūc ad quāsdā questiones generales z ad dubia generalia intētio nostra est vertēda. ¶ Et qz hic determinat de sacramētis. ideoqz q^ostio p^odicta p^ouenit. ter hic est mouenda ¶ Et videt p^omo q nō. qz tot sunt sacramēta q^o h^o vasa gratie susceptiua. sed vas susceptiuū gratie est tm vnū. ergo erit tm vnū sacramentū ¶ Maior pars p magistrū sententiāz. ¶ Minor pater. qz sola eucharistia est vas gratie. cū ipsa includit totū christū doctorem z autorem omī rerum ¶ Secdo sic. tot sunt sacramēta quot sunt effectus sacramēti. sz effectus sacramēti sunt solum duo. ergo sacramēta erunt tm duo. ¶ Maior est nota in iure vbi agit de sacramētis. Sed minor p^o ex quarto sententiāz. Sed q sunt solum duo effectus pater. quia sacramenta ordinata sunt propter

Tabula

Contractus matrimonij est sacerdotibus prohibitus	eodem
Clericus non debet vocare clamorose	fo. xcy.
Sacerdos non debet exercere negocia secularia quacumque	eodem
Utrum sacerdos omittens horas peccet mortaliter.	eodem
Clerici non debent ducere choreas	fo. xcvi.
Chorea quomodo definitur	eodem
Clerici non intrabunt tabernas nec alia loca suspecta	eodem
Clerici debent vitare crapulam	eodem
Sacerdos debet esse castus vel cautus	eodem
Utrum sacerdos cognoscens aliquam mulierem caute excusetur a fornicatione.	eodem
Filij sacerdotum non succedunt in beneficiis patrum suorum	fo. xcviij.
Quis dispensat cum talibus	eodem
Clericorum bona debent diuidi in quatuor partes	eodem
Speciebus quatuor sunt capienda bona aliena	fo. xcviij.
Quid sit furtum et quotuplex	eodem.
Ablatum debet restitui	eodem
Fur debet restitui. et quantum. et quomodo cito	fo. xcix.
Utrum fur teneatur restituere puenit cum re furata.	eodem
Sacerdos non debet manifestare furtum sibi confessum	fo. l.
Quot modis manifestatur crimen confessum	eodem
Emens scienter furtum est princeps et teneatur ad restitutionem	fo. li.
Aliquis emit furtum scienter dupliciter.	eodem
Quid est pati naufragium	fo. liij.
Differentia inter naufragium iacturam ruinam et diluuium.	eodem
Utrum quilibet debeat ablata restituere	eodem
Tria sunt genera hominum que licite possunt spoliari	eodem
Res inuente quomodo sunt restituende	eodem
Quid agendum est de thesauro abscondito	fo. liij.
Damnatus ad mortem non potest facere aliquem actum legitimum.	eodem
Quomodo res ablata est restituenda	fo. liiij.
Utrum subtractio cuiuslibet rei sit furtum	eodem
Utrum usura furtum vel rapina sit licita	eodem
Quando bellum est iustum. et que sunt conditiones ad hoc requisite	eodem
Clericis non puenit bellare	fo. cv.
Utrum subditi possint mouere bellum	eodem
Qui tenentur sequi ad bellum et qui non	fo. cvi.
Quid de seruis captis	eodem
Quicquid rapitur in bello illicito est restituendum	eodem
Quid est sunonia	fo. cvij.
Triplex est munus	eodem
Munera possunt dari licite quinque modis	eodem
Beneficium duplex est	fo. cvij.
Contra voluntatem collatoris non tenebitur beneficium	eodem
Patronus quomodo definitur	eodem
Patronus fit tribus modis.	eodem

Prologus

Deletionē culpe et pene. mō culpa et pena tm̄ sunt duo effectus. ergo zc.

Tercio arguit. plura sunt sacramēta q̄ septē igit̄ zc. Antecedens pbat̄ qz missa oratio z eleymosina sunt sacramēta. z non sunt enumerata inter p̄dicta septē. ergo sunt plura. Ans p̄ p̄ma parte patet. qz illud quod libe rat a penis z a culpīs hoc est sacramentum. sed missa oratio z eleymosina sunt hm̄oi. ḡ zc. Maior patz ex quarto sentētiay. etiā minor. qz eleymosi na extinguit pctm̄. sicut aqua ignē. ¶ In oppositū est Raymūdus in lra et magister in q̄rto sententiay. q̄ ponūt esse septē sacramēta dūtaxat. Qd̄ etiā rōne p̄batur sic. tot sunt sacramēta quot sunt pctā capitalia. sed sep tem sunt pctā capitalia. ergo septem erūt sacramēta. Maior patz ex q̄rto sententiay. Minor patz p̄ fidem ecclie. qz d̄z q̄ cōtra peccati vulnus domi nus remedia instituit. sed septē sunt peccati vulnera que patēt in hac dis cione. saligia. cuius dictōis quelibet lra designat vnū de septē peccatis cap italibz. vñ d̄t metrīsta. Ut tibi sit vita semp saligia vita. ¶ Pro euiden tia questōis rememorandū est quid sit sacramentū. Vñ sacramentū p̄t supra patuit p̄ magistrū in sententijs sic definit. Sacramentū est sacre rei signū. z sc̄do ibidē d̄z sic. Sacramentū est signū sacre rei gratie inuisibilis

Sed p̄tra illas definitōes instat sic. nā si p̄ma esset bona. seq̄ret̄ q̄ imagi nes sanctoz depicte essent sacramēta. quod est falsum p̄m omēs docto res sacre scripture. sed p̄ntia tenet. qz sunt signa sacraz rez. Cōtra se cundā definitōem sic instatur. si esset bona seq̄retur q̄ eucharistia nō esset sacramentū. quod est falsum. cū sit primū sacramentū in ordine dignitat̄ ex quarto sententiay. Probat̄ tamē sequela. qz eucharistia est visibil' res qz obiectū visus. ¶ Pro solutiōe p̄mi ē notādū q̄ triplex ē sacra^m. nā qd̄ dam est significatiuū tm̄. aliud est effectiuū tm̄. sed terciū significatiuū z et effectiuū simul. Tūc ad p̄positum d̄z. q̄ p̄ma descriptio que non est defini tio. sed nois interpretatio. intelligit̄ de sacramēto p̄mo modo. nam tali mo do res sacra z cetera imagines sanctoz p̄sunt appellari sacramēta. sed tm̄ nō sunt sacramēta effectiue. Sed sacramēta secūdo mō dicta. in veteri le ge habebant̄ in cerimonijs. videlz an̄ r̄ps christi z gratie. S; terciō mō sa cramentū sumit̄ strictissime. z sic capit̄ in p̄posito. Ad rōem aut̄ cōtra se cundā definitōem habitam negat̄ p̄ntia. videlz q̄ eucharistia est visibilis res quo ad effectū qz als̄ ibidē. Nō decipereē circa suū obiectū. quod est falsum. z de tali sacramēto p̄p̄ie habemus fidem. ¶ Istis notatis sit cō clusio ista. q̄ sacramēta in sacrosctā matre ecclia non sunt plura q̄ septem. Probat̄ illa cōclusio p̄mo sic. qz tot sunt sacramēta quot sunt vitia eis op posita. sed talia vitia sunt septē. ḡ septē erunt sacramēta. Maior nota est ex p̄mo topicoy. Sed minor p̄batur. qz omēs sacramentū vel est ordinat̄ tum cōtra pctm̄ culpe vel cōtra pctm̄ pene. si cōtra peccatū culpe. hoc est triplr̄ p̄m q̄ triplex est culpa. scz originalis mortalis z actualis. Cōtra p̄ mā culpā ordinat̄ baptismus. qz sicut pctm̄ originale est pctm̄ oim pctoy inceptiue. sic baptismus ipm̄ delens est initū oim sacramentoy. Cōtra se cundā culpam scz peccatū mortale ordinat̄ confessio oris. Sed cōtra ter ciam sacra unctio. Si aut̄ est cōtra pctm̄ pene hoc est quadruplr̄. qz talia peccata sunt q̄druplicia. scz infirmitas ignorantia malicia z ꝑcupiscentia. Cōtra primū ordinat̄ sacramentū cōfirmatōis quod est stabilitas chri

Tabula

P atrono debet aliquid honoris et oneris	eodem
I us patronatus alienatur tribus modis	eodem
P ater potest presentare filium ad beneficium	eodem
N ullus potest presentare seipsum	eodem
Q uid fiet si sint duo collatores clerici vel laici	eodem
P ro ingressu religionis an potest aliquid recipi	fo. cix.
A n cum simoniacis dispensetur	eodem
P ro ordinibus nihil dabitur	eodem
S imoniaci intrans claustrum exibit	eodem
S imonia committitur dupliciter	eodem
S ub mala conditione non debet offerri ecclesia	fo. cx.
S i sanguineo resignatur simonia est.	eodem
S imonia est maximum peccatum	eodem
M eretricibus et histrionibus vel alijs personis suspectis non dabitur aliquid de patrimonio christi. nec debent spirituales tales locare	eodem
U sura est duplex. scilicet spiritualis et corporalis	fo. cxl.
U sura quomodo definitur	eodem
F ructus computabuntur in sortem	fo. cxij.
U surarij tenentur ad restitutionem	eodem
M anifestis usurarijs prohibentur officia ecclesiastica	eodem
H eredes tenentur ad restitutionem usure	eodem
U surarij et raptores comparantur	eodem
U surarioz. vnus publicus. alius priuatus	fo. cxij.
A n usura sit possibilis	eodem
A n magister deus accipere commodum de lectionibus	eodem
P ecunia potest ab aliquo recipi ad negociandum licite	fo. cxiiij.
I n traditione animalium triplex est contractus.	eodem
M utuans pro magna pecunia et redimens pro parua pecunia committit usuram	fo. cxv.
R es usurarij perdita inuenta ab eo qui dedit sibi usuram non est usurario restituenda.	eodem
C oncedens alicui pecuniam ad illum finem. vt tempore necessitatis iterum sibi precedatur usura est	eodem
A n precedens annonam antiquam alicui pro noua committat usuram	eodem
A n veteres denarios mutuas pro nouis committat usuram	eodem
Q uadruplex reuertere significat conuersionem cordis. loquutionis. operis et satisfactionis	eodem
P enitentia unde dicitur	eodem
P enitentia an sit sacramentum. Est duplex et p[er]nia.	eodem
Q uid est penitentia	fo. cxvi.
F letus duplex est	eodem
P enitentia precedit ex dictamine iusticie	eodem
T res sunt partes p[er]nie correspondentes triplici peccato. p[er]nitio. oris confessionis. operis satisfactio	eodem
P eccatoz. aliud actuale. aliud originale	eodem
P enitentia. alia canonica. alia arbitraria siue voluntaria	eodem

Folio III.

Secunda conclusio est. Ius canonicum est hic subiectum attributionis. Probatur illud ad quod ordinantur et cui omnia attribuitur principaliter in aliquo libro tradita hoc est subiectum attributionis. sed ius canonicum est huiusmodi. ergo etc. Maior nota est de se. Minor probatur sic. quia in hoc libro consideratur quedam regule in iure. quia ius canonicum dicitur a canon in greco quod est regula in latino. eo quod dantur hic nobis regule de vita clerici. et quid sit faciendum de rapina et furto. **P**er hoc ad rationes. Ad primam procedit maior. sed minor est falsa. quia ius canonicum hic consideratur per modum introductionis et subpendio. in decretis et decretalibus consideratur ad eade. Ad secundam per solo ex distinctioe. **A**d terciam procedit maior. et negatur minor. Ad probationem dicitur quod ius canonicum consideratur dupliciter. Uno modo quo ad se et quo ad magistros iustitiam statuentes. Alio modo consideratur quo ad veritatem in euangelio expressam. tunc dicitur quod primo modo dependet a papa. et sic non est eternum. Secundo autem modo est hic subiectum. et etiam taliter est eternum. **E**t hec de questione et alijs que prius proposita fuerunt circa declarationem thematis huius libri modo sufficiant.

pius liber s^e p^rsaica illius
Ummula de summa ray
m^ri venit .i. postposita
m^udi produit ista
.i. non ex graui seu difficili .i. facili
Non ex subtili. sed vili
.i. proponim^{us} .i. scripta
scribimus ista

renore .i. valet. s^e sumula. clericis. .i. ardua volumina.
Eloquio placet hec socijs. quia magna studendi
.i. intentio. s^e paupibus clericis
Lura sibi non est. modus is valet ergo loquendi
.i. multa intelligentes .i. non volumus s^e partem.
Inter doctores hunc nolumus ire libellum
iuuenibus s^e lib^ris prosumus
Paruus et rudibus quem tradimus esse legendum
s^e studetes s^e libello
Inuenient in eo quid quod iuuat utilitatis
s^e septem .i. in primo tractatu huius summiule. .i. post hoc
scz de his que pertinent ad missam.

De sacramentis primo tractatur. et inde

et de eius effectu talisactio talispectio
Hic de baptismo. de coniugio. symonia
de istis oibus habet in sequentibus tractatibus

Furtis. et spolijs. vsuris. atq; rapinis

Tabula

Quomodo taxat pnia que p peccato mortali fiet	eodem
Per stationem intelligitur spūalis gratia	fo. cxvij.
Indulgentie solum valent confessis et contritis	eodem
Infirmus non agens penitentiam potest tamē a deo saluari et hoc si des-	eodem
bitam habuerit contritionem	eodem
Nullus peccabit propter spem venie	eodem
Nemo debet confiteri corde ore et opere	eodem
Penitentia serotina prodest sz est difficilis z insegura	eodem
Ad agendū penitētiā quid nos mouet.	fo. cxviii.
Quid si parrochianus moriat̄ et sepeliat̄ in clauſtro	eodem
Quāta dabitur plebano portio	eodem
Quid sit sepultura	eodem
Fures latrones vsurarij nō sunt sepeliendi in cimiterio	eodem
Quid si fur latro zc. nō pnt loqui in extremitate	eodem
Sepultus in cimiterio vsurarius latro interficiens seipsum. et sic de alijs	eodem
similibus debent exhumari	fo. cxix.
Moriens in duello nō sepelietur in cimiterio	eodem
Peregrinus sepelitur vbi moritur	eodem
Sepulturam potest quilibet eligere	eodem
Tria sunt que faciunt aliquem parrochianum	eodem
Sacerdotē visitare infirmū tpe noctis itelligit̄ duplt̄.	fo. cxx.
Excōicatio quō describitur	eodem
Excōmunicationū alia maior alia minor	eodem
Casus quādo aliquis incidit in excōmunicationem	fo. cxxi.
Que sunt persone que possunt excōicatis cōicare	eodem
An occidere patrē vel matrē detestabilius sit q̄ occidere vxorē	fo. cxxij.
Excōmunicatus an possit intrare eccliam z audire ūbū chzisti	eodem
Clericūz percutiens est excōmunicatus	eodem
Excōmunicato non potest q̄s cōicare comedendo	fo. cxxiii.
Clericū potest q̄s pcutere in casu sine excōmunicatōne	eodem
Sacrilegiū quid est	fo. cxxiiij.
Latro et publicus spoliator nō gaudent emunitate	eodem
An religiosus pcutiēs clericū ad tantā pniā teneat̄ sicut laicus	eodem
An mulier pcutiens clericū pmittat sacrilegiū vel nō	eodem
An pcutiens rusticū credens clericū sit excōicatus	eodem
Testamentum quid est	eodem
Testamētum duobus modis fit	eodem
An mulieres maritate possint facere testamentum	fo. cxxv.
Res testande sunt duplices	eodem
An carens loquela possit testari zc.	eodem
An sacerdos possit testari	fo. cxxvi.
Bigamus quō definit̄ Et bigamia	eodem
Bigamia quot modis fit	eodem
Corrūpēs ūginē et postea ptrahēs cū eadē an sit bigamus	eodem
Sortilegium quid sit	eodem
Sortilegij species quot sunt	eodem

Prologus

de talibus vitijs s^c iste
Sortilegis vitijs carnis tractatus habetur

Hinc sequitur finis confessorum simul actus

s^c breuia .i. plon gani .i. nō ignorant. s^c pducēda

Quedam longani non inscius et breuiam

.i. pfecti⁹ .i. snā pateat s^c libro

Ut melius metro sensus tibi luceat isto

Iste liber (cuius subiectū est ius canonicū a sanctis patribus institutū) p^{ri}ma sui diuisione diuiditur in duas partes. scz in partem p^{ro}hemialē et partē executiuā. Pars executiuā ibi. (In summis festis) Prima pars adhuc diuidit in tres partes. Nam in p^{ri}ma parte autor p^{re}mittit intentum suū. In secūda parte ostendit facilitatē huius libri. Et in tertia parte ostendit ea que dicenda sunt p^o ordinem. Secūda pars erit ibi. (Inter doctores) Tercia ibi. (Hic de baptismo) Intendit ergo dicere. hec summa procedit de summa p^{ro}saica Raymūdi. et scripta est cū verbis facilissimis et leuiter intelligibilibus. et iste modus loquendi seu p^{ro}cedēdi in summa p^{re}senti placet et valet istis socijs. supple clericis et studentibus qui nolūt seu ex paupertatis oppressione non possunt magna studere. Sed ibi. (Inter doctores) ostendit autor q^o ex quo iste liber facilis est et leui stilo p^{ro}pilatus non debet p^{ro}putari inter alios libros doctorū sacre scripture. sed debet legi et paruis et rudibus. qz inueniūt in isto libello quid utilitatis ecclesiastic⁹ ordo p^{ro}lineat. et inuenient etiam lectores in libro isto quomodo status clericalis debeat regere diuina siue ecclesiastica officia Sed ibi. (Hic de baptismo) ostendit autor p^{ro}sequenter q^o in hoc libro determinabit de baptismo. p^{ro}ugio. symonia. furtis. et sic de alijs. Sed ibi. (Quedam longani) intendit autor p^{ro}sequenter dicere q^o in hoc libro aliqua plon gant⁹ scienter que in magna summa sub breuib⁹ p^{ro}inentur. et aliqua hic abbreviantur. vt fiat sensus lucidior et metrum lucidius et delectabilius.

Sciendū circa litteram q^o missa habet multa prerogatiua. Primo q^o celebrat⁹ solū a ieiunijs. Secūdo q^o solum in ecclesia celebratur et sup^{er} altare ita q^o semp in locis p^{ro}secratis celebrari debeat. nisi quandoqz fieret ex spectali gratia et dispensatione pape propter reuerentiam magnorū dominorū et principū. sed tamen ad minus oportet q^o talis celebratio fiat sub t^{er}torio. Tercio oportet celebrantem esse sacerdotē. Quarto oportet sacerdotem esse sacris vestibus indutū. Quinto q^o tantūmodo celebrat⁹ in die accenso lumine. etiam si mille soles lucerent super terram adhuc de necessitate ad missę officiū peragendum lumen incensum requirit⁹. Sexto q^o ibi solent sonare bona et diuina verba cū cantat⁹ pater noster. et verba angelica cū cantat⁹ gloria in excelsis. et humana verba. vt in collectis et in sequētijs. Septimo ibi audiūtur tria bona et nobilissima idiomata que mūd⁹ habet. scz hebraicū. vt patz ibi. sabaoth. et osanna. et alleluia. Grecū cū dicitur. Kyrieleyson. Latinū audiūt in omnibus alijs dictionibus et orationibus. Octauo q^o missa est p^{ro}pleta tot mysterijs quot mare guttis. firmamētuz

Tabula

Quid de clerico sortilego	fo. cxxvij
Faciēs legere missam vt aliq̄s moriat̄ an sit sortileg⁹	eodem
Nabens obuiā leporē credēs infortunū sibi fieri an sit sortileg⁹	eodem
Mulier equitās sup bestiam an p̄mittat sortilegiū	eodem
In p̄fessione sunt duo p̄sideranda. cū q̄b⁹ multa ibidē ponūt	fo. cxxviii
Medicus spūalis et corp̄alis quō p̄parant̄	eodem
An sacerdos possit manifestare peccatum	eodem
Penitentia alia est publica alia priuata	fo. cxxix
Penitentia solennis fit p̄ peccatis enormib⁹	eodem
Solenis penitentia inducit irregularitatem	eodem
Penitētia agat̄ toties quoties quis pctm̄ p̄mittit	eodem
An monachi possint audire confessionem	eodem
Quot modus dicitur p̄prius sacerdos	eodem
Propter ignorantiam plebani potest alius eligi in p̄fessōrē	eodem
An laicus possit audire p̄fessionem	fo. cxxx.
Quare laico est p̄fitendum	eodem
An per scriptū vel nuncium aliquis posset confiteri	eodem
An peccata scita prius a sacerdote sicut sibi cōfitenda,	eodem
An simplex sacerdos p̄t absolvere excōicatū	eodem
A quibus peccatis non potest simplex sacerdos absolvere	fo. cxxxi
Peccatum culpe. pene. et damni.	eodem
Malum d̄z vtile dupliciter	eodem
An sacerdos possit audire p̄fessionē sue amasie vel ancille.	eodem
Casus in q̄bus nō tenetur q̄s p̄fiteri p̄prio sacerdoti	eodem
Conditiones requisite ad p̄fessionem que sunt	fo. cxxxij
Confessio potest iterari	fo. cxxxij
Peccatum in deum. p̄ximū. et semetipsum	eodem
Satisfactio triplex est	eodem
Oīnia pctā mūdi reducūtur ad supbiā luxuriā et auariciā	eodem
Confessio non debet reuelari ex tribus causis	fo. cxxxiiij
Quō sacerdos citatus ad iudicē posset reuelare cōfessionē	eodem
An sacerdos possit reuelare peccatum ex quo posset contingere pericu- lum ciuitatis vel castri.	eodem
An heresim confessam possit reuelare confessor	eodem
Oppressori puerozum penitentia est iniungenda	fo. cxxxv
Pro adulterio occulto nō iniūget̄ publica penitētia	eodem
Quas penitencias possunt facere mulieres	eodem
Ieiuniū tripliciter soluit̄ An zucarū comedētes soluāt ieiuniū	eodem
Homicidium est duplex	fo. cxxxvi
Quot modis cōmittitur homicidium	eodem
Glotum teere sancte vel talis penitentia obligat p̄sonam	fo. cxxxvij
Per ingressum religionis q̄s absoluit̄ a tali voto	eodem
Confitens non debet in sua confessione alterius peccata (nisi sub condi- tione) manifestare.	eodem
Sunt bona mortua simpliciter et mortificanda	eodem
Confitens debet dicere sua peccata met	eodem

Folia vii

stellis. sol athomis. z celū empirreū angelis. z terra arenis. Nono q̄ sacerdos in solemniorib; et maiorib; ecclesijs in missa habet plures ministros. scz dyaconum. subdyaconum. z acolitum. Decimo. qz angeli ibidem existentes huiusmodi officio nō sufficerent nisi in p̄sentia tante maiestatis essent vnus vel duo adiutores seruietes nulle. scz scholares vel alij litterati. Et ratio est. qz ibi est deus z dominus omnipotens omnium rerū creator. scz celi z terre zc. Undecimo q̄ anime ī purgatorio purgā de ex missa remissionem z veniā p̄sequūtur. Et sacrosancta mater ecclesia sup̄ addit duodecimū. scz q̄ quilibet catholicus et bonus christianus ad manus die dominico tenetur audire vnā integram missam. nisi aliqua singulari necessitate prepeditus fuerit. puta infirmitate vel aliquo huiusmodi

Item posset aliq̄s dubitare. in qua lingua p̄ma consecratio corporis christi fuit celebrata Respondet q̄ idioma seu lingua est triplex. scz hebraica. greca. z latina. modo dico q̄ p̄ma consecratio fuit celebrata in lingua hebraica. Et rō huius est. qz christus fuit p̄mus sacerdos. z in cena domini p̄secravit hoc sacramentū z dedit suis discipulis. et qz p̄ tūc erat inter iudeos. ideo vtebatur hebraico idiomate. Secūdo dicitur q̄ illa consecratio secūdo celebrata fuit in lingua greca. vt pat̄ Actū sexto capitulo. vbi dicit̄. factus est murmur grecorū aduersus hebreos z altercabantur mutuo. id est litigabant ad inuicē Tercio dicitur q̄ tertia consecratio fuit facta in lingua latina quando sanctus Petrus fuit electus in apostolum. **Q**̄ autem his trib; linguis solum corpus domini iesu christi conficiat̄ pat̄ ex titulo crucis qui erat scriptus trib; idiomatib;. scz hebraice. grece. z latine. videlz Iesus nazarenus rex iudeorum.

Item notandum est q̄ in hoc sacramento eucharistie qd̄ in missa celebratur ex virtute verborum que a sacerdote proferuntur est verus corpus christi. quia verba p̄secratiois faciūt mentionem de christo et sanguine ei⁹ sed sanguis est ibi ex quadam concomitantia necessari⁹. qz corpus viuū et animatum non est sine sanguine. Et nullo modo p̄cedendum est q̄ in hostia consecrata non sit verus sanguis christi. qz aliū animatū corpus stare sine sanguine. qd̄ est impossibile de animato rōnali. Unde dicit sacra scriptura. Anima eius in sanguine suo. Item ibi est anima christi ex quadam p̄comitantia. qz impossibile est corpus xp̄i perfici nisi sit dispositum z organatum qz sine anima nullum corpus viuere potest. Item ibi est deitas ex quadam concomitantia. quia vnitare remota corpus et deitas sunt disparata entia. **Q**̄ autem ista omnia ibi sunt manifeste probat beatus Iohannes cap̄lo vi sic dicens. Ego sum panis viuus qui de celo descendi. In quib; verbis omnia ea que dicta sunt tanguntur. Nam panū tangit cum dicitur. Ego sum panis viuus. et sic etiam corpus christi est ibi et anima cum sanguine. nam anima viuificat corpus mediante sanguine. Item p̄ hoc q̄ dicit (qui de celo descendi) tangit ipsa deitas christi circūdata humanitate. **I**tem eucharistia definitur sic. Eucharistia est sensibilis species panis et vini post p̄secratioes facta a sacerdote. sub certa et debita forma verborū prolata. cum intentione debita conficiendi. ex institutione diuinā significās veraciter corp⁹ z sanguinē b̄ndictū sub illis sp̄ib; realiter p̄tinere

Tabula

Luxuria q̄s mala est	fo. cxxxviii
Luxuria ex quibus causatur	fo. cxxxix
Ocium diuitie deliciae zc. causant luxuriam	eodem
Custodia sensum iuuat ad custodiam castitatis	eodem
Carnis pollutio est triplex	eodem
Cox custodiri debet a pueris sine mala cogitatione	eodem
Triplex aliquis peccat in deū p̄ximū et semetipsum	fo. cxl
Peccata aliq̄ sūt p̄m naturalē p̄cupiscētiam et q̄dā p̄tra naturā	eodem
Peccatum sodomiticum comparatur lepro	fo. cxli.
Quattuor sunt peccata clamantia in celum	fo. cxliij
Nullus hominum potest ex sodomitico peccato resurgere nisi martha et maria sint sorores	eodem
Peccata confessa mutant penam eternam in penam t̄palem	eodem
Peccatum sodomie (quod est contra naturam) est pessimum inter oīa peccata luxurie	eodem
In omī cōfessione confessor debet inquirere circūstantias pcti	fo. cxliij
Plus est reuocare aliquē a pctis q̄ resuscitare a mortuis	eodem
Aliquis constitutus in peccato enormi (sicut est sacrilegium vel confis- mille) non potest absolui nisi a papa	eodem
Pro omī peccato iniungenda est penitentia occulta	eodem
Presbyter excommunicatus nō debet se ingerere diuinis officijs	fo. cxliij
Duplex est interdictum	eodem
In loco interdicto nullus dz celebrare nisi in hebdomada sel'	eodem
Si tempore interdicti contingeret aliquem interesse exequijs laicorū nō debet interesse tanq̄ clericus sed tanq̄ laicus	eodem
Excoīcatus nō dz ab excoīcatōe absolui nisi p̄us satisfaciāt	eodem
In festo oīm scōz dz dici p̄fatio quotidiana	fo. cxlv
Illud dictū nō est solū intelligendū de festo oīm sanctorum	eodem
Unde officium mortuorum habuit initium	eodem
Quomodo mortuus sit sepeliendus	eodem
A quo institutus est aduentus christi	fo. cxlvē
Quare in aduentu dñi nō cantat Te deū nec gl'a in excelsis	eodem
Dominus iesus in fine anni nasci voluit vt ostenderet in vltima etate mundi se venturum	eodem
Quid datur intelligi per hoc q̄ sacerdos in nocte dz surgere	fo. cxlvij
Tempore passionis christi p̄us dolere debemus q̄ alio tpe	fo. cxlvij
Ezechiel vidit in spū quattuor animalia	eodem
Daniel christum venturum p̄dixit	eodem
Impositio historiarum habetur etiam p̄ alios	eodem

¶ **Explicit tabula questionum
et notabilium totius libri.**

Prologus.

In p̄dicta descriptōe quattuor concurrūt. que habent hoc sacramentum integrare. **Prīmū** est causa materialis. qz per panē z vinū materia huius sacramenti datur intelligi. et vni istorum nō sufficit p se in missæ celebra-
tione. sed ambo simul concurrūt. **Causa efficiens** est duplex. scz p̄ncipalis z
instrumentalis. **Principalis** est deus gloriosus. **Instrumentalis** vero est
quilibet sacerdos rite z debite ordinatus **Causa formalis** in debita prola-
tione orōnis p̄sistit. **Causa autē finalis** est intentio consecrantis

¶ Ultimo est notandū de quibusdā casibz. **Prīmus** est vtz in hostia cō-
secrata sit aliud qd̄ cernit̄ z aliud qd̄ credit̄. **Ad hoc** respōdet̄ qz verū cor-
pus ch̄risti nō videtur. sed sola species panis videtur. **Et ratio** est. qz si
nō tūc non deciperentur quinqz sensus circa illud sacramentū. qd̄ est falluz
et ergo dicit beatus **Gregori⁹** aliud est quod cernit̄ z aliud est qd̄ credit̄.

¶ Sed diceres circa casum. que est rō qz nō videmus verum corpus xp̄i
ibi. **Respondet̄** qz nullum corpus videt̄ nisi qd̄ habet accidentia sibi ineris-
sistentia. z nisi sit coloratus. vt patz de pariete. sed color albz in hostia nō est
corpus ch̄risti nec inest ei. sed accidentia stant ibi sine subiecto. pro tanto
corp⁹ ch̄risti nō videt̄ neqz sanguis. **¶ Secūndus casus.** An isti homines
dicentes se vidisse corpus ch̄risti in manibz sacerdotis errent vel male lo-
quātur. **Respondet̄** qz nō errant. qz nullus errat cuius verba in sacra scri-
ptura verificant̄. sed ea q̄ habent̄ de visione corpis xp̄i sunt in sacra scriptu-
ra verificata. ergo sunt vera. **¶ Dīnoz patz** in genesi. z apocalipsi. vbi d̄z qz
hoīes multotiens viderūt angelos. nō inq̄tum sp̄s. sed inq̄tum assum-
pserūt corpus aereū. in hoc representauerūt deū. ergo dixerūt vidimus deū
et sacra scriptura in hoc nō errat. **Tūc** soluendo istū casum d̄z. qz sicut hoī-
mines dixerūt se vidisse angelos z nō errauerūt. sic z nos corpus ch̄risti vi-
demus z nō erramus. sed t̄m. videre capī ibi valde improprie. qz nihil p̄-
prie videt̄ nisi coloratū seu color. vt p̄z secūdo de anima. modo corpus xp̄i
nō est coloratū.

¶ Tercius casus est. vtrū aliqua pars sanguinis ch̄ri-
sti qui effusus fuit remansit in terra. **Hic** respondent aliqui doctores sacre
scripture. qz nō. qz ch̄ristus iesus in resurrectione totū sanguinē assumpsit
quē p̄us in amara passione dimisit. sed ch̄ristus in sua passione totū sangui-
nem effudit. ergo in sua resurrectōe totū sanguinē resumpsit. **Alij autē** doc-
tores dicūt qz sanguis effusus de venerabili corpore xp̄i fuit calidus. z pro-
pter p̄ditōem caloris remāsit aliqua humiditas in terra. vt manifeste ostē-
dit̄ in peplo virginis marie. cum sub cruce steterat sanguis filij totū amic-
tum albū eius irrigauit z rubricauit. **Hoc idem** aliter p̄bat̄ sic. oīne cor-
ruptibile plus indiget de sanguine q̄z incorruptibile. sed xp̄s ante passio-
nē erat corruptibilis. et post resurrectōnem suā incorruptibilis. ergo ante
passionē plus indiget de sanguine. qz p̄ nutrimentū sanguinis corp⁹ aug-
mentat̄. sed imortale nō indiget de tali nutrimento. ergo nō est necesse qz
xp̄s reassumpsisset totū sanguinē quē pro nobis effudit. **¶ Quart⁹ cas-**
sus ponat̄ qz aliqd̄ remansit de sanguine corporis ch̄risti post suam resur-
rectionem hic in terra. vt cernitur manifeste in peplo beate marie v̄ginis
Tūc dubitatur vtrū talis sanguis qui fluxerat de corpore ch̄risti in ara
crucis. debeat haberi in tali z tanta reuerentia. sicut iste sanguis qui a sacer-
dote in calice consecratur. **Respondetur** qz non. qz ponatur in casu qz toz

Folio viii

us sanguis christi effusus de corpore eius ponatur in vna parte altaris. et ex alia parte sanguis consecratus. tunc dicitur quod sanguis consecratus est magis venerandus. Ratio est. quia usque in triduo anima christi fuit separata a corpore et sanguine. quia corpus christi in sepulchro fuit. anima vero apud patres in limbo. Etiam deitas fuit separata a sanguine. quia non potest dici. filius dei effusus est in terra. ideoque sanguis consecratus est magis venerandus. quia ibi est vera deitas. Item ibi integer est christus immortalis et impassibilis. sed ut pepedit in ara crucis ibi erat passibilis et mortalis. ideo sanguis christi consecratus est magis venerandus. Quintus calus est. quod quotidie missae celebrantur. cum tamen christus nisi semel passus est. et tamen illud sacramentum est memoriale dominice passionis. Ibi videtur quod quatuor sunt cause illius secundum Innocentium. Prima est. quod oportet semper paratas esse medicinam contra peccata quotidiana. vnde extrahitur de consecratione distinctioe secunda. cap. vtrum figura. Iteraturque quotidie oblatio. licet christus semel passus sit. quod quotidie peccamus. sine quibus mortalis infirmitas vivere non potest. et ideo quod quotidie labimur in peccata quotidie pro nobis christus mystice immolatur. Secunda causa. quotienscumque corpus christi sumitur habet memoria passionis christi. vnde quotienscumque feceritis hoc. in mea facite memoria moratorem. ergo ut habeat memoria passionis christi quotidie missae celebrantur pro viuis et mortuis. Tercia causa est. ut nobis christus quotidie uniatetur sacramentaliter et nos ei spualiter. Quarta causa. ut vero agno loco typici utamur. quem iudei ad vespas peruertendo eiurierunt. secundum illud psalmiste. conuertentur ad vespas et fame patientur ut canes. nam ubi veritas venit figura. id est. vetus testamentum (quod fuit figura noui testamenti) cessant. Alius calus ponatur. quod calix cum vino consecratus sine sanguine christi fuisset eleuatus in triduo mortis. tunc dubitatur utrum fuisset adorandus. Ibi videtur quod triplex est adoratio. scilicet. latría. hypodulia. et dulia. Latría est honor soli deo exhibendus. sed dulia dicitur seruitium impium creature. sed hypodulia dicitur seruitus que est super dulia. et hec christi humanitati debetur. Dicitur ergo quod illa hostia fuisset adoranda dulia adoratione et non latría. quia deitas fuit separata a sanguine. Alii autem dicunt quod corpus vel sanguis eius bene potuisset consecrari per triduum mortis. et adorari adoratione latría. quod ex vi verborum deitas fuit unita cum corpore et sanguine. Ultimo dubitaret quis de duobus sacerdotibus. quorum vnus simularet se celebrare et non celebraret propter conscientiam mortalis peccati. alter vero celebraret cum conscientia mortal' peccati propter timores domini sui. Tunc queritur quis eorum magis peccat et grauius. Respondetur quod ille qui simularet se celebrare. quia per hoc circumstantes committerent ydolatriam ex eo quod adorarent creaturam. scilicet hostiam non consecratam. vnde Innocentius cum plura obijcienda remedia que veris dominis sunt grauiora. proculdubio videtur magis offendere qui fraudulenciam presumeret. sic ille qui se simularet celebrare et non celebraret plus peccaret illo qui celebraret et non simularet.

De collectarum finibus et principijs earundem

.i. in solenitatibus .i. in celebratōe missae

Ab summis festis ad missam dicitur vna

b. iij.

Summula Raymundi

vna s^c aliq̄ collectā addita s^c alicui⁹ scī.

Tm̄ collecta. nisi sit coniuncta dici

Ista est pars executiua. Et diuidit̄ in quattuor ptes principales. In prima determinat̄ de diuino officio. videlicet de missa et de corpore christi. de sacra vinctōe et baptismate. In scda parte pncipali determinat̄ de matrimonio et de eius effectu. et de his q̄ possunt impedire matrimoniu. In tertia determinat̄ de vita et honestate clericorū. et de eorū impedimētis. sc̄ de rapinis furtis et de alijs. In quarta determinat̄ de indulgentijs. vbi q̄ libet pars incipit patebit. Dicit ergo magister sic p̄ pma parte. **O sacerdos. ecclesiasticus ordo hoc exigit.** q̄ in summis festiuitatibus soluz vna collecta debet dici in pncipio misse ante epistolā. sic p̄similiter tm̄ vna collecta est dicēda in fine misse post cōmunionē. qz vna alteri cōr̄ndere debz. Et subdit ponēdo exceptōem dicēs. nisi in festo cadat festū alicuius sancti. tunc due collecte possunt legi sub vna cōclusionē. vt in festo oīm sanctorū. et sic de alijs. **¶** Notandū circa lrām. littera dicit (In summis festis) ad differentiā p̄muniū festorū. Pro quo sciēdum. q̄ festa sunt triplicia. aliq̄ sunt summa. sicut illa quattuor festa. natiuitas christi. pascha. penthecoste et assumptio beate Marie virginis. de quibus habetur extra de penitētia et remissione. Et dicunt̄ illa quattuor summa festa. quia paguntur cum magna solēnitate. Et illa festa sunt duplicia. q̄dā p̄prie dicta vt sunt illa immediate narrata. et in istis quattuor festis ob reuerētiam dei nō sepeliuntur corpora mortuorū propter luctum hominū. Sed alia sunt festa summa cōmuniter dicta. sicut sunt omnia festa beate virginis. et festū omnium sanctorum et patronorū siue patronaz. qui vel que terrā cōuertebāt In his omnibus tm̄ vna dicit̄ collecta. nisi (vt dictū est) in isto festo cadat festus alicui⁹ sancti. qz tunc due sub vna cōclusionē legi possunt. Exemplum vt in festo natiuitatis christi. nā p̄currit festum Anastasie. sicut est in festo oīm sanctorum. tunc etiam festum sancti Cesarij pagitur. et ergo tunc due collecte sub vna cōclusionē dicuntur. Sed dicerēs. q̄re sanctus Cesarius nō cōprehēditur sub numero omnium sanctorū. sed eius festum tunc specialiter pagitur. Ad hoc r̄ndetur q̄ hoc est ideo. quia post institutōnem festi omnium sanctorū sanctus cesarius fuit passus. Alia sunt festa mediocria. et dicuntur illa que peraguntur in diuino officio et solēnitate nouem lectionū vt festa omnium apostolorū. Michaelis. sancti Nicolai Katherine. festū inuentionis sancte crucis. festū templi vt est in dedicatōe. Alia sunt festa simplicia. vt sunt omnia alia festa cōmunia que cōcurrunt in ecclesia dei. vt festum Elisabethe Dorothee. et sic de alijs. et festa cōfessorum doctoz martirum et virginū. Et ista adhuc sunt duplicia. quedam simplr nō celebrant̄. vt festum sancti Francisci Egidij Antonij. et sic de alijs. Alia celebrant̄ ante prandiu. sed post populus nō phibetur ab opere mechanico. vt est festū Marti Augustini Georgij. et sic de alijs. Et ergo dicit magister (In summis festis.) ad differentiā illoz simplicium festoz et mediocriū. **¶** Itē notādum. dicit̄ vltorius in textu (ad missam) vñ missa dicit̄ vno mō a vbo mittor̄ eris. et illo mō potest esse participiū vñ nomē adiectiuū. et sic dicimus. iste est missus. i. legatus. et sic non capitur hic. Alio mō capit̄ vt

Folio ix

est nomē substantiuū. ⁊ tunc definit sic. **M**issa est diuinū officiu ad salutē
fidelū ⁊ ad psecratōem corporis christi a sanctis patrib. scz a sancto **P**et
tro. ⁊ ab alijs institutū. quia ibi psecratur corp⁹ et sanguis christi. Et illo
modo etiam potest dici a verbo mitto ⁊ teris. quia ibi filius dei mittit in
altari. **S**ecūdo quia ibi pces sacerdotis p manus angeli mittunt ad deū
Item dicitur notāter in littera (collecta) **P**ro quo sciēdum q collecta vno
modo est adiectiuū ⁊ venit a verbo colligo is ere. ⁊ sic nō sumit hic. **A**lio
modo est nomē substantiuū. et definit sic. **C**ollecta est oratio in qua deo
loquimur. ⁊ ei in loquēdo vnimur ad impetrādum diuinū auxiliū et gra
tiam diuinā. nam ille qui orat deo loqitur. ⁊ per hoc deo vnitur. **T**res
notandū. q nō quilibet aptus est ad celebranduz missam. sed solus sacer
dos. **P**ro quo sciēdum. q sacerdos a sanctis patribus definitur sic. **S**a
cerdos est homo masculus cōsecratus ieiunus. mente ⁊ corpore mūdus
nulla occasione p̄peditus vni vel pluribus cōiunctus vel cōmunicatus
quo ad vices ⁊ quo ad tēpus determinatum debite ordinatus. **H**ic tan
guntur multa que reqruntur ad sacerdotem qui diuinū officiu misse debet
celebrare. **P**rimo reqritur q sit homo. qz angelus nō potest eē sacerdos.
nec potest celebrare missam. **P**er hoc q dicitur (masculus.) excluditur fe
mella. similiter et monialis. **P**er hoc q dicitur (consecratus.) remouetur vna
opinio hereticor. q dixerunt q quilibet christianus deuotus posset cele
brare missam. **P**er hoc q dicitur (ieiunus) tangit q sacerdos volens celebra
re missam dicit ieiunare a media nocte vsq post celebratōem. ⁊ ad hoc req
ritur q dormiat. nam maxime reqritur in tali officio q cibus corporalis sit
digestus. et talis digestio maxime fit in somno. vt ex naturalib manifeste
habetur. **E**t ergo si sacerdos nō dormierit a media nocte. sic q mediam
noctē vigilaret incaute posset celebrare sequēti die. nisi h esset q nō possit
dormire p totam noctē ppter aliquā certam infirmitatem que impediret
somnia. tūc bene admittit q in sequēti die celebrat. dūmodo sit facta dige
stio. **P**er hoc aut q dicitur (mente ⁊ corpore mūdus) vult q sacerdos volens
celebrare debet esse mūdus ab omni peccato ne labijs inimūdis tangat et
osculetur filiū virginis. vñ dicit beatus **B**ernardus. **O** clerice quō labijs
oscularis filiū virginis qbus paulo ante osculatus es labia meretric. vi
deas ne osculo filiū virginis tradas. **P**er hoc q dicitur (nulla occasione p̄peditus)
vult q talis sacerdos nō sit irregularis neq excommunicatus. **P**er
hoc q dicitur (vni vel pluribus cōiunctus vel cōmunicatus) vno mō intel
ligitur q debet habere vñ vel plures adiutores. **A**lio modo intelligitur
q si nō sint plures adiutores. tamē adhuc p nobis debet orare in cōmu
ni. **N**am licet ibi sit nisi vnus minister. sufficit tamē q ibi sint plures astā
tes. ⁊ ergo dicitur. orate pro me peccatore. **S**ed per hoc q dicitur (quo ad vices)
vult q sacerdos non debet celebrare missam nisi in ecclesijs ⁊ in locis con
secratis. ⁊ si fiat alibi q hoc fiat cum consensu ⁊ licentia episcopi. **S**ed per
hoc q dicitur (et quo ad tempus determinatū) vult q celebratio non fiat nisi
in die et ante meridiem. nisi in festo natiuitatis domini. tūc vna missa ces
lebratur in nocte. **E**tiam dicitur (et debite ordinatus) quia sacerdos volens
celebrare debet esse sacris vestibus indutus et calciatus que requiruntur
ad missam. **Q**uia nullus discalciatus potest celebrare missam. **A**lter

Summula Raymundi

hoc sic intelligitur. i. q. nō sit per saltum promotus ad sacros ordines. v. si post ordinē subdiaconatus vel acolitatus cepisset ordinē p̄biteratus.

¶ Item sciendum s̄m aliquos q. sex sunt virtutes missę. Prima est. q. si aliquis daret paupibus om̄ia que haberet et cum hoc peregrinādo p̄trāsiret om̄ia spacia terre. tātum ei nō prodesset. sicut si digne audiret vnaz missam. et hoc cum tota mētis sue deuotōe in statu gratie absq. peccat. mortalibus. Secūda virtus est. quia infra auditōes missę anime cōsanguineorum nō patiūtur penam in purgatorio. Tercia virtus. quia infra auditōnem missę homo nō efficiet senex nec infirmabitur. Quarta virtus. q. post auditōem missę om̄ia que sumūtur magis cōueniunt nature q̄s ante. Quinta virtus est. q. missa plus petit corā diuina maiestate q̄s om̄es oratōes que sunt in toto mūdo. quia est oratio ecclesie. ergo est orō capitalis. Capitalis em̄ oratio preualet om̄ibus orōibus. igitur etc. Sexta virtus est. q. vna missa cum deuotōe audita in vita plus valet q̄s ceterum post vitam. Et hoc quo ad tria. scz. quo ad remissionē culpe. secūdo quo ad diminutōem pene. tercio. quo ad augmētatōem gratie.

¶ Ultimo notā dum de casibus. Primus est. vtrū sacerdos excōmunicatus potest cōficere corpus ch̄isti. R̄ndetur q. ip̄m sacerdotē excōmunicatū cōficere corpus ch̄isti intelligit̄ dupl̄r. vno modo de iure. alio mō de facto. Modo d̄r q. sacerdos excōmunicatus de facto b̄n cōficet corpus ch̄isti. sed nō de iure. Et rō illius est. quia nulla pena iuris posita potest tollere illud qd̄ datū est a iure diuino. qz inferi nō tollit superi. sed excōmunicatio est pena posita ip̄ius iuris. p̄secratio vero corporis ch̄isti solū data est a deo vel a lege diuina. ergo excōmunicatus p̄t p̄ficere corpus ch̄isti de facto. licet nō de iure. quia de iure exclusus est ab ecclia.

Secūdus casus est. vtrū sacerdos irregularis potest p̄ficere corpus ch̄isti. R̄ndetur cōsimiliter q. potest p̄ficere de facto nō aut̄ de iure. Nam ille potest p̄ficere corpus ch̄isti qui habet illud in quo cōsistit vera cōfectio et p̄fectio huius sacramenti sed quilibet sacerdos irregularis est huiusmodi. igitur etc. Minor probatur. quia ordo fundat̄ super characterem indelibilem qui manet in quolibz sacerdote. nō tamē potest p̄ficere de iure. quia sacerdos irregularis p̄hibitus est ab ecclia.

Tercius casus. vtrū angelus potest celebrare missam. dato q. habet formā et materiā sacerdotis. R̄ndetur q. nō. quia nulli angeloz dictum est hoc. quotiescunq. feceritis etc. In q̄bus verbis ch̄istus iesus dedit hōibus autoritatē cōficiendo corpus suū. Tres d̄t apostolus ad Hebreos. Altare autem habemus de quo nō habēt potestatem edere nisi qui tabernaculo seruiunt. i. sacerdotes. Etiam angeli nō habent characterē sacerdotalem. ideo p̄ficere nō possunt corpus ch̄isti. q. ad hoc q. aliqs p̄ficiat corpus ch̄isti requirit̄ autoritas sacerdotalis. Ex quo sequitur q. homo est dignior angelo in isto seruitio. quia nō legitur in scripturis q. angelus in sacerdotem fuit ordinatus. Etiam homines sunt maioris autoritatis q̄ angeli in isto. et ideo sunt ipsis angelis digniores.

Quartus casus. ponatur q. aliqs sacerdos sit mortuus. et post longuz tempus cum diuina potentia resuscitetur a mortuis. nunqd̄ ille potest p̄ficere corpus ch̄isti et celebrare diuinū officium missę sine nouo ordine consecrationis. R̄spōdetur q. in tali casu ipse resurgēs a mortuis habet adhuc om̄ia

Folio E.

requisita ad consecrationem habet eum characterem indeliblem qui est fundamentum totius ordinis sacerdotalis, et talis character non tollitur per mortem. Et ratio est, quia talis character est signum impressum ipsi anime per receptionem sacramenti, ut patet in 1. q. 1. quod quidam. Et potest perficere. Quintus casus est, utrum concubinarium potest celebrare missam et perficere corpus christi. Respondetur quod sic, imo de iure et de facto nisi manifeste esset abiectus ab ecclesia. Sextus casus, utrum sacerdos schismaticus potest conficere, dato quod habet debitam materiam et formam. Respondetur magister sententiarum quod non, et ratio eius est ista, quia quando aliquis conficit corpus christi tunc deus et angeli assistunt conficienti, sed deus et angeli non assistunt schismatico sacerdoti, igitur non. Etiam schismaticus sacerdos non potest absolvere, sed nec conficere. In isto articulo recedunt doctores sacre scripture a magistro sententiarum dicentes, quod quilibet sacerdos schismaticus de iure non potest conficere corpus christi, potest tamen de facto perficere corpus christi. Et ratio theologorum est, quia habet characterem indelibilem qui ab eo non potest tolli, igitur potest conficere. Ad rationes respondetur ad primam, quod quilibet deus et angeli non sunt partes quo ad meritum conficientis, tamen sunt utique ibi quo ad meritum et effectum sacramenti. Ad secundam respondetur quod non est simile de potestate absoluedi et conficiendi. Septimus casus est, utrum sacerdos degradatus potest conficere corpus christi. Respondetur per magistrum sententiarum quod non, et cum eo concordant omnes iuriste, sed doctores sacre scripture ab eo recedunt, quia debemus magis pie quam crude et impie loqui cum theologis, quod degradatus presbiter potest conficere corpus christi, dummodo habeat debitam materiam et formam verborum. Vel dicatur propter iuristas, quod sacerdos degradatus potest ad minus conficere corpus christi de facto si in casu non potest de iure. Octavus casus est, utrum sacerdos portat in monstrantia spiritum panis vel corpus christi. Ibi respondetur quod sacerdos portat solum spiritum panis, sed christus ibi seipsum portat mouet et leuat. Et ratio est, quia indiuisibile et supernaturale proprie non potest portari moueri vel leuari ab altero. Christo sequitur quod sacerdos in altari eleuat proprie speciem panis solum.

.i. in celebratōe p̄ defunctos s̄c̄ vnā legere

In defunctorum collectam dicere missa

vel de sc̄o

s̄c̄ collcā

.i. d̄z legi añ vltimā

De sanctis poteris, tamen hec penultima fiet

tu sacerdos

sc̄z missam

Sic e conuerso dum pro viuis celebras fac

In ista parte autor determinat de collectis dicendis in missis defunctorum. Et diuidit in duo, primo facit hoc quod dictum est, secundo determinat de collectis dicendis in missis viuorum. Secunda ibi (Sic et conuerso.) Quo ad primam partem dicit sic, quicumque celebras missam pro defunctis tu potes dicere vnā collectam de sanctis, sic tamen quod illa sit penultima, .i. vltima sine vna, et hoc sic sub hac forma, quod sacerdos primo habeat collectam de mortuis quam totaliter debet concludere, et post hanc iterum vnā de mortuis, et vnā de sanctis, et demum vltimam pro defunctis. Sic e conuerso quando celebras missa pro viuus tunc potest interponi vna collecta pro mortuis

Summula Raymundi

ita tamen et etiam sit penultima. ¶ Notandum ex quo hic facit mentionem de missa defunctorum. Dubitaret ergo quis. vtrum missa de sanctis celebrare. prosint ipsis mortuis intantum ac si missa legerentur pro defunctis. Respondetur quod quantum ad oblationem sacramenti. tunc eque valet missa de sanctis ipsis defunctis sicut missa pro defunctis. Sed quantum ad omnia alia tunc plus valet missa defunctorum ipsis defunctis quam missa de sanctis. In his tamen pensanda est deuotio sacerdotis celebrantis. ¶ Item queritur. vtrum missa vel bona opera pro defunctis valeant animabus que sunt in celo vel in terra vel in inferno. Et videtur quod non valent aliquibus illarum. Quod non istis que sunt in celo patet. quia anime in celo existentes non indigent suffragio. ex quo sunt in perfecto gaudio sine omni pena. Unde iniuriam facit sanctis qui orat pro eis. vt dicitur extra de celebratione missarum. quod anime in celo existentes non indigent aliquibus remedijs. quod sunt sine omni peccato. et cum hoc in maxima saturitate delectationis persistunt. Nec illa suffragia valent his animabus que sunt in inferno quia tales non habent aliquam spem redemptionis. eo quod in inferno nulla est redemptio. Nec illa suffragia valent animabus que sunt in terra siue in purgatorio. quia nullibi in theologia expressum est et approbatum quod aliquod sit purgatorium. Sed in oppositum illius est ordinatio sancte matris ecclesie. que ordinauit quod quotidie fierent suffragia ipsis defunctis in salutem de quo habetur secundi Machabeorum duodecimo. Sancta et salubris est cogitatio pro defunctis orare. ¶ Pro quo notandum quod multi heretici existimant solum esse duas vias post hanc vitam. videlicet ad celum vel ad infernum. sic quod quando cum aliquis moreretur. quod tunc immediate anima eius vel ascenderet in celum vel descenderet ad infernum. et tertiam viam videlicet purgatorij negabant. Dicebant enim quod talia suffragia mortuorum sacerdotes propter lucrum inuenissent. Et si dicitur eis quod hoc sit approbatum per doctores sacros. tunc ipsi dicunt quod tales doctores qui posuerunt fuerunt sacerdotes. et ideo suspecti sunt in hac parte. Sed tamen oppositum est tota dispositio sancte matris ecclesie que concedit tertiam viam. videlicet purgatorij. Et hoc potest persuaderi tali ratione. quia si non esset purgatorij deus esset iniustus iudex. consequens est falsum. Sed quod hoc sequeretur. probatur sic. et ponatur talis casus quod sint duo homines quorum vnus sit bonus et sine omni peccato. et alius malus et occisor per totum tempus vite sue. et quod idem malus homo in extremo termino sue vite confiteretur omnia peccata sua. Et tunc ulterius ponatur quod ambo moriantur. tunc queritur an anima istius mali hominis transit ad celum vel ad infernum. Non potest dici quod transit ad celum. quia tunc sequeretur quod deus esset iniustus iudex. quia iste qui fuerat bonus per totam vitam suam. similiter et ille qui malus fuit per totam vitam. haberet simile meritum. quod esset iniustum. Nec potest dici quod anima istius mali hominis transiret ad infernum. quia confessus fuit peccata eius grauissima et penituit et contriuit de omnibus factis atque delictis. sed satisfactionem pro his nondum fecit. Et ergo relinquatur quod vnus est dare medum per quod fit satisfactio pro peccatis mortalibus oblitis. et pro omnibus alijs peccatis hic confessis et peccatis pro quibus tamen non est adhuc satisfactum. Et illud medum in sanctam matrem

erem ecclesiam est purgatoriu in quo purgantur anime postq̄ deſedune
 que hic p̄ peccatis nō ſatificerunt ¶ Iſtam rationē heretici ſubtiliter ſol
 uunt. nam quando arguitur q̄ ſic. ſequeretur q̄ deus eſſet iniuſtus iudex
 ipſi heretici negant cōſequentiā Ad p̄bationē. vt ſi ponatur q̄ ſint duo
 homines zc. vt ſupra qui ſimiliter tranſeunt ad celum. dicūt q̄ licet trāſe
 ant ambo ad celum. p̄pterea tñ deus non eſt iniuſtus iudex. q̄ tales non
 habent equalem gratiam. eo q̄ non habent equale meritum. et ſic hereti
 ci dicūt viterius q̄ iſte ſint rationes ſophiſtice quas non curant. z ideo p̄
 ter tales hereticos ſumme neceſſariū eſt om̄es ſacerdotes eſſe logicos. q̄
 alſ multum faciliſter deciperentur ab hereticis. vnde p̄ſbiteri habent
 q̄ gratia dei nulli debetur niſi qui ſua peccata deplanxit. ad dita ſatiffactio
 ne. z ergo ſi p̄ aliquē hoiem ſit ſola cōfeſſio et peccatorū cōtritiō. et ille tñ
 moriē adhuc gratia dei huiuſmodi nō debetur niſi etiā cum hoc ſit ſatiffa
 ctio. modo illa ſatiffactio poſt reſeſſum in viam vniuerſe carnis nō p̄t fie
 ri in celo. nec etiā in inferno. ergo optet q̄ vtiq̄ ſit ibi mediū p̄ quod ta
 lis ſatiffactio poteſt fieri. z illud eſt purgatoriu. Unde fundamentum
 hereticorū eſt. q̄ purgatoriu non eſt approbatum in ſacra ſcriptura. ſed
 tamē hoc eſt falſum. Unde ad hoc q̄ purgatoriu ſit ponendum multi
 pliciter adducitur ſcriptura. Primo patz̄ auctoritate veteris teſtamenti
 vt legitur in libro ſecundo Machabeorū duodecimo vbi dicitur. San
 cta z ſalubris eſt cogitatio p̄ deſunctis exorare vt a peccatis abſoluātur
 ſed notum eſt q̄ tales orationes non ſubueniunt animabus beatis que ſt
 in celo. quia ille ſunt in ſempiterna requie. nec etiā ſubueniūt animabz
 que ſunt in inferno. nam tales redemptōem non ſperant aliquā. Relinq̄
 tur ergo q̄ orationes pro deſunctis facte proſint animabus in purgato
 rio exiſtentibus. Et patet hoc idem auctoritate ſancti Auguſtini Grego
 rij Eusebij. z aliorum doctorū qui per multa mirabilia miracula decla
 rant eſſe purgatoriu. Unde dicit beatus Gregorius in libro dyalogorū
 q̄ purgatoriu ſuperat omnem penam corporalem. quia nulla pena eſt ma
 ior purgatorij pena. ergo manifeſte concluditur q̄ purgatoriu eſt ponē
 dum. ¶ Item dubitatur in quo loco eſt purgatoriu Ad hoc respon
 dent doctores ſacre ſcripture diſtinguendo quattuor habitacula et man
 ſiones. Prima manſio eſt inferius ſimpliciter. ſc̄z in centro terre in quo cō
 currunt om̄es putredines totius mūdi. que q̄dem manſio infernus nū
 cupatur. in qua māſione detinentur anime peccatrices deſedētes in pec
 catis mortalibus. z iſte eternaliter ſunt dānate et perpetuis cruciatibus
 dedite. q̄ ibi inhabitat horroz ſempiternus. Secūda manſio eſt ſupra in
 fernū in qua habitant ſeu detinētur paruuli nō baptizati moriētes in pec
 cato originali. z iſti nō puniuntur aliqua pena ſenſibilis. ſed eorū pena eſt ſo
 lum illa q̄ eternaliter carent viſione dei. Tercia manſio eſt purgatoriu
 in qua manſione ſunt illi qui moriuntur ſeu deſedūt in peccatis venialibz
 vel in peccatis mortalibus oblitis. vel qui p̄ om̄ibus peccatis cōmiſſis
 et cōfeſſis penitentiā non compleuerunt. z ſi compleuerunt non tamē ſa
 tis deuote et contrite. et iſti habēt ſpem redemptionis. z iſti ſunt pro qui
 bus celebrantur miſſe. z pro quibus ſunt ſuffragia eleymoſine z cōes ſem
 per in eccleſijs orōnes. Quarta māſio eſt alijs beatioz. z d̄ ſinus abrae et

Summula Raymundi

ad istam venerunt ante legem nouam patres antiqui morietes sine peccato mortali. de qua dicit dominus in euangelio de diuite et lazaro Luce decimosexto. Factum est autem ut moreretur mendicus. et portatus est ab angelis in sinum abrae. Sed tamen illa mansio destructa est per christum. quia christus post suam resurrectionem illam mansionem destruxit. et omnes animas ibi deprehensas in vitam eternam produxit. Item ex quo hic fit mentio de suffragiis mortuorum. tunc dubitaret quis. que tamen sunt illa suffragia que animabus prodesse possunt. Respondet beatus Gregorius. quod sunt quattuor. videlicet preces. missae. elemosine. et ieiunia. Per ista enim quattuor minuuntur peccata in purgatorio. unde Christus. Nulla preces dona ieiunia quattuor ista Absoluunt animas quas ardens detinet ignis.

¶ Item dubitatur. utrum pena purgatorii sit equalis pene infernali. Respondetur quod sic quantum ad tormenta. sed tamen illa est differentia. quia pena purgatorii est temporalis et transitoria. infernalis vero eterna. Etiam iste in purgatorio habet consolationem propter spem redemptionis. iste autem anime que sunt in inferno nullam habet consolationem. quia sciunt se esse eternaliter damnatas.

¶ Item queritur. utrum pena in purgatorio sit maior pena totius mundi. Respondetur. communitur loquendo tunc pena purgatorii est maior et crudelior omni pena huius mundi. sed tamen potest esse minor quandoque iuxta quantitatem criminis.

¶ Item utrum ignis purgatorii sit corporalis vel spiritualis. Respondetur secundum beatum Gregorium quod in purgatorio est ignis corporalis qui est idem ignis in specie cum igne infernali. Sed diceret quis. inter agens et patiens debet esse proportio primo de generatione. sed inter corporale et spirituale non est proportio. ergo anima non punitur igne corporali. Respondetur. naturaliter hoc bene esset verum quod concluditur per argumentum. sed anime patiuntur ibi ex diuina admissione et ordinatione et non naturaliter.

¶ Item queritur utrum purgatorium maneat post nouissimum diem. Respondetur simpliciter quod non. quia deus et natura nihil faciunt frustra. primo celi. sed post nouissimum diem nulla erit pena transitoria. sed omnis anima aut saluatur aut damnatur. si saluatur. tunc ascendit in altitudinem summe deitatis et vere beatitudinis. si damnatur tunc descendit in profunditatem inferni. igitur per tunc ponere frustra purgatorium.

¶ Etiam queritur. utrum celebrare missam pro anima una uiuet omnes alias animas. Respondetur quod celebratio pro una speciali anima generaliter prodest omnibus animabus existentibus in purgatorio quo ad liberationem. sed tamen illi anime specialiter prodest quo ad honorem. Exemplum. sicut candela ponitur ante principem ad eius honorem. tamen omnibus assistentibus lucet.

¶ Item queritur. utrum peccator existens in mortali peccato bona operatione pro defunctis faciendo possit animas absoluere a pena purgatorii. Respondetur. aliquem facere bona opera pro defunctis intelligitur dupliciter. Uno modo secundum se et absolute. Alio modo in quantum est minister ecclesie. primo modo si peccator existens in peccato mortali facit aliqua bona opera pro defunctis secundum se et proprio nutu et motu et non in virtute ecclesie. tunc illa suffragia non prosunt animabus in purgatorio existentibus ut dicit sanctus Thomas de aquino. Si vero illa operatio per huiusmodi hominem fieret in quantum est minister ecclesie. et est in numero fidelium. tunc eius suffragia prosunt anime.

¶ Item queritur. utrum purgatorium sit pars inferni. Respondetur

Folio xij

¶ purgatoriu est duplex. scz speale et puatum. Et tunc ulterius dicat q purgatoriu speciale est iunctu ipi inferno z ad illud mittunt aie q de co muni lege sunt puniende. Et illud pz p beatu gregoriu in libro dyalogo rum. vbi dr q cu eode igne purgant. Sz purgatoriu puatu fm beatu gre goriu est in diuersis ptib mundi. na qda aie puniunt in glacie. qda in ae re. qda in siluis. qda in deserto. qda in sterqlinijs et sic de alijs ptib hu s ius mundi. Itē qritur qre christ? descēdit ad inferna. Respondet sanct? thomas de aqno. dicēs q sicut christ? verus hō fact? venit in hūc mundū vt p penitentiā corpalem eēt lumē mundi. sic ad infernū venit p diuinitat? maiestatē vt eēt lumē sanctor? patrū in limbo inferni existētiū qz christ? defunct? fm humanitatē iuit ad iferna potēter et redemit oēs q in hoc mundo nō p̄ria volūtate. sz humanitatis fragilitate ceciderūt in peccata. sicut erant sancti patres z pphete et p̄siles. Itē qrit? quādo christ? descendit ad inferna an tūc defuit angelis in celo. Ad hoc respō det sanct? Augustin? q quis christ? verus deus z hō fuit in hoc mūdo tū p̄sentia diuinitat? et claritatis ei? nūq̄ defuit angelis in celo. z ergo vult sanctus Augustin? q christus descendit ad inferna tali claritate z potentia quali corā angelis fulgebat in celesti hierarchia. Itē qrit? vtz hi q nō cōplēt satisfactōnem in vita p̄nti et cū hoc moriunt. an iuste pena purgatorij puniant. Respondet q illi q nō cōplēt penitentiā in p̄nti vi ta et si moriunt iuste punient? pena purgatorij. qz dr magister in sentētijs Purgand? est igne purgatōis q in aliud seculū detulit fructū p̄fessiōis De illo igne purgatorij dr beat? augusti. q ignis purgatorij si nō sit eter nus miro tū mō grauis est. supat em̄ oēm penā quā hō vnq̄ passus ē vel pati p̄t in hac vita. Sicut em̄ depict? ignis ad ignē realē se hz. sic filr ig nis p̄ntis seculi infernali cōpatur. De carcere infernali eterne dānatōis dr in quodā sermone. Carcer penalis est hōi qn̄ manib? et pedib? vincu latur. sz penaliōz qn̄ tenebris p̄tinuis includit. Penalissimus tū qn̄ p̄ti nue fletib? et dentiū stridorib? angustiat. Talis erit carcer infernalis de quo dr mathei. xxiij. ligatis manib? et pedib? mitte eū in tenebras exte riores ibi erit fletus et stridor dentiū. In isto igne eterno diuersi s̄z torz tores. vñ metrice dr. Sunt ibi tortores serpentib? horridiores. Defor mes nigri. sz nō ad v̄tera pigri. Nūq̄ lassant? sz sp̄ ad hec renouant. De tali em̄ igne nulla ē redēptio absolute loquēdo. sz bñ de igne purgatōis vt sup̄dictū ē. ¶ Itē qritur qre sacerdos añ collectā salutāt populū dicēs do dñs vobiscū. et p̄ls respondet z cū spiritu tuo. Ad hoc ē dōm q hec salutatio dñs vobiscū sumpta est ex libro Ruth. capitulo scdo. vbi legit q boos salutauit messorēs suos. Et est sentētia illi? dñs vobiscū. id est in petitionib? bonū tribuat affectū vt in vobis maneat. p̄ces vestras ex audiat. grām p̄ferat. z p̄mia tribuat. Et chorus respondet z cū spiritu tuo. id est dñs sit in te q spiritū tuū innouet q sit in viscerib? tuis. qz nō ex audiunt? p̄ces illius q nō hz spiritū sanctū rectū. quasi chorus z populus dicant. tu nobis hoc optas dicendo. dominus vobiscum. ideo nos dicim? mus et cum spiritu tuo sit dominus vt valeas nobis hoc impetrare. vel potest dici q per hoc quod dicit chorus et cum spiritu tuo. datur intell? si q sacerdos debet esse totus spiritualis. vt sit sensus et cum spiritu tuo

Summula Raymundi

Id est dominus qui est in ore tuo sit etiam in corde tuo et in mente tua.

Deinde sacerdos dicit Oremus. in signū q̄ christ⁹ in orto fuit trist⁹ et merēs patrēq; rogauit vt auferret a se calicē passionis amarissime quē bibiturus erat quando ⁊ dixit discipulis suis orate ne intratis in tentationem. vt habetur mathei. xxvi. capitulo.

¶ Item quātur quare collecta sequitur kyrieleyson et gloria in excelsis cū legitur missa. Om̄n q̄ rō ordinis illius est ista. qm̄ nūq̄ fieri p̄t recta aut vera petitio ad dominū deum nisi mens p̄cantis fuerit humiliata ⁊ proz fus ab om̄i superbia atq; vana cogitatione alienata. quoniā humiliatum cor deus nō spernit. sed exaudit. iuxta illud psalmiste. Cor contritum ⁊ humiliatum deus nō despiciet. Sed huiusmodi humiliatio significat̄ cum canitur aut legitur kyrieleyson quod interpretatur domine miserere ¶ Secundo debet fieri quedam eleuatio mentis petentis in deum. vt tota eius cogitatio in deum flectatur quod significatur cum legitur aut canitur gloria in excelsis quod est laus angelorum per quam laudes mens hominis eleuatur et in deum totaliter tendit et tunc sequitur petitio que fit in collecta.

est s̄ aliq̄ s̄ in diuinis .i. postea
Si collecta patrem prenominat. vt tamē infra
.i. memoria .i. filij s̄ collecte .i. p̄cludas s̄ dñm nostr⁹ iesum ⁊c.

Mentio sit prolis. in fine legas per eundem
.i. memoria .i. filij s̄ nostr⁹ iesum ⁊c .i. p̄clude

Mentio si nulla sit prolis. per dominum dic
.i. p̄ponit̄ s̄ collecta .i. filij .i. sine mentōe facta de patre

Si precedit in hac nomen nati. sine patre
supple ⁊ regnas ⁊c. .i. finit̄ s̄ collecta.

Qui cum patre deo viuīs concluditur ista
s̄ spūs sc̄i de⁹ .i. p̄cludas .i. si mentio fit de spū sc̄o.

Eiusdem dicas si spiritus intus habetur

In hac pre raymundus determinat de collectis dicendis etiā in alijs festiuitatib; ⁊ diuidit̄ in duas ptes. In p̄ma determinat de fine collectar; in sc̄da determinat de p̄ncipijs collectar;. Sc̄da ibi. Om̄ibus oremus Quantum ad p̄nam partem ex littera eliciuntur quattuor regule. Quarum p̄ma talis est si aliqua collecta dirigitur ad patrem et in ea fit mentio de persona filij tunc debet concludi per illud relatiuum per eundem. dicendo per eundem dominum nostrum iesum christum ⁊c. ¶ Secūda regula. si in aliqua collecta fit mentio de solo patre et nō de filio tunc in fine illius collecte debet legi per dominū nostrum vt patet in om̄ib; collectis dominicalib; et ferialib;. sicut in parce domine parce peccatis ⁊c. ¶ Tercia regula est. si in aliqua collecta mentio fit de solo filio ⁊ non de patre tunc talis collecta debet sic p̄cludi q̄ cū patre deo viuīs ⁊ regnas vt patet ibi Deus q̄ crucem sanctā ascendisti. ibi solum fit mentio de filio. qz filius ascendit crucē. ergo debet sic concludi sicut d̄t regula ¶ Quarta regula quando cumq; fit mentio de spiritu sancto. tunc in fine illius collecte

debet poni illud relatiuum eiusdem. vt patet in hac collecta. deus q̄ eorū
da fidelium. Ibi nāq̄ fit mentio de spiritu sancto. ergo debet sic concludi
p̄ dominum nostrum iesum christū filium tuum q̄ tecum viuit ⁊ regnat
in vnitae eiusdem spiritus sancti ⁊c.

¶ Notandum q̄ vltra illas regulas in littera positas ponuntur alie res
gule. quarum p̄ma est ista. quando in p̄ncipio collecte fit mentio de pa-
tre et in fine de filio et de spiritu sancto. tunc talis collecta debet p̄cludi p̄
eundem quo ad filium et debet addi eiusdem quo ad spiritū sanctum. vt
sic per eundem dominum nostrum iesum christum filium tuum sic q̄ in
fine addatur eiusdem spiritus sancti ⁊c. vt patet ibi. omnipotens sempit̄-
terne deus. **¶** Sec̄da regula est. quācūq̄ in aliqua collecta fit mentio de
filio et de spiritu sancto. tunc talis collecta debet concludi per eundē quo
ad filium et debet addi eiusdem quo ad spiritum sanctum. vñ? Per do-
minum dicat cum pater presbiter orat. **Q**uā christū memorat per eun-
dem dicere debet. Filio si loqueris qui viuis dicere debes. Qui tecum si
fit collecta finis in illo. Si spiritus almus eiusdem dicere debes. Alia
regula. in quacūq̄ collecta ponit̄ illa dicitio verbum redēptor̄ vel vnige-
nitus. tunc semper talis collecta debet concludi per eundem. ⁊ ratio illi?
est ista. q̄ illa mentōnem faciunt de filio.

¶ Item notandū q̄ omnes collecte simul concluduntur per illam clau-
sulam per dominum nostrum. **¶** Et ratio est. quia omnis oratio nostra de-
bet fieri in noīe filij ad patrem. vnde in euangelio Joānis decimosexto dicit
dominus. Si q̄d petieritis patrem in nomine meo dabit vobis.

¶ Item notandum collecta proprie dicitur eo vocabulo. quia antiquit̄?
quando romani voluerunt transire cum reliquijs tunc ip̄is venientibus
super populum collectum talis collecta dicebatur. sicut verba orationū
dicebantur que verba postmodū dicta. collecte a populo appellabātur
ideo dicit̄ collecta. quia ip̄e sacerdos collegit omnes oratōnes christifide-
lium ⁊ petiuit pro omnibus christifidelibus in fide catholica existentib̄
bus et sic ratōne illius petitiōnis in p̄clusionē dicit̄ collecta.

¶ Item ex quo hic fit mentio de collectis dicendis in missa tunc necessa-
rium est vt sciatur numerus collectarū in diuino officio dicendarum ne
aliquis ex ignorantia huiusmodi numeri in errorem incidat qui summo
pere in tam summo diuino officio q̄ precauēdus est.

¶ Pro quo sciendum q̄ numerus collectarum in diuino officio misse di-
cendarū semper debet esse impar sic q̄ nunq̄ dicantur due collecte quatuor
vel sex sed vna vel tres vel quinq̄ vel septem. vna p̄pter vnitatem ec-
clesie. sed tres propter reuerentiam trinitatis. Sed quinq̄ propter quinq̄
q̄ vulnera iesu christi et septem propter septem petitiōnes quas x̄ps do-
cuit ⁊ illum numerum nullus excedere debet ne astantes attedientur.
Sed tamē beatus gregorius facit exceptiōnem dicens. si in summo festo
occurrit aliquod festum tūc possunt legi due collecte sub vna p̄clusionē
sicut in die stephani prothomartyris vbi p̄ma collecta legetur de sancto
secunda de natiuitate christi. similiter in die innocentium legunt̄ quattuor
collecte. p̄ma de innocentibus. secunda de natiuitate christi. tertia de
sancto iohanne. quarta de sancto stephano.

Summula Raymundi

¶ **I**tem notandū. sacerdos dicēs aliquā collectā. discoopto capite dicere debet. Et sūp̄ psal siue episcop⁹ infulā deponere debet et debet tenere vultum versus orientē ⁊ stans eleuatis manib⁹. Dicit̄ p̄mo q̄ debet stare discoopto capite in signū illius q̄ mundus debet eē ab omī peccato. ⁊ debet habere verā intentōem ad ip̄m deū et specialiter p̄pter illud q̄ in̄ deū et sacerdotē nullū debet eē mediū. s̄ debent esse vniti in celebratōe tantī diuini officij. ideo in signū hui⁹ vnionis discooptus eē debet. ¶ **I**tem debz retinere vultū versus orientē in signū ort⁹ ip̄ius filij dei. qz pater in diuinis nō iudicat quenq̄. sed omē iudiciū dedit filio suo. ideo ad reuerētiā sui ortus et natiuitatis. tunc omnes orōnes in diuino officio misse fiunt versus orientem. ¶ **I**tem debet stare extensis manib⁹. qz sicut qñ moyses orabat p̄tra aduersarios suos Exodi septimo. tunc duo tenuerūt ei brachia et sic adhuc in romana ecclesia cū dñs apostolicus celebrat tunc duo sustinent ei manus in signum huius q̄ christus filius dei p̄debat in cruce extensis manibus.

¶ **I**tem notandū q̄ in fine cuiuslibet collecte d̄z p̄ oīa secula seculoz. qd̄ multis modis exponit̄. vno mō p̄sequitiue vt p̄ oīa secula seculoz. id ē p̄ oēs generatōes nunc et in futuro. qz filius dei semp̄ regnat cum patre suo in qualibet generatōe. Alio mō sic exponitur. p̄ oīa secula seculoz q̄ fiat ibi anthonomasia. id est excellentia vt dicimus cantica canticoz secula seculoz. Tercio mō exponit̄ p̄ oīa ⁊ c̄. i. sicut filius regnat ab eter⁹ no cū patre. sic adhuc regnat p̄ oīa secula seculoz. id est in eternū et ultra. Et tunc chorus respondet Amen. et hoc vno mō exponit̄ dupl̄r. vno mō put respicit ip̄am orōem. et tunc est sensus sicut vos optatis in orōe p̄stendo sic etiā opto q̄ fiat. Alio mō exponit̄ put respicit p̄clusionē orōnis et tūc est signū p̄firmatōis. vt amē. i. vez. est qd̄ tu dicis. videlicet q̄ filius in eternū regnat cū patre. ¶ **S**ed dicerēs quare hoc addit̄ in collectis Respondet̄ q̄ hoc addit̄ p̄pter aliq̄s viles hereticos q̄ dicūt q̄ lucifer q̄ detentus est in p̄fundo inferni adhuc sit regnaturus. et q̄ leuari debeat ad astra ⁊ regnare in secula seculoz. mō p̄t̄ illā heresim destruēdā addit̄ illa clausula collectis in qb⁹ p̄cludit̄ q̄ christus cū patre sit regnatur⁹ in secula seculoz. Ultimo ē notandū de casib⁹. Primus casus est iste. si sacerdos infra canonē p̄pter aliquā magnā debilitatez corp̄is recederet de altari vtz alter sacerdos p̄t p̄ ip̄o missam p̄ficere Respondet̄ q̄ si dubiū est an talis hostia sit p̄secrata a tali sacerdote an nō et si in casu eēt p̄secrata. tūc ip̄a debet reseruari in loco p̄secrato sic q̄ tūc alter sacerdos p̄t incepte de nouo missam ⁊ p̄ficere alterā hostiā cū p̄ma p̄pter dubiū remouēdum ⁊ ratō est. qz vnum sacramentum debet p̄fici ab vno sacerdote vel ministro et sic tūc eodē mō dicendū ē de sanguine christi. ¶ **S**cd̄s casus est iste. si sacerdos p̄ficeret corp⁹ xp̄i ⁊ si eū inuaderet magna infirmitas ita q̄ moreret̄ circa altare tunc dubiū esset vtz alter sacerdos posset accedere cōplendo p̄tem misse. Ad hoc respondent antiq̄ q̄ nō est necesse in tali casu missam a p̄ncipio inchoari. Si aut̄ aliq̄s sine necessitate absq̄ piculo mortis nō p̄ficeret missam inceptā tunc talis peccat mortaliter et deberet excommunicari. Alij respondent ad casum et melius q̄ si sacerdos moreretur post p̄secratōnem tunc talis hostia debet p̄seruari in loco

Folia. xliii

psacrato z tunc alter sacerdos potest accedere et incipere missam de nouo. Ex q̄ legitur q̄ si sacerdos añ eleuatōem hostie interficeret tūc talis hostia deberet reseruari in loco psacrato z nō deberet alter accedere ad pficiendū istā missam. ¶ Tercius casus. si aīal brutū rangeret hostiā cōsecratā et comederet ipam. vtrum tale animal comederet verum corpus christi. Respondet s̄m beatum Innocentiū q̄ non. quia q̄cūq̄ mus vel aliquod animal brutum comederet tunc amplius desinit esse corp⁹ christi. Vbi nota q̄ quicūq̄ nō bene custodiret sacramentum talis debz penitere quadraginta diebus Sed quando tale sacramentum pdiderit tunc debet penitere vltra vt habetur extra in decretis ¶ Quart⁹ casus. si sacerdos leuaret corpus christi et veniret colūba vel alia auis z reciperet corpus christi de manib⁹ sacerdotis. vtz talis auis esset excōmunicāda Et videtur q̄ sic. qz om̄e cōmittēs sacrilegiū est excōmunicandū Sz illa auis est h̄mōi. ergo zc. Ad hoc respondet q̄ illa auis nō sit excōmunicanda. z ratio est. qz sola animalia rationalia sunt excōmunicanda. sed hec auis nō est huiusmodi. igit̄ zc. ¶ Quintus casus est iste. vtrum aliq̄ sunt impedimenta que possunt impedire sacerdotem ne corp⁹ christi digne pficeret. Respondetur q̄ duplex est impedimentum. nam primum impedimentum oritur ex pena. Scdm̄ aut̄ ex culpa. modo pena est duplex. scz canonica et naturalis. nam pena canonica dicitur excōmunicatō scz ecclesie phibitio z officij suspensio. sed pena naturalis illa fundat̄ sup defectus naturales ipius corporis. sicut est carentia brachij. et cecitas v̄sua. Sed culpa etiam est duplex. nam q̄dam est culpa mortalis z quedā venialis. mō s̄m hoc respondet ad casum pdictum q̄ culpa mortalis impedit sacerdotem q̄ nō potest digne celebrare. Nam si celebraret in culpa mortali tunc ip̄e duplicaret peccatum mortale. nam vnum peccatum mortale cōmitteret in sumendo et aliud cōmitteret in pficiendo. Sz culpa venialis nō impedit. sed de p̄mo impedimento dictum est p̄us in casibus quo ad p̄mā partē. Sed sc̄da ei⁹ pars nota est de se. ¶ Sextus casus. vtz viciatus vel mutilatus in vna manu p̄t celebrare. Respondetur q̄ si talis mutilatio sit notabilis tunc nō potest celebrare nisi papa secum dispensauerit. si aut̄ illa mutilatio non est notabilis sic q̄ potest stare sine scandalo populi tunc p̄t celebrare missam. Et specialiter si illa mutilatō esset in pollice tunc ille nō debet celebrare et illud habetur plenius extra in de corpore viciato. capitulo glorificato. vbi legit̄ de quodā abbate q̄ fuit puatus officio suo p̄pter defectum manus. ¶ Septimus casus. vtrum mutilatio digitorum impediāt celebratōem. Respondet q̄ nō. sicut p̄t extra de corpore viciato. presbyter. nam ibidem d̄r q̄ si aliq̄s caret pollice vel indice q̄ nō posset celebrare. quia non posset fieri sine scandalo populi. sed carentia aliorum digitorum siue mutilatio non obstat. ¶ Octauus casus. vtrum carens testiculis siue virilibus per abscissionē potest celebrare missam. Respondetur q̄ aliquis caret virilibus duplicif. vno modo propter medicinam videlicet vt posset euadere lepram vel aliam infirmitatem. ita q̄ testiculi ei sunt abscisi gratia necessitatis tunc potest celebrare missam. Alio modo aliquis caret virilibus sine necessitate ita q̄ puatus est eis p̄pter vitare fornicatōem siue actus meretricarios tūc

Summula Raymundi

talis debet licentiari ab omni officio et dignitate sacerdotali. vt habetur extra de corpore viciato. presbyter. ¶ Bonus casus est. vtz macula oculi vel claudicatio pedum impediatur celebratōem. Ad hoc responderetur qd si talis claudicatio pedum esset valde notabilis. videlicet qd non posset bene stare presbyter sine baculo circa altare tunc impedit celebratōem. Si autē claudicatio eius nō esset notabilis nec esset scandalū populo. tūc nō impedit. Similiter dicitur si macula in oculis est notabilis. ita qd ipse sacerdos nō potest discernere lrās tunc impedit celebratōem. Si autē illa macula nō est notabilis tunc etiam nō impedit celebratōem missę. Item ex quo dicitur in simbolo. qualis pater talis filius talis spūs sanctus. et paulos post. omnipotens pater. omnipotens filius. omnipotens spūs sanctus. Quare ergo aliqua oratio nō dirigitur spiritui sancto. ita bñ sicut patri et filio. Responderetur qd spūs sanctus donū dicitur. Quia illud donū pmittens christus discipulis dixit. si paraclitus. i. spūs sanctus quē pater mittet in noīe meo. nō a dono nō petit. sed a largitore doni quare etc. ¶ Item diceret quis qualiter sacerdos se habere debeat legēs collectā in missa Responderetur qd debet eā legere in dextra pte altaris. Quia rō est. qd p dexteram bona eterna. et p sinistrā bona temporalia designant. vt designet qd eterna et spiritalia dona petere debemus. Juxta illud. p̄mum querite regnū dei. ideo dicitur in dextra pte. vel etiā ideo. qd orōnes in noīe christi fiunt qd sedet ad dexterā dei vt habet p̄ beatū matheū. ideo in dextra pte debet dici Etia ad partem orientālē eleuatis manib; et capite denudato vt dictū est. Et qd debet dici versus partem orientālē hoc fit ppter multas causas. Primo ppter illuminatōem. vt scemus qd illuminatio mentis nostre est a deo. sicut lumen venit ab oriente. Secūdo. quia oriens est nobilior pars orbis. Tercio ppter opa nobiliora q̄ magis apparent in oriente. qd ibi motus celī incipit. Aliter dicitur s̄m damascenū. qd oramus versus orientē triplici de cā p̄mo vt terrā nostrā scz paradysum terrestrevbi positus fuit p̄mus hō nos affectare denotem q̄ est in pte orientali. Secūdo vt christū crucifixū qd fuit stans in cruce versus orientē attendamus. Tercio vt ipm venientē ad iudiciū ibi expectare intendam. de quo dicitur ascendit sup celū ad orientē et ab illa pte dicitur deus venire ad extremū iudiciū. iuxta illud veniet quē ad modū vidistis eum etc.

s̄ dicere

inhibemus

Omnibus oremus exorcistis prohibemus

s̄ collecte

s̄ nostrū .i. nō admitto

His ego nō finem concludere per dominum do

Sed per eum qui venturus est iudicare per ignem

per dominū p̄ma finita quattuor addas

s̄ collectas

sub vna p̄clusionone

summū

Sive duas missę collectas si tibi festum

collectas

s̄ in summis festis

Occurrit. nullas vt supradiximus addas.

Folio EU

In ista parte magister determinat de principiis collectarum. et dividit ista in duas partes. In prima facit quod dictum est in secunda parte determinat de collectis in communibus dicendis in communibus festiuitatibus. Secunda pars ibi (per dominum primatum) Et legitur ista sit. vult quod auctor primo inhibere firmo quod dicitur in decretis et in iure quod nullus exorcista debet dicere in principio collecte orationem. nec in fine debet dicere per dominum nostrum. sed in fine collecte debet dicere per eum qui venturus est iudicare vivos et mortuos et seculum per ignem. Deinde magister subdit de collectis dicendis in communibus festiuitatibus dicens. quando presbyter in communibus festiuitatibus finit primam collectam ad quam sibi responsum est. Si tunc quattuor vel duas vult legere collectas hoc debet fieri sub vna conclusionem. Et hoc nunquam debet fieri in summis festis. quia ibi tantum vna collecta debet dici ut super dictum est.

Circa istam notandum Ordines sunt duplices. nam quidam vocantur ordines minores et reliqui vocantur ordines maiores. Ordines minores sunt quattuor. quorum primus vocatur ostiarius et ille habet nomen suum ab ostio siue a ianua. Et officium illorum est quod debent ostium ecclesie custodire ne heretici excommunicati et iudei per illam intrent. vel etiam animalia irrationalia cultum dei impediunt. Et hunc ordinem christus instituit quando eiecit ementes et vendentes de templo. Secundus ordo minor vocatur lectionatus habens nomen a lectione. Et officium illorum est quod debent legere lectioes et prophetias et illum ordinem christus instituit quando ipse sanctis prophetis per spiritum sanctum sapientiam inspirauit. Tertius ordo minor dicitur exorcistatus. Exorcizo grece idem est quod depellere vel iurare latine. et illorum officium est quod debent depellere siue iurare demones ab obsessis et illum ordinem instituit christus quando plures demones expulit ab obsessis. Et non distinguitur firmo aliquos ille ordo a sequenti. Quartus ordo dicitur acolitatus quod in tantum valet sicut ceroferarius et dicitur quasi portans ceram vel candelam et hunc ordinem instituit christus cum dixit. ego sum lux mundi Joannis. ix. Et dicuntur isti quattuor ordines minores. id est quia non ligant aliquem habentem eos. quia ille qui eos habet adhuc potest vxorari siue se in matrimonium transferre. Sed ordines maiores etiam sunt quattuor. quorum primus vocatur subdiaconatus et hunc christus instituit quando precinxit se linteo. et officium illorum est legere epistolas. Joannis. xi. capitulo. Secundus ordo maior dicitur diaconatus. et officium illorum est quod legere debent euangelia. Et hunc ordinem dominus instituit quando auctoritatem apostolis in predicando donauit. Marci. vi. Tertius vocatur presbyteratus. Et officium illorum est quod possunt consecrare corpus domini. Et hunc instituit cum panem et vinum benedixit et suis discipulis ad manducandum porrexit. Mathei. xxvi. Quartus vocatur episcopatus et hunc christus instituit quando se per redemptionem humani generis offerebat in ara crucis. Marci. xv. Et officium illorum est offerre christum. Sed diceret quis. vix ne ordo episcopatus sit distinctus ab aliis ordinibus maioribus. Respondet quod non. quia hoc consecrare corpus domini et offerre sicut simplex sacerdos. sed bene dignitas que sibi est superaddita illa est distincta sed non sit specialis ordo. Et dicuntur maiores per tanto. quia non possunt retrocedere ita quod aliquis habens unum ex ipsis non potest vxorari. Et inter omnes illos exorcistis solummodo inhibetur quod non debent dicere orationem in principio colige

Summula Raymūdi

lectarum. Et per exorcistas intelligimus quattuor ordines minores.
¶ Ultimo notandū de casibz. Primus est iste. vtrum sacerdos faciens
pollutōnem nocturnalem die sequenti possit celebrare missam. Ad hoc
respondetur cum distinctōne. nam illa pollutio quandoq; puenit ex sup
abundantia materie nō potentis retineri in vasis seminalibz ppter debi
litate virtutis retentive. Et quando talis pollutio sic causatur tunc nō
phibet celebratōnem missę. Alio modo prouenit talis pollutio ex cras
pula z ex supflua comestione z illa causat peccatum mortale z phibet ce
lebratōem missę nisi solēnitates ex necessitate occurrerent. Tercio pue
nit talis pollutio ex pcedenti cogitatōne z illa pollutio tantū peccat quā
tum pcedens cogitatio promeruit. nam si pcedens cogitatio fuit pecca
tum veniale. tunc talis pollutio etiam erit veniale peccatum. et tunc illa
pollutio nō phibet celebratōem missę. Si autem pcedēs cogitatio fuit
peccatum mortale. tunc talis pollutio etiam erit peccatum mortale. Et
tunc illa pollutio phibet celebratōem missę. ¶ Secundus casus. vtrū
sacerdos curatus peccat denegando corpus christi deuote petenti. Vel
sic. vtrum sacerdos peccat denegando corpus christi deuote penitenti.
Ad hoc responderetur q; sic. Et ratio illius est talis. nam qui retinet rez
alterius sine voluntate eius ille dicitur esse fur et peccat. Sed petens cor
pus christi ille petit rem suam propriam. ergo talis sacerdos sic denegan
do corpus christi fur reputatur. Vnoq; probatur. quia qui deuote petit
corpus christi ille petit salutem propriam. ergo si sacerdos sibi denegaue
rit tunc grande cōmittit peccatum. S; si deuotus penitens singulis die
bus peteret corpus christi. vtrum esset sibi pretendum vel nō. Respon
detur q; licite potest ei abnegare. quia dicit beatus augustinus q; singu
lis diebus sumere corpus christi nō laudo nec vitupero. s; quilibet chri
stianus existens deuotus z sine peccatis mortalibus singulis diebz domi
nicis potest sumere corpus christi. ¶ Tercius casus est iste. vtrū corp
dominicū possit denegari petenti existenti in peccato mortali. Ibi respō
detur cum distinctōne. nam si hoc peccatū mortale sit publicum tunc po
test illi denegari corpus dominicū alias nō. Et hoc patet sic. qz christus
in cena dedit corpus suum Jude Dathēi. xvi. quē iudā imēdiate dia
bolus intrauit. sic etiam esset de alio homine qui illud venerabile corp
sumeret in peccatis mortalibz. Si autē tale peccatū est occultū tunc nō de
bet illi denegari corpus christi. Et ratio est. quia sancta mater ecclesia nō
iudicat de occultis. sed tantum de manifestis. Alij sic respōdent parifor
miter ad causam. vel talis est in peccato mortali occulte vel manifeste. si
manifeste tunc debet sibi denegari corpus dominicum. quia alias face
ret irreuerentiā tali sacramēto. si autē fuerit occulte in tali peccato morta
li tunc nō debet illi denegari. ¶ Quartus casus est iste. Sacerdos vidēs
vsurariū in multitudine populi accedere ad altare. timens scandaluz in
plo abnegando sibi corp⁹ christi. recipit duas hostias nō psecratas z in
ter illas dat vnum grossum huic vsurario. qui recedēs ab altari percipit
grossum in ore. incipitq; penitere et flere propter peccata sua. putans cor
pus christi esse transmutatum in grossum propter sua peccata et sic in
cipit se conuerrere ad christum omnia sua bona distribuens pauperis

bus faciendo emēdā tunc q̄ritur vtrū sacerdos ille sit degradāndus v̄ ab officio deponēdus? Et videt̄ q̄ nō. q̄ p̄uertēdo peccatorē maximū gaudiūz deo z angelis p̄parat̄. q̄ ille sacerdos poti⁹ ē colendus q̄ deponēdus ab officio et excōicand⁹. R̄ndet̄ q̄ talis sacerdos est suspēdēdus ab officio suo. q̄ hostias nō p̄secratas tradidit cōicanti idolatriā p̄mittēdo. nā hoīes astātes adorauerūt istas hostias tāq̄ p̄secratas. q̄ talis sacerdos maxime peccauit. z q̄ ip̄e tenet̄ p̄fiteri p̄nia aut̄ p̄pleta ep̄s su⁹ misericorditer p̄t secū dispensare. Quint⁹ casus est iste. vtz sacerdos nō ieiun⁹ in aliquib⁹ casib⁹ possit celebrare. Respōdet̄ q̄ sic. Et sunt tres casus in nūero. quorū prim⁹ est iste. Si sacerdos lauaret os siue faciē suā et eo nesciente deglutiret tres guttas vel q̄tuor tūc post hoc celebrare possit. s̄ scienter facere nō d̄z. Sc̄ds est q̄n sacerdos gustat vinū et si īmediate expueret adhuc posset celebrare. Terci⁹ si sacerdos caret hostijs z post prandiu debet ire ad infirmos siue ad aliquē agonizantē tūc posset celebrare et etiā p̄secrare. Et rō hui⁹ est ista. q̄ licet talis sacerdos debilis ē ad tm̄ diuinū officium exequēdū et indispositus. tamē vtiq̄ melius ē īfringere statutū inferioris q̄ superioris. nā p̄ceptū est celebrare ieiuno stomacho. et h̄ institutū ē a sede ap̄lica. S̄z p̄ceptū superioris est p̄bere infirmis salutē et antidotū. id ē remediū qd̄ ē verū corp⁹ christi. Sext⁹ casus. vtz sacerdos incidēs ī paralytum ī manib⁹ vel aliā grauē infirmitatē sic q̄ hostiā nō posset eleuare an h̄mōi sibi eēt pctm̄. Respōdet̄ q̄ nō. q̄ eleuatio hostie p̄secrate nō est de essentia illi⁹ sacramenti. S̄z si q̄s temerarie obmitteret ille mortalit̄ peccaret. q̄ īfringeret formā sc̄e matr̄ ec̄clesie a sede romana institutā. Sed dicerēs. quō q̄ sacerdos q̄ incidit ī paralytum ī manib⁹ ita q̄ nō p̄t eleuare hostiā cōsecratā d̄z se habere. an d̄z sumere corpus christi cū tm̄ man⁹ nō possit mouere. Respōdet̄ breuif̄ q̄ d̄z sumere cū lingua. Septimus casus est iste vtrū sacerdos veniens ad medietatē misse vel vsq̄ ad canonē. et si tunc minister p̄teru⁹ ab eo recederet an tunc vltērī⁹ possit missam celebrare. R̄ndet̄ q̄ sic. vicz q̄ licite et p̄ueniēter possz celebrare. q̄ maior est vtilitas pficiēdi missaz q̄ ī respiciēdo ministrū q̄ recessit. Et si tm̄ est d̄dm si fuerit incendiū ali⁹ cuius edificij sub tali p̄ditōne si iste minister recederet ab eo ip̄se vltērī⁹ p̄t celebrare missam. Octauus casus. vtz sacerdos tenet̄ singul⁹ dieb⁹ celebrare missaz. Respōdet̄ sub tali distinctōe q̄ si sacerdotes sint p̄ducti p̄ p̄mio ad celebrādū missam. tūc debēt q̄tidie celebrare. nam sacerdotes neminē debent defraudare. Si aut̄ sacerdos ē curat⁹ tūc d̄z q̄ sp̄ d̄z celebrare nisi obstaret notabile īpedimentū. nā ī sacra scriptura d̄z om̄s viuens de altari d̄z seruire altari. sed talis sacerdos viuīt de altari tollens patrimoniu christi z laute viuens de altari. q̄ etiāz debet seruire altari et missam q̄tidie celebrare. vt p̄z extra de celebratōne. Non⁹ casus ē iste si sacerdos intēderet p̄secrare sex hostias. z eo nesciēte postea iueniret septē vel octo tūc q̄rit vtrū oēs illas hostias p̄secrauit vel tm̄ sex. R̄ndet̄ fm̄ aliq̄s doctores q̄ qlibet sacerdotū p̄ ec̄cīastica doctrina debet seruire q̄ ī p̄secratōne hostiarū nunq̄ d̄z se limitare ad aliquē certū numerū p̄pter tale dubiū remouēdū. s̄ sua intētio debet esse illa q̄ om̄es hostias ibi positas vult p̄secrare. Alij dicūt q̄ tales hostie debēt sumi cū p̄ditōe

Summula Raymundi

Itz sic dicendo. si nō es corpus christi te vt panem manduco Si vero es corpus christi pficias in vitam eternam

¶ De psecratōe corporis et sanguinis christi
sp^e tu sacerdos pparas clarius sp^e calici

Quando paras calicem. tunc vinum purius illi
.i. p. nā guttā de aq̄ .i. nō fetida

Infundas. et aque modicum q̄ et illa recens sit
.i. pura .i. hostia psecrāda sp^e incēso .i. celebres

Munda sit oblata. nunq̄ sine lumine cantes
.i. oblata psecranda sacerdotes sp^e hostiam

Hostia sit modica sic presbyteri faciant hanc
.i. mūda expositio h^o lre clarius p3 in punctis

Landida. triticea. tenuis. non magna. rotunda
.i. carēs siligine sp^e psecranda

Expers fermenti. non salsa. sit hostia christi

Spernitur oblata duplex. vel a terra leuata

Fracta vel inflata vel discolor aut maculata

Prius autor determinauit de missis et istis q̄ p̄tinēt ad missam q̄ ad mīez collectarū Hic iā determinat de istis q̄ p̄tinēt ad psecratōem corporis et sanguinis christi. Et ponit quatuor regulas. q̄z p̄ma talis ē. Qñ tu paras seu disponis calicē ad pficiēdū sanguinē christi. tūc p̄us infundas clarius vinū q̄d poteris repire et tūc sup addes modicū de aq̄ q̄ recens est et mūda Secda regula talis ē. q̄ oblata d̄z esse mūda et figurata q̄ d̄z psecrari. q̄ sacerdos volēs celebrare missaz d̄z eligere oblatā purā et mūdā nō fractā Et talis oblata d̄z eē de tritico. et nō de siligine nec alio frumēto Tercia reglā ē tal. q̄ ip̄e p̄sbyter d̄z facere et p̄nsere oblatā Quarta regula q̄ ip̄e sacerdos nūq̄ d̄z celebrare diuinū officiū missē sine lumine. **¶** Notādū circa lrām q̄ lrā d̄t (Qñ paras calicē) vñ h̄ nomē calix habet plura p̄cata. vt3 in equocis. omīssis q̄ ad p̄ns oīb3 alijs significatis h̄ nomē calix sumit̄ hic dupl̄. vno mō capit̄ p̄ passione christi. vñ in passioe ne habet **¶** Math. xxvi. Pater si fieri p̄t trāseat a me calix iste et c. Itē alibi ē sacra scriptura Potestis bibere calicē quē ego bibitur^o sum. ibi p̄cat passioe. Alio mō calix accipit̄ pro isto vase in quo conficitur corpus et sanguis christi. et sic capitur hic **¶** Secdo notandum. q̄ talis calix fm de terminatōem romane ecclie debet in se habere materiam q̄ est aurū et argētum. et nō d̄z in se h̄re materiā lignēā. i. q̄ tal' nō d̄z eē factus de ligno. et h̄ p̄pter porositate ligni. qz al̄s sanguis christi p̄ poros trāsiret. qz materia lignea est porosa et aerea. q̄ calix nō d̄z esse ligneus ne sanguis christi subintrans illos poros. lateat ibi et putrescat. vt fuit tpe Bonifacii Nec etiā calix d̄z eē de vitris p̄pter eius fragilitatē. vt fuit tpe Severini Et iā calix nō debet eē lapide^o p̄pter grossiciē et ineptitudinē illi^o materie Nec

Folio xviij

etiā dicitur esse de plūbo vel de auricalco vel de cupro ppter putrefactiōem illorum metalloꝝ. qz illa metalla sūt fetida et mali odoris. ḡ ex eis nō debet fieri calix. ne sacerdos puocet ad vomitū. s; debet esse de argento z auro. vt vrbān⁹ instituit. vñ⁹. Ligna bonifacius. vitrū seuerin⁹ habebat Post h⁹ vrbān⁹ argentea vasa tenebat. S; si paupertas ecclie int̄m in aliq̄ regio ne dilataret. ita q̄ nec haberet aurū nec argētū tūc ex dispēsatiōe ipsius pape calix pōt fieri de stāno vel auricalco. Sed in multis regionib; calices sunt de cupro qd̄ licet bñ. sed tñ adhuc requirit q̄ sint deaurati

¶ Tercio notādū. q̄re in p̄secratōne sanguis mixtio fit vini cū aqua. de q̄ p̄nt assignari q̄tuor cāe. Quaz p̄ma ē. qz xp̄s h̄ instituit in cena qñ instituebat corp⁹ z sanguinē ḡ vt ip̄m imitemur tūc vinū p̄miscet aq̄ in cōsecratōe sanguis xp̄i Secda cā. q̄ h̄ fit p̄t vnionē christianitat̄ cū xp̄o. vñ ppter h̄ q̄ p̄stā p̄mixtionē fecit vnio xp̄i cū ecclia Nā tūc p̄ vinū intelligit corpus christi. p̄ aquā aut̄ q̄ addit̄ intelligit ecclia. i. christianitas. Tercia cā ē ista. q̄ h̄ fit ppter memoriā corp̄is xp̄i qñ de venerabili suo corpore pro salute hūani gñis emanauit sanguis et aq̄ Quarta est ista. q̄ ibi designatur vnio deitatis cū hūanitate q̄ sunt p̄mixta in deo Nā p̄ vinū intelligit deitas. p̄ aquā aut̄ hūanitas q̄ vere sunt ibi. qz sicut vinū in sua natura est vigorosius et fortius aq̄. ita etiā deitas est fortior hūanitate.

¶ Quarto notandū. q̄ plus de vino admisceat q̄ de aq̄. qd̄ fit triplici de cā. Prima qz p̄ modicū aq̄ intelligit hūanitas. sed p̄ vinū intelligit deitas. mō deitas est multo maior hūanitate vigorosior et dignior. ḡ etiā multū addit̄ de vino et modicū de aq̄. Secda cā. p̄ vinū intelligit sanguis christi et p̄ aquā intelligit p̄ls dei siue ecclia. mō modicū aq̄ debet infundi et multum vini p̄ eo q̄ vinū transmutat aquā in se. sic etiā deitas p̄uertit ad se hūanitatē z nō ecōuerso. iō multū de vino z modicū de aq̄ infundit̄. Tercia cā. qz si multū infunderet̄ de aq̄ et modicū de vino tūc substātia vini mutaret̄ in substātia aq̄. et tūc nō fieret sanguis christi s̄m institutiōem christi. vñ d̄t Innocēt⁹. vinū in q̄tū vigorosius z fortius. int̄tū etiā melius est ad p̄ficiendū sanguinem christi

¶ Nec dubitandū est quin ibi sit verū corp⁹ et verus sanguis dñi nostri iesu christi. ita q̄ ibi panis trāsmutatur in corp⁹ christi. z vinū in sanguinē christi. qz si q̄s dubitaret esset reus corp̄is z sanguinis dñi z eet dānādus. vñ d̄t qdā subtilis mestrista. Q̄stat in altari p̄ carnē de pane creati. Illa caro de⁹ est q̄ dubitat

¶ Quinto notandū. autor d̄t in lrā q̄ vinū dicitur esse claz z purz (re⁹ est Dubitat̄ circa h̄. vñ cū agresta aliq̄s poss; celebrare vel de succo p̄sso de botris Rñr q̄ nō. qz agresta siue succ⁹ nō h̄ purā substātia vini Et cōsecratio sanguis xp̄i dicitur fieri p̄ vez z purz vinū q̄re seq̄t q̄ nō p̄t fieri in succo nec in agresta. Itē materia sanguis dicitur esse vez vinū et purz z eiusdē sp̄ei. s; agresta nō ē vera sp̄es vitis. igit̄ zc. Diceret q̄s. quō ḡ agresta z vinū dicitur Dicit̄ sicut p̄pletū z incōpletū. vñ dicit̄ sic magis z min⁹. sed talia diuersificāt sp̄em. ḡ p̄ficiēs cū his sp̄eb; grauissime peccat Dubitaret q̄s. qd̄ d̄t de festo sc̄i sexti cū ibi celebraret sanguis xp̄i cū succo p̄sso de botris Rñdet Innocēt⁹ papa. q̄ illud nō ē satis cautū. s; tñ i regionib; calidis in q̄b; succus vini cito maturescit ibi potest p̄secrari corpus christi et sanguis mediante succo depresso. quia talis succus magis assimila

Summula Raymudi

aur vino in istis regionibus calidis quibus in partibus frigidis. Aliter tamen etiam de Innocenti? quod forte illud non admittitur propter festum sancti Sixti. scilicet magis propter transfigurationem domini quam spiritus agit isto die. Unde et christus dicit Matthe. xxvi. Amene amene dico vobis amodo non bibam de gemine vitis ibi fuit memoria vitis. et sic forte propter hoc in istis partibus siue regionibus calidis admittitur quod sanguis celebratur cum succo depresso. Sed loquendo quod ad alias regiones potest riteri secundum innocenti? quod potest fieri. et hoc tempore necessitatis et aliter non. Sic scilicet si aliquis quereret an cum musto posset fieri consecratio sanguinis eo quod adhuc non habet complexionem vini. Ubi iterum alii dicunt quod si vetus vinum non habetur tunc talis consecratio sanguinis potest fieri cum musto.

¶ Sexto notandum an consecratio sanguinis christi possit fieri cum pura aqua siue cum puro vino. Ibi riteri quod non eo quod si illud quod magis videtur in eis non inest. Sed nec illud quod minus. scilicet magis videtur in eis quod cum aceto possit perfici. et illud secundum mandata romane ecclesie non debet fieri. Et ergo multo minus debet fieri cum sola aqua vel cum solo vino. Quia maior pars pro locum a maiori. scilicet minor pars. quia acetum non potest transmutari in sanguinem christi. nam ex aceto non fit vinum. sed bene e converso ex vino fit acetum.

¶ Septimo notandum. si sacerdos perficiens corpus christi volens sumere sanguinem christi et in calice inueniat puram aquam. Tunc dubitatur an ipse sacerdos debet sumere aquam aut audeat reinfundere vinum cum aqua et intendat consecrare ita quod ista occasio sit ex quadam negligentia. et videtur quod non de nouo debeat consecrare nec infundere vinum cum aqua. cum corpus et sanguis christi debent sumi a ieiunio. non si prius sumpserit aquam et postea de nouo vellet consecrare. tunc ipse non sumeret corpus et sanguinem christi ieiunus quod tamen determinatum est a sede apostolica sicut habet pars in natiuitate christi quando sacerdos primam lotionem sumpserit tunc non sumit ultimam propter hoc quod possit iterato celebrare. Ad hoc riteri quodam doctor in theologia. et dicit quod sine omni dubio reiteranda est consecratio vini et aque. Et hoc probat sic quia multo plus ligat preceptum superioris quam inferioris scilicet preceptum superioris videlicet christi est quod sacerdos debeat perficere corpus christi et sanguinem. quia non debet sanguis diuidi a corpore. sed preceptum inferioris scilicet apostolice est quod ipse sacerdos debet sumere corpus christi ieiunus. ergo melius est quod iterato conficiat quam quod diuideret corpus et sanguinem christi. Sed penitentia eius secundum eundem est quod debet se abstinere a celebratione missae per unum annum. Alia de isto facto patebunt infra in casibus.

¶ Ultimo notandum de casibus quorum primus est. Item sacerdos mittens unam guttam aquam in magnum vas vel in magnum dolum plenum vino vtrumque possit consecrare sanguinem christi. Ibi riteri sanctus. Thome. quod semoto omni dubio talis sacerdos potest consecrare sanguinem christi. quia illa modica aqua conuertitur in substantiam vini quam saltem est forma yborum seruata et recta intentione tunc fit consecratio sanguinis christi. Secundus casus est sacerdos non habens vinum vtrumque possit celebrare cum musto. Et videtur quod non. quia mustum non habet naturam completam vini quia non est purum neque clarum. Desap dicit quidam magister in expositione missae. quod si esset aliqua terra in qua non habetur vetus vinum tunc ipse sacerdos potest celebrare cum musto. et aliter nequaquam. Tertius casus est. an sacerdos possit celebrare sine vino vel in sola aqua ita intelligendo quod talis consecratio non possit fieri sine vino. Ad hoc predictis non obstantibus riteri quodam doctor subtilis quod propter carentiam vini non est abstinendum a missa. et hoc cum sit cum li-

Folia xviij

sentia sedis apostolice. qz in corpe christi e sanguis ex quadã deomitan-
tia qz qñ pficit corp⁹ dñi nostri iesu christi ex pane triticeo tñc ibi est verū
corp⁹ christi z etiã sanguis christi. ex q̄ ibi est corpus christi sicut erat in
vtero virginis marie z sicut etiã p nob pependit in ara crucis fm q̄ fide
credim⁹. mō tale corp⁹ nō est sine sanguine ex eo q̄ est viuū. q̄ sacerdos
nō p̄t celebrare missam sine vino. ¶ Quart⁹ casus e. ponat q̄ sint duo sa-
cerdotes quoz vnus quotidie celebrat cū deuotōne et alter abstineat se
quãdoq̄ ppter timorẽ a tali celebratōe. Tunc queritur q̄s illoz salubri⁹
opet. Ad hoc respondent theologĩ et oēs doctores theologie p tres bon-
nas p̄clusiones. quaz p̄ma talis est q̄ de facto quotidie p se celebrare z
deuote. est laudabile. rō est. qz hoc fit p remedio humani generis. Secūda
p̄clusio talis q̄ qñq̄ abstinere ppter metum et nō celebrare est laudabi-
le. Ratio est. qz fit ppter reuerentiã sacramenti et indisponem celebrant̄
Tercia p̄clusio e q̄ quotidie ex amore dilectōe et deuotōe pura celebrat
est melior eo q̄ ppter metū abstinet. Et p̄ma p̄clusio sic p̄bat videlicet q̄
de facto z quotidie p se celebrare ex deuotōe est laudabile. Nā sicut e de
nutrimento corpali. sic etiã est de nutrimento spūali. Sed sic est de nutri-
mento corpali q̄ ip̄ius quotidie habemus indigentia ad restauratōnem
vite nostre. ergo etiã ita est de nutrimento spūali. id est de nutrimento aie
et tale nutrimentū aie nō est aliud hic in pposito z in sancta matre eccle-
sia nisi celebratio misse quotidiana. igit̄ zc. Sc̄da p̄clusio sic p̄bat. scz q̄
aliqū abstinere ppter metū et nō celebrare est laudabile. nā illud est lau-
dabile qd̄ facit aliquẽ laudabilẽ cū reuerentia. sed aliqū abstinere ppter
timorẽ a celebratōe misse est hmōi. igit̄ zc. Sed tertia p̄clusio p̄bat sic scz
q̄ q̄ quotidie ex amore et deuotōe pura celebrat est melior eo q̄ ppter me-
tum abstinet. nā om̄e bonū p se est melius p̄fectius z dignius q̄ bonū p
accidens. sed quotidie celebrare est bonū per se z aliquãdo abstinere est
bonum per accidens. ergo zc. ¶ Quintus casus e iste. vtz in vna siue in
botris potest pfici sanguis chasti si integre ponerent̄ vne ad calicẽ. Ad
hoc responder̄ q̄ nō. qz p̄secratio sanguinis nō debet eẽ edibilis. s̄ tantū
potabilis. qz christus post p̄secratōem sanguinis dixit. accipite et bibite
ex hoc oēs. z nō dixit comedite. sed integre vne nō sunt potabiles. s̄ edi-
biles. igit̄ zc. ¶ Sextus casus. quare hoc est q̄ sanguis chasti nō habet
sp̄em veri sanguinis. nec corpus chasti hz sp̄em carnis. Sup hoc magis-
ter sententiaz assignat tres rōnes. quaz p̄ma est q̄ hoc fit ideo ne fiat
nausea z horroz ip̄is hoib⁹ ad sumendū sanguinẽ vel ad sumendū carnez
crudã. quia hō naturaliter abhorret sanguinẽ bibere z comedere carnem
humanã z crudã. Sc̄da rō est. ne nostra christiana fides derideat̄ a sara-
cenis. iudeis. et hereticis q̄ dicerent q̄ sumeremus carnẽ crudã z crudū
sanguinẽ. Tercia rō est ista. vt fides nostra haberet aliq̄d meritū in p̄spe-
ctu diuine maiestatis. Un̄ si crederemus hoc qd̄ nobis appareret ad sen-
sum ex hoc nullū meritū haberem⁹. s̄ si hoc credim⁹ qd̄ nō videt̄. vt vez
vinū trãsmutari in vez sanguinẽ cl. risti z vez panẽ in verã eius carnem.
tunc ex illo augmẽtat̄ meritū nostz. qz d̄t beatus gregorius. Fides non hz
meritū vbi rō humana p̄bet experimentū ¶ Septim⁹ casus e iste. si sacer-
dos heretic⁹ leuaret vinū nō p̄secratū z hostiã nō p̄secratã itaq̄ popul⁹ cir-

Summula Raymundi

cūstans adoraret illa. tūc q̄rit̄ v̄z talis p̄ls cōmittat ydolatriā Ad hoc respondet innocētus q̄ talis sacerdos malefacit et in q̄ opat. Et p̄ls circūstans diuinū officiū misse s̄z d̄z sic orare. adoro te iesu ch̄riste q̄ amara tua passione mūdū redemit. ex hoc tūc popul⁹ nō cōmittit ydolatriā et licet ibi sit solus panis tū nō adorant hostiā. s̄z adorant illū q̄ redemit mūdū. hoc ē iesum ch̄ristū. ¶ Quidam casus ē iste. si miraculo p̄tingeret q̄ cōmunicans videret sp̄m iuuenis in hostia consecrata et in sp̄e vini v̄z sanguinē. v̄l videret hostiā p̄secratā eē mutatā i verā carnē vt sancto gregorio semel p̄tingebat tūc q̄ritur an ille cōmunicans d̄z sumere v̄l nō Ad hoc respondent cōmuniter oēs doctores sacre scripture q̄ nō. s̄z debet expectare donec transmutet̄. et si nollet transmutari sic videlicet q̄ illa apparitio nō desineret. tunc corp⁹ dominicū in loco p̄secrato firmiter debet p̄seruari ad p̄firmatōem ch̄ristiane fidei

¶ Notandū q̄ aliq̄ text⁹ h̄nt hūc versum loco duoz vltimoz. Hec et triticea sol⁹ p̄sbyter faciat h̄c. vbi vult q̄ null⁹ d̄z facere oblatas nisi p̄sbyter et h̄ ē intelligendū q̄ sic erat t̄p̄ibus magistri in p̄p̄latōne huius libri p̄t̄ istā cām. ne aliq̄ negligētia ex tali factōe p̄tingat. videm⁹ tū oppositū fieri nūc etiā p̄mittit̄ q̄ p̄gines religiose et custodes eccliaz q̄ q̄n q̄ sunt accoliti q̄nq̄ v̄zorati. faciūt oblatas et bñ p̄nt d̄mō tū fuit mūde ¶ 3̄t̄ text⁹ d̄t cādida triticea t̄c. vñ in talib⁹ p̄sib⁹ inuunt̄ q̄dā p̄ditio⁹ nes req̄site ad hostiā p̄secrandā q̄s hō d̄z h̄re sp̄ualiter volēs corp⁹ xp̄i digne māducare. ¶ Primo em̄ hostia d̄z eē mūda et cādida h̄ ē pure alba. ad designādū q̄ xp̄i v̄z corp⁹ in hostia p̄ficiť q̄ nat⁹ ē de p̄gine pura et imaculata. sic volens digne accedere ad h̄ sacramētū d̄z eē candidus et pur⁹ s̄z mūdi cordis et bone p̄scie p̄ penitentiā et p̄fessionē purgat⁹. q̄z p̄ candorē designat̄ castitas q̄ opponit̄ luxurie. ¶ Secūdo hostia debet esse de puro tritico. q̄z triticū ē dulci⁹ alijs frumētis. vel q̄z triticū ē nobilissimū granoz et fructuosissimū. cū h̄ suauē sit. sic xp̄s etiā oñdebat nobis dulcedinē fruct⁹ et grām. q̄ hō accedēs ad hoc sacramētū etiā d̄z eē dulcis oēm rancorē et oē odiū postponēdo. et debet hostia eē triticea p̄ h̄mōi designat̄ māsuētudo. opposita inuidie. ¶ Tercio hostia debz eē tenuis ad designandū magnā xp̄i humilitatē nā seipm̄ exinanīuit formā serui accipiens fact⁹ p̄ nob̄ obediens vsq̄ ad mortē. sic etiā hō volēs digne accedere d̄z eē tenuis. i. sobri⁹ nō solū a cibis corp̄alib⁹. s̄z etiam ab oib⁹ peccat⁹ mortalib⁹. vñ in Exodo d̄z nō h̄z potestatē edendi agnū paschalē q̄ seruit̄ tabernaculo. i. voluptatib⁹ mūdi. Et p̄ hostiā tenuē designat̄ abstinētia opposita gula. ¶ Quarto hostia d̄z eē pua sic hō accedēs ad corp⁹ ch̄risti debet eē p̄uus. i. humilis humiliter imitādo exēpla ch̄risti. vñ d̄ns in euangeliō. mathei. xi. d̄t. discite a me. q̄z mitis sum et humilis corde. Per h̄ q̄ hostia nō d̄z esse magna. humilitas designat̄. opposita sup̄bie. ¶ Quinto hostia debet eē rotūda. vñ oē rotūdū faciliter est mobile et volubile sic hō accedēs ad corp⁹ xp̄i d̄z eē faciliter mobilis et volubilis de vno bono ope in aliud. Etiā sicut rotūditas siue circal⁹ rotūdus caret p̄ncipio et fine sic etiā in deitate nō p̄t dari p̄ncipiū neq̄ finis. Etiā habet ex mathematica q̄ figura rotūda ē oīm aliaz p̄fectissima sic etiā deus ē p̄fectissimū ens oīm. et p̄ figurā rotūdā intelligit̄ velocitas hoīs in seruitio dei que

Folio 111

opponit accidie. ¶ Sexto dicitur esse sine fermento hoc est sine amaritudine que
 facit superbiam. ¶ Hostia dicitur esse sine superbia. ¶ Septimo hostia non dicitur esse
 falsa. sed enim de quanto plus comeditur de tanto plus provocat sitim. et per saluaria
 cia intelligitur. quia de quanto magis aliquis insistit auaricie de tanto plus deside-
 rat ei insistere. sicut hostia non dicitur esse falsa. sic hostia accedens ad mensam domini
 non dicitur esse falsus. id est auarus. sed dicitur totam mentem et cogitationem erigere in deum.
 ¶ Item quis debeat esse oblata et quod dicitur reijci et sperni in consecrationem per hoc
 in metris subsequenti. unde spernit oblata duplex de terra leuata fra-
 cta vel inflata aut discolorata aut maculata. Per hos enim versus innuitur
 quod sacerdos volens consecrare dicitur respicere oblatam ne sit duplex. id est due oblate
 dependeat. nam talis oblata non dicitur consecrari. etiam oblata piecta ad terram non
 dicitur scienter consecrari. etiam oblata fracta in circumferentia nec inflata nec macu-
 lata sic quod habet eleuationes in superficie suis nec discolorata. ¶ Diceret quis
 utrum in solo pane triticeo et non alio proficiat corpus christi. Ad hoc respondet
 antiquus doctor et sanctus thomas et alij multi dicentes quod si quis in sacramen-
 to uteretur de pane alterius grani deceptis granis tritici talis non consecraret cor-
 pus christi. sicut nec consecraret sanguinem qui tantummodo haberet aquam in calice. quia
 sicut deficeret debita materia proficiendi sanguinem christi sic etiam deficeret des-
 bita materia proficiendi corpus christi. Ratio conclusionis illorum doctorum est. quia christus
 ut patet per sanctum iohannem comparauit se grano tritici. unde de seipso loquens ait gra-
 num tritici cadens in terram nisi mortuum fuerit ipsum solum manet. quod verbum
 tractans beatus augustinus super iohannem dicit. cum sint multa grana frugum nullum
 se comparauit christus nisi grano tritici. unde mos ecclesie cepit ortum de hoc solo
 grano proficere. dicat enim finaliter quod profectum est quod in consecrando corpus christi
 sacerdos utatur illo pane quem multi doctores reputant conuerti in corpus christi
 dictis verbis consecrationis ab ipso sacerdote. quod quod illo pane utatur quem multi
 doctores non reputant conuerti in corpus christi. ¶ Diceret quis an ex pane
 fermentato possit profici corpus christi. Respondetur quod sic. sed sacerdos qui hoc facit
 est grauius peccat contra consuetudinem ecclesie. quia secundum sanctum thomam panis azymus
 est conueniens pro tanto. quia christus panem azymum consecrauit. nam per panem azymum sim-
 plicitas et sinceritas et paupertas christi significatur. unde beatus paulus. epulemur in
 azymis etc. alia multa dubia de panis rei materia in sequenti patebunt.
 .i. cum duobus panibus lineis .i. mensa dei tecta

Sit binis mappis altare tuum coopertum

supple altare .i. femine pro vel .i. uirgines

Nolo tegant illud mulieres sine puella

.i. uerba tu presbiter .i. nimis velociter uel per saltum proferantur.

Canonis eloquia recites nec precipitantur

scilicet tu .i. non termittas aliquid de uerbis canonis committeres

Nec fureris ea. quia crimen grande creares

sacerdoti .i. ualde diu .i. illegendo .i. dures scilicet uerbis canonis.

Hinc tibi. nec nimium recitando moreris in illis

.i. murmuratioes non committas scilicet ipso canone.

Murmura non facias in canone dum legis illum

Summula Raymundi

¶ Postq̄s autor posuit quasdā regulas obseruādas ad p̄ficiendū cor-
pus christi et sanguinē. Hic modo ponit quasdas regulas obseruandas
circa altare. Et diuiditur illa pars in duas partes. In p̄ma autor facit
quod dictum est. in sc̄da autor ponit quasdas regulas obseruandas cir-
ca canonē. sc̄da ibi. canonis eloquia. Et stat virtus h̄re in q̄nc̄s regulis.
quaz p̄ma talis est. q̄ altare in q̄ corp⁹ dominicū est p̄ficiendū debet esse
cooptū siue tectū ad minus cū duob⁹ mappis. i. cum duob⁹ pannis lineis
¶ Sc̄da regula q̄ illud altare nō debēt tegere mulieres siue puelle s̄z de-
bet regi ab hominib⁹ q̄ sunt de sexu masculino hoc est solū ab ip̄is viris.
¶ Tercia regula est q̄ v̄ba canonis debēt ordinate z debite p̄nunciari
ita q̄ nihil subtrahat̄ seu diminuat̄ z cū h̄ nihil apponat̄. qz si hoc faceret
sacerdos tūc cōmitteret grande peccatū. ¶ Quarta regula. q̄ v̄ba cano-
nis nō debēt nimis tarde nec nimis velociter p̄ferri sed debent eē integra
et indiuisa ne sensus puertat̄. ¶ Quinta regula q̄ v̄ba canonis nō debēt
murmurari nec alta voce p̄ferri. s̄z debent dici sub silentio ita q̄ null⁹ au-
diat ea ali⁹ a sacerdote. ¶ Circa lrām est p̄mo notandū a q̄ rit⁹ altaris
p̄ncipaliter est inuent⁹. Ad hoc responder̄ q̄ p̄mus rit⁹ altaris huma-
nitus loquēdo fuit inuent⁹ ab ip̄o noe. qz noe edificauit altare dño vt ha-
betur in genesi. viij. Sc̄ds rit⁹ altaris est inuent⁹ ab ip̄o iacob z ab ip̄o
abraā z ab ip̄o moyse. vñ erexit iacob lapidē zc. et hoc totū fuit in antiq̄
testamēto. Sc̄do est notandū q̄ altare d̄z quasi alta res. qz in altari cōse-
cratur sez corpus et sanguis dñi iesu christi qd̄ ē sacramentū altissimum
vel d̄z altare q̄si alta res q̄ ad ascēsum. qz est eleuatū sup terrā Vel d̄z ara
ideo ab ardoze vt d̄t innocēti⁹. qz sup altare antiq̄tus vituli p̄burebant̄
ad reuerentiā dei. ¶ Tercio notādū de materia altaris q̄ sit. Respōdet
innocēti⁹ q̄ ip̄m altare debet fieri de materia lapidū p̄ tres causas. p̄i-
mo p̄ debilitatē. qz res q̄ fit de lapidib⁹ diuti⁹ durat q̄s q̄ fit de lignis.
Sc̄da rō. qz altare p̄secrat̄. mō ne p̄secratio sp̄ reiteret̄. tūc altare d̄z fieri
de lapidib⁹ z nō de lignis. qz lignū cito putrescit iō tūc opteret sp̄ reitera-
ri p̄secratōem Tercia rō ē sp̄ualis. qz p̄ altare sp̄ualiter designat̄ xp̄s q̄ di-
ctus ē lapis iuxta illud psalmiste. lapidē quem reprobauerunt iudei zc.
¶ Quarto notandū de figura altaris q̄lis sit. Responder̄ q̄ altare d̄z
eē q̄drangular⁹ figure. Et rō illi⁹ ē duplex. p̄ma q̄ altare debet eē q̄dra-
tū. qz illd̄ (qd̄ ē q̄dratū) mag⁹ ē immobile z inuolubile. s̄z in altari p̄ficif̄ ex
pane de⁹. Et sic inq̄tū deus ē immobilis. altare d̄z eē immobile. qz p̄mus
motor est immobilis z immutabilis. vt p̄z. viij. physicoz. Et ibi p̄ p̄mū
motorē merito q̄ ad p̄ns possum⁹ intelligere ip̄m christū p̄ quē oīa facta
sunt Joānis p̄mo. z sic p̄ p̄ns altare h̄z quadratā figurā p̄pter eius imo-
bilitatē quā debet habere ad reuerentiā sacramenti christi qui christus in
q̄tū deus immutabilis est Et licet hostia consecrata ibi eleuetur. tamen
per hoc deus non mouetur. quia mouere est de termino a quo ad termin⁹
num ad quem aliter se habere. et hoc p̄rienō cōperit deo Sc̄da rō est q̄
altare ē q̄dratū in signū dominice passionis. qz qñ xp̄s fuit oblat⁹ p̄ salu-
te humana in cruce tūc illa crux habuit q̄tuor cornua. Et ḡ in signū illd̄
altare ē q̄dratū. ¶ Quinto notandū q̄ ip̄m altare fit p̄pter tria sicut etiā
fuit antiq̄tus in veteri testamēto. p̄mo fit p̄pter sacrificia offerēda. qz an⁹

ri qui offerrebant sua sacrificia sup altaria z nō sup aliū locū. Scdo fit altare ppter nomē dei inuocandū. qz ibi christ⁹ plus inuocat q̄ in aliq̄ alio loco. Tertio fit altare ppter cātores. qz cātores offerūt melodīā deo oīpotenti. ¶ Sexto notandū qn̄ altare p̄secrat̄ tūc septies cū aqua b̄ndicta aspgit̄. Cui⁹ rō fm̄ innocētū est. qz xp̄s septies emisit suū sanguinē p nobis. et ppter h̄ septē vicib⁹ altare cū aq̄ b̄ndicta aspgit̄. Nā christ⁹ p̄tio emisit suū sanguinē i circūcisione Scdo tpe passionis i ei⁹ orōe. Qui fm̄ aliq̄s erat sudor ei⁹. Tertio in ipsius ardua flagellatōe. Quarto in eius coronatiōe. Quinto in ipsius manuum perforatione. Sexto in ipsius pedū apertione. Septimo in ipsius lateris lanceatōe. Et in signum illius. altare in eius p̄secratōe septem vicib⁹ aspgit̄ cum aqua benedicta.

¶ Septimo notādū. Si diceret q̄s. q̄ est rō q̄ altare debet eē tectū cum duab⁹ mappis. R̄ndet̄ q̄ hoc est i signū antiq̄ legis. qz sicut vna mappa tecta est sub alia in altari sic antiq̄ lex est tecta sub noua. Sz alij assignant aliā rōem et dicūt. qz qn̄q̄ p̄tingit ex casu q̄ sacerdos ip̄ouidus effudit de calice sanguinez christi. Ideo altare debet regi duplici mappa sic q̄ iste gutte imediate nō cadant sup altare sed q̄ cadāt sup mappas ex q̄b⁹ p̄nt extrahi. vñ Innocētius d̄t. altare debet esse duplici mappa tectum. et hoc sp̄ est verū nisi in die pasceus tunc denudant̄ altaria ppter reuerentiā christi z memoriā eius passionis. Nam christus in cruce fuit denudatus. vt legit̄ ibi Diuiserūt sibi vestimēta mea zc. quare merito in eccl̄is christifidelū altare isto die denudat̄. in signū hui⁹ q̄ ip̄e christ⁹ iesus i ara crucis fuit denudatus. ¶ Item notandū. q̄re mulieres nō debent tege- re altaria neq̄ puelle. R̄spōdet̄ q̄ hoc fit ob reuerentiā illius sacramēti in tali altari p̄ficiendi. videlicet qz mulieres qn̄q̄ patiunt̄ mēstruū zst̄ valde imūde. Vel h̄ fit ppter sp̄ealē effluxū sanguinis ip̄az. z qn̄ h̄nt illuz effluxū tūc inhibite sunt ab ingressu eccl̄ie. et si nō debēt habere ingressum eccl̄ie eo min⁹ d̄nt adesse p̄patōni altariū nisi in claustris monialium.

¶ Notandū. Irā d̄t (canonis eloquia) vñ canon in (vbi b̄n̄ p̄t fieri. greco. idem est qd̄ regula in latino. inde deriuat̄ canonicus et dicit̄ a cas non. i. regula. et ycos custos quasi custos regularis siue custos regularū qz canonicus debet esse regularis et obseruator suarum regulaz z eas nō excedere. vñ illa verba dicūtur canon qz regulariter canon debet p̄ferri et sine alta voce. Quis rō est. qz si sacerdos p̄ferret alta voce tūc lat̄ci circūstātes ex p̄tinua auditione possent addiscere et p̄ferre illa verba in p̄mestionib⁹ ipsorū. sic q̄ tūc fierent in aliquo incōuenientia. sicut legit̄ q̄ tpe b̄ri Gregorij pape q̄dam sacerdos erat q̄ sp̄ alta voce canonē p̄ferebat ita q̄ circūstantes addiscebant talia verba canonis et p̄ ostea in eoz comestionib⁹ qn̄ comedebāt p̄ferebāt verba canonis ibi miraculose panis p̄uertebat̄ in carnē ita q̄ illi ex iracūdia dei fuerūt p̄sumpti p̄ ignē iehenne. Sicut p̄ba canonis nō debēt nimis tarde p̄ferri. et illi⁹ duplex est ratio. Prima est p̄figuratio antiq̄ legis in q̄ est mādatū comedere agnum paschalē festinanter. Scda rō est. nā si nimis tarde legere canon tūc diabolus mille artifex posset inducere sacerdoti malas cogitatōnes. z q̄ sacerdos dz eē caut⁹ in legendo canonē. sic q̄ medio mō se habeat z ordina- te legat. sic q̄ nō nimis cito legat nec etiam nimis diu in eodem moretur.

Summula Raymundi

¶ Ultimo notādū de casibz. q̄z prim⁹ ē iste. si sacerdos p̄secraret obla-
tam factam de tritico mixtā cū siligine missam totali p̄ficiendo. tūc dubi-
taf. vtz sit credendū illā hostiā eē p̄secratā. R̄ndet. hostiā de tritico cō-
secrari z siligine intelligit̄ tripl̄. Primo mō q̄ ibi plus ē de siligine q̄ de
tritico. tūc d̄z q̄ tal̄ panis nō p̄t p̄secrari. Sec̄do q̄ in r̄tū sit de siligine q̄n-
tuz de tritico. ita q̄ sint in eq̄li mēsurā. tunc d̄z q̄ iterū talis panis non p̄t
p̄secrari. Tertio q̄ plus h̄z de tritico z min⁹ de siligine ita q̄ siligo nō p̄t
iudicari in pane. tunc p̄t p̄fici a sacerdote z p̄secrari. s̄z t̄n eo sciēte ipse
sacerdos peccat mortaliter z eum oportet penitere. Et tenetur p̄fiteri
et penitentiam agere. **¶** Secūdus casus est iste. ex q̄ corp⁹ et sanguis chri-
sti apparent sub sp̄ebz certis sensibilibz vt corpus sub sp̄e panis z sanguis
sub sp̄e vini. tūc dubita f. vtz fractio z ille sonus ibi fiat in corpore christi vt
in pane vel in accidentibz. Non in corpore christi. qz illud est indiuisibile
nā in qualibet p̄te hostie p̄secrate est integer z totus christus sicut p̄ no-
bis pependit in ara crucis. imo si in p̄tes mille diuideret̄ talis hostia. tūc
in qualibet p̄te christus est integer sicut in tota hostia. q̄ sonus nō causa-
tur in corpore christi. simil̄ nec fractio. Nec etiam in pane cuz panis sit
transmutatus in verū corp⁹ christi. Nec in acc̄tibz. qz acc̄tia de se non
faciunt sonū. Ad hoc respondent doctores sacre scripture q̄ fractio seu
sonus est in acc̄tibz. Tunc ad rōem in oppositūm q̄n dicit̄. t̄n accidēs-
tia per se non faciunt sonū nisi cū eorū subiectis. Ibi respondef q̄ h̄ na-
turaliter est verū vbi acc̄tia in h̄sue sunt in subiectis. Sed est secus i ho-
stia p̄secrata. qz in tali hostia p̄secrata acc̄tia supernaturaliter stant sine
subiectis. **¶** Tertius casus est. vtz sacerdos possit faciri z inebriari ex
corpore et sanguine christi. R̄ndet q̄ non. quia iam panis transmutat⁹ est
in corpus christi z vinū in sanguinem. Et hoc non inebriat nec faciat cū
sit sp̄uale quoddam. Sed t̄n si fieret inebriatio tūc hoc esset ex acc̄tibz
et ex solo sapore panis et vini. Et non esset de substantia panis et vini
qz sunt trāsmutata in corpus et sanguine christi. **¶** Quartus casus. vtz
sacerdos diuidens hostiam p̄secratā an ibi corpus xp̄i diuidit̄ an acc̄tia.
Nō corp⁹ xp̄i. qz ē indiuisibile z incorruptibile. Et etiā nō acc̄tia. qz ta-
lia stant sine subiecto supernaturaliter. R̄ndet q̄ corpus xp̄i diuidit̄. sed
non diuisione reali. quia talis apud christum glorificatum est impossibil̄.
Sed diuiditur diuisione que quasi intellectui humano est superueniens.
Nam in q̄libet p̄te hostie p̄secrate est integrū corpus xp̄i. Et istud p̄t
etiam ex naturalibz p̄suaderi. qz videmus ad sensum q̄ si frangat̄ specu-
lum in plures p̄tes tunc in qualibet p̄te speculi manet integra imago. t̄n
speculū diuidit̄ non imago. sic acc̄tia non corpus xp̄i diuidunt̄. Sic eos-
dem modo in diuisione hostie manet integrū corpus xp̄i. vñ sumit vnus
sumit mille tantū istū quantū ille nec sumptus absumitur. **¶** Quint⁹ cas-
sus est. vtz corpus christi p̄sumitur dū a multis accipit̄. Respondef. q̄
xp̄s non p̄sumitur sed manet integer. sed sola sp̄es panis p̄sumitur. nec
xp̄s diminuitur ex multitudine p̄sonarū recipientium. Pro declaratōe
istius p̄t sic sumi exemplū. vt si incendat̄ vna candela et vlt̄erū multe alie
candlele incendant̄ ab eadem candela. tunc illa candela nō diminuit̄. q̄ a
fortiori. sic fit in corpore xp̄i. **¶** Sextus casus quo corpus xp̄i sumitur a

Folio 111

bonis et a malis cum tamen christus in se est bonus. Respondet quod corpus christi sumitur a bonis ad salutem. et a malis sumitur ad eternam damnationem. Sed diceret quis. sic opposite cause erunt in vna et eadem re. Respondetur quod hoc non videtur esse inconueniens. quod opposite cause sint in vna et eadem re. ut patet in naturalibus. et principaliter patet in flore qui prebet apibus succum quo ad productionem mellis. et prebet aranee succum qui ad generationem veneni. et sic in vna et eadem re sunt opposite cause. Sicut hoc patet in igne qui dissoluit et congregat siue congregat. quia ignis dissoluit plumbum et congregat siue congregat lutum. hoc fit respectu diversorum obiectorum. Et cum istud fit in naturalibus. multo magis potest fieri in supernaturalibus. ut patet de generatione. Vel dicitur quod hoc non est ex parte corporis christi. sed ex parte sumentium aliter et aliter dispositorum. ¶ Septimus casus. quare sacerdos habet speciales gestus quando vult consecrare hostiam sic quod tunc facit plura signa. videlicet eleuando eam. sicut et calicem. Ibi dicit Innocentius super expositionem missae. quod facta consecratione ipse sacerdos eleuat corpus domini nostri iesu christi in signum illius quod corpus christi fuit eleuatum in ara crucis. unde etiam dicit Innocentius. Aeneas serpens fuit extensus in columna. ut quicumque intueretur illum serpentem liberaretur a morsu serpentino. id est a diabolo. sic christus fuit extensus in ara crucis ut quicumque intueretur eum liberaretur a morsu serpentino. id est a diabolo. unde subdit Innocentius. cauendum est ne sacerdos eleuet corpus christi alte et signanter hostiam nisi prius fuerit consecrata. quia si antea eleuaret tunc populus adorare posset et ibi committere idolatriam. quia ibi adhuc non est consecratum corpus christi. ¶ Octauus casus est iste. an sacerdoti dubitanti quomodo possit fieri transmutatio panis in corpus et transmutatio vini in sanguinem christi possit aliqua persuasio dari. Respondetur. Aliqua persuasio potest illi dari quomodo panis transmutatur in corpus christi et vinum in sanguinem christi. Et hoc sic. quia quicquid potest virtus inferior hoc etiam potest virtus superior. ut dicit auctor libri causarum. sed virtus inferior potest quod mutat vnam speciem in aliam. quia mutat nutrimentum panis in carnem. et nutrimentum vini in sanguinem. ergo proculdubio multo magis potest virtus superior facere quod est ipsius auctor. ¶ Ultimus casus est. quomodo potest fieri quod non ad sensum videmus transmutationem vini nec realiter sentimus. cum tamen visus non decipiatur circa proprium suum obiectum. Ibi respondetur quod sensus decipitur multipliciter circa suum obiectum. Nam videmus ipsum solem maiorem esse de mane et de vespere quam in meridie cum tamen sit eiusdem magnitudinis. sic etiam illi hystriones et incantatores decipiunt visum quando faciunt ex calamo serpentem. sicut patet de magis pharaonis qui hoc modo conuerterunt virgas in serpentes. Et idem apparet in baculo qui stat in aqua. licet sit in se rectus. tamen apparet esse curuus. cum ergo facit hoc creatura inferior. ergo multo magis deus hoc facere potest. Et sic est hic finaliter dicendum. quod non est inconueniens quod aliud videmus quam est. quia videmus albedinem. et tamen est ibi verum corpus domini nostri iesu christi. quare dicit sacra scriptura. A domino factum est illud. et est mirabile in oculis nostris.

De varijs periculis incidentibus circa officium missae

Summula Raymundi

Vinum conditum vel cōmixtum speciebus
.i. rpatū sp^e aromaticis
.i. ad celebratōem diuini officij .i. vinum acetosum

Ad domini mensam non accipias. nec acetum
venenosus .i. aliquid hmoi

Si crinis vermīs vel tale quid in calicem sit
.i. cecidit sp^e tunc tu sacerdos sp^e et ego raymūdus

Lapsum. sepe laues. que dico lotio tū
sacerdote vt est musca vel aranea

A te sumatur. et non substantia rerum
sp^e subam ego raymūdus sp^e ardentem

Hanc in piscinam volo proūcias vel in ignem
narraui ex casu .i. faceres

Si deglutires. que dixi. forte creares
nauseam .i. aliam infirmitatem

Inde tibi vomitum. vel quod te ledere posset
.i. officij missæ aliquo tēpore

Non celebres missam sine libro canonis vnq̄
sp^e sacerdos sp^e vinū in calice p̄secratū madefacta

Si super altare fundas calicem. suge tincta
sp^e suge sp^e madefactas

Linteā vel mappas sacras quas sepe lauabis
.i. in calice sp^e linteis vel mappis madefactis

In calicis vase. quod ab his fluū hoc bibe totum
.i. partes mape sp^e tu sacerdos .i. perfudisti

Frusta reseruare debes ea que maduisti
sp^e frustra .i. in loco p̄secrato absconde

Ac ea perpetua sub clauē reconde. sed illud
sp^e sp^e missam sp^e de tali crimine

Consulo. ne celebres donec facias satis inde

In hac pte autor ponit alias regulas obseruandas circa p̄secratōez cor
porū z sanguis. z diuidit illa ps i duas ptes. In p̄ia pte facit h̄ qd̄ dictū
ē. In sc̄da pte ponit aliq̄s reglas de celebratōe missarū. sc̄da ibi (Nō cele
bres) Et stat p̄t^o l̄re sil in q̄nq̄s regulis Quaz p̄ia ē tal. sacerdos volēs
celebrare nō dz celebrare cū vino p̄dito. i. cū vino mixto sp̄eb. nec cū vino
acetoso. s̄ dz sp̄ recipe vinū purū ex̄ns in sua natura vera Sc̄da regla
talis ē. si crinis aliq̄s vel aranea vel aliq̄s alius vermīs venenosus iueni
ret in vino p̄secrato tūc ip̄e sacerdos dz lauare calicē z hūc vermē vl̄ cri
nē p̄ūciēt in piscinā siue in aquā fluuiālē vel in ignē z capiat siue bibat
solū lotionē et nō crinē vel vermē. qz ex h̄ incidēret in nauseā vomitū fa
ciendo. et sic tunc fieret maius sc̄dalū. vel crinis debet cōburi cum lumi
ne altarū Et extra lrām. debet poni in loco p̄secrato z reseruari p̄ reliquijs

Tercia regula est talis q̄ sacerdos nunq̄ d̄ celebrare missam cū lib̄ro in quo nō habent̄ v̄ba canonis. posito etiā illo q̄ sacerdos sciat canones cordatenus seu exterius. Et rō est. q̄ sacerdos ex cogitatōe mēris rūp̄it et agit̄ ita q̄ nō p̄t ordinate dicere illa v̄ba. p̄pter illud scādalum euitandū. tūc sacerdos d̄ habere missale. Alia rō est. q̄ diabol⁹ qui ē mille artifex inducit diuersas cogitatōes sacerdoti faciens eū errare. ḡ sacerdos d̄ habere lib̄rū

Quarta regula est talis Si sacerdos ex negligentia effunderet sanguinē christi sup̄ lintheamina altaris tūc ip̄e sacerdos d̄ illā p̄tē mappę sugere et multotiens lauare p̄tes madefactas. et illā lotionē d̄ ebibere Et post h̄ p̄riculas mappę d̄ abscindere et in loco p̄secrato reseruare

Quinta regula ē talis q̄ sacerdos q̄ pagit illā negligentiam nō d̄ celebrare nisi prius peniteat et satisfaciat p̄ tali negligentia.

¶ Circa lrām primo est notandū. q̄ doctores sacre scripture tractantes illā materiā circa q̄rtū sententiāz. dicūt. q̄ materia h̄mōi sacramēti q̄ est p̄uertenda in sanguinē christi est naturale vinū vitis. et illa p̄clusio p̄bat sic. Quia cū vino christus hoc sacramētū p̄secrando instituit. vt habetur Mathe. xxvi. et prima ad Corintheos. xi. igit̄ h̄mōi vinū d̄ obseruari in celebratōe missaz. Ex quo sequit̄ correlarie q̄ de vino pomorū vel p̄roz nō debet fieri p̄secratio hui⁹ sacramēti. Et rō est. q̄ nō est naturale vinū. Secūdo correlarie sequit̄ q̄ de vino vere acetoso nō d̄ fieri cōsecratio hui⁹s sacramenti. q̄ vinū vere acetosum nō est vinū. iō nō ē naturale vinū. ḡ ex p̄nti cū eo nō debet fieri celebratio missę. Tertio ē notāter (vere) q̄ si vinū eēt aliq̄ mō stipticū siue p̄dulosum et nō totaliter esset acetosus. tūc t̄p̄e nēcessitatis cū eo licitū est celebrare

¶ Quarto correlarie sequit̄ q̄ cum agresta nō d̄ fieri p̄secratio sanguinis christi. Hoc correlariū p̄bat sic. q̄ agresta solū est in viridi vino et de facto nō est vinū. iō non d̄ fieri celebratio missę cum agresta. q̄ agresta nondum maturescit Et illa materia est doctorū circa quartum sententiarum

¶ Secūdo est notādum q̄ h̄mōi naturali vino debet modicū de aq̄ admisceri. Et rō fm̄ aliquos doctores est. q̄ dñs iesus christus credidit h̄ sacramētum ita p̄secrasse. sed Damascen⁹ d̄t q̄ hec est rō. q̄ cōis cōsuetudo terre scē est nō bibere vinū nisi limphatū p̄pter eius fortitudinē excellentē et iō dñs in cena q̄ hoc sacramētū instituit fecit fm̄ vsum regionis. ita q̄ dedit discipulis suis vinum limphatū. et iō eandē formā (quā dñs instituit) etiam tenemur seruare.

¶ Tertio notandum est. q̄ si crinis vel verm̄s venenosus (sicut aranea v̄l musca) iuenerit in calice p̄secrato h̄ fm̄ sc̄m Thomā p̄tingit dupl̄r vel añ p̄secratōem vel post. si añ p̄secratōem tūc illud vinū effundit̄ et aliud vinū accipit̄ et denouo celebrat̄. sic tñ q̄ sacerdos p̄us d̄ mudare suū calicem valde diligenter et bñ Si at̄ h̄ p̄tingit post p̄secrationē tūc sacerdos d̄ facere suū q̄ autor in lrā docet. s. q̄ d̄ p̄burere illū vermē v̄lad aquā fluit̄ h̄ ē p̄ficere. et solā lotionē d̄ sumere. sed tñ si sic eēt q̄ sacerdos eēt tā ḡuile p̄plexionis. ita q̄ nō timeret vomitū tūc p̄t sumere substantiā illorū. Et rō ē d̄ miraculose q̄ q̄ndā sacerdos in p̄secratione deglutit arā. et postea p̄ multos dies in minutōe sanguinis aranea exiit de vul̄. Sed si sacerdos non est grosse p̄plexionis. ita q̄ timeret nauisā tunc

Summula Raymundi

nō debet sumere sub am eoz. s; tñ lotionē. vt supra dictum est.

¶ Quarto est notandū. si sacerdos inueniret venenū i calice tūc ibi dubiū eēt qd eēt faciendū. Ad h̄ rñdet scūs Tho. q; sacerdos nullo mō d; sumere tale venenū. s; d; fundere in vasculū et valde caute reseruare z ad locū sacrū reponere. et debet valde bñ calicē mūdare. et calice mūdada de nouo infundat vinū et p̄secret z postea assumat. S; tñ aliq; doctores dicūt q; ipse sacerdos deberet sumere illud venenū. In oppositum autē est sanctus Thomas ppter humane nature fragilitatem.

¶ Quinto est notandū. si sacerdoti ex negligentia acciderit q; effunderet vinū p̄secratū p̄ duas mappas qd debeat facere. Rñdet q; ipse sacerdos p̄tes mappas madefactas d; sepi⁹ lauare sup̄ calicē et d; illā lotionē sumere ad se et illam negligentia debet prius p̄fiteri. et nō celebrare nisi prius satisficiat penitendo. que at sit penitentia patebit infra.

¶ Sexto notandū. ad quid valet missa ip̄is hoīb; deuote et sine peccato mortali ad missam venientib;. Rñdet q; ip̄is sp̄ali decē gr̄e inferuntur. Quarum p̄ma talis est. q; pctā eis ibi dimittunt. Secda: q; ibi sp̄i sancto replebuntur. Tercia q; ip̄oz orō corā dei pietate exaudif. Quarta q; oratio ipsius sacerdotis p̄ eis exaudif. Quinta q; ip̄i in periculo mortis securiores erūt illō attēdēdo. Sexta q; purgatoriuū illorū hoīm minoraf. Septima q; angeli cū his hoīb; habitare solent. Octaua q; virtutes illorū hoīm augmētant. Nona q; isti hoies in fide catholica roborant. Decima q; magnū gaudiū coram deo eis impetrabūt.

¶ Septimo notandū. Irā d̄t (fundas) vñ effusio calicis fit multis modis. Vno sic. q; effundif in tāta q̄titate q; stillat sup̄ tabulā altaris. v̄ effundif in modica q̄titate q; nō stillat sup̄ tabulā altaris. si p̄mo mō tunc tabule altaris debent lūgi. et postmodū debent radi cū cultello. Et post h̄ cineres illius abscissionis vel abrasionis debent in loco reliquiarū reseruari. Et sic eodē modo est faciendū de corpore christi si sup̄ terram ceciderit. Si at stillat in modica q̄titate ita q; nō pertrāseat nisi p̄ vnā mappam. tūc sacerdos sic negligēs. debet penitere tres dies in pane z aqua. z debet se abstinere a celebratione missarū donec peniteat. Si autē p̄transierat duas mappas tunc ipse sacerdos debet ieiunare et penitere sex dies in pane et aqua. et iterū se abstinere a celebratione missarū donec satisfecerit de crimine p̄petrato. Si at p̄ tres mappas tūc ipse sacerdos debet ieiunare et penitere nouem dies in pane et aqua. et se iterū abstinere a celebratione missarū. Si at sanguis christi stillauerit p̄ quattuor mappas vel per plures. ita q; attingit tabulam altaris tunc ipse sacerdos debet ieiunare in pane et aqua triginta dies. et se iterum abstinere a celebratione missarū donec peniteat. Si at sanguis christi ceciderit super terrā. tunc ipse sacerdos debet ieiunare in pane et aqua q̄draginta dieb;. et se abstinere a diuino officio misse donec peniteat. Si at corpus dñi nostri iesu christi caderet sup̄ terram tunc iterum ipse sacerdos debet penitere per quadraginta dies z ieiunare in pane et aqua z abstinere se ab officio misse donec peniteat. Et hoc est de intentione Innocentij.

¶ Tercia notandum. dubitaret quis. vtz in transmutatōe vini in sanguinem vñū totaliter annihilē. sūt in trāsmutatōe panis in carnē. Ad hoc

respondet qd licet vinu desinit ee no tñ annihilat in trāsmutatōne totaliter qz in tali trāsmutatōne terminus trāsmutatōnis est ens. qz corpus et sanguis christi. sed in naturali trāsmutatōne siue annihilatōe terminus trāsmutatōnis est simpliciter non ens. Sed diceret. oīne qd desinit esse hoc annihilatur. s; vinu desinit esse. g̃ zc. Respondetur qd aliqd desinere esse intelligit̃ dupl̃r. vel in se vel in ordine ad aliud. mō d̃r qd in annihilatōne siue trāsmutatōe in se bñ verū est. s; in trāsmutatōne vini i sanguinem vinu desinit esse in ordine ad aliud. qz in ordine ad corpus christi. Et probatur hoc in simili ponat̃ qd deus faciat hanc dispositionem cum humana natura qd q̃ cito hō moriatur incipiat creari angelus. et tūc hominis destructō est angeli creatio. et sic tūc illa destructio non est proprie annihilatio. quia est in creaturam eo qd succedit homini. et sic etiam fit in trāsmutatōne vini et panis.

¶ Ultimo notandū de casib; **Primus** est iste. An angelus possit mouere corpus dñi nostri Jesu christi localiter. **¶** Et videt̃ qd sic. qz q̃cqd pōt virtus inferior hoc multo magis pōt virtus superior. s; virtus inferior pōt mouere corpus christi localiter. s; hō. g̃ multo magis pōt virtus superior s; angelus. **¶** S; in oppositum arguit̃. q̃cquid nō habet virtutē pficiēdi corpus christi hoc nō pōt mouere corpus christi. sed angelus est hmōi. igit̃ nō pōt mouere corpus christi. **¶** Maior est nota. sed minor pbat̃. quia angelus nō potest pficere corpus christi. vt supra dictū est. ergo neq; pōt mouere localiter. **¶** Intellige qd non mouet motu consecrationis siue psecrationis. tñ potest mouere aliter sicut et reliqua corpa. sicut mouet celum et p̃tenta in ipso. que tamen non creauit. **¶** Ad rōnem pcedit̃ maior z negatur minor. s; qd homo mouet corpus christi. sed bñ mouet spēm panis et non corpus christi cum ipse deus sit immobilis. vt patet. viij. p̃ hicoz. **¶** Et ex illo tunc patet qd non verum est dicere qd ipse homo eleuat corpus dñi nostri Jesu christi. sed eleuat spēm sub qua cōprehenditur verū corpus christi. **¶** Secundus casus est iste. an aia christi posset mouere corpus christi. **¶** Ad hoc breuiter respondet̃ qd non. qz anima christi est ens naturale. corpus autem christi est supernaturale. modo ens naturale nō potest mouere ens sup̃naturale. **¶** Quia aut̃ naturale non pōt mouere sup̃naturale patet ex dictis p̃ h̃ in varijs p̃ h̃e passibus qd inter agēs z patiens debet esse proportio que inter ista non reperitur. **¶** Tercius casus ē iste si vna hostia esset tecta sub mappa z sacerdos desuper cōsecrat duas vel tres tūc dubitatur. vtrum illa hostia tecta sub mappa etiam esset consecrata. **¶** Ad hoc respondetur qd non. qz consecratio non habet effectū nisi ad int̃tōem psecrātis. **¶** S; ad illā hostiā ibi tectā sub mappa psecrās non habuit int̃tōem iō nec psecrat̃. **¶** Et iō qñ greci psecrāt tūc accipiūt panē que cauāt seu p̃forant in medio. et q̃cquid in circulo p̃tinet̃ h̃ reputāt p̃ corpe christi et hoc dāt̃ p̃lo tanq̃ panes bñdictos. et si aliqd extra circulū ineniret̃ tūc illud corā eis nō est panis bñdictus. **¶** Quartus casus vtz sacerdos pōt psecrare vnā guttā ṽl duas in calice et alias nō. **¶** Sicut an posset psecrare vnā p̃tem hostie et aliā non. **¶** Ibi est magna dubitatio siue difficultas ratione confluxibilitatis vini et ratione compactionis panis. **¶** Dicitur tamen in veritate **¶** Si sacerdos intendat consecrare vnā

Summula Raymūdi

guttā tūc p̄secrat vnā solā guttā. sicut si intēdit p̄secrare solā vnā ptē in hostia tūc p̄secrat solā vnā ptē. Sed dicerēs. quāquā tūc ibi p̄tes iynū p̄fluūt. Rūndē q̄ h̄ nō ipedit. q̄ adhuc deo glorioso p̄stat q̄ p̄ sit p̄secrata z q̄ non.

Quintus casus si aliquis sacerdos ex negligētia effunderet sanguinem xp̄i ad palliū paup̄is vel v̄t̄ flaret hostiā p̄secratā in palliū paup̄is. tūc ex lrā habet q̄ loca tacta debent radi z in locū reliq̄az reponi. Tūc dubitat. an sacerdos teneat paup̄i p̄soluere palliū vel illi p̄ illo aliqd̄ facere. Rūndē q̄ paup̄ si nollet carere pallio z ip̄o sacerdote aliqd̄ habere tunc sacerdos teneat paup̄i p̄soluere vel illi p̄ illo satisfacere. Si autē sacerdos esset nō h̄ns et tūc ip̄e paup̄ nollet carere pallio tūc ip̄i christifideles facientes remedia aīaz debent paup̄i palliū p̄soluere. **Sextus casus** Si sacerdos ieiuno stomacho in cellario alicuius civis existēs indutus habitu sacerdotali regeret vinū cū mappis z modicū de aq̄ infunderet in plenū vas vini et legeret missam et p̄secraret vas vini. tūc dubitat q̄d sit faciendū de vino z v̄t̄ tale vas vini sit p̄secratū. Rūndē q̄ si ip̄e sacerdos debitā platōem x̄boz seruauerit et intētiōem p̄secrādi habuerit. tūc illud vinū totalit̄ ē p̄secratū i vase. s̄ illud vas debet p̄ p̄sbyterz z suos parrochiales p̄pari et in cōionē christifidelium ministrari. Et cuius nō debet v̄dere vinū p̄secratū q̄ tūc p̄mitteret simoniā. ex eo q̄ res sacras v̄deret. **Septimus casus** ē. Si sacerdos indutus vestimētis gl̄ie siue eccl̄ie intrans for̄ vbi panes v̄dunt̄. z incipiat loqui x̄ba canonis b̄ndictōnes faciēdo sup̄ panes. tūc dubitat an isti panes sint p̄secrati. R̄spōdet ad hoc. q̄ si ip̄e debite platōem x̄boz z intētiōem p̄secrādi habuerit. tūc isti panes oēs sunt p̄secrati. Sed dicerēs. an p̄nt tūc p̄stozes illos panes v̄dere. Rūndē q̄ nō sed christifideles debent p̄pare illos panes cū plebano et sacerdotēs p̄nt nutriri ex eisdē panibz. **Octauus casus** ē. Si sacerdos volens b̄ndicere placetas. et incipiat z p̄secraret omēs placetas in corp̄ christi. tūc dubitat v̄t̄ sacerdos teneat soluere placetas. Ad hoc rūndē q̄ sic. si ip̄e sacerdos est h̄ns. si vero nō habet tunc ip̄i christifideles debent p̄soluere. vt sup̄ dcm̄ ē. Sed oēs tales grauissime peccāt. **Ultim⁹ casus** ē v̄trū sacerdos cec⁹ possit celebrare missam dūmodo debite et p̄plete sciat officium suum exterius. Rūndetur s̄m plures q̄ sic. sed tū ip̄e debet habere sacerdotem vidētē z astantem sibi q̄ dirigat et regat ip̄m adiūgendo ei hostiam et calicem. vt debite valeat eleuare z alia. que dinoscuntur diuinum officium perficere.

sp̄ tu sacerdos sp̄ dñi .i. sacrificatum
Quando leuas calicem post corpus sanctificatum

sp̄ in tali calice .i. rep̄is p̄uenientius
Si vinum vel aquā non inuenis. aptius illa

.i. cito in celebrando .i. p̄suetudo
Protinus infundas et procedas velut est mos

.i. resumendo .i. secundario
Quā super oblatam textum recitando secundo

sp̄ ex tali negligētia
Canonis inspicias. ne plebi scandala fiant

Folio xxiii.

Canonis ad finem si venisti. duo dicra
scz vinū z aquā
i. bñdictōes s̄ dimittas
Infundas. dimitte cruces panis. calicis non
s̄ ego raymūcius i. p̄secratū
Nolo leues corpus domini nisi sit benedictum
i. in altū mādat s̄ ecclie. i. seruari
Aut calicem sursum. sic precipit ordo teneri
s̄ tu sacerdos tale vas sacri i. secūdario
Quando lauas calicem si vis celebrare secundo
s̄ de talis lotōe s̄ tuos scz sugendo
Non sumas quicq̄. digitos nec in ore lauabis
i. nō ad secūdā missam s̄ misse
Non ad opus reliquum seruetur lotio prūne
s̄ p̄ma scz xp̄iano
Lotio nam talis dabitur cuiusq̄ fidei
i. festa dies i. bina vice i. celebrare
Officiata dies vult te bis dicere missam
corp̄ mortuū s̄ sit s̄ funus s̄ missa
Si funus presens. si nullum sufficit vna

Nic autor ponit alias regulas siue psuasiones circa sacramētū eucha-
ristie obseruādas. Et diuidit ista ps in duas. naz in p̄ma autor facit qd̄
dcm̄ ē In sc̄da autor ponit aliq̄s regulas d̄ eleuatōe corp̄is xp̄i Sc̄da ps
ibi (Nolo leues) Prima ps adhuc in duas. Nā p̄mo ponit q̄sdā psuasi-
ones circa sacramētū eucharistie. In secūda pre ponit quādā doctrinā q̄
seruāda est in celebratōe missarū Sc̄da ibi (Officiata dies) Et stat p̄tus
littere in q̄tuor regulis. Prima ibi (Quā lauas calicē) et est talis. Quācūq̄
q̄ lauas calicē post corp̄ xp̄i p̄secratū ostēdēdo ipsi populo f̄m q̄ mos est
si tūc nō inuenias vinū vel aquā in calice tūc repete z secrete debes infun-
dere vinū z aquā. z debes resumere p̄ba canonis que spectāt ad p̄secratō-
nē vini. et hoc fiat secrete ne scandala fiant in populo. z tūc vltērius de-
bes signa z characteres facere que spectāt ad calicē. sed illa signa q̄ spectāt
ad hostiā debes omittere ¶ Secūda regula tangit ibi (Nolo leues zc) q̄
est talis. Nunq̄ debes leuare hostiā nisi p̄secratā. nec calicē nisi sit p̄secra-
tus. Rō huius est. qz si leuares ante p̄secratōem tūc hoies astātes ado-
rarent illū panem tanq̄ deū. z sic p̄mitterent idolatriā. z ergo si homies
stantes p̄sentes in diuino officio misse suspitōem haberent de aliquo sa-
cerdote peccatore q̄ nō p̄secraret corp̄ xp̄i. illi deberent sic orare. ado-
ro te iesu christe q̄ redemisti mūdū quē credo latere sub specie panis quā
video zc. ¶ Tercia regula tangit ibi (Quā lauas calicē) q̄ est talis. Si la-
ueris calicem post p̄munionē z vis adhuc in eadē die semel celebrare. tūc
nō debes sumere lotionem vltimā. nec debes sugere digitos. sed da scho-
lan monstrāti. Rō huius est. qz sacerdos debet ieiuno stomacho celebra-

Sūmula Raymūdi

re. et si tūc sumeret illā lotōem vbi est vinū incōsecratū non maneret leuā
uis. ¶ **Quarta** regula tangit ibi (Officiata dies) que talis est q̄ ip̄e sa
cerdos in die officiata. sicut est in festo beate katherine. sc̄ti nicolai z̄c̄is. si
aliq̄d fumus est p̄sens. potest duas missas celebrare. vnā de sc̄is z̄ aliam
p̄ defunctis. z̄ caute se regat. ita q̄ ablutōem p̄me missē nō sumat

¶ **Circa** litterā est notādū. q̄ postq̄ sacerdos eleuauit corpus christi
tūc stat in altari cū duob; digitis p̄iunctis. sc̄z cū pollice z̄ indice. Et hui⁹
assignat̄ multiplex rō. quarū p̄ma talis est. nā si aliqua particula corporis
xp̄i adhuc adhereret digitis. q̄ tūc sacerdos cauti⁹ z̄ securius reseruaret
illā particulā cū digitis p̄iunctis. **Secūda** rō est. ob reuerentiā iesu christi
eo q̄ nihil tangat ante lotionē nisi corpus xp̄i. ex quo est nobilissimū **Ter**
cia rō est. qz p̄ indicē q̄ longior est pollice intelligit̄ deitas. z̄ p̄ pollicē intel
ligit̄ ipsa humanitas. sed illa duo ibi p̄iungūtur. ideo in signū illius fit p̄iūc
tio illoꝝ duoz; digitoꝝ. **Quarta** rō est. qz p̄ indicē intelligit̄ fili⁹ dei. z̄ per
pollicē intelligit̄ pater. mō pater p̄iungit̄ filio. z̄ ecōuerso fili⁹ patri. qz filius
fuit obediēs patri vsq; ad mortē. **Philippē. ij.** **Quinta** rō est sp̄ialis. **Nā**
p̄ p̄iūctōem illoꝝ duoz; digitoꝝ intelligit̄ q̄ aīa cuiuslibet christifidelis in
separabiliter est p̄iūcta charitati dei zc.

¶ **Secūdo** notādū. q̄ ipsi sacerdotes h̄nt diuersas p̄suetudines in ele
uando calicē. nā aliqui eleuāt eum coopertū. z̄ aliq̄ eleuāt eū discooptum.
Diceret ergo aliq̄s vnde p̄surgit illa diuersitas **R̄ndetur** q̄ illi sacerdo
tes qui eleuāt calicē p̄mo mō. faciūt hoc in signū huius. qz qñ xp̄s insti
tuit illud sacramentū in cena. tūc iste sanguis nō fuit visibilis. ita q̄ adhuc
eius sanguis latuit in corpore suo. et ergo aliq̄ memorantes hoc leuāt cal
licē coopertū. **Sed** post cenā. vt in die parasceues. tūc ille sanguis patuit
ad oculū. et ergo aliqui sacerdotes memorātes hoc leuāt calicē discoo
p̄ertū. in signū huius q̄ sanguis christi in die parasceues patuit z̄ resplens
dit cūctis hominib;.

¶ **Tercio** notandū. q̄ vinū fundere in calicē (vt supra dictū est in pri
ma regula) intelligit̄ multipliciter. **Primo** q̄ nihil inueniat in calice. vel
q̄ tm̄ inueniat aquā. vel q̄ tm̄ inueniat vinū. **Si** ipse sacerdos nihil inue
niat in calice. tūc ipse debet infundere vinū cū aquā. **Si** tm̄ inueniat vinū
hoc est duplr. vel ante sumptōem corporis xp̄i. vel post sumptōem. **Si** in
ueniat tm̄ vinū ante sumptōem corporis christi. tūc ipse sacerdos debz in
fundere aquā z̄ dicere vba canonis que p̄tinent ad p̄secratōnem sanguis
nis. **Si** aut̄ post sumptōem corporis xp̄i inueniat tm̄ vinū. tūc nō est ne
cessariū vt infundat aquā. qz ibi adhuc est corpus et sanguis xp̄i. nā ip̄
sum vinū maxime facit ad p̄secratōnem sanguinis. aqua aut̄ nō h̄z tantā
necitatē. **Si** aut̄ inueniat solā aquā ante sumptōem corporis xp̄i. tūc ipse
sacerdos debet infundere vinū. ne illud sacramētū diuidat̄. qz in sola aqua
sacerdos nō p̄t p̄secrare sanguinē xp̄i. **Si** aut̄ sumpsit de illa a q̄ quā inue
nit esse solā. tūc nō debet apponere vinūz nec a p̄ncipio p̄secrare. qz hoc sa
cramentū solū a ieiunio est sumendum.

¶ **Quarto** notandū. q̄ ipse sacerdos nunq̄ p̄t p̄plete celebrare tres
missas in vno die nisi in natiuitate xp̄i. z̄ hoc est p̄pter certā cām. qz p̄ma
missa que cantat̄ illa die designat̄ tēpus legis. z̄ tēpus legis est illud tēpus

Folio xxv.

pus quod fuerat anteq̄ x̄ps fuit natus siue incarnatus. q̄ tūc ipsi hoīes absolute vixerūt s̄m legē. ⁊ gratia nō dabat̄ eis. cū om̄es ad limbū infernū venerūt. q̄ nullus potuit intrare regnū celoz. ⁊ ideo illa missa cantat̄ in tenebris. sc̄z in media nocte. Secunda missa que cantat̄ in diluculo siue in ortu diei representat tēpus gratie. q̄ diluculū est mediū noctis ⁊ diei. ⁊ sic ip̄m tēps gratie est mediū saluatōis ⁊ dānatōis. q̄ possum⁹ declinare ad diem vel ad noctē. i. ad saluatōem vel dānatōem. interim q̄ sumus in tpe gr̄e. ⁊ in illo tpe sum⁹ iam. q̄ d̄t beatus Jo. in apocal. Uidi angelū vnū pedē in celo ⁊ aliū in terra habētē. et iurauit p̄ celū ⁊ p̄ terrā ⁊ p̄ oīa que in eis sunt. q̄ post illud tēpus nō esset tēpus gratie. Apocal. x. Etiā illa missa cantat̄ in ortu diei. ideo q̄ designat eccliam militantes. q̄ debemus hic militare vt ambulemus de tenebris ad lucē. Vel sic. illa missa ideo designat eccliam militantē. q̄ tēpus gratie est nobilius ⁊ efficacius q̄ tēpus legis. q̄ tēpus legis non fuit nisi figura respectu tēpis gratie. Et in tali tpe gratie debem⁹ fortiter militare ⁊ pugnare p̄tra antiquū hostē. i. diabolū vt post tēpus gratie ad tēpus glorie puenire mereamur. et ergo secūda missa cantat̄ in ortu diei p̄pter tēpus gratie. ⁊ talis missa debet cū maiori solēnitate celebrari q̄ p̄ma. aut saltē cū tanta. Tercia missa designat tēps glorie et eccliam triūphantē in celesti patria. Et q̄ ibi est summa claritas ideo illa missa debet cantari in meridie ⁊ cū maxima solēnitate

¶ Quinto notandū. q̄ ipse sacerdos p̄t duas missas celebrare in vno die. in sex casib⁹. Primo in die natiuitatis christi. tūc p̄t celebrare tres missas ⁊ nūq̄ in alio tpe. Secūdo p̄t celebrare duas missas in dieb⁹ officiatis. de q̄b⁹ d̄t p̄sens littera. saltē si fun⁹ est p̄ns ⁊ nō habuerit aliū sacerdotem. tūc p̄t celebrare duas missas. Tercio q̄n adueniūt hospites. ⁊ si tūc sacerdos celebravit vnā missam sine lotiōe manūū p̄t celebrare secūdam missam cū hospitū. Quarto p̄pter infirmos. vt si ess̄ aliq̄s infirm⁹ que sacerdos deberet cōicāre. ⁊ nō haberet hostias p̄secratas. et si celebrass̄ vnā missam p̄t tū in eodē die celebrare secūdam. p̄pter infirmos. vt p̄secraret hostias et eos cōicāret. ne fieret negligētia in populo. Quinto p̄pter peregrinos vt si venirent peregrini. tūc etiā p̄t sacerdos p̄ficere secūdā missam. Sexto p̄t duas missas celebrare p̄pter nuptias. q̄ si sacerdos celebrass̄ vnā missam ⁊ adueniret sponsus cū sponsa ⁊ rogarent p̄ missa. tūc licitū est ip̄i si sacerdoti missam secūdario p̄ eis celebrare. Unde sunt tales versus. Natalis. funus. hospes. languens. peregrinus. Pubentes. faciūt missas celebrare secūdas. Vel s̄m alios dant̄ isti vsus. Mortuus. infirm⁹. sponsus. peregrinus. ⁊ hospes. Ista sinunt binas celebrare. dies domini tres. Solū p̄sbyterū. sed lotio sumpta semel sit. Septimus casus sup̄addit̄ et est p̄munis in sancta matre ecclia. sc̄z q̄ om̄es illi sacerdotes p̄nt vno die bis celebrare missam qui duas ecclesias seu villas gubernant q̄n sacerdotes alios habere nō possunt

¶ Ultimo notandū est de certis casibus. Primus casus est iste. si tēpus hyemali contingeret q̄ sanguis christi in calice p̄gelaretur p̄pter frigus intensum. quid esset faciendum. Respondet Innocentius q̄ quādo sic euenerit. tūc ipse sacerdos debet p̄uigere manus suas calici ⁊ multum exalare euz flatu ⁊ anhelitu suo ita q̄ ex calore naturali dissoluat̄ glacies

Sūmula Raymūdi

¶ Secundus casus est. ponat q̄ aliq̄s sacerdos infirm⁹ celebraret ⁊ post
p̄secratōem intantū debilitet q̄ vltim⁹ nō possit celebrare. quid ergo faci
endū est? R̄ndetur q̄ si esset aliq̄s sacerdos circūstās ille debet p̄siderare
p̄ncta vbi dimisit. ⁊ ibi debet incipere ⁊ adimplere missam. Si aut̄ ibi nō
esset sacerdos. tūc corpus xp̄i debet seruari ipsi infirmis ⁊ porrigi q̄n est
necarium. **¶** Tercius casus. ponat q̄ sacerdos inueniat hostiā cruentatē
p̄pter miraculū aliq̄d. q̄d est ibi faciendū. R̄ndet sc̄us Hieronym⁹ q̄ ho
stiā sanguinolenta nō est sumēda a sacerdote. sed inter reliq̄as sanctorū est
retinenda ⁊ tanq̄ reliquie in sanctuario reuerenter est habēda. **¶** Quar
tus casus. si sacerdos volens p̄secrare corp⁹ xp̄i dicat. hoc est corp⁹ meuz
dimittēs ly em̄. tūc dubitat̄ an p̄secrat corpus xp̄i. R̄ndet q̄ sic. q̄ ly em̄
nō est de necessitate p̄secratōis. q̄ ap̄t̄ p̄ma ad Corinth̄. xi. non ponit
Et rō est. q̄ si de necessitate apponere tūc ante appōnem illius dictōnis
sacerdotes nō vere p̄secrassent corpus xp̄i. sed hoc est hereticū dicere. S̄
diceret aliq̄s. quid tūc facit ly em̄ inter illa v̄ba p̄secratōis. R̄ndet q̄ nihil
aliud nisi q̄ ponit̄ ibi p̄pter v̄borū p̄cedentiū p̄nexionē. dicendo accipite et
māducate ex hoc omēs. hoc em̄ est corpus meū. Et licet em̄. de necessit.
te nō ponit̄ inter v̄ba p̄secratōis. t̄n si aliquis omitteret frivole ⁊ ex intē
sione peccaret mortaliter. quia faceret p̄tra statuta romane ecclesie

¶ Quintus casus est. q̄ sacerdos dicit. hoc em̄ est corpus meū. ⁊ nō d̄t
hoc em̄ fit corpus meū. R̄ndetur q̄ hoc v̄bū. fit. importat quādā successi
ōnem seu transmutatōem. sed h̄ v̄bū. est. importat p̄manētiam. s̄ in deo nul
la est trāsmutatio nec vlla successio. sed pura p̄manētia. Ideo p̄ueniēt⁹
sacerdos d̄t. hoc em̄ est corpus meū. q̄ diceret. hoc em̄ fit corpus meuz.

¶ Sextus casus est. ponat q̄ sacerdos leuādo calicē cū sanguine p̄secra
to incidat in magnā infirmitatē. sic q̄ calix cadat ⁊ tangat coronā capitis
ipsius sacerdotis. vtrū tūc corona sacerdotis ⁊ cutis corone debeat abra
di. Itē ponat si euenerit casualiter q̄ turbo vel alius vent⁹ impetuofus
in eleuatōe fugaret hostiā p̄secratā sic q̄ p̄tes hostie p̄secrate caderēt sup
coronā sacerdotis. vtrū esset corona ipsius abradenda an nō. Ad p̄mum
r̄ndet. si talis sanguis siue calix tetigerit crines tūc sunt descindēdi ⁊ p̄cre
mandi. Si vero tetigerit coronā tūc sumat lotōnem cū vino ⁊ bibat. vel
saltē lotionē ponat ad locū sanctuariorū. Alij r̄ndent. si fiat h̄mōi negligē
tia ex parte corporis xp̄i vel ex p̄te sanguinis xp̄i. tūc crines deberēt abra
di. sed corona sacerdotis creberrime debet lauari. ⁊ lotio illa sumēda est a
sacerdote si tā fortis nature est q̄ nō timeret nauseā. vel illa lotio firmiter
custodienda est in locis p̄secratis cū alijs reliquijs. Et siliter est faciendū
si sacerdos circa sumptōem sanguinis vel circa eleuatōem calicis dormie
rit. ita q̄ calix cadat ei super caput. Sic eodē mō dicit̄ de secundo

¶ Septimus casus est. vtrū sacerdos faciens de spelta panes possit de ta
li pane corpus christi p̄ficere. et spelta fm aliquos appellat̄ legumē ad mo
dum tritici dispositū. et crescit de tritico p̄pter ignobilitatē agri. Ad hoc
q̄dā resp̄ndēt q̄ cū ea potest celebrare. Et rō est. q̄ generat̄ de tritico et
panis tritici p̄secrat̄. ergo ⁊ panis spelte. Alij dicūt oppositū ⁊ p̄bāt hoc
sic. q̄ generas ⁊ generatū debent esse eiusdē sp̄ei. sed spelta ⁊ triticū sunt
diuersarū sp̄erū. ideo vnū nō generat̄ ex alio. **¶** Ad rōnes p̄ce. la. maiōs.

Folio xxvi

Sed negat minor. qz spelta generat indirecte ppter grossaz naturā ipius terre vel agri. z p sequeis relinquit qz cū ea non p̄t fieri p̄secratio corpis xpi. **U**trariū tñ tenet Albertus magnus q̄ d̄t qz spelta nō differt a tritico specificē. ¶ **O**ctau^o casus. Si aliq̄ vetula fingeret se esse infirmā z peteret corpus xpi. z sacerdos ei p̄teret. z postea illa vetula corp^o dñi inde is traderet vel venderet. tūc dubitat̄ qd̄ huic vetule seu mulieri esset faciendū. R̄ndet̄ breuiter qz talis mulier est cōcremanda. eo qz talis mulier eius creatorē z qui sanguinē suū p̄ ea effudit ad crucifigendū secundario tradidit. ¶ **N**onus casus est Si sacerdos eleuat corpus christi z in eleuādo in duas partes diuidat. tūc dubiū est quid̄ ibi sit faciendum. R̄ndet̄ qz vnā medietatē circa agnus dei in duas ptes diuidat. z vnā medietates in calicē ponat. ¶ **D**ecimus casus est. Si sacerdos eleuādo calicē gladio p̄foratur. z retro cadens sanguinē effuderit ad faciē homicide. z cū hoc tangeret manus eius. tūc dubitat̄ qd̄ sit ibi faciendū. R̄ndet̄ qz man^o ei^o et facies eius lauent̄ z lotio a sacerdotib^o sumat̄ vel ad locū sanctuariorū referuet̄. ¶ **U**ndecimus casus. sacerdos leuās calicē. z si auis stercozaret in calicē facta p̄secratōe. tūc dubitat̄ vtrū sacerdos debet totum sumere. R̄ndet̄ sup̄ se sacerdos nō abhorret tūc sumat in noīe dñi. si nō abhorret. ponat totū ad locū sanctuariorū. et vinū z aquā incipiat de nouo p̄secrare. ¶ **D**uodecim^o casus. Ex quo in p̄cedenti sentētia z similiter p̄senti dictū est de missa querit̄ quare missa q̄ fit in die parasceues. nec h̄z p̄ncipiū nec finē. qz nec introitus p̄ncipiat̄ nec benedicamus finit̄. R̄ndetur qz illud fit ad inuendū qz ille qui est p̄ncipiū z finis tūc a nobis recessit. Etiaz ex eo qz ille qui est in tribulatōe nō indiget benedictione. sed p̄ passione. et ideo nō dicimus benedicamus. Etiam ista missa nō habet mediū. qz hostia nō p̄secratur. ex eo quia vera hostia tunc fuit immolata. Uel potest etiam dici qz talis missa non habet p̄ncipiū nec finē nec mediū quia ille tunc a nobis recessit qui est p̄ncipiū a quo omnia. z qui est mediū per quē omnia. z qui est finis ad quem omnia. fm̄ Apostoluz ad roma. xi. ¶ **D**ecimustercius casus est. quare in die parasceues altaria sunt denudata. R̄spondet̄. qz tūc xps̄ suis vestib^o fuerat denudatus. habebat em̄ tria genera vestimētōz. Primum genus fuerat materiale seu vestes materiales quas vt alij homines ferebat. z illis vestib^o fuit denudatus. **U**n̄ p̄s. Diuiserūt sibi vestimēta mea Secūdo habuit vestimēta aīe. scz corpus p̄rium. qd̄ erat vestimentū deitatis. isto vestimento anima christi fuerat spoliata z corpore suo denudata. **U**nde in passione **M**ath. xxvii. d̄z. Et inclinato capite emisit spiritū. Tercio christus habuit vestes spūales. i. sanctos ap̄los. qui eū quodāmodo vestiebant z ornabant. istis vestib^o christus etiā fuerat denudatus. qz ab oib^o erat derelictus. **U**nde sacra scriptura. Ecce venit hora vt omnes dispergemini vnusquisqz in locum suū et me solum derelinquetis

sc̄ xpi fidelis scz mente scz xpm
Omnis homo purus et p̄fessus sit. vt illum
scz ad eternā saluatōem
Digne suscipiat. qui dignos nos iubet esse

Sūmula Raymūdi

sc̄ q̄cūq̄s p̄lat⁹ .i. subiect⁹ mortali pctō

Presbiter oppressus mortali crimine. missam

.i. fecerit p̄fessionē debitā

Non celebret nisi sit confessus crimina p̄imum

sc̄ habeat intentōem nūq̄s incidēdi pctm̄ mortale

Ut sit contritus. se nunq̄s velle redire

¶ Postq̄s autor posuit documēta seruāda iuxta p̄secratōem corp̄is xp̄i. In hac pte oñdit a quib⁹ corp⁹ xp̄i sit sumēdum. Et p̄mo facit h̄. Sc̄do ostēdit q̄b⁹ sit denegādū. ubi (*Lū vomit infirm⁹*) P̄mo d̄t sic. h̄o ch̄riſtian⁹ volens suscipere corp⁹ xp̄i debet esse mūdus a peccatis. ⁊ debet esse p̄fessus ⁊ p̄tritus. Et reddit cām q̄ est talis. vt iste sc̄s qui reddit nos dignos digne suscipiat a quolibet. Subdit q̄ nullus p̄sbiter debet celebrare missam nisi sit p̄fessus. et hoc est verū si ipse est p̄stitut⁹ in pctō mortali. aut debet habere p̄positū āmodo se a peccatis abstinere.

¶ Sciēdū p̄mo. q̄ rō littere p̄t capi in simili. quicūq̄s em̄ inuitat aliquē honestū hominē ad hospitū suū. ille disponit hospitū suū q̄to curialius et purius p̄t. et ergo multo magis debet hoc fieri iuxta creatorē nostrū. sc̄s q̄ h̄o ipsum inuitat in domū suā. i. in aiām suā quā maxime d̄z purgare a peccatis mortalib⁹. vt ipse creator celi ⁊ terre digne suscipiat. Et rō hui⁹ est. q̄ si illud q̄d minus videt̄ inesse inest. ergo illud q̄d magis videt̄ inesse inest. sed magis videt̄ inesse q̄ homo debeat purgare suū hospitū aduers⁹ sus suū creatorē q̄s proximū suū

¶ Sc̄do notandū. autor d̄t in littera (*Q̄is h̄o purus*) q̄ h̄o etiā debet esse purus ⁊ mūdus in volūtate sua. sic q̄ ipse sit in firmo p̄posito dimittēdi ampli⁹ pctā. q̄ licet h̄o esset p̄fessus sua pctā ⁊ nō p̄poneret ea dimittere ipse indigne caperet hoc venerabile sacramētū. Etiā ipse debet esse mūdus a cibo corp̄ali. q̄ d̄z esse ieiunus ⁊ sobrius. vt p̄us visus est. nisi homo esset in magna infirmitate positus. Itē autor d̄t in littera (*et p̄fessus sit*) Rō q̄re h̄o d̄z p̄fiteri pctā sua volens sumere corp⁹ d̄ni est ista. q̄ p̄m apostolū p̄ma *Cor. xi.* Si q̄s corpus d̄ni manducat ⁊ sanguinē indigne bibit iudiciū sibi māducat ⁊ bibit. sed h̄o p̄stitutus in pctō mortali nō est dignus sumere corp⁹ xp̄i. et ergo si suscipit indigne suscipit. ⁊ p̄ p̄sequēs sumit eternā dānatōem. Unde notandū q̄ illud nō est institutū. p̄p̄erea q̄ hoc venerabile sacramētū maculet̄. q̄ in malo hoīe ita purū ⁊ verū est sacramētū sicut in bono hoīe Hoc p̄t declarari in hac similitudine. q̄ sol splendet sup̄ om̄ia mūda ⁊ imūda. sc̄s sup̄ aurū ⁊ lapidē p̄ciosum. ⁊ etiā sup̄ lutū. ⁊ tñ sol nō maculat̄ p̄pter lutū magis q̄s p̄pter aurū. Sic est de recipientib⁹ corp⁹ d̄ni indigne. De q̄b⁹ canit ecclia. Sumūt boni sumūt mali. sorte tñ ineq̄li. vite vel interit⁹. Itē nota q̄ hoīes accedūt ad hoc sacramētū trib⁹ modis. Quidā accedūt digne. quidā indigne. q̄dā nec digne nec indigne. Illi accedūt digne q̄ absq̄ oī pctō accedūt in timore ⁊ reuerentia ⁊ in amore. ⁊ s̄ illi q̄ satisfaciūt p̄m veritatē. ⁊ illis auget̄ grā. Quidā accedūt nec digne nec indigne. et sunt isti q̄ satisfaciūt sed nō cū tanta contritione q̄ta merito deceret. ⁊ illis nihil vel parū auget̄ gratia. Quidā accedūt indigne simplr. ⁊ sunt isti qui nec satisfaciūt p̄m veritatē. nec p̄m p̄

Folia xxvii.

habilitatē. sicut dixit Apłs ad Cor. loco palle. Probet autē seipm hō zē.
Dubitatē circa p̄dicta. qz videt q nullus digne p̄t accedere ad h̄ ves-
nerabile sacramentū. vt habet p̄ma epl̄a Jo. p̄mo ca. Si dixerimus q pec-
catū nō habem⁹ nosmetipsos seducimus. igit videt q nullus est sine pctō
ergo nullus p̄t accedere digne. ex quo dz esse purus. vt vult littera. In
oppositū est glosa sup isto v̄bo accipiēs iesus. qz dz glosa. felix est ebrietas
et satietas. qz q̄to plus sumit tanto sobrius fit. R̄ndetur q pctm̄ est du-
plex. scz veniale z mortale. mō sanctus Joānes tangit hoc qd̄ dictuz est
de pctō veniali. qz de isto nullus p̄t se p̄cauere. sed a pctō mortali p̄t se qz
libet abstinere si vult. **U**el soluit sic q p̄tricio est duplex. Quedā est cer-
titudinālis. z ex ista p̄tricio nullus p̄t agnoscere vtrū sit dignus vel in-
dignus. **A**lia est p̄tricio q̄ fit ex signis. z p̄m illā q̄libet p̄t scire an sit dign⁹
vel indignus. nō tñ certitudinalr. **P**ro quo notādū q quatuor sunt
signa p̄ q̄ hō p̄t scire an sit dignus ad sumēdū corp⁹ dñi p̄iecturaliter. **P**ri-
mū est. si libet z deuote sine tedio audit v̄bum dei. vt habet in Joanne.
Qui ex deo est v̄bū dei audit. **S**ecūm signū est. si hō inuenit se promptuz
ad om̄ia que requiruntur ad seruitū dei. scz ad orare. missas audire. ieiuna-
re. eleymosinas dare zc̄is. igit dz beatus Grego. **E**xhibitiō opis est signū
charitatis. **T**ercū signū est. si hō ex toto corde z ex tota aīa z ex oīb⁹ vi-
rib⁹ suis dolet de peccatis p̄missis. **Q**uartuz signū est. si hō vult se firmi-
ter abstinere ab om̄ib⁹ pctis criminalib⁹ ne postea cadat in aliqd̄ peccatū
saltē mortale. **I**tem nota q̄ autor iubet sacerdotē eē p̄tritū z p̄fessuz. z h̄
nō semp̄ req̄rit de p̄fessione opis. qz si deficit p̄fessor sufficit q sacerdos sit
in firmo p̄posito p̄fitendi z satisfaciendi p̄ peccatis. z oīa pctā intēdit di-
mittere. et sic poterit celebrare. **E**t ex illo q̄rit vtrū sacerdos existens si-
ne pctō mortali possit sine p̄fessione celebrare missam. **E**t videt q nō. qz
dicūt doctores q nullus sacerdos p̄t esse tam scūs volens celebrare missam
quin oportet q p̄us p̄fiteat. p̄pter maiorē cautelā. et etiā ob reueren-
tiā venerabilis sacramenti. et p̄pter ecclesie institutiōem. nisi cā necessitatē
scz qñ non posset habere p̄fessorem. et dato q̄ esset in pctō mortali p̄stituz
tus et si magna necessitas expostularet. adhuc posset talis sacerdos cele-
brare missam sine p̄fessore. et hoc est verū si ipse nullo modo posset habere
p̄fessorem. **D**icit ergo finaliter. q talis sacerdos possit celebrare in casib⁹
bus p̄tactis sup misericordiā dei. sed tamen requiritur q̄ habeat firmum
et bonū p̄positum postea cōfitendi z satisfaciendi pro om̄ib⁹ peccatis su-
is istam necessitatem deplangendo et confessori eā enarrando. **I**tem q̄rit-
tur accessorie. quare ecclesia trib⁹ dieb⁹ in tempore penitentie mortem et
passionem ch̄risti deplangit et quasi in teneb⁹is. **R**espondetur q hoc fit
ad inuendū q̄ triplex creatura mortem iesu ch̄risti tempore passionis
deplangebat. **P**rimo corporalis. scz terra que p̄tremuit. z sol q̄ obscura-
tus fuit. **E**t secūdo creatura sp̄ualis. sicut angelus. **U**nde dz **E**saie. An-
geli pacis amare flebūt. **E**t tercio. p̄posita. sicut homo. scz apostoli z disci-
puli et sancte mulieres. et petre scisse erant. **U**el etiā ideo ecclesia trib⁹ di-
eb⁹ mortē ch̄risti deplangit. quia ch̄ristus vsq̄ in terciū diem mortu⁹
us in sepulcro quieuit. **I**tem queritur quare passionē ch̄risti pagimus
cum lamentatione. et passiones aliorum sanctorū celebramus cū gaudio

Summula Raymundi

Rñdetur. qz alij sancti passi sunt ppter se. scz vt p suas passiones acquirere
rent celestē gloriā. z ideo in passionibz eoz eis pgaudendū est. ex eo q ad
eternā beatitudinē puenerūt. Christus aut non passus est ppter se. scz vt
gloriā acquireret. sed ppter pctā nostra delenda. z ideo tūc flere debemus
Secūda rō est. qz tali die fleuit terra qñ tremuit. fleuit sol qñ obscurat⁹
fuit. fleuerūt z sancte mulieres. Vñ dicit beatus Lu. xxi. ca. Filie hierusalē
nolite flere sup me. Etia fleuit Petr⁹ apls. vñ habet Math. xvi. Ele
uit amare. Etia fleuit Maria doloris gladio pforata. Fleuit z xp⁹. qz
dixit tristis est aīa mea vsqz ad mortē. Fleuerūt z angeli. vñ Esaiē. xxxij.
Angeli pacis amare flebūt. z si possibile fuisset fleuissz z deus pater cū vi
dit filiū suū vnigenitū tam irreuerenter tractari. Inter tot g flentes nul
lus debet gaudere. ergo tūc z semp p peccatis debemus flere

s^c hō pctōz pie correct⁹ s^c sacerdote
Eger vel sanus monitus si sepius a te

.i. pctā postponere
Occultam culpam suam dimittere non vult

occulta ei⁹ pctā .i. dimittit. s^c pctōz
Excessus proprios nec deserit ille latentes

postulat affectuose s^c pctōz
Et petit instanter. domini des corpus eidem

.i. p̄siliū da huic pctōz s^c iste occult⁹ pctōz
Consule quod poteris. iudex suus ipse sibi sit

.i. abnegatōez corp⁹ dñi p pctis aptis
Judicium legis da pro vitis manifestis

¶ Nec auctor ponit alias cautelas iuxta administratōez corp⁹ xp̄i seruā
das. Et diuidit in tres pticulas s̄m q tria ponit documenta. Scda ps
ibi (Qui cū iudeis zc) Tercia ibi (Nō pueris annos zc) dicens primo.
Sit aliqs peccator qui nō vult desistere a pctō. q̄uis tamen sepe a sacer
dote monitus sit vt desistat a tali pctō. etsi tale pctm occultuz fuerit et pe
tierit a te corpus christi. tūc non debes illud denegare. sed debes dicere q
iudicet seipm z dare sibi p̄siliū bonū. Sed si peccatū fuerit manifestuz
tūc debes sibi denegare corpus xp̄i. quia p tali pctō s̄m institutōes ecclie
deberet grauitē puniri.

¶ Notandū auctor dicit in lra q corp⁹ xp̄i nō sit denegādū isti q p̄fiteretur
pctm occultū. **¶** Quōtra h diceret q̄s nulli indigno d̄z dari corpus dñi. sz
ille est indign⁹. g sibi nō d̄z dari corp⁹ dñi. Quorū habet in canone vbi d̄z
Sacrificia hec dona sunt illibata z sine malo. Quorū pz. qz hz occultum
peccatū. g est indignus. Rñdet q corpus dñi nō est sibi deneganduz. qz si
nō daret sibi tūc ppli suspitē em incideret. qz ppl̄s forte diceret. iam appa
ret pctm notoriū in eo. quare ppter tale scandalū euitandū nō est sibi des
negandū. Unde scandalū sic definit. est dictū vel factuz non recte p̄bens
alijs ruinā. id est casum **¶** Respondet ad argumentū aliquē esse dignū cor
pore xp̄i intelligit duplr. Uno^o s̄m veritatē. Alio^o s̄m estimatōnem. mō
hcz talis nō est dignus s̄m veritatē. est tñ dignus s̄m estimationem. quia

Folio xxviii

estimata pluribus dignus. Ex illo soluit talis dubitatio. si aliquis vidisset sacerdotem peccare mortaliter. et post hoc cito legere missam. an debeat illam spernere. Solutio. ista missa propter hoc non est spernenda. Ratio huius est. quia talis sacerdos posset habere tantam deuotionem in aggressu altaris per quam deus dimitteret sibi omnia peccata. De primo habemus exemplum in christo. christus enim bene sciuit iudam esse eum traditurum. illo tamen non obstante christus dedit sibi suum sanctissimum corpus. quia tale peccatum erat occultum. ex eo quod nullus sciuit nisi solus christus quod iudas esset eum traditurus. Item peccatoribus non existentibus in proposito peccata dimittendi potest denegari corpus christi propter duas causas. Prima est. quia per sacramentum eucharistie delentur peccata venialia et mortalia oblita. sed si aliquis peccata scilicet scienter perpetrata tunc in communicato nihil delet. sed talis sumit eucharistiam ad mortem eternam. quia datur omnibus vel in vitam eternam vel in mortem eternam. ut patet per hos versus. Si vis in altari de christo sanctificari. Corpus exterge et mundus ad sacra proge. In domini mensa quod sumis sedule pensa. Vivere vel mori confert quod percipis ore. Secunda causa est. ex quo sacramentum eucharistie ceteris sacramentis est nobilius. ideo propter indignos manducantes vita eterna simpliciter. sicut facit baptismus. ideo peccatoribus publicis est denegandum corpus christi donec peniteant. ¶ Item nota auctor intelligit legem de raptoribus et usurariis publicis. et quodammodo de omnibus existentibus in peccatis mortalibus publicis. ratio est. quia ecclesia non iudicat de occultis. sed tamen de manifestis. et ideo si peccator esset occultus et confessus non debet sibi denegari corpus dominicum

hoies cum tali populo reijce .i. eos non comendo
Qui cum iudeis habitant expelle foras hos

.i. non confessis .i. sacrum corpus christi

Non inconfessis des sanctum sumere pascha

.i. tales hoies ignoti

Non nisi pro iusta peregrinus et aduena causa

pastore .i. eucharistiam

A te suscipiant corpus domini. caueas ne

s^e hoies quia forte denegata a proprio pastore propter speciale delictum

Vicine ville veniant ad te fugientes

Hic auctor ponit secundum documentum. et huius tria membra. Primum membrum est tale. quicumque moratur cum iudeis illis non debes dare corpus domini. Ratio illi est quia forte tales inducerentur a iudeis. ita quod possunt illud corpus domini obseruare et iudeis presentare. et ipsi per ista cum isto sacramento possent nequam perpetrare. sicut sepius scriptum est. et tunc posset contingere renouatio passionis christi a iudeis. et posset hoc nobilissimum corpus per iudeos irreuerentialiter tractari. quod est euitandum. Subdit secundum membrum. cauendum est ne aliqui inconfessi et incocti veniant ad te presbiterum corpus christi postulando. Subdit tertium membrum. quod peregrinis de alijs prouincijs partibus venientibus et aduenis etiam non debet dari corpus christi. nisi hoc esset ex iusta causa. etiam si vicini alterius ville venirent ad te non debes eisdem dare corpus christi nisi ex iusta causa. ¶ Notandum. diceret quis. tu dicis quod illis non debet dari corpus

Summula Raymundi

Christi qui morantur cum iudeis. cur ergo hoc est quod iudei admittunt ab ecclesia? Respondetur quod hoc fit propter quattuor causas. Prima causa est lex. quia lex fuit prius data iudeis. scilicet moysi. Secunda causa. propter sanctos patres. et ex eo quod christus nasci voluit ex iudeis. unde Ioannis. iij. Salus ex iudeis est. Tercia causa est. quia iudei sperant adhuc unum fieri in fide. ut habet per beatum Joannem decimo capitulo. et fiat unus pastor et unum ovile. Quarta causa est. quia omnis christianus fidelis quando videt iudeum debet recordari de passione christi qui pro nobis ab eis pepedit in ligno crucis. et sua morte mortem nostram destruxit. et vitam resurgendo reparavit. sicut habet in prefatione. Et hoc idem patet in his metris. Lex. patres. extrema fides. mortatio christi. Quattuor his causis permittuntur iudei. Item dicitur in littera quod christus non debet ministrari nisi confessis. Ratio est. quia confessio est signum contritionis. unde qui se humiliat ad confessionem signum est maxime contritionis. Unde contritio sic definitur. Est dolor voluntarie sumptus pro peccatis cum proposito contritionis et omnia peccata dimittendi. et hoc designatum est in Job secundo. Antequam comedas suspirio. id est antequam accedam ad hoc venerabile sacramentum suspirio. id est de peccatis meis commissis contritionem facio. Item nota. peregrinis non debet dari corpus christi. Ratio est. quia forte eis fuit denegatum ab eorum presbitero. igitur non debemus falce mittere in messem alterius. ut habet in euangelio. nisi hoc esset in articulo necessitatis. sic quod talis peregrinus esset infirmus. et ipse intantum distaret a suis partibus quod possibile esset ipsum mori. antequam ad presbiterum eius perveniret. tunc licite potest dari sibi corpus christi. Pro quo notandum. quod peregrinis potest dari corpus christi propter duas causas. Prima si est aliquis peregrinus volens se dare seu transferre ultra mare versus hierusalem aut alium locum. illi non debet denegari corpus christi. Secunda causa est. si esset aliquis dominus volens inire bellum iustus isti debet dari corpus christi. Pro quo notandum. quod adveniens debere dari corpus christi intelligitur dupliciter. Uno modo quod sint infirmi. sic debet eis dari corpus christi. Secundo modo quod non sint infirmi sic debet eis denegari corpus christi. Item nota auctor dicit in littera. si vicinus alterius ville venerit ad te et velit audire missam et ibidem coiccare non debes eum admittere. et hoc duobus modis. vel ipse faciat hoc causa devotionis. vel ex contemptu proprii plebani. si primo modo tunc debet admittere eum in auditore missae. sed non in coicatione. nisi hoc fiat ex speciali licentia sui plebani. si secundo modo. tunc non debet admitti nec audire missam. nec etiam communicare eundem. sed debet remitti ad suum proprium plebanum. Item dicitur quod quis vult accedere ad hoc venerabile sacramentum ad illum requiritur triplex unio. Primo requiritur unio naturalis. et est ista quia anima intellectiva corpori humano coniungitur. Ex illa unione fit homo aptus ad suscipiendum hoc venerabile sacramentum. Secundo requiritur unio charitatis per fidem. et ista unio facit hominem digne sumere spiritualiter corpus christi. Tercio requiritur unio per contritionem. ut homo agnoscat per fidem quod ibi sit corpus christi. Et ista unio facit ipsum digne sumere corpus christi sacramentaliter et spiritualiter. Pro quo sciendum quod sumptio corporis christi est quadruplex. quodammodo sumunt hoc venerabile sacramentum nec spiritualiter nec corporaliter. ut si aliquis infidelis velit accedere et non credit ibi esse verum corpus christi. ille nec sumit sacramentaliter nec impedit sibi honorem nec timorem. nec est confessus. igitur etiam non sumit spiritualiter. Alii sunt qui sumunt sacramentaliter. et tamen non spiritualiter. quia in peccato mortali accedunt

Folio XXXI.

dunt. & qz illi credūt ibi esse verū corpus christi. ergo suscipiūt sacramēta
liter. & qz in pctō mortali sunt nō sumūt spūaliter. Alij sunt qui suscipiūt
spūaliter et non corp'aliter. vt sunt boni homies qui astant et audiūt mis
sam illi p'cipiunt hoc spūaliter quod sacerdos recipit sacramētaliter. Alij
autem sunt qui suscipiunt sacramētaliter & spūaliter simul. vt sunt boni ho
mines existentes sine pctō mortali. isti capiunt corpus christi spūaliter
et sacramētaliter. et in illis augetur gratia

.i. iuuenibz infra decē annos exītes

Non pueris annos infra bis quinqz inantes

.i. eucharistiā tales pueri mūdi

Des corpus domini. qzuis sint corpore puri

suscipiāt nesciūt s^c eis

Quid sumant tamen ignorant ergo prohibetur

scz pueros punit horribilis

Excipe quos vrget seua mors. anni licet bis sint

sacerdoti notū est

Octo. siue nouem vel septem cum tibi constat

sp^c pueros .i. oꝝoem dñicā pueroꝝ honesta

Scire pater noster. & eorum vita probata

supflu⁹ supfluitates ciboꝝ hmōi vanitates

Potus et crapule. ludi. saltus inbibentur

sp^c illi christi nutriti

Ne vomitum faciant qui sunt hoc corpore pasti

sp^c pueri vomere nō possunt

Qui licet expuere christum nequeant. tamen illud

habitaclū .i. cū exclusiōe oīm vanitatū

Hospitium caste seruetur quo fuit intus

Hic ponit terciū documentū. & est tale. qz pueris infra decē annos p'iti
tutis nō dz ministrari corpus christi. ne tales sumāt illud nesciētes qd ipz
suz sit. lz tales pueri sint mūdi a pctis. nisi h^o eēt in articulo mortz. tūc pue
ris septē octo vel nouē annoꝝ corpus dñi tribui posset. tñ sub ista conditiō
one. si sciant oꝝoem dñicam. .i. pater noster. & sint bone vite. tūc p't illis minē
strari corpus christi. illis inūigendo qz se abstineant a potu supfluo & a cra
pula. etiā ne tales pueri exerceāt ludos & saltus cū alijs ne faciāt vomituz.
et lz nō possunt expuere corpus christi. tñ adhuc necessariū est qz hospitium
corp'is christi munde seruet a vanitatibz sensuū ¶ Sciendū qz rō littere est
ista. Carens vsu rōnis nō p't cognoscere causam et nobilitatē eucharistie
sed pueri infra decē annos p'stituti carēt vsu rōis. qz nō pnt cognoscere qd
sumūt. Et sic tūc ipsis hoc sacramentū merito denegat. Sz diceres. lz
ista oia essent vera tūc etiā corp' christi esset denegandū hoibus annosis
quia nemo viuit qz p rōem aliud iudicet in corp'e christi qz panē. ex quo quz
libet sentit ibi accētia panis. qz sapore habz vt panis. & colorem vt panis
Etiam d't beatus Gregorius. qz fides nō habet meritū vbi humana raz

Summula Raymundi

no p̄ter experimentū. R̄ndetur negando p̄sequentia. qz licet sint homines
annosi. nō tñ intelligunt mysteriū huius sacramenti plene p̄ter fidei aug
mentū. capiunt tñ p̄ rōem fidei in ipsis firmiter radicātā. z credūt p̄stāter
que audiūt in ecclia. z hoc nō est in pueris. ¶ Itē notandū. p̄ illis pue
ris sufficit oblatio sacramēti quā facit sacerdos p̄ viuētibz. qz qlibet sacer
dos oblatā diuidit in tres partes. quaz vna offert p̄ defunctis. alia datur
sup̄nis in celo. sed tertia offert p̄ fidelibz viuētibz. vt patet in his metris
Tincta datur viuīs. sed ps nō tincta sup̄nis. Alia fidelibz in limbo p̄dest
animabz. Et limbo d̄r ille locus in quo sancti patres fuerunt detenti ante
passionē ch̄risti. a quo in die resurrectōis erāt liberati. ¶ Itē notandū
quicūqz vult accedere ad hoc venerabile sacramentū ad illū necessario req̄
runt tria. Primo req̄ritur distinctio corp̄is ch̄risti. qz debet illud p̄mo p̄g
noscere et discernere distinctiue ab alijs cibis. ex quo corp̄ ch̄risti dat p̄ for
titudine cōtra omēs aduersas tentationes. vnde de Helya d̄r. z ambula
bat in fortitudine illius cibi zc. Secūdo req̄ritur q̄ habeat sup̄sus p̄sides
ratōem. videly vt sciat vtrū satisfecit de peccatis p̄missis. ista p̄fitēdo cuz
vera p̄ritōe cordis iuxta dcm̄ apli p̄me chorinteoz vndecimo. Probet
aut̄ seip̄um homo zc. Tercio req̄ritur q̄ debet accedere in timore z reue
rētia. ergo incōfessis nō datur corpus ch̄risti. qz ipsi non habēt cōsideratio
nem sup̄sus z nō cognoscūt illū cibū ne habēt timorē nec debitā formā
reuerētie. ¶ Itē notandū. hic habetur de potu. ludo. crapula. saltu. z p̄
cipue de omnibus opibus carnalibus immūdis. quia ista sunt vitāda post
sumptōem corp̄is ch̄risti. vñ legit̄ in libro Regum de Osee qui cum teti
gisset archam dei obiit morte subitanea p̄ter illud. quia ista nocte p̄gnos
uit vxorem. Et ista archa fuit solū figura illius sacramēti. q̄ multo plus
debemus munde accedere ad hoc venerabile sacramentū ne nob̄ ita p̄tin
gat. Et̄ de romanis leḡ fin̄ vita sancti Gregorij. q̄ romani in tpe q̄dra
gesimali se abstinerūt ab omni peccato. sed post festū pasche immiscebant
semeip̄os actibz illicitis. tunc deus plagauit eos peste inguinaria. Et qñ
quis sternutabat tūc obiit morte subitanea. z tunc inuentum fuit illud q̄
quādo homo sternutat tunc d̄r deus adiuuat te vel te absoluat. similiter
quādo quis ossitabat tunc obiit morte subitanea. ergo inuentū fuit illud
q̄ homo debeat se munire signo crucis quādo ossitat. z ergo ne nob̄ ita
cōtingat vt cōtingebat romanis debemus nos ab omni peccato abstinere
ante festum z post. ¶ Ultimo notandū. q̄ auctor p̄hibet cōmunicatis
lucos et crapulas. z ratio in littera est ista. quia tales cōmunicati quīs p̄
vomitū nō possunt expuere cū se a talibz p̄seruant. tñ hospitū in quo cor
pus ch̄risti est sumptū p̄ter nobilitatē eius debet caste et caute teneri. et
a vanitatibz sensuū reseruari. illas penitus secludendo.

tu ch̄ristifidel̄ eucharistiā corp̄ x̄pi
Quin sumas corpus domini. tunc dentibus illud
i. masticare i. cibaria

Noli conuertere velut escas. sed moderatim
i. mollificare debes corpus dentū

Lingua mollifices et dentibus hoc. vt eorum

Folio XXX

Assura s^c dentū .i. retinet .i. aliq̄s de corp^e xp̄i

Rumula concavitas ne seruent particulas. quas

.i. forte .i. p sputū eijceres .i. puissio

Forſitan expueres. datur ergo cautio talis

.i. vomitū facit. i. egrot[?]

eucharistie

Lum vomit infirmus non debet sumere corpus

s^c talis infirm[?]

certitudinalr. s^c verū corp[?]

Christi. si credit credendo fideliter edit

s^c eger emittit s^c corp[?] p[?] sumptōem

Si vomit hoc idem. post sumptum corpus. in ignem

s^c tu sacerdos s^c hmōi

.i. aq̄s

Proñcias vomitum. fluuū fundas vel in vndas

.i. corp^{is} xp̄i s^c in tali vomitu

Si sacramenti species ibi cernitur vlla

s^c sacerdote. tal' spēs

vel ab alio iusto

A te sumatur aut a quocunq̄s fidei

.i. in sanctuario

s^c spēm

Sive loco sancto conseruari facias hanc

s^c infirm[?] .i. infirmat[?] .i. sumere corp[?] xp̄i

Si doleat tantū q̄ masticare nequit. tunc

s^c aliud

.i. antinctā

Non nisi sumat aquam contactam corpore christi

sive magnā sive puā

s^c xp̄i

Quātācunq̄s tamen partem de corpore dicto

suscepit

s^c corp[?] xp̄i

Sumpserit infirmus. totum sumpsisse probatur

¶ Ista pars p̄tinuat ad p̄cedētē sic. Postq̄s autor determinauit modū p̄secrandi corpus xp̄i. z docuit q̄b[?] sit ministrādū z quib[?] nō. hic p̄sequēter determinat de modo sumēdi corpus xp̄i. Et illa ps diuidit in duas partes. Nā p̄mo ostēdit modū sumēdi corp[?] xp̄i a sanis. Secūdo ab infirmis. Secūda ibi (Lū vomit infirmus) Prima pars adhuc in duas. Primo facit hoc q̄d dictū est. Secūdo ostendit quō debeat p̄fici corpus xp̄i p̄ infirmis. Scda ps (Luce dei zc) Et stat p̄tus littere in q̄tuor re gulis. Quarū p̄ma tangit ibi (Lū sumas corp[?]) et est talis. Quicūq̄s alius fidelis sumit corpus xp̄i. tūc debet leuiter mollificare illud cū sua lingua circa dentes āteriores. z nō hoc corp[?] terere circa dentes maxillares. Et rō est. qz dentes maxillares hnt multas rimas z cōcavitates. z si ibi p̄tereret corpus xp̄i. tūc quandoq̄s p̄tingeret q̄ partes corporis xp̄i obseruaretur in rimis dentū maxillariū. et sic tandē possz aliquis eas expuere eo nesciente. qd esset graue z magnū peccatū. ne ergo hoc p̄tingat. ideo mollificatio corp^{is} xp̄i debet fieri in anteriori parte cū lingua. ¶ Secūda regula tangit ibi (Lū vomit infirm[?]) z est talis. Si corp[?] dñi d; dari infirmo faciet vomitū. tūc sacerdos illi ostendere d; solūmodo corpus xp̄i

Sūmula Raymūdi

et debet dicere q̄ credat q̄ ibi sit verū corpus xp̄i. q̄ d̄t beatus Augustīnus. Crede ⁊ māducasti. ḡ quicūq̄ infirm⁹ firmiter credit q̄ sub illa specie panis corpus dñi p̄tinet. ille corpus dñi māducat. ¶ Tercia regula tā ḡ ibi (Si vomit hoc idē) et est talis. Si ex casu euenerit q̄ ipse infirmus sumeret corpus xp̄i. ⁊ postea expueret. tūc sacerdos debet proijcere illum vomitū in ignē vel in aquā fluentē. et hoc est verū si nō appareat ibi spēs panis p̄secrati. si autē spēs panis p̄secrati apparet. tūc illam debet sacerdos sumere vel in loco p̄secrato firmiter custodire. Et dicūt quidā circa textum. q̄ sacerdos nequaquā debz sumere illā spēm panis p̄secrati. ne sibi generaret nausea. ¶ Quarta regula tangit ibi (Si doleat tantū) ⁊ est talis. Si infirmus esset tante debilitatis q̄ nō posset deglutire corpus xp̄i. vel masticare. tūc littera d̄t cū beato Augustino. q̄ aqua porrigat illi infirmo q̄ tangi debet cū parua pticula corporis xp̄i. ⁊ infirmus absorbeat illā aquā. ⁊ sic sumit corpus xp̄i. Et licet illa particula est parua. tū q̄tuncūq̄ parua sit. ipsa p̄phendit in se totū corpus dñi. Sed quare debet fieri cū aqua. Respondet q̄ ideo. q̄ aqua est subtilis ⁊ fluxibilis. ⁊ sic infirmus melius sumit p̄ aquam q̄ p̄ vinum.

¶ Notandū circa litterā. ex quo hic pagit de modo sumendi corpus xp̄i posset aliq̄s dubitare q̄s tñ effectus sequit̄ ex sumptōe corporis xp̄i. R̄ndetur. put̄ aliquāliter p̄us habitū est. q̄ multi effectus sequuntur ex sumptōe corporis xp̄i. Primus est deletio pctōꝝ venialū. ita q̄ isti qui sumit corpus dñi absoluitur ab om̄i pctō veniali. ¶ Secund⁹ effect⁹ est s̄m̄ sc̄m̄ Thomā. p̄uersio hoīs in corpus xp̄i. et ergo hō cum ap̄lo p̄t dicere. Vivo ego. nō ego in me. viuit autē in me xp̄s. Et aliter est de cibo corpali. ⁊ aliter de cibo spūali vel de corpe dñi. Nā cibo corpali p̄uertit in carnē ⁊ in sanguinē. cibo autē spūali seu corp⁹ dñi p̄uertit nos in se. ⁊ sic patet differētia inter cibū corpale ⁊ spūale. etiā q̄ cibo corpali p̄uertit passiuē s̄ spūali p̄uertit actiue. ¶ Tercia⁹ effect⁹ ē memoria dominice passionis. ¶ Quarta⁹ effect⁹ est roboratio om̄i virū. ¶ Quinta⁹ est remotio suggestionis diabolice. ¶ Sed diceret. nūquid pctā mortalia delent̄ p̄ sumptionē corporis dñi. sicut venialia. Ad hoc r̄ndet sc̄s Tho. q̄ pctā mortalia nullo mō delent̄ p̄ sumptōem corporis xp̄i. q̄ requirit̄ q̄ ille q̄ accipit corpus dñi mūd⁹ sit ab om̄i pctō mortali. vt d̄t ap̄ls p̄ma ad Cor. xi. Probet autē seipm̄ hō. Et rō hui⁹ est. q̄ si illud sacramentū deleret pctā mortalia. tūc seq̄ret̄ q̄ iudas traditor xp̄i esset saluat⁹. Cōsequēs est falsus. ḡ et añs. Falsitas p̄ntis p̄z p̄ oēs doctores sacre scripture q̄ dicūt ipm̄ eternaliter esse damnatū. S̄z p̄na p̄bat̄. sc̄z q̄ hoc sequer̄. q̄ xp̄s illi porrexit suū corpus sicut ⁊ alijs discipulis suis. mō si corp⁹ dñi deleret pctā mortalia. tūc oīa sua pctā fuissent extincta. ⁊ p̄ p̄ns fuisset saluat⁹. q̄d est falsus. Secūda rō sic format̄ s̄m̄ sc̄m̄ Tho. sicut se h̄z alimentū corpale ad corpus mortuū. sic h̄z se alimentū aīe ad aīam mortuā. sed certū est q̄ cibo corpali nō reficit corp⁹ mortuū. sic nec alimentū aīe aīam mortuā. i. aīam iacentē in pctō mortali. q̄ talis aīa corā deo d̄t esse mortua. Item ex quo aīe iacenti in pctō mortali nō p̄dest sumptio corporis xp̄i ad deletōes pctōꝝ mortaliū. Diceret ḡ aliq̄s nunquid p̄sunt ei ad alia opa. R̄ndet magister n̄z dicens. q̄ bona opa p̄desse existētib⁹ in pctō mortali intelligit̄ dupl̄

Folio xxxi.

Uno modo ut possint avari ad vitam eternam. et sic non possunt eis. Alio modo ut possint ad bona temporalia. et illo modo possunt etiam ad sanitatem corporis et ad affluentiam divitiarum. etiam vivunt ad minutionem pene infernalis. etiam vivunt ad hoc ut peccata eorum citius exaudiatur. Et talia bona proceduntur eis ideo. quia nullum bonum irremuneratum manet. neque vllum malum impunitum pertransit. et ideo existentes in peccato mortali a bonis operibus desistere non debent.

Notandum super textum (Cum vomit infirmus) quod duplex est sumptio corporis christi quantum sufficit ad propositum. scilicet quedam sacramentalis. et quedam spiritualis. unde quilibet firmiter credens corpus domini manducat spiritualiter. Unde Innocentius. Omnes homines astantes circa sacerdotem qui sumit corpus christi in altari. manducant sicut et ipse. et hoc spiritualiter. Et hoc est verum maxime de his qui in peccato mortali non existunt.

Notandum circa quartam regulam. quod aqua contracta a corpore christi non est corpus christi secundum doctores. et ergo non debet adorari tanquam sanguis propter idolatriam evitandam. Sed si infirmus fideliter credit se sumere corpus christi. tunc sub tali specie aque spiritualiter sumit verum corpus christi et verum sanguinem. Unde olim fuit moris quod cum aliquis infirmus non potuit manducare corpus domini propter nimiam infirmitatem. tunc sacerdos indicavit illi corpus domini instruens eum de dignitate et efficacia huius sacramenti. et manum qua tetigit corpus christi sacerdos in aqua lauit. et talem aquam infirmo porrexit ad bibendum. tunc hoc non est visitatum nec expedies nec necarium. quia infirmus solum credendo spiritualiter manducavit corpus domini et effectum sacramenti recipit. Unde beatus Augustinus. Quid purgas ventrem. quid purgas dentes. crede et manducasti.

Item notandum quod quicumque vomit corpus christi ille peccat mortaliter et debet penitere secundum eius statum. ut docet decretum. quia si esset episcopus. tunc ipse debet penitere per nonaginta dies in pane et aqua. Si autem est simplex sacerdos vel monachus. et vomit post sumptionem corporis christi. ille debet penitere per sexaginta dies in pane et aqua. Si autem est laicus tunc debet penitere per triginta dies in pane et aqua. et secundum aliquos doctores decretalium debet penitere per quadraginta dies. Si autem aliquis ex infirmitate magna vomit corpus domini. tunc post convalescentiam debet penitere per septem dies in pane et aqua.

Item sciendum. ex quo habetur de sumptione corporis domini. quod quicumque christifidelis vult suscipere illud sacramentum digne. ille debet esse purus et confessus debita contritione penitentia. sic quod digne suscipiat illum qui eum facit esse dignum. ut patuit ex prophetis metris. scilicet. Quis homo purus et cetera. Rationes istorum patet circa textum. Unde sciendum est et firmiter credendum. quod malus homo ita bene sumit illud venerabile sacramentum sicut et bonus homo. sic tamen quod illud sacramentum ibi non maculat. Prout hoc idem declaratum est in hac similitudine. quia ipse sol splendet super omnia in mundo existens. scilicet super aurum. argentum. et lutum. sic tamen quod sol non maculat. sic etiam pariformiter est de his de quibus dictum est. qui suscipiunt corpus christi non confessi nec contriti.

Ultimo notandum est de certis casibus. utrum hostia non consecrata possit porrigi ipsi infirmo petenti sacramentum. Respondet quod non. quia nulla fictio debet esse in illo sacramento. modo quando talis hostia porrigeretur ipsi infirmo tunc crederet et adoraret. et per consequens talis committeret idolatriam. Et eo quod ipse adoraret hostiam non consecratam pro hostia consecrata.

Sūmula Raymūdi

¶ Secundus casus. si sacerdos dicat hoc est corpus xpi. et nō hoc est corpus meū. dubitat vtrū consecraret corpus xpi. Rūdet q̄ nō. qz omnis christi actio nostra est instructio. sed xps cū his v̄bis nō consecrauit. q̄ nec nos. ipse em̄ sacerdos stat in p̄sona xpi qm̄ pficit. igit̄ sicut xps pfecit dicendo hoc est corpus meū. sic etiā sacerdos in p̄sona xpi volens pficere debet dicere. sed tū illa est iam forma p̄pleta. hoc em̄ est corpus meū. qz ecclesia addit hanc dictōem. em̄. p̄pter p̄cedentiū v̄borū p̄nexionem. vt supra declaratum est.

¶ Tercius casus est. vtrū christus eisdē v̄bis in die cene pfecit corpus suū quibz mō nos pficiamus. Ad hoc fm̄ aliquos rūdetur q̄ nō. qz deus sine v̄bis pfecit. et post cenā tradidit formas discipulis suis. Et rō ipsoꝝ est. qz pater oipotens virtutē et potētiam suā non alligat v̄bis. Sed h̄ videt̄ esse falsum. qz xps in institutiōe huius sacramēti in istis v̄bis dedit exēplū suis discipulis de mō pficiēdi. cū dixit exēplū dedi vobis vt et vos ita faciatis. Alij ḡ dicūt q̄ xpus in consecratiōe protulit illa v̄ba caute et sub silentio. et postea alta voce exp̄ssit illa.

¶ Ad rōnem ḡ p̄dictā rūdet̄ q̄ sic non alligauit. qz potuit aliter facere. v̄bi gratia. aīa creatur. et in creando corpori organizato infundit̄. et deus posset aīam nō infundere. si ei placeat.

¶ Quartus casus est. sacerdos dicens hec v̄ba. hoc em̄ est corpus meū. tūc ibi dubitat vtrū hoc p̄nomen. hoc. significat ibi verū corpus xpi. an nō. Si dicat̄ q̄ nō. tūc illa oratio est falsa. hoc em̄ est corpus meū. Si aut̄ dicat̄ q̄ sic. tūc illa v̄ba nō faciūt efficaciam quo ad consecratiōem. qz hoc p̄nomen. hoc. sacerdoti demonstrat hoc qd̄ sentitur ibi. et illud nō est verum corpus. Ad hoc dicendū est q̄ quidam magistri respondēt in suis questionibz circa quartū sententiarū. q̄ hoc p̄nomen. hoc. ibi nō facit demonstrationem ad sensum. sed ad intellectū. qz intellectus debet hoc apprehendere qd̄ sensus nō potest capere. et illa consecratiō corporis christi fit in omnibz istis verbis simul captis. et ergo illa in consecratione debent p̄ferri sine pausa.

¶ Quintus casus est. si sacerdos benedicendo panem precise diceret illa verba. hoc em̄ est corpus meū. dimittendo verba p̄cedentia. vtrū tūc pficiat. Ad hoc respondent aliqui q̄ sic. qz quilibet sacerdos potest pficere sub illis verbis que sunt de essentia forme consecrationis. et talia sunt illa p̄dicta. igit̄ zc. Sed alij dicūt q̄ de necessitate p̄requirūtur verba p̄cedentia vsqz ad finē dicendo. hoc em̄ est corpus meū. Et rō huius est. qz ad hoc q̄ verba consecratiōis habeāt efficaciam requiritur de necessitate q̄ intelligātur de p̄sona christi. sed illa verba non possunt bene intelligi p̄termisissis verbis p̄cedentibz de p̄sona christi. Et sic p̄sequenter dicūt q̄ bene verū est q̄ ista sunt verba p̄ que quilibz sacerdos p̄t pficere. s̄z alia v̄ba sunt causa sine qua nō.

¶ Sextus casus. Circa omnia p̄dicta dubitatur. qz videtur q̄ nullus hō digne potest accedere ad hoc venerabile sacramentū. qz euangelica veritas dicit p̄ma Iannis p̄mo capitulo. Si dixerimus q̄ peccatum nō habemus zc. et ergo videt̄ q̄ nullus est sine peccato. et p̄ p̄sequēs nullus p̄t etiā digne accedere. ex quo debet esse purus et sine peccatis. Respondet̄ put̄ etiā supra habitū est. q̄ peccatū est duplex. s̄z veniale. et mortale. modo dictū sancti Jō intelligit̄ de peccatō veniali. qz de illo nullus p̄t se p̄cauere. et illud p̄ sacramēti sumptōem penitus absorbetur. Sed a peccato mortali p̄t se quilibz hō abstinere et p̄cauere. Vel dicit̄

Folio XXXII

ratur sic. q̄ p̄tricio est duplex. quedā est certitudinis. ⁊ ex illa nullus hō p̄ se
se p̄gnoscere an dignus sit vel indignus ad hoc sacramentū suscipiendum.
Alia est p̄tricio que fit ex signis. ⁊ p̄m illā q̄libet hō p̄t scire vtz dignus vl̄
indignus sit ad hoc venerabile sac̄m. Quorū signorū sunt quattuor. p̄mū
est. libenter et deuote audire verbū dei. ⁊ sic de alijs q̄ sup̄ patuerunt.

Quibus non est dandū corpus christi
furbūsus stultus vel lusoꝝ hereticus

Ebrius insanus erroneus et male credens

carētib; discretōe eucharistiā p̄dicti

Num pueris domini corpus non suscipiant hi

.i. euētū labit̄ admistras corp⁹ xp̄i

Si casu cadit in terram dum porrigis illud

ifirmis s̄c̄ quā tetigit diligēter

Egris vel sanis. terram debes studiose

deponere s̄c̄ illas .i. in loco sanctuarioꝝ

Radere. rasuras vbi sunt loca sacra reponas

s̄c̄ corp⁹ xp̄i .i. eodē mō vt d̄c̄m est.

Si supra lignum cadit. aut lapidem. facias sic

.i. post tres dies egrotās seure corp⁹ xp̄i suscipiat

Post triduum languens tute comunicet eger

.i. rōnis potens h̄ic hō infirmus

Dumq; sue mentis est compos confiteatur

in die d̄nico corp⁹ egriꝝ p̄s̄cra xp̄i

Luce diei quod das infirmis confice corpus

.i. q̄n̄ est nec̄ariū alijs dieb; s̄c̄ corp⁹ p̄s̄cra

Quando necesse subest alijs ferijs licet illud

corp⁹ xp̄i s̄c̄ hōi .i. reuerēcialiter

Hoc des leproso si deuote petit illud

ego raymūdus q̄ patit̄ morbū caducū .i. apoplecticus

Nolo q̄ accipiat epilepticus. aut similis quis

eādē infirmitatē desistat

Qui patiatur idem. nisi cesset lesio morbi

¶ Postq̄ autor determinauit de sumptōe corp⁹ xp̄i. hic iā ponit aliq̄s re
gulas de istis q̄b; nō est dandū corp⁹ christi. Et stat virtus iŕe in q̄nq; re
gulis. Quarū p̄ma talis est. q̄ insani ebriꝝ erronei stulti frenetici heretici ⁊
sarraceni cū pueris carentib; discretōe nō debēt sumere corpus christi. Et
rō est ista. qz oēs isti abutunt̄ rōe. sed hoc sacramentū debet sumi ab illis q̄
vtunt̄ bona rōne. q̄re seq̄tur q̄ ipsi nō debēt sumere corp⁹ christi. Secūda re
gula. si ex casu euenerit q̄ ipse sacerdos deberet infirmus vel sanis porrigē
re corp⁹ christi. ⁊ ipse mitteret cadere sup̄ terrā vel sup̄ lapidē vel lignū
nūc ipse sacerdos d̄; eē idoneꝝ. .i. ita discretus q̄ radat terrā lapidē vl̄ lignū
et ponat in locū p̄s̄cra. ⁊ ibi firmiter custodiat. Sed tunc tal̄ sacerdos

Summula Raymundi

Debet ieiunare s̄m decreta p̄ quattuor dies in pane z aqua. Tercia regula talis est. q̄n aliqs incidit infirmitatē. et illa infirmitas durat p̄ tridui. tūc talis infirmus tercia die d̄z cōiccare. Rō est. qz infirmitates in p̄ma die p̄s̄ uant hoies a mēte. i. a deuotōe. ita q̄ nullā possunt habere deuotōem. vñ b̄tūs Augusti. ibi rapit̄ intētio mentis vbi stat vis doloris. ḡ talis hō d̄z cōiccare tercia die. Si aut̄ talis infirmitas esset valde grauis. sic q̄ certuz periculū mortis immineret. tūc ipse d̄z cōiccare p̄ma die. Quarta regula. corpus christi. qd̄ porrigit̄ ipsis infirmis illud d̄z cōsecrari in die d̄nico. Rō est. qz ille dies est dies d̄ni. z hoc p̄ excellentiā. Si aut̄ esset necessitas tūc posset cōsecrari alijs dieb̄ ferialib̄. sed tñ ob reuerentiā corp̄is xp̄i. tūc debet cōsecrari dieb̄ d̄nicis. Quinta regula. leprosis porrigere corpus christi est licitū. Rō est. qz corpus xp̄i nō est cib̄ corp̄is. sed aīme. mō q̄uis leprosus sit immūdus corpe. p̄t tñ esse mūdus quo ad aīam. s̄l̄ null̄ ep̄i lentic̄. i. q̄ patit̄ morbū caducū sumat corpus xp̄i q̄diu durat illa infirmitas. sed cessante infirmitate p̄t licite cōmunicare.

Circa lrām p̄mo est notandū. q̄ duo sunt q̄ req̄runt̄ ad sumptionez corp̄is xp̄i. p̄mū est actualis deuotio. sc̄dm̄ est aīe mūdatio. sed illi in litte ra enumerati. s. ebrii. insani. erronei. stulti. heretici. z sarraceni nō habēt illa duo. q̄re seq̄tur q̄ nō d̄nt sumere corpus xp̄i. P̄mo ebrii nō d̄nt sumere corpus christi. Nā licet s̄m d̄c̄m̄ Boetij in de disciplina scholaruz. Vinū modice sumptū acuit ingeniū. tñ immoderate sumptū (vt idē refert) memoriā pfundit z obliuionē inducit. mō vbi est ebrietas ibi est furor z null̄ la sapiētia. sed insipiētia. q̄re seq̄tur q̄ ebrii carent rōne. z p̄ p̄ns nō debēt sumere corpus xp̄i. Itē insani nō debēt sumere corpus christi p̄pter defectum rōnis. qz euidenter stultizāt z naturalr. Itē stulti nō d̄nt sumere corpus xp̄i p̄pter ignorantia. qz nesciūt qd̄ faciūt. Item infideles nō debent sumere corpus xp̄i p̄pter scandalū euitandū. qz tales forte sumerent corpus christi sicut aliud nutrimentū vt panē. z indigne z irreuerētia l̄ tractarēt. Item ipsis pueris indiscretis nō d̄z porrigi corpus xp̄i. Et rō huius est ista. quia tales nō h̄nt discretōem inter cibū corp̄alem z sp̄ialem. sed volēs recipe corpus xp̄i debet esse discretus. sic q̄ cognoscat q̄ alio mō sumēdus est cibus corp̄alis et alio mō abus sp̄ialis.

Secūdo notandū p̄ modū dubitatōis circa textū. nunqd̄ aīalia bruta sicut mus z canis. z sic de alijs. possunt recipe corpus xp̄i. ¶ Et arguit̄ q̄ nō. quia si talia reciperēt corpus xp̄i. vel ergo reciperēt ad saluatōem v̄ ad dānatōem. sed nullū illoz est d̄m̄. ḡ zc. Maior manifesta est p̄ sufficiētē diuisionē. Sed minor p̄z. qz bruta aīalia nō sumūt corpus xp̄i ad vitam eternā. quia eoz anime cum corp̄ibus moriunt̄. Nec etiā sumunt ad dānatōem ex eadē rōne. ¶ Sed in oppositum arguit̄ sic. quicqd̄ recipit sp̄m̄ sacramēti hoc etiā recipit sacramentū. sed bruta aīalia sunt huiusmōi. igit̄ zc. Maior p̄z ex vna maxima in theologia. q̄ vbi cūq̄ est species sacramēti ibi est z sac̄m̄. sed q̄ bruta aīalia recipiūt sp̄m̄ sacramēti p̄z. quia si corpus xp̄i poneret̄ ad locū incautū. ita q̄ mures cōuenirent z illud corroderent tūc sumerēt sp̄m̄ sacramēti. ḡ etiā totū sacramentū. Ad hoc dubiū rādent aliq̄. q̄ t̄lia aīalia bruta b̄n̄ recipiunt sacramentū. non aut̄ suscipiunt rem sacramēti. grām q̄ seq̄tur post ip̄m̄ sacramentū. Sed

Folio XXXIIII.

tunc ad rōem qñ arguūt. si recipiunt sacramentū. vel ergo ad damnationē vel ad saluatōem. Rñdetur q nulluz illoz. quia talia aialia bruta nō sunt capacia salutis z dānatōis. Sed scūs Innocētius dī q aialia bruta non recipiūt sacramentū. quia qñ talia tangūt sacramentum tūc ibi nō manet corpus xpī. sed deus gloriofus ex sua cūctipotētia transmutat corpus xpī in spēm panis ex p̄actu aialū brutoz. sicut p̄ eius potētia trāsmutat spēm ciem panis in corpus xpī. z sic ibidē nō est aliud nisi panis

Tercio notandū est p̄ modū dubitatōis. z est casus singularis circa plentē lrām. q si sacerdos nō haberet hostias p̄secratas sicut qñqz cōtinū git z ponat q in eadez p̄ochia sit infirmus q iacet in agone mortis. ita q nō p̄t euadere mortē. z ponat q talis sacerdos sit p̄asus. tūc dubitat vtz talis plebanus post prandiu p̄t p̄ficere corpus xpī. Ad hoc dubiū rñdet vna decretalis q nō. Et rō est. qz sacerdos d̄z p̄ficere corpus xpī sobrius et ieiunus. Sed tñ est alia opinio dicēs. q corpus xpī debz p̄secrari in alia p̄rochia si ibi est sacerdos sobrius z ieiunus. vel si eēt ibi corpus xpī cōsecratū. tūc deberet porrigi huic infirmo. Aliter rñdet vna alia opinio dicēs inter duo mala min⁹ malū eligendū est. z maius malū est euitandū. q̄ dī illa opinio q sacerdos in tali necitatis articulo d̄z p̄ficere corpus xpī. q̄uis sit p̄asus. quia xp̄s instituit hoc sacm̄ post cenam. sed si fiat ieiuno stomacho est de bñ esse. nā sic instituerūt sancti patres. mō in necessitatis articulo melius est seruare institutōem superioris. i. dei q̄ inferioris. i. pape. tamē ille sacerdos q hoc ex negligētia facit peccat mortaliter. quia facit p̄tra statutū romane ecclie. sed tamē ne ille infirmus moreret sine corpe xpī. et ne fieret scandalū in p̄lo tunc sacerdos p̄t cōsecrare corpus xpī post prandiu vt p̄missum est. ne aliqui dicant. ille est mortuus sine cōmunionē. et illud est factum ex negligentia sacerdotis

Quarto notandū p̄ modū dubij. vtrū sacerdos leprosus debeat celebrare missam. Rñdet q sic. qz si leprosus p̄t sumere corpe xpī qd̄ est cibū aie. vt p̄us dcm̄ est. tūc sacerdos leprosus p̄t etiā celebrare in q̄ maxie tractat de sumptōe corpus xpī. Sed tñ qdā doctores dicūt q nō debeat celebrare in manifesto loco. s̄ in occulto. nisi eēt ita corrupt⁹ q nō posset celebrare sine periculo. tūc ipse nec in occulto nec in manifesto loco d̄z celebrare. s̄ d̄z dimittere ob reuerentiā corpus xpī. licet de iure bñ potest celebrare.

Ultimo nota de casib⁹. Primus casus est iste. ponatur qd̄ veniat hīstrio vel ioculator manifestus ad ipsum altare volens sumere corpus xpī tūc dubitat. vtrū sacerdos d̄z illi dare corpus xpī an non. Rñdet breuit q si ipse p̄miserit se velle abstinere a talib⁹ negocijs ita q nō vult denuo reiterare tūc sacerdos humili⁹ d̄z eū informare vt p̄fiteat et doleat de pctis cōmissis. tūc suis pctis p̄fessis et p̄tritis illi porrigat corpus xpī in nomine dei. **S**cds casus est iste. vtz iudex accedēs ad altare sit cōicand⁹. Rñdetur q iudex est duplex. s̄ unūq⁹ z ver⁹. mō d̄z iudici nō corpe xpī est p̄tendū. sed in q̄ iudici z omī familie ei⁹ corpe xpī nō est porrigendū. **U**ltim⁹ nota dū q verus iudex est duplex. qz vel talis iudex ē electus ex p̄uentōne vel ex electōe. Si ex p̄uentōne ita q cōicat iudiciū p̄ lucro alijs detrahēdo tūc illi iudici nō est porrigendū corpus xpī. Si autē est electus ex cōi electione ex non causa lucri. tūc corpus domini porrigitur sibi z omnib⁹ suis familijs

Sūmula Raymūdi

¶ Tercius casus. xpianus vel christiana iudeis seruiens ad altare accedens et petens corpus xpi. tunc dubium est vtrum eis debeat porrigi corpus xpi. Rndetur qd no put supra habitum est ppter scandalum euitandum. qz tales in diuina misericordia desperauerunt. et sic de eis est timendum qz velint vendere corpus xpi et qz ppter illud scandalum euitandum tunc eis no debet porrigi corpus xpi.

¶ Quartus casus. an pco seu bodellus pt accedere ad altare et sumere corpus christi an non. Vel sic. an pco in articulo necessitatis debeat coicari. Rndetur. si exercebat officium suum ca iusticie et no ppter lucrum. nec vt posset viuere sine laboribus. tunc sibi pt dari corpus dni. quia tunc hz vitam meritoriam.

Si aut exercebat officium suum sine iusticia et amplius pmittit sacerdoti vel se desistere et penitentiam agere de commissis. tunc ipse sacerdos dz illi dare corpus christi. et aliter non.

¶ Quintus casus. ponatur in casu qz sacerdos post diuisionem hostie cadat in magnam dolorem dentium. ita qz no potest coicare. tunc dubitatur qd ibi sit faciendum. Ibi rndent aliqui doctores sacre scripture qz talis sacerdos potest has periculas distribuere christifidelibus et cofessis. Alii aut doctores dicunt. qz sacerdos in tali casu has periculas tenet p sanguinem coisumere.

¶ Sextus casus. ponatur qz circa comunione aliquis sacerdotum habeat memoriam de vno peccato mortali. tunc dubitatur vtrum talis sacerdos debeat sumere corpus christi in illo peccato mortali an non. Rndetur sub distinctione. qz vel talis sacerdos pt habere penitentiam alterius sacerdotis vel non. Si potest habere alium sacerdotem tunc illum ad se vocet et illi confiteatur illud peccatum. p hoc tunc corpus christi capiat cum timore. Si aut nullum alium sacerdotem habere poterit. tunc sit intentio illius sacerdotis qz qz cito alium sacerdotem habere poterit qz hoc peccatum velit confiteri. et sic sumat corpus christi in nomine dei. et no debeat missam dimittere ne fieret error in populo.

¶ Septimus casus. ponatur qz aliquis sacerdotum post dominicam orationem. s. pater noster recordetur se omisisse sive ptermisisse se aliquam vba canonis. tunc dubitatur vtrum debeat resumere vba consecrationis. Rndent aliqui qz ipse debet resumere. Sed tunc diceret aliquis. tunc ipse sacerdos scandalizaret in populo qz aliqui dicunt qz sufficit resumere sola vba consecrationis et no dz resumere totum canonem. et postea dz agere penitentiam de commissis.

¶ Octauus casus. ponatur qz calix sit scissus vel haberet rimam sacerdote nesciente. et post hoc infundat vinum et aquam et tegat calicem et benedicat calicem et post eleuationem calicis nihil in calice inueniat. tunc dubitatur vtrum vinum et aqua sup altare sit consecratum. Ad hoc rndetur. ex quo sacerdos intendebat illam aquam cum vino quam credebat in calice esse consecrare. tunc merito est sanguis christi. quare vt supra dictum est sacerdos lingat et sugat mappas. et faciat vltimus vt prius patuit.

¶ Nonus casus. ponatur qz candelam cadat supra corpus christi consumens et denigrans aliquam partem. vtrum tunc corpus christi ibi consumitur vel denigratur. Ad hoc respondetur qz sola accidentia ibi consumuntur vel denigrantur. et non corpus christi. ex eo qz ibi accidentia stant sine subiecto.

¶ Ultimo nota. ex quo littera dicit (epilenticus) differentia est inter apoplexiam et epilentiam. nam apoplexia est morbus qui fit per opilationem neruorum. ita qz spiritus vitales prohibentur transire per membra. et per consequens prohibetur motus et sensus in homine patiente. vnde tales per triduum sunt quasi mortui. tamen postea (natura eorum superante) resurgunt. et vires suas

Folio XXXIII

recipiunt sicut añ. Sed epilētia fit in tpe breui. z illa inducit morbū eadē
cum. ita tamē q̄ mentē z sensum impedit. sicut patet in his qui morbū ca
ducum ad duas vel ad tres horas patiunt. Sed tamē cessante infirmita
ta. tunc tales possunt cōicare. z hoc littera intendit dicere

īfirm⁹ excōicatus accipe christi

Eger bannitus cupiens sibi sumere corpus

excōicatus a quacūq; cā excōicatus

Hic absoluitur pro re quacūq; ligatus

.i. fuerit p̄da .i. furtū huic cui ablatū est

Extiterit. res aut ablatum restituatur

s̄ restitui poterit restitui ab excōicatōe raptor seu fur

Si poterit. si non. tamen absoluitur et idem

absolutōis .i. ius s̄ sacrū instituerūt

Sub forma quam lex et euangelium statuere

a pctis infirmū .i. eger .i. excōicatū

Presbiter absoluat egrum. licet ille ligatum

s̄ eē excōicatū tutela s̄ hoc fieri copiosa

Se dicat vel non. cautela requirit abundans

infirmi icolimes .i. desistāt .i. publicis

Egri vel sani nisi cessent a manifestis

.i. pctis .i. eucharistia p̄uantur

Criminibus. pane celesti iure carebunt

s̄ hōib; s̄ p̄es instituerūt

Confessis vel contritis sancti statuerunt

christi .i. in agone mortē nullatenus

Corpus in extremis nunq̄ debere negari

cōfessus z p̄trit⁹ p̄ pctō p̄mittit

Ille satisfacere si se pro crimine spondet

psanguinei eius deficiēte auxiliat infirmo

Proximitas sua se moriente subuenit illi

s̄ infirmo porrigas requiras

Sacramenta dei des et nil inde reposcas

postulāti aliqd recipe caute

Si nil poscenti tibi quid datur accipe tante

in mēse vna vice .i. laicus infirmus

Non nisi mense semel aliquis communicet eger

Hec est vltima ps de sacro eucharistie. in q̄ autor ponit alias regulas
de mō sumēdi corpus christi. Et virtus lre p̄prehēdit in q̄ttuor regulis.
Quar p̄ma est. q̄ ois infirmus bānitus. i. excōicatus cupiēs sumere cor
pus christi p̄fessus a sacerdote dz absolui a vinculo excōicatōis. z illi porri
g dz corpus christi. Scda regula est ista. si aliquis cōfitef q̄ fecit furtum

Summula Raymundi

vel spoliū. isti nō debet porrigi corpus christi nisi p̄us restituat si p̄t habere. Si aut̄ nō p̄t habere tūc p̄mittat ipsi sacerdoti q̄ q̄n possit habere q̄ velit restituere. vñ bt̄s Augustinus in decretis suis. Peccatū nō dimittit nisi ablatū restituat. Et si habet in possessione tūc debet simplr restituere. z illi nō d̄z porrigi corpus nisi illud p̄us restituat vel satisfaciat pro illo.

¶ Tercia regula est ista. q̄ om̄is eger vel infirmus a vinculo excōicationis absoluat̄. Si aut̄ eger nō d̄t se esse excōmunicatū tūc adhuc ip̄e sacerdos debet dicere excōicationis absolutōem. Quia forsan talis hō ignoranter incidēbat excōmunicatōem. ita q̄ loquutus fuisset cū excōicato.

¶ Quarta regula est. si aliq̄s infirmus vel sanus est in pctō mortali manifeste. et nō vult se abstinere ab illo pctō tunc illi nō d̄z porrigi corpus christi cū nō velit abstinere a tali pctō manifesto. nec vult imitari mentē sui cōfessoris.

¶ Quinta regula q̄ sancti patres (vt sc̄us Gregorius z alij) instituerūt q̄ p̄fessis z p̄tritis nunq̄ debet denegari corpus xp̄i q̄uis sint magni peccatores et maxime in agone mortis. si p̄mittūt satisfacere q̄n cōualescant. Si aut̄ moriunt̄ tūc debēt p̄mi eor̄ ammoneri vt satisfaciāt. p̄ aiab̄ eor̄.

¶ Sexta regula est talis. q̄ q̄n das sacramentū sano vel infirmo tūc non debes poscere ab eo p̄mū siue pecuniā capere. Rō est. q̄ si posceres seu postulares p̄mū tūc tu venderes sacramēta. z sic p̄mitteres symoniā q̄d est grande pctm̄. vñ gratis accepistis gratis date. tñ si nō poscis z tibi porrigeret pecunia tūc illā debes valde caute recipere. et debes p̄siderare diligēter cui⁹ facultatis sit iste hō. nam si sit paup̄ tūc nō accipe. si at̄ sit diues tūc caute recipias. ¶ Septima z vltima regula est talis. q̄ ip̄e infirm⁹ nisi semel debet cōicare in mense. hoc est in q̄rtuo⁹ septimanis. et illud est intelligendū de laicis. sed de infirmis claustralibus non est intelligendū. quia isti om̄i die dominico possunt cōmunicare.

¶ Circa lrām est notandū. q̄ forma absolutōis ip̄ius excōicationis quā ip̄e sacerdos d̄z tenere est talis. Ego absoluo te auctoritate ap̄loꝝ Petri z Pauli a vinculo excōicationis quā incidisti. z restituo te sacramētis sancte matris ecclie in noīe patris z filij z sp̄s̄s̄ci. Sed tñ si ip̄e p̄fitens veliet dicere q̄ nō esset in vinculo excōicationis q̄re tūc eū absolueret a vinculo excōicationis. ibi d̄z q̄ p̄ tanto. q̄ forte talis cōfitens ignorāter est in vinculo excōicationis. s. q̄ forte loquutus est cū aliquo excōmunicato.

¶ Secūdo est notandū. lrā d̄t q̄ sanus vel infirmus in pctō manifestus nō d̄z cōicare. Pro quo nota. q̄ crimē peccatoris est duplex. vel est manifestū vel occultū. Si est manifestū. tunc nullo mō d̄z illi porrigi corpus xp̄i. Si aut̄ est occultū a quo nō vult desistere. hoc est duplr. vel em̄ petit corp⁹ christi in manifesto vñ in occulto. Si in facie ecclie z in manifesto petit corpus christi tūc nō d̄z illi denegari. rō est. q̄ si sacerdos denegaret ei corp⁹ christi. tunc esset reuelator criminis z proditor cōfessionis. quia tūc homines circūstantes intelligerēt eū esse gradē peccatorē. z ideo si petit in manifesto sacerdos d̄z ei porrigere sup̄ suā consciām. Si aut̄ ip̄e pctōz petit corpus christi in occulto. tunc debet ei denegare.

¶ Tercio notandū est p̄ modū dubitatōis. q̄re sac̄m̄ eucharistie p̄ficiat̄ sub duplici sp̄e. s. sub sp̄e panis z sub sp̄e vini. cū tñ sit ibi vnū sac̄m̄. Rū d̄t ad hoc s̄m̄ doctores sacre scripture. q̄ illud fit. p̄ter tres cās. Prima

Folio XXXII

ponit sc̄us Innocētius sup̄ expōem misse dicens q̄ iesus xp̄s sua passione redemit humanā naturā q̄ ad duo. s. q̄ ad corp⁹ z q̄ ad aīam z p̄ sp̄m panis intelligit corpus. p̄ sp̄m aut̄ vini intelligit aīa. igit̄ corp⁹ xp̄i cōficitur sub duplici sp̄e. Aliā cām z sc̄dam ponit Alexāder dicēs. q̄ illud sacramētū cōficit̄ sub duplici sp̄e in memoriā passionis xp̄i. q̄ in amara passiōe iesu xp̄i totus sanguis ei⁹ fuit extract⁹ a corpe. z ḡ diuisim cōficit̄ corp⁹ xp̄i et sanguis sub duplici sp̄e. s. panis z vini. Quā aut̄ totus sanguis fuit extract⁹ a corpe christi et diuisus hoc sic p̄z. q̄ sanguis subtilis intercutaneus id ē sanguis q̄ latuit inter cutē z carnē fuit extractus p̄ sudorē. vñ erat sudor eius zc̄. Sed sanguis magis grossus fuit extract⁹ a corpe xp̄i p̄ amarā flagellatōem. sed sanguis neruoz fuit extractus p̄ clauoz imp̄ssionem sed sanguis intrinsecus. s. cordis fuit extract⁹ p̄ lanceā. z ita p̄z q̄ tot⁹ sanguis fuit extract⁹ a corpe christi. Et ḡ in memoriā illius diuisim d̄z cōsecrari corp⁹ et sanguis xp̄i sub duplici sp̄e. Tercia cām ponit sc̄us Hieronymus dicēs. q̄ p̄ tanto illud sacramētū sub duplici sp̄e cōficit̄ ad denotandū q̄ ibi fiat plena refectio corp̄is z aīe. q̄ sicut videmus in alimēto corp̄is q̄ cib⁹ sine potu nō est plenariū seu totale nutrimentū corp̄is. igit̄ nec alimētū sp̄iale quod correspōdet alimento corp̄ali. ḡ sacramētū eucharistie sub duplici specie. s. panis et vini cōficitur.

¶ Quarto est notandū. si aliq̄s infirm⁹ in vltima extremitate caret vsu loquēdi et veltet accipere corpus christi. sic tñ q̄ daret signa p̄tritōis gemitudo z man⁹ ad celū eleuādo. tūc dubitat̄. vtrū illi d̄z porrigi corp⁹ xp̄i. Ad hoc r̄ndent q̄dā doctores sacre scripture dicētes cū distinctōe. nā si ille q̄ est infirm⁹ potuit habere copiam sacerdotū z nō p̄fitebat̄. tūc ip̄e eo magis peccat. Si aut̄ nō potuit h̄re hoc ē dupl̄r. vel ip̄e p̄t euadere mortē vel nō. si p̄t euadere tūc ei nō debz porrigi corp⁹ christi. Si aut̄ nō p̄t euadere mortē. tūc ei d̄z porrigi corpus christi sub tali p̄ditōe. q̄ p̄mittat q̄ si ex misericordia dei p̄ualesceret q̄ tūc immediate veltet p̄fiteri z peccata sua deplangere z suam penitentiam adimplere

¶ Ultimo notādū de casib⁹. Prim⁹ est iste. sicut legit̄ in miracul⁹ beate barbare q̄ caput vni⁹ decollati loq̄bat̄ z clamauit dicēs se nō posse mori nisi p̄us sup̄sisset corp⁹ xp̄i. tūc ibi dubitat̄ an tali capiti debuit dari corp⁹ xp̄i. z videt̄ q̄ nō. q̄ q̄ cito caput a corpe absindit̄ tūc statim deficit sensus. s. sic fuit ibi. ḡ zc̄. Ad h̄ r̄ndet q̄ si caput fuerit vnitū corp̄i. tūc ip̄e sacerdos p̄t miraculū p̄t illi p̄tere corpus xp̄i. sic ibidē d̄z z legit̄. vt illd̄ habet̄ in passionali beate barbare. q̄ postq̄ portauit corp⁹ xp̄i tūc caput illi⁹ fuit vnitū corp̄i. z ita p̄buit ei corp⁹ xp̄i. s. si caput nō fuisset vnitū corp̄i tūc nō debuisset ei dedisse corp⁹ xp̄i. z sic adhuc hodie d̄z fieri si h̄mōi miracul⁹ eueniret. **¶** Sc̄ds casus. ponat̄ q̄ aliq̄s p̄sōit̄ p̄burit̄. z p̄ p̄bustōem illi⁹ iuesniret sp̄es panis. tūc dubitat̄ an ibi sit vez corp⁹ xp̄i an nō. posito etiaz q̄ eodē die celebravit. Ad h̄ r̄ndet q̄dā subtil⁹ doctor cū int̄tōe bti Bregō. q̄ nō. cū ei māduco corp⁹ xp̄i cū sua sp̄e. z p̄ cōionē sc̄sus corp̄al in p̄cipiēdo deficit. tūc ap̄li⁹ ibi nō ē q̄rēda p̄ntia corp̄is xp̄i. **¶** Terc⁹ casus. ponat̄ q̄ fili⁹ iudei fuerat xp̄ianis z tpe cōionis accedat ad altare cū alijs xp̄i fide lib⁹. z ponat̄ vlteri⁹ q̄ sub sp̄e panis appeat sibi formosus puer. z cū h̄ recit̄ p̄iat. tūc dubitat̄. vtrū ille filius iudei bñ fecit an nō. vel vtruz ille recepit

Summula Raymundi

ad salutem vel ad damnationem. et videtur quod recepit ad damnationem. quia recepit corpus christi in peccatis originalibus cum non fuit baptizatus. Ad hoc respondetur quod ipse recepit sibi ad salutem. tunc ad rationem quando arguitur. ipse recepit in peccatis originalibus. ergo ad damnationem. Ibi respondetur quod non recepit in peccatis originalibus. sed illa peccata fuerunt delata. cum talis puer credidit et formosum puerum vidit sub specie panis latitare. Et illud legitur in miraculis. quod quondam erat filius unius iudei adhuc puer qui cum alijs pueris christianis tempore communicationis ad altare accessit et ei sub specie panis apparuit puer formosus et hunc recepit. quod reuelatum erat patri suo. Pater autem audiens illud miraculum interrogauit a filio utrum hoc fuisset factum. qui respondit quod sic. videlicet quod ipse se dixit comedisse puerum cum christianis. pater autem hoc a filio audiens grande irascebat. ita quod hunc puerum ad fornacem calidam posuit. ubi ille puer illesus permansit. donec turba presbiterorum veniebat. tunc ille puer de fornace descendebat. Pater vero audiens hoc misit se baptizari. et ad fidem catholicam conuersus erat. Et sequitur manifeste quod ille puer recepit corpus christi ad salutem eternam. ¶ Quartus casus. an mulieribus corpus christi sit prebendum. et probatur quod non. quia gloriosa virgo Maria que fuit denudata ab omni crimine. et multe alie sunt quibus tamen christus in cena corpus suum non prebuit. et cum preceptum superiorum sit tenendum magis quam inferiorum. et christus non dedit puellis nec mulieribus suum corpus. Et minus sacerdos qui est minister debet dare corpus christi mulieribus. ¶ Ad hoc respondetur quod christus non dedit matri sue nec alijs mulieribus in cena corpus suum. sed solum discipulis ad designandum quod ipse mulieres non debent consecrare corpus dominicum. quia ipse christus ibi instituit sacramentum eucharistie dicens exemplum suis discipulis quod hoc facerent in suam memoratorem. Et solum discipulis dedit auctoritatem consecrandi. que noluit matrem suam interesset ad designandum quod ipse mulieres non habent auctoritatem consecrandi. sed solum viri. Illo tamen non obstante ipsi mulieribus et puellis corpus christi est dandum. sed ab ipsis non est prebendum. ¶ Quintus casus. ponatur in casu quod aliquis latro venerit ad ecclesiam tempore communicationis. et transierit ad altare. vel aliqua alia persona suspecta. tunc dubitatur utrum sacerdos debet sibi dare corpus christi. Ad hoc respondetur quod persone suspecte sunt duplices. nam aliqui sunt incerte suspicionis. et istis non denegatur corpus christi si ad altare venerint. Sed alie sunt persone de quibus habetur certa suspitio. et talibus debet denegari corpus christi. et sic est de latrone. ¶ Sextus casus. ponatur in casu. quod sit aliquis homo malus de quo nobis latet utrum esset confessus vel non. et reciperet corpus christi ad altare transiens. et postquam corpus christi deglutiret caderet ad terram et vomeret. ita quod ibi appareret aliquis species sacri. tunc queritur quid sit faciendum. Respondetur quod si ibi sentiret species sacramenti tunc ponatur ad locum sanctuariorum et terra radeatur ut prius est determinatum. et non est curandum si cruetasset. Quis tamen ipsi rustici prohibent quod nullus homo primo die communicationis debet cruetare siue sanguinem emittere neque spuere super terram. ¶ Septimus casus. sacerdos benedicens hostiam dicens. hoc est enim corpus dimittes meum et incipiens errare cogitans quomodo ibi potest esse corpus christi. tunc dubitatur an ipse in illo errore debeat ulterius proficere missam vel cessare a celebratione missae. Respondetur quod ipse debet ad se vocare alium qui sibi hunc errorem declaret. si autem non habet alium presbiterum tunc errorem debet deponere

Folio XXXV

et ulterius missam perficere in nomine christi. **U**lterius notandum quod ipse sacerdos quando dicit (Hic est corpus meum) stat in persona christi. et ideo profert hec verba hic est corpus meum in persona christi. Et per hoc pronomen hic non demonstratur ibi corpus christi expressis. quod adhuc non est ibi. sed quando tota benedictio adimplet. unde quis de illa dubitatione quod per hoc pronomen hoc in forma verborum consecrationis demonstrat sint varie opiniones. tamen abiectis omnibus opinionibus quodam magister solennis concludit. quod per illud pronomen hic demonstrat et designat verum corpus christi in ordine ad totam compositionem huius orationis. hoc enim est corpus meum. non quod plato solum illo pronome hic ibi sit corpus christi. sed plura tota forma verborum a christo instituta. ¶ **O**ctavo casus. sacerdos cogitans corpus christi integrum sub specie panis forte sicut fuit in utero beate virginis marie. incipiat dubitare quomodo sub tanta pericula corpus christi (quod erat magne caritatis) possit ibi contineri. tunc dubitat utrum ille debeat missam perficere. **A**d hoc respondeatur quod sic. sed finita missa tunc ille solutionem dubitationis deus investigare. ¶ **N**onus casus est iste. ponatur quod sacerdos tempore necessitatis non habeat hostiam nec farinam tritici. et ulterius ponatur quod sit aliquis infirmus de cuius morte est timendum. tunc dubitat utrum ipse sacerdos hostiam factam de ordeo possit dare tali infirmo ne sine consecratione moriatur. **A**d hoc respondeatur quod non debet fieri. sed in tali casu ipse sacerdos deus infirmum instruere ut firmus credat et illi proponere articulos fidei. unde augustinus. crede et manducasti.

De unctione extrema

scilicet infirmus .i. vno .i. vngi debet
Hic idem solo non bis vngatur in anno
 vel debet esse circa .s. hodie .i. habere debet
Octodecemque tamen annos vngendus habebit
 .s. vngendi .s. persone fruunt .s. personis
Ordine claustrales alio potiuntur in egris
 .s. hodie .i. vngi debet .i. nisi qui cum desiderio appetit
Nullus inungatur nisi qui prepostulat ante
 .i. voluntate bona .i. cum varijs demonstratōibus
Flutibus aut verbis aut signis indicijs ve
 .i. demonstrat .s. hodie .s. catholice .i. signa .i. eucharistia
Ostendens mutus fidei vestigia corpus
 .i. crismat .i. in articulo mortis positus
Christi suscipiat. at vngatur moriturus
 .s. talis mutus penitentiam agat .i. a peccato mortali .i. cessans
Dummodo peniteat mortali labe recedens
 .s. mutus vltimis .i. contritionis et penitentie
Inveniuntur in his manifeste signa doloris
 .s. membra .i. crismada .s. loca
Que sunt vngenda loca vel que membra lauentur
 .i. sedule .i. egrum .s. tu sacerdos .s. peccata sua .i. profiteri
Sepius infirmum moncas sua probra fateri

Summula Raymundi

s^c egrū s^c tu sacerdos .i. portare infirmitates
Hunc portare dei patienter ferre flagella
.i. serotina s^c p^{er} petis penitētia .i. es
Vespertina tibi contritio si datur et sis
.i. fidelit^{er} s^c tua .i. dimittit
Pure confessus. peccata deus misereatur
s^c infirmū in tali pre s^c tu sacerdos
Hunc nō in capite si confirmatus inungas
s^c hoīe illa ps capitis s^c debet vngi illa loca faciei
In confirmato nō frons sed tempora debent
.i. episcopi .i. vngent tales ptes faciei
Vngi. pontifices crismabunt crismate frontes
.i. post hoc .i. oēs illas ptes
Hinc oculos aures nares loca post labiorum
.i. vltimo
Pectus. utrasq; manus vngas. postremo pedesq;
s^c tu presbyter crismas. illas ptes
Non vngas scapulas quia mysterio caruerunt
.i. sacerdos .i. man^{us} .i. interi^{or} .i. exteri^{or} s^c tu sacerdos
Presbyteri palmas nō intus sed foris vngas
.i. asserūt s^c sacre scripture s^c man^{us} sacerdos .i. licitū
Dicunt doctores q^{od} eas non vngere phas sit
s^c man^{us} .i. crismavit .i. ep^{iscop}s .i. dū ordinabat
Quas vnxit presul cum presbyterum faciebat
.i. crismare .i. infirmū .i. ep^{iscop}s crismavit
Vngere non debes egrum quem presul inunxit
.i. eger .i. crismata
Si facit infirmus crism tuncuncta lauentur
s^c illd .i. p^{ro}ciat siue i aquā fluentē
Membra. quod inde lauas totum iaciatur in ignem
pena mortalis s^c septē
Si trahit vngendum dolor extremus. sine psalmis
s^c egrū s^c tu sacerdos .i. subito s^c infirm^{us} .i. nō crismat^{us}
Hunc vngas citius. vt non moriatur inunctus
¶ Capitulum scdm hui^{us} totū. in q^{uo} autor vult determinare de sacramēto
vinctōis. post q^{uod} i pcedēti determinavit de sacramēto eucharistie Et diuī
dit illa ps in duas ptes. nā in p^{ri}ma pre auctor ponit aliq^{uod} regulas z do
cūmēta de illo quō sacerdos dz se habere circa loca vngenda. In scda pre
ponit qdā incidētia Scda ps ibi (In torneamēt^{is}) q^{uod} ad p^{ri}mā pre vire^{nt}
l^{ite}rat in vndecim regulis Prima ē talis. q^{uod} ipse eger seu infirm^{us} nō des
bet bis in vno anno vngi. s^{ed} tm̄ semel. z hoc ē vez si ipse manet in vna in

Folia xxxvii

firmitate. s; si ipse vadit de vna infirmitate in alia tunc ipse potest bis ungi. Et
¶ si sacerdos qui vult aliquem infirmum ungi. tunc debet requirere utrum sit unctus
in illo anno. Tunc auctor in ista addit quod aliter est de personis claustralibus et
spiritualibus. quia iste persone pluries possunt ungi quam persone seculares. Et ideo sacer
dos caute debet se regere circa ungentes. quia tenet scire an ungenti sunt spiri
tales et etiam seculares. Et tenet interrogare an infirmus infirmabatur per totum
annum an non et per hoc se regat. ¶ Secunda regula. quod ille qui debet ungi debet esse des
cemotto annorum antiquus. Et rationem assignat sanctus thomas et dicit quod ipse
ungendus debet habere rationem et voluntatem completam et perfectam. Et ideo pueri non
utentes ratione non debent ungi. s; si aliquis puer esset quattuordecim annorum
vel circa cum bona ratione et discretione talis posset ungi. ut patet de multis pueris
ubi vnus magis videtur ratione quam alter. ¶ Tercia regula. quod nullus debet ungi
nisi prius cum deuotione illam unctiorem desiderauerit et postulauerit. S; si est
ita debilis quod non potest sacramentum unctiōnis postulare tunc sufficit quod signum
facit cum oculis vel cum manibus illud sacramentum desiderando. Et vera
signa sunt illa ut cum oculis lacrymetur et ut manus suas ad celum eleuet. Et
etiam quod suspiret in suo corde. ¶ Quarta regula est. quod ipse mutus non de
bet sumere corpus christi. nec debet ungi nisi postulauerit cum certis signis
et cum hoc si est catholicus siue christianus verus. ¶ Quinta regula est talis.
quod loca ungentia et membra debent lauari et lotio in ignem purificari. Et sacer
dos debet ipsum infirmum sepius monere quod omnia peccata sua confiteatur et pa
tienter sustineat compunctiōem pro suis peccatis. ¶ Sexta regula. quod si ali
quis est confirmatus tunc sacerdos non debet ipsum ungi in fronte. Et ratio
est. quia episcopus cum eum confirmauit tunc unxit eum in fronte. et ideo non est un
gendus in fronte post. ¶ Septima regula est talis. quod oculi. aures. nares
manus et pectus nec non et pedes. omnia hec sunt ungentia. S; scapule non
debent ungi. Et ratio illius patet in littera. quia scapule carent mysterio diuino. quia
non faciunt ad diuinum officium sicut alia membra. ¶ Octaua regula est. quod
presbyter aliter est ungentus quam laicus. Et ratio est. quia manus presbyteri iterum non
debent ungi. quia ab episcopo uncta sunt illa loca quae gradum sacerdotij con
donaui. sed manus presbyteri debent ungi extrinsecus. ¶ Nonna regula. si aliquis
presbiter inunxit aliquem infirmum tunc simplex sacerdos non debet ungi eum. et hoc
est verum in vna et eadem infirmitate. ¶ Decima regula. si infirmus unctus
facit cresum. id est transitum de infirmitate ad sanitatem tunc loca uncta
debent lauari. Et lotio illa purificatur in ignem vel in aquam fluentem. Un
de dicunt expositores hic circa textum quod cresus est mutatio alicuius mor
bi siue infirmitatis ad sanitatem. ¶ Ultima regula est talis. Si aliquis
infirmus esset inclinatus ad agonem mortis. tunc sacerdos hoc cognos
cens debet omittere septem psalmos. Et debet agonizantem ungi et
postea septem psalmos legere ne aliquis sine unctiōne moriatur. et sic sub
stantia sacramenti carens. etiam careret effectu sacramenti.

¶ Notandum est circa litteram quod communiter in passu presentis textus
habetur tempora. non est hoc opinandum esse de intentione auctoris. sed
propter antiquos quosdam et positiuos grammaticos. ¶ Pro quo sciendum
est. quod quidam antiqui grammatici dixerunt quod hoc nomen tempus habet
ter duo scata. nam quando scriberetur per e et tunc significaret quandam

Summula Raymundi

Dimensionē pertinentē ad qñ. S3 qñ fecaret pres hoīs tūc deberet scribi p
i. dicendo timp^o. Et fm illā distinctōem antiq^z in lra stabit tempora.
S3 tñ in veritate illa distinctio min^o valet. nā illud duplex fecatū habet
p hoc nomē tēpus sub vna platōe. Nā q tps fecat dimensionē rez de se p
s3 q tps sub eadē platōe etiā fecat pres faciei p3 p psalmistā dicentē. z re
qem tēporib^o meis. vbi ponit tēporib^o. z illud clare declarat grecoista di
cens. pmet ad qñ tps. dimētio rez signat p idē. ps p terea faciei. hac pro
pte tñ psumūt dicere qdā timp^o qd tāq^z dictū puerile refuto. Et sic p3
q fm rei veritatē dici d3 tēpa. s3 si in textualib^o habet tempora. hoc ē fm
vsum antiq^z positiuoz q sic sunt loquuti ppter habere dñam inter hec
duo fecata. ¶ Scdo notandū in lra q eger nō d3 vngi nisi semel in an
no. Et hac lra elicit q infirm^o solū vngend^o ē in fine vite qñ non ē spes
vite ampli^o. ¶ Qro q dubitat. vtz qlibet postulās vntōnem sacrā sit
vngend^o. Ad h^o respōdet sanct^o thomas q null^o hō sit vngend^o nisi in
firmus z posit^o in articulo mort^o de q nō ē spes euadēdi mortē. Per h^o
q d^o infirm^o. excludit san^o. imo si isti statim peterēt nō sunt vngēdi. Per
hoc q d^o posit^o in articulo mortis. excludit illos ifirmos q nō timēt mor
tem. nā tales nō sunt vngēdi. s3 p hoc q d^o in textu q d3 postulare vntō
nem. excludit illos q nō postulant cū debita rōne sacramentalē vntōnem
vt sunt frenetici q p^otinue sunt furibūdi. qz tales sunt sine rōne. ¶ Ter
cio notandū q sanct^o iacob^o in canonica sua d^o. si q^o vest^o infirmat vntō
gat oleo sanctificato z si q^o ē in peccat^o presbyteri orēt p eo vt remittant^o
ei peccata. Et q^o v^obis notat triplex effect^o vntōis. Prim^o ē. q vntō
ctio augmētat grām z deuotōem. Scdus effect^o. q p vntōem alleuiat
morib^o. nā si infirm^o eēt euasurus mortē tūc citius euaderet q^o si nō esset
vnt^o. Et hoc ē p^otra illos q credūt q qñ aliq^o vngit q ille nō p^ot euades
re mortē. Tercius effect^o ē q vntio delet venialia. vñ d^o metrista. Un
gor i extremis vt sit mihi grā maior. Et morib^o leuior. ac mea culpa minor
¶ Itē nota q in ipa vntōe duo sunt. sc3 materia z forma. materia vntō
ctionis ē oleū oliue psecratū ab episcopo. s3 forma vntōis ē duplex quaz
instituit btūs gregori^o z ē dep^ocatiua. Et ē ista. p istā sacrā vntōem dele
at tibi de^o quicqd deliquisti p visum. auditū. gustū. tactū. z sic de alijs.
Alia ē quā instituit btūs hieronym^o z ē indicatiua z ē ista. Ungo oculos
tuos oleo sanctificato in noie patris z filij z spūs sancti amē. S3 aliqui
moderni presbyteri faciūt vnā aliā formā mixtā ex illis duab^o. Dicentes
vngo oculos oleo sanctificato in noie patris z filij z spūs scī. Et subiun
gunt. z p istā sacrā vntōem deleat tibi de^o quicqd deliquisti p visuz audi
tū. gustū z tactū. z sic de alijs. ¶ Itē nota. d^o in vna regula q men
bra vngēda p^os debēt lauari. hoc em fit duplici de cā. Prima cā ē ppter
reuerentiā sacramēti videlicet ne sacramētū ad locū imūdū ponat. Scda
cā ē in signū hui^o q nra pscia d3 eēt lota ab oib^o peccatis. S3 d^o viterius
in regula q infirm^o nō d3 vngi in fronte z rō hui^o ē. qz episcop^o frontez
vnt^o in pfirmatōe nō potestas superioris nō puenit inferiori. ¶ Itē
nota. in vna regula d^o q sacerdos d3 inducere infirmū vt pfitcat^o z peni
tentiā agat. Dubitat g. vtz penitētia serotina vel p^oritio sit vna penitē
tia. dicunt aliq^o doctores q nō. qz ois penitētia d3 fieri ex amore z non

Folia xxxviii

ex timore. sed penitentia vespertina vel serotina non fit propter amorem. sed magis propter timorem. Sed penitentia serotina vel vespertina non est vera penitentia. Maior pars per magistrum sententiarum dicitur. quod directa penitentia debet esse charitativa. sed minor probatur. quod illa penitentia (quae fit in agone mortis) ista fit ex timore. quod ipse infirmus penitet propter metum mortis. quod si non timeret mortem et sciret se eundem nunquam peniteret quare sequitur quod tarda penitentia siue serotina fit ex timore. et per omnes non est penitentia. Ad hoc dubium respondent doctores unanimiter quod penitentia serotina dummodo penitentia fiat ex tota cordis contritione vera est. Et hoc pars de latrone qui pendebat in cruce cum christo in latere dextero. quod ille latro penituit in agone mortis dicens. memento mei domine dum veneris in regnum tuum. Sed tamen super hoc nemo se remittere debet ut suam penitentiam tardare velit usque ad ultimam extremitatem vite suae. nam dicunt doctores quod non tantum contritio siue penitentia salvavit istum latronem in cruce. sed sua magna fides quam habuit in christum magis eum credidit quam sancti et sancte martyres. et hoc ex tactu stille sanguinis christi super ipsum stillantis qui erat infinite virtutis ad soluendum vincula peccatorum. et de hoc dicit apocalypsis primo. christus lauit nos a peccatis nostris in suo sanguine. Nam hoc quod fideles martyres crediderunt hoc vidit ad oculum. Etiam eorum fides confirmata fuit per signa et miracula. Iste autem latro vidit christum procedentem in cruce et damnatum tamquam malefactorum. nihilominus tamen ipsum filium dei esse credebat. Et haec maxime fuit causa suae saluationis. et sic dicit beatus augustinus penitentia sera raro est vera. Nam ut frequenter non ex amore et vera cordis contritione. sed ex timore procedit. Et ultimus est notandum. scilicet dicitur quod illa membra. scilicet oculi et manus debent ungi. Et huius est duplex ratio. Prima. quod per ista membra principaliter exercetur cultus divinus. Et quod unctio est quaedam confirmatio spiritualis. sed ut ista membra confortarentur ungi debent. Secunda ratio. Illa membra ungi debent per quod deliquimus et peccavimus. scilicet visu. auditu. tactu. et sic de aliis peccavimus. sed illa membra tamquam principaliora ungi debent. Et ultimo est dubitandum de casibus. Primo dicitur. virum vesanus et freneticus in extremis sunt ungiendi. Rursum sub distinctione. quod vel tales sunt continue furibundi absque temporis intervallo. vel aliquando et aliquando non. modo ad dubium dicitur. quod si continue sunt furibundi non sunt ungiendi. Ratio est. quod omnis ungiendus debet habere rationem et voluntatem et desiderium unctionis. sed tales frenetici non desiderant unctionem. si autem isti frenetici et vesani aliquando sunt furibundi. tunc si petunt unctionem quam usum rationis habent. tunc debent ungi et alias non. Et secundus casus. An sit verum quod ipsi infirmi dicunt ante mortem ipsis apparere ipsum angelum vel diabolum et videre iudicium divinum. Ad hoc respondet beatus augustinus quod sic. anima potest scire iudicium particulare ut maneat in purgatorio vel in loco ubi peccavit. non tamen hoc proferat omnibus animabus. sed anima non potest scire iudicium universale. quod tale iudicium tantum apparebit in die novissimo quando dicetur bonis venite benedicti. et malis ire maledicti. mathei. xxv. Unde si bona fecerunt in presenti vita tunc ipsis erunt angeli praesentes animam custodientes. pro oppositum autem. si mala fecerunt in presenti vita. tunc ipsis erunt diaboli praesentes animam expectantes. Alii autem sic respondent quando queritur. Utrum ipsi infirmi verum dicunt quando dicunt se vidisse angelum vel diabolum.

Summula Raymundi

circa se in infirmitate dōm q̄ hoc est possibile q̄n̄ ex diuina p̄uidentia p̄mittit̄. 2 sine cunctipotencia dei fieri nō p̄t. q̄ illi sunt sp̄s q̄ non p̄t vi/deri. cū nihil videt̄ nisi coloratū. vt d̄t Brethoreles in libro sc̄do de aīa. s̄ ip̄i nō sunt coloratū. quare sequitur q̄ nō p̄t videri nisi specialiter p̄cedat̄ ex gr̄a dei. ¶ Tercius casus. An v̄x sit q̄ plures hoies dicūt se vidisse deū in agone mortis. Ad hoc responder̄ b̄t̄s hieronym⁹ q̄ sic. q̄ filius dei tantā misericordiam h̄s ad ip̄m hoīem q̄ in fine vite cuiuslibet hoīs se manifestat. nā mori p̄ nobis voluit. Et illud idē p̄firmat̄ in euāgelio vbi d̄r. et itēx veniā ad vos 2 iō apparet ip̄i hoī in fine mortis. ¶ Quartus casus. Ponat̄ q̄ aliq̄s hō sit semel vinctus in vna infirmitate 2 diu mane at in eadē infirmitate. licet nō sub equali transitu. tūc dubitat̄ v̄x postea articulo mortis imminente possit itēx vngi. Respondet̄ q̄ illa medicina non solum respicit morbum. sed etiam infirmitatis longitudinem. ergo non obstante p̄ma vinctōne in articulo mortis facta. si euaserit 2 diu in ista infirmitate pseuerauerit sub inequali transitu. p̄t itēx vngi. q̄ medio tpe p̄t hō venialiter peccare. q̄ illud tunc itēx delet̄ p̄ vinctōem. ¶ Quintus casus. Aliquis intrans bellum timens se interfici vel etiā iudicat̄ fideliter petens vinctōem. dubitatur an debet vngi vel nō. Respondetur q̄ nō. quia solus infirmus est vngend⁹. talis aut̄ nō ē huiusmodi. igit̄ 2c̄ ¶ Sextus casus est iste. vtrum gnanus 2 pigmei et tales cōsimiles ist̄s sunt vngendi. Respondetur q̄ nō. quia isti q̄ debent vngi debent esse animā malia p̄fecta bona rōne v̄tētia. sed sic nō est de pigmeis 2 quandoq̄ de gnanis. Si em̄ vsus ratōnis bone in gnano reperiret̄ sec⁹ esset. ¶ Septimus casus. Ponatur in casu q̄ aliquis infirmus dicat ad sacerdotē. domine dicite mihi viam per quam valeo venire ad regnum celoz. tunc dubitatur quam viam sacerdos debet ei manifestare. Et quō ip̄m instrue re debet vt pueniat ad regnum celorum. Ad hoc respondet sanctus Augustinus q̄ ip̄e sacerdos debet inq̄rere ab infirmo. Et si affirmatiue res p̄ndet ad ea q̄ querit ab eo tunc talis p̄cul dubio secure morit̄. Primum q̄ q̄rere debet ab ip̄o infirmo an credit in articulos fidei q̄ sunt traditi in ecclesia dei. Si infirmus d̄t q̄ sic. tunc sacerdos debet respondere. hoc ē bonum signum quo ad salutem anime tue. Sc̄do sacerdos q̄rat. an gau det mori in fide catholica. si respondet q̄ sic. tunc sacerdos dicat hoc est bonum signum 2c̄. Tercio sacerdos q̄rat. v̄x doleat vnq̄s ch̄ristū offendisse eius creatorē. si respondet q̄ sic. tunc sacerdos dicat. hoc est bonum signū. Quarto q̄rat. v̄x doleat de peccatis cōmissis. si r̄ndet q̄ sic. tunc sacerdos dicat. hoc est bonū signū. Quinto q̄rat. si euaserit mortē. v̄truz velit peccata sua deplangere. 2 āplius nō peccare. 2 cū hoc sua peccata velit emendare. Si respondet q̄ sic. tūc sacerdos dicat hoc est bonū signū. Sexto 2 vltimo q̄rat sacerdos. an credat puenire ad regnū dei nō meritis suis. s̄ p̄ merita iesu ch̄risti et p̄ eius amarūssimā passionē. 2 si ip̄e infirmus oib⁹ istis firmiter adheret p̄fitēdo 2 credēdo. tunc ip̄e sacerdos dicat sibi eū p̄solādo. Si aduersarij tui ad te veniant in exitu anime tue recordare ch̄risti passionē et eris securus de vita eterna. ¶ Octau⁹ casus Ponat̄ q̄ sit aliq̄s malus q̄ p̄ maliciam intrat infirmitatem. ita q̄ mutus efficiat̄. sicut legit̄ de illis q̄ solent sanctos increpare 2 vitupare. tūc dubitat̄

Folio XXXI

ut tales morte imminente debeant ungi. Ad hoc rñdet q̄ si ip̄e sacerdos
p̄ aliq̄ signa manifesta. sicut p̄ gemitū vel p̄ eleuatōem manū in celū vel
suspiratōem. cognoscit illū infirmū sacramentū vinctōis desiderare tūc te
netur ip̄m ungere. si istis signis remotis z nō factis. transeat vinctio a ta
libus malivolis. ¶ Ultimus casus est iste ex quo in iure phibet̄ q̄ hō
hñs parū caput vt mus nō delet ungi. tunc dubitat̄. an etiā hō nimis
magnū caput hñs nō dz ungi Rñdet̄ q̄ iter oīa aialia q̄dā sunt mōstruo
sa et impfecta. siue talis defectus venit ex supabundantia siue ex defectu
ita q̄ hñt rōem valde impfecte. hñmōi nō sunt ungenta. qz om̄e aial q̄d
dz ungi dz habere pfectā rōem et discretōem

.i. in hastiludijs .i. occisus .i. puā

In torneamentis lesus si vixerit horam

s̄ hora s̄ exñs .i. p̄ctā

In qua contritus. sua crimina confiteatur

.i. eucharistia s̄ in loco sacro.

Corpus ei domini datur. ungitur nec sepelitur

s̄ vel aliqs nobil̄ s̄ torneamēta

Ne miles pronus sit ad ista negatur z isti

.i. ecclesiastica tumulatio blasphemā s̄ lesi

Sancta sepultura. corpus confunditur eius

s̄ lesus .i. moriē s̄ iura ecclesiastica

Qui sic decedit. sed cetera nulla negantur

s̄ iura s̄ ad salutē .i. remouet̄.

Que prosunt anime. sic iste restringitur inde

s̄ cā iusticie intrāti hñmōi s̄ ecclesiasticū

In bello iusto ius omne datur morienti

.i. discussoz criminū

Confessor licite sis furibus et sceleratis

s̄ fures aut alios p̄siles .i. iusta

His. quos damnauit sententia iudicis equa

.i. cū talibz ipedimētz .i. custodia ciuitatiz .i. ligauit.

Et quos cōpedibus custodia publica vincit

.i. homicidia .s. mortē furū zc.

Latronum mortem. furum suspendia. clades

.i. q̄liaciōz s̄ tu sacerdos

Qualescunqz caue ne conspicias quia iure

tale officiū diuinū

Missam cantandi tibi tollitur inde potestas

.i. aliq̄d signū s̄ fur .i. periculū .i. intrare

Non facias quicqz quo casum mortis inire

aliqs .i. sine .i. mortiz desiderio .i. cōpatiarz. furi

Possit. et absqz necis consensu condoleas huic

Summula Raymūdi

sc̄ nos raymūd^{us} visiois mortis deponibilis. i. iste casus

Dicimus articulus q̄ dispensabilis hic est

hō

.i. iste

Mortuus inuentus vbicunq̄ sit. hic sepelitur

.i. in cimiterio

icognita

inuenti

Nobiscum. dubia si mortis causa sit eius

nota

inuenti

.i. nō d̄z sepeliri in cimiterio

Si manifesta mali sit causa foris sepelitur.

Nic magister ponit incidētia q̄ incidūt ex p̄dictis. z diuidit illa p̄ in tot p̄tes quot ponit incidētia. p̄tes patebūt. Prīmū incidēs siue p̄ma regula est. si aliq̄s lesus fuerit in torneamentis vel percussus vsq̄ ad articulū mortis et ille supuixerit ad modicā horā. ita q̄ sua crimina p̄t p̄fite ri tūc ille ē cōmunicand^{us} z vngend^{us}. s̄z d̄z carere ecclesiastica sepultura vt p̄z de torneamētis. p̄mo z vltimo. Rō est. qz tūc aliq̄ nobiles nō efficiūtur ita p̄ni ad hmōi torneamēta siue ludos. et sic vt aliq̄ restringant a tali ludo. nō debent sepeliri in ecclesia siue in cimiterio. s̄z in cāpo p̄ aspectū alioz vt aliq̄ cessent a tali ludo. S̄z tūc oīa alia ecclesiastica iura q̄ p̄sunt salutariae siue nō debēt denegari tali. **S**cōm incidēs (q̄d ex illo orit^{ur}) ē. si aliq̄s intrat bellū iustū tūc oīa iura sacramentalia p̄nt illi p̄orrigi. Et hoc ē v̄ez. si cā iusticie vel cā defendendi cōe bonū vel patriā defendendā itra uerit bellū. Si aut cā spoliatiois vel p̄p̄t aliā cām sibi silem itrauerit bellū tūc illa iura sacramentalia z ecclesiastica nō p̄orrigent^{ur} ei. **T**erciuū incidēdens siue regula. q̄ licitū ē audire p̄fessionē ab ip̄is furib^{us} et latronib^{us}. Et si p̄tingeret q̄ aliq̄s sacerdos deberet eos audire tūc disponat q̄ tales fures et latrones sint soluti a vinculis. qz si nō eēt soluti s̄z ligati cōpedib^{us} tūc nō d̄z eos audire. Et hoc ē p̄p̄t reuerentiā sacramēti siue de bñ eē illis us sacramēti. s̄z p̄fessionis. s̄z nō de iure. qz p̄fessio liberat a pctō. s̄z d̄z eē solutus a vinculis corpis quēadmodū petr^{us} actū. ix. **Q**uarta regula. q̄ q̄cūq̄ h̄z volūtatē clericādī. ille d̄z se cauere ne vnq̄s videat mortem maloz hōm. vt suspēdiū cōbustionē zc. qz talis faciliter intrat irregularitatē p̄ quā tollit officiū celebrādi missam. vt si ip̄e leraret de morte ip̄s for^{is} vel p̄sile op^{us} expectaret. **Q**uinta regula. null^{us} sacerdotū loq̄t^{ur} q̄cūq̄ de his malefactorib^{us}. ita q̄ nihil d̄z facere nec dicere de his maleficis z hoc nec signis nec nutib^{us}. nec v̄bis. nec ope. ne intret irregularitatē. **S**exta regula. si aliq̄s mortuus inuentus fuerit in aliq̄ loco. siue sit in aq̄ siue in cāpo. siue in silua ille ē sepeliend^{us} nobiscū. i. in cimiterio. Et h̄ ē v̄ez si cā mortis illius sit dubia tūc p̄m hoc d̄z opari. Si aut sit nota et manifesta tūc itez p̄m hoc d̄z opari. puta si cā mortis est homicidiū vel aliq̄ d̄hōi tunc nō est sepeliend^{us} in cimiterio. s̄z in cāpo. eodē mō d̄z si aliq̄s sup̄p̄sus inueniret in cāpo quē sciret eē suspēsum ille nō eēt sepeliend^{us} in cimiterio. **C**irca trām p̄mo ē notandū exq̄ torneamentū d̄z eē ludus siue exercitiū. vbi plures hōies armati p̄fluunt siue p̄ueniūt vt velint inire bellū. tūc sciendū q̄ aliq̄s p̄t intrare bellū cū torneamentis dupl̄. vno^o p̄pter vanā gloriā. s̄z p̄pter mulier^{is} siue virginū cōplacentiā. Et si talis sic morit^{ur} siue itericit^{ur} tūc ip̄e nō d̄z sepeliri in cimiterio z in loco scō. alio^o

aliquis potest intrare torneamentum siue bellum cum exercitum ut postea possit esse abilius in proelio. et membra sua abilitentur et abilia fiat aut ad defendendum patriam vel ad defendendum comitatum bonum vel ad defendendum orphanos et viduas: et si talis moris in bello tunc ei datur ecclesiastica sepultura ¶ Secundo nota. quod aliquis corpus sepelitur extra cimiterium propter hoc non est credendum quod iste homo sit damnatus ex eo quod sepelitur extra cimiterium. et ratio est quod locus non sanctificat corpus sed corpus sanctificat locum Quia sanctum corpus ad quemcumque locum ponitur illum locum sanctificat. ut istud patet per multa corpora sanctorum que sanctificauerunt loca. et ergo non est credendum quod anime illorum hominum sepultorum extra cimiterium propterea priuabuntur gloria celesti.

¶ Tercio notandum. sicut habetur extra libro quinto de torneamentis. torneamenta sunt prohibita in quibus ueniunt milites ad ostentationem audacie ex quibus animabus multa pericula sepius ueniunt. nam si quis ibidem interfectus fuerit ecclesiastica carebit sepultura sed si quis ad torneamenta uenerit non omnino propter laudem sed propter aliam causam honestam uidelicet ut requirat debita sua a creditore si tunc interfectus fuerit potest in cimiterio sepeliri Sicut legitur extra de torneamentis loco preallegato

¶ Quarto notandum. si fures vel latrones in furando vel pliendo occidantur non est orandum pro eis. ut habetur ca. de furtis. quinto Item furibus in ecclesia non datur sepultura. sed tamen cum fuerint confessi et contriti licet eorum crimina sint manifesta tunc ipsis potest dari corpus domini. sed sepultura non nisi eorum sanguine satisfacere pro eis promittant. ut patet extra de raptoribus. ca. ubi supra.

¶ Ultimo est notandum de casibus Primum est iste. ponatur quod aliquis sacerdos staret circa mortem malefactoris gaudens de morte ipsius. nunquid efficitur irregularis. Respondetur quod non est ueniens sacerdotibus et clericis. audire. videre aut iudicare mortem malefactorum. quod facilius potest incurrere irregularitatem

¶ Un sacerdos promouens aliquem verbo vel facto. et si delectatur et dat consensum aliquam ad mortem ipsius vel coadiuuat vel si nutibus vel signis ipsum promouet ad mortem est irregularis. sed si ex casu contingit quod respicit mortem ipsius. tunc dicitur ei condolere verbo vel opere Et ille articulus dispensandus est et excusabilis. sic si quis gaudet de morte ipsius et tamen non promouet ipsum ad mortem. iste articulus iterum est dispensabilis. sed hoc solum a sede apostolica ¶ Secundus casus. ponatur quod iudex ciuitatis dat licentiam aliquem suspensum vel rotatum sepeliri. et amici eius portant eum ad ecclesiam. tunc dubitatur an presbyteri debent eum admittere ad sepulturam ecclesiasticam. Respondetur si talis fur fuerit confessus contritus et coicatus tunc potest sepeliri in cimiterio. et hoc cum licentia episcopi et plebani. et tamen simpliciter sepeliri non dicitur nisi amici promittant satisfacere pro eo pro quo iste fur est mortuus ¶ Sed diceres. nunquid ecclesia dicitur admittere quod corpora suspensorum sepeliantur in ecclesia et quod oblationes et misse fiant pro eis. Respondetur quod si talis suspensus de omnibus peccatis suis puram confessionem fecerat et digne penituit et firmam constitutionem ecclesiasticam in fine confessionem suscepit. tunc licet de iure tibi sibi sepultura ecclesiastica denegatur tanquam malefactori publico. tamen ex gratia potest sibi indulgeri. sic quod ad ecclesiasticam sepulturam admittatur. et ex parte etiam admittuntur suffragia talium mortuorum uidelicet oblationes et misse ¶ Tertius casus. ponatur quod aliquis sacerdos sit in castro alicuius principis qui scribit litteras pro vindicta sanguinis. tunc dubitatur an efficitur irregularis. Respondetur quod clericis prohibetur stricte ne aliquis dicat vel scribat litteras pro vindicta sang-

Summula Raymundi

vinis. s; laicis p̄mitti d; . et nullo mō subdiaconus diacon⁹ vel sacerdos
tale officium exerceat ne ad occisionē aliquē inducat p̄ tale officium. q; effi
ceret irregularis. ⁊ h̄ habet̄ i decretalib; extra de clericis ¶ Quart⁹ casus
ponat̄ si aliq; veniēs ad eccliam vidēs calicē quēdā min⁹ caute dimissus
et ipsum recipiat et longo tpe detineat. tunc dubitat̄. vtrū talis possit p̄
moueri ad sacros ordines. R̄ndetur q; si ille voluntarie fuerit p̄fessus ⁊
satisfecerit ecclie. cuius calix fuerat. nec de hoc est nota vel manifesta suspi
tio. tūc talis post penitentiā factam dūmō idone⁹ cognoscat̄. potest p̄mo
ueri ad sacros ordines. ¶ Quintus casus ponat̄. q; si aliquis cā necessi
tatis. videlicet cā nuditatis vel famis aliquid furef̄. tūc dubitat̄. vtrū te
netur restituere. R̄ndetur q; non. Nam om̄is qui cibaria vel vestē vel
potum reciperet ex vera necessitate non tenet̄ simplr loquēdo restituere.
q; in necessitate oīa debent esse p̄munia. sicut fuit in p̄mitiua ecclia tēpore
ap̄loꝝ. vt legit̄ in actib; ap̄loꝝ. Et erant illis oīa cōia. Vel alio mō r̄ndet̄
p̄babiliter ad dubiū q; nō. nā oīs q; cibaria vestē vel potuz recipet cā nu
ditatis vel famis. ille tenet̄ de his penitere p̄ aliquot ebdomadas. et hoc
extrema necitate cogente. si at̄ redderet ecōtra. nō tenet̄ penitere. licz ista
nō fiant de iure ¶ Sextus casus. ponat̄ q; aliquis p̄nceps p̄mittat incen
diū ecclie ⁊ ponatur q; egritudine p̄uētus p̄fiteat̄ suo capillano q; ip̄m ab
soluit a vinculo anathematis. tunc dubitat̄. an iste d; habere ecclasticā ses
pulturā. R̄ndet̄ q; sic. q; heredes eius p̄pellendū sunt vt his q; b; iste p̄n
ceps p̄ incendiū vel alio mō dānū fecerit iuxta facultates suas digne satisfi
faciant ⁊ vt sic aīa illius p̄ncipis a peccatis p̄t liberari ¶ Ultimus casus
est. ponat̄ q; aliq; incendiarius vel malefactor eccliaz a sacerdote cōprehē
dat̄ ⁊ ab eo interficiat̄. tunc dubitat̄ an iste clericus interficiēs eū sit irre
gularis. R̄ndet̄ sub distinctōne. nam si ille malefactor ei nocere noluerat
sed solū spoliare voluit eccliam. tūc si interficeret̄ a clerico clericus est ir
regularis. Si at̄ clericum voluisset interficere ⁊ clericus alio mō nō pos
tuisset euadere nisi ipsum interfecisset tunc est irregularis si talem malefa
ctorem interficeret. sed valde faciliter posset secū dispensari. Sed alij doc
tores dicūt q; simpliciter nō efficeret̄ irregularis. cum inter duo mala mi
nus malū est eligēdū. mō minus videtur inesse piculositas q; presbyter
interficeret illum. cū aliter euadere nō potuit q̄ ecōuerso

Capitulū terciū de baptismo

Qu tu sacerdos .i. accipias
An cathezizas puerum tunc tres tibi sumas
patrinos sp̄ patrinos sp̄ tres p̄sone
Personas. et non plures quia sufficiunt he
sp̄ patrins sp̄ catholicā
His iniunge fidem puerum debere docere
illā orōem dñicā .i. dū venerit ad annos discretōnis
Atq; pater noster. maturos dum tenet annos

¶ Istud est terciū capitlū in quo auctor determinat de terciō sacramēto. q; 2

Folio xli

autor sup^o determinauit de duob. s. eucharistia z sacra vnctōne. q̄ sunt sacramēta reiterabilia. h̄ iā determinat de sacramēto irreiterabili. s. de baptisimo Et diuidit illa pars in duo. nā p̄mo determinat de sacramēto baptisimi. Secdo determinat de negligētis p̄tingentib; circa baptismuz. Scda ibi (Infans infante) Prima ps adhuc diuidit in duo. nā p̄mo determinat de p̄sonis req̄sitis ad baptismū. Secdo remouet q̄dā dubia Scda ps ibi (Mortis agens) Quātū ad primū d̄t sic. quēcūq; cathezizas puerū tūc sume solū tres p̄sonas. et hi tres vel ille tres p̄sone sufficiūt. ad q̄s tres p̄sonas debes dicere q̄ q̄n ille puer venerit ad annos discretionis. q̄ tunc eum informant pater noster et fidem catholicam.

Circa lrām est notandū. q̄ cathezizo est vna dicitio greca. et v3 tm̄ in latino q̄stum puerū b̄ndicere ante baptismū Et habet fieri in facie ecclēsie. Cathezizo p̄sa sc̄at. vñ. Et cathezizo p̄firmo instruo sacra. Futeo vel doceo ungo redarguo sperno

Secdo notandū. q̄ baptism^o differt a duob; sacramēt; p̄dictis tanq̄ reiterabile z irreiterabile. qz duo p̄cedētia s̄t reiterabilia. qz nō inducūt effectū eternū. vt eucharistia z sacra vnctio. Et iō dicunt reiterabilia. q̄a plura p̄nt in eo dē hoīe reiterari. s; baptismus p̄firmatio z ordo dicūtur irreiterabilia. iō qz inducūt effectū eternū **U**n̄ baptismus sic definitur Baptism^o est character indelibilis aīe imp̄ssus p̄quē baptizati differūt a nō baptizatis. vñ baptism^o in greco idē est qd̄ lotio in latino. qz sicut aq̄ mūdāt corpus exteri^o visibilr. sic baptism^o inuisibilr z supnaturalr mūdāt aīam interi^o. vñ b̄tūs Augu. aq̄ corp^o tāgit z mētē abluūt

Tertio notādū. q̄ triplex ē baptism^o s̄m q̄ habet̄ in decretalib;. s. baptism^o flumis. flamis. et sanguis. Baptism^o flumis ē p̄ncipal̄ baptism^o q̄ fit cū aqua fontis ex grā spūss̄ci S; baptismus flaminis est qui fit igne spūss̄ci cū gratia spūss̄sancti. Et illo baptismō beata virgo maria baptizata est. sed Albertus d̄t q̄ vero baptismate sicut apli baptizata est q̄uis ipsa non legitur esse baptizata in aqua fontis. sed fuit baptizata in gratia spūss̄sancti. Sed baptismus sanguinis est quando p̄pter fidem christiaⁿam sanguis effunditur Et sic sancti martyres qui sanguinē p̄ xp̄o fuderunt et pueri innocentes per talem baptismū fuerunt baptizati.

Quarto notādū. q̄ sacramētū baptismi est institutū q̄drupl̄r s̄m q̄ q̄tuor sunt genera causaz. s. gen^o materiale finale efficiēs z formale Nā quo ad cām materiale tūc baptismus est institut^o in aq̄ q̄ est cōis z generalis oīb;. Rō est. qz sicut legit̄ Christ^o in iordane est baptizatus in aq̄ que est cōis oīb; Et iō dicit Magister. q̄rto sniaz q̄ baptismus non debet fieri in vino nec in lixiuio nec in aqua turbida nisi tēpore magne necessitatis Sed s̄m causam formalem. tūc baptismus est institutus a xp̄o quando dixit. Marc̄i vltimo. Ite baptizantes in nomine patris et filij et spūss̄sancti. Et hec forma debet seruari a quolibet baptizate. Et ideo si aliquis baptizaret puerum sic dicendo. Ego baptizo te in nomine patris et filij et spūss̄sancti z in nomine sancti Nicolai. illa forma non valeret. Et ideo talis puer coram deo omnipotenti baptizatus non esset. ideo q̄ ibi dimitteret formam institutam et aliquid super adderet. Quia tali forme nihil est addendum. Et ideo mulieres baptizate

Summula Raymūdi

pueros tpe necessitatis qñq; negligūt pueros aliqd addētes ad verā formam dicentes. ego baptizo te in noīe patris z filij z spūs scī z brē s̄ gine marie z beati nicolai. et iūte sic facientes grauissime peccant. et credendū est puerū talem si supuixerit esse rebaptizandū. Causa efficiēs baptismi fuit xp̄s. sed effectus baptismi est ablutio in fine z p̄mptitudo ad bonū et tarditas ad malū. Sed finis baptismi est ablutio peccati originalis et transitus regni celestis si innocēter baptizatus custodiatur.

¶ Itē nota circa cām efficientē q̄ xp̄s baptismū instituit vt qdā doctores dicūt cū de latere suo sanguinē z aquā voluit emanare et postea aquā sanctificauit dicens. nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ z spūs scō nō intrabit regnū celoz. Ioan. ij. Itē baptizandus cū p̄mo ad eccliam venerit. tūc p̄mo interrogat⁹ vtz abrenūciat diabolo Et r̄ndent patrini abrenūcio. Et iterum q̄rif. vtz credat in patrē et filiū et sp̄m sc̄m. Et itez patrini r̄ndent credo. z per hoc baptizandus instruit de vita et fide. Nā de vita docet abrenūciare diabolo. sed de fide docet credere in sanctam trinitatē Et itā interrogat⁹. si credit in eccliam catholicam scōz cōionē remissionē peccatorū R̄ndent patrini credo. Post istam interrogatōem z responsionem puulus per sacerdotem in faciem sufflatur. p̄ hoc exhortat⁹ ad ministeriū dei. vt expellant⁹ ab eo diabolice pt̄ates. et p̄m beatū Augustinū hec oīa fiunt ex ip̄erio saluatoris qui dixit discipulis suis. Itē docere omnes gentes baptizantes eas in nomine patris et filij et spiritus sancti.

¶ Itē nota p̄m Albertū. sicut sunt septē dona spūs scī. sic etiā septē s̄t dona ip̄ius baptismi Primū est. salis collatio. vñ d̄t venerabilis Beda. sal b̄ndictū dafī os baptizandī. vt p̄cipiat doctrinā vere fidei Sc̄dm donū est. auriū z narium cum sp̄to linitio qd̄ fit exēplō xp̄i qui lutū cū sp̄to faciens mutū et surdum sanauit. Ioan. ix. Et oculos ceci nati linit. Tertium donū est signatio pectoris cū oleo vt custodiat cor suū inuictū Quartū donū est. signatio inter scapulas cū oleo per quā fortitudo z armatura p̄tra diabolu denotatur. Quintum donū. ipsa imersio aq̄. Vbi nota q̄ trina imersio fit in fonte per qd̄ designat⁹ triduana sepultura xp̄i q̄ tribus diebus et noctibus fuit in sepulcro. Circa id addit vna cautela q̄ est talis. Nam si puer sit ita debilis q̄ nō possit ter imergi fonti tūc sola terna asp̄sio aque sufficeret. Sextus donum est vntio facta in vertice cum crismate. Septimū donum est crismatio facta in fronte quod significat effectum p̄templationis diuine z p̄gnitionis eterne

¶ Itē nota. q̄ puer debet solū tres pat̄inos habere. hoc est in signū scē trinitatis. Et el iō. qz omne verū testimoniū stat in ore duoz vel triū. Si aut̄ essent plures p̄pter paupertatē parentū. vel si esset vnus tēpore necessitatis nō impediret sacramentum baptismi. ita q̄ ex hoc sacramētū baptismi non haberet effectus ¶ Itē nota. duo sunt que p̄cedunt h̄ sacramētum. s. exorzismus z cathexismus. Cathexismus p̄cedit non ad ei⁹ instructionem. sed quo ad fidei susceptionem. professionem z sponsonem quā facit puulus nō in p̄pria p̄sona. s. p̄ vicariū. s. p̄ pat̄inos. Exorzismus etiā p̄cedit baptismū. i. adiuratio p̄tra malos spūs et suggestiones eorū dē vt depellant⁹ pt̄as diaboli. ita q̄ minuitur ne possit salutem in parulis impedire. sicut antea potuit ¶ Et de tali incidit tale dubium. Si

Folio elij

aliquis moreret post exorcismum et cathecismum et non baptizaret. vtz talis sine baptismo aliquem haberet effectum saluandi. Et videtur quod non. quia baptismus est ianua sancte matris ecclesie. et sine baptismo nullus liberatur a damnatione. Rur ad dubium. quod exorcismus et cathecismus non possunt aliquem liberare a pena ut quidam doctores volunt. sed quidam doctores dicunt quod cathecismus aliquem modo absoluit ipsum hominem a pena. Et pro illo sciendum quod pena est multiplex. Nam quidam est pena damni et sensus. et ista penam sustinet anime in inferno exites. et dicitur ista pena damni. quia caret visione dei. sed dicitur ista pena sensus. quia patiuntur in anima et post diem iudicii tam in anima quam in corpore patientur. quia tunc ibi erunt sensus. ut patet de diuine epulone. Luc. xvi. dicere. crucior in hac flamma. Aliqua homo anime nec habet penam damni nec sensus. ut fuerunt sancti patres olim in limbo. Alia est pena sensus et non damni. et talis pena est anime in purgatorio exstitum quibus habent penas sensus et patiuntur in anima. tamen non habent penam damni. quia sperant quotidie habere visionem dei. Quarta homo habet penam damni et non sensus. ut pueri qui moriuntur sine baptismo. illi enim penam damni habent. quia caret visione sancte trinitatis et non habent penam sensus. quia non patiuntur in anima. Et dicunt doctores sacre scripture quod gaudium eorum vel delectatio est maior quam alicuius hominis in hoc mundo. quia potest haberi ex naturali rerum cognitione. Tunc igitur ad dubitationem Rur quod si talis puer non fuerit baptizatus tunc non fruitur diuina visione. Et quando tunc arguitur. quod cathecismus et exorcismus nulli sunt effectus. Rur quod alleuiant eis penam sed tamen fructus diuine visionis caret. ¶ Ultimo nota. dubitaret quis. utrum possit fieri dilatio post exorcismum et cathecismum ad tres vel ad quatuor annos. Ibi respondetur quod securius et melius est quod statim post exorcismum baptizetur propter tres causas. Prima est. ut morbo veniens remedium exhibeat. quia si differret aliquis exhibitionem remedii. tunc quando morbo in puero fieret incurabilis ut videmus illud in exterioribus quando medela nimis tarda est tunc morbo fit incurabilis. ut quando morbo statim veniens remedium prestat tunc puer statim debet baptizari ne morbo in puero fiat incurabilis. vnde apostolus. omnes nascimur filij ire Ephe. ij. Pro quod sciendum quod duplex est generatio. quidam est in utero et est illa quando anima infunditur corpori. Alia est generatio ex utero et est quando puer in natiuitate generatur. modo statim quando anima infunditur ipsi corpori. tunc ibi est morbo. et quando ex utero generatur tunc immediate morbo debet curari. et propter hoc debet statim baptizari. Secunda causa est ne puer morte preueniatur. quia nec exorcismus nec cathecismus curant puerum. sed solum baptismus. et ne fiat periculum tunc puer statim est baptizandus. ¶ Tercia causa est. ne puer a diabolo opprimatur. quia diabolus potest puerum opprimere ante baptismum ex promissione diuina. ideo immediate puer est baptizandus post exorcismum et cathecismum propter tres causas dictas.

.i. qui inclinatur ad mortem

.i. ex utero sue matris

Mortis agens puer officium dum nascitur ille

s. h. o. i. e.

illud sacramentum

.i. aliquam

A quocumque potest baptismum sumere. necquam

.i. in quocumque linea consanguinitatis

Personam reijcit. quocumque modo sibi iunctam

s. et h. e. v. e. z. .i. baptizandi s. a tali persona. s. illa. ego baptizo te in nomine

Dummodo mergendi seruetur debita forma

Summula Raymundi

Si talis infans .i. deccedit .i. oleo scificato
Si tunc non moritur crismetur crismate sacro
.i. nō ē necē .i. ad hūc puez .i. vocare s' i testimoniū
Non opus est aliquos hunc accersire paternos

¶ Hic ingit remouet dubiū z ē illud .i. si aliqs puer eēt natus z ad mortē inclinat' quō h' mōi puer eēt baptizad'. Ad h' dubiū rñdet l'ra sic. quēcūq' qz puer ē agens officiū mortis .i. quēcūq' puer ē inclinat' ad mortē in pñcipio sue natiuitatis tūc ille puer dz baptizariā quēcūq' siue a muliere siue a viro et nō debēt spernere psonas quēcūq' mō tales psonae sint sibi iūcte. Et ille baptizans dz obseruare debitā formā q' ē talis. ego baptizo te in noīe patris et filij z spūs scī. Et si ille puer nō morit' tūc postmodū dz crismari sacro crismate. i. oleo scificato. Et in tali casu nō ē necēariū paternos vocare ad baptismū nec dz cathexizari. **¶** Circa l'ram p'mo ē sciendū q' si mulier in tali necitate baptizaret puez suū nō eēt iō a viro suo sepan da. et sic p'similr intelligendū ē de viro z de patre z de alijs p'sanguineis. **¶** Secdo nota. q' circa sacramētū baptismi tria p'currūt. sicut circa alia sacramēta. s. sacramētū t'm. res sacramēti. z sacramētū z res sacramēti s'c. nā sacramētū baptismi ē fons z aq' bñdicta illi' fontis. s. res sacramēti ē grā spūaliter data z spēaliter p' quā hō in fide p'firmat. z g' p' rāto aliqs baptizat' vt sibi grā augmētet' z vt in fide p'firmet. s. res sacramēti z sacramētū s'c ē caracter indelibilis aīe ipressus. **¶** Tercio notandū. q' sacramētū baptismatis adhuc alit' notificat. z h' sic sacramētū baptismatis ē pñcipiū vite spūalis p' qd' fit sigillū z custodia mētisc' illuminatio. Nā p'mo dz (ē pñcipiū vite spūalis) nā ip'e baptismus ē ianua regni celest' p' quā optet vnūquēq' fidelē intrare ad eternā vitā p'cipiendā et sic merito baptism' dz pñcipiū vite spūalis. qz disponit nos ad vitā eternā Joānis .ij. nisi qs renat' fuerit ex aq' z spū scō nō intrabit in regnū celoz. Secūdo dz (p' qd' fit sigillū) z h' s'cilitudinariē. qz sicut p' sigillū vna l'ra discerit' ab alia siue cognoscit'. sicut l'ra ep'v' p'sulū p' sigillū ipressum cognoscit' differre a l'ra milit' vel comit' vel baronis. sic nos christiani p' h' sacramētū baptismi et sigilli distinguimur ab alijs hoīb'. s. a gētilib' z a iudeis z sic de alijs. Tercio dz (z custodia) qz ibi ē caracter indelibil' ipressus aīe eternalr. vñ caracter sic definit' Est q'lit'as aīe disponēs potētias ei' ad p'sequendū maiorē grām. Quarto dz (z mētis illuminatio) qz p' baptismū fides itroducit' z mens. i. aīa illuminat'. **¶** Itē nota q' cā efficiēs huius sacramēti ē duplex. s. pñcipal' z instrumētalis. Causa efficiēs pñcipalis hui' sacramēti ē ip'e xp's. s. cā efficiēs instrumētalis hui' sacramēti ē sacerdos vel minister. Itē cā finalis pñcipalr loquēdo hui' sacramenti ē deletio oīm pctōz et oīm penaz. Et g' ip'e baptismus est dignior oīb' sacramētis in efficacia. Nā sciendū q' pena ē duplex q' ad pñs. s. eternal' et temporalis. Nā pena tpalis est q' nobis hic infligit'. sicut est sitis z fames et illā penā nō delet baptism'. S. pena eternalis ē q' assumpta est a p'mo hoīe ex peccato z istā delet baptism'. **¶** Et ex hoc dicto soluit' vna dubitatio q' talis est. vtz baptismus delere pt peccata in adulto. z dz q' sic. qz baptismus ē talis efficacie q' delet oīa peccata actuale z originale

Folio xliij

Isto sic stante. Ponat casus possibilis. si eēt aliq̄s iudeus & ferret sentē
tiā iustā corā iudice in aliquē hōiem malū. Ex hoc tūc erit irregularis et
in hoc nō peccat. mō si tunc talis baptizaret. tunc q̄rit̄ vtz̄ ibi irregulari/
tas dispense. Ad hoc r̄nr̄ fm̄ aliquos q̄ nō. qz̄ baptismus delet peccata
sed istud nō est peccatū. igit̄ zc̄. Sed alij dicūt q̄ etiā baptism⁹ auferret
irregularitatē & arguūt sic. si aufert mai⁹ etiā aufert min⁹. sed mai⁹ ē pec
catū q̄ irregularitas. qm̄ ppter peccatū aliq̄s dānat̄ nō aut̄ ppter irregu/
laritatē. ¶ Itē sciendū q̄ puer talimō baptizatus vt docet lrā. observa
ta debita forma verborū vt p̄dictū est. debet postea in ecclesia crismari vt
d̄t̄ maḡ in lrā. & rō hui⁹ ē. qz̄ alias nō eēt p̄fecte baptizat⁹. qz̄ nō haberet
dona q̄ p̄ferunt̄ in baptismo de q̄b⁹ p̄us dictū ē. Itē debita forma vt sup̄
patuit. est ego baptizo te in noīe patris & filij & spūs sancti. Et licet illd̄ p̄
nomē (ego) determinate intelligit̄ in illo verbo p̄ me p̄sonē. s. baptizo tū
re q̄rit̄ vtz̄ q̄ expresse ponat̄. Itē illa verba iā p̄lata debēt eē oīno silia in
fcatōe teutonico & in eodē ordine. qz̄ alias laicus nō posset baptizare qd̄
est p̄tra intentōem lrā. ¶ Itē sciendū. talia verba debēt p̄ferri sine aliq̄
rum aliorū verborū interpositōe. qz̄ si caderet trabs vel aliqd̄ aliud eueni
ret ex improviso & terreret baptizantē. et si tunc diceret presbyter sic bap/
tizans. ego baptizo te. aliqd̄ est ibi. in noīe patris & filij et spūs sancti. talis
puer nō eēt baptizat⁹. qz̄ illa verba (aliqd̄ est ibi) nō sunt de forma v̄bo
rum baptismi. ¶ Itē. si laicus nō intelligens latinū diceret hec v̄ba. ego
baptizo te in noīe patris et filij & spūs sancti q̄ sunt verba baptismi & non
sciret qd̄ p̄ ista v̄ba notaret ip̄e nō p̄t p̄ ea baptizari. cū ad baptizantē res/
q̄ritur intentio baptizandi. et cū hoc re q̄rit̄ q̄ intelligat qd̄ verba p̄cer/
nencia formā baptismi f̄cant siue rēp̄sentant. ¶ Itē sciendū Si in casu
necessitatis puer ad fontē teneret cū debita forma verborū talis eēt bap
tizatus. et ex illo p̄z̄ q̄ in casu necessitatis sola asp̄sio aque sufficit ad bap
tismū. Itē magister d̄t q̄ in casu necessitatis nulla p̄sona abijcit̄ de bap
tismo. Diceret ḡ q̄s. vtz̄ iudeus q̄ nō est baptizatus vel paganus vel sar/
racen⁹ posset aliquē baptizare. R̄nr̄ q̄ sic dūmō haberet intentōem bap
tizandi. et sciret debitā formā verborū. illud videt̄ patere ex hoc. qz̄ leas/
tus iohannes christū in iordane baptizauit & tū ip̄emet nō fuit baptizat⁹
Et ex illo manifeste patz̄ vlt̄erius. q̄ nullus debet seip̄m baptizare. & hu
ius exemplū est. qz̄ christus a iohanne baptista voluit baptizari nisi aliq̄s
sp̄caliter p̄ bonā intentōem baptizaret̄ de quo infra dicit̄ ibi. iudeus cur/
rens p̄ritus zc̄. ¶ Notandū lrā d̄t. quilibet hō p̄t baptizare circa hoc
dubitat̄. vtz̄ hoc sit verū. & arguūt q̄ nō. qz̄ hoc est solū cōmissum successō
rib⁹ ap̄loz̄. id est ip̄is sacerdotib⁹. igit̄ nō oīs hō p̄t baptizare. q̄na tener.
sed aīns p̄batur p̄ dictum marci. xvi. vbi christus dixit suis discipulis et
eorū successōrib⁹ sacerdotib⁹ eūtes docete oēs gētes baptizātes eas i no
mine patris zc̄. Sed in oppositum est lrā p̄is. q̄ a quocunq̄ puer p̄t
baptizari. igit̄ zc̄. Ibi r̄ndet̄ q̄ aliquē baptizari intelligit̄ dupl̄. vno mō
ex officio. sic solū sacerdos baptizat. alio mō ex articulo necessitatis & sic
q̄libet p̄sona p̄t baptizare. & sic intelligit̄ lrā. sed de illo p̄mo dicto intelli/
gitur dictum marci et nō p̄sens lrā. ¶ Tunc ad rōnem q̄ d̄t. tamen hoc
solum est cōmissum successōrib⁹ ap̄stolorū. id est ip̄is sacerdotibus. ibi

Summula Raymundi

Rur q̄ h̄ ē intelligendū de officio sic q̄ solū successōibz ap̄toꝝ ē p̄cessum
ex officio baptizari nō autē ex articulo necessitat̄. ¶ Itē nota dubita-
ret q̄s vtz puulus p̄t baptizari. Et videt̄ q̄ nō. qz vt habet̄ p̄ beatū mar-
cū loco allegato. tūc talis q̄ crediderit et q̄ baptizat̄ fuerit salu⁹ erit. mō
puul⁹ adhuc nō credit. iō nō p̄t baptizari. Maior pz. qz q̄ nō habuerit fis-
dem nec crediderit nō p̄t baptizari. s̄z ille puul⁹ nō h̄z fidē. igit̄ nō p̄t bap-
tizari. Ad h̄ rur q̄ fides put̄ hic sufficit ē duplex. nā q̄dā ē fides p̄pria. q̄
dā ē fides aliena. mō q̄uis puer nō h̄z fidē p̄pria. h̄z tñ fidē alienā. ¶ S̄z
diceret q̄s. sub q̄ ḡ fide baptizat̄ puer cū fidē p̄pria adhuc nō h̄z. Ad illd̄
ē dōm q̄ puer baptizat̄ in fide patrinoꝝ. ¶ S̄z p̄ h̄ arguit̄ sic. stat q̄nq̄
q̄ patrini sunt male fidei. videlicet q̄ forte sunt heretici ⁊ sic de alijs. ⁊ sic
tūc staret q̄ puer baptizat̄ in mala fide. Ad illd̄ rur p̄m beatū augustinū
q̄ triplex ē fides. s̄. seminata. germinās. et matura. Fides seminata ē q̄n
puer ē baptizat̄. qz tūc statim in eo fides christiana seminata ē a spū scō.
et iō tūc in fide ecclesie baptizat̄. ⁊ sic tūc nō obstat q̄ q̄nq̄ patrini s̄z ma-
le fidei vel etiā ip̄e sacerdos baptizans. qz p̄pterea puer nihilomin⁹ bap-
tizat̄. qz ei imp̄mit̄ sacramētū baptismi in fide ecclie. S̄z fides germinās
ē q̄n talis puer crescit ī adolescētia. ⁊ si tūc puer floret in v̄tutibz christia-
nis. tūc h̄z fidē germinātē. Sed fides matura. q̄n puer puenit ad annos
discretōis sciens discernere bonū a malo. ⁊ ecōuerso. tūc h̄z fidē maturā.
et p̄ h̄ tūc d̄z q̄ vbi patrini erāt heretici v̄ male fidei. tūc ille puer nō bap-
tizat̄ in fide mala. qz baptizat̄ in fide ap̄toꝝ ⁊ in fide sacramēti. ⁊ sic fides
mala ip̄oꝝ patrinoꝝ nō succedit in paruulū ex eo q̄ ibi acq̄rit rē sacramē-
ti. ¶ Ultimo nota. qz dubitaret q̄s. vtz puero gr̄a p̄fer̄ ī baptismo. Et
videt̄ q̄ sic. nā illi p̄fer̄ gr̄a q̄ dign⁹ ē vita eterna. s̄z ip̄e puer baptizatus
dign⁹ ē vita eterna. igit̄ ei p̄fer̄ gr̄a. Maior ē nota. minor pz de se. S̄z in
oppositū arguit̄ sic. ad oēm gr̄am seq̄t iustificatō. s̄z ī puero nō ē iustificatio
igit̄ rē. p̄na p̄bat̄ p̄ dictū b̄ti augustini q̄ d̄t. q̄ creauit te sine te nō iustifi-
cabit te sine te. s̄z puer nō h̄z p̄sensum q̄ req̄rit̄ in iustificatōe. Ad illd̄ rur
q̄ gr̄a p̄fer̄ triplr. p̄o ex merito passionis xp̄i. qz h̄o ex̄ns in valle miserie
p̄nt̄ vite nō potuit liberari p̄ h̄oem nec āgelū. s̄z solū de⁹ ⁊ h̄o ip̄m libera-
uit sua amara passione q̄ passiōe sum⁹ redēpti oēs. Sc̄do. gr̄a p̄fer̄ v̄tu-
te aliene fidei. qz sicut nos sum⁹ baptizati ab alienis. sic nos subleuemur
ab alienis. s̄z v̄tute aliena sum⁹ lapsi. qz ex v̄tute p̄thoplasti. i. p̄mi h̄ois
sic etiā ip̄e h̄o ex v̄tute aliena subleuat̄. s̄. ex v̄tute dei. Tercio. gr̄a p̄fer̄
alicui rōe sacramēti. qz h̄ sacramētū ē deletō oīz pctōꝝ ⁊ culpaz. qz culpa
et gr̄a nolūt se cōpati. ḡ cū gr̄a iducit̄. culpa remittit̄. Tūc ad rōem d̄z. lic̄z
ip̄e puer nō h̄z iustificatōem p̄pria. h̄z tñ iustificatōez alienā q̄ sufficit sibi.

De sacra p̄firmatōe

.i. in susceptōe sacre p̄firmatōis .i. nec̄ariū

In p̄firmando nō est opus esse patrinos

s̄ patrino. i. req̄rit̄ .i. sol⁹ patrino s̄ ep̄o. s̄ p̄firmādū.

Unus erit tantum qui presentabit eundem

s̄ p̄firmād⁹ .i. b̄ndictōem

Iste cathezismum nō suscipiat probibemus

¶ In ista pte autor definit de sacra pfirmatōe z dicit sic. qm̄ aliq̄s dicit pfirmari tūc nō est op̄ ibi eēt tres psonas vel patrinos. s; sufficit vna psona vel vn̄ patrin̄ q̄ eū p̄ntat ep̄o Et ille q̄ dicit pfirmari. nō dicit cathēzizari. s; extra lram̄ ille q̄ est patrin̄ in pfirmatōe. cū illo (cuī est patrin̄) non dicit cōitare nec p̄cipare in affinitate. qz̄ i pfirmatōe dicit̄ cognatio sp̄ualis q̄ ipedit matrimoniu. qz̄ aliquat̄ cognatio dicit̄ Et iō si aliq̄s ducit puellā cū ep̄m ad hoc vt suscipiat pfirmatōem. matrimoniu cū ipsa p̄bere nō p̄t. qz̄

¶ Circa lram̄ e notādū q̄ ad ip̄am pfirmatōem q̄nq; re (ē filia sp̄ual. q̄rūtur. Primo requirit̄ materia. vñ materia pfirmatōis ē crisma qd̄ p̄fic̄it ex duob;. s. ex oleo z balsamo. et p̄ oleū designat̄ noua grā q̄ in pfirmatōe p̄fert. nō grā q̄ dat̄ in baptisino. qz̄ grā baptisni dat̄ in remissionē peccatorū S; grā pfirmatōis dat̄ in pfirmatōe vt hō sit firmus. et fortis ad resistendū diabolice pugne S; p balsamū designat̄ odor bone fame z bone opatōis. Scd̄s in hoc sacramēto ē forma. et ē tal. Signo te signo sancte crucis et inungo te crismate salutis in noīe patris z filij z sp̄s̄s̄ci. Et illa forma a q̄libet ep̄o est seruāda. Tercio requirit̄ loc̄. s. frons. qz̄ hec est vna ps̄ magis apparēs et manifesta. et p̄ h̄ designat̄ q̄ illud sacramētum dat̄ p̄t̄ pugnā vic̄ vt publice velit nō xp̄i p̄fiteri corā oib; hoib; Quarto requirit̄ psona pfirmās. vt ē ep̄s. Tñ est sciendū. q̄ duo sacramēta a solo ep̄o p̄ferunt̄. s. sacramētū ordinis et sacramētū pfirmatōis Rōem illi dicit̄ Magister q̄rto sniaz. qz̄ per ista duo sacramēta p̄fert̄ plenitudo grē. Et iō p̄feruntur a psona q̄ h̄z plenitudinē p̄tatis. s. ab ep̄o Quinto rec̄ritur intentio. z hec expr̄mit̄ p̄ vba qm̄ dicit ep̄s. signo te zc. Tñ ad illa q̄nq; adhuc duo p̄currūt. s. pugna et noua grā Pugna iō q̄ debem̄ publice nomē xp̄i p̄fiteri S; noua grā vt nō efficiamur tā p̄mpti ad peccandū. vñ

Frons pfirmatur presul intentio verba Grā donat̄ p̄stans ad bella paratur

¶ Sed dices. q̄ est rō ordinis q̄re post baptismū h̄ definitat de cōfirmatōe Rñdet̄ q̄ iō facit. primo. qz̄ in pfirmatōe dat̄ grā ad roborandū baptismū. s. q̄ hō audacter et sine timore p̄fiteatur nomē xp̄i corā infidelib;. Scd̄o iō facit. qz̄ ista duo sacramēta. s. baptismus z pfirmatio iunctate sequūtur. qz̄ nullus p̄t. p̄cedere ad sacros ordines nisi pfirmat̄ sit et baptizatus Sed qm̄ q̄ritur. q̄re nō fecit sp̄ale tractatū de pfirmatōe sicut de baptisino. Rñdetur q̄ iō. qz̄ circa pfirmatōem nō habent̄ aliq̄ casus difficiles sicut circa baptismū et alia sacramēta. iō per modū doctrine et notabilis in caplo de baptisino definitat de pfirmatione

¶ Scd̄o notandū. in pfirmatōe tria sunt notanda. p̄mo q̄re q̄s iungat̄ scd̄o q̄re i signū scē crucis iungat̄. sc̄io q̄re in facie p̄cutit̄. De p̄mo ē sciēsdū. q̄ q̄tuor vicib; iungit̄ vic̄ ter in baptisino et semel in pfirmatōe. primo vngit̄ i pectore. et p̄ h̄ designat̄ q̄ dicit suscipe sciam z scitatē et reijcere oē malū Scd̄o vngit̄ int̄ scapulas ad designandū q̄ oēm pigritiā reijciat et suscipiat opatōem bonā Et his duob; modis vngitur oleo p̄secrato. Silt̄ et tercio vngitur in vertice cū crismate. et per h̄ designatur q̄ sp̄s̄ dicit eē pat̄ reddere rōem de fide Quarto in pfirmatōe vngit̄ directe in frōte p̄ h̄ designat̄ augmētū grē et act̄ strenuū exercēdi in fine. vt si aliq̄s velit p̄tradidere fidei tūc dicit strenue z publice p̄fiteri nomē christi. ¶ Scd̄o q̄ritur h̄ vic̄ q̄re in signū crucis pfirmat̄. Rñ est. qz̄ oia sacramēta vidē

Summula Raymundi

tur sumere efficaciam a passione christi quam pro redemptione humani generis in ara crucis sustinuit. quia aduersa potestas superat per crucem. et in signo crucis quilibet confirmatur. **Tercio** quare quare quare in facie percussit. **R**espondeo quod hoc est quadruplici ratione. prima est. ut illud melius memorie imprimatur. et sic episcopus recordare. **U**t ratio est quia confirmatio est sacramentum irreiterabile. et ideo necesse est ut memorie imprimatur ne iteretur. **S**ecunda ratio est. ut diabolica potestas expellatur. **E**st enim signum patientie et humilitatis per quod diabolus expellitur. sicut legitur de quodam obsessio qui dedit alapa cuidam monacho quam monachus patienter sustulit proles ei aliam maxilla iuxta consilium saluatoris diabolus aut patientiam illius monachi non potuit tolerare. ideo illum obsessus reliquit et euasit. et sic iste liberatus erat. **T**ercia ratio est. ut homo confirmatus sit fortis in fide. ubique nomen christi profitendo. quia confirmatio datur baptizato propter constantiam fidei. sic quod homo fiat ita fortis in fide quod nunquam erubescat nomen dei confiteri. **Q**uarta ratio est ista ad repetitionem confirmationis apostolorum. quia apostoli confirmauerunt per impositionem manus et istam confirmationem fecit percussio episcopi in faciem hominis confirmati.

Tercio notandum per modum dubitationis. utrum non confirmatus possit confirmare. **U**t videtur quod non confirmatus possit confirmare alium. **Q**uod probatur. quia non baptizatus potest baptizare. et non confirmatus potest confirmare. quia et ex similitudine. **S**ed aliter probatur ex similitudine precedenti ubi dicebatur quod a quocumque baptismus potest sumi. **U**t probatur ratione tali. puta quod non baptizatus potest baptizare. quia in deus potest baptizare si habet intentionem bonam. et per quod videtur quod non confirmatus habet confirmare. **A**d hoc respondeo quod non confirmatus non potest confirmare et quod plus est. ille (qui dicitur esse pater alicuius confirmati) dicitur esse confirmatus. **S**ed ad rationem dicitur quod non baptizatus potest baptizare. et non confirmatus potest confirmare. neganda est prima. **E**t quod probatur ex similitudine dicitur quod illa similitudo non valet. quia aliter est de sacramento baptismi quam de sacramento confirmationis. quod sic per quod sacramentum baptismi est sacramentum necessitatis. quia sine eo nullus potest saluari. sed sic non est de sacramento confirmationis. quia sine confirmatione homo saluari potest.

Quarto notandum. utrum simplex sacerdos possit confirmare vel an simplex sacerdos possit porrigere confirmationem. **E**t videtur quod sic. nam si simplex sacerdos habet porrigere maius sacramentum etiam potest porrigere minus. sed simplex sacerdos habet porrigere corpus christi quod est sacramentum maius et cetera. **S**ed in oppositum est illud quod dicitur super. scilicet quod episcopus tantum habet conferre confirmationem. **I**bi tamen quod nullus habet conferre confirmationem nisi solus episcopus. **S**ed tunc ad rationem dicitur quod unum sacramentum esse dignius alio intelligitur quadrupliciter quantum ad propositum sufficit. primo ratione efficacie. et sic baptismus est dignius sacramentum. **S**ecundo ratione dignitatis et excellentie. et sic eucharistia est dignius sacramentum. **T**ercio ratione secretis. et sic matrimonium est dignius sacramentum. **Q**uarto ratione preferentis. et sic sacramentum confirmationis est nobilius. quia a nobiliori conferretur. videlicet ab episcopo. **P**er hoc dicitur ad rationes. sed eucharistia est dignius sacramentum propter excellentiam.

Quinto notandum per modum dubij. utrum non (scilicet non tamen ratione preferentis) gratia conferatur in confirmatione. **E**t tamen quod sic. per quod nota. quod gratia est duplex. quodammodo est gratia gratis data. et ista datur peccatoribus de qua nihil ad propositum. **A**lia est gratia gratuita faciens. et est illa per quam homo deo reconciliatur. **U**t talis est duplex. quodammodo est de non grato gratum faciens. **A**lia vero est de magis grato magis gratum faciens. prima datur et confirmatur in baptismo. sed gratia de magis grato magis gratum faciens datur in confirmatione. et sic patet quod maior datur in confirmatione quam in baptismo.

Folio xlv

Ultimo notādū. dubitat̄ vtz pfirmatio sit sac̄m nec̄ariū Ibi r̄nr p̄
distinctōem. nā aliqd eē nec̄ariū itelligit̄ du². vno^o simplr. et illo^o pfirmatō
nō est nec̄ariū sac̄m. qz sine pfirmatōe hō saluari p̄t Alio^o li nec̄ariū p̄t ca
pi. p̄ vtili. et sic pfirmatio ē nec̄aria. i. vtil. qz si hō debet resistere pugne dia
bolice seu resistere malis siue infidelibz nec̄ariū est sibi vt habeat sacramē
i. discrete i. femie sp^e aliquos (tum pfirmatōnis.

Sint p̄munite mulieres dum pueros sic
i. retineant sp^e baptisandi

Baptizant. qz conseruent formam memoratam

sp^e formā i. interdū i. stupefacte

Hanc pretermittunt quandoqz minis pauefacte

sp^e pueri mulieres

Hi baptizantur rursus. si confiteantur

i. q̄ est talis. ego baptiso te in noie pa. et. fi. et. ff.

Baptismi formam predictam non tenuisse

i. emēdari debet sp^e qz est sacramētū irreiterabile

Corrigitur sic baptismus sed non iteratur

Hic inḡ reuertēdo se sup baptismū cū p̄us aliqd dixit de pfirmatōne
ponit q̄dā notabilia. seu q̄sdā psuasiones vtilis circa baptismū Et diuisi
dit̄ in q̄tuor ptes fm q̄ h̄ ponit q̄tuor psuasiones. sc̄da ps ibi. Null² ab
ortiuus. tertia ibi. Uxor abortiuū. q̄rta ibi. Si puerū mergis Prima ps
adhuc diuidit̄ i duas ptes In p̄ma ponit p̄mā psuasionez. sc̄da docet recu
pare q̄sdā negligētā factā circa baptismū. sc̄da ps ibi. Nāc p̄termittunt

Quod vult p̄ v̄tute lr̄ali tm̄ Si mulier aliq̄ parit puez debile qui ē inclin²
tus ad mortē et iā in agone mortis posit² tūc mulieres p̄nt illū puerum
baptizare. Sed tm̄ ipse d̄nt eē p̄munite. i. fortes discrete et sane mētis. ita
qz obseruet̄ rectā formā predictā ipsi² baptismi. Tūc ibi (Nāc p̄termittunt)
Magister subdit dicēs quō recuperari debeat negligentia sc̄a circa
baptismū et vult tm̄ si q̄nqz p̄tingit qz mulieres sint nimis stupefacte. i.
p̄territe seu pauefacte ita qz p̄pter timorē formā baptisandi infringūt. Et
si sic tūc talis mulier debet p̄fiteri se debitā formā baptisandi circa puerū
nō tenuisse. ita qz tal̄ forma est p̄fracta tūc talis baptismus factus in pue
ro debet corrigi et debet reiterari. ita qz tal̄ puer debet deferri ad ec̄ciam z
cahezisari z i fontē sac̄rū mergi fm modū p̄suetū z debet crismari z vngi

Circa lr̄am p̄mo ē notādū. ex lr̄a habet̄ qz baptism² dz corrigi et nō
iterari Pro q̄ sciēdū qz sac̄ra st̄ duplicia. nā q̄dā st̄ reiterabilia. z q̄dā ir
reiterabilia Et añ q̄s determinat̄ de istis p̄plete rememorādū est p̄us dic
tus. vtz qz oē sac̄m hz se sicut medicina Et ipsa medicina debet p̄cedere
morbos. vñ septē st̄ sac̄ra p̄p̄ septuplicē lesionē pcti. vñ lesio pcti ē duplx
nā q̄dā ē lesio pene et q̄dā culpe. Lesio culpe ē triplex. qz aut est lesio pcti
original. aut est lesio pcti mortalis aut ē lesio pcti venialis Et p̄ h̄ac tri
plicē lesionē dat̄ triplex sacramētū. nā p̄ morbū pueri pcti original. añ ba
ptism². qz baptism² est p̄p̄ deletōem pcti original. Q̄tra sc̄dm morbū
pcti mortalis dat̄ penitentia et cōfessio que delent oīe peccatū. mortale.

Summula Raymundi

Et contra tertium morbum peccati venialis datur unctio extrema quae delet omnia peccata venialia. scilicet lesio siue peccatum pene est quadruplex. vel talis fit ex ignorantia vel ex malicia vel ex concupiscentia vel ex puritate ad peccandum. Et contra hunc quadruplicem morbum datur quadruplex sacramentum. Nam contra primum morbum ignorantie datur sacramentum ordinis. quod in ordine datur gratia et confirmatio illuminatio et discretio. quod ordinatur deus habere gratiam et scientiam discernendi inter bonum et malum sicque bonum doceat operari et exequi et malum doceat spernere. Contra secundum morbum malicie datur sancta eucharistia. quod sacramentum eucharistie est origo omnis dignitatis et bonitatis. Contra tertium morbum concupiscentie datur matrimonium ut per hoc sacramentum remoueat inordinata concupiscentia. Sed per morbum puritatis ad peccandum datur sacra confirmatio. ut ipsi confirmati non sint ita puri ad peccandum. ut purus. quod in tali sacramento datur gratia confirmatio ad bonum. et cum hoc ibi datur retardatio ad malum. Quia ad propositum est ordinem. quod sacramenta sunt duplicia. scilicet reiterabilia et irreiterabilia. Quia tria sunt sacramenta irreiterabilia. scilicet baptismus confirmatio et ordo. quod in talibus sacramentis imprimatur character indelibilis. Sed sacramenta reiterabilia sunt quatuor. ut confessio eucharistia matrimonium et extrema unctio. quod in eis non imprimatur character indelibilis.

¶ Secundo nota. ut per hoc pronomen ego necessario apponatur in forma baptismi. Et videtur quod non. quod in omni verbo pronome persone certum intelligitur nomen. ut per Pascua. nomen primo minoris. scilicet baptizo est verbum pronome persone. sed in eo intelligitur certum nomen et per pronomen non erit necessarium exprimere illud pronomen in forma baptismi. Ad hoc respondetur per distinctionem quod quaedam de necessitate sunt baptizandi et quaedam sunt de necessitate baptizantis et quaedam de necessitate forme baptismi. modo ad hoc dubium respondetur. quod hoc pronomen ego non est de necessitate baptizandi. nec etiam est de necessitate forme baptismi. sed est de necessitate baptizantis. Et ratio huius est ista. Quia per hoc pronomen (ego) exprimitur interio baptizantis. ut ipse baptizans velit facere illa quae facit ecclesia. sed illud pronomen ego non debet omitti.

¶ Tertio notandum. dubitaret quis. ut per in omni lingua aliquis potest baptizare. Ad hoc dubium respondetur quod sic. quod quilibet potest baptizare in sua lingua vulgari vulgari. et sic grecus in sua lingua potest baptizare. Et sic bohemus flavus polonus dacus. et ceteris. et hoc tunc necessitatis. sed ipse sacerdos cuiuscumque idem matris fuerit semper debet baptizare puerum in lingua latina.

¶ Quarto notandum. ut per hoc verbum baptizo potest omitti sic quod loco eius ponatur hoc verbum mergo. Ad hoc respondetur quod non. quod illud verbum mergo habet seipsum quod baptizo ex eo quod mergo et baptizo non sunt synonyma quod omnis baptizatus est merus et non e converso omnis merus est baptizatus. sed mergo et baptizo non sunt synonyma. ex eo quod dicitur sicut magis conae et minus conae. id est loco illius (quod est baptizo) non potest poni mergo. ut dicitur. ego mergo te in nomine patris et filii et spiritus sancti. Sed debet dici ego baptizo te et cetera.

¶ Quinto notandum. dubitaret aliquis. ut per loco illius pronomen te posset poni nomen proprium. ut sic dicitur. ego baptizo hericum in nomine patris et filii et spiritus sancti. Ad hoc respondetur quod non. et ratio est ista. quod propria nomina sub diversis preceptibus in propositionibus fecant profuse. sed pronomen fecant certe. Et cum in baptismo interio baptizantis debet dirigere in certum et unicum suppositum indivisibile. igitur propter habere talem certitudinem deus exprimit hoc pronomen te. Et loco illius pronomen te non debet poni nomen proprium.

Sexto dubitaret quis. utrum sic possit poni forma baptismi. ego baptizo te in nominibus patris et filii et spiritus sancti. ex quo tres sunt persone. diuersa habentes nomina. scilicet pater et filius et spiritus sanctus. **N**ō videtur quod dicitur dici. ego baptizo te in nominibus p. et fi. et. sp. **A**d hoc respondetur quod nō dicitur dici in nominibus in plurali numero. Sed debet dici in nomine in numero singulari. **Q**ui ratio huius est ista quod unus est baptismus. unus est deus. et una est fides. et una est ecclesia extra quam nullus saluatur. ut patet in de summa trinitate et fide catholica firmiter credimus. et sicut profitemur omnes. nō illa unitas essentie signat per istum ablatum singularis numeri. scilicet nomine. et ergo dicitur dici in nomine et non in nominibus.

Septimo notandum. dubitaret quis. utrum intentio baptismi sit necessaria ad baptismum. **Q**ui videtur quod sic. quod secundum beatum Augustinum. bona intentio requiritur ad bonum opus. **q**ui etiam intentio necessario requiritur ad baptismum. quod ibi exercetur opus optimum. Sed in oppositum est beatus Augustinus. in quadam omelia super Joannem ubi dicit. accedat verbum ad elementum et fit sacramentum. ubi vult. quod ibi nō sit necessaria intentio sed solum verborum prolatio. **A**d hoc dubium respondetur quod intentio requiritur propter reuerentiam sacramenti. **U**nde est sciendum quod intentio est duplex. scilicet generalis et specialis. **I**ntentio generalis quā ipse baptizans intendit facere illud quod ecclesia facit. licet nō credit esse verum quod ecclesia credit. **Q**ui ex hoc patet quod infidelis ut iudeus vel hereticus potest baptizare dum habeat intentionem generalem. **Q**ui ista intentio generalis sepe exigitur et requiritur ad baptizantem. **A**lia est intentio specialis et est ista. quod quilibet credat quod baptismus habet virtutem delendi peccata. **Q**ui ista non sepe requiritur. **Q**ui sic ad auctoritatem beati Augustini. dicitur. quod licet nō exprimit intentionem generalem tamen ibi eque bene vult illam. **Q**ui sic hoc argumentum non valet. beatus Augustinus. nō exprimit intentionem generalem. **q**ui nō requiritur intentio generalis ad baptismum. quod ibi arguitur ab auctoritate negatiue quod persequentia nō valet.

Octauo dubitatur. et ponatur talis casus. quod sint duo pueri scilicet qui inueniuntur in certo loco. et unus illorum est baptizatus et alter nō. sic quod dubium est quis illorum sit baptizatus. **T**unc queritur utrum ambo dicitur baptizari aut nō. et videtur quod non. quod si ambo baptizarentur. tunc alter eorum bis baptizaretur quod nō potest fieri secundum prius dicta. quod nullus dicitur bis baptizari. ex eo quod illud sacramentum est irreiterabile. **I**n oppositum arguitur sic. si nullus eorum baptizaretur tunc unus eorum maneret nō baptizatus. et per consequens anima istius eternaliter damnaretur propter carentiam baptismi. quod tamen maxime esset inconueniens et absurdum. **A**d hoc est dandum quod isti pueri sic si inueniuntur ambo debeant baptizari propter inconueniens quod ex hoc posset sequi si unus eorum nō baptizaretur. puta quod anima eius posset eternaliter damnari. **q**ui tutius est ipsum hominem bis baptizari quam eternaliter damnari siue fidem christianam ignorare. **q**ui ad remouendum tale incertitudinem tunc ambo debent baptizari. **Q**ui si potest esse aliqua discretio inter pueros tunc ipse baptizans nullo modo debet baptizare aliquem bis propter rationem prius tactam. **S**ed aliqua sic respondetur quod isti pueri sic inueniuntur ambo debeant baptizari. **E**t hoc debet fieri sub conditione. ut sic dicitur. **S**i nō es baptizatus tunc ego baptizo te in nomine patris et filii et spiritus sancti. **Q**ui hoc fit propter securitatem. quod tutius est hominem baptizari bis quam non fieri christianum.

Ultimo est notandum. dubitaret quis. utrum baptismus sit melius a sacerdote bono vel malo. **A**d hoc est dandum. quod baptismus neque melioratur per bonum

Summula Raymundi

num sacerdotē neq̄ peiorat̄ p̄ malū sacerdotē. s̄ tñ tutior et securior ē bap-
tismus a bono sacerdote q̄ a malo. qz de' exaudit citius p̄ces bonoz q̄
maloz. Et tūc vltari' d̄. qz baptizatus nec meliorat̄ nec peiorat̄ p̄ bap-
tizantē dūmō formā s̄boz obseruat. qz efficacia baptismi p̄sistit in sacra-
mento et non in baptizante siue in sacerdote.

.i. nullus puer sp̄ sancto baptisate

Nullus abortiuus. nullus nisi fonte renatus

.i. in cimiterio

.i. testatur

Infra sancta loca sepeliri debet vt ait lex

.i. puez nō mortuū gignit .i. puer

Uxor abortiuum tua si parit ille licet sit

.i. pui t̄pis

in puerperio

Temporis exigui. legem seruabit eandem

sp̄ legē

sp̄ puerū

genuisset

Quam p̄seruaret si maturum peperisset

¶ Hic autor ponit sc̄dam cautelā circa baptismū oñdēs q̄d d̄z fieri circa
pueros abortiuos in baptizādo z h̄ p̄ modū doctrine q̄ talē. si aliq̄s puer
abortiu' morit̄ nō baptizat̄ tūc tal' nō d̄z sepeliri i cimiterio. qz sicut lex z
ius canonicū dicūt. tūc null' d̄z sepeliri in cimiterio nisi fuerit baptizat̄

¶ Deinde subdit magister ponēdo aliū documētū circa baptismū oñdēs
quātr̄ p̄sone imp̄gnate se debeāt regere p̄ptū. z d̄t qz si aliq̄ mulier gene-
rat puez abortiuū ita qz añ matur' t̄ps puer de matrice exiit. tunc ista
mulier custodiat t̄ps puerperij q̄draginta dieb' ac si puez matur' gñass̄
¶ Notādū p̄mo circa lram. qz abortiu' ē puer q̄ nōdū p̄pleuit t̄ps na-
turale sue gñatōis vt si gñaref̄ aliq̄s puer z nōdū t̄ps naturale p̄pleuiss̄
ille puer diceref̄ abortiu'. vñ t̄ps naturale gñatōis. vt cōiter st̄ nouē mē-
ses. mō si puer gñat̄ in septimo vel octauo mēse tūc gñatō d̄z rep̄tina. et
puer generatus d̄z abortiuus. et talis puer abortiuus nō debet sepeliri in
cimiterio si mortuus est post qd̄ abscindit̄ ab vtero materno. si aut̄ viuū
et postea baptizet̄ et tūc post h̄ morit̄ tūc in cimiterio est sepeliendus.

¶ Sc̄do notādū. qz qñ abortiu' generat̄ h̄ est dupl'r. vlt̄ ei ille ē aiat' vel
nō. si nō est aiat' tūc nō d̄z sepeliri i cimiterio. Rō est. qz null' ē sepeliēd'
in cimiterio nisi h̄ō. s̄ ille nō est h̄ō. ḡ etiā nō est sepeliendus in cimiterio

¶ Si at̄ talis abortiu' est aiat' h̄ est dupl'r. vel ei ille ē baptizat' vlt̄ nō. si est
baptizat' tūc sepelit̄ i cimiterio. Si nō ē baptizat' tūc n̄ sepelit̄ i cimiterio

¶ Tercio notādū. diceret̄ q̄s. si mulier morit̄ in ptu añq̄s puer exit vte-
rū maternū qd̄ ibi ē faciendū an fruct' cū matre d̄z sepeliri aut̄ nō. Ad h̄
rūde f̄ qz talis mulier debet diuidi z fructus viuus debet eximi ita qz sal-
uabit̄ in vita. z p̄ h̄ tūc fruct' d̄z baptisari. mat' at̄ d̄z in cimiterio sepeliri

¶ Quarto notādū. vñ h̄ est qz pueri nō baptizati nō dñt i cimiterio se-
peliri s̄ extra cimiteriū. Rō ē. qz q̄ nō intrāt regnū celoz nō dñt locari inf̄
corpa fidelīū. qz infidelīū cū fidelib' nō erit p̄mixtio. s̄ aie taliū puerozum
nō pueniūt ad regnū celozū. qz dixit xp̄s ad nicodemū. nisi q̄s renat' fue-
rit ex aq̄ z sp̄uscō nō intrabit in regnū celoz. iō nō dñt locari inf̄ corpa fi-
delīū defunctoz. Ex illo correlative sequit̄. si puer morit̄ anteq̄ baptisans

Folio xlvij

proficit formā v̄boꝝ dato q̄ incepisset adhuc aīa illa? pueri nō saluabit. q̄a
nō esset inersus ter in aq̄. nec etiā baptisat? p̄ formā p̄pletā req̄sitā ad sa-
cramētū baptisimī. S; diceret. q̄ est rō q̄ pueris nō d; denegari baptisimū?
p̄t manifestū p̄cūm p̄entū R̄ndet q̄ rō ē ista. q̄ in iudicio dei z ecclie puer
er nō portabit iniquitatē patris nec ecōuerso. vñ apls. Opa ei illoꝝ sequū-
tur illos. Et d; notant in iudicio dei. q̄ in iudicio tpali q̄nq; tenet oppo-
sitū. z ḡ sacerdos baptisās puez cū p̄cubinis nō d; nimū indagare q̄ z
q̄les sūt p̄ntes eius. q̄ als sacerdos in baptisando male p̄cederet. Ex illo
manifeste p̄cludit q̄ sacramētū baptisimī nulli ē denegādū. Et rō est ista
q̄ illd̄ sac̄m̄ ē dignissimū quo ad magnā necitatē. ex q̄ est ianua oīm alioꝝ
sac̄oꝝ ad vitā eternā z magis necariū. lz ei sac̄m̄ eucharistie sit dignius
q̄ ad sc̄itatē q̄m̄ p̄ oīb; sacramētis includit. z sac̄m̄ p̄firmatiōis q̄ ad p̄so-
nā a q̄ p̄cedit. q̄ p̄firmatio fit a sol̄ ep̄is. z sic de alijs sacramētis. vt p̄us
dem̄ est. tū sacramētū baptisimī ad oīa sacramēta est plus necariū. q̄ sine
¶ Quinto notandū. dubitabit q̄s. vtz ne for̄ (ip̄o nullus p̄t saluari
ma baptisimī possit viciari. Ad hoc r̄ndet. q̄ forma baptisimī p̄t viciari
sex modis. p̄mo q̄tum ad mutatōem. sc̄do q̄tum ad corruptōem. tertō
q̄tum ad additōem. q̄rto q̄tum ad subtractōem. quinto q̄tū ad interpo-
sitōem. sexto q̄tū ad trāspōnem. Nā p̄mo viciat q̄tum ad mutatōnem
plurib; modis. Primo. q̄ si aliquis baptisaret sic. ego baptiso te in noīe ge-
nitōis et geniti z p̄cedētis ab vtroq; tūc talis puer nō eēt baptisat? Et
rō ē. q̄ talis baptisans nō seruat formā a ch̄risto institutā q̄ est hec. ego
baptiso te in noīe patris et filij z sp̄itus sancti. q̄ habet p̄ br̄m̄ Matheū.
Quis docete oēs gētes zc. Sc̄do viciat q̄tū ad mutatōem sic. vt si ali-
quis baptisat sic d̄do. ego baptiso te in noīe oīpotētis z sapientis z be-
nigni dei. tūc tal̄ puer etiā nō est baptisat? z rō ē ista. q̄ tal̄ nō baptisat in
noīe triū p̄sonaz. q̄ sic pater cōipotēs fili? etiā est oīpotēs z s̄l̄r. s̄i vt ha-
bet in cimbalō arhanasij vbi d; Oīpotēs p̄z op̄s fili? op̄s sp̄us sc̄us. Et
sicut p̄z ē sapiēs sic fili? et sp̄us sc̄us. s̄l̄r sicut p̄z est benigni? sic fi. z. s̄l̄. Ter-
cio viciat q̄tū ad mutatōem sic. vt si aliq̄s baptisaret sic d̄do. ego baptiso
te in noīe paternitatis z filiatōis et sp̄us sc̄i. tūc etiā talis nō eēt baptisat?
q̄ illa forma nō est ab ecclia instituta. Sc̄do baptisimus viciat q̄tū ad
corruptōem. et tal̄ est duplex. vñ em̄ mutat sensum vel nō. si mutat sensuz
tūc tal̄ puer nō est baptisat? vt sic d̄do. ego baptiso i noīe patras z filias
et sp̄itus sanctas. et h̄ est vey. si h̄ nō fit ex simplicitate. q̄ si ex simplici-
tate ita diceret z nō p̄intēderet errozē tūc puer eēt baptisat? Si at̄ nō mu-
tat sensuz. vt si aliq̄s eēt balbutiēs z ipedit? in lingua z baptisaret puerū
ita q̄ nō posset v̄ba exp̄mere tūc tal̄ puer eēt baptisat? Tertio baptis-
mū viciat q̄tū ad additōem. et tal̄ est duplex. q̄dā mutat intellectū z q̄dā
nō. mō si aliq̄s baptisaret sic d̄do. ego baptiso te i noīe pa. z fi. z s̄l̄. z sc̄i ni-
colai et sc̄e katherine. et tū eḡ crederet q̄ iste puer sine hac additōe nō eēt
baptisat? tūc tal̄ baptisimū nō valeret. q̄ baptisans addit sup̄flua. Si at̄
nō credit et facit h̄ ex pura simplicitate tūc puer est baptisat? Quarto
viciat q̄tū ad subtractōnem. vt q̄n̄ aliq̄d subtrahit de foza baptisimī. vt
d̄do. ego baptiso te in noīe p. z fi. omittēdo ly sp̄us sc̄i tūc tal̄ puer nō esset
baptisat? Quinto viciat q̄tū ad interpōem. z tal̄ interpō ē duplex. nā q̄dā

Summula Raymūdi

est necessaria. et q̄dā nō. p̄ p̄mā nō variat̄ baptismus. sed p̄ sc̄dam. **Ex¹⁹**
de p̄ma. vt si aliq̄s baptisaret sic d̄do. ego baptiso te in noīe patris et sibi
euenerit tussis. tali cessante vlt̄erī⁹ diceret. et filij z sp̄ū sancti. tūc adhuc
puer esset baptisatus. **Exēplū** de sc̄da. vt si aliquis diceret. ego baptiso te
in noīe patris et filij z faceret tūc imp̄ōnem z diceret ad ministrū suum.
porrige mihi librū vel aquā calidā z postea submergeret z diceret z sp̄i
ritu sc̄i. tūc talis puer non esset baptisatus. **Et rō** est. qz ibi forma baptis
mi esset p̄fracta ¶ **Sexto** viciatur baptismus quātū ad transpositionē.
vti si aliquis sic baptisaret in noīe p̄ris z filij et sp̄ū sc̄i ego baptiso te. et
si aliquis hoc faceret ex simplicitate et deuotōne tūc talis puer creditur
eē baptisatus. Si aut̄ nō faceret ex simplicitate sed p̄pter hoc q̄ velit in
ducere errozē. tūc talis puer nō est baptisatus **Sed** p̄ noīa z v̄ba trāspo
sita idē f̄cant. q̄ videtur q̄ talis puer sit baptisatus **Ad hoc r̄ndet̄** q̄ ill
ud dictū. **Aristo.** sc̄do perihermenias habet veritatē in logica de p̄pōibz
nō at̄ in theologia. qz theologia nō restringitur per istas regulas

¶ Item notādū circa formā baptismi. Si diceret aliq̄s. sic baptisando
puerū. ego baptiso te in noīe christi. tūc dubitat̄ vtrū talis puer sit bapti
satus aut nō. **Et** videtur q̄ sic. qz ita baptisauerunt discipuli in p̄mitiua
ecc̄ia. s. in noīe christi. Quoz successores sunt sacerdotes. q̄ videt̄ q̄ tal
puer sit baptisatus. **Ad hoc dubiū r̄ndet̄.** q̄ talis puer nō est baptisatus
Et ad rōnem q̄ illud fuit necesse in p̄mitiua ecc̄ia. qz quicūqz p̄fitebat̄
hoc nomē christus ille baptisabatur a discipulis. sic at̄ nō est nūc. qz iam
debet teneri forma ip̄ius ecc̄ie de q̄ prius dictum est. **Alij** aut̄ sic dicunt.
q̄ talis puer nō sit baptisatus. et rōem h̄ac assignāt. **Quia** ille sic baptis
sans peccat p̄tra formā baptismi institutā a sanctis patribz

¶ Ultimo notandū. diceret aliq̄s sic baptisando. ego baptiso te in nos
mine trinitatis vel in noīe triū personaz. Tūc dubitat̄. vtz talis puer eēt
baptisatus vel nō. **R̄ndetur** q̄ talis puer nō esset baptisatus **Et rō** est
ista. qz illanō est forma quā iesus christus instituit. vt habetur **Mathei**
vltimo **Quantes** docete omnes gentes zc. **Sed** tñ sc̄a trinitas ita bene
simplicite potest inuocari

.i. infantem sp̄ sacro tribz vicibz

Si puerum mergis in fonte ter et nihil addas

.i. forme baptismi .i. nō baptisatus

Verborum forme. manet illotus puer iste

p̄ licet sp̄ alter sp̄ baptismi

Quāuis assistat qui verborum seriem dat

¶ In ista pte inḡr ponit q̄rtū documētū de ip̄so baptismo dicēs **Si** aliq̄
quis baptisaret puerz. et mergeret ip̄m tribz vicibz et omitteret formā
verborū ille puer nō esset baptisatus. et q̄ plus est si vnus astaret q̄ p̄
ferret formā verborū adhuc puer non esset baptisatus **Et ratio** lrē ē ista.
qz si alter diceret v̄ba. tūc illa verba nō p̄ficerēt nec aliquē effectū indu
cerēt. qz d̄t b̄tūs **Augu.** appone v̄bū ad elementū tūc erit sacramentū. et
sic ille baptisans si omitteret verba tunc maneret solum aqua

¶ Circa irām notādū. autor d̄t in lr̄a. si puer immergit̄. et verba nō p̄f̄

Folia xlviii

nuntur. tunc talis permanet non baptizatus siue illotus **Pro quo**
Sciendum primo quod tria requiruntur circa baptismum. Primum est debita
verborum platio. Secundum est ipsius infantis immersio vel aque superfusio. Ter-
cium est intentio. scilicet ut ipse baptizans intendit facere id quod facit ipsa ecclesia. et
si unum illorum defuerit tunc baptismus vitiosus. id est quod ipse puer manet ibaptizatus
Notandum secundo per modum dubij. et ponatur casus quod sint duo homines quorum
unus immergat puerum et alter proferat verba. et ponatur vitiosus casus possibilis quod
hoc fit tempore necessitatis. ita quod sint duo sacerdotes quorum unus est factus mutus et
ille immergat puerum. et alter sit carens manibus. et ille formam verborum proferat. tunc
dubitatur utrum talis puer sit baptizatus an non. **¶** Et videtur quod talis puer sit
baptizatus. quia sine isto sacramento nullus potest saluari. ut patet ex dicto euangelij
supra allegato. Respondetur ad hoc dubium secundum Richardum in iij. quod de lege tunc talis
puer non est baptizatus. quia ad baptizantem tria requiruntur. Primum quod ibi sit
debita verborum platio. Secundo quod immergat. Tercio quod intendat facere hoc quod ec-
clesia facit. modo cum unum illorum defuerit tunc puer non est baptizatus. sed in presenti casu
si unum illorum deest. scilicet debita verborum platio. sicut in mutis. ergo talis puer manet
non baptizatus. Alij autem doctores respondet quod ideo talis puer manet ibap-
tizatus. quia immersio et platio verborum debet fieri ab uno. sed sic non fit hoc. ergo et
Tercio notandum. ponatur quod duo circa fontem proferrent verba sic quod ambo
dicant. ego baptizo te in nomine patris et filij et spiritus sancti. et unus solum immergat
Tunc dubitatur utrum talis puer est baptizatus. **¶** Et videtur quod non sit baptizatus
quia vel illi dicunt nos baptizamus te in nomine pa. et fi. et sp. vel dicunt ego baptizo
te in nomine pa. et fi. et sp. Si primo modo tunc non habet debita forma baptismi
quam christus instituit. Si secundo modo tunc puer bis baptizaretur. et quia baptismus est sa-
cramentum irreiterabile. ergo videtur quod talis puer non sit baptizatus. Ad hoc du-
bium respondetur quod talis puer est baptizatus. Sed tunc ad rationem dicitur. quoniam dicitur vel
debet dici nos vel ego. Respondetur quod non dicitur nos. sed quilibet illorum dicat. ego
baptizo te etc. Et sic iste vicinus proferens verba et cum hoc immergens
baptizat. Sed tamen hic quidam respondent sub cautela sic. quod si unus citius diceret
ego baptizo te quam alter. tunc ab illo qui citius diceret talis puer esset bapti-
zatus et non ab alio. quia sacramentum baptismi est irreiterabile. Sed hoc non
bene valet. quia si astans diceret citius illa verba et non immergeret. tunc ipse puer
non baptizaret. sed solum immergens.
¶ Quarto notandum. utrum iudeus vel infidelis potest baptizare. **¶** Et videtur quod
non. nam quicumque est percussus ab ecclesia ille non potest baptizare. sed iudeus est huius-
modi. ergo etc. Consequentia tenet de se. similiter et maior. Sed minor patet
per dictum prophetam. ubi dicitur. Nolite sanctum dare canibus. **¶** Sed in oppositum est au-
toritas patens per illud quod prius dixit a quocumque posse sumere baptismum. Ad illud
dubium respondetur. quod ipse iudeus potest baptizare. quia eodem modo valet baptis-
mus collatus per malum sicut per bonum. et baptismus non est ministerii proferentis. sed
christi. et hoc est verum si ipse intendit facere hoc quod intendit ecclesia facere. et cum
hoc proferret debitam plationem verborum et immergat puerum. ita tamen quod hoc permittit
ab ecclesia tempore necessitatis siue causa necessitatis. quia sine isto sacramento nullus potest sal-
uari. Sed tamen ipse iudeus non potest baptizare ex officio et ex autoritate. ut pro-
bavit argumentum. **¶** Sed tunc ad rationem autoris hic in littera dicitur quod autoritas eius
intelligitur de articulo mortis. sed non quo ad autoritatem vel quo ad officium

Sūmula Raymūdi

Alij aut aliter rident ad rōnem. q̄ aliques esse p̄cisum ab ecclesia intelligit̄ dupl̄r. Uno mō quo ad vinculū charitatis. sic ipse iudeus p̄cisus ab ecclesia romana est. Alio mō quo ad vinculū vel vnionē baptismatis. et sic ipse iudeus nō est p̄cisus ab ecclesia.

¶ Ultimo notandū p̄ modū dubitatōis. vtrū diabolus posset baptizare aliquē. **¶** Et arguit̄ q̄ sic. qz q̄cūq̄ debite. p̄fert v̄ba z alia req̄sita b̄n̄ facit ille p̄t baptizare. sed diabolus p̄t oīa ista facere. euz ipse vocat̄ mille artifex. q̄ p̄t baptizare. Ad hoc dubiū rident̄ q̄ diabolus nullū p̄t baptizare. et hoc p̄bat̄ aliquibz rōnibz sic. Prima est. q̄cūq̄ baptizat ille p̄tendit bonū et h̄z debitā formā v̄borz z oīa nec̄ario requisita ad tale officium sed diabolus nō est hmōi. q̄ zc̄. **¶** Alia rō. nullus p̄t baptizare nisi hō. nam dñs dixit in euāgelio. Ite docete om̄es gentes. z illa v̄ba dixit discipulis suis z successoribz discipulorz. sed diabolus nō est hō neq̄ successor discipulorz. q̄ nō p̄t baptizare. Tercia rō seq̄tur ex p̄ma z est ista. oīs baptizās d̄z p̄tendere bonū. sed diabolus nō p̄tendit bonū. cum sit sp̄s malignus. q̄ etiā nō d̄z baptizare. **¶** Et licet diabolus diceret debitā formā v̄borū. tñ in hac forma nō p̄tendit bonū. ergo nō baptizat. **¶** Sed diceres. quare hō baptizat z nō diabolus. Respondet̄ q̄ ideo. qz sicut hō fuit causa mortis vel sicut hō mortificatus fuit p̄ hominē. ita debet viuificari z recōsiliari p̄ hominē z non p̄ diabolū. seu p̄ sp̄m malignū. ergo baptizat hō z nō diabolus. **¶** Alia rō. qz sicut hō est cā generatōis realis. sic etiā d̄z cā generatōis sp̄ialis. sc̄z christus p̄ncipaliter a quo sacramēta fluxerūt cuius minister est hō sacerdos. q̄ hō baptizat z nō diabolus. **¶** Sed tūc ad rōnem quā d̄z. qui p̄fert v̄ba z oīa que requirūtur ad baptismū ille baptizat. sed diabolus p̄t facere hmōi. q̄ zc̄ maior est neganda. qz ibi maxime requirit̄ intentio bona. mō notū est q̄ diabolus nō intendit illud quod ecclesia intendit. ergo nō potest baptizare.

.i. puer. s̄c̄ baptismatis	.i. effunde. s̄c̄ baptismatis
Infans in fontem si stercozat	eijce fontem
s̄c̄ infans	s̄c̄ fontē
	.i. nō est faciēda effusio

Si dimittit in hunc vrinam questio non est.

¶ In ista pte determinat de negligentia recuperāda circa fontē baptismi. Et diuidit̄ illa pars in duas. In p̄ma facit hoc qd̄ dictū est. In sc̄da docet sp̄aliter ql̄iter pueri sint baptizādi. Sc̄da ps ibi (Inuēto puero) Prima ps adhuc in duas. naz p̄mo facit autor qd̄ dcm̄ est. Sc̄do ponit tres cautelas circa negligentia baptismi obseruādas. ibi (Si puer egredit̄) Quātū ad p̄mū autor vult. si aliquē puerū p̄tingit in fontē baptismatis stercoza mittere. tūc talis aqua est effundenda. Sed si aliq̄s puer in hāc aquā baptismatis vrinaret. nō est nec̄ariū ipam effundere.

¶ Circa litterā p̄mo notādū. q̄ l̄ra d̄t notāter. aqua baptismatis d̄z effundi. et hoc est intelligēdū de casu p̄dicto. puta dū ip̄e puer emittit stercus in fontē ipsius baptismatis. Et hui⁹ rō est. qz puer baptizandus d̄z baptizari in mūda aqua. vt habet̄ ex dictis Ezechie. xxxvi. vbi d̄t. et effundam sup̄ vos aquā mūdā z mūdabimini ab om̄ibz inq̄namentis. s̄z si puer stercozizat in aquāz tūc nō esset mūda. et ideo talis aqua debet effundi.

Folio elix.

anteq̄ alij pueri in aqua illa baptizantur.

Secundo notādū q̄ hic aliq̄ doctores dicūt q̄ tota aqua nō est effundēda in casu p̄dicto. sed t̄m hoc stercus cū modica aqua. sed hoc nō videt̄ eē de int̄tōe auctoris. z ideo aqua totaliter d̄z effundi z secrete de nouo alia p̄secrari in fonte. ¶ Sed diceret aliq̄s t̄m solū in festo pasche z penthecostes d̄z fieri p̄secratio baptismatis. vt illud p̄z ad nostrā exp̄ientiā. q̄z videmus solū hoc fieri annuatim in ecclia dei p̄ illa festa. R̄ndet̄ q̄ nō soluz in festo pasche z penthecostes p̄t p̄secrari baptismus. s̄z etiā in q̄cūq̄ alio tēp̄ore. sed t̄m hoc debet fieri secrete ne oriatur scandalū in populo.

Tercio notādū. in euāgelio d̄z nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aqua z sp̄s̄ sancto nō p̄t intrare regnū dei. Jo. iij. Ex isto dicto colligit̄ q̄ nemo p̄t saluari absq̄ isto sacramēto sc̄z baptismatis. ¶ Ibi aliq̄s posset dubitare vtrū possimus sine baptisate saluari. Et videt̄ q̄ nō. vt patuit ex dicto euāgelij iam p̄allegato vbi d̄z. nisi q̄s renat⁹ fuerit zc. ¶ Sed in oppositū arguit̄ sic. sancti innocētes nō fuerūt baptizati in aliquo liquore aqueo. z t̄m saluati sunt. ¶ Itē ex alio grāmatici z rhetores quos p̄uertit beata virgo katherina nō sunt baptizati in aliquo liquore. z t̄m salui facti s̄z. Itē beata v̄go maria nō est baptizata in aliquo liquore. z t̄m salua facta est. id illud dictū euāgelicū p̄us allegatū apparet falsum. ¶ Ad hoc dubiū respondendo dicat̄. q̄ baptismus est triplex. de quo p̄us dictū est. sc̄z fluminis. fluminis. et sanguinis. vt habet̄ de p̄se d. iij. baptismi vicē. Ex hoc dicto p̄z q̄ sancti innocētes sunt baptizati in sanguine. nō loquēdo sed moriendo p̄fessi sunt z fide catholica dotati. cū qua vitam eternā meruerūt. Sed v̄go maria fuit baptizata in sp̄s̄ sancto. q̄d p̄z in euāgelio Lu. ij. vbi d̄z sp̄s̄ sanctus sup̄ueniet in te. Sed rhetores z doctores quos sc̄ta katherina p̄uertit sunt baptizati igne z sanguine. Et in autoritate euāgelica iam p̄allegata ly (et) debet glosari p̄ vel. vt dicendo sic. nisi quis renatus fuerit ex aqua et. id est vel sp̄s̄ sancto. nō potest intrare regnū celoz. ¶ Uei intellige q̄ hoc sit solum tempore oportuno. sed t̄p̄e ncc̄itatis solum fit per spiritum sanctum.

Ultimo notandū p̄ modū dubitatōis. vtrū q̄s seipm possit baptizare. ¶ Et videt̄ q̄ sic. nā d̄z de quodam iudeo q̄ ipse seipm baptizauit t̄p̄e ncc̄itatis. z salu⁹ fact⁹ est. igit̄ videt̄ manifeste q̄ aliq̄s p̄t seipm baptizare. ¶ R̄ndet̄. q̄ nullus p̄t seipm baptizare. vt p̄z extra de bap. z eius esse. debitū. q̄z iste q̄ seipm baptizat non p̄t seruare debitā formā. q̄z ncc̄ario requirit̄ diuersitas p̄sonarū. sic q̄ ibi sint plures p̄sone. quaz p̄ma intelligit̄ in illo p̄noie (ego) et secūda in illo p̄noie (te) Et hoc manifeste declarat̄ in sibi. Nā sicut in generatōe reali est. pariformiter etiā est in generatōe sp̄iali. sed in generatione reali homo non potest seipsum generare. igitur in generatōe sp̄iali nullus homo potest seipsum baptizare. Quaz vero est nota per sufficientem similitudinem. Sed minor p̄z de se. q̄z si sic tūc idem esset generans et generatum. causa et causatū. z esset aliqd̄ anteq̄ fieret. z sic idē generaret seipm. q̄d est falsum z p̄tra omnes p̄hes. ¶ Sed tūc ad rōnem q̄ d̄z de iudeo q̄ seipm baptizauit. r̄ndetur q̄ hoc nō fuit p̄ baptismū fluminis. sed plus p̄ baptismū fluminis. q̄z ipse habuit tantā p̄triciōem ita q̄ deus remisit ei omnia peccata sua.

Sūmula Raymūdi

^{i. infans exit} ^{disposit^o ad mortē}
Si puer egreditur ventrem matris mortuus
^{nō pōt gñari i. totaliter}

Et nequeat nasci totus. pars corporis illa

^{s^c tale mēbz pueri} ^{psuetudo}
Si caput est ter aqua baptizetur. velut est mos
^{s^c in partu} ^{s^c matre}

Si mater moritur puer excidatur ab illa

^{debilis. i. puer nō debito tpe nat^o} ^{.i. aq^o}
Infirmus vel abortiuus baptismatis vnda
^{i. aspgat} ^{.i. nō baptisatus}

Ter perfundatur. ne non merfus moriatur

^{i. pgelata} ^{s^c aq^o} ^{scz q^o puer aspgat tribz vicibz cū aq^o}
Si glaciata sic bec forma teneas modo dictam

¶ Nūc autor ponit secūdū documētū in quo docet negligentā quādā
recupare circa baptismū. et vult tātū. Si puer vel infans q^o d^o nasci egres
dit de ventre siue de vtero matris morte puent^o. z nō pōt totus nasci. q^o d^o
tūc est faciendū q^o ille puer nō asscriberet^o damnatōi. Ad hoc d^ot autor in
littera q^o ps illi^o pueri q^o est egressa. scz caput z nō pes vel aliud mēbz. tūc
tale caput z nō aliud mēbz debet tribz guttis aque aspergi apposita debi
ta verborū forma ad baptismū requisita. tūc erit baptisatus. Qu^o autē de
bet caput aspergi z nō aliud mēbz. rō est ista. qz in capite conueniūt q^o rōz
sensus hoīs z tota virtus viget in capite. et ideo caput tanq^o mēbz d^o q^o
nūc debet aspergi tribz guttis aque z nō totaliter pfundi. ne p^o tantā for
titudinē aque z effusionem illi^o puer decederet. qz si sic. tūc ille qui puerū
baptizaret fieret homicida. ex eo q^o forte talis puer vixisset quē vt sic et ni
mia interfecit pfusione. Deinde autor subdit aliud documētū dicēs q^o
si mulier impregnata morifita q^o puer in ipsa viuat. tūc ille puer d^oz exemi
ab ipa z debet aspgi tribz guttis aque ne moriat sine baptismō. habita tū
debita vborū forma ad baptismū requisita Rō huius est. qz talis puer nō
est valde fortis. si ergo totus mergeret^o in aquam tūc possz causam mortis
inire. et sic illud q^o est in remediū inuentū puerteret^o in suppliciu. Deins
de autor iterū subdit aliud documētū dicēs. si sacer fons fuerit glacialis
et pgelatus. tūc ad baptizandū puerū d^oz teneri forma p^o dicta. scz q^o talis
puer aspergat^o tribz guttis aque. z baptizans dicat. ego baptizo te in noīe
patris et filij z spūs sancti. et hoc ppter rōnem p^o dictam. scz ne hoc q^o
est in remediū inuentū puerteret^o in suppliciu

¶ Circa litterā notādū. nam sicut in littera habet^o de egressu pueri ex
vtero materno p^o aliter. ita q^o debeat aspgi z baptizari statim si debilis ē
Et h^o tūc dubitat^o vtz puer i vtero materno possit baptizari ¶ Et videt^o
q^o sic. qz aliqs scificat^o in vtero. q^o etiā pōt aliqs baptizari i vtero Tenet p^ona
p^o locū a maiori. qz si illud q^o min^o videt^o inesse inest. q^o illud q^o magis v^o
det inesse inest. sed maior est grā sanctificatōnis q^o grā baptismatis. q^o zē.
D^ons pbat. qz scūs ioānes in vtero matris fuit scificat^o Luce. ij. zc. Res

Folio .1.

spondet q̄ nullus in vtero p̄t baptizari ¶ Un̄ est sciēdū. q̄ generatio est duplex. q̄dā est in vtero. z q̄dā ex vtero. generatio ex vtero est q̄n aliq̄s nascit̄ in natiuitate. siue q̄n aliq̄s liberaf̄ ex diabolica potestate. z h̄ fit in bapt̄ismo ¶ Q̄n aliq̄s in vtero nascit̄ tūc adhuc fili⁹ ire est. z ḡ statim cū nascit̄ ex vtero d̄z baptizari z nō in vtero. Rō est ista. qz fm̄ euāgelicā veritatez p̄us d̄z in vtero nasci. z post renasci in bapt̄ismo. ¶ Et p̄ hoc ad rōnem d̄z q̄ aliq̄s sanctificat̄ in vtero hoc est ex lege spēali. sed q̄ aliq̄s baptizat̄ h̄ est ex lege cōi. Et tūc generatio est in vtero q̄n ip̄a aīa infundit̄. et hoc ex eo. qz sacramēta vim sacrificādi nō habent nisi p̄ tractū q̄ nō sit ad puulū in vtero existentē. ḡ requir̄ opatio ministri. vt infra patebit

¶ Secūdo notādū. ex l̄ra hic habet̄ de p̄te egressa. ex hoc dubitat̄ vtz puer t̄m in p̄te p̄t baptizari. z posito q̄ sic. tūc vlt̄erius dubitat̄. vtz ille puer in p̄te p̄ncipali baptizat⁹ post totalē generatōem debeat iterū baptizari. vel vtz iste bapt̄ism⁹ sibi sufficiat ¶ Ad hoc r̄ndet̄. si non totus puer est egressus. s̄z solūmō ps p̄ncipalis sicut caput. tūc talis puer d̄z baptizari. et hoc cū debita forma v̄boz bapt̄ismi. z h̄ in capite. ¶ S̄z diceret̄. q̄re solūmō caput d̄z baptizari. Ad hoc r̄ndet̄ vt supra dictū est. q̄ hoc est iō qz in ista p̄te s̄z oēs sensus tā exteriorēs q̄ interiorēs. Sensus em̄ exteriorēs sunt q̄nc̄. s̄z visus auditus zc̄. s̄z ibi sunt sensus interiorēs. s̄z sensus cōis. phantasia. zc̄. et ip̄e infans plus tenet̄ baptizari ī capite q̄ in alijs p̄tib⁹ corp̄is ¶ Et sic finaliter r̄ndet̄ ad q̄sitū. s̄z q̄n q̄rebat̄ vtrū puer baptizat⁹ ī p̄te postea debeat baptizari in toto. et dicat̄ q̄ sic. s̄z q̄ post ea in toto est baptizandus. t̄m sub tali cautela v̄boz. s̄z si nō es baptizatus ego baptizo te in noīe patris z filij z sp̄s̄ sancti zc̄

¶ Tercio notādū. autor d̄t in l̄ra q̄ puer d̄z excidi a matre. ex h̄ dubitatur. vtz puer d̄z excidi a p̄te viuēte. vel agonizāte. vel moriēte. ¶ R̄ndet̄ si mater viuūt puer nō d̄z excidi ab ea. qz nō s̄z faciēda mala vt eueniāt bona. se d̄ si mater mortua est. z p̄cipit̄ q̄ puer ī vtero materno adhuc viuūt tūc obstetricib⁹ dat̄ talis cautela. s̄. q̄ matre mortua īmediate ap̄iat̄ ei v̄olēter os ne puer moriat̄. qz ex q̄ puer viuūt in vtero mat̄no indiget īsp̄ratōe z respiratōe. ideo os m̄ris d̄z ap̄iri donec puer ex vtero excidet̄.

¶ Quarto notādū. nam ex littera etiā habet̄ q̄ si puer sit infirmus vel debilis seu abortiu⁹. tūc nō debeat mergi in fontem. sed debeat aqua fontis aspergi ne sacramentū salutis fieret sacramentū picl̄itātōis. qz p̄ talē īm̄ersionē forte puer moreret̄. ne ergo hoc p̄tingat dat̄ illa cautio. s̄z q̄ talis puer aspgatur trib⁹ guttis aque sacri fōtis ¶ Ex quo tūc sequit̄ correlatiōe q̄ īmersio aque non est nec̄aria. ex eo q̄ puer abortiu⁹ vel alius puer infirm⁹ p̄t aspgi cū aqua. ¶ Un̄ sciēdū q̄ talis īmersio siue aspsio h̄z fieri trib⁹ modis. Primo qz talis puer baptizat̄ in noīe trinitatis ad designandū q̄ tres sunt p̄sone in vna vera essentia. Secūdo ideo īmergit̄ ter. qz bapt̄ism⁹ delet om̄e p̄ct̄m. nō p̄ct̄m vel p̄mittit̄ cogitatōe. vel loquūz tōe. vel ope. ideo in signū illius puer trib⁹ vicib⁹ in fontē īmergit̄ vel trib⁹ guttis aspgit̄. Tercio ideo īmergit̄ ter p̄ter transgressionē triplicis legis s̄z legis nature. legis moysayce. z legis euāgelice

¶ Quinto notan̄ q̄ tria dant̄ in bapt̄ismo. s̄z character indelibilis. restitutio inocētie. z gr̄a. Tūc ex hoc querit̄ an illa tria om̄ib⁹ equaliter dētur

Sūmula Raymūdi

vel ne. ¶ Ad hoc respondetur. q̄ illa duo. scz character indelibilis z restitū
tutio innocētie datur oīb; equaliter. sed terciū scz gratia. datur inequa
liter. qz gratia duo facit. nam delet pctm̄ z p̄fert humilitatem. et vni plus
delet inq̄stūm parentes eius plus in peccato originali sunt cōvoluti. z sic
tūc etiā plus disponit vnum ad humilitatem q̄ reliquum. s̄m q̄ subiectū
recipiens sit dispositum

¶ Ultimo notādū p̄ modū dubij. vtrū vnus potest baptizare duos si
mul. ¶ Et videtur q̄ sic. qz si duo homines essent simul p̄nxi et haberent
duo capita z quatuor manus. z cū hoc haberēt dispōnem duoz corporū
tūc illi essent simul baptizandi. z tūc nō esset ibi vnus homo q̄uis in cor
pore videt vnus spēalis homo esse. quare sequitur q̄ rōne illius p̄nxiōis
sunt simul baptizandi. ¶ In oppositū arguit sic. si duo simul baptizarent.
tūc forma baptismi infringeret. qz diceret. ego baptizo vos. sed hoc nō de
bet fieri. ergo nec duo simul sunt baptizandi. ¶ Pro isto dubio est sciēdū
q̄ si ita esset monstrū vt casus d̄t tūc illi sunt baptizādi sub tali cautela q̄
īpe sacerdos dicat sic. Si vnus es hō baptizo te in noīe patris z filij z spī
ritus sancti. sed si sunt duo hoīes dices ego baptizo vos in noīe p̄ris z filij
et spūs sancti. de isto dubio latius dices infra

.i. repto illi sacri .i. fauor

Inuento puero baptismi gratia detur

s̄ gra baptismi s̄ baptizādi

Si data nescitur. verborum forma sit ista

s̄ forma s̄ vba

Qua pueros omnes baptizas. attamen ista

.i. p̄ponere

Si non es baptizatus premittere debes

s̄ sequētia p̄locare .i. doctoris

Ista volunt aliqui premittere verba magistri

s̄ infante

Non te baptizo. sed si non es baptizatus

s̄ ego sacerdos

Tunc te baptizo in nomine. p. et. f. et. ss.

¶ Dic autor docet spēaliter quō pueri inuenti debent baptizari de q̄b;
dubiū est vtrū sint baptizati vel nō. et ponit triplicē formā Prima forma
est talis. vt dicūt q̄dā magistri. q̄ tales pueri debēt baptizari sub ista for
ma qua pueri oīes baptizant. scz ego baptizo te in noīe patris z filij z spī
ritus sancti. ¶ Et huius rō est. qz dubiū est vtrū talis puer sit baptizat⁹ vel
nō. et ergo in dubijs semp certior z melior modus est tenēdus. qz melius
est puerū bis baptizare q̄ ipm̄ ch̄ristianū ignorare. Secūda forma est ta
lis. vt si dicat. Si nō es baptizatus tūc ego baptizo te in noīe patris z fi
lij z spūs sancti. Rō huius est. qz si nō p̄poneres illa vba. scz si nō es bap
tizatus. tūc puer si p̄us esset baptizatus z mō iterū baptizaret. tūc sic in eo
baptismus reiteraret. qd̄ est. phibitū in iure. z quicūq; hoc faceret studi
ose pro heretico esset habēdus. Tercia forma est. q̄ sic dicatur. ego nō ba

Folio li

ptizo te si tu es baptizat⁹. sed si nō es baptizat⁹ tūc ego te baptizo in noīe patris z filij z spūssancti. ¶ Et p declaratōe huius līe mouet tale dubiū. Ponat q̄ inueniūtur duo pueri quoz vnus baptizatus est z alter nō. tūc querit̄ q̄d est faciēdū in tali casu. qz si ambo baptizarent tūc vnus illoz bis baptizaret. si aut̄ solus vnus. tūc forte ptingeret q̄ puer baptizatus rebaptizaret. z nō baptizatus maneret sine baptismo. ¶ Ad illud dubiū r̄ndetur quēadmodū supra responsū est. scz q̄ debent ambo baptizari sub hac forma quam docet hic autor in littera. videlz si es baptizat⁹ tūc ego nō baptizo te. si aut̄ nō es baptizat⁹ tūc ego baptizo te in noīe patris z filij et spūssancti. ¶ Itē ponat q̄ sint duo gemelli generati ita q̄ pbinātur z coadunātur sibi inuicē mutuo. tūc dubitat̄ quid sit faciēdum. scz vtr̄ sint baptizandi sicut vnus puer vel sicut duo. Et videt̄ q̄ sint baptizandi nō sicut duo. qz ibi est vnū corpus. ergo debēt baptizari sicut vnus homo. qz vnū corpus indigentiā habet vnius baptismatis. id est q̄ tm̄ semel baptizet̄. ¶ Sed in oppositū videtur q̄ isti gemelli nō sūt baptizandi sicut vnus homo. sed sicut duo. quia si talis homo habet plures pedes q̄ duos. z plura capita q̄ vnū nō est baptizandus sicut vnus. sed sicut duo. sic est hic. ergo zc. ¶ Ad istud dubiū respōdetur sub distinctione. qz vel in talibz gemellis discernitur duplex anima vel non. Si ibi discernitur duplex anima. tūc debent baptizari sicut duo pueri. et hoc cognoscatur si ibi sit distinctio membroz in capitibz pedibz z manibz. z ex h̄ scitur q̄ ibi sint due anime. et tunc est seruanda doctrina autoris in textu declarata. scz q̄ p̄mus baptizetur absolute. secūdus autem sub illa distinctione est baptizandus. q̄ si non es baptizatus tūc ego baptizo te in noīe patris z filij z spūssancti. Si aut̄ ibi nō est distinctio membroz. tunc debet baptizari sicut vnus homo.

¶ Itē notandū q̄ sacramētū baptismi nō debet reiterari ppter multas causas. Prima cā est q̄ nō fiat error siue iniuria tali sacramento. Nam in baptismo imp̄mitur character indelibilis. modo si reiteraret̄. vel ergo tūc duo characteres imp̄merent̄. vel p̄mus deleret̄. sed quoadlibet illoz est incōueniens. ergo ne talis incōuenientia sequeret̄ cauendū est ne hoc sacramētum reiteret̄. Secūda cā est. qz illud sacramētū nō debet reiterari ne detur alicui occasio peccandi. qz forte posset aliquis dicere. volumus adhuc expectare z postea mittemus nos baptizare. quia sacramētus baptismi delet om̄e pctm̄. et ppter hoc sacramētum baptismi non est reiterandū. Tercia causa est ista. quia hoc sacramētum habet originem ex merito passionis domini nostri iesu christi et resurrectione eius. et quia christus semel passus est et semel resurrexit. ergo tm̄ semel dandum est illud sacramētum et non pluries.

¶ Itē notandū p modū dubij. quia querere posset aliq̄s vtrū character indelibilis in baptismo christi fuerat xpo imp̄ssus. ¶ Ad hoc r̄ndetur q̄ nō. qz character indelibilis disponit ad gratiam recipiendā. sed domin⁹ noster iesus christus in instanti sue generationis habuit plenariam gratiam. ideo nō fuit necessariū q̄ ip̄e sumpsisset characterem indelibilem. Etiā talis character est ip̄oz renascentiū. sed christus nunq̄ renatus fuerat. ideo character ei nō fuerat imp̄ssus. p̄t dictum est p̄us.

Summula Raymundi

Ultimo notādū. supra dictū est q̄ iudeus vel saracenus p̄t baptizari. et tñ dubitat̄ ibi qua fide hi baptizant. qz nō in fide baptizantis qz s̄ infideles. nec etiā baptizant in fide parentū. qz forte etiam sunt infideles ergo nesciūt in qua fide hi baptizant. ¶ Rñdetur q̄ fides est triplex. vt dictū est supra. nam qdā est fides seminata. z est fides ecclie z ap̄loꝝ. que est dispersa p̄ totū mūdū. et in hac fide baptizat hereticus z iudeus si intendit facere qd̄ ecclia intendit. Alia est fides germinās. z est quādo pueri baptizant̄ in fide suor̄ parentum. z sic iudeus vel hereticus nō baptizat. Tercia fides est matura. qz est bonis operibus corroborata. modo iudei vel heretici solum baptizant in fide p̄ma. scz in fide ecclie. et hoc si intendunt facere quod ecclia intendit

.i. festinās ad ianuā ecclie

Judeus currens contritus ad hostia templi

s̄ iudeo baptis̄mi

Si sibi defuerit aqua presbiter. et moriatur

fiducialiter

z fides

s̄ iudeus

Firmiter in christum credens. saluabitur ille

inflectū

.i. p̄pter x̄pm

.i. baptism⁹ sanguinis

Occisum christi pro nomine sanguinis vnda

mūdat. s̄ originali. q̄si baptizat⁹ estz aq̄ fontis s̄ inflect⁹

Abluit a scelere quasi fonte renascitur ille

¶ Superius autor determinauit de baptis̄mo fluminis. Hic p̄sequēter determinat de baptis̄mo fluminis z sanguinis. Et diuidit illa ps in duas partes. Nam in p̄ma pte determinat de baptis̄mo fluminis z sanguinis. In secūda determinat de baptis̄mo fluminis. ibi (Baptizare volēs zc) Quātū ad p̄maz ptem vult autor q̄ si aliquis iudeus vel paganus aut saracenus. qui est contritus pro peccatis suis. currens ad hostium templi. volens baptizari. z defuerit ibi aqua et p̄sbiter. z cuz hoc talis firmiter credat in christum. z moriatur ille ante baptismū. tūc talis sine dubio saluatur. Deinde autor subdit baptismū sanguinis dicens. si aliq̄s iudeus vel paganus infidelis currit ad eccliam credens firmiter in deo. cupiens baptizari. et si talis in via interficit̄ cum gladio vel alio instrumento quocūqz p̄ noie christi. tūc talis est baptizatus in sanguine suo. z p̄pter suam bonā volūtatem sine dubio saluabitur.

¶ Circa litterā p̄mo notādū. q̄ iudei s̄ incōstātes z eccliam dei maxime p̄sequētes. z q̄nqz ipsis baptizatis ecōuerso intrāt iudaismū spernēdo fidē xp̄ianā. ideo p̄sultū est q̄ iudei debent p̄bari p̄ octo menses volentes baptizari. ad p̄scrutādū vtrū ip̄i habeāt integrā volūtate z verā fidei charitate ad dñm iesum x̄pm. et vtz ip̄i errozē iudaicum velint dimittere. et istis exptis post octauū mēsem debent baptizari. sed si haberēt infirmitatē magnā sic q̄ timendū esset de eoz morte. tūc ip̄is credentibz citius debēt baptizari absqz magna p̄batōne. Et rō huius est. qz maxime difficile est ipsis iudeis pecuniam attractā seu vsuratā dimittere. z sic necariuz est vt p̄us p̄bentur anteq̄ baptizentur. p̄cipue quando sunt sani.

Folio liij

Secundo notandum. quod baptismus est multiplex. scilicet baptismus fluminis flammis sanguis. et panis. modo de baptismo fluminis flammis et sanguis prius dictum est. Sed baptismus panis fit in articulo mortis. ut si aliquis esset positus in articulo mortis et non posset habere copiam aquae et si habuerit contritionem. tunc talis sine dubio saluabitur. et effectus illius baptismi est delere culpam et non penas. quia pena seruatur ad futuram. Sed tamen contritio posset esse tanta quod deleteret omnem penam et culpam. Et hoc est verum cum talis dolet intimo corde de peccatis commissis. Et tamen aliquando talis contritio delet tamen penam et non culpam. ut quidam doctores volunt.

Tercio notandum. ex quo ut hic iam dictum est baptismus est multiplex. scilicet fluminis flammis sanguis et panis. tunc ex hoc posset aliquis sic instare. hoc videtur esse contra apostolum ad ephesios. iij. ubi dicitur quod unus est baptismus una fides et unus deus. Et si tamen unus est baptismus sequitur quod baptismus non sit quod duplex. contra ista est nota de se. sed auctoritate apostoli. Ad hoc respondetur quod baptismus capit dupliciter. vno modo proprie. alio modo improprie. Proprie baptismus requirit duo. scilicet verba et elementa. talis baptismus solus est unus. et consistit in aqua et spiritu sancto. Et de tali intelligitur dictum apostoli ubi dicitur quod unus est baptismus. Sed baptismus improprie est qui delet peccatum originale cum alijs si sunt. licet non sit in aqua. et de tali baptismo loquitur prius scriptura. Et sic dubitatur. verum illa tria baptismata. videlicet sanguis flammis et panis possunt sufficere ad vitam eternam. Et videtur quod non. sicut habet Joannis. iij. Nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto. non intrabit regnum dei. Ad hoc respondetur quod non solum aliquis renascitur ex aqua. sed etiam renascitur alio modo. quia aliquis renascitur baptismis sanguinis. aliquis potest renasci baptismis panis. et sicut aliquis potest renasci baptismis flammis. sed non illo modo. ut habet in euangelio Joannis. quod dictum beati Joannis non est vniuersale. sed est indefinitum. et sic manifeste patet. quod si baptismus fluminis non potest haberi quod tunc illa tria baptismata sufficiunt ad vitam eternam. sed si baptismus fluminis potest haberi tunc alij non sufficiunt. Et sic dubitatur. verum illa tria baptismata imprimant characterem. et videtur quod sic. quia baptismus sanguinis imprimat gratiam. igitur characterem. Quis notum est de multis sanctis qui saluati sunt per effusionem sanguinis. Sed contra probatur. quia si illud quod minus videtur inesse inest. quod illud quod magis videtur inesse inest. sed maior est gratia quam character. quia character imprimitur propter gratiam. Ad hoc respondetur quod solum in baptismo fluminis imprimitur character. et hoc fit ex vi verborum et elementorum. Sed tunc ad rationem dicitur. quod character in parte dignior est gratia. quia character indelebilis est. Sed gratia adesse vel abesse potest etiam gratia characteris perpetua est. sed gratia absolute non. Et sic dubitatur. quod tamen baptismus sit maior vel fluminis vel sanguinis. Ad hoc respondetur per distinctionem quod baptismus habet duplicem effectum. primus effectus est a malo liberare. Secundus effectus est ad bonum ordinare excessiue quo ad istos effectus baptismus fluminis est maior vel melior baptismis sanguinis. Ratio est ista. quia plures liberant a malo. et etiam plures saluantur baptismate fluminis quam sanguinis. quia ubi unus moritur baptizatus in sanguine ibi mille moriuntur qui baptizantur in flumine. Secundo baptismus fluminis est melior baptismis sanguinis. quia liberat hominem ab omnibus peccatis. scilicet venialibus mortalibus et originalibus. Etiam per baptismum fluminis datur aureola. id est

Summula Raymundi

essentiale premium et eternale si immaculatus custoditur. et cum hoc im-
primatur character indelibilis. sed per baptismum sanguinis bene datur
aureola. sed non imprimatur character indelibilis. et sic patet qd baptismus
fluminis maior et dignior est baptismo sanguinis. quia liberat plus a ma-
lo et etiam ad maius bonum ordinat. sed intensiue baptismus sanguinis
est maior qm baptismus fluminis. quia baptismus sanguinis liberat a ma-
lo tam fm actum qm fm potentiam. baptismus autem fluminis solum libe-
rat a malo fm actum et no fm potentiam. quia homo post baptismum flu-
minis iterum potest peccare. sed post baptismum sanguinis non. Similiter
quo ad sedm effectus baptismus sanguinis est maior baptismo fluminis
quo ad ordinatōem hominis ad bonum intensiue. quia immediate facit
animam volare in regnum dei

s^c aliq

Baptizare volens mulier puerum. nec aqua sit

.i. cū q s^c puer eterna glia

Qua baptizat eum. celesti luce carebit

s^c puer puero

Mortuus iste. fides nec ei prodest mulieris

fides mulieris s^c puer discretōis

Que sibi prodesset si peruenisset ad annos

exns in vtero mris renascitq baptismū

Non puer innatus in christo nascitur. vt si

mō mulierē .i. impgnatā exntem

Jam baptizares iudeam parturientem

talis liqr talliqr talliqr s^c ab istis

Non oleum. vinum. ceruisia nec liquor vllus

.i. pficit sacrū istis tribz pficit baptismus

Supplet baptismum nisi sanguis spiritus. vnda

¶ In ista parte auctor regreditur super baptismum fluminis ponēs que-
dam documenta siue notabilia dicens. si mulier vellet baptizare aliquem
puerū qui esset in articulo necessitatis positus. videlz mortis et no posset
habere aquā. si tunc iste puer morit absq baptismo no saluabitur. ¶ Et si
diceres. vtrū fides mulieris prodesset puero. Ad hoc respondet magister
in littera q no. quia fides mulieris no iuuat eum nec cooperat ipsi quo ad
salutem. et tamen iuuisset eum si peruenisset ad annos discretionis. et si viuus
permanisset tunc fides mulieris bene saluasset ipsum. Deinde magister
subdit aliud documentū dicens. q puer no natus ex vtero non potest re-
nasci in christo. i. baptizari. licet mater ipius baptizetur. vñ licet baptizet
ret iudea existens impregnata. non tamen ob hoc baptizatur puer eius.
Deinde magister subdit consequenter aliud documentum dicens. q nul-
lus liquor. videlz neq oleum neq ceruisia neq vinus neq medo supplet
baptismū nisi sola aqua. Deinde magister subdit vnam additōem dicēs.
q baptismus est triplex. scz sanguinis spiritus et aque

Folio liij.

Circa litterā nota. dubium est. que sit causa q̄ illud venerabile sacra-
mentum baptismi debet fieri in munda aqua. Ad hoc videtur q̄ causa
huius est multiplex. Prima causa est talis. quia aqua est purū elementū
et simplex. et cum deus gloriosus est simplex substantia. licet sit trinus in p̄-
sonis. ideo ad designandū hoc tunc om̄is qui baptizatur in nomine sancte
trinitatis debet baptizari in liquore simplici. s. aqua. et nō in alio liquore. qz
alii liquores quodammodo sunt mixti. quod sic declarat. quia ipsa ceruisia ē
mixta ex aqua et farina ordei seu alioz frumentoz. modo aut ex melle et
aqua. oleum aut componitur ex diuersis seminibus terre. scz ex canopo. ex
papauere. ex nucibz. et sic de alijs. Vinū aut ex botris. et sic tūc patz q̄ hu-
iusmodi liquores nō sunt ita simplices et puri sicut aq̄. quare sequitur q̄ bas-
ptismus debet fieri in pura aqua et non in alio liquore. Alia causa est tal. q̄
aqua est magis cōmunis q̄ alius liquor. ideo ne aliquis haberet se excusa-
re de baptismo ita q̄ dicat sic. vinū fuerat nimis p̄ciosum et ceruisiam non
potui habere. ideo puer māsit imbaptizatus. ne ḡ illa occasio mala et abs-
surda allegetur tunc baptismus fit in cōmuni liquore. s. in aqua. Alia cā.
videlz tercia est ista. q̄a baptismus fuerat institutus tēpore passionis qm̄
misit emanare sanguinē et aquā de eius venerabili corpe. vt patet in capi-
tulo. Cum marthe. de celebratōe missaz. Et ideo in signū huius tūc bas-
ptismus adhuc fit in pura aqua. Quarta causa et vltima est rōe efficacie
quia aqua habet virtutem purgatiuā et virtutem caloris rephensiuam. et
virtutem transparentē. et virtutē imaginis susceptiuā. et virtutē ignis ex-
tinctiuā. Nam ipsa aqua p̄mo habet virtutē purgatiuā. et hoc sic declarat
quia omne illud quod cum aliquo liquore alio maculatur illud cum aqua
abluitur et per aquam mundatur. vt patet de singulis. Et sic p̄pter virtu-
tem purgatiuā q̄ purgat immūdiicias tunc baptismus debet fieri in pu-
ra aqua. quia recte sicut per aquam deletur immundicia. sic etiam per bas-
ptismum deletur peccatū. quod sonat immūdiiciam mortalem. Secundo
aqua habet virtutem repressiuam seu rephensiuam caloris. quod sic de-
claratur. quia frigiditas est propria qualitas aque. et ergo sicut p̄ aquam
repmittitur calor. sic p̄ baptismum siue per aquam baptismatis repmittitur et
mitigatur omne peccatū concupiscentie. quod peccatū multum abūdat
in calore. Tercio. aqua habet virtutem transparentem. quod sic declarat
tur. quia sicut radij solares penetrant. sic gratia diuina per baptismum pe-
netrat corpus et animam. Vel sic. quia sicut aqua est quoddam corpus
diaphanū et transparentē. sic diuina gratia nos circūdat et illustrat. Quar-
to. aqua habet virtutem imaginis susceptiuam. quia aqua imprimit ima-
ginem vt apparet ad sensum. et sic illa imago que est deformis per peccatū
originale. hec imago reformatur vel renouatur per baptismū et mun-
datur ab omni peccato. Quinto et vltimo. aqua habet virtutem ignis ex-
tinctiuam. quod sic declaratur. quia sicut aqua extinguit ignem. sic similis-
ter baptismus extinguit omne peccatum.

Secundo notandum. dubitatur vtrum aliquis possit baptizari in
terra. et videtur q̄ sic. quia in illo posset aliquis baptizari in quo christus ie-
sus redemptor et saluator noster fuit sepultus. sed christus fuit sepultus
in terra. ergo videtur etiā q̄ aliquis bene et licite posset baptizari in terra

Summula Raymundi

Ad hoc dubiū rñdetur q nullus p̄t baptizari in terra. qđ sic declarat. qđ terra nō est materia baptismi sed aqua pura z recens. nā terra est fex oim elementoz. vt dicūt naturales phi. Etia ex alio p̄s. qz ipsa terra nō hz virtutē purgatiuā. sed magis maculatiuā. igit̄ terra nō p̄t esse materia baptismi. z p̄ p̄ns seq̄tur q aliqs nō p̄t baptizari in terra. Sed ad rōnem rñdet̄ q tene quo ad quandā similitudinē aliqs p̄t baptizari in terra. qđ sic declarat. quia sicut x̄ps fuit sepultus tribz diebz in terra. sic etiā ipse puer ter dz immergi vel aspergi cum aqua baptismatis.

Tercio notandū. q dubitat̄ vtrū aliqs p̄t baptizari in sanguie. Et videt̄ q sic. quia in illo p̄t aliqs baptizari in quo aliqs lauat̄ a peccatis. s; aliqs lauat̄ in sanguine a peccatis. q̄ zc. Ad hoc dubiū rñdet̄. licet aliqs rōnabiliter et bñ p̄t baptizari in sanguie. sicut fuerūt sancti inocētes baptizati et cōplures alij martyres. tñ illud nō dz fieri p̄pter certas causas. Primo rōne necessitatis. qz sanguis nō p̄t sp̄ haberi. Secdo quia si sic tūc multi excusarent se de isto sacramēto dicētes se nō habere sanguinē. ne q̄ hoc continēgat ideo baptismus p̄ponit̄ nobis in aqua et non in sanguie. Tercio rōne efficacie. quia sanguis nō hz purgare sed magis maculare. q̄ baptismus p̄ponit̄ nobis in aqua pura z recēti que hz virtutē purgatiuā. z nō in sanguine qui habet virtutem maculatiuam

Quarto notandū. dubitat̄ vtrū aliqs p̄t baptizari in oleo. Et videt̄ q sic. qz p̄ oleū designat̄ grā sp̄s sancti. ergo etiā aliqs in oleo p̄t baptizari. Rñdetur q nullus dz baptizari in oleo. z rō est ista. quia oleū nō hz virtutem clarificatiuam. sed magis roboratiuā. vt p̄us visum est. ergo seq̄tur q in oleo nō potest aliqs baptizari. cum illud in quo aliquis baptizari debet de necessitate debet habere virtutem clarificatiuā. etiam ideo. qz oleū non est materia baptismatis. quia oleum non habet virtutem purgatiuā. ideo aliquis non potest baptizari in oleo sed in aqua.

Ultimo notandū. vtrū aq̄ sumpta in bona quantitate z alius liquor sit an tūc aliquis in isto cōmixto posset baptizari. Ad hoc rñdetur cū distictōe. vel ergo aqua ibi sup̄abundat in sapore vel nō. si p̄mū. tunc baptismus bñ valet. si secūdo. tunc nō valet. Ex illo tunc vltterius dubitatur vtrū aliqs posset baptizari in aere. Ad qđ rñdetur q non. et rō est ista. qđ aer z aq̄ habēt p̄trarias q̄litates. quod sic declarat. quia aer est calidus. aq̄ aut̄ frigida. iō baptismus nō valet in aere. Etia ex alio baptismus nō valet in aere. qz aer nō habet virtutē imp̄ssiuam. **I**tem sp̄aliter circa hāc litterā (Nā puer innatus) dubitat̄ an puer in vtero matris ex̄ns possit baptizari. Rñdetur iuxta intētionē l̄re p̄ talē p̄clusionem q̄ fm̄ cōem legē dei z fm̄ legem scripturarū nobis traditarū nō potest puer in vtero matris clausus baptizari. quod sic p̄batur. qz p̄ baptismū regenerat̄ sp̄ualiter in christo iste q̄ baptizatur. sed nullus puer totalit̄ regenerari sp̄ualiter potest nisi si p̄us sit natus corporaliter. ergo nō p̄t puer in vtero materno clausus baptizari. Hec est intētio etiā magistri in quarto sententiarū. vbi ad hoc allegat̄ f̄sidoz dicentē. q̄ qui in matris vtero sunt ideo baptizari nō possunt quia ille qui natus adhuc fm̄ Adā nō est. fm̄ christū non p̄t renasci. neq̄ in eum regeneratio duci p̄t in q̄ gnatio nō p̄cessit. Ad illud etiā allegat̄ b̄m̄ Paulū in eplā qđā dicentē. nō p̄t q̄sq̄ renasci ant̄q̄ natus est. Hec etiā est

Folio liiij

sententia. sancti Thome pte vltima. hoc idē etiā dicit Bonaventura sup
 q̄rtū sniaz assignās rōnem p̄dicte p̄clōnis q̄ rō q̄re q̄s nō purificat nec
 baptizat in vtero est diuina institutio q̄ sic instituit. Rō autē institutōnis
 diuine p̄t esse p̄gruitas z nō nccitas. qz si deus vellet posset vtiqz aliter fi
 eri. Rō autē p̄gruitatis p̄t esse ex pte sacramētalis remedij. nā sacramēta
 le remediū respicit op̄atōem ecclie. sed op̄atio talis nō extendit se ad par
 uulū nisi extra vterū qn̄ natus est z visibilibz p̄t subijci sacramētis

.i. aliquē

s^e p̄p̄riū

Si quem baptizas et casu nomen omittas

s^e puer .i. nō habet in baptizat^o

De quocunqz sit hic sexu nunquam reprobat

.i. mulierē .i. noia^s sicut vir

Et si baptizas ancillam nomine serui

.i. viceversa

.i. renouat

Aut econurso. baptismus non iteratur

.i. ep̄s

.i. iponat

s^e baptizans

Confirmator eis det nomina siue sacerdos

¶ **N**ic autor ponit q̄dā notabilia de baptismo fluminis dicēs. Si aliq̄s
 puer cuiuscūqz sexus fuerit siue muliebris siue virilis baptizat z ei nomen
 in baptismo nō iponit sic q̄ nomē eius ex casu omittit. tūc talis obliuio si
 ue omissio baptismū nō ipedit. Rō huius est. qz impositio nois nō est de
 essentia baptismi. sed est quoddā accēntale in baptismo. qz p̄ tanto impos
 nit nomē in baptismo vt vnus hō cognoscat ab alio. Deinde autor sub
 dit aliud notabile dicēs. q̄ si aliq̄n p̄tingat q̄ ancilla baptizet noie serui.
 et econverso seruis baptizet in noie ancille. tūc illa negligētia nō impedit
 baptismū. sed ep̄s vel suffraganeus aut aliū simplex sacerdos potest tali
 bus sic baptizatis postea nomen imponere

¶ **C**irca litterā p̄^o notādūz p̄ modū dubitatiois. vtz in hac dimissioe
 nois baptismus vitiet. ¶ **P**ro quo sciēdū q̄ ad baptismū requirunt̄ duo.
 Primo req̄runt̄ essentialia. Sc̄do accēntalia. Et ex p̄sequēti ad dubium
 r̄ndet̄. q̄ si ipse baptizans omitteret essentialia. tūc baptismus nō vale
 ret. sed si omitteret solū accēntalia baptismus manet bonus. Vñ sicut sup̄
 patuit tria requirūtur essentialiter z vere ad h̄ sacramentum. Primū est
 trina imersio vel asp̄sio aque. Sc̄dm̄ est debita yborum forma seu platio
 Tercū est debita intentio. scilz q̄ sacerdos hoc intendit facere qd̄ ecclia
 dei exoptulat. et si vnū ex his essentialr̄ req̄sitis ad baptismum defuerit
 tūc baptism^o vitiat̄. Sed accēntaliter req̄rit̄ ad baptismū impositio noim
 ita q̄ illi nomē iponat̄. et si nois ipositio a casu. omittit̄ baptism^o nō vitiat̄

¶ **S**c̄do notādū. ex quo tres sunt imersiones baptismatis dū puer ba
 ptizat̄. tūc dubitat̄ vtz puer sit baptizat^o in p̄ma vel secūda vel terciā im
 mersione. vel in oibz tribz simul. Ad hoc r̄ndet̄ q̄ baptism^o solū fit in oibz
 tribz imersionibz simul. z nō in aliq̄ seorsuz. Et hui^o rō ē qz ipm corp^o p̄
 se nō facit hominē. nec aia p̄ se facit hoimē. nec elemēta p̄ se p̄stituūt homi
 nē. sed illa tria simul p̄iuncta faciunt hoimē in esse. ḡ a sūt p̄ma vel sc̄da vel

Sūmula Raymūdi

tercia imersio nō p̄stituit baptismū sed baptism⁹ solū p̄stituit ex omnib⁹
ūltis trib⁹ imersionib⁹ simul Et si sacerdos negligens fuerit in aliqua trū
illarū imersionū vel aspersionū. tū baptismus valet quo ad puerū. nō autē
ad sacerdotē. et sic optz ipsum sacerdotē agere penitentia p̄m dictamē dis
creti p̄fessoris pro tali negligentia facta

Tercio notandū ponit casus q̄ aliq̄s puerū baptizet ⁊ dicat sic .ego
baptizo te in noīe patris ⁊ filij. et tūc imēdiate p̄dat loquelā ⁊ moria. et
tūc alter accedat ⁊ dicat. ⁊ spū sancti. tūc querit an ille puer sit baptizat⁹
an nō. Si dicat q̄ sit baptizatus. vel ergo est baptizatus ab aliquo v̄l ab
aliq̄b⁹. Si nō sit baptizatus ab aliq̄. ergo ab aliq̄b⁹. qz nō est baptizatus
ab vno sed a duob⁹. et sic sequit q̄ talis puer sit bis baptizatus. ⁊ tūc talis
puer cū hereticis est reputandus. ¶ Ad hoc r̄ndet. q̄ ille puer est baptiza
tus. ¶ Et si tūc querat. vel ab vno vel a plurib⁹. R̄ndet q̄ talis puer est
baptizatus a plurib⁹ seu ab aliquib⁹ p̄ modū vnius. S; tūc alij doctores
dicūt q̄ melius ⁊ tutius est q̄ ille secūdus sacerdos de nouo resumēdo for
mam verborum incipiat eum baptizare.

Quarto notādū. dubitaret aliq̄s de sacramēto eucharistie ⁊ baptis
mi et diceret. ex quo in sacramēto eucharistie est vnus deus ⁊ indiuisus q̄
re tūc hoc sacramētū nobis preponit sub duplici specie. scz panis ⁊ vini. ⁊
etiā puer ter imersus semel baptizat⁹. R̄ndet q̄ hoc fit duplici de cā. Pri
ma. ad designādū plenariā refectōem aīe. qz sicut corp⁹ plenarie reficit⁹ ex
cibo ⁊ potu. ⁊ nō ex cibo tm̄ vel ex potu tm̄. sed ex vtrisc⁹ simul. sic dñs no
ster iesus xp̄s dedit se nobis in plenariā refectōem aīe. De q̄ Jo. vi. caro
mea vere est cib⁹. ⁊ sanguis me⁹ vere est potus ⁊c. q̄ sub duplici specie pre
ponit. Secūda cā est. qz xp̄s sumpsit totā naturā humanā. ad se. scz cor
pus ⁊ aīam. q̄ nobis sub duplici specie p̄ponit. qz per sp̄m panis designat
corp⁹. qz panis trāsmutat⁹ in corp⁹. sed p̄ sp̄m vini designat aīa q̄ h̄z sedē
in sanguine p̄m medicos. ⁊ ideo vinū ibi trāsubstantiat⁹ in sanguinē xp̄i. q̄
est vnus deus ⁊ indiuisus. ideo sub duplici specie p̄ponit. Et sic s̄l̄r puer
ter imersus ⁊ aspersus semel baptizat⁹. ⁊ hoc est manifeste p̄tra hereticos
qui dicūt q̄ xp̄s nō assumpsit totā naturā hūanā. qz dicūt eū viuere p̄ dei
tatē solū ⁊ nō p̄ humanitatē qd̄ est falsum. vt p̄z in ca. Cū xp̄s. de here. nā
deus assumpsit totā naturā humanā. scz corpus ⁊ aīam. dūmodo erat in
carnatus in vtero beate virginis marie ex gratia spū sancti

Quinto notādū p̄ modū dubij de hermaphroditis. i. hoīb⁹ h̄ntibus
vtrūq̄ sexū. quo noīe debeāt baptizari. R̄ndet q̄ in talib⁹ hoīb⁹ debet p̄si
derari discretio sexus. et que illaz discretionū magis est cognoscibilis et
aptior. illa sub discretōe debet baptizari. ⁊ p̄m hoc etiā noīa debent impo
ni. Si vero p̄tingeret q̄ virilia laterent in aliquo puero ⁊ baptizaret⁹ sub
noīe mulieris. ⁊ postea puero crescente virilia exitū peterēt ⁊ apparerent.
tūc puer nō est rebaptizandus. sed tpe p̄firmatōis nomen p̄t mutari ⁊ cō
ueniēs aliud imponi. Si vero post fuerit p̄firmatus anteq̄ virilia incipe
rent apparere. tūc simplex sacerdos nomē ei impositū in baptismo p̄t mu
tare ⁊ aliud p̄ueniēs nomen imponere

Ultimo sciendū. q̄ rō q̄re in p̄firmatōe p̄t nomen imponi est ista. qz
in p̄firmatōe nomen impositū p̄t variari. ergo a fortiori in p̄firmatione

Folio lu.

alicui potest nomen imponi. Episcopus enim cum confirmat aliquem qui vocatur petrus pre
eum nominare alio nomine scilicet paulus vel iohannes. ¶ Sed diceret. ex quo ita
est quod in baptismo remittitur peccatum originale. tunc dubium est an in prima vel ses
cunda vel in tertia immersione remittitur. Unde dicunt aliqui doctores quod in tertia
immersione. Cuius causa est. quod tunc baptismus est completus. sed ante completio ex
sacramenti non potest sacramentum aliquid operari. ¶ Alii autem doctores dicunt quod in
qualibet immersione dimittuntur peccata originalia. Et ex illo sequitur quod puer
nisi semel immersus est baptizatus. Unde sanctus Thomas dicit quod puerum semel immergi
in sacro fonte baptismatis sufficit. sed tamen semper servanda est consuetudo roma
ne ecclesie. Unde si in sancta matre ecclesia esset. consuetudo semel immergi
puerum. illa consuetudo esset observanda. si iterum esset servanda. sed tamen ut su
pra patuit convenientius videtur esse trina immersio seu aspergio. ad designan
dum mysterium sancte trinitatis

¶ De cognatione et affinitate que contrahitur in baptismo.

^{s^c spūalē} Patrem ^{s^c baptismatis} paterem fratrem mihi fons parit iste
^{s^c de baptismo} ^{s^c patris spūalis}

Delevat inde pater. carnalis filius huius
^{s^c spūalis} .i. vxor legitima patris spūalis

Sit mihi tunc frater. sic comater mea mater
^{.i. muliebri} ^{.i. repñtat} ^{s^c cognatōis}

Sexus femineus tot depingit tibi gradus

¶ Superius auctor determinavit de baptismo. Hic autem vult determinare
de cognatione et affinitate que contrahitur in baptismo. et cum hoc ostendit
effectum baptismi volens quod pater erit pater baptizati. et sic consequenter com
mater erit mater baptizati. et filius eius erit frater baptizati. et filia erit soror
baptizati. et sic isti erunt inter se mutuo patres et matres. sorores et fratres spūales.
¶ Circa litteram primo notandum. ex quo hic in littera habetur de cognatione.
sciendum est quod ipsa cognatio est triplex. Nam quedam est spūalis. quedam car
nalis. et quedam legalis. de his duobus ultimis cognationibus nihil est propositum
sed tamen de prima. scilicet de cognatione spūali. que definitur sic. Cognatio spūalis
est quedam adveniens spūalis ex donatione sacramenti et spūs sancti. pueniens
Et illa est triplex. quod aliquis dicitur pater. aliquis pater. et aliquis frater. Nam
aliquis levatus de sacro fonte baptismatis filium dicitur pater. quod sicut pater car
nalis producit filium vere. sic pater spūalis producit filium gratie. Et dicitur com
pater a com. quod est simul. et pater. quod sicut semel sumus nati a patre carnali. sic
semel renascimur a patre spūali seu a ppatre. et sic talis vocatur pater spi
ritualis. et sic ppatres dicuntur hi duo patres. scilicet carnalis et spūalis. Sed
fratres spūales dicuntur filii levatis et levati. Unde considerandum est quod com
patres in fonte et ppatres in confirmatione reputantur pro eadem affinitate
et impediunt matrimonium contrahendum et contractum. Et ratio est. quia illa est
una cognatio spūalis quam carnalis non potest dissolvere

Sūmula Raymūdi

¶ Secūdo notādū. littera dicit q̄ baptism⁹ facit fratrem ⁊ sororem. hoc est intelligendū q̄ si pater h̄z filiū tūc ille fili⁹ et baptizat⁹ dicitur fr̄s spūalis. Sic p̄silit̄er si pater habuerit filiā. tūc filia eius est soror spūalis baptizati. ⁊ sic illa affinitas impedit matrimonium p̄trahēdū ⁊ dirimit p̄tractū. **¶** Sed q̄reres. vtrū semp̄ talis cognatio impedit matrimonium p̄trahēdū ⁊ dirimit p̄tractū. **¶** Ad hoc r̄ndet̄ p̄ distinctōem. sc̄z vel cognatio spūritualis p̄cedit matrimonium vel nō. si nō p̄cedit cognatio spūalis. tūc non impedit matrimonium p̄trahēdū nec dirimit p̄tractū. Verbi gr̄a. si mater in nēcitate leuaret puerū suū. p̄pter hoc matrimonium nō ē separādū. ⁊ ponat̄ q̄ dolose faciat. tūc ei d̄z inūgi penitētia ⁊ digna. Si aut̄ cognatio spūritualis p̄cedit matrimonium tūc ipedit matrimonium cōtrahēdū ⁊ dirimit p̄tractū. **¶** Itē dubitat̄. ex q̄b̄ sacramētis p̄cedit talis cognatio spūa (p̄tractūlis. **¶** Ad hoc r̄ndet̄ s̄m Jo. andree in q̄rto libro decretalū. q̄ solū cognatio spūalis p̄trahit̄ p̄ baptismū ⁊ p̄firmatōem. **¶** Ex hoc pat̄z q̄ solū p̄ ista duo sacramēta fit talis cognatio seu affinitas que diuidit matrimonium p̄tractū ⁊ impedit p̄trahēdū. sed cathesismus facit cognatōem spūalem que cognatio impedit solū matrimonium p̄trahēdū. nō aut̄ dirimit p̄tractū. Sicut hoc p̄z in simili. nā ponat̄ q̄ q̄s votū fecit̄ castitatis. tūc illud votū impedit matrimonium p̄trahēdū ⁊ nō dirimit p̄tractū. sic etiam in cathesismo. Sed secus est de voto solēni. sicut sacri ordines ⁊ h̄mōi. q̄z h̄ votū dirimit matrimonium p̄tractū ⁊ impedit p̄trahēdū. sic eodez modo facit baptismus ⁊ p̄firmatio

¶ Itē dubitat̄. vtrū inter leuātes contrahit̄ aliqua cognatio spūalis. **¶** Ad hoc dubiū r̄ndetur. q̄ inter leuantes nulla p̄trahit̄ cognatio nec affinitas. sed semp̄ possunt p̄trahere matrimonium nisi aliud obstat impediētū. **¶** Sed ex hoc vlt̄erius dubitat̄ vtrū vxor p̄trahit cognatōnem spūalem cū leuato. **¶** R̄ndet̄ q̄ eadē est affinitas inter vxorem ⁊ virū. q̄z vir et vxor dicūtur vnū corpus esse ⁊ vnā animā habere per vnionem matrimonij. vt patebit latius infra

¶ Itē dubitat̄. vtrū in sacramento p̄fessionis etiā p̄trahit̄ affinitas. nāz vtriq̄ s̄m iura aliq̄s vel aliqua d̄z filius vel filia p̄fessoris. **¶** R̄ndetur q̄ sic sed solū inter p̄fitentē ⁊ p̄fessorē. vn⁹. Quēq̄ de fonte leuas vngendo siue tenendo. Siue p̄firmando. sua vel peccata fatendo. Filius ille tibi spūritualis erit. Sed t̄n affinitas que p̄trahit̄ ex p̄fessione nō impedit matrimonium. nam sacerdos habens filiū fili⁹ bene p̄t ducere in vxorē cui⁹ p̄fessionē pater sacerdos audiuit. Sed si illā virginē baptizauit. tūc filius ille talem ducere nō p̄t. imo si duxisset essent separandi

¶ Itē dubitat̄ vtrū filij duoz p̄patrū seu pueri p̄ quoz neutrū deuentū est ad paternitatē possunt p̄trahere matrimonium. **¶** R̄ndetur s̄m decretales de cognatōe spūali vbi sic d̄z. Filij duoz p̄patrū p̄ quoz neutrū deuentū est ad paternitatē licite matrimonium p̄trahūt. nisi p̄suetudini repugnet. et si p̄ alterū eoz vel vtrūq̄ deuentū est ad paternitatē. h̄ sic declarat̄ capiēdo exēplū tale. habeat vn⁹ vir vnū filiū q̄ vocet̄ plato. ⁊ pater platonis rogat aliū virū vt fiat p̄pater ipsius leuādo platonē de sacro fonte. q̄ leuato tūc talis vir leuans nullam filiā suam potest desponsare platonē. si etiam haberet decem filias **¶** Et rō est. quia per platonem deuentum est ad

Folio lvi.

paternitatē. Si autē Plato haberet alios fratres tūc talis leuās istis fra-
tribus posset aliquā filiarū suarū copulare. Rō est. quia p̄ neutrum illorū
deuentū est ad paternitatē. ¶ Item dubitā. vtrū decē vel centū vel plu-
res possint ad vnū puerū fieri p̄patres. z vtrū circūstantes puerū non le-
uantes ex nimia multitudine p̄patrū etiā contrahant affinitatē ¶ Ad h̄
dubiū r̄ndetur lib: o quarto decretaliū capitulo Quāuis. vbi dicitur. suf-
ficit vnus cōpater. si tamen plures sunt omēs erunt compatres. Et sub-
ditur ibidē. z idem est de cōfirmatōe. ¶ Sed diceres. q̄ est ratio q̄re sem-
per tres cōpatres (vt frequenter) capiunt. Respondet q̄ hoc fit in signū
trinitatis. vel fit ad testandū puerū esse fidelem. quia in ore duorum vel
trium consistit omne testimonū

¶ Ultimo notandū. sicut potest elici ex iaz dictis tūc cognatio spūalis
contrahit in cōfirmatione. z contrahit in baptismo. quod sic declarat. qz
ille qui ducit aliquā puellam ad confirmatōem. tunc nec cū ip̄a nec cū
matre ip̄ius potest matrimonū cōtrahere. similiter puella que ducit ser-
uū ad confirmatōem. nec cū isto nec patre eius potest matrimonū cōtra-
here. ¶ Un̄ est sciendū q̄ viginti sunt casus q̄ impediūt matrimonū cō-
trahendū. z diuidūt contractū. proueniētes ex baptismo et confirmatōe
Primus casus est inter leuantē et leuatū. Scōs casus est inter pueros le-
uātis z leuati. Tercius casus est inter vxores leuātis z leuati. Quartus
casus est inter parētes leuati z leuantē. Quintus casus est inter vxorem
leuātis z parētes leuati. Sextus casus est inter baptizantē z baptizātū
Septimus casus est inter pueros baptizantis z baptizātū. Ex isto sequi-
tur si sacerdos h̄z filiū iste nō potest cōtrahere matrimonū cū puella quā
pater eius baptizauit z ecōuerso si est filia. ista nō p̄t cōtrahere matrimo-
niū cū masculo quē pater eius baptizauit. sed sunt sorores z fr̄es spūales.
Octauus casus est inter vxorē baptizātis z baptizātū. Ex isto p̄t. q̄ si sa-
cerdos habet vxorē z baptizat aliquē masculū. tunc iste nō potest contra-
here matrimonū cum vxore sacerdotis. Nonus casus est inter baptizan-
tē z parētes baptizati. Decimus casus est inter vxorē baptizātis z paren-
tes baptizati. Et sic sunt decē casus respectu baptismi qui impediūt m̄ri-
monū cōtrahendū z diuidunt contractum. Et eodē mō ex parte p̄firma-
tionis pueniūt decem casus qui impediūt matrimonū cōtrahendum et
diuidūt contractum. Primus casus est inter cōfirmantē et cōfirmatum.
Secundus casus est inter pueros cōfirmantis z cōfirmati. posito q̄ ip̄i
habeant vxores z pueros. Tercius casus est inter vxorem cōfirmantis z
cōfirmatū. Quartus casus est inter cōfirmantem et vxorem cōfirmati.
Quintus casus est inter vxorem cōfirmantis z parētes ip̄ius cōfirmati
Sextus casus est inter representantem z confirmatum. z sic iste represen-
tans est patrinus in confirmatione. Septimus casus est inter pueros rep-
sentantis z confirmatum. Octauus casus est inter vxorem representan-
tis et confirmatum. Nonus casus est inter vxorem representantis et pa-
rentes cōfirmati. Decimus et vltimus casus est inter vxorem cōfirman-
tis z parentes confirmati. Et sic similiter sunt decem casus respectu cōfir-
mationis sicut respectu baptismatis qui impediunt matrimonū contra-
hendū et diuidunt contractum.

Summula Raymundi

¶ De officio diaconorum

- Nullo presbitero presente diaconus egris**
.i. cū sacerdos abest s^c aliqs infirmis
.i. eucharistiā .i. p̄fessionē infirmoz
- Det corpus domini. crimen simul audit eorum**
s^c infirmos excoīcatōe tumultat infantes
- Hos non a banno soluit. sepelit puerosq;**
pueros .i. in fonte baptisimī .i. p̄p̄inquoꝝ
- Baptizat non fonte sacro. nisi promptioꝝ vnda**
p vel baptizādīs crudelioꝝ
- Nulla sit. aut vbi mors mergendis acrior instat**
s^c sacro crismate in ecciam mulieres post p̄tū
- Non crismabit eos. inducit purificandas**
hec v̄ba s^c diaconus
- Non dicet dominus vobiscum hic. nisi quando**
ad sanguinē xp̄i p̄ficiēdū diaconus
- Lantat euangelium. calicem bene preparat idem**
sicut s^c tenet diacon⁹
- Canonicas horas vt presbiter ipse tenebit**
.i. multi hoīes s^c plebanū ad sumendū
- Si populus multus ad te venit ad comedendum**
.i. corpus xp̄i s^c diacon⁹ hoīb⁹ plebanus
- Sanctum pascha. potest hic hoc illis dare si tu**
.i. mādas .i. alter .i. sacerdos p̄lis
- Precipis. aut alius si desit presbiter illis**

¶ Hic autor incidētaliter docet officiū diaconoz. ⁊ p̄tinuat ad partē p̄cedentē. qz p̄us autor determinauit de baptisimo. hic p̄nter vult determinare de officio diaconoz. Et diuidit illa ps in tot p̄tes quot autor ponit doctrinas. p̄tes patebūt. Et p̄ p̄ma doctrina magister vult. qz qn̄ sacerdos est absens vel insufficiēs hoīb⁹ quo ad idiomata ipsoꝝ. tunc diaconus ex iussu sacerdotis. vel ex absentia p̄sbiteri potest audire p̄fessionē. ⁊ p̄t infirmis dare corpus christi. Et si infirm⁹ eēt in banno seu in excoīcatōe tunc diaconus nō d̄ eū absoluere a bāno vel ab excoīcatione. nisi sub tali p̄ditione si p̄ualeret qz p̄mittat eū ad sup̄iores. .i. ad illos q̄ habēt autoritates absoluēdi eū ab excoīcatōe. Et rō illius est ista. quia ille nō potest serā aperire q̄ caret clauib⁹. sed diaconus caret illis clauib⁹. quille clauēs s̄t tradite solū p̄sbiteris vt elicit̄ ex verbis que dñs noster dixit ad beatū Petrus scz quodcuq; ligaueris sup̄ terrā tē. ⁊ hoc solum loquebat̄ ad p̄sbiteros. et nō ad diaconos. Et illo p̄ qz diaconus nō p̄t ligare. ⁊ p̄ p̄sequens etiam nō p̄t soluere. qz illius est soluere cuius est ligare. Sed diaconus nō p̄t aliq̄ue excoīcare. q̄ nō p̄t aliq̄ue absoluere ab excoīcatōe. Deinde magister subdit scđam doctrinā dicens qz ipse diaconus etiaz p̄t baptizare p̄ueros

Folio lvi.

tempore necessitatis. sed hoc non debet facere in sacro fonte. sed in alia aqua nisi acrior mors instaret puero. et quoniam aliam aquam habere non posset tunc baptizet puerum in sacro fonte ne puer moriatur sine baptismo. Et ratio illius est ista quod sacer fons baptismi est sanctificatus seu sacrificatus a presbitero. et ideo tactus illius ad solos presbiteros pertinet. Deinde magister subdit terciam doctrinam dicens. quod diaconus in absentia sacerdotis mulieres purificandas potest in ecclesiam introducere. Deinde subiungit dicens. quod diaconus non debet crismare pueros. et ratio illius est ista. quod manus eius non sunt crismate unctae. quod secundum statuta ecclesie nullus presumat tangere crisma nisi per membra presbiteri crismata. Ex hoc patet quod sacerdos solum per quatuor digitos principales ab episcopo consecratos potest tangere sacramentum unctiois vel crisma. Si vero cum digito non crismato presumptuose tangeret crisma ille mortaliter peccaret. si vero ex negligentia vel ignorantia contingeret tunc peccaret venialiter. et tamen illud membrum cum quo tangeret diligenter esset abluendum. et tunc illa ablutio a sacerdote in ignem ardentem vel in aquam fluentem debet perici. Deinde ulterius subiungit aliud documentum dicens. quod diaconus non dicat (dominus vobiscum) nisi quando legat euangelium. Unde est sciendum quod diaconus volens legere euangelium debet dominus vobiscum. per hoc exhortans populum quod verba euangelica auribus attente percipiat et corde deuoto attendat. sed alius non debet diaconus dominus vobiscum. quia ista sunt verba ad sacerdotali dignitate pertinentia. quod illi non concedunt nisi ad verba euangelica. Deinde subiungit dicens. quod diaconus debet preparare calicem et legere horas canonicas ut sacerdos. Deinde subiungit vltimum documentum dicens. si tempore pasche est multitudo hominum concitantium. tunc ex iussu sacerdotis diaconus potest illis dare corpus domini.

Circa litteram notandum. quod aliqui textus habent sic (crimen nec audit eorum) et alii habent sic (crimen et audit eorum) sic quod illa littera ponitur affirmatiue ab aliquibus. et ab aliis negatiue. Pro illo notandum quod per concordiam domini est sub forma distinctionis. sic quod confessor est duplex. quodammodo est sacramentalis. et quodammodo venialis. Confessor sacramentalis est qui habet claves ecclesie. et ad tales personas duo requiruntur. primo autoritas discernendi. et illa competit solum sacerdoti. quia solus sacerdos habet discernere lepra. id est peccatum. Secundo requiritur potestas absoluendi. ita quod habeat absolueri a culpa. et hoc iterum competit sacerdoti. quia hoc dominus solum promisit apostolis qui fuerunt actusacerdotes et eorum successoribus. ut sunt sacerdotes iam actu existentes. unde dicit. Quorum remiseritis peccata etc. Sed confessor venialis debet esse ille qui solum confessionem audit veniale. et non ei penitentiam imponit et illud competit ipsis diaconis. Unde sciendum quod penitentia est unum sacramentum habens in se tria scilicet contritionem confessionem et satisfactionem. Quod ad propositum littere est dominum quod capiendum primo modo confessor tunc legit littera negatiue. Sed capiendum confessorem secundo modo. tunc littera legitur affirmatiue.

Secundo notandum. sicut habet ex littera tunc diaconus non debet dare corpus christi aliquibus nisi ex iussu et licentia sacerdotis seu plebani. Ratio huius est talis. quia illi non est dispensare corpus christi seu porrigere eum non interest consecrare. sed diaconi non interest consecrare corpus christi. quod diaconi etiam non interest dispensare corpus christi seu porrigere. Minor habet Math. ultimo capitulo. sic sicut nec ipse diaconus potest crismare pueros. ut habet in littera Et ratio huius est. quia nulli interest crismare nisi qui actu crismatus est. sed diaconus non est homo. quod etc. Maior non est de se. sed minor sic declarat. quod diaconus primo crismatur cum fit sacerdos.

Folio lviij.

caracterem nec pmouere ad sacros ordines. Sed tunc ad rōem dicitur
q̄ ad hoc q̄ aliquis potest pphetizare nō requiritur q̄ ipse sit sanctus. quia
cayphas pphetizauit euz dixit. Expedi vobis zc. z tamē nō fuit sanctus
Et ergo magis est aliquē pmoueri ad sacros ordines q̄ posse pphetare.
et p̄ consequens mulier non potest ordinari

¶ De mulieribus menstruosis

mulier s^c mēstruū caueat vt nō ingrediat
Femina que patitur videat ne progrediatur

.i. in scām eccliam fluxus mēstrui

In loca sancta. nisi dolor abscedat prius eius

videat s^c mulier maculet loca scā

Vel saltem caueat sibi sic ne polluat ista

s^c mulier sui sp̄nat .i. libidinē carnalē mēstrui

Atq; viri vitet consortia dum dolor vigeat

mulier .i. puerperū añ purificatōem

Hec si post partum moritur non purificata

tal' mulier .i. ad tēplū dei .s. p̄ sacerdotē

Fertur ad ecclesiam. post hoc infertur et ista

s^c sui .i. a p̄ctis tal' mlt' mūdāta

Corporis a maculis si custodita videtur

¶ Ista est vltima ps huius capituli in qua pte magister vult dicere de
mulierib; menstruosis. z cōtinuatur ad partē pcedentē sic. Postq̄ autor
determinauit de baptismo z eius effectib;. z ex quo ita est q̄ baptismus cō
tigit fieri circa pueros quos mulieres pariunt. ideo magister in fine illi
capli ostēdit qualiter mulieres menstruose z imp̄gnate debeant ordinare
vitā suam. Et diuidit ista ps in tres ptes p̄m q̄ ponit tres cautelas siue
tria documēta de mulierib; mēstruosis z imp̄gnatis. Secunda pars ibi.
(Hec si post partum) tertia ibi (Sepius hāc moneas) Quo ad primā ps
te vult intantū Si aliq̄ mulier fuerit que patitur pestē muliebriē. id ē men
struū. illa non debet intrare eccliam dei p̄pter reuerentiā sacramenti z pro
pter loci sanctitatem. Et si casu eccliam dei intraret vel alia loca sancta vi
sitarēt. tunc caueat ne eccliam dei maculet stillando z cum magna puidēs
tia caueat et diligentia ne virū illo tempore cognoscat. quia al' generaret
pueros leprosos vel cū rufis crinibus ¶ Tunc ibi (Hec si post partum)
magister ponit secundā cautelam siue doctrinam dicens. si aliqua mulier
moritur in partu pueroꝝ. tunc ipsa mortua debet ad eccliam portari z de
bet introduci a sacerdote. Et licet mortua est. tñ purificatur. i. mūdāta
maculis corporis. i. ab immūdicia menstruositatis

¶ Circa litterā p̄mo est notandū. q̄ autor d̄t notanter in l̄ra (femina q̄
patitur) et hoc dupl'r exponit. p̄mo sic. Femina q̄ patit' sp^c mēstruū. Sec
cūdo mō sic. femina que patit' sp^c ex dolore partus. z vtrūq; illoꝝ potest be
ne stare. Quod sic declarat. quia q̄uis mulier patitur in partu iuxta illud
dictū creatoris. In dolore paries filios tuos zc. sic etiā bñ p̄t stare littera

Summula Raymundi

cum dicit. Femina que patitur menstruum. scilicet appropinquante hora partus. quae
quecuis mulier patitur menstruum continuu[m] et sicut post partum. et ideo quocumque
modo patitur siue ante partum siue in partu siue post partum. tunc non debet intra
re ecclesiam dolore et passione eius vigete. Huius ratio est quod homines mulieres
sunt humide. et si tunc isto tempore intraret ecclesiam dei tunc polluerent ipsam pollues
re per immundiciam menstrui. ideo debet cauere ne intrent ecclesiam isto tempore. vel
si intrant caueant ne polluant domum dei. quod si sic polluerent ecclesiam seu alia lo
ca sancta macularent. tunc grande peccatum committerent

Secundo est notandum. auctor notat in libro. quod homines mulieres non
debent habere consortia cum viris eorum tempore passionis menstrui. Cuius ratio
est ista. quod menstruum est valde immundum et quasi venenum salua reuerentia. et
si tunc illo tempore vir coiret cum ea tunc ulterius posset infici cum veneno et cum
malis humoribus. quod forte morte periret. et hoc esset sibi horribile peccatum. quia
mulier hoc patiens si appeteret coitum tale studiose esset homicida. Item ex
alio. dato quod viro non obesset nec aliqua periclitatio corporalis accideret. tamen
ipse puer qui hoc modo generatur lepra inficitur et erit leprosus. quod ipsius viri sper
ma in matricem mulieris receptum inficeret veneno. et per hunc generantur pueri
leprosi. Et ideo ad ista precauenda mulier non debet habere consortia cum viro suo
tempore fluxus menstrui

Tercio notandum. quid sit menstruum. unde menstruum sic definitur. est li
quor in specie crudi sanguinis ab ipsis per locum deputatum confluens. ab ipsis hu
moribus indigestis generatus. Unde notandum quod iste liquor generatur ex
eo quod quando mulieres ad refectionem nature sumunt nimium de cibo et potu
non potentes bene digerere. quia naturaliter sunt frigide nature. sicut dicunt
cui medici. quod calidissima mulier est frigidior frigidissimo viro. et ergo cum
illud quod sumunt ad refectionem nature non possint digerere cum naturaliter
sunt frigide nature sicut dicunt medici. nec in stomacho decoquere. tunc materia
quae ipsis remanet residua et indigesta diffunditur per totum corpus et vertitur in cru
dum sanguinem. Et cum natura non abundat in superfluis nec deficit in necessa
riis quantum est in seipsa. tunc cogit istam materiam exire. talis autem materia
cum non posset alibi exire exit per locum porosum et deputatum sibi. scilicet per vuluam. et
illud dicitur menstruum. Sed ipsi viri cum sint valde calide nature tunc per calidita
tem hoc in digestionem digerunt in stomacho et consumunt. et bene decoquunt. sic
quod talis materia in ipsis non est residua. Et ideo non conuertitur in crudum sangui
nem. et per hunc etiam non patiuntur menstruum. et dato quod aliquod fuerit residuum in vi
ris. tamen hoc exiret per ipsos crines et barbam. Et haec est causa originalis quare
mulieres carent barba. quod mulieres illam materiam emittunt per menstruum
viri autem per barbam et crines. ideo viri non patiuntur menstruum. licet tamen aliqui
viri sunt ita pessime et frigide nature quod etiam patiuntur menstruum sicuti mu
lieres. non tamen per membrum virile patiuntur. sed per anum siue per culum. Item sciens
dum quod omnes mulieres et virgines postquam ad etatem perveniunt indifferenter
patiuntur menstruum. sed tamen quedam magis. quedam vero minus. quod mulie
res et virgines calide nature singulis mensibus patiuntur semel. nisi quando
mulieres sunt impregnate. quia tunc ante horam partus continue patiuntur
sed mulieres et virgines frigide nature in suo genere in singulis mensibus

Folia lix.

patunt. vel quicquid plus patunt. quod tale menstruum congregat ex nimia humorum indigestorum supfluitate. Et sic tunc iste mulieres siue virgines que habent multas de humoribus bis vel pluries patunt in vno mense. quod aut minus habet de humoribus ille in vno mense semel patunt. vnde dicunt medici et ipse Albertus magnus. quod menstruum est ita immundum et venosum. quod si funderet super arbores viuentes tunc tales non crescerent nec fructum producerent. sic quod illud lignum infructuosum et sterile fieret. Iohannes de phisio in de somno et vigilia. quod si tale menstruum funderet super speculum novum tunc speculum novum maculat ex menstruo. et sicut si mulier menstruosa inspiceret speculum novum tunc facilliter non separatur a speculo macula. et si speculum sit vetus. tunc facilliter separatur. sicut patet quod mulieres menstruose hominem inspicunt et inficiunt visum ad mortem sicut basiliscus. quod tunc tales mulieres vndique implete sunt cum malis humoribus. et sic tunc menstruosi humores vndique exeunt. et tunc humoribus etiam petunt exitum per oculos. Et ita tunc ipse homo per visum ipsius mulieris inficitur ad mortem. Et etiam aer inficitur per mulierem quia aer tunc defertur ad hominem propinquum ita forte quod talis aer corruptus ipsum hominem inficit ad mortem. Et ideo tales mulieres caveant tempore menstrui ne accedant ad pueros iacentes in cunis ne inficiant eos. quod tales sunt fragilis nature. sed valde facilliter ad mortem inficerentur. Et ideo dicit nobilis Avicenna. quod talis mulier magis inficit cum visu quam cum tactu. et Avicenna dat rationem de super. quod oculi sunt magis porosi. et ideo propter porositates oculorum talis materia citius transit per oculos quam per alia membra. ¶ Item dubitatur. vtrum mulier tempore illius infirmitatis potest reddere debitum carnis vel exigere. Et videtur quod non. ut habetur in leuitico. vbi dicitur. Mulieres menstruosas ne accesseris. Et dicit glossa ibidem. quod illo tempore mulier nec debet reddere nec exigere debitum carnis. ¶ Sed in oppositum arguitur sic. leprose mulieri est reddendum debitum carnis. sed mulieri menstruose. Consequentia tenet. quod lepra est infirmitas gravior quam passio menstruorum. Sed ante per extra de iugio leproso. libro quarto. nam illa infirmitas non diminuit matrimonium. ut patebit infra. ¶ Ad dubium respondeatur per distinctionem. quod in illo actu sunt duo. vnum est voluntarium. scilicet exigere debitum carnis. et aliud est necessarium. scilicet reddere debitum carnis. Vnde dicitur quod illud quod est necessarium hoc est faciendum. sed illud quod est voluntarium est omittendum. Causa primi est ista. quod mulier non est sua sed viri. sic etiam vir non est suus sed mulieris. Alii vero dicunt quod mulierem pati illam infirmitatem intelligitur dupliciter. vno modo naturaliter. videlicet semel in mense propter defectum caloris naturalis. et isto tempore vir non debet accedere mulierem. Alio modo intelligitur quod patitur illam infirmitatem propter naturam. sic per quicquid diu laborat in illa infirmitate. et tunc in isto tempore vir potest accedere mulierem. ¶ Item nota quod si vir vel mulier petat debitum carnis tempore festiuitatis. vel in loco sacro. vel tempore ieiunii. vel tempore menstrui tunc peccat mortaliter. sed alijs diebus extra illud tempus licite potest petere debitum carnis sine magno peccato. Et dicitur notanter. sine magno peccato. quod nunquam vel raro fit sine peccato. vnde Festus sacerdos loci ieiunia menstrua petens. Si petas coitum mortaliter peccas in illis. Ex isto sequitur quod certis temporibus vir et mulier licite possunt reddere debitum carnis. Sed his dictis non potest licite exigere ¶ Ultimo notandum. quod quicquid mulier apta est ad fluxum menstrui tunc apta est ad viri consortium. vnde mulier vel puella a tredecimo anno usque ad quinquagesimum

Summula Raymundi

ginta annos naturaliter patit̄ menstruū. et hīs tēporibus apta est etiā ad viri cōfortiū. vñ? A decemternis mulieris mēstrua cernis. Ad quinquaginta durat purgatio tanta. Et hoc in aliq̄bus bñ p̄plexionatis. qz in oīs bus nō eodē mō oriuntur mēstrua. sed fm̄ p̄us z posterius z fm̄ magis z minus. qz quāto mulier calidior est tanto minus patit̄ de mēstruo. cū caliditas illā materiā consumit. Et quāto mulier est frigidior tātō magis est menstruosa. cū frigiditas illā materiā cōsumere non potest

^{s^c mulierē} ^{a puero imp̄gnatā}
Sepius hanc moneas vt dum se prole grauata

^{.i. sua pctā} ^{s^c mulier}
Senserit. excessus q̄ pure confiteatur

^{.i. corpe christi .i. seipam .i. añ tps pariedi}
Et viuo pane sic se premuniat ante

^{.i. qñ} ^{aggrauat} ^{ad mortē vel ad vitā}
Dum dolor vrget eam partus. sit et ipsa parata

^{.i. in tpe ptus} ^{accedat} ^{incōueniens}
In pariendo quia q̄ visitat est inhonestum

^{sacerdos mulierē} ^{hec doctna diligēter aduertēda}
Presbiter hanc. ideo sit cautio sufficiens hec

^{.i. nō est necitas p̄suetudo} ^{mundat}
Non est lex sed mos si mortua purificatur

^{sacerdos ecclie} ^{s^c mulieri} ^{s^c tūc} ^{.i. statutū ecclie}
Presbiter introitum dat huic dum viuūt et est phas

¶ Hic magister ponit aliam cautelā seruādā circa mulieres impregnatas dicens. quādo aliqs sacerdos curā animarū gerens suam parrochiale mulierē nouerit esse grauata tunc debet eas monere. id est informare vt visitet eccliam seu domū dei. et ibi om̄ia peccata sua confiteatur z premuniat se corpore christi. vt quando tempus pariendi instat q̄ ipsa sit parata ad vitam vel ad mortem. quia mulieres sepius in partu moriuntur. z ideo debēt se preparare cum corpore dominico. q̄ tunc sacerdos nō indigeat visitare eas. cum hoc inhonestum videretur

¶ Circa litteram est notandū. q̄ mulieres maxime leduntur in partu z cū magnis doloribus pariunt p̄ exitum infantū. quia ibi fetus exit per locū valde artum z strictum. ita q̄ maxime huiusmodi mulieres leduntur. vnde dixit dñs ad eam z ad mulieres sequentes. In dolore paries filios tuos et in sudore manū tuarum pane tuo vesceris. Et ideo omnes mulieres indifferenter patiuntur in partu. sed tamen quedā magis et quedam minus. sed quō hoc fit lucidius patet in secretis mulierum.

¶ Secūdo notandū. q̄ mulieres h̄mōi debēt purificari vt lra p̄rendit. Et rō est. qz sunt valde immūde tpe ptus. p̄ter exitū secūdine. vñ secūdana est illa cutis vel pellicula in q̄ voluit fetus vel in q̄ iacet puer in vtero matris. z si mulieres tunc in partu liberant a tali pellicula tunc signū est sanitatis earū. Et ideo quando infantes nascuntur in secundā. tunc dicunt

Folio lx.

rustici q̄ talis infans cū felicitate et cū om̄i prosperitate circūdaſ. Et vlt̄
terius dicunt q̄ talis secundina ē applicata vmbilico pueri cū vna pte ⁊ p
obsterrices secrete diuidit̄ a puero et p easdē remittit̄ ad locū p̄suetum. ⁊
dicunt vlt̄erius q̄ tales mulieres p̄ ptum h̄nt̄ imundiciā sibi attractā et
q̄ ab ecclesia et ab introitu ecclesie p̄ t̄ps ab ecclesia deputatū sequestra
te sunt. tandē p̄o finito tpe deputato veniētes ad ecclesiā p̄ b̄ndicte a q̄
asp̄sionē purifican̄ ab imūdicia corp̄is attracta p̄ ptum et secundinā ⁊ p̄
sacerdotē introducun̄ ad designandū vnitātē illaz cū eccia. ¶ Tercio
notandū q̄ mulier d̄z p̄muniri cū p̄fessione et cōicatōe d̄nica vt̄ l̄ra p̄tēs
dit. et hoc est p̄pterea. q̄ ip̄a mulier tpe ptus est in articulo mort̄s p̄stis
tura. q̄ nullū aīal in tantū patit̄ in ptu sicut mulier. Et rō est ista. q̄ q̄to
plus sensus delicat⁹ est. de tāto plus patit̄. Et q̄ passio xp̄i maxima fuit
Et hoc iō. q̄ eius cōplexio fuit nobilissima. Et q̄ cū hō inter oīa aīalia
sit aīal nobilissimū. q̄ mulier plus patit̄ in ptu q̄ aliq̄d aliū aīal. q̄ ip̄a pa
tit̄ in tantū q̄ ip̄a timet periculū mort̄s se inire. q̄ seq̄t̄ de p̄mo ad vltimū
q̄ ip̄a mulier d̄z p̄muniri cū p̄fessione ⁊ cōicatōe. ¶ Pro q̄ ē sciēdū q̄ pe
na siue passio est duplex. Nā q̄dā est pena cōis. et q̄dā p̄ticular̄. Cōmu
nis est viri et mulier̄. sicut. et ista pena est necis. vñ in Genesi. d̄ns dixit ad
euā et adā. in q̄cūq̄ hora comederit̄ morte moriemini. Alia ē pena siue
passio p̄ticular̄ et est t̄m mulier̄. vt̄ habet̄ in genesi. nā ip̄a mulier p̄mo
p̄sensit diabolo in paradiso in morsu pomi et tradidit viro. vñ d̄ns dixit
in dolore paries. et sic oēs mulieres patiunt̄ in partu. igit̄ colligit̄ de p̄mo
ad vltimū q̄ mulieres debēt eē p̄munite cū sacramēto ecclesie. Etiam iō
mulieres debēt eē p̄parate cū sacramēto p̄pter remouere inhonestatē. q̄a
maxime inhonestū esset si sacerdos illis t̄pib; mulieres visitaret etiā hoc
maxime fieri d̄z p̄pter reuerentiā sacramenti. q̄ in tpe ptus mulieres ma
xime sunt imunde. iō an̄ t̄ps ptus debēt se p̄munire cū corpe xp̄i. ¶ Ul
timo notandū. q̄ infans iacens siue inclusus in secundina. sicut medici di
cunt. tunc in tali caput eius est sursum h̄ns cubit⁹ suos sup̄ gēua ⁊ quā
libet manū ad vnū oculū ⁊ mēbra subtiliter p̄glutinata et q̄n t̄ps parien
di affuerit. si debita generatio fit. tūc secundina transfer̄ sic. q̄ p̄mo nasci
tur caput et si tunc aliter fieret generatio nō fieret debita. et mulieri ē val
de periculosum si forsan mortē posset euadere. Et iō q̄dā mulieres graui
us laborant q̄ alie p̄pter diuersum modū secundine. i. diuersum modum
embriōis. Et iō ne forte mulier ex periculo mortē p̄ueniret tūc l̄ra p̄mo
suadet sibi p̄muniri cū sacramētis ecclesie. Alij aut̄ sic dicūt q̄ infans in
clusus in secundina iacet in matrice sub pectore pendens sursum cū capi
te. ad imū vero cū pedib; ⁊ nō extēsus. imo mēbra p̄stricta sunt. ob hoc
ne mulier ledaſ nimū ⁊ tpe ptus nō sil̄ et semel exit. s; q̄dā mēbra p̄ pus
et q̄dā p̄ posterū. et iō si debito mō fit generatio tūc talis ptus transfer̄
ita q̄ sup̄ma ps tendit ad imū et inferior ps tendit sursum. ita q̄ primo
nascit̄ caput. postea alia mēbra. Et si hoc mō infans p̄ducit̄ ad eē tunc
mulieres nō multū patiunt̄. q̄ iste ē debitus modus pariendī. vt̄ dicunt
physici. Et si aliter fit generatio. ita q̄ p̄mo nascit̄ manus vel aliū men
bra ita q̄ nō p̄mo nascit̄ caput. tunc ibi ē indebitus mod⁹ pariendī. Et
q̄n sic fit tunc mulieres grande et maxime patiunt̄ in ptu. ⁊ q̄nq̄ dubiū ē

Summula Raymundi

vtz ipse cum infantibus potest euadere mortem. Partu vero facto matrix que exit per vuluam in locum eius reuertitur per astuciam obstetricum. Et ideo sequitur illud quod littera pretendit. videlicet quod ante partum mulieres impregnate debent se communitate cum sacramento ecclesie. ut gratia diuine maiestatis eis in suis laboribus et doloribus subueniat. quod valde inhonestum est quod sacerdos deberet eas visitare in partu cum sacramento ecclesie. Quia si hoc fieret tunc quoddammodo fieret irreuerentia sacramento quod non debet fieri. Istud tamen non obstante. si contingit casualiter tunc ipse sacerdos licite potest eas visitare ne absque professione contritionis et confessionis decederent. Sed tamen cautius est quod sacerdotes moueant has mulieres quod se ante partum presentent cum sacra communione propter causas assignatas. Et hoc est de intentione littere. Et hec dicta de primo libro sufficiunt.

¶ Liber secundus huiusmodi tractatus de matrimonio et de casibus que sequestrant matrimonium

.i. in libro

secundum in iure confirmata

De declarabo que sunt sponsalia scripto

secundum datam .i. pecunia

secundum facta

Anulus aut arra data vel promissio simplex

secundum factum cum permissione .i. matrimonium

Aut iuramentum faciunt sponsalia carnis

secundum quatuor enumerata secundum matrimonium

Hec preueniunt copulam.

¶ Hic est liber secundus huiusmodi summe in quo auctor vult determinare de matrimonio et de eius effectibus. Et primo ad precedentem litteram sic. Postquam magister determinauit de quibusdam sacramentis. videlicet de sacra eucharistia extrema unctioe baptismo et de confirmatione. Hic in presenti secundo libro vult determinare de matrimonio et de eius effectibus. Et diuidit in duas partes. In prima determinat de matrimonio. In secunda incidentaliter ponit quedam notabilia de sacris ordinibus. Secunda ibi (omnem phere etc.) Prima pars adhuc diuiditur in duas. primo determinat de matrimonio. Secundo ponit persuasiones circa matrimonium utiles. Secunda ibi (si gregorius alterius) Primum punctum adhuc in duas. Primo facit quod dictum est. Secundo ponit quedam incidentia matrimonium impediunt. ibi (Reddere si coitu) partes parebunt in processu littere. Quantum ad primam partem de sic. quod sponsalia habent fieri quatuor modis. primo per anuli dationem. Secundo per dona et cetera siue per pecuniam. ut per auxilium vel argentum vel per villas aut homines. Tercio sponsalia habent fieri per simplicem permissionem. Quarto per iuramentum ut quando aliquis iurat quod aliquam velit ducere in uxorem. Et ista conuerso iurat quod velit ipsam ducere in uxorem et hec sponsalia debent precedere matrimonium.

¶ Notandum circa litteram secundam Joanne andree in summa sua. sponsalia sic describunt. sponsalia sunt permissiones futurarum nuptiarum ad ipsa perficienda. ut dicendo. ego duco te in uxorem. Et dicuntur sponsalia a verbo spondeo des. quod idem est quod promitto. quod ibi vir et mulier promittunt sibi inuicem fidem. **¶** Pro quo sciendum quod sponsalia sunt sex modis. Primo sponsalia celebrantur per anuli dationem. ut quando sponsus tradit sponse anulum. Secundo

Folio lxi

Sponsalia celebrantur per promissionem pecuniarum vel aliarum rerum. sicut quando dantur
ville aut alie res in signum huiusmodi quod ibi facta sunt sponsalia. Tercio sponsa-
lia fieri habent per promissionem simplicem. ut si dico. ego ducam te in uxorem et sub
bona fide tibi promitto. Quarto sponsalia celebrantur per iuramentum ut dicendo
Per deum vivum ego ducam te in uxorem. Et isti quatuor modi ponuntur in littera. Sed
quodam adhuc addunt quantum et hoc extra litteram. scilicet quod sponsalia quandoque fiunt per obli-
gationem. ut quando procuratores puerorum non dum discretorum mutuo se obligant
ad matrimonium ex parte amborum puerorum promittentes et dicentes. Quicumque ma-
trimonium hoc frangeret ille dabit decem marcas puri auri. illis duobus pro-
curatoribus presentibus sponsalia sunt facta. Sed tamen est notandum quod illa sponsalia
per ipsos pueros non possunt reuocari. ut patet quarto decretalium. ubi dicitur. desponsationes
nulle sunt quando in cumis fiunt. Si vero ibidem vult. pueri nisi per bono pacis fieret
coniungi non debent. Et pueri ibi vocantur quod generare et recipere non possunt. Item ibi-
dem dicitur quod matrimonium solo consensu contrahitur etc. **S**ecundo est notandum quod
verba per que contrahitur matrimonium sunt duplicia. quodam de futuro. ut sunt illa
verba. accipiam ducam. quodam de presenti. ut accipio duco. Exemplum primi. ut si
vir diceret. ego ducam te in uxorem. Et econverso illa. ego ducam te in virum.
Exemplum secundi. ut si vir diceret. Ego duco te in uxorem. et illa econverso.
Ego duco te in virum. Et inter illa est digna. quod tales qui hoc faciunt per
verbum de presenti non possunt sequestrari. quod ipse non potest aliam ducere ipsa vivente nec
ipsa aliam ipso vivente. Sed verba de futuro non habent tantam efficaciam. quod non
mutare promissa eo quod iste qui fecit promissionem per verba futuri temporis potest aliam
ducere. Et illa presumunt aliam. quod ista promissio vinculum vigoris non habet. Sed tamen
promissio sponsalium que fit per verba presentis temporis contingit dupliciter. aut enim sequitur
copula carnalis aut non. et ulterius. aut fit testibus presentibus aut non. si fit
testibus presentibus siue carnalis copula sequatur aut non. ipsa est uxor eius. et
econverso. ipse est vir eius. tam in ecclesia militante quam triumphante. Si
autem promissio per verba presentis temporis non fit testibus presentibus ipse potest ipsam
evadere. et econverso ipsa si vult. Sed tamen coram deo omnipotenti ipsa
est uxor eius. et econverso ipse est vir eius. Et ecclesiam militantem in illo
decipere potest. ecclesiam tamen triumphantem. scilicet deum omnipotentem non potest de-
cipere. cum ipse noscat occulta cordium presentium per teritorum et futurorum.
Item notandum quod ecclesia est duplex. scilicet militans et triumphans.
ecclesia triumphans est regnum celorum. et talis ecclesia nec decipit nec decipit-
pitur. verbi gratia. ut si aliquis homo vitam suam in hoc mundo spreverit. eccle-
siam triumphantem. id est regnum dei adipiscetur post hanc vitam. Et sic isti qui hic in
christo habitant. triumphum ab hostibus eius capiunt. Quia vitam mundanam
in presenti seculo spernunt. ideo ecclesiam triumphantem. id est re-
gnum dei adipiscetur. **U**nde sciendum sicut dictum est prius. ecclesia
triumphans non decipitur. quod sic declarat. ponatur in casu et gratia exempli
ut aliquis coeat cum vidua vel cum virgine quam alio modo ad consensum suum pro-
vocare non potest. dicit ad eam consentias mihi de coitu. ego ducam te in uxorem
et in mulierem meam. ita tamen quod intentio illius non sit eam velle ducere. postquam
cognoscit eam corporaliter. tunc potest eam repudiare. et sic ecclesia trium-
phans non decipit talem. eo quod non coit ad hoc quod illam ducat. quia inten-
tio eius fuit eam non velle ducere et tamen ipsa est eius uxor coram deo.

Summula Raymūdi

Secūdo dictū erat q̄ ecclesia triūphans nō decipit. vbi gr̄a. ponat̄ q̄ aliq̄s
pmittat p̄a intentōe et tota voluntate aliquā puellā sibi in vxorē ducere
ita tñ q̄ carnalis copula seq̄tur siue nō. et postea eā repudiat z non ducat
eā in vxorē v̄l in mulierē suā. tunc in hoc ecclesia triūphans nō decipit. s̄
īpe decipit seipm. Quia aiām suā eternalr dānabit ex eo q̄ ē vxor sua co
ram altissimo deo. Et eā dimittere nō p̄t. Si aut̄ dimittat eā tunc reus
est iudicio sic etiā intelligendū ē de muliere. ¶ S̄ ecclesia militans est
christianitas vel ecclesia inferior in hoc mūdo. qz ibi oīa sacramenta reci
pimus et in fide p̄seruamur. Et d̄ ecclesia militans iō. qz sicut aliquis
militat et cū hoc actualr laborat in corpe triūphū recipe. sic et ista ecclia
inferior in mundo adhuc militat et assidue laborat vt triūphū recipiat z
talis ecclesia qñqz decipit et qñqz decipit. p̄mo dico q̄ ip̄a decipit. qd̄ sic
declarat̄. ponat̄ q̄ aliq̄s pmittat aliquā puellā ducere v̄l aliquā mulierē
p̄sentibz testibz siue fuerit de intentōe illi? siue nō. oportet q̄ istā ducat in
vxorē suā. qz ecclesia militans ip̄m cogitat hoc. Si aut̄ ip̄am ducere no
luerit. tunc oīa sacramēta ecclesie illi denegant̄. et sic ecclesia militās istam
decipit. qz nō fuit de intentōe sua illā velle ducere. z tñ coact⁹ ab ecclesia
ip̄am ducit. Secūdo dico q̄ ecclesia militans qñqz etiā decipit. qd̄ sic decla
rat̄. qz ponat̄ q̄ aliq̄s alicui v̄gini vel mulieri p̄ v̄ba p̄ntis t̄pis pmittat
et tota sit intentio ducendī eā. talis aut̄ pmissio fiat testibz absentibz. tūc
īpe p̄t eā repudiare si voluerit. dato etiam q̄ copula carnalis ibi sequuta
fuit siue nō. S̄ tñ p̄tra salutē ip̄ius ē hoc. qz ip̄a vxor sua ē corā deo. Et
sic ecclesia militās decipit. Et sic tūc p̄z quō diuersificant̄ spōsalia pmissa
p̄ v̄ba p̄ntis t̄pis. Si aut̄ talis pmissio fiat p̄ v̄ba futuri t̄pis. s̄ ē duplr.
vel seq̄r copula carnalis vel nō. si copula carnalis seq̄tur. tunc optz q̄ iste
q̄ p̄misit istā ducere p̄ v̄ba futuri t̄pis vt ducat eā in vxorē. qz ip̄am carna
liter cognouit z ip̄a ē vxor ip̄ius. si aut̄ nō seq̄tur copula carnalis. tūc p̄t
eā euadere corā deo et coram ecclesia. qz ista nō est vxor eius.

¶ Itē dubitat̄ inter q̄s habeāt p̄trahi sponsalia. ibi r̄ndet̄ q̄ inter sep̄
tēnes. qz ibi p̄trahit̄ publica honestas nisi malicia suppleret etatē sic q̄ añ
septēniū cognoscerēt se mutuo carnalr. tūc inter eos debēt sponsalia cele
brari añ septēniū. vñ qd̄a doctor d̄t. Septēnes pueri iā sunt sponsalibus
apti. Post q̄rtūdecimū mas p̄trahit. h̄c duodenū. Hoc d̄z sic itelligi q̄
pueri septē annoz p̄nt cōmittere sponsalia. s̄ qñ vir ē q̄ttuordeciz ānoz
et mulier duodecim tūc p̄nt p̄trahere m̄ramoniū. Et s̄ subdit idē doctor
q̄ pubertatē p̄or attulit minozē expectat iure. nec ei s̄ h̄inc resilire. ¶ Pro
illius euidentia. Ultimo dubitat̄. vtz sponsi et sponse sunt cōpellēdi ad
matrimoniū post celebratōem sponsaliū. R̄ndet̄ p̄m Joannē andree per
distīctōem. vel s̄ sint maiores vel minores. vel vna p̄sona maior et alia
minoz. si p̄mo sic q̄ sint maiores z sint in t̄pe pubertat̄ tūc cōpellēdi s̄z
ad matrimoniū. si p̄traxerūt spōsalia in septēnio. nisi eēt aliud īpedimētū.
videlicz q̄ vnus istoz vellet intrare religionē. si aut̄ p̄sequuta ē copula car
nalis. tunc nō p̄t intrare. Si secūdo videlicz q̄ sint minores. tūc nō sunt cō
pellēdi. qz nō sunt debite etatis. Si terciō. videlicz q̄ vna p̄sona sit ma
ior et alia minoz. tunc vel maior vult et minoz nō vult. z sic non sunt cō
pellēdi. si aut̄ minoz vult z maior nō. tūc sunt cōpellēdi ad m̄ramoniū

Folio lxiij

s^c sponsalia facta.

Soluuntur casibus octo

s^c qd sequitur

Subscriptis. videas casus studiosius istos

.i. mea vxor .i. claustr

Inuito me. sponsa velit mea religionem

.i. an copula legitimi thori s^c factu .i. inhibere possum

Antethori fedus. intrare. nec hoc inhibebo

s^c mea .i. remote .i. recedo .i. inueniri

A patria longe si cedo q^d reperiri

.i. valeo

.i. no^o p^ostans

Non possum. vel ego sum factus homo vagabundus

s^c hincin^o vagado .i. p^ouenient

.i. imudat^o

Per terras. licite nubit reliquo. maculatus

s^c tali ifirmitate s^c no^o fuit copula

Si lepra fuero Cognatam si prius eius

s^c carnalr

.i. ab ab^o p^osonis s^c caste viuendi

Cognoui. vel si sit nobis equa voluntas

s^c modis dicit^o sp^osalia. ho^o carnalr cognouit s^c vxore

Istis absolui. vel si quis polluit istam

.i. i^o matrimoniu duxi

.i. denegari

Quam desponsauit. q^d non possit reprobari

.i. ifirmitas p^otra legē .i. circūdat

Morbis siue dolor enormis. detineat me

.i. alteri puelle s^c p^oba de p^onti .i. seq^o

Si dedero relique sponsalia q^d comitetur

.i. carnalis copula .i. minor acilla

Carnis amicitiam. minor aut veniens ad adultam

s^c octo ia^o dicti .i. matrimoniu

Etatem. casus isti sponsalia soluunt.

¶ Hic autor enumerat octo casus mediantib^o quibus sponsalia soluuntur vel mediantib^o quibus matrimoniu impeditur et vult tantu pro casu primo. si fecisti p^omissionē p^o verba futuri t^opis sic q^d copula carnalis no^o fuit sequuta. si tunc ip^oe vel ip^oa voluerit intrare religionē tunc sponsalia dissoluunt. Cuius rō est ista. q^d vnūquodq^o p^ot in melius cōmutari. sed melius est intrare religionē q^o matrimonium. quia ip^oe homo tutius potest seruire deo in religionē q^o in matrimonio. igitur rē. Et ratio illius ē ista. quia ille qui est in matrimonio ille est impeditus in mundanis negotiis curam gerens de suo nutrimento et mulieris et aliorum. vnde dicit apostolus. omnis habens vxorem que sunt huius seculi negotia custodiat. ¶ Scd^os casus est iste. si fecisti p^omissionem per verba p^ontis t^opis et copula carnalis siue sit sequuta siue non et si postea ab ea longe rece^o

Summula Raymundi

das sic q̄ factus es vagabundus p̄ vn̄uersam terram. ip̄a cum alio viro
nutere potest. ¶ Pro quo notandū q̄ p̄tra illum casum noua iura pro
clamant. que dicunt q̄ talis mulier nō debet alium virum ducere eo viuē
te siue ip̄e sit longe ab ea siue p̄pinque. nisi ip̄a sciat veraciter ip̄m eē mor̄
tuum. Et si sup̄duceret alium iniuste p̄cederet. Et illud innuit Joan̄
nes reutonicus et alij iuriste. vt patet in decretalib. q̄ eius est vxor corā
deo. Et dato q̄ ip̄a alium duxisset post longum tēpus. isto redeunte opoz
tet derelinquere sc̄dm̄ z redire ad p̄mū. q̄ ē eius vxor corā deo. ¶ Ter
cius casus est iste. si alter istoz est leprosus. tūc p̄t fieri sepatio inter eos.
q̄ leprosi debēt eē exclusi a cōitate hoīm. s̄z tū si illi libent̄ sib̄inuicē copu
lant̄ admittat̄. Et istud intelligendū est tā de viro q̄ de muliere. q̄ q̄d̄cū
q̄ illoz suppositoꝝ infirmat̄ lepra. p̄t separari ab alio. ¶ Quart⁹ casus ē.
si fecisti alicui votū cuius cognatā p̄us aliq̄liter cognouisti. vel matrimo
niū cū ea p̄traxisti. hoc ipedit matrimoniū z dissoluit sponsalia. ¶ Quin
tus casus est iste. si est equa volūtas maris z femine. sc̄z si ambo p̄ponūt
caste viuere. q̄ vt sic matrimoniū dissoluit̄ s̄z sponsalia manent. ¶ Sext⁹
casus ē iste. si aliq̄s esset fornicat⁹ cū aliq̄ q̄ lucide p̄t p̄testari q̄ sit mecha
tus. talis p̄t dimittere virū et econuerso. ¶ Septimus casus est. q̄ si cō
traxisti matrimoniū cū aliqua p̄ v̄ba de p̄nti. et postea transis ad aliam z
das ei sponsalia z p̄cūbis cū ea. tūc illa sc̄da retinet̄ quā carnalr̄ cognoui
sti et p̄mam relinquere debes. ¶ Octauus casus est. si puella nō est ma
tura. sc̄z q̄ sit infra duodecim annos z facit alicui p̄missiones. tūc ille p̄
missiones seu vota nō stabunt. id est q̄ sponsalia que ip̄a facit p̄nt̄ dissol
ui. Et ratio est. quia ip̄a ad annos discretōis nō puenit. quia in illo tem
pore adhuc fatua fuit et potuit faciliter decipi.

¶ Circa lr̄am p̄mo est notandū. q̄ inter istos casus p̄mus quartus
et octauus impediunt matrimoniū p̄trahendū. z dirimunt p̄tractū. S̄z
alij q̄nq̄ casus ipediūt m̄rimoniū p̄trahendū. s̄z nō dirimunt p̄tractum.
¶ Sc̄do notandū q̄ p̄ter hos predictos casus in lr̄a. tunc extra lr̄am
adhuc sunt alij casus mediantib⁹ q̄bus sponsalia dissoluntur. Nam p̄i
mus casus est iste. quando vir v̄l mulier fornicat̄ sp̄ūaliter. i. recedit a fide
Sc̄ds est susceptio sacroz ordinū. vt si aliquis est diaconus vel sub dia
conus. illud soluit sponsalia. Tercius casus est. si aliquis p̄mittat alicui
ad certum t̄ps q̄ ducat eā in vxorē. z nō est monitus in illo t̄pe. tunc illo
t̄pe reuoluto sponsalia sunt rupta. ¶ Quartus casus z vltimus est ille.
si interuenerit cognatio sp̄itualis. sic in tali cognatōe fiunt fratres z so
rores sp̄ituales. z tunc itez sponsalia sunt rupta.

¶ Tercio notandū est. lr̄a d̄t q̄ ingressus religionis diminuit sponsa
lia. Et rō hui⁹ ē ista. q̄ tunc hō morit̄ in mundo secularib⁹ negotijs ab
renunciando. ¶ Pro quo notandū est q̄ triplex est mors. q̄dā ē mors
corporalis. q̄dā secularis. z q̄dam sp̄ūalis. Mors corporalis est q̄n̄ aīa
sepatur a corpore. Sed sp̄ūalis est. quando aīa sepatur a deo p̄ peccatus
Sed secularis est. quando hō sepatur a mundo. z abrenunciat om̄ib⁹ se
cularibus negotijs. et vult solum christum. sicut dixit beatus Paulus.
Viuo ego. sed iam non ego. viuūt aut̄ in me christus. Et isto modo homo
moritur per ingressum religionis. Quia tunc abrenunciat oib⁹ que h̄as

bet. Primo em̄ abrenūciat libere voluntati p̄ votū obedientie. Sec̄do abrenūciat delectatōnibus carnalibus p̄ votū castitatis. Tercio abrenūciat om̄ib; negotijs secularib; p̄ votū paupertatis. z ergo illa tria sunt essentialia ordinis. s̄. obedientia. castitas. z voluntas paupertatis

¶ Quarto notandū. differentia est inter sponsalia et matrimonium. Unde matrimonium d̄r. quando iam est consequuta copula carnalis. sed sponsalia dicunt̄ anteq̄ copula carnalis subsequitur. z sic sponsalia ichoāt matrimonium. copula vero carnalis terminat matrimonium z p̄summat. nō mors corporalis d̄minuit sponsalia z matrimonium. q̄ facit vacare bñs beneficia. ergo si miraculose aliquis sacerdos a mortuis resurgeret p̄tende et beneficia quas p̄us habuit non essent ei restituende. Sic eodem modo est de matrimonio. videlicet. si vir alicuius mulieris suscitaretur a mortuis ad istum virum redire non debet. Quia talis mors diuidit matrimonium etiam actu contractum.

¶ Quinto notandū est. In littera dicitur. si aliquis cognouit cognatam alicuius. postea nō potest eam ducere in vxorem cuius fuit cognata Dubitatur ergo. vtz in omni coitu. cōtrahatur affinitas siue legitime siue nō. Et videtur q̄ sic. q̄ affinitas est personarū proximitas ex copula carnali. pueniens. modo si affinitas p̄ouenit a copula carnali. z in omni coitu est copula carnalis. ergo videtur q̄ omni coitu contrahitur affinitas. Et probatur hoc idem per apostolū q̄ d̄t. Omnis qui adheret meretrici fit vnū cū meretrice. Et p̄sequens ex hoc contrahitur affinitas.

¶ Sed in oppositū arguit̄ sic. ois̄ extraordinaria pollutio nō dirimit matrimonium. s̄ simplex fornicatio extra thoz̄ legitimū. est extraordinaria pollutio. q̄ talis nō dirimit matrimonium. Ad istud dubiū r̄ndet. q̄ fornicatio siue sit in legitimo thoro siue nō z quocunq; mō sit s̄m naturā seu naturāl̄. si aliq̄s cognouerit cognatā alteri⁹ nō d̄z intrare matrimonium cū ista. cū ex fornicatōne simplici extra m̄rimonium p̄trahit̄ affinitas sicut in matrimonio. Et defuncta muliere vir nō p̄t aliā ducere. nisi in q̄nta l̄i⁹ nea. cum ex om̄i fornicatōne p̄trahatur affinitas naturāl̄. vt iā dictū est

¶ Tunc ad rōem añ oppositū d̄r. q̄ aliquā cōmixtōem seu pollutōem eē extraordinariā intelligit̄ dupl̄r. vno mō q̄ nō fit in thoro legitimo Alio mō q̄ nō fit s̄m p̄suetudinē cōmiscendi. Si p̄mo mō tunc ipedit matrimonium. si sec̄do mō tunc nō impedit

.i. sacrū matrimonium .i. manifeste corā gentib;

Coniugium sacrum coram populo celebrari

s̄ matrimonium s̄ celebrandū in h̄ibem⁹

Precipimus. ne sit foris ecclesiam prohibemus

¶ Sup̄ius autor determinauit de sp̄salib;. h̄ iā determinat de sacro matrimonio. z diuidit̄ i duo. nā p̄o determinat de m̄rimonio. sec̄do ponit q̄ndā cautelā oñdens corā qb; p̄sonis d̄z celebrari m̄rimonium. sc̄da ps̄ ibi (**Tota parēcla**) Quātū ad p̄mā p̄tē vult tm̄ q̄ coniugium siue m̄rimonium d̄z fieri corā p̄plo in facie ecc̄ie. z nō foris ecc̄iam v̄ in aliq̄ loco occulto. Rō est q̄ si fieret in loco secreto tūc q̄nq; fierēt illusiones z deceptōes. z ne p̄tinēbat hoc tūc m̄rimonium d̄z fieri in facie ecc̄ie z in loco publico.

Summula Raymundi

Circa hanc est notandum de quibus **P**rimo de causis matrimonij. **S**ecundo quod sit matrimonium definitiue. **T**ercio vnde dicitur matrimonium. **Q**uarto a quo matrimonium sit institutum. **Q**uinto in quo loco et quo tempore est institutum. **¶** **Q**uantum ad primum dicitur quod quattuor sunt cause matrimonij. scilicet causa efficiens materialis formalis et finalis. **C**ausa efficiens est duplex. scilicet mediata et immediata. **C**ausa efficiens immediata est consensus mutuus viri et mulieris per verba de presenti. id est vir presentit mulieri. et mulier viro. **S**ed causa efficiens mediata est institutio diuina. quia deus gloriosus instituit hoc sacramentum. **S**ed causa materialis est vir et mulier. scilicet coniuncti. sed causa formalis est modus subarradi. **S**ed causa finalis est duplex. quia quodam fuit ante peccatum et quodam post peccatum. **C**ausa finalis ante peccatum fuit plus generatio. sed causa finalis post peccatum fuit fornicationis euitatio et hoc de primo. **¶** **Q**uantum ad secundum est notandum quod matrimonium sic definitur. est viri et femine legitima coniunctio indiuidua consuetudine seruans. **D**icitur notate in singulari viri et femine et non in plurali viro et femina. **I**tem quia vnus solus vir dicitur habere vnā solā mulierē et e converso. **E**t in ista descriptione tanguntur omnes cause. primo tangitur causa materialis. cum dicitur viri et mulieris. **S**ecundo tangitur causa efficiens. cum dicitur legitima. **T**ercio tangitur causa formalis. cum dicitur coniunctio. **Q**uarto tangitur causa finalis. cum dicitur indiuidua consuetudine seruans. **¶** **Q**uantum ad tertium est notandum. quod matrimonium dicitur quasi matris munus. quod idem est quod officium. **U**nde de sancto martino canitur munia tua deuotus implebo. **S**ed diceres. quare magis dicitur matrimonium quam patrimonium. **R**esponderetur quod ideo. quia mater plus occupat ad generandum pleni quam pater. quia de ea dicitur quod mater est in partu dolerosa. in lactando seu enutriendo laboriosa. in conceptu onerosa. **E**t sic mulier plures labores habet circa pleni quam vir. ideo plus dicitur matrimonium quam patrimonium. **¶** **Q**uantum ad quartum. scilicet a quo matrimonium sit institutum. est notandum. vnde sicut iam dictum est quod causa efficiens huius sacramenti fuit ipse deus. ideo dicitur quod illud sacramentum principaliter et effectiue a deo sit institutum. sed instrumentally et consequentiue illud sacramentum ab eadem et eua est institutum. **S**ed diceret quis. **I**n quo loco et in quo tempore est institutum. **R**espondeo. in amenissimo loco. scilicet in paradiso et in tempore iocundo. et sic tunc patet dignitas huius sacramenti. quia ratione institutionis tunc hoc sacramentum est dignius alijs. **U**nde vnus sacramentum esse dignius alio intelligitur dupliciter. vno modo ratione efficacite sic baptismus est dignior alijs. **S**ecundo ratione excellentie. sic eucharistia est dignior alijs quod intelligitur pluribus modis. **T**ercio modo ratione conferentis et sic ordo vel confirmatio est dignior alijs. **Q**uarto ratione unionis siue institutionis siue significationis. **E**t sic matrimonium est dignius alijs. quia in matrimonio est duplex coniunctio siue unio. prima est animorum. quia ibi animus mulieris coniungitur animo viri. **S**ecunda coniunctio est corporum in copula carnali que unio proprie designat unionem fidelis cum christo. vnde apostolus dicit. qui adheret deo est vnus cum deo. **E**t quia talis unio in matrimonio significat unionem dignissimam. videlicet unionem anime cum christo. **¶** **S**ed ratione istius unionis illud sacramentum est dignius alio sacramento. **E**tiam fecit unionem dei. quia deus voluit se vniri humane nature. **¶** **S**icut huius duo corpora coniunguntur inuicem sic deitas fuit coniuncta humanitati in christo. **¶** **S**ed ratione illius unionis precellit alia omnia sacramenta et institutiones ecclesiasticas

Folio lxxij

¶ Quatum ad quintū scz quō illud sacramentū sit institutū est notan-
dum. q̄ quidam dicūt matrimoniū esse institutū sub his v̄bis. crescite et
multiplicamini et replete terram. sed hoc videt̄ min⁹ verū. Ratio ē ista
qz ista verba fuerūt. plata tpe noe post diluuiū. S3 matrimoniū diu fue-
rat añ institutū S3 p̄t dici aliter. q̄ sit institutū p̄ hec verba q̄ ptulit adam
cū euigilasset de sopore z vidit eā et dixit. **H**oc os ex ossib⁹ meis z ca-
ro de carne mea vt habet̄ in Genesi. et tñ nullus dixit sibi q̄ essz vxor sua
s3 ip̄e cognouit eā ex inspiratōne diuina. vnde dixit. p̄pter hoc hō dere-
linquet patrem et matrem et adheret vxori sue.

¶ Item notandū sicut iam dictū est q̄ matrimoniū sit institutū p̄ hec
verba q̄ ptulit Adam dicēs. **H**oc os ex ossib⁹ meis zc. Ex isto arguit̄
sic. ab isto institutū est matrimoniū q̄ ptulit v̄ba institutōnis. sed adam
ptulit v̄ba institutōnis. ergo ab adā matrimoniū est institutū qd̄ videt̄
esse falsum. qz supra dictū est q̄ christus instituit h̄ sacramentū **¶** Ibi res-
pondet̄ q̄ in matrimonio sunt duo. scz sp̄ ualeet humanū. qz sacrum matri-
moniū rep̄ntat aliquid sp̄ualiter et aliqd̄ humanū seu humanitatis. nō
sicut in matrimonio sunt duo. sicut iam dictū est. sic ipsum matrimoniū
est institutū p̄ hoīem z inspiratōem diuinā. S3 tūcad rōem d̄z q̄ matri-
moniū nō est institutū ab hoīe inq̄stū hō. s3 matrimoniū institutū est ab
hoīe diuinitus illūinato z inq̄stū gratia sp̄ uilanti in eo operabatur

¶ Ultimo notādū. q̄ ecclia militās d̄z esse cā hui⁹ copulatōis. scz ma-
trimonij ita si vn⁹ istoz vellet decipere aliū vt vir mulierē et ecōtra. tūc ec-
clesia militās nō d̄z hoc admittere nisi esset cā legitima impediens sicut
prius dictuz est de casibus. q̄ matrimoniū debet fieri corā ecclia et testib⁹
p̄ntib⁹ publice seu manifeste. vt elicitur ex intentione littere.

.i. tota p̄genies .i. viri et mulieris

Tota parentela sexus vtriusqz probabit

s̄c̄ matrimoniū aliquib⁹ ipedimentis

Contractum. reprobis ne casibus euacuetur

matrimoniū exp̄sso p̄ v̄bū p̄ntis t̄pis z nō cā v̄bo alteri⁹ t̄pis

Hoc de presenti consensu. non alio stat

.i. rōabilicā sp̄c̄ hoīm .i. sepet sp̄c̄ sacramētū

Absqz pia causa nemo diuertiet illud

.i. ip̄e deus scz virū et mulierem

Unio summa duo facit vnum. ve sibi qui d̄c:

.i. segregat sp̄c̄ in carne s̄c̄ vnū

Uniat hoc vnum. deus esse quod imperat vnum

¶ Postq̄ autor determinauit de matrimonio. h̄ iā oñdit quō et qualr
matrimoniū d̄z celebrari et corā qb⁹ p̄sonis. Et vult qñ fit p̄tractio ma-
trimonij p̄ sp̄sum et sp̄sam tūc illa d̄z fieri corā tota parentela vtriusqz
sexus ne postmodū aliquib⁹ casibus posset impediri. et illa contractio d̄z
fieri cū v̄bo de p̄nti z nō de futuro. qz al̄s nō staret matrimoniū. nec rate
tenere. et nullus hoīm debet illam p̄tractōem matrimonij separe nisi eēt
legitima causa. tūc addit rōem. qz qd̄ deus p̄iunxit hoc hō nō sepat. s3

Summula Raymundi

Deus cōiunxit illa duo. ḡ nullus hō separat. et si q̄s separaret absq̄ legitima cā haberet ppetuum dolorē cum infringeret mandatuꝝ dei

¶ Circa lrām est notādum. q̄ nullus debet separare hos hoies absq̄ causa legitima et absq̄ aliquo casu de predictis casibꝫ. qz sicut deus qui est trinus in psonis et vnus in essentia. sic etiam illi hoies sunt vnū. qz licet duo sunt in personis. s. vir et mulier. tñ sunt vnū per copulā carnalem. ergo nullus hō dz separare hos ab inuicē quos deus gloriosus cōiunxit Et ergo littera dicit quos deus iunxit hō non separat

¶ Scdo notādū. q̄ verus p̄cessus et recta forma in matrimonio sic dz fieri. postq̄ vir et mulier pueniūt ibi sil' ad eccliam cupiētes copulari. tñc vir stet p̄mo a dextris ⁊ mulier a sinistris. tñc ipse sacerdos p̄mo querat p̄sensum vtroꝝq̄. s. an velint se mutuo in matrimoniū ducere. Post hoc sagax sacerdos q̄rat a parentela et a populo circūstante an sciunt casus illud matrimoniū impediētes. his ita factis sacerdos dicat. ego iungo tibi katherinam hanc ḡginem vel puellam vel viduā vel quō noiat sup corpus et aiā et fidē tuam vt ei p̄sis oibꝫ diebus vite tue sicut licitū est et vt diligas eam in p̄speris sicut in aduersis. in infirmitate sicut in sanitate. et i hoc salutē aiē tue q̄ras ⁊ ei p̄sis vt sibi p̄cures necēaria vite. et si incurrat aliq̄d piculū corpis ipam nō deserās. s; ipi' salutē sicut salutē aiē tue q̄ras Et eadē ḡba sacerdos dicat p̄plete ad puellā vel viduā fm exigentiā. ego iungo tibi hūc virū Petrū vel quō tñc noiat. sup corpus tuum et aiā tuam. vt ipa sis obediens oibꝫ diebꝫ vite tue diligas et honores ⁊ nō molestes. fiduciam tuā ei adhibeas sicut tibi ipi' ⁊ ab eo nūq̄ recedas. Et si incurrat aliquod piculū corpis. necēaria vite ei p̄cures in q̄rum potes. sicut q̄ris aiē tue salutem. hoc facto sacerdos iungat manꝫ amboꝝ ad inuicem sic dicens Ego coniungo vos in noīe patris ⁊ filij et spūs sancti. et quos deus iunxit. hos homo nō separet absq̄ pia cā. ⁊ sic matrimoniū est confirmatum et coniunctum.

¶ Tercio est notādum. q̄ duodecim sūt casus impediētes matrimonium p̄trahendū et diuidētes p̄tractum. vn' Error p̄ditio votum cognatio crimē Lultus dispitas vis ordo ligamē honestas. Si sis affinis vel si coire neq̄bis. Nec socianda negant p̄nubia. facta retractant

¶ Pro quo sciendū ex quo error impedit matrimoniū q̄ est primus casus de his duodecim. Tunc est notandū. q̄ error est q̄druplex. s. error p̄sone. error p̄ditōnis. error fortune. et error q̄lītatis. Nā primus error p̄sone est q̄ si crederē me p̄trahere cū katherina et p̄traherē cū agatha tñc ibi est error p̄sone. qz sumerē aliā q̄ p̄posui. et sic ibi matrimoniū p̄trahēdum et p̄tractū diuideret. qz ibi est error. ¶ Sed p̄tra hoc arguit sic. vt habetur in Genesi de iacob qui seruauit pluribꝫ annis p̄ rachel. et postmoduꝝ data fuit ei lya vna despecta cū fluentibꝫ oculis ibi fuit error p̄sone et tñc matrimoniū nō fuit ibi diminutū. qz nō fuerūt separati. Scdo p̄bat. h̄ idē legit de isaac qñ volebat b̄ndicere esau et b̄ndixit iacob ibi b̄ndictio fuit adimpleta in iacob et nō in esau ¶ Et hoc arguit sic. p̄tra eundē casum. nā sicut est de b̄ndictōe. sic etiā dz esse de matrimonio. S; b̄ndictio reuocari nō potuit. ḡ nec matrimoniū. p̄na est nota. sed maior p̄t; p̄ sufficientē similitudinem. sed minor declarat de isaac qñ voluit b̄ndicere esau et

bñdixit iacob. tunc benedictio nō potuit reuocari a iacob. ergo etiā detee
 sic esse de matrimonio. sic q nō potest reuocari. Sed in oppositū arguit
 sic. sicut est in cōtractione emptionis et venditionis. sic est in cōtractiōe
 matrimonij. sed error impedit in cōtractu emptionis et venditōnis. ideo
 error impedit matrimonium. Maior est nota per similitudinem. **Dis**
 no? patet ex eo. quia si emerem aurum et aliquis daret mihi cuprū. tunc
 cōtractus emendi nō esset firm? ¶ Per hoc ad rōnem primā ubi fuit mē
 tio facta de iacob et lya. ibi dicit q error psonē diuidit matrimonij dūmō
 consensus vtrorūq; non sequit. Unde cōsensus est duplex. Nam vnus
 est consensus pcedens copulā carnalem. et alter est p̄sensus q̄ subsequē
 tur copulā carnalē. nō licet iacob nō habuit cōsensum p̄cedētē carnalē
 copulā tamē habuit cōsensum subsequētē copulā carnalem ad lyan. et
 ergo ppter p̄sensum istū quē habuit stetit ipsum matrimonij. Tunc ad
 rōem scđam dicit q dñā est inter benedictōem ⁊ matrimonij. qz bñdictio
 est res diuina. ergo deus voluit sic habere q qñ isaac voluit bñdicere esau
 q benedixit iacob. sed ipsum matrimonij consistit in manu humana. igit
 tur rē. Secundus error est cōditionalis. et ē talis q si crederem me con
 trahere cum libera et ipsa non esset libera tunc matrimonium non tenet.
 Tercius error est fortune et est ille vti si contraherem cum diuite et con
 traherem cum paupere iste error non impedit matrimonium. Quar
 tus error est qualitas. vt si crederem me contrahere cum virgine et con
 traherem cum muliere hoc etiam nō separat contractū matrimonium.
 Secundus casus est votum solēne sicut est p̄fessio vt antea patuit Ter
 tius casus est conditio. qui casus concluditur in primo Quartus casus
 est cognatio spūalis. Quintus casus est crimen. quia p̄pter homici
 diū inhibetur matrimonij. Et hoc forte sic est intelligendū q si ecclesia
 timeret homicidiū futurum ex tali p̄iūctione tūc illud crimē matrimonij
 nium dissolueret. sed nec ipse nec ipsa alteri nubere posset. Sextus casus
 est disparitas cultus que ipedit matrimonij. vt si vir esset christianus
 mulier vero iudea. Septimus casus est vis. id est violentia q̄ qñq; etiā
 est grauis et impedit matrimonij. Unde quidam doctor de hoc casu sic
 dicit. non leuis excusat vis sed grauis aut violenta. Octauus casus ē. or
 do. qui etiam impedit matrimonium. Nonus casus est ligamen qd etiā
 impedit matrimonium. et hoc est verum cum ligamen p̄cedit matrimo
 nium. quia si subsequitur ligamen non rescindit matrimonium. Decim
 us casus est honestas publica que etiam impedit matrimonij ⁊ quō
 illa fit prius visum est. et infra dicitur. Undecimus casus est affinitas.
 Duodecimus casus est cum aliquis non potest coire. id est reddere de
 bitū carnis. De quibus casibus lucidius determinatur postea.

¶ Ultimo notādum est. q qdam heretici habent errorē de matrimo
 nio. dicentes ipsum matrimonium nō esse sacramentū. Et arguunt sic.
 sine sacramētis nemo saluari potest. s; homo potest saluari sine matrimo
 nio. igit matrimonij non est sacramētū. Maiorē sic declarant. qz sine bap
 tismo nemo saluari p̄t. et sic de alijs sacramētis. Minorē declarāt sic. qz
 multi hoīes sine matrimonio saluāt vt notū ē. Rñdet p̄t remouere istū
 errorē hereticū q sacramēta sunt duplicia. nā qdā sūt sacramēta sine q̄b;

Summula Raymundi

hō saluatur sicut est ordo matrimonii siue cōiugii. qz si hō nunq̄ intras-
ret cōiugium adhuc bene saluaret. et silt si hō nunq̄ acciperet ordines ad-
huc alijs nō obstantibz regnū dei adipiscit. Sed qdā sunt sacramenta si-
ne quibz hō non potest saluari vt est baptisimus Et ideo manifeste patet
q̄ argumētum eorum nihil concludit. qz dicunt logici q̄ ex puris particu-
laribus nihil sequit̄. quali mō eorū argumētum pcedit ¶ Secdo arguit̄
sic. nullum sacramētū est pctm̄. sed matrimonii est pctm̄. q̄ matrimonii
nō est sacramētū. p̄na tenet in festino. Daioz ptz de se. Q̄inoz p̄ba. qz
in matrimonio fit pctm̄ originale. igit̄ rē. Ad argumētum r̄idetur q̄ mi-
noz est falsa. s̄z tunc d̄ de pctō originali q̄ hoc est p̄secutiue et nō p̄tracti-
ue. qz in matrimonio cōsiderant̄ tria. scz plis generatio. fides integra. et
gratia consequens. et qñ illa tria tenentur regulariter tūc matrimonium
non currit in peccatum nisi consecutiue.

s̄ in matrimonio s̄ mulieri

Legittime iūgisti tibi noli quaz violasti

i. p̄ adulteriu

s̄ sequentes

Turpis adulterij vicio. si tres tibi casus

i. p̄tradicūt

i. ministrasti

s̄ aliqd

Obstant hi. q̄ procurasti forte venenu

s̄ malum

mulieris

Aut aliquod simile. quo vir sit mortuus eius

sp̄ mulieri

cupis

i. in p̄tractu p̄ p̄ba de futuro

Lui iungi queris. si contractura fidez dat

s̄ mulier

i. p̄ p̄ba de p̄nti

s̄ fidem

Illa tibi tecuz. vel presentez dat eandez

s̄ extra lrām positis septē

s̄ mulieri

Casibus in reliquis poteris sibi legitimarī

s̄ iam scripta de viro

Hec econuerso scribantur de muliere

¶ Superi⁹ autor determinauit de matrimonio legitimoꝝ. hic iā deter-
minat de matrimonio illegitimoꝝ. Et diuidit̄ in duo. Nā primo facit
hoc qd̄ dictum est. Secundo ponit quosdam casus qui faciunt retinere
mulierem que cōmisit adulterium. Secunda ibi (Casibus in reliquis)
Et legatur lrā silt sic. Si aliquis concūbit cum muliere. cum illa nō debet
p̄trahere matrimonium si aliquis casuum sequētium occurrit de istis.
Quoz primus est. si vir dedit p̄sensum vel cōsiliū vel ministravit ve-
nenum q̄ mulier deberet virū interficere. et illo viro sic interfecto ip̄e non
d̄ p̄trahere mulierē in vxorē siue matrimoniu

¶ Scd̄s casus est iste. si aliq̄ mulier haberet virū infirmātem. et si p̄mittit alteri p̄
p̄ba de p̄nti q̄ post mortē sui viri velit ipsum ducere. tunc illud matrimo-
nium nō tenet nisi viro mortuo. Alij sic scdm̄ casum exponunt Tu noli
iungi isti mulieri que viuente viro dat fidem cōtrahendi matrimonium
post obitum viri sui. Rōnem assignāt istam. qz illa mulier te nesciēte pos-
set viro mortem inferre ¶ Tertius casus. si mulier cognouit carnaliter

Folia lxxij

aliquē viꝝ viro eius viuentē ducant sponsalia ad inuicē tūc illa nō tenē
viro viuentē nisi post mortē sibi sequat copula carnalis. Deinde magis
ster subdit ibi (Casib; in reliq;) dicens quosdā casus eē q̄ faciunt retine
re mulierē adulterā. volens .si vxoz alicuius cōmisit adulteriū ita q̄ vir
ei? nesciat. si tunc aliq; illoꝝ casuū q̄ sequunt̄ interfuerit tūc optet q̄ ta/
lis vxozē suā repudiatā seruet. Quoz casuū p̄mus ē iste .si vir fornicatoꝝ
est. vt mulier. tūc vir nō p̄t vxozē suā repudiare. Et rō est ista. qz ibi ars
deludif arte. vñ **Cartho** Tu quoq; fac sile. Scd̄s casus est iste. si vir ali/
cuius mulieris p̄senserit vel iusserit vt ip̄a faceret adulteriū q̄cūq; mō h̄
fiat. siue fiat coacto mō siue p̄pter inopiā. siue p̄pter mādatū supioris. vi/
delicet regis vel p̄ncipis. tūc vir ip̄am repudiare nō p̄t. Tercius casus
est iste. si ip̄a mulier latenter facit adulteriū. ita q̄ maritus ei? nō p̄t pdu
cere testimoniū de h̄mōi facto. tūc nō p̄t repudiare ip̄am. Quartus cas
sus est. si ip̄a mulier absq; velle suo et violēter est oppressa. tūc itez vir nō
d̄z repudiare ip̄am. Quintus casus ē iste. si ip̄a mulier credit v̄z obisse
et cōmittat adulteriū cū extraneo. viro aut̄ p̄cipiente adhuc nō d̄z eā di/
mittere. Sextus casus est iste. si vir cognouit eā postq̄ sciuit eā fornica/
tam aliunde. adhuc eā nō d̄z dimittere. Septimus casus est iste. Si vir
longe est vel recessit a muliere z hoc p̄ longū spaciū t̄pis. ita q̄ mulier ni
mis v̄z p̄pter viri abstinētiā. z ita cōmittit adulteriū. tūc ip̄e vir adhuc
nō h̄z eā dimittere. mō si ex h̄is oib; casib; aliq; p̄ solū vnū ip̄ediret. tunc
vxozē adulterā non p̄t dimittere. Si v̄o nullus casuū iā dictoz affuerit
vxozē adulterā licite p̄t repudiare. nō tñ ex sup̄ius volūtate. s; ex p̄sen/
su suoz supioꝝ z corā ecclesia militāte. ¶ Itē sciendū q̄ doctozes sacre
scripture sup̄ addūt octauū casuz. videlicet istū. qñ vir infidelis p̄uertit ad
fidē catholicā. muliere manēte in infidelitate. z hęc mulier si ducat aliū et
postea etiā p̄uertit ad fidē catholicā. tūc p̄mus vir tenet eā reassumere.
¶ Itē notandū q̄ ex l̄ra autoꝝis trahit̄ talis doctrina. q̄ si aliq; habu
erit p̄cubinā z aliq; illoꝝ casuū in l̄ra enumeratoꝝ affuerit. tūc ip̄e cū ea
matrimoniuū p̄trahere nō p̄t. Si aut̄ aliq; istoꝝ casuū nō ip̄ediret tūc ip̄
se cū ea matrimoniuū p̄trahere p̄t. Et sic eodē mō intelligendū ē de mulie
re sicut de viro. ¶ Itē notandū sicut habet̄ ex l̄ra z ex ī re. q̄ si aliquis
habuerit vxozē q̄ cōmiserat adulteriū qd̄ cū testimonio p̄bari p̄t tunc p̄t
ip̄am repudiare z ab ista p̄t separi. sic tñ q̄ hoc fiat ex p̄sensu supioꝝ z co
ram ecclesia militāte. ¶ Ultimo notādū p̄ modū dubitatōis. v̄z ali/
q; cognoscens aliquā mulierē carnalr. vxozē suā viuentē. an tūc ille postea
vxozē suā mortua p̄t p̄trahere matrimoniuū cū illa quā p̄us cognouit. Et
videt̄ q̄ nō. qz affinitas ip̄edit matrimoniuū. s; affinitas est cognatio p̄/
ueniens ex copula carnali. z ibi fuerat copula carnalis. qz ibi vir z mulier
vniti erāt p̄ copulā carnalē. ¶ Ibi fuerat copula affinitat̄. z p̄ p̄ns nō p̄nt
se sumere in matrimoniuū qd̄ fuit p̄bandū. ¶ Ad h̄ dubiū r̄ndet̄ q̄ licite
p̄nt p̄trahere matrimoniuū dū aliq; illoꝝ triū casuū p̄moꝝ nō affuerit. s; si
aliq; affuerit tūc ip̄edit matrimoniuū. ¶ S; tūc ad rōnem d̄z q̄ copula
carnalr illegitime nō facit affinitatē q̄ ad bonā famā. vel sic r̄ndet̄ p̄m ali/
q; q̄ inter istas nō ē affinitas. qz affinitas ē iter diuersas p̄sonas. s; h̄ nō
sunt diuerse p̄sone. qz vir z mulier sunt vnū p̄ copulā carnalē. v̄l aliter d̄z

Summula Raymundi

¶ Ibi ē affinitas ⁊ illa affinitas ē occulta ⁊ de occultis non iudicat ecclesia
¶ Alii dicit talis affinitas bñ impedit matrimoniū ꝓtrahendū cū ꝓ sanguinea
adultere ⁊ tñ nō impedit matrimoniū ꝓtrahi cū ipa adultera ꝓ se. Ex hoc
tūc viteri dubitat. vtz aliq̄s interficiēs possit ꝓtrahere matrimoniū cū
vxoze interfecti. Rñdet q̄ sic. qz talis interfectoz forte nūq̄ cogitauit de
matrimonio ꝓtrahendo cū tali muliere siue femina

Si potes abstinere prima muliere sepulta
s̄ potes caste viuere s̄ in matrimonio luxuria impugnari.

Et si non. melius est nubere q̄ nimis vri

¶ In ista ꝓte auctor ponit q̄dā documēta siue quasdā ꝓsuasiōes circa ip̄
sum matrimoniū. Et dicit sic. si aliq̄s habuerit vxozē ⁊ ista diuina ꝓmissio
ne mori. si talis ꝓt se abstinere a libidine ⁊ a coitu. nullo mō ducat aliam
vxozē. Si at̄ vir nō ꝓt se abstinere meli⁹ ē vt ducat aliā vxozē q̄ ꝓ nimis
a ꝓcupiscētia carnali impugnet. qz meli⁹ est nubere q̄ nimis vri. i. a luxuria
impugnari.

¶ Circa lram nota. auctor ponit vnā ꝓsuasiōē q̄ vir moꝝ
tua muliere ꝓma aliā nō ducat. Rō ē ista. qz melioꝝ ē stat⁹ castoz q̄ ꝓu
gatoꝝ. nā fm̄ triplicē statū dat̄ triplex fruct⁹. vt ꝓginib⁹ dat̄ ceterum fructus.
viduat⁹ sexagesim⁹. ⁊ ꝓugat⁹ tricesim⁹. Et q̄ si aliq̄s se ꝓt abstinere
re mai⁹ ꝓmū ꝓseq̄. si at̄ abstinere nō ꝓt ꝓꝓ antiquā ⁊ malā ꝓsuetudinē
tūc meli⁹ ē eū nubere q̄ nimis vri in luxuria. vt dicit apls. qz tūc forte cōmit
teret maiora ꝓctā Itē dicit apls Si nō caste tñ caute. ⁊ h̄ sic exponit de ma
trimonio. in q̄ hō sit caut⁹. qz matrimoniū ē inuētū ꝓꝓ fornicatōez euitā
dā. s̄ tñ h̄ dictū apli aliq̄ exponit dicētes. si nō caste tñ caute. i. in loco se
ereto vel in angulo. s̄ h̄ nō valet. qz vbicūq̄ cōmittit̄ extra matrimoniū
sp̄ ē peccatū mortale. vñ ꝓpheta. fornicatores ⁊ adulteros iudicabit dñs

¶ Sz aliq̄ doctoz ponderāt illa ꝓba. meli⁹ ē nubere q̄ vri. inferētes ex h̄
q̄ nubere ē bonū. qz ois cōpatiu⁹ ꝓsupponit positiuū dici de ābob⁹ cōpa
tiuis. Ibi rñdet vt dicūt logici q̄ cōpatiu⁹ capit̄ dupl̄. ꝓꝓie ⁊ imꝓꝓie.
ꝓꝓie capiēdo tūc ꝓsupponit positiuū dici de ābob⁹ cōpatiuuis. imꝓꝓie ꝓ
tūc nō optz. ⁊ sic sumit̄ h̄ et in alijs ꝓsimilib⁹ orōnib⁹. vt ibi fides christia
na ē melioꝝ iudaica.

¶ Itē notādū q̄ bonū ē ꝓma vxoze mortua viz ab
stinere ita q̄ aliā nō ducat. Rō ē ista. nā si aliā duxerit bigam⁹ effici⁹ ⁊ ꝓ
ꝓns inabil⁹ ad susceptōnem sacroz ordinū. vñ bigamus dicit̄ a bis. i. duo ⁊
gama mulier. q̄ si duas h̄ns mulieres. ¶ Itē notādū q̄ in isto sacrame
to sunt tria sicut i alijs sacramētis. s. sacramētū. res sacramēti. sacramētū ⁊
res sacramēti s̄. Sacramētū tñ ē cognitio exterior vel ꝓiunctio ꝓ euidē
tia signa facta. s̄ res sacramēti tñ ē duplex. s. ꝓmaria. ⁊ ē grā q̄ facit hoies
declinare a malo ⁊ facere bonū. Alia ē scđaria. ⁊ ē signū vnionis xp̄i et
eccie. qz sicut se vir sel⁹ despōsavit mulieri. sic xp̄s se sel⁹ despōsavit eccie. Cu
ius caput ip̄e ē. s̄ sacramētū ⁊ res sacramēti ē aiāꝝ ꝓiunctio ⁊ corpis idi
uisibil⁹ vnio. qz tūc hō itrat m̄rimoniū ad fornicatōem euitādā ⁊ ad ꝓlis
gationē. ¶ Ultio nota. dictū ē sup̄ q̄ error ē vna ꝓditio matrimoniū
impediēs. ꝓ q̄ dubitat. vtz nobilitas impediāt m̄rimoniū ꝓhendū ⁊ diri
mat ꝓtractū. Et videt̄ q̄ sic. qz fm̄ mgr̄m suāꝝ. si aliq̄s ꝓhit cū nobilit̄
talnō ē nobil⁹ nō valet ꝓtract⁹. q̄ seq̄ q̄ nobilitas impediāt m̄rimoniū. Sz
in oppositū arguit̄ sic Accētia nō impediūt m̄rimoniū. s̄ nobilitas ē accēis

Folio leuis

igit̄ zc. **D**ino: nota ē de se. z s̄l̄r maior. Ad h̄ dubiū r̄r q̄ in m̄rimōis
sunt duo eēntialia z accēntialia. eēntialia s̄t materia z forma. materia ē p̄
sona. forma p̄o ē vnio aīaz idiuībil̄ z talia īpediūt m̄rimōiū. s̄z accēntia
lia s̄t nobilitas z diuitiez talia n̄ īpediūt m̄rimōiū. S̄z tūc ad rōez possit
dici q̄ de nobilitate dupl̄r loq̄mur. vno° capim̄ nobilitatē p̄ subiecto no
bilitat̄. h̄ īpediūt m̄rimōiū. p̄bi gr̄a **S**i crederē me p̄here cū p̄sona nobi
li z t̄n cēt p̄sona ignobil̄. h̄ īpediūt m̄rimōiū. z h̄ p̄bat rō p̄a. **S**i at̄ loq̄
mur de nobilitate accēntali subiecti. h̄ n̄ īpediūt m̄rimōiū. z h̄ p̄bat rō scia
.i. deputata tpa .i. dan̄t̄ .i. i q̄b̄ s̄c̄ m̄rimōiū

Tempora certa patent quibus hoc liceat celebrari

.i. nec̄ariū .i. p̄ aliq̄s p̄sus

Et tibi non opus est aliquo scripto referari

.i. reperies s̄c̄ casus .i. nō debito p̄cessu

Inuenies plures q̄uis non ordine recto

.i. m̄rimōij subdiuidim̄ s̄c̄ casus

Casus coniugij nunc nos distinguimus hos sic

s̄c̄ vir .i. mortue mulier̄ .i. parentela

Tu de defuncte mulieris sanguine. nullam

.i. mulierē .i. accipias s̄c̄ ducat̄. vīz de p̄genie viri sui mortui.

Uxorem ducas. econuerso nec z illa

Hic autor oñdit i q̄b̄ p̄tib̄ añi licitū sit celebrare m̄rimōiū. Et diuī
dit̄ illa ps i duas pres. p̄o facit qd̄ dictū ē. 2o excusat se de q̄dā īsufficiē
tia. ibi (Inuenies pl̄es) p̄o d̄t sic. q̄ sp̄salia p̄nt fieri oī tpe añi. solennitas
at̄ nuptiaz z copula carnali cert̄s t̄pib̄ p̄hibēt̄. p̄mū t̄ps p̄hibiūt ē ab
aduētū dñi vsq̄ ad octauā epiphānie. Sc̄dm̄ t̄ps ē a q̄dragesim̄ vsq̄ ad
octauā trinitat̄. In oīb̄ alijs t̄pib̄ p̄nt fieri solēnitates nuptiaz. imo p̄so
ne q̄ s̄t̄ m̄rimōial̄ p̄iūct̄e his t̄pib̄ debēt eē caste. Et d̄t vlt̄er̄ (z tibi n̄
op̄ ē) volēs t̄m̄ q̄ ista tpa i nullo scripto rep̄ntari dñt. rō ē illa. qz ista tpa
īfringunt̄. qz i septuagesimā z i aduētū dñi multoties fuit solēnitates ma
trimōij qd̄ t̄n de iure nō d̄z fieri. z qz illa tpa īfringūt̄. igit̄ autor h̄ noīa
tim̄ explicat ista festa. Et subdit aliū casum dicens. si vxor alicuius mo
ritur. talis aliam nō debet ducere de stirpe p̄me vxoris s̄z alienā. Sic ecō
uerso. si vir morit̄. mulier nō d̄z aliq̄c ducere de stirpe p̄mi viri. **C**ir
ca h̄am̄ notādū. ista festa h̄ enumerata īpediūt m̄rimōiū. s̄z nō dirimūt
p̄tractū. z q̄ h̄ his t̄pib̄ solēnitas fieri nō d̄z. t̄n si sit m̄rimōiū eque bene
d̄z p̄uari z nō rūpi siue dirimī. **S**c̄do notādū. q̄ istis t̄pib̄ nō posse
m̄rimōiū attēptari ītelligit̄ dupl̄r. vno° q̄tū ad m̄rimōialē p̄tractum
alio° q̄tū ad solēnitates nuptiaz. p̄mo° possit fieri singul̄ t̄pib̄. s̄z sc̄do°
nō. rō ē ista. qz solēnitates nuptiaz īpediūt hoīes i deuotōe. s̄z qz ist̄ t̄pib̄
hoīes maḡs dñt eē deuoti z ad fr̄uiciū dei p̄pati q̄ alijs t̄pib̄. q̄ h̄ m̄oī so
lēnitates p̄hibēt̄. z nō solū solēnitates nuptiaz. s̄z etiā m̄rimōiales. **T**er
cio notādū. q̄cūq̄ t̄pe fit p̄tract̄ m̄rimōij sp̄ stabit. siue sit t̄pib̄ īdict̄
et sacris siue nō. nisi aliq̄cā legit̄tima p̄cesserit p̄f̄ quā stare nō p̄t. **E**n̄ se
q̄tur q̄ t̄pe necessitatis sp̄ coniugij p̄t celebrari. siue t̄pib̄ interd̄ctis. siue
nō. nā ponat̄ q̄ inter aliq̄cā masculū z puellam facta eēt sponsalia z īpe

Summula Raymūdi

nō posset se abstinere in tēpibz illis nisi cū p̄gine sua p̄cūberet. tales p̄nt ce-
lebrare matrimoniū cū p̄sensu superioris p̄pt scādalu z opprobriū cuitādū
¶ Quarto notandū. superi⁹ dictū est q̄ p̄ditio est sc̄ds casus ipediēs
matrimoniū p̄trahendū z dirimens p̄tractū. Pro q̄ sciendū q̄ p̄ditio est
duplex. q̄dā licita z possibilis. alia est illicita z impossibilis. p̄ma p̄ditio ipe-
dit matrimoniū. p̄bi gr̄a. Si aliq̄s vult p̄trahere cū aliqua. z d̄t. ego acci-
piam te in vxorē si dederis mihi centū marcas. vel sic. ego ducā te in vxorē
rem. si placeat meis parentibz. nō si talis pecuniā p̄missam nō dat. vel si
recedit a p̄missō. illud impedit matrimoniū p̄trahendū. s̄z si p̄sequuta ē
copula carnalis tunc talis p̄ditio nō ipedit matrimoniū p̄trahendū. Sic
similr̄ in illo casu q̄n dico. si parentibz meis placeat. tunc ibi nō est matri-
moniū. s̄z sponsalia rūpūnt p̄ p̄ditōnem licitā et possibilē. Alia est p̄ditio
illicita z impossibilis z est duplex. vel em̄ est inter veyz matrimoniū v̄l nō.
si nō. tūc talis p̄ditio nō impedit matrimoniū. p̄bi gr̄a. q̄n dico. ego acci-
piā te in vxorē si dederis mihi aureū montē. ista p̄ditio ē illicita z ipossi-
bilis z nō dirimit matrimoniū iā p̄tractū nec ipedit p̄trahendū. Alia ē p̄di-
tio illicita p̄tra veyz matrimoniū. p̄bi gr̄a. q̄n dico. ego accipiā te in vxorē
si admittere velis multos amatores p̄pt pecuniā. z illud ipedit matrimo-
niū p̄trahendū nō subsequuta copula carnali. s̄z si subsequuta est copula
carnal. tūc nō ipedit matrimoniū p̄trahendū nec dirimit p̄tractū. **¶** Ulti-
mo notandū q̄ circa matrimoniū nō d̄z aliud fieri siue exerceri nisi qd̄ li-
citū ē z qd̄ nō ē p̄ statuta romane ecclesie. sic q̄ amic⁹ nō sumat ei⁹ amicā
q̄z si h̄ fieret tūc inter vīz z mulierē deberet celebrari diuorciū qd̄ nō d̄z
ē z h̄ inq̄stū se legitime ducūt in thoro legitimo. Et h̄ mgr̄ manifeste in-
nuit in textu vbi vult q̄ null⁹ viroz d̄z ducere aliquā mulierē de stirpe si-
ue p̄sanguinitate sue mulier⁹ mortue. s̄z d̄z ducere mulierē alienā. i. mulie-
rem de aliena. p̄genie. z sic eodē mō mulier faciet si vir ei⁹ transit in viay
carnis vniuerse. et hoc tangit autor ibi (nec illa virum)

s̄c aliq̄s. i. in loco secreto s̄c matrimoniū

Si vir in occulto solus ducat mulierem

s̄c p̄ p̄ba .i. votū despōsatiōis. cōmittat

Et de presenti sponsalis pactio fiat

.i. coniunctio s̄c ahoz .i. seq̄t

Copula carnalis si consensum comitetur

s̄c mulier s̄c oīpotenti .i. vxor

Hec coram domino sua coniungē esse probatur

s̄c mulierē .i. testimoniō s̄c tal' vir. i. decipe

Hanc quia teste caret si defraudare laborat

.i. capiēdo .i. aliā mulierē. i. i facie eccie .i. corā populo

Ducendo reliquam solenniter et manifeste

.i. admittit .i. christianitas s̄c vir s̄c muliere

Sustinet ecclesia. q̄ et ille recedit ab illa

.i. trāsibit s̄c suis s̄c redēptōis .i. tal' illuzo. i. ad etnas dānatōes

Ibit pro meritis sine spe deceptor ad ocos

Folio leuij

¶ Postq̄ autor determinauit de matrimonio manifesto. h̄ p̄r determinat de matrimonio clandestino et occulto. Et diuidit in duas ptes fm̄ q̄ ponit duos casus. ptes parebūt in p̄cessu. Dic̄ ḡ p̄mo sic. si aliq̄s masculus ducit aliquā femellā i occulto. s. nec corā eccl̄ia nec corā p̄plo s̄z absentibus testibz et pactio sp̄sali. i. vorū desp̄satiōis fiat p̄ v̄ba p̄ntis t̄pis siue copula carnalis seq̄tur siue nō. tal̄ est vxor sua corā deo. S̄z si forte eā defraudare velit z dimittere ex q̄ caret testimonio z ducat aliā in facie eccl̄ie et manifeste corā p̄plo p̄ma d̄missa. s̄z eccl̄ia militans h̄ admittit t̄n ob hoc talis illusor z sophista q̄ p̄mā d̄misit p̄henniter in inferno habitabit

¶ Notādū. p̄ maiori intellectu lr̄e est sciendū. q̄ q̄dā iurisperiti ponūt talē casus circa declaratiōem lr̄e q̄ sit aliq̄s vir q̄ p̄traxit m̄rimoniū secreta cū aliq̄ puella p̄ v̄ba de p̄nti subsecuta copula carnali. et postea vuit eā defraudare p̄trahendo cū alia muliere vel v̄gine in facie eccl̄ie coram viris idoneis testibz p̄ntibz. tunc p̄ma est vxor sua corā deo glorioso. Sc̄da vero corā p̄plo. Tunc postea ipse cogitans se male fecisse z p̄siderās p̄ctm̄ suum eē magnū vadat z p̄fiteat. Et ponat v̄terius q̄ p̄fiteat officiali. z talis det ei p̄siliū d̄do. si vis saluare aiām tuā debes redire ad p̄mā d̄mittēdo sc̄dam. et tunc v̄terius ponatur q̄ mulier sc̄da citet eū ad iudic̄ eū. qz sc̄dm̄ m̄rimoniū est solēniter et manifeste celebratum in facie eccl̄ie corā testibz idoneis et p̄mā nō. igit̄ tūc a tali iudice p̄pellat̄ ad sc̄dam d̄mittēdo p̄mā. et hoc p̄pter solēnitatē celebratā. nō idē iudex d̄t q̄ d̄z manere circa p̄mā. et hoc in p̄fessione. et t̄n iudicat eū manere circa sc̄dā cū dā in iudicio p̄pter p̄ntiā testiū. tunc dubitat̄ q̄d illoz ille facere d̄z. qz tūc videt̄ esse p̄tradictio i ip̄o officiali. qz in cōfessione dixit q̄ deberet redire ad p̄mā. s̄z in iudicio dicit oppositum s̄z q̄ transferat se ad sc̄dam. qz p̄traxit cū ea in matrimonium manifeste. Et videt̄ eē p̄tradictio. Ad h̄ duobz iurisperiti sic r̄ndent. q̄ ibi nō est p̄tradictio. capiētes fundamētū ex logica. qz dicūt logici q̄ vera p̄tradictio debet fieri ad idē. s̄z sic nō est hic. Rō est ista. qz idē inq̄tum idē nō d̄t illa ambo. nam in p̄fessione officialis sedet loco dei et dat p̄siliū in foro consciētie. Sed officialis in iudicio sedet sicut minister eccl̄ie et iudicat fm̄ forū manifestatiōis et p̄scientie. Et sic manifeste videt̄. q̄ ibi nō est p̄tradictio. S̄z diceret̄ qd̄ t̄n ille deberet facere si officialis p̄pter excessum excōdicaret eū. R̄ndet̄ q̄ tutius ē q̄ aliquis excedat mandatum eccl̄ie seu iudicis q̄ q̄ transgrediat̄ dei p̄ceptum. quia cum p̄ma est factū verū matrimonium licet secretuz fuit z nō in facie ecclesie celebratum.

¶ Sc̄do est notādū. q̄ matrimonium est duplex. Nā aliq̄d est clandestinum siue secretum. et aliq̄d est matrimonium manifestum siue publicum. Clandestinū est qd̄ fit secreta solū inter p̄trahentes. sed manifestū est qd̄ manifeste fit in facie eccl̄ie pluribz viris idoneis et mulieribus p̄ntibus. Et differunt illa duo matrimonia sic. Quia matrimonium manifestum habet tale priuilegiū q̄ si postea pbaret̄ aliq̄d impedimētū vt affinitas v̄t aliq̄d sile sic q̄ ibi celebraret̄ diuortium tūc nihilominus om̄es pueri legitimi existunt. et hoc p̄pter honorē m̄rimoniū manifesti. sed matrimonium clandestinum tale priuilegiū nō habet. qz si postea pbaret̄ aliq̄d impedimētum p̄pter qd̄ separentur tunc oēs pueri nati essent illegitimi

Summula Raymundi

sp^e de prestatōe tractus

Uoxnihil vna valet. duo testes ad minus assint

.i. caste viuat .i. valeat honesta et pba

Femina contineat q^o possit salua manere

s^e viri .i. cupit .i. virū ducere

Istius si vult post mortem nubere nubat

s^e exns s^e vir mulierē decepisse rogās mulierē

Si contritus hic. hanc dolet illusisse. petens. quam

reliq^t primo .i. in facie ecclie .i. pactū

Deseruit. scio q^o solemniter est celebratum

s^e idoneis

Non reuocare potest. nisi testibus hoc pagatur

.i. pena tue deceptōis mulieri

Underuina tue fraudis tibi sit erit. et cui

.i. pmissionē q^o ad pgnitōem carnalē s^e vxoz

Ante fidem dederis. tua non erit. vsq^{ue} secunda

s^e scda muliere s^e mulier

Mortua sit. nec ab hac coitum queras. quia prima

s^e vxoz s^e mulierē .i. phibente

Est tua. q^ouis ad hanc nequeas inhibente venire

s^e sancta .i. q^o ecclia vult q^o scda sit vxoz

Ecclisia. quia stat hic pro muliere secunda

.i. suadeo securius recedat remote!

Consulo q^o potius cedat. cum coniuge prima

.i. exiliū .i. in patria .i. cū scda vxoz

Exul. quāq^{ue} domi maneat cum posteriore

s^e exns s^e vir delicti ad saluandā aiā suā.

Conscius ipse sui facti sibi subueniat sic

.i. defraudatōem .i. deceptōem s^e cū aliq^{ue} puella

Fraudem. siue dolum. licet intendat manifeste

.i. mulier legitima s^e in tali defraudatōe s^e a tali

Sponsa quā ducit. erit hec sua. non reuocatur

.i. penitētia relinq^{it} s^e mulierē

Pena sue fraudis sit: q^o non deserat ipsam

¶ Hic autor ponit aliū casuz cū h^{is} oñdēs modū prestandi matrimonii
clādestinū z cū h^{is} mag^s declarās casuz p^o tractū Et vult p^omo q^o mulier nō

p^ot p^o testari p^o tractū cū vno teste s^z o^z q^o ad minus sunt duo testes idonei

Tūc subdit doctrinā q^o ad mulierē deceptā q^o talis ē. talis deceptor p^o hē

niter in inferno habitabit. et ista p^oma vxoz casta p^omaneat z ipso decep^o

toze viuet calū nō ducat. q^o ipse est marit^o eius corā deo. s^z post mortem

eius p^ot ducere alium si vult. sed tū ille illusor q^o prima dimissa et defrauda

ta duxit aliaz. vltimo cōsciuz pcti sui veniens ad primam dolens ipsam

Folio lxiē

alluisse petens instanter vt ip̄i ignoscat excessus suos .nā tūc eccl̄ia nō p̄mittit . vt dimittat sc̄dam vxorē . quā in facie eccl̄ie duxit solēnit̄ Et iō ip̄az nō p̄t dimittere s̄ adducto testimonio q̄ p̄ma fuit vxor sua secreta tunc talis erit pena ei⁹ . q̄ illa p̄ma quā defraudauit nō erit vxor sua q̄ ad coituz . s̄ sic vxor sua corā deo . et tū nō in facie eccl̄ie duxit eā . igit̄ nec p̄t ip̄am iterato ducere donec secūda (quā in facie eccl̄ie duxit) mortua sit Sic etiā nec q̄rat coituz a secūda . qz ipsa non est vxor sua . sed prima q̄uis tamen non potest ip̄e matrimonialiter redire de secūda ad primaz . qz eccl̄ia hoc non p̄mittit . et sic ip̄e manendo cum secūda animā suā eternaliter damnat . ergo d̄t autor cōsultiue ⁊ dat tale consiliū . q̄ potius dimittēdo secūdam exeat terram cum prima ad longinquā distantia et se inuicē nustriant q̄s q̄ maneat domi cum posteriori . Et sic pōt saluare animā suā ⁊ ceteris non ¶ Subdit ponendo alium casum ⁊ vult tm̄ . si q̄s intēdat defraudare aliquā puellā siue intēdat fraudē vel dolū cum aliqua puella legitimādo . ⁊ q̄uis sponsaz postea ducit manifeste tūc hec . id est prima erit vxor sua et non reuocā a prima Et pena sue fraudis sit ista . q̄ nō desinat p̄tinam . vel fm̄ aliquos littera sic legit̄ . Si aliquis eēt q̄ libenter cōtraheret cum aliqua libera et forte ipsam alio mō cognoscere nō potest nisi p̄mitteret coram aliquibz testibus q̄ velit eam ducere et ista consentiens . ita q̄ copula carnalis sequit̄ . tunc postq̄ istam cognouit q̄ de intētionē sua nō fuit q̄ ipsam ducere vellet . et forte vellet se saluare p̄ h̄ q̄ ad matrimoniu requiritur consensus vtriusq̄ . s̄ voluntas eius nō fuit eā velle ducere . ideo rōne istius vult eam repudiare . Tūc littera vult q̄ ip̄e non p̄t se p̄ hoc saluare . imo eccl̄ia militans cogit ipsum q̄ ipsam p̄seruet p̄ vxore sua . qz producere testimonium potest . et pena sue fraudis erit . q̄ nullo modo ip̄am deserat seu deponat . qz vxor sua est Et licet de intētionē sua nō fuit ipsam velle ducere . quia testes ⁊ eccl̄ia militans ad talē vnionem ip̄m cōpellunt . illa est lectura secūda . sed tamen prima magis videtur esse de intētionē presentis littere .

¶ Circa lrām est notandum . q̄ si aliquis p̄traheret puellam cū fraude siue cum dolo . scz q̄ diceret ego sumam te in vxorē meā prebe mihi copulam carnalem . ip̄a at̄ credens verbis suis . et super hoc dat ei copulā carnalem . ip̄eaū nō intēdens eam obseruare ⁊ postmodū in facie eccl̄ie et corā viris idoneis mitteret sibi alterā desponsare . Tūc illa p̄ma quā ita primo defraudauit sua vxor est coram deo et coram eccl̄ia cuz illa defraudatio fit testibus presentibus

¶ Sc̄do est notandū . si q̄s diceret in illo casu . tamē in matrimonio debet cōcurrere voluntas vtrorūq̄ . sed ego nunq̄ habui voluntatē q̄ eaz scz primā volui sumere in matrimoniu . ergo videtur q̄ possum eaz repudiare . Ad hoc r̄ndet̄ q̄ eccl̄ia militans eum cogit q̄ eam sumat p̄ vxore . Quia ficta fraus nō cōcurrat ad matrimoniu nec infringit illa : quia eccl̄ia iudicat de manifestis . et solus deus de occultis . Et iō q̄n in facie eccl̄ie dicit . ego sumam te in vxorē . tunc ex istis verbis elicitur q̄ eccl̄ia iudicat videlicet q̄ illa sit vxor eius dūmodo consensus ⁊ voluntas de ore vtrorūq̄ cōsequit̄ Nam et eccl̄ia militans nō iudicat de illis q̄ intus in mente includūtur . Sed solus deus illa habet iudicare .

Summula Raymūdi

Tercio notādū. sicut supi⁹ dcm̄ est. tūc votū etiā est vn⁹ casus q̄ im-
pedit matrimoniū p̄hendū z dirimit p̄tractū ¶ Pro q̄ sciendū. q̄ votū
est duplex. simplex vicz et solēne. Votū solēne est q̄d fit cū aliq̄ solēnitate.
vn̄ dicit Iohānes andree q̄ votū solēne fit p̄ susceptōem ordinū sacroz. vbi
grā. Si q̄s p̄traheret spōsalia cū aliq̄ et si nō nouisset eā carnalr. z si votū
esset factū p̄ eo q̄ deberet fieri claustralis. Et si de illo postea informaret
tūc ibi p̄t fieri diuortiu q̄ irret claustrū. S3 votū simplex ē q̄d fit sine so-
lēnitate. vt si sit aliq̄s i corde suo vouēs obseruare castitatē tale votū nō im-
pedit matrimoniū p̄tractū. s3 tūc votū solēne impedit matrimoniū p̄hendū
et dirimit p̄tractū ¶ Hic dcm̄ est. q̄ votū simplex castitatis non dimi-
nuit matrimoniū p̄tractū ¶ Contra hoc instat sic. hō plus ligat̄ ad vinculū
maius q̄ ad vinculū min⁹. s3 vinculū p̄tinētie est mai⁹ vinculo matrimo-
nij. igit̄ magis ligat̄ ad castitatē q̄ ad matrimoniū. Maior est nota. s3 mi-
nor p̄bat. qz p̄tinētia z castitas p̄mittunt̄ deo glorioso. s3 matrimoniū p̄-
mittit̄ hōi. igit̄ zc. ¶ Secūdo arguit̄ sic p̄ idē iste p̄tract⁹ nō v3 in q̄ iplicat̄
p̄ctm̄ mortale. s3 in matrimonio iplicat̄ p̄ctm̄ mortale. igit̄ nō v3 Maior
est nota. qz sacramenta excludunt om̄ia p̄ctā mortalia. S3 minor probat̄
qz q̄ncūqz iste petit thoz tunc peccat mortaliter ¶ Tercio sic arguit̄. pl⁹
ē timēdū p̄ceptū dei q̄ p̄ceptū ecclie. s3 p̄ceptū ecclie dirimit matrimoniū
ideo etiā p̄ceptū dei q̄d est votū simplex p̄missum Maior est nota de se
s3 minor p̄bat. qz affinitas est p̄ceptū ecclie. et hec dirimit matrimoniū. q̄
etiā p̄ceptū dei q̄d est votū simplex ¶ Nūc circa istū casuz est notādū
sicut dcm̄ est supius tūc votū simplex impedit matrimoniū p̄hendū de fu-
turo. s3 nō dirimit p̄tractū iam de p̄nti subsecuta copula carnali. Ratio
hui⁹ est. sicut dicūt doctores. qz in voto simplici solū vnū cōcurrit. s. p̄-
missio. et post illā p̄missionē adhuc p̄t esse dñs illi⁹ rei p̄missē. qz simplex
p̄missio non trāsfert dominium rei p̄missē. q̄ votū simplex solū impedit
matrimoniū p̄trahendū. s3 nō dirimit p̄tractū S3 in voto solēni st3 duo
scz p̄missio et donatio. p̄missio qz p̄mittit. donatio. qz donat et trāsfert vo-
lūtātē in manū alteri⁹ z in alterius p̄tātē. sic eodē mō in matrimonio st3
duo. s. donatio. qz donat se vxori. et rei p̄missio etiā est ibi. qz p̄mittit eā
ducere Et q̄ votū solēne impedit matrimoniū p̄trahendū z dirimit p̄tractū
matrimoniū. qz h3 in se duo. s. p̄missionē z donatōem. S3 votū simplex
solū vnū illoz facit. nā tale votū simplex nō dirimit p̄tractū matrimoniū
s3 impedit solū p̄hendū. qz h3 in se solū vnū. s. p̄missionē. mō. tunc sic de isto
dicit q̄ p̄traxit matrimoniū isto⁹. tal nō petat thoz. qz q̄tienscunqz petierit
mortalr peccat. s3 si petit mulier tūc d3 reddere debitū cū cordis amarit̄-
tudine ¶ Tūc ad rōes i oppositū rñdet̄ p̄mo ad p̄mā q̄n arguit̄. hō pl⁹
ligat̄ ad vinculū mai⁹ zc. cōcedit̄ maior ad bonū intellectū. s3 cū d3 in mi-
nori q̄ vinculū p̄tinētie sit maius vinculo matrimoniū. Rñr q̄ illud ē ve-
ruz q̄ ad illū cui p̄mittit̄. qz p̄tinētia et castitas deo p̄mittunt̄. matrimo-
niū at̄ hōi s3 q̄ ad matrimoniū tūc maius est vinculus matrimoniū. q̄a in
matrimonio st3 duo. s. donatio. qz vir dat fidē mulieri. et ibi est p̄missio.
qz p̄mittit eam ducere. s3 in simplici voto est vnū solū. s. p̄missio. igit̄ zc.
Ad rōem scdam q̄n arguit̄. iste p̄tractus nō v3 in q̄ iplicat̄ p̄ctm̄ mortale
Rñdet̄ q̄ h̄ est verū p̄ut petit debituz. qz tūc peccat mortaliter. Si autē

Folio lxx

nō petit sed oportet vt reddat ad petitiōem mulieris tūc nō peccat mort
talr. s; tñ q̄tenscūq; d; reddere tūc illd d; facere cū cordis amaritudine.
¶ Ad scōam rōem qñ arguit. plus est timendū p̄ceptū dei q̄ ecclie. Lōs
cedat maior et ad p̄clusionē finalr dicat q; votū simplex nō est p̄ceptum
sic q; dirimat matrimoniū p̄tractum. sed votū solēne bene.

.i. mulierem

sp̄ p̄ sanguinitatis

Sponsam ducendi tibi linea quinta dat ausum

.i. de p̄pria progenie s̄c̄ dem s̄c̄ q̄ntā lineā i 2^o 3^o z q̄rto ḡdib;.

Sanguine de proprio. quod non concedimus infra

s̄c̄ p̄ sanguinitatis existentes s̄c̄ vir s̄c̄ vir

Inq; gradu quarto consistentes ego vel tu

.i. copulamur

Non aliquo casu mulieri iungimur vni

¶ Supius magister determinauit de multis casib; matrimoni; . hic p̄nt
p̄sequi de linea p̄ sanguinitatis. s; in q̄ gradu siue in q̄ lineā p̄t p̄trahi mat̄ri
moniū. Et diuidit illa ps in duas ptes. Nam in p̄tima autor facit h̄ qd
dem̄ est. In sc̄da pte autor ponit q̄sdaz casus. Sc̄da ps ibi. (Fortua si
tua sit) Quantū ad p̄timā ptem magister vult tm̄ q; institutū est in iure
q; nullus in matrimoniū ducat aliquā virginē vel mulierē q̄ est in sc̄do
vel t̄cio vel q̄rto gradu p̄ sanguinitatis. sed bñ q̄nta lineā dat tibi ausum
.i. licentiam desponsandi siue ducendi vxorē aliquā de sanguine p̄prio v̄l
de p̄genie p̄pria. z si aliq̄ mō eēt aliq̄ infra istam lineā illi nō debet despō
sare mutuo. qz ego vir et tu vir ex̄ntes in quarto gradu cōsanguinitatis
nullo mō possum⁹ vnā vxorē ducere fm̄ successionē t̄pis in p̄ma sc̄da ter
cia vel q̄rta lineā. Et iā si euenerit q; ego z tu essemus in t̄cio vel q̄rto
gradu p̄ sanguinitatis z tu morereris. tūc ego vxorem tuā relictā nō pos
sum sumere. s; si ego essem in quinto gradu et tu in q̄rto tūc h̄ poss; fieri
¶ Circa lrām notādū. ex lrā autoris colligit q; aliq; v̄l in p̄mo sc̄do
t̄cio vel q̄rto gradu ex̄ns pōt ducere aliquā mulierē vel virginē q̄ est in
q̄nto gradu. Et rō est ista. qz inter ipsos nō est aliq; cognatio.

¶ Sc̄do notādū. q; h̄ circa lrāz iuestigať. qd sit p̄ sanguinitas. z qd sit
linea p̄ sanguinitatis. et qd sit grad⁹ Quantū ad p̄mū r̄ndet. q; cognatō
siue p̄ sanguinitas sic describit̄. Cōsanguinitas ē p̄gnatio p̄sonaz ab vna
stirpe descēdentiū sp̄iali p̄pagine p̄tracta. Vel sic fm̄ aliq; s. p̄ sanguini
tas est vinculū p̄sonaz ab vna stirpe descēdentiū carnali p̄pagine p̄trac
tum. Et d; p̄ sanguinitas. a con qd est sil et sanguis q̄si sil de vno sang
uine descēdens ¶ Pro q̄ est sciendū. q; p̄ sanguinitas est duplex. Nā qdā
est p̄ sanguinitas fornicatoria. et qdā legitima. nā illa d; cōsanguinitas
legitima q̄ fit i copula carnali vxoris. siue q̄ p̄trahit̄ per copulā carnalē
vxoriā. et sic due sorores legitime sunt p̄ sanguine p̄ copulā carnalē vxor
riam. mō p̄ns lrā maxime intelligit̄ de p̄ sanguinitate legitima. Sed de
fornicatoria p̄ sanguinitate lrā m̄ime d; glosari. qz posset dari cert⁹ casus
in q̄ se in matrimoniū sumerēt Et certus casus in q̄ nō sumerēt ¶ S; q̄
ad sc̄dm̄ est sciendū. q; lineā p̄ sanguinitatis sic describit̄. ē multiplicatio
p̄sonaz ab eadē stirpe descēdentiū fm̄ aliquē certū gradū. S; quo ad ter

Summula Raymundi

cium est sciendū. q̄ gradus sic describit̄. est multitudo p̄sonaz in q̄ cogit̄
noscit̄ q̄ distātia cognatōis aliq̄ p̄sone d̄rūt siue ab iuicē distāt. qz aliq̄ st̄
in p̄mo gradu p̄sanguinitatis .aliq̄ in sc̄do. aliq̄ in terciō. et sic de alijs

Tercio notandū. q̄ linea p̄sanguinitatis ē triplex. nā q̄dā fit p̄ ascen
sum. q̄dā p̄ descēsum. z q̄dā a collateralibz. nā linea p̄ ascensum hz q̄tuoz
gradus. in p̄mo gradu sunt pater z mater. in sc̄do sunt auus z aua. in 3^o
sunt p̄auus et p̄aua. in q̄rto abau⁹ z abaua. S; linea p̄ descēsum etiā hz
q̄tuoz grad⁹. ita q̄ in p̄mo gradu sunt filij. in sc̄do gradu nepotes z nep
tes. in terciō gradu st̄ p̄nepotes et p̄neptes. in q̄rto sunt abnepotes et
abneptes. Sic etiā in linea collateralī st̄ q̄tuoz gradus. in p̄mo sunt fra
tres et sorozes. in sc̄do sunt p̄sobrini et filij duoz fratru. in terciō sunt filij
p̄sobrinoz. in q̄rto st̄ filij illoz. **O**x h̄ manifeste p̄t̄z q̄ lr̄a intelligit̄ de lr̄a
nea collateralī. ita q̄ matrimoniu nō est p̄hendū. nisi in q̄nta linea vl̄ gra
du. qz p̄ lr̄a p̄ ascēsum z descēsum p̄sanguinitas multiplicat̄ in infinitū
vt dicūt doctozes. et sic tūc in lineis ascēdētū z descēdētū p̄hibet̄ p̄trac
tus. qz dicūt doctozes si adhuc p̄ diuinā potētā esset sic aliq̄s in mundo
tūc nulla mulier cū eo posset ducere matrimoniu

Quarto notandū. ponat̄ casus q̄ vnus sit in terciō vel in q̄rto ḡdu
et alter in q̄nto gradu. tūc dubitat̄. vtz possint p̄trahere matrimoniu
Rur̄ q̄ bñ p̄nt̄ p̄here. si vn⁹ ē in q̄rto gradu z alter in q̄nto gradu dūmō
gradus sit excessus alteri⁹ grad⁹. etiā d̄r si aliq̄ eēt infideles p̄hētes ma
trimoniu in gradu p̄hibito. et si postea p̄uertant̄ ad fidē catholicā tūc il
lud matrimoniu stabit̄. qz baptismus videt̄ satisfacere de tali peccato

Quinto ē notandū lr̄a d̄r. si aliq̄s duceret vxorē ille d̄r ducere aliquā
in q̄nto vel in sexto gradu z nō sc̄do vel in terciō. istud d̄cīm solū ē intelligē
dū de p̄sonis simplicibz z de p̄plo vulgari qz copia ē vt st̄ rustici milites
ciues siue cliētes. S; tū reges z p̄ncipes p̄nt̄ p̄here matrimoniu in terciō
vl̄ in q̄rto gradu. Cui⁹ rō ē ista. qz reges p̄ncipes barones st̄ pauci. vul
gares vero multi. S; ḡt̄ reges p̄ncipes z eoz filij z barones z eoz filij p̄nt̄
p̄trahere matrimoniu in terciō vl̄ in q̄rto gradu. z h̄ p̄pter pacē firmitatem
et securiorē. vñ qñ reges mutuo inter se affinitatē p̄trahūt. s̄lt̄ z p̄ncipes
et barones tūc om̄is p̄plus eozū erit magis securus z pacificus

Ultimo notandū. q̄ in veteri testamēto tūc iudei p̄traxerunt mat̄ri
moniu in sc̄da vl̄ terciā linea. qz t̄pe illo z circa originē mūdi modica erat
q̄ntitas hoim. z ḡ vt augmētarent̄ hoies tūc iudei in sc̄da vel in terciā lr̄a
nea p̄traxerunt matrimoniu. sed mō nō d̄r fieri. qz tūc mūdus satis aug
mentatus est. et ideo iam in quinta linea non fit p̄tractus.

.i. defuncta

.i. de parentela eius

Dotua si tua sit mulier non sanguinis eius

.i. ducas

.i. q̄ p̄tinet̄ infra q̄ntū gradum.

Accipias vllam. quam linea quarta figurat

.i. si nō p̄gnouisti

s̄c̄ talis mulier

.i. faciendū est

Incorrupta licet moriatur idem teneatur

Hic m̄gr̄ ponit̄ q̄sdā casus circa matrimoniu p̄trahēdū. Et diuidit̄ in
tres p̄tes p̄m q̄ ponit̄ h̄ tres casus. sc̄ds casus ibi (Si p̄gnouisti) Ter

ei⁹ ibi (Si quā zc.) Quātū ad p̄mā p̄tē vult t̄m. si vxoz tua sit mortua z alia volueris ducere nō ducas aliquā q̄ ē de sanguine illi⁹. z q̄ ē in q̄rta lēnea. s; vltra. Et dato q̄ ip̄a solū eēt sibi p̄missa z nōdū carnalr p̄gnouit s̄i. idē teneat. s. q̄ nō ducas aliquā de sanguine ei⁹ in q̄rta linea s; vltra.

Circa lrām nota. q̄ casus lrē stat in hoc. si aliq̄s haberet vxozē quaz nō cognouisset carnaliter p̄t̄ eius abstinentiā. z si mulier tūc moreret in s̄ corrupta tūc ille sp̄s̄us adhuc nō debet aliā ducere q̄ est infra q̄ntā lineā seu quīntum gradum illius linee mulieris.

Secdo est notādū. nā p̄us dcm̄ ē q̄ in oī coitu p̄hit affinitas. **P**ro q̄ est sciendū q̄ affinitas p̄trahit̄ triplr̄ p̄ quā generat̄ publica honestas. **P**rimo mō q̄n̄ q̄s p̄hit cū aliq̄ virgine vel muliere nō subsecuta copula carnali. ita q̄ vnū illorū supposito p̄ morit̄. s. vir vel mulier an̄ copulā ad huc p̄trahit̄ affinitas inter p̄sanguineos illi⁹ mortue mulieris vel p̄gūnis et t̄m talis nō dz p̄trahere cū aliq̄ nisi in q̄nta linea. **S**ecdo p̄trahit̄ affinitas p̄ actū fornicatorū. qz p̄ hoc generat̄ publica honestas qz oēs p̄sanguinei sunt isti affines qui sic cognouit istā. et nō dz p̄trahere matrimo nū nisi in quinta linea. **T**ercio p̄trahit̄ affinitas p̄ mutuū p̄sensum quez sequit̄ copula carnalis. igit̄ etiam gn̄at̄ publica honestas p̄ quā p̄trahit̄ affinitas inter om̄es p̄sanguineos mulieris et viri.

Tercio notādū vti supi⁹ exp̄ssuz est. q̄ multa sunt matrimoniū ip̄edictia p̄hendū z dirimētia p̄tractū. et inter hec fuit enumerata cognatio.

Pro q̄ sciendū. q̄ triplex est cognatio. nā q̄dā est carnal̄ et q̄dā ē sp̄ūalis et q̄dā legalis. Et ista triplex cognatio hz ortū a triplici lege. s. a lege naturali a lege diuina z a lege positua. nā a lege carnali cognatio carnal̄ hz ortū. qz naturaliter inter oēs p̄sanguineos p̄trahit̄ seu generat̄ amicitia q̄ impedit matrimoniū. s; a lege diuina cognatio sp̄ūalis. qz sacramenta h̄nt efficacīā a christo z iō cognatio sp̄ūalis hz efficacīā a lege diuina. s; a lege positua cognatio legal̄ hz ortū. qz instituit̄ a volūrate hūana. Et de istis nihil ad p̄positū. s; solū de cognatōe carnali. s; q̄ st̄ cāe alie ip̄edictes m̄rimoniū p̄hendū z dirimētes p̄tractū de istis sufficiēter p̄us dictū est.

Ultimo notandū. ex q̄ h̄ solū agit̄ de cognatōe carnali tūc dubiū est. vtz p̄sanguinitas ip̄ediat matrimoniū. z videt̄ q̄ nō. qz inter adā et eua fuit maxima affinitas. qz alterū fuit de altero. z t̄m possidebāt matrimoniū. qz dñs cū eis p̄mo matrimoniū instituit. igit̄ manifeste videt̄ q̄ affinitas siue p̄sanguinitas nō ip̄edit m̄rimoniū. Itē ex alio sic. nulla mulier ē pl⁹ p̄iūcta viro q̄ eua fuit p̄iūcta ade. illo t̄m nō obstāte adā p̄traxit matrimoniū cū eua. igit̄ videt̄ q̄ p̄sanguinitas nō ip̄edit m̄rimoniū. S; q̄ eua fuit plus p̄iūcta ade declarat̄ sic. qz eua fuit formata ex costa ade. igit̄ fuit ei pl⁹ p̄iūcta z maxie. S; in oppositū hui⁹ ē autor in lrā q̄ d̄t q̄ p̄sanguinitas ip̄ediat matrimoniū. Et h̄ idē habet̄ in leuitico vbi d̄r. oīs h̄ō nō accedat ad p̄ximā sanguinis sui. **U**n̄ est sciendū. q̄ matrimoniū nō dz p̄hit̄ cū p̄sanguineis p̄ter triplicē cām siue legē. p̄mo p̄ter dictamē legē naturalis. qz apud oēs hoīes hec lex naturalis recipit̄ q̄ filius nō cōtrahat cū matre nec pater cū filia. **S**ecdo p̄ter inhibitiōem legis diuine. qz vt supra patuit tunc p̄sone p̄ter p̄sanguinitatē. p̄hibentur a matrimonio. **T**ercio p̄ter inhibitiōem legis eccl̄ie. qz hodierna die ecclesia adhuc inhibet

Summula Raymundi

ꝓtrahere matrimoniu infra qntu gradu cōsanguinitatis. Olūm āt ecclia in septimo gradu ꝓmisiť solū ꝓtrahere matrimoniu. nūc āt ī qnto gradu ꝓmittit. Et rō ꝓmī est. qz nūc deficit charitas inter ꝓsanguineos q̄ olim ad tm̄ nō deficiebat. Et rō scđi est. ꝓpter obliuionē interuenientē ne fiat error tūc iam institutu est ab ecclia in qnto gradu ꝓsanguinitatis ꝓtrahere matrimoniu. **Tunc ad rōem rñdef q̄ ꝓsanguinitas inter adā z euā nō fuit ex ꝓpagine carnali s; ex miraculosa formatōe. et illa nō īpedit matrimoniu. Sed ad scđam ꝓtem rōnis qm̄ d; nulla mulier est plus ꝓiūcta viro suo zc. Ibi rñdef. q̄ euā maxime eē ꝓiūctam ade intelligit̄ dupliť ceter. Uno° fm̄ carnalem ꝓiūctiōem. et sic nō fuit maxime ꝓiūcta ade. Alio mō per miraculosam formatōem. et sic tūc eua fuit maxime ꝓiūcta ade mō dictū est q̄ miraculosa formatio nō īpedit matrimoniu**
s^c vir carnaliter .i. ex casu

Si cognouisti casu proprie mulieris

.i. sororem s^c hmoi aliquam

Germanam. siue matrem. vel consimilē quam

requiras muliere carnaliter

Personam. non ius repetas ab ea coeundi

s^c vxoz .i. q̄ abstineas a coitu

Si tua legitima consentit. perpetuo tu

s^c te s^c tua vxoz .i. petenti

Abstineas. si non consenserit. huic repctenti

.i. actū coeundi s^c mulier

Iura thori reddas. inuitus. et hec tua non sit

.i. vxoz s^c a te .i. ꝓpetratum

Coniung; et grauiter cōmissuz dilue crimen

.i. aliquā duceres .i. ꝓ coitū deflorasti

Siquā contraheres quam tu coitu violasti

s^c mulieris s^c viro .i. desponsabitur.

Illius neptis tibi nunq; legittime tur

.i. ignorāter s^c ꝓsanguinee s^c viro

Inscius huic iunctus si sis. a te separetur

.i. cognoscat s^c militās s^c tale

Floscat et ecclesia factum ratione probatum

Hic autor ponit alios casus circa matrimoniu. Et vult tm̄ in istis casib; si casualiter eueniat q̄ cognosceres sororē vel amicā tue mulieris et si postea ꝓceperis. tūc nunq; debes actū coeundi nec cū ꝓpria muliere nec cū q̄lia exercere. Sed si ip̄a consenserit abstineas ꝓpetue a coitu. Si aut nō ꝓsenserit tūc ip̄a repetēte. redde ei coitū. qz ip̄a vxoz tua est quātū ad iura carnalia. si tu nō debes petere. Deinde subdit **Hic ibi (Si quā zc.) dicēs. si tu violasti aliquā mulierē ꝓ coitū et postea cū ea ꝓtraxeris matrimoniu tūc neptis vel filia istius mulieris s; vxoris nunq; ꝓt tecū contrahere matrimoniu. Si aut inscius cū ea cōtraxisti tunc sepanda est a te**

Folio lxxij

qz nō potes legitime ꝓtrahere matrimoniū cū ea. qz ibi est affinitas. Et hoc debet cū pbata rōne fieri z cū consensu ep̄i

Circa lrām nota. qz ꝓ declaratōe lr̄e ponit talis casus. Si eēt due sorores. z vnus cognosceret vnā carnalr. z postea sumeret aliā legitime. tūc dubitat an tūc cū ꝓma deberet ꝓtrahere copulā carnalē. v̄l cū sc̄da. nō cū ꝓma. qz sc̄da est sua legitima. nec cū sc̄da. qz ꝓus cognouit eius sororē carnalr q̄ est germana ei⁹. Et iō d̄z se abstinere ꝓpetue vt d̄t lr̄a. ¶ Rñs d̄t qz cū nulla illaz d̄z ꝓplere actū carnalē. Fō qz vnā sororē ꝓus cognosuit. et si tūc sc̄dam acciperet (vt d̄t sc̄ds casus) essent separādi. Nec d̄z cognoscere ꝓmā. qz nō est ei⁹ legitima vxor. sed ambabz mortuis ꝓt accipere aliā cū q̄ hoc faciat. Et sic ꝓz qz in om̄i coitu est affinitas. qz licet ꝓmā cognouit fornicatorie. tū illa fornicatio impedit qz nō ꝓt sumere sc̄dam. qz ibi est affinitas que impedit matrimoniū ꝓtrahēdū

Fte no. ex lr̄a habet qz si vir cognosceret germanā vxoris sue tūc ex h̄ ꝓderet ius coeūdi siue petitiōem debiti carnis ab vxore ꝓpria. ¶ Cōtra h̄ arguit sic. illud qd̄ nō separat m̄imoniū nō sepat virū a petitiōe debiti carnis. sed vir si cognouerit cognatā vxoris sue illud nō sepat m̄imoniū q̄ zc. Maior est nota de se. qz magis est separe m̄imoniū. q̄ a petitiōe debiti carnis separe. Minor ꝓz de se. qz si vir cognoscit ꝓsanguineā vxoris sue. ex hoc tūc nō tenet celebrari diuortiu. q̄ videt qz ꝓpter hoc etiam nō amittit ius carnis vel thori. ¶ Ad h̄ rñd̄t ꝓ distinctiōem. qz aliquē cognoscere ꝓsanguineā vxoris sue intelligit dupl̄r. Uno⁹ ante ꝓtractū matrimoni. Alio⁹ post ꝓtractū matrimoni. Si ante cōtractū matrimoni cognouerit ꝓsanguineā vxoris sue. h̄ impedit m̄imoniū ꝓtrahēdū et dirimit ꝓtractū. Si post ꝓtractū matrimoni cognouerit ꝓsanguineā vxoris sue. tūc solū ipedit ius petēdi debitū carnis. nā si hoc separet m̄imoniū. tūc qlibet faciliter posset separe ab vxore sua qñ accederet ei⁹ cognatā q̄ seq̄tur qz solū talis amittit ius petēdi debitum carnis. qz quotiescūqz petierit peccat mortaliter ¶ Fte sciēdū illa littera (Noscat z ecclia) sum̄pta est ex decretalibz de diuortijs. caplo porro. vbi d̄z vir nō ꝓt dimittere vxorē sine iudicio ecclie. nisi notoriū sit impedimentū matrimoni
i. furtiue s̄ aliqs s̄ aliqua

Si furtim pueros genuisti de muliere

alteri⁹ viri i. phibe i. m̄imoniū

Conugis alterius. inhibe ne coniugium quis

i. cū istis pueris legitis s̄ legitia

Inter eos celebret: et quos tua parturit vxor

i. duceret i. cū ꝓsanguinea

Contraheret cum nepte nepos cum fratre sorores

¶ Supius auctor expedit se m̄imonio in q̄ generant pueri legitimi. h̄ ꝓter determinat de eodē in q̄ generant pueri illegitimi Et diuidit in tres ꝓtes quot ponit mgr̄ casus de h̄mōi pueris in m̄imonio illegitime generatis. Et vult tm̄ q̄ ad ꝓmā. Si aliqs vir generat pueros de aliq̄ muliere illegitima siue ꝓcubina sua. z cū hoc generat aliqs filios legitimos cū ꝓpria vxore sua. tūc talis vir siue mascul⁹ d̄z inhibere ne aliqs illoꝝ pueroz

Sūmula Raymūdi

illegittimorum p̄trahat m̄rimoniū cū suis pueris legitimis quos genuit ex
sua p̄pria vxore zc Et rō est. qz als fratres z sorores nepotes z neptes in
se p̄traherēt m̄rimoniū. qd̄ pus est inhibitum. qz tm̄ in q̄nta linea d̄z fieri
Dubitat̄ vtz filij illegittimi p̄nt esse heredes (p̄tract̄ m̄rimoniū
paternaz possessionū cū pueris legitimis. Et videt̄ qz sic. qz d̄t p̄pheta
qz fili⁹ nō portabit iniquitatē p̄ris vel mulieris. i. matris. qz fili⁹ nō est in cul
pa sed pater vel mater q̄ adulteriū p̄miserūt. ideo videt̄ qz filij illegittimi
nō excludunt̄ a p̄ris possessionib⁹ siue hereditatib⁹. ¶ S̄z in opposituz s̄z
cōiter oēs iuriste q̄ ponūt d̄rām inter legitimos z illegittimos. qz legitis
m̄sumūt hereditatē. illegittimi v̄o nō ¶ Ad h̄ r̄ndet̄ qz isti filij illegittimi
nō sumūt p̄riā hereditatē. Sed qm̄ d̄z. fili⁹ nō portabit iniquitatē p̄ris zc.
Ad h̄ r̄ndet̄ qz filiū portare iniquitatē p̄ris intelligit̄ dupl̄r. Uno⁹ q̄ ad pe
nā eternā. et tūc d̄z qz fili⁹ nō portabit iniquitatē p̄ris. Alio⁹ intelligit̄ q̄ ad
penā corpale. z sic puer b̄n p̄t portare iniquitatē p̄ris. Alij aut̄ sic dicunt qz
puer b̄n portabit iniquitatē p̄ris q̄ ad iniquitatē pene. n̄ at̄ q̄ ad iniquitatē culpe
Ultimo dubitat̄. vtz sacramētū m̄rimoniū p̄ferat grāz Et videt̄ qz
nō. qz illud qd̄ a volūate depēdet nō p̄fert grām. s̄z m̄rimoniū dependet
a volūate. q̄ matrimonii nō p̄fert grām. Maior p̄z. qz nos oēs volūtas
tē habem⁹. z si tūc gr̄a dependeret a volūate tūc oēs haberem⁹ gratiam
qd̄ est falsum. Minor p̄bat̄. qz m̄rimoniū ibi sit p̄ p̄sensum vtriusqz. igit̄
m̄rimoniū dependet a volūate ¶ Sed in oppositū arguit̄ sic. oīne sacra
mentū noue legis p̄fert grām. sed m̄rimoniū est sacramētū noue legis. q̄
matrimonii confert grām. Tenet p̄riā de se. Maior p̄bat̄. qz sacramenta
h̄nt originē a passione xp̄i siue efficacā. a qua p̄fert nobis gr̄a. S̄z minor
p̄z de se. ¶ Ad argumentū r̄ndet̄ qz sacramētū m̄rimoniū cōfert grām. qz
sacramētū matrimonii excusat culpam. Rō est. qz si copula carnalis sit
debito mō in matrimonio. tūc sit sine pctō. q̄ tm̄ esset cū pctō extra matris
monii. Nā oīs fornicatio extra matrimonii est pctm̄ mortale. vt d̄t
p̄pheta. p̄des oēs q̄ fornicātur abs te ¶ Un̄ sciendū. qz m̄rimoniū p̄fert
grām p̄pter triplex bonū qd̄ est in matrimonio. sc̄z fides. p̄les. z sacramē
tum. et qz ibi est copula triplex. sc̄z copula sanguinis. copula vtilis. z copu
la inseparabilis. et sic ex h̄ habet̄ triplex bonū. Nā p̄mo ibi est copula san
guinis. qz ibi vir cū sola muliere p̄trahit m̄rimoniū. ex hoc tūc generat̄ qz
matrimonii h̄z bonū fidei. qz ex hoc generat̄ amor. charitas. s̄l̄r z fides.
Sec̄do ibi ē copula vtil̄. p̄pter qd̄ seq̄tur bonū. p̄lis ad cultū dei Tercio ibi
est copula inseparabilis p̄pter sacramētū m̄rimoniū. qz est sac̄m̄ inseparabile
Tūc ad rōem qm̄ d̄z. illud qd̄ depēdet a volūate nō p̄fert grām. r̄ndet̄ qz
v̄ez ē qz illud qd̄ p̄cise z adēq̄te depēdet a volūate qz h̄ nō p̄fert grāz. mō
m̄rimoniū maxime depēdet ab institutōe diuina. ideo nō solū a volūate

s̄c̄ aliquē .i. p̄duxit. i. extra thoz legitimū. s̄c̄ puerū

Si puerum genuit in adulterio mulier. quem

.i. fieri .i. cohereditariū. s̄c̄ cū legitimis pueris

Esse coheredem. pueris alijs velut ista

.i. necis .i. pctm̄ mortale p̄mittit .i. remoueat. s̄c̄ illegittimū

Doct̄is in̄t̄ casum. nisi caute subtrahat istum

Folio lxxiij

8^o ipm .i. in religionē .i. aliqđ p̄sile. i. depellēdo a pueris veris
Aut locet in clauſtro. vel quod faciat remouendo
8^o puerū illegittimū 8^o legittimoz. .i. de poſſeſſiōibz. .i. illegittim^o
Hunc patris aut fratrum domibus. quia ſpurius hic eſt
Lum pueris puer eſſe patris ſi ſpurius hic vult
Leſſet ab inceptis mater. ne ſcandala mortis
.i. in 8^o pctm 8^o mulierē. .i. de hereditate paterna
Hinc creſcant. quod non tangit eam de proprietate

Det veris pueris. vt ſic redimat ſcelus illud

Nic autoz ponit aliū caſuz de m̄rimonio in q̄ generant̄ pueri illegittimi. et vult tātū. ſi p̄tingit q̄ aliq̄ mulier p̄cipiat puez i ſecreto cū aliq̄ viro illegittimo. z ille puer inter legittimos collocet̄ z nutriaſ. tūc dubiū ē qđ factura ſit circa talē puez. **I**bi mgr̄ vult illā doctrinā. q̄ ſi talis mulier vult eua dere p̄petuā dāna tōez. tūc nō faciat iſtū ſpurium p̄cipē in hereditatibz p̄ nis cū alijs pueris ſuis legittis. qz ſpur^o eſt. z ſic faceret rapinaz pueris legittis. **S**z qđ ſit faciēdū cū illo r̄ndet l̄ra. q̄ mater dz eū informare q̄ fi at clauſtral. z mulier ſecrete h̄ dz tenere. qz ſi ſcirent h̄ filij legittimi vel p̄ **C**irca l̄rāz (tūc poſſent matrē offēdere vl̄ puez illegit^o interficere eſt notā. vt etiā ex l̄ra p̄z. q̄ multi credūt q̄ pueri eoz ſint legittimi licz tūc qñqz ſint illegittimi z ſpurij. h̄ mulieres ſecrete tenēt ne ſcādalizēt. vñ oēs tales pueri illegittimi h̄nt in ſe tres p̄ditōes. vel em̄ ſt̄ ſupbi. et pompoſi vel luxurioſi. z h̄nt etiā ſmonē bleſum. vtz in illis metris. **E**x ſua natura dabit illa tria q̄ ſt̄ p̄poſi mēdaces. luxurioſi **S**ermonē blādū bleſum ſit **E**t ē notā. q̄ tales pueri religiōi debēt tradi vt vult l̄ra. ex q̄ (ad dūm^o iſt̄ tūc dubitaſ vtz talis ſpur^o debeat tradi religiōi **E**t videt̄ q̄ nō. qz null^o inabilis dz tradi religiōi. ſz tal^o ſpur^o ē inabil. ḡ zc. **M**aior ē nota. qz ſolū abiles debēt tradi religiōi. **M**ior. p̄baſ. qz oēs ſpurij ſt̄ inabiles ad ſuſcē piēdū ſacros ordines ſine diſpēſatōe. z p̄ p̄ns nō dz tradi religiōi. **A**d h̄ r̄ndet. q̄ ibi p̄cedit̄ maior. **S**z qñ dz i minor. q̄ tales ſt̄ iabiles ad ſuſcipi endū ſacros ordines. ibi dz q̄ h̄ ē vez ſi vellēt manere i ſeculo q̄ tūc ſt̄ iabiles. ſi at̄ intrāt religionē ſiue aliqđ clauſtz. tūc diſpēſat̄ cū eis p̄pter fauorē ordinis. z ſic tūc tales erūt abiles ad ſuſcipiēdū ſacros ordies. ḡ tal^o ſpur **U**ltio no. ſicut dcm̄ ē in l̄ra p̄cedētī (ri^o dz itrare religionē. vt vult l̄ra q̄ tal^o p̄z vel m̄ dz reuelare pueris illegittis ne p̄trahāt m̄rimoniū cū pueris legittis. z h̄ ideo ne ſic fraſ p̄trahat m̄rimoniū cū ſozore **E**x h̄ tūc dubitaſ vtz p̄z vl̄ mater debeat h̄ reuelare. **E**t videt̄ q̄ nō. qz pl^o eſt p̄ceptū dei q̄ p̄ceptū ecclie. ḡ nō dz ei reuelare. **A**ns notū ē de ſe. qz p̄ceptū dei eſt mai^o q̄ p̄ceptū ecclie. **S**z p̄na p̄. qz ex tali reuelatōe ḡnaſ p̄zi vl̄ m̄i irreuerētia a filijs ill^o illegittis. qđ ē p̄tra p̄ceptū dei. qz dz in euāgelio. honora p̄rem z m̄rez. ſz ſi p̄trahūt m̄rimoniū cū alijs legittis h̄ ē ſolū p̄tra p̄ceptū ecclie. ḡ videt̄ q̄ nō debeat eis reuelari. **I**bi r̄ndet̄ q̄ vnūquodqz illoz eſt p̄ceptū dei. nā de p̄mo habet̄ in decē p̄ceptis z in euāgelio vbi dz. honora p̄rez z matrē. de ſecūdo habet̄ in leuitico. vbi enūerant̄ duodecim p̄ſone

Sūmula Raymūdi

inter quas nō debet ꝓtrahī matrimoniū ꝓpter affinitatē. q̄ talis d̄; eē cau-
tus vt ꝓcaueat h̄ ne frater sic ꝓtrahat cū sorore. neq; nepos cū nepte.

Sic de sublato puero iubeo faciendum

Ut si sit puer hic oppressus quem generauit

Sic abscondendo sua probra locans alienum

.i. clādestino

s^e iā dcm̄

Hoc de secreto vitio tibi consilium do

s^e factū

.i. notū

Est via plana tibi vitium si sit manifestum

¶ Ricardus ponit 3^m casus circa m̄rimoniū. in q̄ generant̄ pueri illegiti-
tini. et vult tantū. Si ꝓtingit aliqū talis casus q̄ aliqū mulier est h̄ns pue-
rū vni⁹ anni vel dimidiū siue infantē apud se interfectū vel oppressū vel
etiā q̄ puer naturali morte moriat̄ tunc mulier timēs se ꝓuari hereditate
cā pueri. vel timēs se aliq̄d piculū mortis intrare. siue a viro interfici ꝓpter
oppressionē pueri. tūc mulier volēs h̄ periculū euadere abscondat illū puez
oppressum. z accipiat alibi aliū puez alicui⁹ paupcule z ꝓcedat cū isto pu-
ero alieno ac si esset puer su⁹ ꝓꝓri⁹ vsq; ad etatē. tūc dubiū est qd sit faciendū
cū isto puero. **¶** Rūndes q̄ careat paterna hereditate. z si sumeret tūc face-
ret rapinā pueris legitimis v^l alijs ad thoz legitimū ꝓtinētib; Tūc ibi
(Est via plana) maḡ specificat dcm̄ suū dicens. Si h̄ factū est manifestuz
q̄ sic egit. tūc via ē plana. scz q̄ nō admittit eū marit⁹ ad hereditatē. si aut̄
h̄ factū maneat secretū tūc mulier ꝓ illū puez obseruat oēs res. tūc ꝓ illo
talī mulier cruciabit̄ in inferno. qz fecit spoliū alijs legitimis filijs

¶ Circa lrām nota. q̄ crimē etiā est vn⁹ casus impediēs m̄rimoniū cō-
trahēdū z dirimēs ꝓtractū. vt si aliq̄s ꝓmittit crimē manifestū. sicut adul-
teriū vel h̄mōi siue sit vir vel mulier. tūc tale crimē impedit m̄rimoniū cō-
trahēdū z dirimit ꝓtractū. Exēpli gr̄a. vt si vir faceret adulteriū cū alia
muliere. z mulier ꝓꝓria scit h̄ testib; ꝓbare. tūc h̄ crimē dirimit ꝓtractū. z
sic totaliter ꝓt fieri diuortiu. et idē est ddm̄ de muliere. In q̄b; casib; adul-

¶ Scdo no. q̄ adhuc vltra ꝓdictos. Cetera ꝓꝓter reseruat̄ supra patuit
casus alijs ponit casus ipediēs m̄rimoniū ꝓtrahēdū. z dirimēs ꝓtractū.
vt ponat̄ q̄ aliq̄s vir ꝓ vba. de ꝓnti ꝓtrahat m̄rimoniū cū aliq̄ muliere.
elapso aut̄ aliq̄ tpe eādē incognitā tradat suo ꝓ sanguineo. licz inuent⁹ sit
ali⁹ q̄ cū ea solēmiter celebrat m̄rimoniū. mulier ꝓo m̄rimonio coassump-
to libertate circūfusa recedit ab eo petēs viro ꝓꝓri copulari corā iudicio
ipm̄ postulādo. tūc q̄r̄ vtz d̄; manere circa ꝓmū vel circa secūdū. **¶** Re-
spondet̄ q̄ viro ꝓꝓri grauis penitētia est iponenda. mulier ꝓo ꝓꝓter hone-
statē moneat̄ z ꝓerat̄ ne ꝓmū virū repetat. et ne cū secūdo maneat si ꝓtinē-
ter viuere ꝓt. Si ꝓo ꝓtinere nō ꝓt tūc d̄; restitui ꝓꝓri marito. z ille adul-
terium ꝓmissum per mulierem obijcere nō potest. qz cum sua voluntate
tradita est alteri viro licet inuite

¶ Ultimo notand. ponat̄ in casu q̄ aliq̄s surdus vel mutus veniat ad
ecclesiam cum muliere petens copulari z nō potest exp̄m̄ere vba de ꝓꝓ-
senti. Tūc querit̄ vtrū sacerdos illi debeat mulierem copulare. **¶** Rūndes

Folio lxxiii.

q̄ sic. quia verba de presenti non solum sunt de essentia matrimonij. sed etiam quandoq̄ sufficit consensus. quia talis mutus vel surdus per signa manifesta potest ostendere consensum matrimonij quantum ad contractum. Et sic licet talis mutus non exprimat verba de presenti. tamen adhuc est desponsandus. saltem cum prebet signa euidentia consensum matrimonij ostendentia. Sed secus est de furebundis et freneticis. quia isti non possunt contrahere matrimonium durante tali infirmitate. sed cessante illa infirmitate ⁊ sanitate recuperata. tunc possunt licite contrahere matrimonium. vt infra dicitur

s^e vxor scz pueri mater. s^e puerū .i. suscepi
Non mea sit mulier eius quem fonte leuauit

.i. mutuāboꝝ .i. masculus
Communi de consensu si vir mulierq̄

s^e castitatis .i. voueāt s^e vir s^e mulier
Votum solemne faciant licet iste vel ista

.i. societate. s^e legitimi .i. dicāt .i. nō posse deficere
Se consorte thori fateantur nolle carere

s^e firmis s^e tale
Stat votum. punire reum iubet ardua pena

.i. nō sua voluntate .i. mascul^o .i. aliq̄ virgo
Si non sponte sua claustrum puer atq̄ puella

.i. p̄pellit. i. introire .i. annus
Logitur intrare. cum debita venerit etas

s^e claustr^o .i. puez ⁊ puellā. s^e religiosoz
Exeat. exire si vult. nec eos tenet ordo

.i. vxor .i. copulata ē. viro
Femina si nupsit alij tua. te redditurum

s^e exns. i. de societate tua. s^e viro s^e mulier
Desperata domum. tibi redditur hec redeunti

s^e vxor. s^e exns. i. pueniēter. s^e tuā .i. associat. s^e viro scdo
Illa tua licite post mortem iungitur illi

s^e scd̄arie s^e m̄rimonij .i. pficit
Lui nupsit. nouus hic consensus. et integer implet

.i. culpa s^e mulier .i. nō bñ mēte int̄cta .i. p̄petrauit
Vindicta caret hec. quia mens non conscia fecit

.i. seruus .i. ancilla s^e aliquē. i. de baptismo. s^e inuicē
Masculus aut mulier puerum de fonte leuantes

Sūmula Raymūdi

.i. m̄rimonia tr. .i. copulari. s̄ tales. .i. cupiūt
Legittime iungi si querunt non prohibentur
carali .i. pacta s̄ isti .i. diuidunt
Legittime copula celebrata non separantur
s̄ ego ray. .i. phibeo. .i. filijs z filiab. s̄ pueros. s̄ de baptismo sacro
Folo meis pueris: pueros quos fonte leuau
.i. m̄rimonia tr p sed
Legittime iungi. fratres tamen atqz sorores
s̄ pueroz scz filijs z filiab. .i. pueniēter
Ipsozum copulare meis pueris bene possum
.i. de baptismo .i. filiū vel filiā s̄ tua legittima
Si de fonte meum puerum susceperit vxoz
.i. decedēte. s̄ vxoz s̄ mulier legittima
Te moriente tuā nec esse potest mea. nec tu
.i. decedēte. .i. copulari .i. vxoz
Te moriente. mee poteris iungi mulieri
s̄ m̄rimoniū s̄ documēta. .i. post tractū m̄rimoniū
Extra contractum non stabunt ista sed infra

¶ Hic magister ponit alios casus vtilis et bonos circa matrimonium
¶ Et vult tantum quo ad primam partem ponenda tria documenta ipsorum.
¶ Primum est istud. Si aliquis leuat puerum de fonte baptismatis tunc matrem illius pueri leuati ipse leuans non potest sumere ad thorum legittimum. Et ratio huius est ista quia talis mulier est conuater illius. et inter conmatrem et compatrem est spiritualis amicitia que impedit thorum legittimum q non possunt mutuo copulari. **¶** Secundum documentum est istud. Si vir et mulier ex communi consensu amborum facerent votum solemne sic q vellent manere casti et cōtinentes. z vnum suppositum illorum postea non posset carere copula carnali. tunc ille q est fractoz z transgressor voti ille debet sumere penitentia pro tali transgressione voti. **¶** Tercium documentum est istud. Si aliquis puer non voluntarie traditur ad claustrum anteq̄s habet vsum rationis z discretōis tunc talis puer licite potest exire claustrum cum peruenerit ad debitos annos. id est ad annos discretōis si sibi placuerit. et hoc est verum si nōs dum fecit professionem. sed professione facta tunc talis puer est obligat⁹ ad ordinem illum. **¶** Tunc ibi (femina si nupsit) magister intentum suum exequatur ponendo alium casum de matrimonio dicens sic. Si vir legittimus alicuius mulieris visitaret loca sancta. vtputa romam vel terram sanctam. vel equitaret contra paganos. et ille vir diu non rediret ad patria. et mulier eius quereret ipsum cum magna diligentia. z tandē mulier informaretur q vir eius esset mortuus. et sic mittit sibi alium virū des

Folio lxxv

sponsare. tunc primo viro redeunte mulier tenetur secundum derelinquere et transire ad primum. et si primus vir in eodem anno moreretur. tunc mulier potest econuerso transire ad secundum virum. sed tunc de nouo debet fieri consensus utrorumque. Quia quod prius factum est de illo mulier fuit in scia. ¶ Tunc ibi (Vasculus aut vir) Magister ponit tria notabilia. Quorum primum est. quando aliquis vir cum aliqua muliere leuat unum puerum de fonte sacri baptismi. tunc non inhabemus eos ad inuicem legitime mari. id est in thoro legitime copulari. ¶ Deinde subdit secundum documentum dicens. pueri mei non possunt copulari cum illis pueris quos ego de fonte sacri baptismi leuaui. sed bene possunt copulari cum fratribus et cum sororibus illius pueri leuati. ¶ Deinde magister subdit tertium documentum dicens. Si tua mulier legitima sumpsit puerum meum de fonte sacri baptismi. tunc te moriente ego non possum illam sumere ad thorum legitimum. et sic econuerso me moriente tunc tu non posses sumere meam uxorem ad thorum legitimum. Et ratio huius est ista. quia ibi est amicitia spiritualis que dirimit contractum et impedit contrahendum matrimonium.

¶ Circa litteram est notandum. quod duplex est votum. scilicet votum simplex. et est quando aliquis vouit absque magna deliberatione in occulto et non in publico. ut si aliquis voueret quod in quartis feriis noller portare linea vestimenta vel aliquod huiusmodi. tunc illud votum non ligat quo ad homines nec impedit matrimonium. Aliud est votum solemne. et illud votum fit cum magna deliberatione mentis. et in facie ecclesie coram sacerdote vel episcopo. ut quando aliquis sumit ordinem diaconatus vel subdiaconatus vel presbiteratus. tunc vouit castitatem deo et episcopo. et hoc in facie ecclesie. Et sic tunc illud votum dicitur esse solemne. et impedit matrimonium. quia dicit Psalmista. Vouete et redcite. modo presens littera intelligitur de voto solemni. quia hic de voto solemni est magna vis. et non de voto simplici. ¶ Pro quo notandum. quod adhuc votum simplex est duplex. Nam quoddam est votum necessitatis. et quoddam est votum voluntatis. Nam votum necessitatis dicitur illud sine quo nullus saluabitur. sicut abrenunciare diabolo et seruare fidem catholicam. Et illud votum vouetur in cathesitatione puerorum. scilicet ubi abrenunciant diabolo et pompis eius. Et similiter vouent seruare fidem catholicam. et quotienscumque aliquis transgreditur illud votum. tunc peccat mortaliter. et pro illo ponit illi penitentiam. Sed votum voluntatis est bonum aliquod ad quod aliquis homo non tenetur. Quia sine isto potest saluus esse. et tamen si sponte et voluntarie se obligat ad istud votum. tunc postea tenetur illud seruare et exequi. sicut est votum continentie. abstinentie. vel peregrinationis. et similia. Et duo presertim exiguntur ad hoc quod talium votorum fiat redemptio. scilicet causa. et superioris auctoritas. Causa ut si ipse vouens est senex. debilis. vel infirmus. Etiam requiritur superioris auctoritas. id est licentia. quia nemini propria auctoritate licet redimere votum suum vel commutare.

¶ Secundo est notandum. quod mulier non potest facere votum solemne absque consensu viri sui post contractum matrimonium vel econuerso. ita quod mulier si vellet absque licentia viri ieiunare per aliquot dies in ebdomada in aqua

Summula Raymundi

Et pane. vel q̄ vellet obseruare continentiam vel castitatez. tunc ad illud votum non restringitur viro contradicente. quia mulier in illo casu non est sui ipsius. sed est sui viri. et e conuerso. Etiam ideo. q̄ in hoc fieret. iudicium alteri. vt habetur in decretalibus extra de voto. Nec etiam seruus seruilis conditionis potest vouere aliquid sine consensu domini sui. Similiter nec puer ante annos discretionis seu pubertatis. Similiter alienatus a mente. sed si postea fuerit compos rationis sue. et sentiat et adhuc vouet. tunc tenetur implere tale votum. aliter non. Item nec episcopus. nisi cum licentia papae. Nec monachus nisi cum licentia sui superioris. vt patet in decretis. et hoc intelligitur de voto abstinentie

Tercio notandum. q̄ nulla mulier ad secundas nuptias migrare presumat. donec de morte mariti sui certius constet et manifeste sciat ipsum esse mortuum. Et illud habetur in quarto libro decretalium de secundis nuptiis. Sed si aliqua mulier crederet virum suum legitimum esse mortuum. ita q̄ diu sic credidisset. nec ille reperiretur. et traheret cum alio viro solemniter matrimonium. tunc ipsa mulier excusatur ab adulterio et fornicatione si primus vir rediret propter ignorantiam

Quarto notandum. q̄ mulier in illo casu excusatur ab adulterio cum inquisitum mortem eius cum magna diligentia. et si mulier interim cum secundo viro generasset filios. tunc illi filii sunt legitimi paterne hereditatis. sic q̄ possunt possidere omnes paternas possessiones. et illa mulier immediate quando primus vir reuertitur tunc amplius non habeat copulam carnalem cum secundo viro. quia si hoc faceret mulier fornicaria et adultera esset. Si autem post hoc mortuus fuerit primus vir. tunc potest a nouo redire ad secundum virum a quo fuerat separata. Sed tamen oportet q̄ hoc fiat cum consensu utrorumq̄. Sed interim q̄ mulier non est certa de morte mariti eius. tunc non debet ducere alium virum donec ei sit certum et manifestum sic q̄ videat aliqua euidencia signa ex quibus potest elicere mortem sui mariti. vel q̄ hoc dicatur sibi per homines fidedignos. sic q̄ mors sui viri sufficienti testimonio approbatur

Quinto notandum. q̄ ex littera vbi dicitur (Vasculus aut mulier) habetur tale documentum. q̄ nomen propinquitatis siue affinitatis oritur ex baptismo paruulorum. et illa affinitas est inter baptizantem et baptizatum que est paternitas spiritualis ex parte baptizantis. et filiatio ex parte baptizati. Ex quo tunc sequitur talis regula. q̄ nullus baptizans cum baptizato potest trahere matrimonium. etiam filius baptizantis cum filia baptizati non possunt trahere matrimonium. quia ibi est propinquitas seu affinitas inter baptizantem et patrem baptizati. que est paternitas. Ex quo tunc sequitur alia regula. q̄ baptizans non potest trahere matrimonium cum matre baptizati. quia ibi est propinquitas siue affinitas spiritualis. que est inter baptizantem et matrem baptizati. et hec dicitur maternitas. Aliquando affinitas siue propinquitas spiritualis fit inter filios baptizantis et baptizatum. et hec dicitur spiritualis fraternitas. Et isti iterum non possunt inuicem contrahere matrimonium. Et aliquando etiam affinitas siue propinquitas spiritualis erit inter baptizatum. et etiam inter illos qui eum de fonte sacri baptismi suscipiunt. et hec dicitur compaternitas siue filiatio

Folio lxxvi.

Aliquā fit inter baptizatū z vxorē leuantis eā de fonte sacro. et hec fit 82
cōpaternitas siue filiatio. Aliquā erit inter baptizatū z filios suscipiētis eū
de sacro fonte. z hec dicitur fraternitas. Aliquā erit inter suscipiētes z patrem
suscepti. z hec p̄pinq̄uitas dicitur cōmaternitas. et inter omnes has personas
predictas s̄m decretalia prohibet matrimonium

¶ Ultimo notandū de casibz. Primus casus est iste. ponat q̄ aliquā mu-
lier intret valvas ecclie ad b̄ndicendū cū alijs sponsis. vel ad introducendū
dū ibiqz reclamās affirmādo se nunq̄s in viri matrimonium incidisse. tūc q̄-
ritur vtrū isti mulieri sit credendū. z vtrū sponsus siue maritus illius mul-
lieris sit examinādus. R̄ndet q̄ talis sp̄sus nō est examinādus. nā p̄pter
astuciā harz mulierū nō optet. cū tū idoneis testibz contrariū hz probare.

¶ Secundus casus. ponat q̄ aliqua mulier vel virgo die secūda sit incog-
nita a viro veniēs ad eccliam vt benedicez reclamans z signa sponse depo-
nēs asserens se nunq̄s in matrimonium viri incidisse. vel p̄pter metuz paren-
tū cōsensum addidisse. tūc q̄rit vtrū huic virgini siue mulieri sit credendū

R̄ndetur ad casum q̄ talis metus seu timor est fideliter interrogādus z
p̄scrutandus. nā si talis timor fuerit inuētus tūc mox ab eo sepat nisi sp̄-
te et volūtariē cū eo manere voluerit.

¶ Tertius casus est. ponat q̄ aliq̄s
rex p̄pter discordias suoz filioz reciperet vxores eoz. ita q̄ ista discordia
mitigarez. tūc q̄rit vtrū vxores tpe discordie d̄nt eis restitui **¶** Ad casum
r̄ndet q̄ sic. z si post hoc filijs nollet reddere vxores tūc interdictū posset
poni in omnibus regionibz z territorijs. in quibus iste essent coartate

¶ Quartus casus est. ponat q̄ aliq̄s dat in duodecimo anno vnā puellaz
alicui marito. z ponat q̄ illa puella ab initio inuite ei fuisset tradita. et tū
retinēs eū. sed anno q̄ndecimo elapso z sedecimo nihil loquat ei. tūc queri-
tur vtrū illa puella in sedecimo anno ip̄a reclamāte possit ab eo separari.

¶ Ad casum r̄ndetur q̄ si hec puella a duodecimo anno vsqz ad q̄ndeci-
mū annū z in sedecimo etiā reclamāz tūc posset ab eo separari. sed si in āno
q̄ndecimo z sedecimo nō reclamāz. tūc nō p̄t separari ab eo. qz mora tan-
ti t̄pis p̄batōem excludit

¶ Quintus casus. ponat q̄ aliq̄s studens inci-
piat diligere aliquā z nesciat inuenire modū quō possit eā āplexare z cog-
noscere. z tūc postea deliberādo trāseat ad aliā regionē assumēs habitum
v̄ginis z eligat in pedissequā alicui⁹ regine. quā postea petat vt ei ip̄petret
ordinē monialū. q̄ facto voueat castitatē in manus abbatisse et p̄positi et

votū p̄tinētie virginat. assumēs habitū. elapso aut tpe p̄uersando cū abba-
tissa eā cognoscat. ip̄e vero timēs vt grauez p̄pter p̄fessionē habitū talent
postponit et in habitu seculari p̄manet. Tūc q̄rit vtrū eundē ordinem in-
grediet vel alū **¶** R̄ndet ad casum q̄ nō eundē ordinē debeat intrare. qz
vir cū viro in monasterijs habitare dicitur. s̄nt et mulier cum muliere. z virgo
cum virgine. sed ip̄se tenet intrare ordinē de quo nunq̄s creat. sed p̄tinētie
delictū defleat p̄mā adimplēdo.

¶ In psalmista. vouete et reddite. qz in
isto casu filia cognoscit matrē. qz omēs moniales sunt filie abbatisse. iō ne-
cesse est vt ille grauitē peniteat. qz grauitē peccauit.

¶ Ultimus casus
est iste. ponat q̄ aliq̄s scriptor in curia regis diligat filiā regis q̄ sit duode-
cim annoz. puella vero iurat ei maritari z ip̄e ecōuerso. tēpore vero elapso
rex velit eam tradere alicui nobili. ista vero puella recalcitrās z reclamās

Summula Raymundi

asserens se fore maritam cum notario et illud cum iuramento confirmasse
pater vero notarium extra regnum prosternens filiam alteri tradendo. il
la vero puella nolens permittere hoc propter iuramentum et non mittat
se cognosci ab alio. et quando signum sponse super caput eius fuerit positum
ipsa deponit se asserens virginem. ¶ Tunc queritur quid sit faciendum in
tali casu. Ad casum breuiter respondetur. q. de iure primo marito est tra
denda. scz ipsi notario salua meliori correctione.

.i. ppter fornicatōem tuā legitimā
Propter adulterium si dimittis mulierem

.i. sine muliere

Innuptus maneat. sic dico reconciliari

s. mulieri

.i. male agis s. pctō

Si sibi nolueris. nam si peccas in eodem

.i. lege fili

.i. retinere

Conditione pari cogaris eam rehabere

.i. ordinē sacri intrare

Claustrare poteris licet adultera negat

mulier

coartari

Femina non debet cogi cum fure marito

manere

vir

Viuere. furari nisi desinat. attamen ille

.i. clandestine

Si venit occulte coitum non deneget illi

.i. iura thori

Reddere si coitum vir non poterit mulieri

intoxicationibz

Siue veneficijs infectus perpetuis sit

.i. cū alijs fraudibz

Siue dolis alijs. coeundi pura voluntas

sp. ambobz sp. exercere actū

Cum sit eis. et non possunt. dum tercius annus

.i. pcesserit

defect. coeūdi

Preterit. et maneat quod obest. tunc dissocientur

.i. sub celebratōe diuortij

Lege sub ecclesie. nisi sponte velint simul esse

sit qsi soroz cū fratre

Si fore non poterit. mulier saltem soroz hec sit

.i. deficiāt sp. ad gnationē

Si careant membris genitalibus iste vel illa

iste et illa

.i. ad iudicandū

Quiqz sui sexus iungantur ad inspiciendum

Folia lxxvii

.i. eam expriment

Qui rem iurati dicant examine quoz

.i. discretio sp^e hoies

Causa stet occulta. discreti iudicium dent

.i. postmodū .i. cū alia

Postea si coeat hic. cum reliqua muliere

cōpellit sp^e mulierē

Logitur ad primam cōmuni iure redire

.i. stricta in mēbro muliebri

Si nimis est arda mulieri subueniatur

sp^e aliq̄ .i. occulta medicina medicamīa

Ungento vel secreto medicamine. que si

.i. pdesse videāť transactis

Nil prosint. aliam licet sibi ducere. lapsis

.i. tribus annis

Annis inde tribus. alij si facta marito

sp^e mulr apta

sp^e viro pōri

Hecabilis fuerit eadem reddi sibi debet

Hic ponit alios casus matrimonij impedientes. quorum primus est iste. si aliquis dimittat mulierem ppter fornicationem. si nō vult ei reconciliari tūc debet manere castus. si aut nō manet castus sed fornicatur cū alia muliere tūc cogitur redire ad primā. sic pari lege fit q̄ mulier adultera nō potest viro inhibere claustrū intrare si vult ¶ Secundus casus est iste. si aliqua mulier hz furem q̄ cōtra suā voluntatē facit furtum tunc nullus cōfessor debet ei p̄sulere q̄ maneat cū eo nisi ip̄e velit desistere a furto. attamē si mulier nō maneat cum illo. z si vir in occulto venerit ad mulierē et peteret iura thōri. tūc nō debet illi denegare. qz est illius legitima vxor. sed talis mulier nō debet cū eo p̄cūbere in manifesto ppter maius periculū euitā dum ne talis mulier videat p̄iceps furti ¶ Tertius casus est iste. si aliq̄s vir est qui nō p̄t reddere iura cōiugalia. videlicet coitum propter eas accidētales. vt si esset intoxicatus ita q̄ est nimis frigidus vel q̄ est infect^{us} alijs maleficijs. modo si tunc est amboꝝ voluntas coeundi z nō possunt tunc debent ambo simul cōmorari ad tres annos. si tunc illud maleficius cessat tunc non debent separari. si autem illud maleficius non cessat tunc debent ab inuicem separari. sed si volunt simul esse casti et inuicem cōmorari hoc possunt facere. sed si vna persona siue mulier siue vir non velit sic cum alio manere tunc debent separari ¶ Quartus casus est iste. si vir v̄ mulier careat vsualibus. ita q̄ non haberēt mēbra genitalia sic q̄ coire nō possunt. et si esset defectus ex parte mulieris vel viri. tunc hoc debet mitti ad illos qui sunt iurati. Et isti debent valde occulte respicere ex parte cuius sit defectus talis operis coeundi. Et fm hoc debent iudicare vtrum vir et mulier possunt reddere siue agere inuicem iura thōri

Summula Raymundi

vel nō. et q̄libet d̄z dari suo sexu ad examinandū. z hoc d̄z fieri occulte. et si defectus nō est ex pte mulieris. tūc d̄z redire ad maritū. Si autē defectus est ex pte viri. z vir duxit aliā. z coit cū illa sc̄da. tūc cogit ire ad p̄mā et dimittere sc̄dam. ¶ Quintus casus est iste. sc̄lter si vulua est nimis ar̄ta ita q̄ vir nō p̄t membrū suū inducere sic q̄ eā carnaliter cognosceret tūc p̄m̄ medicos q̄ sciunt scrutari seu experiri de talibz d̄z eis subueniri medicina secreta. ita q̄ reddat̄ abilis viro. sed tū elapsis tribz annis si tūc non cōualescit. tūc potest fieri diuortiuū inter eos. Si autē illa mulier est abilis alteri viro. tūc de iure debet redire ad primū virū. Nam qua rōne est abilis viro secūdo eadem rōne erit abilis viro primo

¶ Notandū. ex l̄ra habet̄ q̄ impotētia est vitiiū corpis matrimoniuū p̄trahendū p̄hibēs et dirimēs p̄tractū. z cōtingit aliq̄n ex defectu quātitatis. videlz an̄ t̄ps determinatū z an̄ annos maturos in vtroq̄ videlz an̄ duo decim annos in femella. z quattuordecim annos in viro. Aliq̄n autē p̄tingit impotētia talis ex naturali dispōne. q̄ forte naturalit̄ est nimis frigidus. et illa frigiditas impedit matrimoniuū p̄trahendū. nō solū in viro sed etiā in muliere. Aliq̄n venit ex castratōe. vt si vir esset castratus et orbat⁹ tūc hec est impotētia generādi. z illa castratio impedit p̄lem. Et iō d̄t p̄hus in libro de aīa. Naturalissimū operū est in viuētibz spontaneā generatio nem nō habentibz et nō orbatis ex siliibus silia generari. Aliq̄n vero impotentia cōtingit ex maleficijs. videlz ex incantatōe mulierz. Et hoc contingit dupl̄r. q̄ vel talis impotētia est t̄p̄alis ita q̄ solū ad modicū t̄ps durat tūc nō dirimit matrimoniuū p̄tractū nec impedit p̄trahendū. Si vero illa impotētia est cōtinua z frequēs tūc impedit matrimoniuū p̄trahendū z et dirimit contractū. vt patet extra de corpore vitiato

¶ Notandū. ponat̄ casus q̄ aliq̄s masculus accipiat vxorē quā habet p̄ vnū vel p̄ tres mēses vel p̄ integrū annū z cēseat se eē frigide nature ita q̄ nō p̄t coire cū ea z dicat corā iudice q̄ nō possit eā cognoscere p̄pter frigiditātē. tūc q̄ritur vtrū sit sepandus ab ea vel nō. si vxor h̄mōi frigiditātē affirmat z iudiciū certū illud cognoscat. tunc p̄nt separari ab inuicē sub talī rōne q̄ ip̄e masculus nō ducat aliā in matrimoniuū. si autē aliā duxerit z illā matrimonialit̄ cognouerit tūc reus erit z p̄iurus. z tunc p̄plera p̄nia q̄ illi desup iniungitur compellitur ire ad primam

¶ Notandū. ponat̄ q̄ aliq̄s p̄trahat m̄rimoniū cū puella decē vel duos decim annoz. z cū ip̄am velit cognoscere nō possit. illa autē mulier t̄pe medio incidat egritudinē magnā. ita q̄ penit⁹ ammō fieret viro inutil. tūc q̄rit vtrū possint separari. R̄ndent doctores. si mulier p̄traxit hoc a natura z nō a lesione viri sic q̄ nō medicamie medicoz p̄t sanari z viro abilitari tūc viro dat̄ p̄tās ducēdi aliā vxorē. si autē in postez p̄ aliq̄d subsidiū redderet abilis viro. tūc de iure vir tenet̄ redire ad primā ¶ Item ponat̄ in casu q̄ aliq̄s cuius habeat vnā filiā quēdecim annoz z tradat eam alicui viro in legitimum matrimoniuū. iste autē volēs reddere debitū nature nō potēs p̄pter inabilitatē puelle. q̄d narrās parētibz puelle. mater vero recipies eam adhuc videt eā esse virginē. z si parētes dirigētes p̄ medico recipiūt p̄siliū ab eo q̄lter facient. medicus p̄spiciēs puellā cogitat eā esse virū z nō puellam. z sic per incisionē manifestant̄ membra virilia. sic q̄ omnia ad virum

Folio lxxviii.

requisita ibi appareat. tunc querit quid sit faciendum Respondent doctores iuris quod iste vir potest ducere aliam uxorem. Sicut puella que est facta vir potest ducere aliam. et sic potest fieri quod uxor matrimonialiter duxit uxorem

¶ Ultimo no. Ponat quod aliquis masculus duxisset aliquam puellam in uxorem que per multos annos fuit incognita ab eo. ista puella deferens litteras ad episcopum affirmans se esse incognitam petens se separari ab eo. tunc querit utrum debeant separari. Respondet. si mulier esset in causa sic quod ex parte esset per discretas mulieres. tunc mulier debet induci et informari ut intret religionem ut in castitate deo seruiat. Si autem vir fuerit in causa. tunc mulieri datur libera voluntas contrahendi cum alio. sed si vir postea redderet habilis. tunc uxor tenetur redire ad eum

¶ Item dubitat. ponat quod aliquis apprehendat uxorem suam in manifesto propter quod eam a se remoueat. ista pro in alienis partibus assumens habitum religionis aut monialium. et postea vir ducat aliam uxorem. cum qua contrahat plures pueros. uiuente prima uxore. quod percipiens prima uxor exeat monasterium repetendo uisum suum. tunc querit utrum tenetur redire ad eam et dimittere secundam. Respondet doctores iuris. quod ille vir est repellendus ut relinquat secundam et ducat primam. et secunde mulieri datur libera voluntas contrahendi vel ducendi alium uirum legitimum

.i. transiens .i. monasterium. i. te non sentiente. i. uxor. s. illa uxor.

Ingressus claustrum sine te tua sponsa. redibit

s. uxor. i. desideras. s. mulierem. i. postulati. s. mulieri

Ad te. si petis hanc. nec poscenti sibi reddas

.i. debitum s. maritum. s. tu uir. s. uxor. scz mulier

Iura thori. quia non suus es. tua sit licet ista

.i. non. i. te mortuo s. viro s. nos raymundus

Ne te defuncto reliquo nubat prohibemus

s. in matrimonium. i. repellor. s. puellam .i. iuncta

Ducere si cogor aliquam nec sit mihi iuncta

.i. carnaliter s. carnaliter s. carnalis s. mulierem

Carne. pater meus aut frater bene ducit eandem

s. mulierem. i. integer s. exis

Si non consensus illi purus fuit in me

s. legitima scz carnaliter scz uir vel mulier

Ex uxore mei fratris si tu genuisti

.i. filiam .i. de iure s. matrimonialiter filiam

Prolem femineam. licite mihi iungitur ista

p vel .i. e contrario intelligitur de viro

Sive meo nato. casus conuertitur iste

s. legitima scz carnaliter carnaliter est nouerca

De muliere mei patris que non mea mater

.i. genita. i. puella. p vel. s. pueris .i. copulata

Edita filiola. mihi siue meis. bene nubit

Sūmula Raymūdi

.i. rāl'r .i. tenere debes .i. pūctis
Sic de personis teneas tibi sanguine iunctis
.i. alteri^o parrochie .i. mulier .s^c plebanū .i. accesserit .s^c mulierē
Si gregis alterius ovis ad te venerit. illam
s^c m̄anomial'r .i. tu^o parrochian^o .i. p vxore legitima

Non tuus agnoscat aries pro coniuge. donec
.i. illū .i. liquet .i. ista mulier .i. ob oī viro
Hoc constet q̄ sit ovis ista soluta marito
.i. de alia villa exiis .i. trāserit .s^c plebanū

Masculus alterius ville si venerit ad te
.i. de populo s^c plebano s^c legitime s^c aliquā

De grege commisso tibi non ducat mulierem
.i. solut^o .i. tā diu .i. legal'r .i. attestet

Q̄ sit liber ab hac donec de iure probetur

¶ Sic autem ponit alios casus circa m̄anoniūz. quoz p̄m̄us est. si aliq̄s vir sumeret puellā z ip̄a curreret de viro intrādo ordinē. tūc vir p̄t eā postulare de ordine. Et h̄ facto si puella tūc postularet de viro copulā carnalē. tūc p̄t ei denegare. z rō est. qz ip̄a vouit castitatē. vt oīs monial' facit qū intrat clāustrū. Si autē vir postularet de ea iura p̄ingalia. tūc ip̄a mulier tenet reddere viro. Et pena illi^o mulieris est q̄ si ille vir moreret q̄ ipsa nunq̄s nubet alteri viro. **¶** Deū inḡ subdit sc̄dm̄ casum dicēs. si aliq̄s p̄ violētā cogit a p̄ncipe vel alijs sumere vxorē. z ip̄a p̄pter necitatē p̄sentit. s̄z nō cognoscit eā carnal'r post p̄missionē. tūc ip̄o discedete ab ea sequēte die z imēdiate tūc frater illi^o vel pater. p̄t sumere eandē mulierē. **¶** Deinde subdit terciū casum dicēs. q̄ aliq̄s p̄t ducere filiā vxoris sui p̄ris sub tali p̄ditōe si illa filia nō est vera siue carnalis sui p̄ris. Verbi gr̄a si aliq̄s vir duceret viduā q̄ vidua haberet filiā ab alio viro. si tūc pater sumit viduā. tūc fili^o p̄ris p̄t sumere filiā illi^o vidue. z sic tūc ille nō sumit filiam sui p̄ris. cū ip̄a nō est filia eius p̄m̄ carnē. s̄z solū p̄m̄ voce. **¶** Deū subdit q̄rtum casum dicēs. si vxor fratris alicui^o ip̄o fratre mortuo sociat' alteri viro z pariat filiā cū eo. tūc frater p̄oris viri p̄t ducere filiā quā habuit cum sc̄do viro. z sic p̄sūt si placeret filio tūc p̄t ducere sororez p̄oris viri. Ex h̄ autē sumit iurūte vnā regulā q̄ pater p̄t ducere matrē z fili^o filiā quā nō genuit pater illius. **¶** Deū subdit q̄ntū casum dicēs. si aliq̄ ovis ad est parrochiana alteri^o veniret ad te. z vellet ducere maritū de tuis parrochianis. tūc talis pleban^o nō dz ei aliquē arietē dare. i. virū de suis. nisi p̄suis sciat q̄ illa mulier sit soluta a quolibet viro. ne postea diuortiu inter eos celebraret. **¶** Deinde subdit vltimū casum dicēs. q̄ aliq̄s masculus alterius ville nō debet sumere aliquā vxorē de grege tibi p̄missō. nisi p̄betur q̄ talis vir esset libere p̄ditōis. Rō est. qz vir forte haberet aliquos casus impediētes matrimonium

¶ Circa h̄rām notādū. q̄ vxorē alicuius intrare religionē p̄tingit dupl' p̄t. v̄t cū copula carnalis fuit p̄us pacta vel nō. si p̄m̄ū. tūc nō debet intrare religionē sine p̄sensu v̄r. nec vir sine p̄sensu mulieris. nisi ambo in

Folio lxxj

erarent ordinē. Si autē copula carnalis nō p̄cessit. tūc absq̄ velle viri ipsa p̄t intrare ordinē. qz tutius ⁊ securius est deo seruire in castitate q̄ mūda ne viuere. Et ideo secū dū hic sustinet ⁊ nō p̄mū. Itē si vir est vetus ⁊ antiquus. ⁊ mulier iuuenis. tūc ipse licite p̄t intrare religionē. Et hoc est verum si de ea nō p̄sumit incōtinentia. et si tūc mulier voluerit p̄t licentiari ad religionē. saltē muliere legitima p̄sentiente

¶ Secundo est notādum per modū dubitatōis vtrū dñs apostolicus habeat dispensare de matrimonio p̄tracto. vt si vir sine p̄sensu mulieris intraret religionē. vtrum tunc vir posset dispensare cū dño apostolico sic q̄ in religione p̄maneret sine p̄sensu vxoris legitime. **¶** Rñdetur q̄ nō. qz papa nō dispensat in illo casu cū tali et in cōplurib; casib;. Unde domin⁹ apostolicus p̄mo non habet dispensare p̄tra articulos fidei ch̄ristiane ⁊ cōtra generale statutū ecclesie romane. sed ipse apostolicus contra statutum qd̄ nō est omnino generale. sicut de continentia sacerdotū vel aliorū huiusmodi bene potest dispensare. Et tū aliqui dicūt q̄ dñs apostolicus potest dispensare p̄tra generale statutum ecclesie. Secūdo dñs apostolicus nō habet dispensare cum his que sunt p̄tra statuta monachoz nisi ex magna causa. sicut augustinenses. minores. predicatores ⁊c. qui nō debēt habere aliqua bona p̄pria. qz illi dicūtur mendici. et ergo papa non dispensat cum istis. et si hoc faceret p̄tra statutum iuris faceret. Tercio apostolic⁹ non habet dispēsare in his que in sua natura sunt mala. vt sunt illa q̄ sunt p̄hibita in statutis romane ecclesie. sicut est simonia ⁊ h̄mōi. Quarto apostolicus non dispensat cum bigamis. sed qui ordinant bigamus ad sacros ordines cū istis dñs apostolicus potest dispensare. Ultimo domin⁹ apostolicus nō p̄t dispensare p̄tra dicta euangeli; sancti. sed bene potest dispensare p̄tra ius naturale.

¶ Tercio notan. de casib;. Primus est iste. ponat̄ in casu q̄ aliqs p̄nocens in domo alicuius cuius. ⁊ filia hospitis circa eum repiatur. qui nō dū eam cognouit. et cogit p̄ violentiā eam obseruare. ⁊ ipse facit p̄missum q̄ eam velit obseruare. ⁊ sequēti die recederet ab ea. tūc querit̄ vtrū ipse sit coactus eam obseruare vel non. Ibi respondetur q̄ si talis est coactus ad eam p̄ violentiam et nō cognouit eam carnaliter post p̄missum. tūc nō tenetur redire ad eam siue eam obseruare. Sed illam puellā bene p̄t matrimonialiter ducere pater vel frater eius. vel ipse p̄t licite recedere cū dispensatione ep̄i. Si autē ipsam cognouit carnaliter post p̄missum. tūc nullo mō posset separari ab ea. ⁊ sic tenet̄ eam obseruare. Itē q̄ magis est. si ipse sol⁹ eius cognouisset filiā cuius p̄ violentiā anteq̄ pater venisset. ⁊ tūc postea per violentiam cogeret̄ eam ducere. non stare tūc matrimonium.

¶ Secūdu casus. ponat̄ in casu q̄ pater et mater mutuo haberēt filios ⁊ postmodū eueniat q̄ vn⁹ illoz haberet eam separatōis. sic q̄ sentētia duoz tū diuulgat̄ p̄tra abas p̄sonas. ⁊ si tūc postea secrete se carnaliter cognoscerent ⁊ generarent filios ⁊ filias. tūc dubitatur an tūc filij essent participes paterne hereditatis. vel vtrū essent pueri legitimi. Rñdet̄ q̄ nō. qz p̄mi pueri fuerūt legitimi anteq̄ sentētia diuortij erat diuulgata. Si autē vltra sentētia diuortij remāssent ⁊ generassent illi essent illegitimi. ⁊ sic tūc ex p̄sequēti nō debēt eē p̄ticipes paterne hereditatis. **¶** Terciu casus

Sūmula Raymūdi

ponat in casu q̄ aliq̄s sit diues. sicut d̄z factū fuisse de q̄dam rege francie q̄
cū sua vxore generare pueros nō poterat tandem puer pulcre dispōnis a
mercatorib; fuit adduct⁹. indumētis aureis ⁊ regalib; indut⁹. q̄ erat sibi
reputat⁹. ⁊ postmodū fecit vxorē suā iacere in puerperio dicēs eā pepe-
nisse eūdē puerū. ⁊ si tūc iste rex p̄ diuinā grām post octauū annū siue alius
nouū filiū ⁊ legitimū obtineret tūc q̄rit vtrū p̄m⁹ cū sc̄do d̄z eē princeps
paterne hereditatis. **Et** ponat q̄ iste p̄mus puer credat se eē filiū legitti-
mū. sicut volens habere p̄tē hereditatis. ⁊ nō separari ab hereditate. tūc q̄rit
q̄d sit faciendū. **¶** Ad hūc casum dupl̄r r̄ndet. nā q̄dā sic dicūt q̄ talis pu-
er p̄m⁹ nō p̄t esse princeps paterne hereditatis. et si parētes h̄ admitterēt
peccarēt mortāl̄. ⁊ facerēt rapinā de p̄p̄rijs bonis. ⁊ hereditates p̄p̄rias fi-
lijs suis legitimis auferret. **¶** Ponat q̄ aliq̄ mulier duceret virū quē crede-
ret esse liberū q̄ t̄n p̄us vxorē legitimā haberet. tūc querit vtrū cū p̄ma de-
beat p̄trahere vel cū secūda. **¶** Ibi r̄ndet p̄ distinctōem. vel q̄ ista mulier sci-
uit virū istū habuisse aliā. vel nō. si sciuit. tūc matrimonū nō stabit nec eū
obseruare d̄z. **¶** Si nō sciuit hoc est dupl̄r. vel ignorat simpl̄r. vel p̄ illud tē-
pus interim q̄ eū habuit. **¶** Si sc̄do tūc p̄ma mortua d̄z ea obseruari. **¶** Si
aut̄ p̄mo mō. sc̄z q̄ ignorauit simpl̄r q̄n accepit eaz et postea sciuit ⁊ insup
illi p̄mansit. tūc nō p̄t eam ducere post mortē p̄me mulieris. **¶** Quart⁹
casus est. ponat in casu q̄ aliq̄s vir cū muliere aliq̄ diūtius inuicez p̄man-
sissent. et postea vir vellet separari ab ea. ⁊ p̄ponat corā iudice eam esse an-
cillā. et petit separari ab ea. tūc dubitat vtrū illa sit separanda ab eo. **¶** Ibi re-
spondet. q̄ si talis cognouit eā carnāl̄ postq̄ ip̄e iudex audiuit eē ancil-
lam. tūc nō tenet separari ab eo. **¶** Si aut̄ nō cognouisset eam carnāl̄. ⁊ ip̄-
se p̄bat eā esse ancillā corā iudice. tūc ip̄e vir tenet restituere pecuniā quā
cepit p̄ dote. ⁊ sic tūc sepant in noīe d̄ni. **¶** Quintus casus ponat q̄ aliq̄s
diaconus h̄z vxorē legitimā et ep̄s velit separare eū ab ea p̄ excoīcatōnem
et ille nihil aduertat suā excoīcatōez. tūc q̄rit vtrū ep̄s debeat eū p̄pellere
ad hoc q̄ eaz dimittat. **¶** R̄ndet q̄ si talis voluerit transire ad ordines sa-
cros. tūc ip̄e licite p̄t eam dimittere. et tūc post eius laudabilē p̄uersatōez
p̄t p̄moueri ad sacros ordines iniūcta illi penitētia desup. **¶** Sextus casus
ponat q̄ aliq̄s faciat sibi desponsari vnā puellā vel viduā p̄pter pecu-
niā vel diuitias. ita q̄ iste sic vellet eā fraudulēter accipere. ⁊ h̄z terrā in cal-
ceis siue in ocreis. ⁊ dicat interim q̄ ego trāseā sup̄ istā terrā ego ducā te
in vxorē. denotādo terrā quā h̄z in calceis ⁊ ambob; p̄sentietib; deponat
terrā de calceis dicēs se nō ābulare sup̄ istā terrā quā denotauit. **¶** Tūc q̄-
rit vtrū talis sit separandus siue nō. **¶** Et videt q̄ sic. q̄z ibi m̄rimoniū fue-
rat p̄tractū p̄ditōaliter. ex eo q̄ ip̄e p̄misit eam ducere interim q̄ transi-
ret sup̄ istā terrā quā in calceis vel in ocreis haberet. ⁊ q̄ videt q̄ ibi esset
solutio ⁊ separatio. **¶** In oppositū est forma m̄rimoniū. vbi d̄z. q̄d deus p̄iūxit
hō nō sepat nisi mors. **¶** Ibi r̄ndet q̄ talis nō sit separandus ab ea. q̄z ibi il-
la p̄ditio nō impedit m̄rimoniū. q̄z ecclia nō iudicat de occultis. sed solū
de manifestis. ideo illa fallacia eā nō fallit. **¶** Ultim⁹ casus. ponat q̄ aliq̄s
ducat vnā q̄ h̄z strictā vuluā vt eā nō p̄t cognoscere carnāl̄. ⁊ t̄n ista im-
pregnet. **¶** Et ponat vlteri⁹ in casu q̄ aliq̄s cū vna p̄traxisset matrimonū
vni sed nōdum copula carnalis fuisset cōsequuta. ille vero existens in bal-

Folio lxxx.

neo semē virile emitteret. puella autē sibi despōsata ad eundē locū veniret et sicut narrat p̄mētator z Albtus in secretis mulier. tūc ponat vlteri⁹ q̄ matrix illius p̄trahat semē. vir vero eius vidēs puellā ab eo incognitaz esse impregnata nō volēs eā ducere dicens eā cū alio viro esse fornicatam tūc querit quid sit faciendū in tali casu. Ibi rīdetur breuiter stāte melioꝝ rī correctione si puella p̄t habere firmū testimoniū p̄ naturales p̄hos et p̄ alios viros idoneos circa hanc materiā q̄ impregnata sit a semine illius ipse tenet eā ducere. Sed si secus fuerit non tenetur

.i. duas vxores m̄rimonialit̄ .i. aliq̄s

Si duxit binas mulieres legitime quis

virū relinquat s̄ tu iudex. i. cogere .i. quā duxit

Hunc vt dimittat debes arcere secundam

s̄ mulierē mulier copulata fuerit s̄ viris. .i. q̄ dimittat sc̄m

Hanc. econuerso si nupserit illa duobus

.i. deme .i. impediētes p̄mū cōtractū

Excipe legitimos casus interuenientes

s̄ in exēplo s̄ mulier .i. tua p̄sanguinea fortassis

Ut si prima tua sit neptis vel tua forte

.i. tua amica p̄ vl̄ p̄ma mulier s̄ p̄ baptis̄mū vl̄ p̄firmatōem

Affinis. ve soror hec sit tua spiritualis

¶ Hic sup̄ addit alios casus dicēs q̄ si aliq̄s haberet vxorē legitimā ille nō debet ducere aliā. Si autē ducat aliā tunc ipse d̄z cogi ad hoc vt redeat ad p̄mā hoc est tm̄ dicere. Si aliq̄s vir sumeret duas vxores ad thoz̄ legitimum. tūc sacerdos debz virū cogere mediāte iure vt dimittat secundā mulierē z maneat cū p̄ma. Et hoc p̄uertit sic. si aliq̄ mulier haberet duos viros siue duceret duos viros ad thoz̄ legitimum. tūc sacerdos d̄z eā cogere mediāte iure vt dimittat sc̄m virū z maneat circa p̄mū. z h̄ est verū si eā legitima nō adesset. qz si vir haberet duas vxores z illi postmoduz declararet q̄ p̄ma mulier esset de affinitate viri z infra q̄ntū gradū. tūc ibi p̄t fieri sep̄atio. Et tūc manere d̄z circa sc̄dam mulierem

¶ Circa lrām notandū. q̄ rō lr̄e s̄m sc̄m Thomā est ista. qz quodā mō est cōtra ius naturale vnā p̄sonam habere plures cōiuges. Etia est cōtra ius scriptū. p̄mū p̄tz sic. qz finis matrimonij est plis generatio z ipius ad laudem dei educatio. mō q̄uis vnus vir poterit plures secundare mulieres. tū filij plurimaz vxoz̄ non possunt simul bene educari ad laudem dei p̄pter mulierum rixas. Sed tamē minus licet vnā mulierem plures viros habere. quia plures viri nō fecundāt mulierem. sed bene fecunditatez impediunt. vt patet de publicanis mulieribus. Etia q̄ sit p̄tra ius scriptum p̄z p̄ aplm̄ dicentem. alligatus es vxori noli querere solutionē. sed q̄ ducat secundam prima viuente petit solutionem p̄ime mulieris vt cōstat quoniam a prima recedit z secunde mulieri adheret

¶ Item matrimonium significat vnionem christi cū ecclesia. sed signum et signatum debent se cōformare et inuicem correspondere. sed hoc non facit vnio mulieris z duoz̄ viroz̄ nec vnus vir et duarum mulierum quas

Summula Raymundi

re potius non dicitur matrimonium

¶ Secundo est notandum. qd ille casus quez raymundus hic ponit ita firmiter et stricte ligat qd si paganus qd haberet plures vxores cōuerteret ad fidem. tunc deberet scrutari z interrogari ab eo quā pus sumpsisset siue duxisset. z illā tenet retinere. als autem dimittere

¶ Tercio est notandū. qd illud impedimentū qd autor hic tangit in lra est inter illos qd hnt puuges viuētes. z istud impedimētū vocat ligatōis Et dicit esse illud cū quis alteri cōiungit carnaliter z mīramonialiter. z impedimentū ligatōis nō solū tenet qn aliqs puungit alteri carnaliter sequuta copula carnali. sed etiā tenet qn aliqs coniungit alteri dūmodo interuenit consensus de p̄senti. vt patet extra de sponsa

¶ Quarto notandū. qd causa p̄pter quā vir poterit dimittere vxorē est nimia z inordinata fornicatio. z cum ipse dimittit eā nō potest aliā cognoscere fm moderamē pus visum. z si tunc vxor ab eo nō est carnaliter cognita z alium virū admittit. adultera est. quia verum matrimonū ē inter illas. licet ibi carnalis copula non sit sequuta

¶ Ultimo nota. z ponat casus qd tempore nocturnali veniat vnus fur ad hospiciū vnus qui habet pulcrā vxorē z volens intrare a marito audiatur qui surgens quasi credat talē extra domū circūquaqz ambulātem. z tunc fur intrat p ostium accedens vxorē sub illi⁹ verbis ipam subagitando quo facto recipiat vestimēta aliqua z recedat. Et marito reueniente ad vxorē volens eā psolari. z nunc ipa respōdet dicens tu apud me fuisti hic z me subagitasti z cognouisti carnaliter. Tunc dubitat ex q̄ audiuit ipam esse cognitā a fure vtrum ipsa sit tenenda p adultera. z vtruz ipsa sit sepanda ab eo. Rndetur qd nō. ex quo ipa credidit furē fore maritū eius. et fuit decepta p verba furis. tunc nō est ab eo sepanda. Si autē furē nouisset nō fore maritū eius z fornicationē euz eo commisisset. tunc esset adultera et separanda ab eo

.i. vxor p lepra .i. vitas vxorē leprosam

Si tua sit coniunx infecta licet fugias hanc

.i. accipe .i. nō potes vxorē. i. quisqz

Ducere non debes aliam. donec moriatur

requirit pvideas mulieri .i. nutrimenta

Ipsa fides qd vult des corporis huic alimenta

valeas caste viuas s̄ potes abstinere s̄ mulier leprosa

Si potes abstinere. si non. eadem tibi carnis

.i. tribuat .i. trāsgressor legitimi thori. i. si aliā mulierē p̄gnouerit

Debita persoluet vel adulter eris

aliunde

.i. p̄uet mēbro virili .i. dimittat virū

Si vir castretur sua nunqz deserat illum

s̄ relinquat mulierē .i. illa sustineat defectū

Femina. nec vir eam. quocunqz modo patiatur

¶ Hic magister ponit aliū casum de matrimonio dicens si tua mulier eēt infecta euz aliquo veneno vel cum aliqua infirmitate vel cum lepra. tunc

Folio lxxxj

propter illam causam matrimonium potest dissolui et separari, et post separationem et dissolutionem vir non debet sumere aliam uxorem nisi ipsa sit mortua. et si ipsa est indigens et egena tunc vir tenetur ei procurare et dare nutrimentum corporis. Tunc ibi (Si potes abstinere) vult tantum si masculus potest tunc debet continenter vivere. vel si utriusque velit coire tunc noscat uxorem leprosam siue infectam ne aliunde adulterium committat. Tunc ibi (si vir castratus) magister ponit documentum aliud siue alius casum dicens. si vir puaretur membris sexualibus siue genitalibus quocumque modo hoc fieret. tunc ipsa mulier non debet eum propter hoc deserere. et econverso si mulier occuparet apostematibus vel alijs infirmitatibus per tres vel per sex annos vel plures. tunc propterea vir non deberet mulierem derelinquere.

Circa lram nota. Ex quo vir et uxor sunt una caro et cum hoc aio debent inuicem commorari. Et si vir tunc non potest habere abstinentiam carnis. unde tunc debet postulare debitum carnis ex quo ipsa esset infecta cum aliquo veneno vel cum aliqua infirmitate ut lra dicit. et sic erit dubium an ipse debet postulare iura conjugalia ab ipsa uxore infecta an ab aliena. non primum. quia separatio est facta etiam non secundum. quia si alius faceret fieret adulter. Ibi respondetur secundum textum. quod mulier leprosa siue veneno infecta debet ei persolvere debitum thori ne fiat adulter. Et hoc est verum si ipse vir nullatenus potest coitu carere.

Secundo est notandum. magister in lra ponit duos casus. primum de lepra secundum de castratione siue de inabilitatione. et ambo debent intelligi dummodo accederet post copulam carnalem. quia ante copulam carnalem tam lepra quam castratio impedit matrimonium contrahendum et dirimit contractum.

Item notandum secundum sanctum Thomam. primum infecta lepra post copulam carnalem licet tenet viro reddere iura conjugalia. non autem tenet viro cohabitare. quia non tam cito inficitur quis ex coitu sicut ex frequenti cohabitatione. Si autem alter conjugum posset abstinere melius esset quia ut sic possent generari pueri leprosi vel ipse vir etiam quocumque posset infici ab ipsa muliere. ut dicit lra. et si potes abstinere. Item filij debent manere cum sano ne inficiantur. Et dicit littera (Ducere non debes aliam) et ibi innuit tantum quod lepra non est impedimentum impediens matrimonium contractum.

Tercio est notandum. quod sponsalia lepra superveniente licite possunt diripi et solui. et sanus ad copulam maritalem consumendam compelli non debet. ut patet de conjugio leproso. capitulo ultimo.

Quarto notandum quod vir sanus mulieri leprose de necessarijs puidet reddere. ut est de victu et vestitu. et licet isti sunt separati ab inuicem propter hoc ne alter ab altero inficiatur. tamen quo ad eorum bona que possident separari non possunt.

Quinto nota. Ex lra habet quod ipse vir post copulam carnalem si fiat impotens qui prius fuit potens tunc mulier non debet eum relinquere propter hoc. et consimiliter econverso. Si ipsa mulier postquam est cognita a viro fiat impotens et ei inepta tunc ipse vir propter hoc non debet eam dimittere. Ratio illius est talis quia matrimonium est vinculum indissolubile quod stabit per totam vitam conjugatorum. non interueniente adulterio.

Ultimo est notandum. quod consilium est ut iste qui est magis aptus ad continentem vivat ne fiat adulter. Omnis enim ille adulter est qui cognoscit aliam mulierem a sua legitima uxore.

Summa Raymūdi

s^c mulier p^{ma} i articulo mortis simplici fornicatōe. i. deflorasti

Si sit in extremis quam simpliciter violasti
p^{missionē} i. p^{trahere} i. cessante

Atq; fidem dederis. hanc ducere velle fugato

i. infirmitate mulierē i. de tali p^{urio}

Verbo. si ducis aliam. periurus es inde

penitentiā habeas i. cōtractū i. dissoluo s^c ē cū 2^a muliere d^z manere

Digne peniteas pactum non soluo secundum

s^c carnalit^r s^c cōcubina

Post iuramentum. nisi cognita sit tibi prima

s^c manifeste i. despōlare mulierē sic dictā

Si mihi iurasti q^d velles ducere bertam

i. despōles sic dictā i. matrimonium s^c cū sc^da

Et ducas agatham. cōtractus tunc stabit. et tu

i. q^d false iurasti i. cū tormētis

Q^u male iurasti debes exolvere penis

mulierē s^c vir s^c vxor s^c mulier inuit^r

Quam tu duxisti tua non erit illa. coactus

s^c mulier s^c vxor s^c mulierē. i. volūtariē. i. reuenisti

Hec eadem tua sit ad eam si sponte redisti

s^c mulier. i. p^sensus p^bz s^c vir s^c mulieri p^sent^r s^c alteri viro

Si tibi consentit. nec tu sibi. nubere nulli

mulieri i. licitū ē i. donec mortu^s es i. nō in^hibet

Huius licet vsq; tuam post mortem. non prohibet lex

s^c virū s^c mulierē s^c iducēdo aliā vxorē

Ducere te reliquam. nec cogere te valet illud

s^c mulierē i. pecunias

De si duxisti. quia promisi tibi nummos

s^c nūmos s^c tibi viro i. ista defraudatio

Et nullos dederim non separat iste dolus nos

¶ Hic magister sup^{addit} alios casus de matrimonio dicēs. si aliq^s habe-
ret cōcubinā quā sump^{sisset} per verba de futuro z cū iuramento. z si tunc
illa incurreret infirmitatem z egrotaretur longa infirmitate si sup^{uixerit}
et pristinae sanitati fuerit restituta. et talis duceret aliam. tunc ille factus
est periurus. sed tamē cum secunda muliere manere debet. z debet agere
penitentiā de p^{urio}. z hoc est verum si primā concubinam post iuramen-
tum carnaliter non cognouit. Quia si sic. tunc tenetur redire ad primā z
dimittere secundam. Tunc ibi (Si mihi iurasti.) vult si aliq^s iurauit su-
mere bertā ad thoy legitimum z sumeret eius sororē. videlz agathā. tunc
illud matrimonium habet cū agathā z ipse tenet satisfacere iuramento cū pe-
nitentiā. et hoc est verū eo sciēte q^d sump^{sit} agathā. Tunc ibi (Quā tu duxi-
sti) sup^{addit} alium casum dicēs. si aliq^s duceret vxorē coacte. tunc non tenet

Folio lxxxij.

eam observare si postea nō adhibeat consensum nec copula carnalis ibi adhibetur. et si ita euenerit quod mulier consentiret viro et vir nō consentiret mulieri. tūc mulier nō potest ducere aliū virū propter eius consensum. sed vir bene potest ducere aliā uxore. quia non fecit consensum licet coactus fuerat. Tunc ibi (Si me duxisti) ponit unā doctrinā dicēs. si quis sumeret uxore propter pecuniā et diuitias. et crederet mulierē habere multos nummos vel quod mulier dicat. sumas me ego tibi dabo centū marcas vel mille. iste autē credēs istis verbis sumit eam legitime in facie ecclesie. post hoc autē vir postulās nummos inueniens crumenā vacuā an tūc matrimonium possit reuocare. Respondet littera quod non. quia ille dolus non separat matrimonium

¶ Circa lram nota. piurus dicitur ille qui frangit eius propriū iuramentū. et sic ille qui iurauit ducere primā et sumpsit aliā a prima. factus est piurus. ut lra pretendit. et si pertraheret secundam per sponsalia. prima adhuc decubente. et alia immediate moteretur antequam eā nosceret carnaliter. et prima viuente eā sumeret tūc satisfaceret iuramento. sed nō intentōi. quia iurauit eā sumere. et hoc fecit. sed intēdebat secundam sumere si vixisset. et per hoc nō satisfecit

¶ Secundo notandū quod si aliquis vir pertrahit sponsalia de futuro cū concubina sua iam laborante in extremis addēdo iuramentū. ita quod per illud iuramentum ipsa cognita reducit reliquā tūc dicitur piurus. et dicitur manere cū secūda. et illud etiā pretendit cum dicit. Si sit in extremis

¶ Tercio notandū. dicit lra (Factū nō solue scdm) Rō illi? lra est ista. quia cū secūda muliere consummatū est matrimonium et ad suā perfectōem redactum. sed cū prima quā nondū subsecuta est copula carnalis. nondū consummatū est matrimonium. sed solū facta sunt sponsalia. sed si aliquā cognouisset carnaliter. tūc matrimonium primū esset consummatū et perfectū. sed secundū nullū est. ergo dicit in textu Post iuramentum

¶ Quarto notandū ibi Si mihi iurasti. quia si aliquis pertrahit per verba de futuro sponsalia cū aliā virgine vel muliere addito iuramento. et deinde perimit matrimonium cū reliā nō obstante illo iuramento ipse dicitur manere cū secūda. et hoc patet hic in lra et in decretalibus caplo de sponsalibus. sed si in utraque contraxit per verba de futuro. tūc debet cū prima stare propter euidentiā ne agat periurū. sed si iste iurat primē mulieri vel alteri ad manus siue prima sit cognita siue non tunc tenetur eam sumere

¶ Quinto notandū. quod sicut iura proclamāt tūc intrās matrimonium dicitur hoc facere libere et bona voluntate. Quā si aliquis fuerit coactus sine proprio consensu. tūc matrimonium nō habet locū. vñ sagaces sacerdotes hanc regulā tenent scire sic quod quā sponsus et sponsa veniūt ad domū dei et petūt copulari tūc sacerdos cū magna sollicitudine dicitur interrogare si spontanee et ex consensu proprio velint matrimonium intrare. imo etiā dicitur interrogare si vera dilectio sit inter eos. quia si illa inueniantur in eis tūc fiat copulatio matrimonij in nomine dñi. Sed si sacerdos posset cognoscere quod alter illoꝝ de proprio consensu matrimonium non intraret sed coactus tūc non sunt copulandi ne postea fieret irreuerētia sacramento vel aliud incōueniēs sequeretur. scilicet quod vnus aliā relīqueret. Quā si aliquis esset coactus ad mulierē et maneret cū ea per dimidiū annū et copula carnalis nō subsequeretur in illo tpe nec adhibeat consensum voluntatis ad eam. tūc vir nō tenetur eā tenere propter mutuā et diuturnā cohabitationem

Summula Raymundi

Sexto notandū ibi. Si me duxisti. diceret q̄s tūc. tamē iura dicūt q̄
fraus ⁊ dol⁹ puniri dñt. s; hui⁹ oppositū videt̄ hic in h̄ casu. Rñdet̄ q̄ talis
dolus nō punit̄ a iure. iō qz iste vir etiā q̄dammodo dolose ⁊ p̄ter finis debi
ti m̄rimoniū intentōem p̄traxit m̄rimoniū. nā magis p̄ter pecunias ⁊ di
uitias quā p̄ter p̄licatōem p̄traxit. Secō iō ius nō punit illū dolus ne
maleficus daret viā ⁊ occasionē repudiādi suas vxores. v̄l qz facit̄ alios
posset allegare in hui⁹ dolo. Et iā ille dol⁹ nō sufficit tollere eēntialia illi⁹
matrimonij sicut facit error p̄ditōis vel p̄sone. qz ista duo impedimenta
tollunt cōsensum. sed cū isto dolo de quo loq̄tur l̄ra stat bñ p̄sensus

Ultimo nota. dcm̄ est sup̄ in l̄ra (Si mihi iurasti) Rō hui⁹ l̄re ē. q̄a
m̄rimoniū fundat̄ in cōtractu determinato. sed iurās nullā velle ducere ni
si libertā facit p̄tractū indeterminatū. eo q̄ plures vocant̄ hoc noīe l̄ra. Si
q̄ iste certe ⁊ determinate cōtraxit cū agatha tūc stabit ille p̄tract⁹ indissol
ubilis. Itē rō illi⁹ l̄re videt̄ (quā tu duxisti) est iste. qz cōsensus liber ē de
eēntia m̄rimoniū. ⁊ h; se q̄dammodo sicut forma eēntialis ip̄ius matrimonij
Et fm̄ p̄ h̄m. forma est q̄ dat esse rei. iō qz deficiente forma rei tunc nihil fit.
ergo deficiente cōsensu alterius p̄sone cōtrahentiū q̄stum ad illam p̄sonā
nō erit matrimonij. Si aut̄ altera p̄sona cōtrahentiū cōsentit q̄stum ad
illā erit matrimonij. vt d̄t l̄ra. q̄ subdit q̄ etiā talis p̄sona nō potest nubere
re alteri non obstante q̄ altera p̄sona alteri nubat

.i. iuramēto p̄firmās s̄ m̄rimo^m iuramētū
Si iuras nolle mulierem ducere. post hoc
sp̄ mulierē sp̄ tu

Contrahis. iste manet contractus. confitearis
.i. falsum iuramentū p̄misisti

Quia male iurasti domino facias satis inde
sp̄ tu sp̄ pctā

Si semel abstineas peccata. lapsus in ista
sp̄ pctā .i. reiterare sp̄ dcā

Non iuras eadem non perpetrare. sed hec te
intelligere .i. iuramētū feceris

Scire volo quotiens iuraueris. hoc totiens tu
sp̄ p̄petratis .i. p̄m̄am .i. sustinere

Pro iuramentis penas absolueredebes

Hic mḡ subdit alios casus de m̄rimonio dicēs. si aliq̄s iurauerit nolle
sumere vxorē. ⁊ iuramēto facto ⁊ aliq̄ tpe elapso sumpserit vxorē an tūc iu
ramētū ip̄ediat p̄tractū. Rñdet̄ l̄ra q̄ nō. qz cōtract⁹ ille stabit. s; ip̄e d̄s
satisfacere deo p̄ iuramēto q̄d fecit. Tūc ibi (Si semel) autor ponit aliū ca
sum p̄ modū doctrine volēs si aliq̄s abiurauerit pctā semel p̄missa nunq̄
velle facere. ⁊ si tūc ille relabit̄ in eadē pctā tūc nunq̄ apli⁹ d̄s iurare se nolle
cōmittere talia pctā. imo puniendus est q̄tiēs amplī⁹ p̄miserit iuramentū

Circa l̄rām nota. q̄ mḡ h̄ t̄agit aliud ip̄edimentū impediēs m̄rimo
niū p̄trahendū ⁊ dirimēs p̄tractū q̄d vocat̄ error fortune. sed tū illud nō
sufficit ip̄edire m̄rimo^m p̄hendū ⁊ dirimere p̄tractū. s; bñ error cōditōis.

Folio lxxxij

Secundo nota. circa istū casum p̄mū si iuramentū z votūz essent solēniā tūc hoc iuramentū impedit matrimonium p̄trahendū. de q̄ iuramēto solēniter dēn est sup̄. vt si aliq̄s p̄moueret ad ordinē diaconatus v̄l subdiaconatus tūc facit iuramētū solēne. z si tūc ille p̄trahit m̄rimoniū. tūc tale iuramentū et votū solēne impediūt m̄rimoniū p̄trahendū z dirimūt p̄trahendū. q̄ l̄ra autoris d̄z intelligi de simplici iuramento z non solēni

Tercio notandū. q̄ si aliq̄s abiurat pctā p̄us p̄missā z postea relabit̄ in eadē pctā tūc ip̄e tenet̄ dupl̄r penitere. nā tenet̄ penitere p̄mo de iuramēto. sed de pctō iterato p̄missio q̄ trescunq̄ illud animō fecerit

Quarto no. Aliq̄ estimat̄ q̄ pctā semel p̄missā z cōfessa si sedario ea de pctā pagerent̄ q̄ tūc illa pctā reuiuisceret̄ q̄ quondā viua fuerūt. s̄z aliq̄ dicit̄ q̄ pctā semel p̄missā z p̄tritōe deplācta nō reuiuiscūt si iterato p̄mittunt̄. q̄z illoz d̄ns nūq̄ recordabit̄. nec etiā vnū pctm̄ debz q̄s bis cōfiteri saltē si p̄fiteat̄ alicui q̄ h̄z autoritatē absoluēdi. q̄z al̄s diuideret p̄fessionez et sic tunc cōcurrerent diuidētia circa sacramentū quod non debet fieri

Quinto notādū. fm̄ sc̄m Tho. z fm̄ hostiensem q̄n̄ q̄s iurat iuramentū generale z nō obligat se ad spēale tūc generalitas p̄fusionē z obscuritatem parit. si q̄ p̄tingit euenire casum inopinātū de q̄ si q̄s cogitasset cū iuramentū fecit nullo mō feciss̄. nō tenet̄ hoc iuramentū adimplere. z ergo d̄t in l̄ra (Si iuras nolle zc.) Alia causa eiusdē littere est. quia iuramentū quo quis iurat non velle ducere vxorē non ligat ambas p̄sonas. sed solū iurātem. ergo si duxit mulierem amplius nō solū sui est iuris. sed etiā mulieris quia tenet̄ satisfacere iuri eo q̄ h̄z mulierē videlz p̄manendo cū ip̄a z reddere ei debitū carnis cū petit. sed exigere debitū carnis ab ip̄a sine peccato nō p̄t. ¶ Sed dices. nunq̄d tale iuramentū impedit matrimonium cōtrahendū. Et videt̄ q̄ sic. q̄z om̄e iuramentū qd̄ sine periculo p̄t adimpleri nō d̄z irritari sed magis p̄fici. sed q̄z tale iuramentū sine periculo aīe p̄t adimpleri imo etiā in salutē aīe. eo q̄ nō impedit hōiem cōtum ad celestia regna. igitur istud moderandū est iuxta predicta

s̄ vxori s̄ tu vir .i. nō velle

Legittime coitum si iuras reddere nolle

.i. q̄n̄ s̄ a te

Cum petit hunc dico quod iurasti nihil esse

sp̄ a te p̄petrato .i. p̄sensum adhibuerit

Huic iuramento si non consenserit ipsa

.i. ex postulare sp̄ viro .i. p̄iugalia

Querere non tibi do consortia carnis ab illa

sp̄ mulieris sp̄ viro sp̄ mulierē

Huius post mortem. tibi ducere non licet vllam

p̄mittis .i. in tpe interdico .i. diminuā

Si facis in banno contractum non reuocabo

.i. corrigere detes .i. p̄ r̄ps interdēm

Corrige post bannum te consilio sapientum.

Hic m̄gr̄ sup̄addit duo documēta dices si vir fecit votū cōtinentie in

Summula Raymundi

thoro legitimo. muliere nō p̄sentiente. z si mulier postulare vellet debituz
carnis dicēs se nō posse carere tūc licet fecit iuramentū p̄tinētie tñ d̄z solv
uere debitū mulieri. Si aut mulier fecit p̄sensum ad votū p̄dictū seu iura
mentū. tūc vir nō tenet p̄soluere debitū carnis. q̄z tūc h̄ factū est in volun
tate amboꝝ. Et si ille idē vir q̄ iā fecisset votū viueret donec mulier moꝛe
ret. tūc nuncq̄ post mortē illi⁹ mulier⁹ deberet aliā cōḡscere carnalis nec de
beret aliā ducere in n̄monialis. ¶ Deū m̄gr̄ subdit sc̄dm̄ documētū dicēs.
q̄ si aliq̄s p̄traheret n̄moniuū q̄n̄ essent interdicta eccliaꝝ. tūc hoc matri
moniuū stabit sed lugēda sunt pctā eo q̄ ip̄e fecit p̄tramandatū ecclie. z iō
debet viuere s̄m̄ consiliū sapientū viroꝝ z sui cōfessoris

¶ Circa lrām nota. q̄ q̄n̄ aliq̄ mulier nō p̄t p̄tinēter viuere tūc iuramē
tū est illicitū z nō d̄z tūc iurare p̄tinētia vite ne maius periculum sibi in
currat. S̄m̄ d̄d̄ m̄ q̄ vir nō d̄z continentia vite vouere cum sit se habere
vxoꝛem que cōtinenter viuere non potest

¶ Sc̄do notandū. licet nō est licitū q̄ aliq̄s iuret nolle reddere debituz
carnis p̄prie vxoꝛi sue. eo q̄ tenet ei reddere q̄tiens ip̄e vir fuerit petitus a
muliere. sed tñ cū timore dei. vñ t̄p̄ibus sacris cū hoies debēt cōicare vel
pascha celebrare tūc ad min⁹ vir p̄ q̄tuor vel sex dies a p̄pria vxoꝛe d̄z abs
tinere. z illud iuramentū intelligendū est nō esse licitū q̄n̄ vxoꝛ nō p̄sentit
viro. potest tñ vir ex cōsensu sue vxoꝛis p̄tinenter viuere

¶ Tercio nota. q̄ si aliq̄s iurat tenere votū p̄tinētie ita q̄ post mortē le
gitime vxoꝛis nuncq̄ aliā velit ducere vxoꝛē. tūc illud est suandū. z sic tūc
post mortē mulieris tenet p̄tinēter viuere. sed si aliq̄s maliciose eaz obius
rat z odiose tūc istā penā p̄ dolo z fraude habere debet q̄ ipsa viuēte nō
habet illius posse ad debitum carnis exigendum

¶ Quarto notandū q̄ interdictū ab ecclia p̄ tres dies impedit matri
moniuū cōtrahendū sed non dirimit contractum

¶ Quinto notandū. lra d̄t. (Si sis in bāno.) ibi m̄gr̄ p̄ hoc innuit q̄ q̄
dā sunt t̄pa in q̄b̄ inhibet q̄ nō d̄z fieri matrimoniuū. vt est t̄ps aduentus
d̄ni. z sic de alijs de q̄b̄ patuit sup̄. vñ istis sacris t̄p̄ibus cōtrahi possunt
sp̄salia z etiā matrimoniuū quod solū p̄sensu cōtrahit. sed p̄tractio vxoꝛis
ad solēnitates nuptiarum prohibetur

¶ Sexto no. q̄ in p̄posito p̄ bānū p̄t intelligi sn̄ia excōicatiōis. q̄z ip̄i ex
cōicato oīa sacra denegant vt infra patebit. s̄z tñ excōicatus si p̄trahit ma
trimoniuū cū aliq̄ muliere vel v̄gine ille p̄tract⁹ stabit s̄z p̄niam agere d̄z p̄

¶ Ultio no. Rō hui⁹ lre est. q̄z oē iuramentū sicut (inobediētia ecclie.
et votū p̄supponit possibilitatē. s̄z q̄z s̄m̄ aptm̄. vir q̄ ad redditiōem debiti
carnis nō ē sui iuris s̄z vxoꝛis z ecōuerso. s̄z q̄z s̄m̄ iuristas null⁹ p̄ iuramē
tū suū d̄z alteri facere p̄iudiciū. igi⁹ nec vir p̄t iurare castitatē sine cōsensu
mulieris. Si aut mulier p̄sentiret iuramentū staret. et tūc deberēt mutuo
viuere sicut frat̄ cū sorore. vñ s̄m̄ iura q̄n̄ vir iurat se nolle reddere debitū
carnis seu iura p̄iugalia. tūc h̄ iuramentū p̄dit ius exigēdi debitū carnis. s̄z
nō ius reddēdi. ex q̄ hoc nō h̄z in p̄tate sua. s̄z ē in p̄tate sue vxoꝛis. etiaz p̄
dit ius reducēdi aliā vxoꝛē post mortē illi⁹. Rō est. q̄a q̄stū in eo fuit tunc
votū p̄tinētie cōmisit z vouit. q̄ tenet seruare incōstum meli⁹ p̄t. Credo
tamen meliori iudicio interueniente. z de discussione fortiori. si aliq̄s abs

Folia lxxxiij

juraret reddere debitū carnis vni certe & legitime vxori q̄ p̄ istā p̄iurā
 tionē nō pdit ius ducendi aliā vxorē p̄ma mortua. nec etiā pdit ius exigē
 di debitū carnis ab ista scda muliere. cū sic simplr nō pmisit continentia.
 Sed si ista intelligeret. q̄ si aliq̄s abiuraret coire cū muliere simplr & vlti
 ter. tunc ista stare in veritate simplr. ¶ Tunc ibi (Corrige post bannū)
 Un̄ p̄siliandū est talibz q̄ faciant penitentiā de illo qd̄ fecerunt p̄tra stat
 tutū ecclesie & q̄ scandalizauerūt ita ecclesiā. Un̄ p̄dicte p̄sone ita clādes
 stine matrimoniū p̄trahētes. magno se supponūt periculo. nā possz alter
 alterā dimittere & de facto cū alia p̄trahere. et sic in adulterio manere. qz
 p̄mū matrimoniū probare nō potest. p̄pter defectum testium. ergo dicit
 in textu (corrige post bannum)

s^c vel virgo.

Si beggina deum sponsum p̄celegerit. atqz

s^c voti capillos s^c v̄go

In signum crines p̄sciderit. ista marito

.i. tale matrimoniū nō p̄t reuocari

Si nubit. nupta maneat. sed peniteat q̄

.i. cassauit. s^c p̄tinētie p̄trahere matrimoniū

Infregit votum. prohibetur nubere talis

s^c talis v̄go .i. si p̄traxit nō p̄t reuocare

Ne nubat prohibe. nuptam noli reuocare

s^c viro. i. copulata. i. v̄go nō h̄ns ānos pubertat̄s

Impubes si sit tibi desponsata puella

ānuhilat h̄ac despōsatōem .i. duodecim annoz

Irritat hoc factum si vult. cum sit duodena

copula carnalis .i. ācesserit

Carnis amicitia si non p̄cesserit vlla

marito nō p̄sentiete copula carnalis

Inuito sponso si non cōmixtio carnis

tal̄ puella m̄rimoniū. s^c vir

Intererat. potest claustrari. contrahit iste

s^c muliere. s^c nubere. s^c puelle. s^c claustrū

Cum reliqua si vult. huic non exire licebit

exire s^c v̄go copulari.

Hoc licet ipsa velit nec deinceps nubere cuiqz

¶ Dic autor subiūgit alia documēta de matrimoniō dicens. si aliq̄ vir
 go eligeret deū in sponsum. & in signū illi⁹ p̄scindat crines suos. ita q̄ fiat
 seculo difformis. tūc ip̄a nūqz p̄sumat legitimari. & si postmodū legitis
 mar̄ vel nubit. tunc oportz eā manere nuptā. s̄ dz penitentiā agere de tali
 iuramēto seu voto. s̄ matrimoniū reuocari nō p̄t. Deinde subiūgit aliū
 documētū dicens. Si aliq̄ puella tenera & iuuenis desponsaret ān̄ annos
 pubertatis. tunc post q̄ ip̄a venerit ad annos discretōnis seu pubertatis
 potest reuocare illa sponsalia. id est matrimoniū p̄tractum. et hoc est verz

Summula Raymundi

si copula carnalis inter eos non est sequuta et ipsa potest claustrari sine velle sponsi. et si sponsus postulare eam de claustro non debet exire ad eam cum illo consensu morando. nec ipsa postmodum debet nubere alteri viro.

¶ Circa litteram notandum quod hoc quod auctor intendit in littera est intelligendum de voto simplici. quia hoc impedit matrimonium contrahendum. sed non dirimit contractum. ut si aliquid virgo vel puella in signum voti continentie deponeret crines tamen depositio crinium non solennizat votum. Et si dictum sit quod si votum solennizet tamen ad matrimonium dirimendum sufficit votum solenne quod solennizatum fuerit per susceptorem sacri ordinis. aut per professionem factam alicui religioni per sedem apostolicam approbata. ut patet extra de voto et voti redemptione.

¶ Secundo notandum. licet actum ipsius contrahentium que impubes committunt. potest reuocare cum se viderint deceptos tempore pubertatis etiam si pater contraxerit per filiam ipsa potest reuocare quam ante tempus pubertatis non habet usum et rationem debitam. tamen si consenserit postmodum a modo reuocare non potest. et ideo ipsis pueris ponunt tutores usque ad decimum quartum annum qui ipsos regere debent ut virtuose viuant et eorum bona ne inutiliter consumant.

¶ Tercio notandum. quod sola copula carnalis reuocat uxores de claustro ideo si aliqua puella discurreret a viro ad claustrum copula carnali non potest uia non debet redire. et ipse vir potest contrahere cum alia. et hoc est verum si non dederit consensum quod ipsa posset intrare religionem.

¶ Quarto notandum. diceret quis. tamen sepe superius dictum est quod votum impedit matrimonium contrahendum et dirimit contractum. quomodo hic dicitur quod non dirimit contractum. Respondetur quod superius dictum intelligitur de voto solenni. sed hic auctor loquitur de voto simplici. quia per abscissionem crinis vel comam manu propria non solennizatur votum. Et intelligitur hec littera secundum hoc cum dicitur (in signum crines abscindat) Si vero talis puella vel virgo faceret votum solenne sic quod solenniter ei abscideret coma si contraheret matrimonium nullum esset.

¶ Quinto notandum. per meliorem intellectum littere quod secundum iura puella debet pubes in duodecimo anno et masculus in decimo quarto anno. et isto tempore masculus et mulier potest sibi inuicem commisceri. Tunc dicitur in textu (irritat) Et ratio est quia ad matrimonium requiritur consensus voluntarius qui vltimè presupponit deliberationem et discretionem. sed quia masculus sub quatuordecimo anno et mulier sub duodecimo anno carent discretionem et matura deliberatione. ideo tunc non habent consensus voluntarium. et ex consequenti ante hoc tempus non potest contrahere matrimonium. Unde si hec puella (de qua in littera) viderit se delusam cum puenerit ad duodecimum annum potest illum contractum matrimonii irritare. ut dicit littera. et hoc est verum si ista irritacionem non precesserit copula carnalis. Et hoc dicitur ideo. quia in multis virginitate nature et malicia concupiscentie suppleant etatem. ita quod carnaliter se commiscet ante tempus si in decimo aut. xij. anno fuerit carnalis copula pacta stabit matrimonium

s^c in vxore s^c ancilla

Ancillam liber si ducat et banc putat esse

.i. libera s^c liber

.i. vxor

Ingenuam. si vult non hec sua sponsa manebit

s^c sequita carnal copula

Inter eos quibus fuerit commixtio carnis

Folia lxxv

.i. delusum

Cum se deceptum videt atq; scienter ad eius

s^c cognoscendo eā carnalr s^c vir .i. vxoz

Transseat amplexus semel iste. fit bec sua sponsa

s^c est intelligendū

Sic econuerso si nupsit libera seruo

¶ Hic autor addit alios casus de m̄rimonio dicēs. si eēt aliq̄s nobilis & liber petēs vxozē nobilē & liberā & dare sibi ancilla. quā is ille liber cognoscit eā carnaliter. dū p̄ceperit se delusum p̄t reuocare matrimoniu. s; dū liber sciuerit eā ancillā esse & desup eā cognoscat carnalr tūc stabit matrimoniu nec p̄t reuocare. Sile est si aliqua nobilis vel libera sumeret aliquē seruū et putaret habere liberū.

¶ Circa lrām notandū q̄ tale impedimentū d̄z eē impedimentū p̄ditōis et cū hoc cōmittitur error p̄sone. vt patuit supra.

¶ Secūdo notandū. q̄ ille q̄ est seruilis p̄ditionis nō p̄t petere separatōez a libera p̄pter p̄ditōem. si aut nobilis vel liber peteret tūc posset fieri separatio. Et s̄itr. si liber duxerit liberam quā putaret esse ancillam. tunc talis error nō potest dirimere matrimonium.

¶ Tercio notandū. q̄ vir liber qui duxerit ancillā & cognouerit eā fore ancillā. si nō intendit eam retinere amplius nō d̄z eam cognoscere. qz si eā cognoscat. post hoc tunc eam repudiare nō potest.

¶ Quarto notandū. q̄ p̄pter istā p̄ditōem ille q̄ p̄trahit cū aliq̄ de q̄ capit cautōem & fideiussores q̄ sit libera. & tñ postea p̄cipit eā esse ancillā potest iste liber statim ab ea separari si vult.

¶ Quinto notandū. si vir liber duceret ancillā quā putaret liberā & ip̄e liber post q̄ sciuerit fore ancillā eā cognosceret carnalr. nō p̄t eā repudiare.

¶ Vrmo notandū. q̄ p̄ditio libertatis plus restringit hoīem q̄ aliq̄ accūs. Et iā p̄cessus generatōis p̄pter vilitatē carnis sp̄ iclinat ad pessimum. nā si aliq̄ fuerit seruilis c̄m̄e generatū erit seruilis. q̄ talis p̄ditio potius impedit matrimoniu. Et iā p̄ seruitutē p̄t impediri finis matrimonij. scz p̄lificatio. qz seruus est sub potestate sui domini. vel ancilla sub potestate sue domine. ergo nō p̄t vir habere potestatē vxoris seruilis p̄ditōnis nisi p̄sentiente d̄no. ¶ Un̄ notandū q̄ duob; modis liber nō p̄t repudiare ancillā si eā duxerit. Primo qñ scit eā eē ancillā. et q̄ d̄t lrā hoc remouendo (hanc putet eē igenuā) ¶ Secūdo si ignoraret eā eē ancillā & postea sciuerit & tñ eque bñ cognoscat eā carnalr verbis vel factis. tunc tenetur eā itez seruare. qz quod semel placuit amplius displicere non potest. et videt placere p̄pter carnalē copulā subsequutā

.i. marit⁹ ad habitādū .i. vxoz

Si vir eat romam mansurus ibi. sua sponsa

s^c virū .i. nō tenet seq̄ si peregrinat

Iure sequetur eum. nusq; si sit peregrinus

.i. thoro legitimo

Si sponsum thalamo susceptum. deserit vxoz

Summula Raymūdi

^{s^c aliqđ} ^{tal' vxoz} ^{s^c maritū}
Et fugit in claustrū. fugitiua redibit ad ipsū

^{no} ^{signo} ^{.i. ostēdi.}
Si certo poterit examine virgo probari

^{.i. pbet}
Sexus iuratus examinet hoc mulieris
^{palpatōes} ^{.i. aspect⁹}

Per digiti tactus aut intuitus oculorum

¶ Hic autor ostendit alia documenta de matrimonio dicens. Si aliqđs exiret patriā relinquendo p̄p̄riā vxozē alibi p̄trahens morā. tunc mulier teneť sequi virū. z hoc est verū si vir nō sit vagabūndus z instabilis. vt sunt ioculatores vel phistulatores. qz si sic esset tunc honesta mulier nō d̄z euz sequi. Deinde subdit scđm documentū. si aliqđs sponsus haberet sponsaz q̄ p̄ma nocte curreret de eo z intraret claustrū. tunc illa sponsa fugitiua debet redire ad virum. nisi p̄ p̄tractum membri seu per intuitū oculoꝝ possz certitudinaliter probari qđ esset virgo.

¶ Circa lrām notandū. qđ ex quo vir est caput mulieris. ideo si vir intendit habitare alibi. siue rome siue athenis. dūmodo ip̄e velit esse stabilis mulier honesta et p̄ba. teneť sequi virū. si aut vir esset instabilis z vagabundus. tunc mulier nō obligat̄ eū sequi. nisi voluntarie hoc velit facere. vt faciunt vxozes ioculatoꝝ z phistulatoꝝ z c̄ijs. Et si in casu vxoz alicuius ioculatoris aut viri vagabundi seu instabilis eū sequi recusaret nō potest aliquo iure ad hoc cogi

¶ Scđo notandū qđ p̄ aspectū corpis aliqđ mulier p̄t p̄bare p̄ginē. z in isto est potius ei credendū qđ viro. Et istā p̄batōem testari debēt honeste mulieres qđ diligēter hoc examinare debēt p̄ tactū vel p̄ visum vt docet lrā. Et si reprū fuerit qđ illa sit virgo. tunc talis si velit intrare monasteriū p̄t manere in claustro sponso nolente. Si vero fuerit inuenta qđ sit corrupta. tunc cogitur ad maritum suum redire.

¶ Tercio notandū. stante illo casu qđ spōsa diceret se eē p̄ginē z sponsus dicitaret oppositū dicēs seip̄am cognouisse carnaliter. tūc dubitat̄ qđ sit faciendū. Rñdēť qđ iurat⁹ sexus mulierū d̄z examinare sponsam z tūc ille mulieres debēt iuramēto affirmare qlis sponsa sit. z si approbat̄ eē virgo p̄t manere in claustro. si aut corrupta fuerit tūc teneť redire ad sponsuz

¶ Ultimo notandū qđ rō p̄me p̄ris ē. qz p̄m ap̄m vir est caput mulieris. qđ mulier teneť seq̄ virum. sicut cetera mēbra suū caput. ergo cōpellēda est mulier ad cohabitandū viro suo z ad sequendū eū si alibi vult habitare z morā trahere. s̄z sec⁹ est si iuerit romā peregrinandi cā vel aliunđ de ad mercandū. qz tūc nō necesse est mulierē seq̄ virū nisi velit hoc ex p̄p̄ria voluntate facere. ergo d̄t lrā (nisi qđ dū sit peregrinus) Itē p̄ scđo casu sciendū. qđ quīs virgo desponsata esset vel etiā in lecto cū viro dormisuerit. si nō est cognita carnaliter ab eo. p̄t intrare religionē vt sepius superius dictū est. sed post copulam carnalem nō potest intrare religionem qz iura fauent magis religioni qđ matrimonio. quia illi magis fauent qđ plus congruit salutianime. Sed religio ex quo ei annexa est cōtinentia

Folio lxxxv

magis colligit salutem anime seu pmouet q̄ matrimoniu. qz cōtinencia
est magna virtus vt superius dictum est

.i. de baptismo. s^c puez .i. pdux.

Si de fonte leuat vxor mea quem generauit
s^c muliere nihil p̄iudicij derogat vxori.

Ex alia. p̄iudicium non coniugij fit

.i. corrigat facta .i. volūtariē

Puniat ecclesia. si sint commissa scienter
s^c aliq̄ nō facere p̄nt. s^c legitime.

Nec iuramenta. nec vota queunt mulieres

.i. sine p̄sensu maritorū s^c faciūt votū. i. p̄sensu p̄ris.

Absqz viris facere. sic non pueri sine patre

.i. acta. i. ratificanē s^c p̄fecte etatē ex̄is

Facta valent vidue. sed filia filius extra
s^c illa vota

Annos. que faciunt confirmo nec reuocabo

.i. cū meo p̄iudicio

Non sine iure meo debes transducere sponsam

.i. in alia parrochia .i. ius meū s^c sponsa

In reliquam villam. mea portio pendet ab ista

.i. intendas

Si numerare gradus mihi vis consanguinitatis

.i. debēt poni in p̄mo gradu s^c carnales

Huius principium dant fratres atqz sorores

.i. q̄n vn^o ab altero distat .i. i q̄nto gradu .i. p̄nt p̄trahere

Alter ab alterutro quinto membro bene nubit

s^c directe

.i. p̄trahat

Linea descendens de te nunqz tibi nubit

.i. ad lineā lateralē

.i. cupis

Ad transversalem transi si nubere queris

s^c linea. i. q̄nto ḡdu .i. q̄rto vel terciō

Illa loco quinto non infra dat tibi sponsam

¶ Sic autor ponit aliā p̄ticulā in q̄ dat alia documēta circa infimontū
occurrētia. z sunt q̄tuor in numero. Prīmū ē q̄ vxor nō dz separi a mari
to suo ob eā cām. qz leuauit puez mariti sui ex alia muliere generatus de
fonte baptismatē. s̄z si fecerit ip̄a hoc sciēter ecclesia dz eā punire. Scdm
documētū ē. q̄ votū nō tenet qd̄ vouet p̄ mulieres legitimas sine p̄sensu
su mariti. etiā hoc nō p̄nt facere pueri sine p̄sensu parentū. S̄z vidue hoc
facere p̄nt. s̄z filius z filia si fuerint extra thoz legitimū in annis ma
turis p̄nt facere iuramentū aut votū. Terciu documētū ē. q̄ sponsa non
dz duci de vna villa in aliā. nisi portio legitima detur p̄o plebano. Quar
tum documētū ē. q̄ q̄ p̄tendit numerare grad^o p̄sanguinitatis dz fr̄es

Summula Raymundi

et forores ponere in primo gradu. et illi qui distant ab invicem in quinto gradu siue in linea ascendente et descendente. siue in linea transversali tales trahere possunt et capere se mutuo

¶ Circa lram notandum primo. quod ratio primi documenti est talis. quod cognatio spiritualis adveniens matrimonio presumpto non frangit matrimonium. et si uxor alicuius leuat puerum de fonte sacro quem genuit ei? marit? de alia muliere non dirimit matrimonium quous ibi generat cognatio spiritualis que si fuisset ante tractum matrimonij sepasset matrimonium trahendum

¶ Secundo notandum quod uxor alicuius leuans puerum mariti sui genitum de alia muliere de sacro fonte. vel hoc facit scienter vel ignoranter. si facit scienter ipsa puniri debet ut dicit lra. si ignoranter non est punienda

¶ Tercio notandum circa secundum documentum quod persone volentes vouere vota vel ea emittere debent esse libere pditionis. etiam debent habere etatem legitimam ad vouendum. propter primum religiosi vouere non debent. propter secundum pueri qui nondum venerunt ad annos discretionis non possunt vouere. Quod autem religiosi non possunt vouere sine dispensatione est ideo. quia quicumque non habet liberam seu propriam voluntatem non possunt alteri vouere vel suam voluntatem committere. sed monachus non habet liberam voluntatem. ergo monachus non potest vouere. Et sequentia tenet Summa maior probatur ex dicto ph. quod nihil dat quod non habet. Minor probatur. quia omnis monachus dedit voluntatem suam superiori. ut abbati vel priori quando ipse fecit professionem.

¶ Quarto notandum circa tertium documentum. quod versus illius documenti quodam textus habet in capitulo de sepulturis sed non est vis. ut hic vel ibi exponunt. Et si queratur. quanta est portio danda vero plebano de sponsa quam ducit ad alium locum. Dicitur quod hoc debet teneri secundum loci consuetudinem diu obseruatam. dummodo non sit contra statuta canonum. quod consuetudines de sacris canonibus recedentes non debent obseruari

¶ Ultimo notandum circa quartum documentum quod modus numerandi gradus consanguinitatis. tam in linea recta quam transversali. patuit supra circa lram istam (Sponsam ducendi) et ergo desuper supersedeo.
s^c hoib^{us} .i. utile

Omibus est votum solenne tenere necesse

s^c voto. s^c hoī .i. recedere s^c votū

Non ab eo cuius concedimus ire. sed illud

.i. facili^{us} .i. varias .i. difficile

In leuius mutet. sibi sibi nimis est onerosum

.i. cum dispensatione maioris .i. variatio

In manibus stet maioris mutatio talis

¶ Ista est ultima pars istius capituli in qua autor ponit alium casum aliquem respectu scientie matrimonij dicens. quod quicumque facit solenne votum de illud seruare. sed si ob debilitatem corporis tale votum commodose non posset adimplere. tunc posset uti medicamine cum consilio idonei professoris. sed quod tale votum sibi alleviat ex autoritate episcopi vel alterius superioris et in leuius mutetur

¶ Circa lram notandum quod prius lra loquitur solum de voto solenni. de voto

Folio lxxviij

añt simplici nihil dicit. illo tñ nō obstante valde necessariū est vt votū simplex teneat et impleat. qz scriptū ē. vouete z reddeite dño deo vestro **Q**uōd diceret q̄ aliq̄s. iō auctor p̄ns est insufficientis. ex eo qz nō determinat devoto simplici. Rñdeñ qz auctor nō est insufficientis. qz sup̄ius dictū ē qz ip̄a ecclesia cogit ad votū solenne pficiendū z nō ad votū simplex. vñ q̄cunqz frangit votū solenne huic denegat om̄e sacramētū ch̄ristianitatis. z ideo ip̄a ecclesia cogit talem ad istud vorum pficiendum

Secūdo est notandū. ex q̄ l̄ra p̄ns facit mentōem de voto tñc vidēdū est de ip̄o voto. Vñ votū sic definit. Est alicui⁹ boni cū deliberatiōe facta p̄missio. Et d̄r notāter (alicui⁹ boni) qz si aliq̄s p̄mitteret malū nō ē tenēdū nec esset verū votū. z si ip̄e ifringeret vorū nō peccaret

Tercio ē notandū. qz votū solenne fit tribz modis Primo p̄ ordinem sacroz sumptōem. vt subdiaconat⁹ diaconat⁹. z c̄ys. qz diaconus z subdiacon⁹ faciūt vorū deo z ep̄o. z q̄cūto trāsgrediūt illud a simplici sacerdote absolui nō debēt Secūdo votū solēne fit p̄ ingressū religiōis. z hoc in pfessione. Tercio fit p̄ habitus susceptōes. vt si aliq̄s reciperet habitū religiosoz. i. monachoz pfelloz. z si est vsus sp̄eali habitu pfessionis. et sp̄ealiter sub hoc fecit votū. si tunc trāsgredit̄ est fractor voti solēnis

Quarto notādū qz hoc votū fit tribz modis. p̄mo cū deliberatiōe. secūdo cū firmo p̄posito. terciō cū obligatiōe. de q̄bz modis etiā sup̄ patuit

Quinto est notandū. qz aliq̄ hoīes sunt obligati ad votū z aliq̄ nō. qz pueri q̄ nondū venerunt ad annos pubertatis nō sunt obligati ad votū vt patuit supra in multis casibz. Etiā monachi nō obligant̄ ad votū illd̄ qd̄ est p̄tra regulā ordinis. i. qz facerent votū qz vellent dimittere ordinē et vellent ire z alleviare onus. Sicut furiosi nō obligant̄ ad votū. Rō ē. qz nō sunt cōpotes suaz rationū. Sicut famulus nō obligat̄ ad votum illud qd̄ est p̄tra voluntatē dñi sui. vt etiā p̄ns dictū est.

Sexto ē notādū. qz ad cōmutatiōem voti requirunt̄ duo. p̄o auctoritas qz nullus p̄t cū seip̄o dispensare. s̄z requirēd⁹ ē ille q̄ h̄z auctoritatē. vt ep̄s vel papa. qz fm̄ Hostiensem dispensatiō seu voti p̄mutatiō ē vigor ip̄ius iuris p̄ eū ad quē spectat misericors relaxatiō. z q̄ d̄r in l̄ra. In manibus stat maioris rē. Secūdo requirit̄ cā sufficientis q̄re q̄s nō tenet seruare votū nā nisi cā sufficientis sup̄abundauerit votū nequaquā alleviat̄

Septimo notandū fm̄ Raymundū. votū onerosum in leuius ē cōmutandū. vt ieiunū in elemosinas. Itē si quis vouit peregrinatiōes et p̄re infirmitatibz nō p̄t cōplere. tunc expense quas eēt p̄sumpturus z labor z s̄ilia debēt in alios p̄ios actus conuerti

Ultimo est notandū. vtz votū augmētat meritū. Et videt̄ qz non nā oīs seruiens deo voluntarie. placet magis illi q̄s seruiens ei de iure. sed oīs seruiens ei ex voto. seruit ei de iure z de voto. sed seruiens sine voto seruit libere. q̄ videt̄ qz votū nō augmētat grām. In oppositū aut̄ est magister s̄niay z doctores theologie q̄ volunt qz votū augmētat meritū. z declarant hoc sic. qz si nō. tunc claustrales seu religiosi inutilit̄ facerēt p̄fessionē. qd̄ tñ abhorret tota ch̄ristianitas **R**ñdeñ q̄ act⁹ q̄ fit p̄ votum p̄t fieri dupli. vno⁹ in eqli charitate sicut añ. Alio mō in minori charitate q̄ antea. si p̄mo mō tunc seruiciū in tali est maioris p̄mij z meritū

Summula Raymundi

Si autē scdo mō tūc seruiciū istud a votiuo deo impēsum est minoris pre
cij z remuneratōis. qz Dū cor nō orat in vanū lingua laborat
hoiem s^c m̄rimoniū nos raymūd?

Om̄nem contrabere prohibemus in ordine sacro
dñs ap̄licus casu

Personam. nisi papa prius dispenset in illo
malefic^o s^c cleric^o recedere maleficiū clericū.

Si malefactor hic est z ab ordine cedere. ius hunc
coartat vxorē m̄rimoniālr sine dispēsatōe.

Compellit. nunq̄s sponsam ducat sine papa
in aliq̄ vitio s^c cleric^o p̄ q̄ crimie suam

Crimine si rapitur quo promeruit capitalem
q̄ interficiat s^c secular^{is} s^c clericū .i. p̄us

Vindictam. iudex nō iudicet hunc. nisi primum
degradet clericū

Ordine de sacro deponat episcopus illum

¶ Postq̄ autor in p̄cedētib^{us} capitulis determinauit de aliq̄b^{us} sacramē
tis. hic iā in p̄nti ca^o determinat de alio sacramēto. s. ordinis. Et diuidit
in duo. p̄mo determinat de ordinib^{us} sacris. Scdo icidentālr determinat
de monachis fugitiuis de claustris. Prima ps adhuc in duo. p̄mo deter
minat de ordinib^{us} sacris. scdo sp̄cialit̄ regredit̄ sup ordinē ei^{us} materiā per
tractādo. scda ibi (Si laic^o) Prima adhuc in duo. p̄mo facit qd̄ dictū est
scdo ponit qd̄dā documentū de clericis maleficis. scda ibi (Crimie si ra
pif) Quantū ad p̄mū d̄t sic. oīs p̄sona ex̄ns in maiori ordine z sacro nō
p̄t p̄here m̄rimoniū. nisi h̄ fiat p̄ dispēsatōem pape. z si eēt aliq̄s sacerdos
q̄ postea fit malefactor z irregular^{is}. ita q̄ postea p̄uaret officio z b̄nficio
tūc ille adhuc nō p̄t intrare matr̄imoniū. p̄pter caracteres indelibiles ei
imp̄ressos. s̄z si fuerit p̄stitut^{us} in minorib^{us} ordinib^{us}. tunc talis p̄t p̄cedere
ad matr̄imoniū sine dispēsatōe. vel p̄t vlt̄erius p̄moueri.

¶ Circa lrām nota q̄ ordo ē duplex. scz ordo sacer. z ordo nō sacer. z
ille vocat̄ minor. videlicet ordo accolitat^{us}. z alij inferiores de q̄b^{us} dictū ē pri
us ibi (Om̄ib^{us} orem^{us}) z illi p̄stituti in tali ordine minori non sacro p̄nt
p̄here matr̄imoniū sine dispēsatōe pape. Rō hui^{us} ē. qz si tales abstinere
nō p̄nt. tūc meli^{us} ē cū legitima muliere aiām suā saluare. q̄s cū mult^{is} ille
gittimis dānare eternālr. Et si vlt̄er^{us} in ordinib^{us} sacris p̄cederēt z abstinē
nere nō possent. tūc ip̄i fornicatōem cōmitterent. z maxime peccarent. qz
tunc christū cor de imundo z manib^{us} pollutis in altarib^{us} tractarent. vñ
qd̄dā metrista. Tangere cū gaudes meretricē qualiter audes. Palmis
pollutis regē tractare salur^{is}. Item. Si nullam dicis p̄us amplex^{us} me/
retriciis. Ibis ad antra stūgis qm̄ christum crucifigis. Et ideo istis in
minorib^{us} ordinib^{us} existentibus melius est nubere q̄ nūnis vñ per luxu/
riam. ¶ Sed ordo sacer est. vt ordo subdiaconatus diaconatus z p̄res/
byteratus. z isti cōmutari non possunt. nam existētes in illis ordinibus
nō p̄nt p̄trahere nisi p̄ dispēsatōem pape. qz fecerūt votū solēne p̄ suscep^{us}

Folio lxxviii

tionem sacri ordinis. sic q̄ vouent caste viuere. deo seruire. z pplm ei⁹ in fide christiana informare. Et ideo iusticia hoc psuadet q̄ clerici volētes pcedere in sacris ordinib⁹ bene pspiciāt vtrū pnt caste viuere. si pnt caste viuere tūc ad sacros ordines pcedāt in noīe dñi. sed si nō pnt caste viuere tūc meli⁹ est sacros ordines dimittere z vxorē ducere. q̄ postea suscept⁹ sacris ordinib⁹ cum vxorib⁹ alioz fornicari et aīam ei⁹ eternaliter dānare. S; clerici greci nō curant castitatē seu votū castitat⁹. qz suscipiūt sacros ordines et celebrant diuina officia habentes vxores legitimas. et videt̄ ipsis q̄ eoz filij filijs pncipum in nobilitate pparentur

¶ Scdo notādū. ex q̄ dictū est de voto q̄ triplex est votū. s. votū p̄tinētie. votū abstinentie. z votū peregrinatōnis. et cum q̄dlibet illoz pōt pmutari in melius. ideo dubitatur. vtz votū p̄tinētie possit pmutari in melius. Et videt̄ q̄ nō. qz nihil ē melius p̄tinētia et castitate. q̄ votū p̄tinētie et castitatis nō p̄t mutari in melius. ¶ Rñdet̄ q̄ in oī voto sunt respicienda duo et maxime in voto peregrinatōnis. Primo respicienda est cā quare d; fieri dispēsatio. qz forte talis est senex nō potens ambulare vlt̄ forte si recederet de loco fierent lites et guerre. Scdo respicienda ē supioris autoritas. qz iste q̄ h; autoritatē d; taxare expensas z fatigationes viarū q̄s facere possit. et illud totū debet sumere et mittere ad illū locū ad quē talis fecit votū. S; si est votū abstinentie iterū potest mutari in melius. diues si est delicatus z ieiunare nō p̄t tūc debet dare eleymosinas et alia opa pietatis facere. Sed de voto p̄tinētie aliq̄ dicūt q̄ nullo mō pōt mutari in melius. qz nihil melius est p̄tinētia. sed illo nō obstante papa in isto voto p̄t dispēsare cū oib⁹ nisi in articulis fidei. Un̄ legit̄ q̄ erat q̄dam magnus dñs z possessor multaz terraz qui habuit vnū filiū z iste erat monachus tūc patre mortuo timebat̄ guerra illaz terraz ppter carentiā dñi. hoc videns ap̄licus dispēsauit cum isto. qz tales subditi nolēbant aliq̄ eligere ī dñm nisi heredē terraz. z sic p̄ dispēsatiōem pape iste monachus p̄traxit matrimoniū. et post q̄s habuit pueros potentes regere terrā. tūc cogebat̄ reintrare claustrū. Ex q̄ p̄z q̄ votū p̄tinētie infringit̄ p̄ dispensatiōem pape. ¶ Sed tūc ad rōem d; q̄ aliquid pmutari in melius intelligit̄ dupl̄. Uno mō in melius sp̄ale. et sic sp̄ale est meli⁹ continentia. Alio mō intelligit̄ q̄ pmutet̄ in melius cōe et generale ita q̄ possit cōmutari in aliq̄d qd̄ esset cōmunitati meli⁹. z sic bñ possit pmutari in melius. vt p̄z in exemplo iam dicto. Tunc ibi (Crimen si repiatur) ponit quoddā documētū respiciens clericos maleficos dicens Si aliquis clericus sit maiori ordine et faciat furtū heresim rapinā incendiū vel homicidiū. et si in tali facto p̄ iudiciū seculare apprehensus fuerit. tūc iudex secularis nō debet diiudicare euz. sed debet p̄sentari ep̄o qui eū ponat ad p̄petuos carceres. vel cū deponere p̄t de sacris ordinib⁹ et postea iterū p̄sentare iudicio seculari qd̄ tunc eum p̄demnare potest.

¶ Tercio notādū. q̄ talis clericus q̄ facit furtū homicidiū vel h̄mōi ille referrī d; ad ep̄m vel ad papā q̄ ip̄m degradat et postea iudicio seculari tradat. vt p̄ suis crucies maleficis. qz tunc nō clericus sed laicus meret̄ dici. Et ideo requirit̄ vna cautela ad ista iā dicta q̄ clerici in ordinib⁹ cōstituti non dānant̄ iudicio seculari. et dato q̄ ipse clericus esset malefactor

Summula Raymundi

adhuc nō debet p̄itari iudicio seculari. sed ep̄scopo vel pape qui ip̄m de gradatum ab ordinib; sacris faciat. et postea. put dictū est iudicio seculari tradit. Et ideo tales debent p̄bari anq̄ recipiant ad ordines ne sint malefactores vel h̄mōi ne p̄tingat eos postea degradari

¶ Quarto est notādū. q̄ clerici et ordinati h̄nt illud p̄rogatiuū q̄ publice nō puniant nec p̄uant manifeste vita nisi p̄us st̄ degradati. et si non degradarent tūc ad p̄petuos carceres includatur si est pena mortis. S; cā pene p̄t p̄mo publicari anteq̄ carcerib; includunt sic q̄ ponerēt sup sca lā. et cā criminis sup capita eoz; describerēt. z postea carcerib; includunt

¶ Itē notandū. q̄ nō est facile aliquē degradari nisi habita cā legitima degradatōis. vt si aliq̄s fuit subdiaconus. vel p̄byter et factus est maleficus. sicut latro vel raptor. tunc talis p̄ntet d̄no apostolico vel ep̄o q̄ eū degradatum iuri seculari p̄scriptū cōdēnet. **¶** Itē notādū. si aliq̄s litteratus haberet legitimā vxorē z dimitteret ipsam et ad sacros ordines accederet absq̄ p̄sensu vxoris. et dato q̄ talis esset sacerdos tūc p̄a ip̄m degradatū reputat vxori sue. Sed si vxor adhibuisset consensu et dato q̄ esset subdiaconus tūc ad ipsam redire nō cogit. qz votū fecit solemne per susceptōem sacri ordinis. dato etiā q̄ talis nōdū p̄cessisset. sed solum castitatem vouisset habens volūtate p̄cedēdi cū p̄sensu vxoris sue et hec vxor si eundē admittere vellet tūc ipse nō admittit redire ad ip̄am sed oportet illum p̄cedere ad sacros ordines sicut vouit.

¶ Ultimo notandū. q̄ quicūq̄ est in excoīcatōne sciens se irregularit̄ate incurrisse. et si receperit sup hoc cōtumaciter sacros ordines. tūc talis perpetue est degradandus. imo dicūt quidam doctores q̄ talis clericus p̄tumaciter p̄miscens se diuinis in excoīcatōne ligatus p̄petue irregularitatem incurrit. Et volūt vltorius doctores q̄ nullus cū eis p̄t dispensare. Si aut talis ignorans incurrit irregularitatem. tūc domin⁹ apostolicus potest eum eo dispensare.

lrat̄us intēdit p̄tinenter p̄sensu

Silicet doctus vult caste viuere. puro

vxoris sue p̄sensu

ad sacros ordines

Loniugis assensu procedat in ordine sacro

¶ Nunc autoz sp̄caliter determinat de sacro ordine. Et diuidit in sex p̄tes. p̄m q̄ sex ponit documēta de sacris ordinib;. p̄tes patebūt. Dicit ergo p̄mo sic. si aliq̄s laicus fuerit habēs vxorē q̄ vult caste viuere z religione intrare. talis p̄t admitti ad sacros ordines si sit cū p̄sensu vxoris. si vero nō sit cum consensu vxoris. p̄cedere non debet.

¶ Notādū p̄mo. ex lra habet. q̄ si vir intēderet p̄cedere ad sacros ordines. tūc h̄ d̄z fieri cū p̄sensu vxoris. et q̄ p̄mo debēt p̄bari ambo i etate si p̄nt manere in p̄tinentia et caste viuere. nā si in eis ē p̄sumptio q̄ vir v̄l mulier nō p̄t manere i p̄tinentia p̄tinua tūc ip̄e nullomō d̄z admitti ad sacros ordines sine consensu vxoris. Si aut fuerint ambo annosi ita q̄ ē p̄sumptio in eis de cōtinua abstinētia tūc vir sepe ab vxore z ad sacros ordines admittat. Vñ talis sepatio d̄z sic fieri. qz ponat in casu q̄ aliq̄s laicus doct⁹ habeat legitimā vxorē. et talis vellet separi ab ea vt ipse in or̄

Folio IXXI

diuini sacris pcedere posset. mō si tales abo adhibēt p̄sensuz ad h̄mōisepa
rōem et diuortiu. tūc ducant̄ añ iudiciū spūale p̄nte p̄lo z parētela vtrū
n̄sqz sexus. tūc si fuerit p̄sone iuuenes et iudex et parētes istaz p̄suadere
deēt vt nō diuortiaf. qz dubiū ē vtz possent ex vtraqz p̄te p̄manere i casti
tate. qz vt ait ap̄ls. quō p̄t iste castitatē seruare q̄ ip̄ nouerit p̄sortia mulie
rū adamare. q̄si diceret nō bñ. S̄o p̄suadet̄ illis q̄ simul maneant. qz dato
to q̄ diuortiant̄. et q̄ postea ip̄ se vel ip̄sa n̄m̄iū incēderet. ita q̄ abstinere
nō possz. tūc si ipsa carere noluerit o3 q̄ ei reddat iura carnalia. dato etiaz
q̄ eēt ordinat̄. et h̄ fit p̄pter magnū periculū euitandū. qz si talis iura car
nalia reddere nollet tūc adultera fieret aliūde. qd̄ eēt maximū pctm̄. Et
ideo si iuuenes p̄sone fuerit nō admittat̄ q̄ vir ad sacros ordines p̄cedat
Si at̄ senes fuerint z annose p̄sone tūc testibz p̄ntibz corā iudice diuortia
tur et separāt̄. et ip̄ se ad ordines sacros p̄cedat s̄m̄ debitū modū. Hodē
mō intelligendū est de muliere volēte caste viuere. z intrare monasteriū.
qz o3 q̄ fiat p̄sensus vtriusqz corā iudice spūali testibz p̄ntibz

Secūdo est notandū. q̄ si fit sepatio tali mō inter p̄sonas aliq̄s legitimi
mas. tūc optet q̄ ambe prestēt iuramētū q̄ velint caste viuere. als separā
nō p̄nt. Et dicūt qd̄a doctores. q̄ si vir separarent̄ h̄ mō ab vxore sua vo
lens p̄cedere in ordinibz sacris tūc debet intrare claustruz et monachari.
S̄z tñ aliq̄ doctores dicūt q̄ nō cogit̄ intrare claustrū. sed sufficit q̄ caste
viuat et in ordinibz sacris p̄cedat. Si aut̄ aliq̄s añq̄s duxisset vxore vo
uisset castitatē tūc o3 eū intrare claustrū et ibi caste viuere p̄pter sui vorū
transgressionē. Et ipsa q̄uis claustrū nō intraret. añ o3 vt caste viuat. q̄a

Tercio notādū. q̄ aliq̄s volens (in eodē vinculo est in quo et ip̄ se
p̄moueri ad sacros ordines d̄z diligēter p̄bari ne aliq̄ habeat ipedimēta
q̄ ipsi p̄cessum possent ipedire. s. vtrū ne fuit bigam̄? vel excōicat̄? z c̄ijs
Si vero ipedimentū habuerit tūc nō admittat̄. si p̄o nullū h̄z ipedimētū
tūc admitti d̄z ad sacros ordines in noie dñi. Et hec admissio d̄z fieri pu
re p̄pter deum ne symonia committatur

Quarto notādū. d̄z in lrā. q̄ laic̄ caste viuēs cū vxoris p̄sensu pōt
p̄cedere ad sacros ordines. **C**ōtra h̄ arguit̄ sic. sicut se h̄z ordo ad ma
trimoniū. sic se h̄z matrimoniū ad ordinē. s̄z sacer ordo impedit matrimo
niū contrahendū. q̄ matrimoniū ipedit sacros ordines. **M**aior p̄tz ex s̄i
militudine. s̄z minor p̄tz ex p̄us dictis. S̄z i oppositū ē autor in lrā. **A**d
h̄ dubiū r̄idet̄ distinguēdo eccliam. nā qd̄a est ecclia orientā. qd̄a occidē
talis. Ecclia orientā d̄z eē ecclia grecoꝝ. s̄z ecclia occidētal̄ est ecclia oīm la
tinoꝝ. Et iste due ecclie p̄ueniūt in hoc q̄ tā in oriētalī q̄ in occidētalī ec
clesia clerici p̄stituti in minoribz p̄nt p̄here matrimoniū. **S**ecūdo p̄ueniunt
q̄ sacerdotes vtrobiqz nō possunt contrahere matrimonium. Sed disse
runt in hoc. qz greci in ecclia orientā q̄ nunc sunt sacerdotes vtunt̄ ma
trimonio prius p̄tracto ante sacerdotiū. sed postea nō p̄nt p̄trahere. sed
hoc non est in ecclia occidentāli et apud nos latinos qui iam sunt sacerdo
tes nec vtuntur matrimonio post contracto seu prius contracto ante sa
cerdotiū nec possunt contrahere. **T**unc dicitur ad dubiū. q̄ si intelli
tur q̄ laicus potest p̄cedere ad ordines sacros cum consensu vxorū
sue. tūc ip̄ se recipit potestatem ordinis. id est caracterem indelibilem

Summula Raymundi

et executōem etiā potestatis. scz potestātē legendi missam. Si autē intel-
ligit sine cōsensu vxoris sue tūc recipit executōem ptātis. Ex hoc sequitur
q̄ si vir p̄cedit ad sacros ordines tūc mulier debet vouere castitatē. z post
mortē ipsius mariti cū nullo viro p̄t p̄trahere matrimoniū. Sz ad rōem
rūdet q̄ illa similitudo nō est bona nec formalis p̄na que data est inter ma-
trimoniū et sacru ordinē. qz nullus in sacris ordinibz p̄stitutus p̄t p̄tra-
here matrimoniū. sz aliqs p̄stituit̄ i matrimonio p̄t p̄moueri ad sacros
ordines. qz in matrimonio est minus vinculū. in ordine at̄ est maius vin-
culū. nā plus est se obligare dño deo q̄ homini. sed in sacris ordinibz obli-
gat se homo dño deo. in matrimonio at̄ obligat se hoī

¶ Ultimo notandū. q̄ ecclia p̄mittit fieri transitū ab imp̄fecto ad p̄fec-
tius. s̄m illud. **I**bant de virtute in virtutē. sed qz ordo est status altior z
p̄fectior matrimonio. q̄ habens vxorē potest accipere sacros ordines si nō
fuerit irregularis et cōsensum vxoris habuerit. sed ecōuerso non potest
sacerdos ducere vxorē. qz tūc fieret descensus a p̄fectiori ad imp̄fectuz qd̄
nō admittit ecclia. Requirit autē cōsensus vxoris. qz vir nō est sui iuris s̄m
ap̄tum et s̄m sanctū Thomā qui recipit sacros ordines nesciente vel cō-
tradiciente vxore peccat mortaliter et d̄z redire ad vxorē p̄cipue si hoc
fecerit post carnalem copulā et nō debet deferre coronam

.i. q̄ nō accipit ordinē vnū p̄ aliū deponet̄ s̄ ordine

Ordine qui saltum fecit priuetur ab illo

s̄ filiū .i. p̄duxit.

illegittimū coniugū

Site pro genuit thorus illicitus caueas ne

.i. sine dispensatione

Indispensato tibi donetur sacer ordo

¶ Hic autor ponit secūdū documentū per modū notabilis de sacris or-
dinibz dicēs. Si aliqs vult p̄cedere in sacris ordinibz z fecerit saltū. s. q̄
fieret subdiaconus anteq̄ esset acolitus. vel fieret p̄sbyter anteq̄ eēt di-
aconus. talis de iure p̄uat̄ ordinibz sacris quousq̄ penitentiam p̄ suis ex-
gerit excessibz. et p̄na facta p̄t resumere sacros ordines z p̄t tūc licite p̄-
cedere s̄m formā ecclie. Deinde subdit aliud documentū dicēs. si aliqs eēt
genitus i thoro illegittimo. vel q̄ sit spurius. tūc ille nō p̄t accipere sacros
ordines donec a papa dispensatōem acceperit. et habita dispensatōe i or-
dinibz sacris p̄cedat s̄m formam ecclesie.

¶ Circa lrām notandū. q̄ q̄cūq̄ vult p̄moueri in sacros ordines z fa-
cit saltū. iste est de facto irregularis. **¶** Expli gratia. vt si aliqs p̄moueret̄
ad ordinem subdiaconat̄ et nō esset acolitus. vel si p̄moueret̄ in p̄sbyre-
rum et non esset diaconus tunc vt dictū est ille d̄z facere saltū z incurrit
irregularitatē. q̄re vltimū in sacris ordinibz p̄cedere nō p̄t sine dispensatōe
pape. qz nullus irregularis sine dispensatōe p̄t p̄cedere ad ordines. sz il-
le est irregularis. **¶** q̄ zc. **¶** Q̄ro q̄ sciendū. q̄ vel talis facit saltū ex malicia
vel ex ignorantia. si p̄mo modo tunc talis debet simpliciter deponi seu de-
gradari nec amplius ad sacros ordines est admittendus. Si at̄ facit ex
ignorantia tunc talis nō d̄z ministrare in suo ordine scz q̄ legeret euange-
lium vel eplam nisi hoc sit cum dispensatione pape vel ep̄scopi.

Folia Et.

¶ Secundo notandum circa secundum documentum. scilicet quod si aliquis illegittimus vult procedere in sacris ordinibus. tunc dicunt quidam doctores quod episcopus vel archiepiscopus potest secum dispensare quantum ad salutem anime. non tamen ut possit procedere ad aliquas prebendas vel curas animarum. ita uno quod intrando claustrum talis possit procedere in ordinibus sacris sic quod solum habeat curam anime sue et non aliorum. Si vero talis illegittimus vult recipere sacros ordines ad prebendas vel ad alia beneficia curam animarum habentia tunc nemo potest dispensare cum illo nisi solus dominus apostolicus

¶ Tercio notandum. quod ille homo dicitur legitimus qui generatur ex matrimonio vero et legitimo. vel qui generatur ab his qui matrimonium contraxerunt in facie ecclesie. Et si postea diuortium celebratum esset inter eos propter aliquod impedimentum. nihilominus. tamen omnes illi pueri sic generati dicuntur legitimi. Et hoc est verum si contrahentes matrimonium credunt se bene contraxisse. vel ad minus vna persona credit se bene contraxisse. Si vero ambe persone crederent se male contraxisse. tunc pueri sic generati dicuntur illegittimi

¶ Quarto notandum quod quidam pueri dicuntur legitimi. ut scilicet isti qui de thoro legitimo generantur. quidam naturales. ut sunt geniti ex soluto et soluta. et quidam nec sunt legitimi nec naturales. ut sunt spurii Unde notandum quod isti pueri dicuntur spurii qui generantur in adulterio. ut si aliquis uxoratus haberet preteritam cum muliere non propria vel ecouerso. quidam autem sunt legitimi. ut sunt illi qui procedunt ex legitimo thoro. et isti duntaxat sine aliqua dispensatione possunt accipere ordines et non alii

¶ Quinto notandum quod aliquis legitimitur dupliciter. vno modo per dispensationem. et sic pueri qui nec sunt naturales nec legitimi. legitimitur ad omnes actus seculares et spirituales. Alio modo aliquis legitimitur per matrimonium contractum. ut si solutus generaret cum soluta et si postea contrahunt matrimonium. tunc illi pueri prius illegittimi. legitimitur per subsequens matrimonium. Sed hoc non est de spuris. quia tales generantur per adulterium Et ergo licet bene dicitur quod nullus illegittimus debet procedere ad sacros ordines. nisi ex speciali dispensatione.

¶ Ultimo notandum quod filii illegittimi prohibentur ab ordinibus sacris tripliciter de causa. Prima causa est dignitas sacramenti ordinis quam vilibus personis non debet porrigi. quia scriptum est. Nolite sanctum dare canibus. Secunda causa est detestatio paterni criminis. Tercia causa est. quia presumitur quod filius sit imitator paterni criminis. quia malicia parentum inducit presumptionem contra filium. ut habetur. distinctio quadragesima prima Sciens. Item si spurius iniret religionem tollitur ab eo irregularitas. ut patet decimas nona distinctio. questione vltima Non licet.

.i. excommunicatione

preter

In banno tibi si sacer ordo datur scio quod non

.i. inde. liberaueris nisi presentatus fueris domino apostolico

Tunc absolueris nisi presentando pape te

¶ Hic autor ponit quartum documentum de sacris ordinibus dicens. Si aliquis esset in banno vel in sententia excommunicationis. et presumaciter scienter vel ignoranter sumeret sacros ordines quocumque modo est in excommuni-

Summula Raymundi

catione. tunc nullo modo potest absolui nisi specialiter sit absolutus a dño papa vel ab habente eius auctoritatem

Circa lram notandū q̄ auctor vult in lra q̄ si aliq̄s habuerit bñficiū z cū hoc recepit sacros ordines in excōicatōe tunc talis p̄uabit illo beneficio donec papa cum illo dispensauerit. z si dñs papa secum dispensare noluerit tunc talis p̄uabit bñficio z sacris ordinibz. z si sic moriatur in excōmunicatōe extra cimiteriū sepeliendus est. Si aut̄ dñs papa secus dispensare voluerit. tunc nō p̄uabit illo bñficio. Et iō clerici volētes in sacris ordinibz p̄cedere debent seipos p̄bare. vtz talē casum incurrere p̄nt vel nō. qz in excōicatōe nullus p̄cedere p̄t nec debet admitti ad sacros ordines ne tale periculum incurrat.

Secdo notandū. illud dicūt iura decretalia. q̄ q̄cumqz p̄moueret ad sacros ordines ex̄ns in excōicatōe efficit̄ irregularis. **P**ro q̄ est sciendū q̄ sententia excōicatōis est duplex. qz q̄dā est maior. q̄dā minor. Maior est q̄ excludit hoīem a cōmunionē christifidelium. z est duplex. q̄dam est lata ab hoīe. q̄dam a canone. Sententia lata ab hoīe est q̄ infer̄ a iudice v̄ua voce vel in scripto. z ab ista nullus hz soluere nisi q̄ fert sententiam. Alia est sententia lata a canone. z h̄mōi sententie sunt multe. verbi gr̄a. si aliq̄s p̄curiat clericū violenter statim est in maiori sententia lata a canone z c̄ns. Alia est sn̄ia minor q̄ excludit hoīem a p̄ceptōe sacramentorū. sicut ē oē peccatū mortale. **M**odo ad p̄positū lre est dicendū q̄ p̄sens lra intelligit̄ de sententia maiori. Et ergo talis accedens ad sacros ordines debet absolui ab ep̄o absolutōe generali. Sed si intelligit̄ de minori sn̄ia hoc est duplr. qz vel scitur vel ignorat̄. si scitur debet absolui. sed si ignoratur tunc nō indiget absolutōe

Ultimo notandū. q̄ si aliq̄s ex̄ns in excōicatōe scient̄ z p̄tumat̄ p̄sumat sumere sacros ordines. talis p̄petue suspendend⁹ est ab ordinibz nec papa dz cū ip̄o dispēsare p̄pter suā enormitatē. qz scit̄ se irregularitatem incurrere p̄pter sacri ordinis susceptōem. S̄z si aliq̄s excōicat⁹ recipit sacros ordines ignorans se esse excōicatū. z iste susceptis ordinibz sacris recordat̄ se eē excōicatū. tunc ip̄e dz accedere dñm ap̄licū q̄ mor⁹ misericordia cā dei dispēsare secū habeat. **N**ō est p̄suetudo optima aliquoz ep̄oz. q̄ q̄cūqz voluerit sacros ordines recipere optet q̄ talis sit p̄us confessus z p̄tritus. z q̄ p̄paret̄ cū cōione corporis christi. ne ip̄e peccat⁹ enormibz sit aggrauatus. z ne cū hoc incurrat irregularitatē

.i. sine

.i. volūtate

Absqz tui domini consensu. non tibi detur

s̄ clericalis

.i. seruus

Ordo sacer. si sis seruilis conditionis

s̄ ordinē .i. idēbite

.i. institutōe

Hunc si furtiue susceperis z sine forma

s̄ formā. seruat

s̄ talis

Quam tenet ecclesia. nisi dispenset super hoc. qui

.i. hz potestātē

s̄ de tali receptōe ordinū

Dispensare potest. iuste damnaberis inde

¶ Hic autor ponit quintū documentū de ordinibꝫ sacris dicens. Si fuerit aliquis clericus seruilis p̄ditōis volēs p̄cedere ad ordines sacros talis nō d̄z p̄cedere nisi cū p̄sensu dñi sui. imo nec etiā intrare d̄z religiones nisi habeat p̄sensum dñi sui. qz ad susceptōem sacroz ordinū requir̄ pura libertas. s̄z talis nō est liber. q̄ nō debet p̄cedere. Subdit ponendo aliud documentū. sc̄z sextū dicens. Si aliquis susceperit sacros ordines furtiue et sine forma ecclesie talis d̄z dānari z suspendi ab ordinibꝫ sacris. nisi specialiter ab habente potestātē dispensandi secū dispensatū fuerit.

¶ Primo notandū. ex l̄ra habet q̄ iste qui est seruilis p̄ditōis nō debet p̄moueri ad sacros ordines. **¶** Cōtra hoc arguit sic. deus gloriosus nō est acceptor p̄sonaz. ergo q̄libet p̄t acceptare sacros ordines. siue sit seruilis p̄ditōis siue nō. Ans̄ p̄z in actibꝫ ap̄loꝝ. Sed p̄na p̄batur. qz si seruilis debet abijci z liber p̄moueri. tunc videt̄ q̄ liber sit deo gratus z seruilis nō. qd̄ est p̄tra autoritatē p̄us allegatā. **¶** Respondet̄ p̄m intentōnem autoris. q̄ nullus debet p̄moueri ad sacros ordines q̄ est seruilis cōditōis sine p̄sensu dñi sui. **¶** Cū p̄ sacroz ordinū susceptōnem datur gr̄a sanctitatis. gr̄a dignitatis. z gratia honestatis. Et ad istā dignitatē sex requirunt̄. Primo p̄ncipaliter requiritur honestas originis. sc̄z q̄ sit de honesta parentela ex parte vtriusqꝫ sexus. z p̄ hoc excludunt̄ spurij. Secūdo requir̄ honestas hoīs. sc̄z q̄ nō sit diffamatus z publice p̄fusus. qz illi non admittunt̄ ad sacros ordines nisi cū dispensatōe pape. Tercio requir̄ honestas corporis. per hoc excluduntur corpora vitia habentia. sicut sunt isti hoīs qui sunt p̄uati membr̄is p̄ncipalibꝫ z officialibꝫ. videlicet manibus et digitis. Quarto requiritur honestas actōnis. z p̄pter hoc excluduntur homicide z consimiles qui p̄pter illam actōem nō p̄mouentur ad sacros ordines. Quinto requiritur honestas p̄ditōnis. z p̄pter hoc excluduntur illi qui sunt seruilis cōditōnis. Sexto requiritur honestas conuersatōnis. p̄pter hoc excluduntur ioculatores et huiusmodi homines. qz tales sunt instabilis animi nec sunt honeste conuersatōnis. Tunc ad rationem dicendū est q̄ deum nō esse acceptorem p̄sonarum intelligitur dupliciter. vno modo ad ecclesiam triumphantem. z sic intelligenda est autoritas vbi supra. quia nullus excluditur a regno dei. Alio modo intelligitur quo ad ecclesiam militantem. z sic non intelligitur p̄fata autoritas. qz plures sic abijciunt̄ a sacris ordinibꝫ. vt p̄us patuit.

¶ Secūdo notandū q̄ l̄ra potest intelligi per distinctōem. qz vel talis p̄mouetur ad ordines suo domino sciēte vel ignorante. si ignorare domino. tunc talis restituatur domino suo. Si autē nō ignorante domino z domino p̄radicit tunc talis debet domino restitui sub hac p̄ditōe p̄m aliquos q̄ nō seruiat sibi in corporalibꝫ. sed in diuinis officijs. Et t̄a si talis intrauerit religionem nesciente vel contradicente domino suo. z si in tribus annis nō exigit eum tunc talis fit liber in claustro. Si autē domin⁹ scit et nō p̄radicit. tunc debet dimitti. qz liber factus est. Si vero sciēte dño suo aliquis p̄moueretur. vel ergo scitur ab ordinante z representante. vel nō. si scitur ab vtroqꝫ. tunc ambo debent puniri. si vnus tm̄ scit. tunc iste debet puniri in duplo. si ergo ab om̄ibꝫ ignorat. tunc dicunt̄ aliq̄ q̄ sunt liberati a seruitute p̄ susceptōem sacroz ordinū.

Summula Raymūdi

Tercio notandū q̄ illi dicunt̄ ordines recipe furtiue q̄ nō recipiunt eos eo mō sicut institutū est ab ecclesia. sicut si q̄s accederet ad ordines sine examine. vel si q̄s eodē die reciperet duos ordines.

Ultimo notandū. q̄ iste d̄r furtiue recipe ordines q̄ ē i sentētia anathematis. q̄ agit p̄tra mandatū eccle. Et hoc est dupl̄. q̄ vel talis manet in seculo vel nō. si nō manet in seculo ita q̄ intrat religionē tūc dispensat cū eo ep̄s p̄pter fauorē ordinis. Si aut̄ manet in seculo tunc ep̄s non p̄t cū eo dispēsare. s̄z solū d̄ns ap̄licus. Et etiā ille d̄r nō seruare formam eccle q̄ nō intrat p̄ostū. s̄z aliūde sicut fur z latro. Et ille tunc d̄r furari sacros ordines q̄ eos suscipit absq̄ determinata forma eccle. Tū sciēdū q̄ vera z determinata forma in ordinib̄ sacris est ista. p̄mo vt q̄s examinatur. sc̄do intitulat̄. tercio p̄clamat̄. z deinde ab ep̄o ordinat̄. z ergo qui nō est examinatus vel intitulatus vel p̄clamatus. si recipit ordines furatur ip̄os. Itē si aliq̄s p̄cedit ad sacros ordines sub titulo alicuius b̄nificij z nō h̄z b̄nificiū. ille furat ordines

s̄c̄ aliq̄s s̄c̄ suo recedēs

Monachus ex clauastro fugiens si presbyter hic est

s̄c̄ ad claustr̄ tale officiū diuinū

Et redeat. prohibetur ei celebratio misse

q̄ usq̄. penitētiā agat .i. dispēsēt.

Donec peniteat et factum papa resoluat

s̄c̄ tal̄ monach̄. sic q̄ nō d̄z ministrare in ordinib̄ suscept̄

Aut in perpetuum suspenditur ordine tanto

.i. de his monachis

Hec his de claustris sunt scripta. suos fugitiuos

.i. q̄s abbas excōicat s̄c̄ monachos .i. autoritas

Qui damnare solent. hos soluit gratia pape

Prius autor determinauit de ordinib̄ sacris. hic determinat de monachis a clauastro fugitiuis. Et diuidit̄ i duo. Primo determinat de monachis fugitiuis ordinat̄ in presbyteros. Sc̄do de nō ordinat̄ in presbyteros. Sc̄dm̄ ibi (Si fugit ex clauastro) Dicit̄ ḡ p̄mo. q̄ monach̄ presbyter q̄ fugit de clauastro z itēz reuertit̄ ad claustrū talis nō d̄z celebrare missam donec peniteat z papa cū eo dispēsēt de tali negligētia. Si aut̄ talis est diaconus d̄z suspendi ab ordinib̄ z nō d̄z ministrare in suo ordine nisi p̄us peniteat fm̄ decretū superioris sui

Primo notandū q̄ l̄ra intelligit̄ de his monachis quos excōicauit abbas illi⁹ claustr̄i vbi tales monachi fugiētes existebāt. q̄ forte subtrahit calicē vel aliqd̄ h̄mōi fecit. et talis currens de clauastro z itēz rediens nō p̄t celebrare missam. nisi p̄us secū fuerit dispēsatū. z talē autoritatē aliq̄n abbas p̄t habere a d̄no ap̄lico. si aut̄ nō habuerit istā autoritatē tunc optet eū ire ad d̄m papā q̄ sol⁹ cū eo dispēsat. Dicūt tñ aliq̄ q̄ in isto casu abbas illi⁹ claustr̄i posset cū eo dispēsare. Itē l̄ra d̄z intelligi de ist̄s monachis fugitiuis q̄ sunt excōicati a suis superioribus. si aut̄ h̄mōi monachi nō sunt excōicati tunc eoz superior p̄t cū eis dispensare

Folio xcij

¶ Scdo notandū. littera loquitur h de apostatis. vñ apostata sic definitur est temerarius recessus a statu fidei obedientie vel religionis. Un̄ triplex est apostata. s. a fide. ab obedientia. et a religione. A fide dicitur aliquis apostatari quā dimittit catholicā fidē et adheret fidei hereticorū vel aliorū infidelium. Ab obedientia dicitur aliquis apostatari quā facit quōs cōtra dei vel canonis p̄cepta. Et istā apostasiā p̄miserūt adā et eua quā fecerūt p̄tra dei p̄ceptum. Tercia apostasia est a religione. et est quā aliquis religionē exit post p̄fessionem factā. Et de tali apostasia loquitur hic textus. Un̄ p̄mi apostate de facto sunt excoīcati et nō solū illi sed oēs eis adherētes. s. secūdi apostate nō p̄nt phibere testimoniū in multis. terciū quibus receperunt sacros ordines. tñ nō p̄nt ministrare in suis ordinib; nisi facta dispensatione.

talis monach⁹ p̄ h

Si fugit ex claustrō laicus conuersus. et inde

.i. p̄traxerit matrimoniū s̄ viro

Duxerit vxorem. cum crimen constat ab isto

mulier .i. iterū intret s̄ suum

Hec eat. et repetat correctus apostata claustrum

.i. si fecit professionē matrimoniū

Si fuerit sua nota professio. coniugiū stet

s̄ professionē .i. monachū et vxorem

Si nullam fecit. tamen illos equa voluntas

.i. diuidit .i. p̄tinenter scz ambob;

Separat. vt caste viuant iniungitur istis

¶ Hic autor determinat de monachis fugitiuis laicis et p̄uersis dicens si aliquis monach⁹ p̄uersus fugerit ex claustrō et duxerit vxorē. et vxor̄ intelli geret eū esse monachū fugitiuū tūc ip̄a debet eū relinq̄re et inducere q̄ re deat ad claustrū et ipse ecōuerso intrans claustrū dicitur corrigi a superiorib; bus monasterij et debet manere in isto. Si autē scit q̄ ipse exiit claustruz ante p̄fessionē. vt in anno p̄bationis tunc talis cōuersus p̄t manere in matrimonio cū vxore sua. nec tenet redire ad monasteriū

¶ Primo notandū. q̄ p̄uersus exiens claustrū post p̄fessionē et annuz p̄bationis talis debet cogi redire ad claustrū suuz et dicitur p̄dignā peniten tiā p̄ tali excessu agere. Si autē an̄ p̄fessionē exeat et ducat vxores p̄t cū illa manere. q̄ nō dū ligatus est ad claustrū. tñ si vxor̄ sua admittere voluerit ambo caste viuere possunt. si nō p̄nt reddant mutuo debita.

¶ Scdo notandū. ex q̄ in p̄ncipiā sicut in p̄cedentib; habitū est de ma/ trimonio. tūc est sciendū q̄ triplex est bonū matrimoniū. s. fides sacramētū et p̄les. Primū bonū est fides. q̄ ibi est indiuisibilis p̄iunctio animarū et corp̄o rum. Scdm bonū est sacramētū. q̄ ibi nullū diuortii dicitur celebrari. Tertiu est bonū p̄lis scz ad cultū dei. Et p̄pter hoc fit triplex p̄iunctio in matri monio. Primo ibi fit p̄iunctio singularis. q̄ solus vir p̄iungit mulieri et p̄pter istā singularē p̄iunctiōem orit̄ bonū fidei. q̄ inter duas p̄sonas est vna dilectio. s. si tertia supuenerit statim remittit dilectio. Scdo ē ibi p̄iunctio indiuisibilis. et ex h̄ ē ibi matrimoniū q̄d ē sacramētū. Tercio ibi ē p̄iunctio

Summula Raymundi

util. et ex hoc oritur bonum plus quod generatur principaliter ad cultum dei. Et triplex coniunctio correspondet triplici bono matrimonij. Unum coniunctio singularis correspondet bono fidei. secundum coniunctio indivisibilis bono matrimonij. coniunctio pro utriusque. **¶** Secundo notandum. quod in matrimonio est triplex actus conjugalis. (non plus) Quidam est licitus. quidam fragilis. et quidam prohibitus. Actus licitus est triplex. quidam simpliciter fit propter plus generationem. et iste est actus virtutis et meritorius. Secundus fit in reddendo debitum thori. et iste etiam est licitus. quia vir tenetur reddere mulieri debitum carnis. Tercius est propter fornicationem evitandam. Et hoc est dupliciter. vel in coniuge. vel in se. si in coniuge tunc non peccat. si autem in se peccat. Secundus actus conjugalis est fragilis. et iste fit propter dilectionem. et hoc dupliciter vel propter dilectionem uxoris vel fornicationem. si uxoris peccat venialiter. Verbi gratia aliquis dicat sic. ego cognosco uxorem meam propter ipsius dilectionem. et si non esset uxor mea ipse non cognosceret. et in hoc peccat venialiter. Si autem diligit eam fornicarie tunc in hoc peccat mortaliter. Verbi gratia. dicat aliquis. si talis non esset uxor mea adhuc vellem eam cognoscere si possem. et sic ibi est dilectio fornicaria. Tercius actus conjugalis est prohibitus. et iste fit pluribus modis. Primo fit in tempore quod prohibitus est ab ecclesia. scilicet in adventu domini. in quadragesima. et tempore infirmitatis mulieris. et sic contra in quatuor temporibus anni. et in alijs multis. in quibus non licet exercere iura carnalia. Item non debent fieri in locis consecratis nec etiam debent fieri per modum incitationis. quia quotienscumque homo incitat seipsum ad hoc peccat mortaliter. **¶** Ultimo notandum. quod sit aliquis huius uxorem et cognoscat carnaliter sororem uxoris sue. tunc dubitatur. utrum deinceps possit cognoscere uxorem suam. Rursum plures doctores quod non. sed ipse debet perpetue abstinere. quia iam uxor sua vera sua sanguinea seu affinis efficitur ex coitu perpetrato cum sorore uxoris. Et queritur ulterius utrum talis debet dimittere uxorem suam vel non. Rursum sub distinctione. quia vel talis cognovit sororem uxoris scienter vel ignoranter. si ignoranter non potest dimittere. quia talis error non operatur divortium. si autem scienter fecerit tunc uxor potest ab eo separari. si autem non separantur tunc ipse vir debitum thori non debet petere.

De vita et honestate clericorum

Non habemus sacerdotum
Nolumus in domibus personas presbyterorum
s^c mulieres s^c sacerdotis
Suspectas esse. mater sororum atque sororis
s^c domibus i. sanguineae
Filia vel fratris in eis sint vel prope neptes
s^c sacerdotes i. infirmis i. pauperibus
Hipro posse suo miseris. socijs. vel egenis
temporalia i. bene faciant fidelibus christi
Et christi servis sua dent et comoda prestent
s^c sacerdotes i. prohibitorum
Hospicij. nec sint hi lutores veterum
i. sicut i. taxillorum
Ludorum. velut est aleae globi deciorum

Folio ciii

Iste est tercius tractatus huius libri in quo autor determinat de vita et honestate clericorum. Et dividit in duas partes. In prima autor facit quod dictum est. In secunda determinat de usura et eius speciebus. Secunda ibi (usure species) Prima adhuc in duas. Nam primo facit quod dictum est. Secundo determinat de simonia. ibi (Si vendis) Prima adhuc in duas. primo facit quod dictum est. Secundo determinat de bellis principum. Secunda ibi (Si princeps) Prima adhuc in duas. nam primo facit quod dictum est. Secundo determinat de rebus inuentis que sunt perditae docens quod sit agendum circa istas. secunda ibi (Si bona) Prima adhuc in duas. nam primo facit quod dictum est. Secundo determinat de furibus raptoribus et malefactoribus. Secunda ibi (Fraude) Partes patebunt in processu. Quatum ad primam partem autor vult quod in domibus sacerdotum non debent habitare persone suspecte. ut sunt iuvenes mulieres. Est ratio est. quia homines haberent statim suspicionem de sacerdote super talibus personis iuuenibus. tamen mater et sorores. filii vel filie sororum prout bene memorari ipsi. Deinde autor subdit ponendo duo documenta de vita et honestate clericorum. dicens quod clerici siue sacerdotes debent egenis peregrinis et alijs pauperibus benefacere. per christi nomine ipsi elemosinas dando. ipsos hospitando. ipsi quoque verbis et auxilijs et alijs bonis operibus subueniendo. Subdit ulterius aliud documentum quod clerici et sacerdotes non debent adherere ludis prohibitis. nec debent esse manifesti lusores in alea in globis et in decussis. et taxillis. quia tales ludi prohibiti sunt.

Notandum primo. quod autor prohibet in loca mulieres suspectas siue inhonestas seruire siue morari in domibus sacerdotum. Pro quo sciendum quod mulieres sunt duplices. Nam quaedam sunt coniuncte. quaedam extranee. coniuncte sunt consanguineae. et illas sacerdos potest habere in domo sua. Sed extranee sunt alie mulieres ipsis sacerdotibus non attinentes. modo prius loca intelligit de mulieribus extraneis propter suspicionem tollendam. Coniuncte mulieres sunt duplices. nam quaedam sunt coniuncte mediate. et quaedam immediate. immediate sunt consanguineae. sed mediate sunt familiares ipsarum consanguinearum. modo mulieres immediate. ut consanguineae prout habitare cum sacerdotibus. sed mulieres coniuncte mediate ut sunt familiares ipsarum consanguinearum non prout habitare cum sacerdotibus. De quo sanctus Augustinus. Quocumque sororibus meis iuncte sunt sorores meae non sunt. Et ille familiares sunt duplices. aut sunt satis annose aut iuvenes. si primum tunc bene prout sustineri in domibus sacerdotum. si secundum tunc non debent sustineri. quia dicit Bernardus quod calamitas appositus igni faciliter incenditur. eo modo est de sacerdote. nam si sacerdos esset apud pulchram mulierem tunc cito calor luxurie in eo incenderet ab ea. ne ergo contingat prohibet eas esse in domibus sacerdotum. Unde legitur in dialogo beati Gregorii pape. quod fuit quaedam sacerdos qui matrem suam per se mita duxit manu cooperta. tunc mater a filio quasiuit quare hoc faceret. Respondit sacerdos mater mi tactus et species mulieris decepit multos. ne ex tactu mihi mala crescat cogitatio duco te manu cooperta. Non ex quo talis timuit mala in propria matre multo plus est timendum in alijs. Item persone consanguineae sunt duplices. quaedam sunt in linea descendenti. quaedam in linea ascendenti. ut mater aua pava etc. sed in linea descendenti sunt filie neptes. et sic de alijs. modo huiusmodi mulieres non prohibent usque ad quintum gradum. quia de talibus non est mala suspicio. Sed alia est linea transversalis vel collaterales. ubi mulieres prohibent usque ad tertium vel quartum gradum.

Summula Raymūdi

¶ Secūdo notādū circa p̄mū documētū autor in textu inuit q̄ sacerdos/tes debēt succurrere paupibꝫ. et iura assignant rōem huius. qz sacerdos/tes viuūt de p̄monio ch̄risti. z iō qn̄ sacerdotes ordines accipiūt tūc mānus eoz inūgunť oleo qz p̄ oleū denotaf q̄ debēt esse misericordes z plus obligant ad misericordiā q̄ alij hoies. **¶** Un̄ legit in canonica Joānis caplo ij. q̄ oē pctm̄ aut est ex ꝑcupiscētia carnis aut ex ꝑcupiscētia oculoꝝ. aut ex supbia vite. **¶** Cupiscētia carnis est luxuria. ꝑcupiscētia oculoꝝ avaricia. supbia vite est ip̄a supbia. Et in istis hō peccat triplr. s. in deū. in p̄ximū. z in semetipsum. in deū peccat per supbiā. in p̄ximū p̄ avariciā. in semetipsum p̄ luxuriā. Et de istis peccatis p̄t hō facilt̄ satisfacere p̄ tria bona opa. s. p̄ orōnes. ieiunia. et eleymosinas. qz hō peccās p̄ supbiā p̄t satisfacere p̄ humiles orōnes et deuotas. Secūdo hō peccat p̄ avariciā in p̄ximū et huic pctō p̄t satisfacere p̄ largitōem eleymosinarū subueniendo paupibꝫ. Tercio hō peccat p̄ luxuriā in semetipm̄. et huic pctō p̄t satisfacere p̄ ieiunia. **¶** Modo ad p̄positū merito sacerdotes hortant̄ ad bona opera. scz ad misericordiā ad dandū eleymosinas z c̄ijs. qz oīa q̄ possident s̄t eleymosine ꝑstitute in redēptōem aīaz z in adeptōem celestis curie. q̄a cū eis pure danť p̄pter deū quo ad vitam corū. ideo illa q̄bus ad nēcitātē nō indigent debēt dare p̄pter deū. s. paupibus secularibus vel alijs sacerdotibus egenis et vite sustentatōem non habentibus.

¶ Ultimo notandū circa sc̄dm documētū q̄ sacerdotes nō debēt ludere. **¶** Pro q̄ sciendū q̄ in aliqbꝫ casibꝫ p̄nt ipsi sacerdotes licite ludere. scz pure cā recreatōis. qz forte sacerdos fatigatus ex studio vel oratōibꝫ ad recreatōem adipiscendā licite p̄t se in honestis ludis paz̄ exercere. Pro q̄ sciendū. q̄ ad ludū licitū requirunt̄ plura. Primo requirit̄ honestas p̄sonarū. et sic ipsi sacerdotes cū inhonestis hoibꝫ non debēt ludere. vt cum cōi p̄plo vel vulgo. nec etiam debent ludere cum mulieribꝫ. qz hoc p̄ncipaliter ipsis est inhibitū. vt patebit de circūstantijs ludi. de q̄bꝫ diceť infra. Secūdo requirit̄ honestas instrumentoz. et ideo sacerdos cū globis z cuz taxillis ludere nō debet. vt manifeste d̄t textus. Tercio req̄rit̄ honestas t̄pis. qz ludus nō debet fieri in diebꝫ celebribꝫ z in noctibus. et omnes isti errant q̄ in nocte natiuitatis ch̄risti ludūt taxillis. Quarto requirit̄ honestas materie. scz q̄ ludant p̄ vna assatura vel contro ceruisie vel vini. v̄l p̄ parua z modica pecunia. et si vltra aliquis transgredereť tunc ludus fieret illicitus. Quinto req̄ritur honestas moꝝ. s. q̄ bñ sint moꝝigerati in ludo. ita q̄ iste ludus fiat i gaudio. sine bello. sine rixa. sine inuidia. sine distractione. sine fraude. et sine om̄i dolo. **¶** Un̄ notandū s̄m theologos. ludus sacerdotū ideo est ꝑhibitus. et nō solū sacerdotibus imo oibꝫ ch̄risti fidelibꝫ. qz ibi ꝑcurrūt plura vitia. p̄mo ibi cōcurrit avaricia in hoc q̄ h̄z desiderij lucrādi. Secūdo ꝑcurrit volūtas spoliandi. et sic aduenit rapina. Tercio ꝑcurrit vsura. qz ꝑponit cū parua pecunia magnā. Itē ibi ꝑcurrūt mēdacia et iuramēta q̄ nociua sunt z ꝑhibita. qz d̄t scriptura mēdax os necat aīam. etiā scriptū est neq̄ iuraueris p̄ celū neq̄ p̄ terrā. Etiam ibi dat̄ scandalū circūstātibꝫ et h̄ fit ꝑ ꝑhibitōem eccl̄ie. Etiam ibi fit t̄pis omissio. qz isto t̄pe possent exercere bona opa. ideo p̄pter ista q̄ sequuntur ex ludo ipsis sacerdotibꝫ et clericis ludus est ꝑhibitus.

Folia xciiij

sacre scripture s^c p̄sbyteri
In libris studeant sermonibus. et recitando
.i. miracula et gesta scōꝝ patrū qđ est iustum
Sanctorum vitas. et agendo quod sit honestum
inhereant eis cōmissarum
Inuigilent curis animarum nocte dieq;
.i. si sequit̄ utilitas .i. vitā humanā p̄ fidelibus christianis
Si sit opus corpus animā dent pro grege chasti
nihil pficiant s^c p̄sbyteros sacerdotes
Nihil faciant quod non decet hos. sint hi moderati
vestimētis habitu vtantur
Vestibus et cultu sic viuant exteriori
.i. q̄ .i. informatores subditorum
Ut sint doctores et sint exempla suorum
s^c informare per p̄dicatōes honesta
Et quod lingua nequit saltem doceat bona vita
¶ Nunc autor ostēdit in q̄b; clerici et sacerdotes se exercere debent. Et dicit sacerdotes et clerici debēt studere i libris in q̄b; videāt vitas et passiones scōꝝ. et istas recitare debent laicis vt sumāt in hoc exempla corrigēdi se et nihil debēt agere nisi qđ sit honestū Et debent oib; t̄pib; vigilare i curis aīaz vt ipsi aīas sui gregis deo p̄mēdent. et subditos eoz in bona vita p̄seruēt et debent om̄ia sua agibilia curiali mō et processu ordinare. et illud qđ nolunt sibi fieri etiā alijs nō faciant. Et debēt ponere corpus et aīam suā p̄ p̄seruatōe aīaz fidelīū sincēe fuerit. et si aliq̄ utilitas ex eo p̄t fieri. et debent eē moderati in vestib; et cibarijs seu victu et amictu vt etiā alijs ch̄ristifidelib; succurrere possint. Et sic ip̄i debent viuere p̄uersatione et cultu exteriori vt sint bonū exēplū suoz subditoꝝ. et dato qđ ip̄i subditi non possint instrui sermonib;. tū instruent ipsos bonis exēplis
¶ Notādū p̄mo. nā lrā dicit. qđ sacerdotes debent studere i libris et debent studere vitam scōꝝ et hāc recitare p̄plo. Nō est. qz ip̄i nō aliud negociari habent nisi qđ vigilēt in curis aīaz. qz ip̄i se semp debent occupare cum aliq̄ bono facto vt nō ociosi inueniant. qz dicit ap̄ls. Nolite locū dare diabolo. qz quē diabolus ociosum inuenit istū p̄uersis occupatōib; occupat et ip̄m seducit. et sic tunc talis p̄petue p̄fundit. ex eo qđ ociosus dat locum diabolo. vt patet de Salomone. qz interim qđ fuit in cōstructōe tēpli deo placuit. sed postqđ desinebat et ociosus fuerat tūc idolatriā exercebat. Et sic diabolus ip̄os ociosos seducit cū p̄uersis opatōibus. ne qđ hoc p̄tingat tūc ip̄i clerici nō debent ocīari. sed debent studere in libris. miracula et passiones sanctorum recitando populo.
¶ Secdo notādū qđ ip̄i p̄sbyteri diligent debēt custodire aīas suoz parochialīū. ne seducant p̄ malas suggestiones diaboli. qz dicit ap̄ls. Sobrii estote et vigilate. et iō h̄mōi oues p̄misse sunt sacerdotibus vt ip̄as nō lasas s; p̄fectas et incolimes et firmiter in fide stantes deo cōmēdent.
¶ Tercio notādū. dicit autor i lrā qđ si fuerit opus tūc ip̄i p̄sbyteri erple

Summula Raymundi

baní debent ponere corp⁹ z aiam. i. vitā aialē p saluatōe christifidelīū et p p^o eis pmissio ¶ Pro q̄ sciendū q̄ sacerdotes nō sp̄ debēt h̄ facere nisi si videāt vtilitatē aliquā ex eo puenire. S; si nulla vtilitas p̄t inde seq̄ tūc nō debēt facere. vñ sacerdos statim p vno vbo nō dz mori p p^o. s; solū si p̄siderat q̄ sit ardua cā. s. q̄ oues vellēt deficere in fide catholica p̄t p̄secutōes. vel passiones aliq̄s. tūc sacerdotes debent ip̄as p̄fortare vt sint fortes in fide. vñ ap̄ls. Fratres estote fortes et sobrii in fide. Et sic etiā ipsi sacerdotes debent facere suis parrochialib;. nā debēt doctrinas z auctoritates ip̄is recitare. z si ip̄i credere noluerit tūc morti se tradēt vt suos subditos in fide p̄seruent. s; si nō videant vtilitatē ex morte sua venire. tūc faciant sicut fecit christus. qz cū iudei volebāt iesum lapidare. tūc abscondit se et exiit de tēplo. qz nōdū venit t̄ps passionis ei⁹ Sic sicut mō faciant sacerdotes si nō viderint vtilitatē ex morte sua puenire

¶ Quarto notādū. iuriste ex p̄nti lra trahūt cām q̄re p̄tractus matrimonial̄ sit p̄hibit⁹ sacerdotib;. nā ad ip̄m sacerdotē plura req̄rūt. Primo eū req̄rūt ad verū sacerdotē. q̄ ip̄se dz studere in sacra scriptura. et p hoc euitabit multas vanas cogitatōes q̄ occurrerēt ipsi ocioso. qz nostra memoria h; se sicut molendinū. in q̄ si ponit bonū frumētū bonū molit. sed si p̄t ip̄onit picē rep̄ntat. Sic sicut mō est de ipsis sacerdotib;. s. si nō studeāt in sacra scriptura vbi miracula z passiones scōz habētur. tūc ip̄i occupāt se malis op̄atōib;. Etia nostra memoria h; se vt rex. qz qñ aliq̄s rex occupat in bello. tūc om̄es subditi sui occupant ibidē. s; qñ ip̄se est liber et solutus tūc quilibet trāsit q̄ vult Sic sicut mō est de nostra memoria z aia qz qñ ip̄a occupat in sacra scriptura tūc oēs sensus occupant in sacra scriptura. s; qñ nō tūc quilibet sensus occupat in delectatōe p̄pria z obiecto. et sic hō cadit in multiplices cogitatōes. q̄ tūc sacerdos trahit ex occupatōe tali p̄ studiū sacre scripture. Per domesticā vero p̄curatōem. videlicet vxoris z puerorū in matrimonio nimis occuparent sacerdotes q̄ p̄tractus matrimonij est ipsis p̄hibitus. qz sicut dicit Commentator q̄ nulla v̄tus tantū valet ad sciām sicut ipsa castitas. q̄ oppositū castitatis qd̄ in matrimonio p̄sistit ipedit sciām in hōie. ne q̄ tollat tale bonū. tūc p̄tractus matrimonij ipsis sacerdotib; est p̄hibitus. Secūdo ad sacerdotē req̄rūt p̄uersatōnis maturitas. q̄ itez tollit per matrimonij p̄pter instabilitatē ipsaz mulierū. qz vt sic mulier traheret virū de p̄uersatōne matura et bona. vñ Cū sancto scūs eris zc. Ne q̄ tollat hoc bonū tūc iterum p̄tractus matrimonij sacerdotib; est p̄hibitus. Tercio req̄rūt ad sacerdotem b̄nificij et officij et aiaz sibi p̄missarū fidelitas. vt habet Joā. vltio vbi dixit dñs. petre amas me zc. Et istud bonū iterū possit ipediti per matrimonij. Quarto req̄rūt q̄ si necē fuerit aiam suā dz ponere p̄ ouib; et hoc iterū tolleret p̄ matrimonij. qz in matrimonio est pluralitas filiorū et filiarū. q̄b; tūc sacerdos deberet p̄esse eis necia corpis p̄curando. z sic nō posset attentare sacerdotalem dignitatē z diuinū officij. vñ meritis. Plurib; intentus minor est ad singula sensus. Quinto ad verū sacerdotē req̄rūt q̄ si necē fuerit tūc ip̄se debet subuenire paupib; in verbis. in exēplis. in eleymosinis. in reb; exteriorib; et in alijs bonis. Et dicūt qdā doctores. q̄ melius est ipsi sacerdoti q̄ subueniat euz doctrina q̄ cū eley

Folio XCII

inofina. et assignant rōem talem. qz aīa prestantior est corpe. s; bona doctrina nutrit aīam. eleymosina at corpus. s; sequit̄ ppositū q bona doctrina sit melior eleymosina. Et qz greci nolebāt statuto apostolico obedire s; viua voce et vnanimiter appellauerunt. igit̄ om̄is doctrina et sapientia ab eis est ablata. S; quōdam om̄is sapientia et doctrina vigeat apud eos. nūc at om̄is doctrina et sapientia lata est ad nos et ad eccliam nostras.

.i. tales aues veneticas clericis phibemus

Nisos accipitres falcones his inhihemus

garrulantes potatores .i. canes venaticos

Non sint clamosi bibuli. catulos nec habentes

s^c psbyteri facere

Venaticos. possunt opus exercere necesse

reficere

s^c tales psbyteri

Ut religare libros vel scribere pro precio. si

paupes diuitiarū psbyteris

Sint inopes rerum. vel eis substantia desit

talīa instrumēta

.i. volatilia

Retia tendicula que sunt ad aues capiendas

.i. talia aialia .i. puas feras

clericis.

Aut lepores vel bestiolas permittimus istis

publica

s^c clerici

Vel que clamosa non sit venatio. possunt

.i. prendere

s^c eis

Piscari licite. piscatio publica desit

s^c sit talis piscatio honesta

s^c clerici

Sed priuata. pia dum conueniunt sit eorum

opatio

.i. q sunt honesta

openē

Actio. que liceant inter se gaudia tractent

s^c psbyteri omittant

cononicas

aliqd

Non pretermittant horas aut officij quid

Nec ponit aliā doctrinā rectificantē vitā et honestatē clericorū. dī. nos inhihem⁹ q oēs sacerdotes ita existētes in sacro ordine sint reuoluti z se moti ab illis q ponunt in lrā. s. q nō habeant nisos accipitres z cūis. Et iā q tales non sint clamorosi nec bibuli nec habentes canes venaticos z c. Possunt tñ exercere aliqd opus si nccē fuerit. s. religare libros. vel scribere p premio si pauperes z egeni existūt vel alia opa p similia istis facere possunt. Subdit remouendo dubiū. qz diceret q̄s. tunc mūdani z seculares sacerdotes nihil debent opari p deductōne r̄pis. hoc dubiū remouendo dicit. q clerici possunt exercere ista q patent in lrā. s. q pnt extendere retia sua. videlicet ad piscādū p sua nccitate. etiā possunt capere aues vt alaudas. z sic de alijs. Et sicut possunt capere feras vt lepores vl' asperillos. z cūis. Sed tñ hoc cū securitate z cautione fiet dū scz tal' venatio nō sit clamorosa publica et manifesta. s; secreta et submissa. Et iā clerici pnt

Summula Raymundi

gaudia exercere inter se. scz disputare in sacra scriptura. sz tñ clerici nō de-
bent omittere horas canonicas de die nec de beata virgine

Primo ē notādū circa lrām. autor h̄ phibet clamorosaz venatōnem
sacerdotib. Pro q̄ nota. q̄ venatio est duplex. q̄dā clamorosa z q̄dā nō
clamorosa. p̄ma ē phibita sacerdotib. scda ē eis p̄cessa. si talis venatio fit
tā necitatis vel recreatōis vel utilitatis. **U**n̄ sacerdotes sunt duplices. q̄
dā s̄z ep̄i. z ill̄ potissime phibita ē. nā si facit ep̄s venatōnem clamorosam
debet suspēdi ab officio p̄ spaciū triū mēsiū. sz si sacerdos simplex facit ve-
natōnem clamorosam. tūc suspēdit̄ ab officio p̄ spaciū duoz mēsum

Scdō est notandū. hic d̄z de negocijs secularib⁹ q̄ sacerdotes exer-
cere possunt. Pro q̄ est sciendū. q̄ negocia secularia sunt multiplicia. q̄dā
sunt ex sua natura inhonesta. vt usura simonia. et illa phibita sunt tā secu-
laribus q̄ clericis. quedā sunt negocia secularia q̄ ex sui natura sunt hone-
sta. et illa p̄ueniunt tā clericis q̄ laicis. videlicet v̄dere frumenta q̄ ipsis
creuerunt et consilia. Sed illa negocia secularia honesta ex aliq̄bus cir-
cūstantijs fiunt inhonesta. Et istarū circūstantiarū sunt quatuor. s. lo-
cus tempus cā et p̄sona. **P**rimo fiunt inhonesta ex loco. videlicet si v̄s-
dit in loco sacro. qz hoc est phibitū in euāgelio qñ dñs repulit emētes z
vendes de tēplo dicens. dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabit̄. **S**cdō ex tē-
pore. videlicet si fiunt tpe phibito vt diebus festiuis. **T**ercio fiunt illicita
ex p̄sona. qz v̄dere z emere indifferenter clericis nō est licitū ne mercato-
res videant̄. **Q**uarto fiunt illicita ex cā. vt si mala intentōne faciunt. s. p̄p̄
defraudare p̄ximū. **I**tem norandū. d̄z in lrā. q̄ sacerdotes nō debēt p̄ter-
mittere horas canonicas. **D**ubitat̄ q̄. vtz sacerdos omittēs horas pec-
cet mortaliter. **E**t videtur q̄ non. qz sacerdos nō peccat mortaliter omie-
tendo missam. q̄ nō omittendo horas canonicas. **A**ñs p̄tz de se. qz si sa-
cerdos abstinet a missa iō sp̄ nō peccat. qz d̄t b̄t̄s Augu. nō laudo nec
vitupero sacerdotē quotidie missam celebrare. **S**z p̄ntia p̄bat̄. qz pl⁹ vi-
det̄ esse omissio missē q̄s horaz canonicaz. Sed in oppositū est lrā q̄ dicit
q̄ qlibet sacerdos ē obligat⁹ ad horas canonicas in rei veritate. **E**t fm̄
iusticiā nō solū sacerdos. sz etiā cū hoc quilibet beneficiatus. vt p̄tz extra
de celebratōne missaz. ca. p̄mo. **A**d illud dubiū respōdet̄. q̄ precepta
sunt duplicia. q̄dā affirmatiua q̄dā negatiua. affirmatiua sp̄ obligāt z nō
put sp̄. sicut est seruare horas canonicas. qz ad hoc sacerdos sp̄ tenet̄. nisi
si p̄uenētus magna infirmitate p̄pter quā horas canonicas implere non
pōt. Sed precepta negatiua ista obligant sp̄ put sp̄. vt nō furaber̄. nō ne-
thaleris. z ad illa p̄cepta hō sp̄ obligatur. et nō est aliq̄s casus i q̄ homo
posset licite transgredi illa precepta. **T**ūc d̄z ad rōem negando p̄sequētā
qñ arguit̄. sacerdos licite pōt omittere missam. q̄ licite pōt omittere ho-
ras canonicas. **E**t tūc d̄z v̄teri⁹ q̄ missa nō cadit sub precepto dei. sz est
voluntaria. sz dicere horas canonicas cadit sub precepto dei.

p̄biteros

vetamus

Hos ancillarum prohibemus inesse choreis

caueant .i. tumultus rusticorum

Et fugiant strepitus laicorum siue tabernas

Folio xviij

.i. egenis

donent

Ut plus pauperibus christi tribuant. moderentur

de proprijs bonis

scz cibi et potus

Expensas proprias. sumendo superflua vitent.

Nic autor subdit aliam doctrinam de vita et honestate clericorum dicens clericos non decet ducere coreas publicas vel aliquas ancillas per circulos etiam clerici debent fugere strepitus laicorum et tabernas. et moderate debent vivere. et dare pauperibus de proprijs bonis. et non debent vivere in crapula in superfluitate et in voluptatibus

Circa litteram primo notandum. autor dicit quod clerici non debent ducere coreas. huius ratio est. quia clerici debent esse speculum veritatis et virtutis. et in omnibus operibus bonis debent esse exemplar alijs hominibus. si ergo ipsi coreant tunc publice super ipsos publice vulgus clamatur. et sic tunc grande peccatum committunt. quia corea nunquam vel raro absque peccato fieri potest. ergo sacerdotes debent vitare coreas mulierum. et omnia similia. ne dent alijs malum exemplum.

Secundo notandum. quod corea sic definitur. est circulus cathenatus. cuius centrum est diabolus. **P**ro quo sciendum. quod diabolus circa coream non habet unum gladium sed multos. Primo habet gladium euaginatam et exutum. et cum illo gladio diabolus informat mulieres ut exuant et deponant pallia. et hoc facit ideo. ut circumquaque videantur. scilicet ante et retro. a dextris et a sinistris. Secundo habet gladium acutum. et cum illo informat mulieres ut exornent et preparent se antequam veniant ad coreas. ut possint ibi viris et circumstantibus placere. Item diabolus habet gladium inordinatum. et cum tali regit omnes circumstantes qui inordinate coreant. quia semper ducunt coream versus sinistram in signum malicie. Et de tali loquitur Proverbiis quarto ubi dicitur. vias que a dextris sunt novit dominus. que autem a sinistris perversae sunt. Item diabolus habet gladium scindentem circumquaque et ex omni parte. quia ille gladius scindit omnes sensus. prescindit enim auditum in hoc quod turpia audit. visum quia lasciviam videt. olfactum quia facit respirantia vestimentorum. gustum. et saporem. quia omnes illas delectationes obruminat et masticat. et tactum prescindit. quia mollicie lascivie percutit. et sic ille gladius scindit circumquaque. Et ideo de eis dicitur in apocalypsi ve ve ve vobis sic habitabit in terra. et per primo ve dabitur eis eterna damnatio. quod designat alienationem regni celestis. Pro secundo ve dabit eis insatiabilis infernus. Pro tertio ve dabit eis intollerabilis pena. Videat ergo coreans ne cadat in illos gladios. et persequens in eternas damnationes

Tercio notandum. littera dicit quod clerici non debent ire in tabernis et in alijs locis suspectis. Ratio est. quia in multiloquio non deest peccatum. ut patet per beatum Bernardum. si ergo clerici essent in tabernis et in strepitu laicorum tunc essent in multiloquio et vanitatibus. quod sine peccato fieri non potest etc.

Ultimo notandum. quod clerici debent vitare cibaria superflua. et hoc ideo ne intrent peccata. scilicet in vomitum vel in luxuriam. Unde metrista. Luxuriam raro non bene pasta caro. Etiam dicitur vitare superflua propter diversos morbos evitandos. unde Avicenna. Plures moriuntur gula quam gladio. Contra quos clamat beatus Bernardus dicens. clerici nostri tempore magis dediti sunt gula quam gladio. et magis intuetur martham quam marcum. et magis studet

Sūmula Raymūdi

in salmone q̄ in salomone. De quibz beatus Grego. viterius d̄t **Dirū** est de clericis q̄ vnū sunt z aliud esse volūt. nam milites sunt z doctoribz equiparari volūt. neutrū tñ actu habent. nec em̄ pugnāt vt mystici milites. nec euāgelizāt vt doctores. z sic neutrū illoz ordinē seruāt. Itē vnū esse volūt z aliud facere nolūt. qz volūt vocari clerici. sed euāgelizare nolunt. Itē volūt esse milites z pugnare nolūt. z sic neutruz debite sunt. nec aliqs est ibi ordo. sed sempiternus horroz inhabitat

s̄ p̄biteroz

.i. imūda

Horum si vita mala sit vel spurciciosa

s̄ talis vita

.i. publica

Et non sit casta caueant ne sit manifesta

.i. psuadendo

.i. vitādo

Non exhortādo. sed quod magis est fugiēdo

s̄ nos

iā dictū

s̄ ipsoz clericoz

Scribimus hunc casum postremum. ne vitiorum

.i. p̄ls

s̄ clericis

Plebs cadat exemplo. licet occulte scelerari

s̄ clericis

.i. publicis. s̄ clericis

arguūt

Qui sunt in vitijs manifestis hūminus arcēnt

subditos suos

s̄ tu sacerdos

Subiectos populos. ideo si non potes esse

.i. p̄tinēs

.i. occultus

.i. emēdas. s̄ subditos

Castus. sis cautus. tūc tute corrigis ipsos

.i. informatoz

Discipulum regere doctor confunditur omnis

s̄ aliq̄. i. delictū

maculat

De vitio. vitium doctorē si tenet ipsum.

Nic autor ponit aliā regulā p̄ modū notabilis de vita z honestate clericoz dicēs. q̄uis clericis sint defectuosi in vita z mali. p̄caueāt tñ sumis mope. ne eoz malicia apud vulgū elucescat. ne reddāt suis subditis malū exēplū. qz viciosum esset eis corrigere alios z ipsosmet esse malos z viciosos. qz tūc hoies dicerēt. vos corrigitis nos de istis que reddāt in cor pora vestra. qz si mala essent forte vos ea fugerētis. nam s̄m Cathonem

Turpe est doctori q̄ culpa redarguat ipsum

Notādū p̄mo. ex l̄ra habet q̄ si sacerdos nō p̄t esse p̄tinēs z caste vivere. si talis luxuria hoc d̄z fieri caute ne scandalizet pplm̄ sibi p̄missuz et malū exēplū p̄beat alijs. **U**n̄ oēs doctores sacre scripture p̄cordāt in hoc q̄ manifestū pctm̄ plus punit q̄ occultū. **D**ubitat q̄ circa l̄rām vtz sacerdos cognoscēs aliquā mulierē caute excusat a fornicatōe. **E**t videt q̄ sic. qz d̄t littera. si nō p̄t esse castus sit cautus. z ideo talis cautio videt euz excusare. Itēz p̄bat rōne sic. iste videt excusari a coitu qui facit s̄m inclinātionē naturalē. sed aliquis sacerdos cognoscens aliquā caute facit s̄m inclinātionē naturalē. q̄ zc. **M**aior est nota. qz opus nature ē op̄ncitatio

Folio xcviij

Dinoz pz. qz multi dicūt se esse natos sub tali pstellatōe q nō pnt resiste
re luxurie. alij dicūt se esse natos sub tali pstellatōe q vinculū castitatis in
fringere nequeūt. sz semp casti manēt. q̄ videt q in hoc excusant. ¶ In op
positū arguūt theologi. nam votū p̄tinētie cuiuslibet ordini est annexū. ergo
nullus p̄t aliquā cognoscere sine pctō. qz in hoc q aliqs trāsgredit̄ votuz
p̄tinētie peccat mortaliter. **S**ecūdo sic arguit qdā doctor theologie. sa
cer ordo p̄hibet p̄tractū m̄rimoniij. q̄ poti⁹ cognitōem carnalem. Tenet
p̄na. qz si hoc qd magis licitū est non licet. q̄ nec id qd min⁹. sz magis licet
aliquā cognoscere m̄rimoniālr q̄ extra m̄rimoniū. q̄ si p̄mū nō licitū est.
nec scdm. **T**ercio sic arguūt. hoc qd nō p̄cedit̄ alijs hoib⁹ sine pctō mortā
li. hoc etiā sacerdotib⁹ nō p̄cedit̄ sine pctō mortali. sz cognoscere mulieres
extra m̄rimoniū nulli p̄cedit̄ absq̄ pctō mortali. q̄ minime cōcedit̄ sacer
doti. **D**inoz pz p̄phetā dicentes. Fornicatores z adulteros iudicabit
dñs. Et his trib⁹ rōnib⁹ qlibet cleric⁹ debz obuiare istis q̄ dicūt q forni
catio occulta nō sit pctm̄ mortale. ¶ **A**d aliud dubiū rñdet̄. q̄ sacerdos
q̄tūcūq̄ sit secret⁹ nō excusat̄ a fornicatōe. z p̄ p̄ns nec a pctō mortali. vt
patuit ex dictis. **S**ed tūc ad rōnem qñ dicebat̄. si nō p̄t esse cast⁹ zc. d̄z q̄
illa littera auctoris intelligit̄ solūmodo psuasive z nō psultive. vel admissi
ue. quasi diceret tuti⁹ est secreta q̄ manifeste facere. **S**ed ad scdm qñ d̄z
aliquē nasci sub tali pstellatōe vel tali intelligit̄ dupl̄. **U**no mō grā corpis
vel p̄ modū inclinatiois corpis. z sic nat⁹ sub tali vel tali pstellatōe magis
inclinat̄ ad hoc q̄ ad aliud. **A**lio mō intelligit̄ q̄ ad aīam. z sic non est vez
q̄ planete nō necitant sed inclināt q̄ pstellatio nō excludit pctm̄

s̄ exite in bonis t̄palib⁹ z bñficijs

Patri presbytero puerum succedere nolo

.i. filij nō pnt

Presbiteri nati nequeunt succedere patri

.i. p̄nis hereditatib⁹. i. curat⁹ bñficijs. s̄ missam

In patrimonio vel cura vel celebrando

s̄ filijs .i. placet

His dispensare si vult poterit bene papa

s̄ hō .i. p̄t excōicare .i. clerici hñtes potestātē

Nullus habet bannos nisi persone speciales

.i. hñtes eoz auctoritatē

Ut sunt pastores vel eorum legitimati

s̄ ep̄i .i. excōicare. i. valēt. s̄ admittit̄

Quiq̄ suis locis bannire solent. alijs non

.i. sp̄calis s̄ sacerdotib⁹ data auctoritas

Unica nī sit eis super his collata potestas

.i. locū dat .i. capellanus

Pastori cedat de iure vicarius omnis

p̄ius pastor s̄ pastore s̄ missas s̄ ecclia

Legitimus. nullus sine quo celebrabit in illa

Summa Raymūdi

¶ Nec est ultima pars istius capituli. in qua autor per modum notabilis infert quoddam documentum de filiis presbiterorum dicens. quod filii presbiterorum non possunt succedere patri in patrimonio. id est in paternis hereditatibus. nec in beneficio. Deinde ponit aliud documentum. quod nullus horum alios bannire nisi sit persona specialis. ut episcopus. prepositus. et officialis. et hi in propriis locis habent bannire sed in dyocesi propria. et non habent alios in bannum facere extra dyocesim propriam nisi ex speciali concessione eis collata.

¶ Primo notandum. littera dicit quod filii sacerdotum non debent succedere patri in beneficiis. hoc est distinguendum. quod filii sacerdotum vel volunt manere in seculo vel non. si non sed intrant religionem tunc promouentur ad sacros ordines sine dispensatione. quod tunc ordo dispensat cum eis. **¶** Pro quo tamen sciendum quod filii sacerdotum in religione impediuntur aliquibus casibus. sed quod non possunt promoueri ad dignitates. quod non possunt fieri abbates priores. gardiani. et ceteris. Si vero tales manent in seculo. tunc est distinguendum. quod vel volunt sequi beneficia patris de iure communi. et sic non possunt. Verbi gratia. si pater alicuius habuisset curatum beneficium. tunc de iure communi filius non posset sequi ad illud beneficium. Aut intelligitur quod posset sequi cum dispensatione. et hoc est triplex. Primum quod cum talibus fit magna dispensatio. sed quod possunt sequi alia beneficia quam paterna. Alio modo fit cum eis maior dispensatio. sed quod possunt sequi beneficium paternum mediate et non immediate. sed ut ipse esset tercius vel quartus post patrem. Tercio cum his fit dispensatio maxima. sed quod a papa tanta dispensatione datur quod immediate paterna possunt sequi.

¶ Secundo notandum per modum dubii. quod aliquis dubitare posset quod his dispensare cum filiis sacerdotum. **¶** Respondetur si tales promouentur ad ordines minores et ad beneficia non curata. tunc episcopus potest cum eis dispensare. Si autem promouentur ad ordines maiores siue ad sacros ordines. tunc solus dominus apostolicus potest cum eis dispensare.

¶ Ultimo notandum. quod bona clericorum debent diuidi in quatuor partes. Primum partem debent seruare pro se et pro familia sua. Secundam partem debent dare ad restaurationem ecclesiarum. sed parando libros et calices et alia necessaria ecclesie. Terciam partem debent dare pauperibus aduenientibus pure propter deum et non propter laudem vel aliquam aliam causam mundanalem. et ergo non debent bona eorum histrionibus. ioculatoribus. vel meretricibus dare. Quartam partem clerici debent suis parentibus non propter affinitatem. sed pure propter deum dare de suis bonis. Et hoc bene designatum est per Iochim prophetam qui omnia sua bona in quatuor partes diuisit. primam misit in templo. secundam dedit aduenientibus. terciam partem dedit pauperibus amicis suis. quartam reseruauit pro se et familia sua. Sed heu clerici nihil curant de talibus neque enim curant deum neque sacram scripturam. neque exempla sanctorum et sanctarum. neque diabolum neque hominem. sed potius presumunt bona ecclesie in tabernis et cum meretricibus pessimis et histrionibus. et incertum quod magis est histrio et garrulosus in tantum eum magis diligunt. ipsi enim bona eorum sic inutiliter exponunt. ergo ve ve et iterum ve ipsis qui ita bona christi inutiliter exponunt. ex eo quod istud quod illis offertur pure propter deum illud presumunt cum meretricibus et cum alijs nequiosis hominibus. et illud quod donatur non est ipsorum proprium. sed est hereditas et possessio christi. quia illa bona christo offeruntur. sed quia clerici gerunt vices christi in

Folia xxviii

hoc mūdo. igit̃ ista bona tollūt. *g̃ ve ve ve* z in infinitū ve ip̃is cū nō curāt
sancta euāgelia z sacra iura eccl̃iaz. sed viuūt bestialiter s̃m placitū eorū
absq̃ iuribz. qz paupibz z christifidelibz denegāt frustuz panis. cū tñ ip̃is
aliquā posset porrigi frustū auri vel argenti. quibz tñ deus gloriofus z om̃
nipotens p̃cepit benefacere in pluribz locis sacri euāgelij dicēs. qđ vni ex
minimis meis feceritis mihi facitis. Item d̃t sacra scriptura. sicut aqua
extinguit ignē sic elemosyna extinguit pctm̃. z alibi d̃t **D**ate z dabit̃ vos
bis. comedite pingua z mittite p̃tē eis q̃ nō p̃parauerūt sibi. Item alibi.
paupes em̃ semp̃ habetis vobiscū. me aut̃ nō semp̃ habebitis. quibz sacer
dotibz ita nō facientibz d̃t p̃pheta. nō sic impij nō sic zc̃. Itē ex alio. nō li
cet sanctū dari canibz Itē. induratū est cor pharaonis. *g̃ ve* istis clericis
sic facientibz. qz eternaliter damnabūtur

Rauide vel arte mala mūdi si quos spoliasti
i. cū astutia h̃ aliq̃s
p̃dator fenozarius

Si raptor fueris. aut vsurarius. aut fur
iā dās auxiliū

His si consilium dederis vel opem. scio q̃ non
i. trāsir̃ ad limina scōz

Te via sanctorum nec crux nec passio christi
s̃ in p̃fessioe i. furta vel spolia

Absoluat. quin sint hec omnia reddita. reddi
s̃ ablata s̃ p̃nt reddi i. postula

Si poterint. si non. quos lesisti pete. q̃ te
i. supportatū habeāt s̃ spoliū i. p̃sto i. intētio

Sustineant. tua sit reddendo parata voluntas
i. peregrinaberis

Ieiuues. ores. facies iter. atqz labores
i. vales s̃ hoibz s̃ ablata

Quantūcumqz potes pro lesis. vt sua reddas
s̃ reddere

Fac sic si nequeas aliter. via verior hec est

¶ Istud est scđm caplm̃ istū tractat̃. in q̃ defminat de raptoribz furibz
et alijs malefactoribz. Et p̃t h̃ caplm̃ diuidi in tot ptes q̃t ponit doctri
nas. ptes patebūt. Primo d̃t sic. si spoliasti aliquē fraude vel mala arte in
hoc mūdo. videlz si fueris raptor vsurari⁹ vel fur. vel dederis p̃siliū vel
auxiliū istis. tūc null⁹ te absoluerē p̃t nisi furta vel rapta reddātur. si red
dere poteris. qz nec vita scōz. nec via seu limina sanctorz. nec crux christi
nec passio christi te absoluit. Si aut̃ reddere nō poteris tūc pete illos q̃s
lesisti q̃ te sustineāt z q̃ tibi dimittāt p̃p̃ deū. z habeas volūtate reddēdi
et sic q̃tuncūqz potes satisfacias p̃ ip̃is lesis. videlz ieiunādo. orādo. ser
uiendo. et laborādo. qz nō est alia via tutior qua saluari potes.

¶ Primo notan. hic habet̃ in littera de q̃tuoz sp̃ebz quibz aliena tollunt

Folio cxi.

Spem venie pone male. vel quesita reponere

ultima pnia. scz in agone furta redde existis

Vespertina tibi contritio si datur. et sis

s^c tua oñdēdo tibi misericordiā

Pure confessus peccata. deus miseretur

aliq̄ mō spoliata .s. rapinā

Si potes. et reddis que sunt ablata per illam

s^c sufficiūt s^c q̄ ad salutē aīe

Nullachryme gemitus confessio. sed dare prodest.

furaris s^c equū .i. volūtarie. monachis

Si mihi tollis equum quem das de mente priori

nihilomin⁹ es fur ad salutē s^c tali mōacho

Raptor et es. quia nil prodest q̄ restituisti

vulnero .i. medeor .i. labor inutilis

Si tibi frango caput et inungo pedes aro littus

s^c tu fur s^c tibi p̄i p̄ furtū

Si pius esse cupis medicus loca lesa resana

lesi mortui s^c etiā defuncti fuerint

Hii defuncti sint heredes vel eorum

egenis vales furta licite

Ecclesijs vel pauperibus potes hec dare tute

s^c bona accepta p̄felloz

Hec que rapta putes de consilio seniorum

.i. reddas turpe acq̄sita sacra scriptura

Restituas habita male. lex quia sic iubet esse

s^c p̄t fieri s^c q̄ dēnē p̄dēnāt furē

Non aliter. sed qui dicunt aliud perimunt te

¶ Sic autem ostendit quibus bona ablata sunt restituenda. Et dicit si male acquisita des ecclesijs vel pauperibus. et non restituas eis quibus sunt ablata tunc decipieris. et si habes tantum in posse et potes reddere. tunc tibi datur locus indulgentie et debes poscere spem venie. et male acquisita penitus reddere. Sed si isti quibus bona illa ablata sunt. sint mortui. tunc licite potes illa bona dare pauperibus vel ecclesijs secundum consilium tuum professoris. et si quis dixerit oppositum puniendus est tanquam transgressor preceptorum. et talis decipit te ducens te in eternam damnationem.

¶ Primo notandum. quod dicitur in littera quod ille qui male acquisit bona tenetur ea reddere leso et non alteri. Ratio est. quia si alteri redderet bona ablata tunc adhuc non esset satisfactus lesis. quoniam adhuc carent bonis eorum iniuste. Sed diceret aliquis. si fur vel latro dicit restituere leso bona ablata. tunc possit eum interficere propter furtum commissum. Sed videtur quod non sit faciendum. cuius oppositum dicitur in littera. Rationem datur quod ille fur vel raptor debet caute agere prestando illa

Summula Raymundi

bona suo p̄fessori. z ille ea restituet. z sic iuxta furē nō erit periculū

¶ Secūdo notā. licet s̄m leges teneat reddere q̄druplū. z fur occult⁹ dū/
plū. tñ s̄m canones sufficit ip̄m reddere ablatū z nō pl⁹. vt p̄ extra de ra

¶ Tercio notā. q̄ om̄ia q̄ hic dicuntur de restitutōe spolia/ (ptorib).
roz intelligi debēt de habētib) vnde restituant. sed si raptor nō h̄z. tunc p̄t
accedere istos q̄s lesit p̄ spoliū vel eoz heredes. z petere vt illi indulgeāt

¶ Itē notā. q̄ si isti spoliati z eoz heredes mortui s̄t. tunc raptor vel
fur d̄z illa bona dare paup̄ib) vel ad p̄structōem eccliaz vel viay. Et rō
est. qz cū spoliati mortui s̄t z cū hoc eoz heredes. tunc illa bona vacant

x̄po cui⁹ heredes sunt paupes. ideo merito illa bona debēt habere. S̄z si
spoliatus dimitteret heredē post se. tūc illi talia bona debēt dari. cā est. qz
illa bona post mortē lesi sunt p̄pria ipsius heredis. ex quo ipse succedit lesō

in bonis. **¶** Dubitat̄ vtrū fur teneatur restituere p̄ouētus cū refurata.

Verbi gratia. ponat̄ q̄ equus sit res furata. z q̄ valet triginta marcas qñ
furat̄. et postea tpe restitutōis valet q̄nquaginta marcas. nūquid teneat̄
eum sic restituere. R̄ndet̄ q̄ sic. quia nō solum furtum est restituendū. sed

et om̄es p̄ouētus a furto sunt restituendi. z si furtum se meliorauit eque
tene eodem modo restitui debet.

¶ Ultimo notā. ponit̄ q̄ aliqua negligentia sit facta circa furtū. nūquid
fur ad restitutōem vel ad recuperatiōez neglecti teneat̄. R̄ndet̄ q̄ sic. imo

om̄ia neglecta circa furtū teneat̄ recuperare z restituere

.i. tradas .i. aliq̄e p̄ctā. p̄fiteat̄

Non prodas quenq̄z tibi cum sua furta fatetur

s̄ aliq̄s corrigeat. s̄ furem

Nec des consilium q̄ conscius arguat ipsum

s̄ ad mortē s̄ furē iudicial'

Condemnaret eum sententia sic capitalis

.i. de officio p̄biterat⁹. deponēd⁹

Officio proprio reprobis tunc efficietis

s̄ alicui⁹ furti p̄ sacerdotē .i. si fuerit excōicat⁹

Consciis absolui debet si forte ligatus

.i. p̄sci⁹ est .i. recepit a tali furto

Est. quia consciuit reddat si quid tulit inde

recepit instruas ablatū restituere

Si nihil. inducas furem furtum dare. nam si

s̄ a te tu sacerdos

Fur nil det. monitus. taceas nil amplius addas

p̄ manifestatiōem inferre dāna

Prodita plura reoz generare pericula possent.

¶ Sic autor ponit aliud documentū de furib) dicens. q̄ null⁹ p̄sbyter
cui aliq̄s est p̄fessus se esse furem debet p̄dere illū. nec debet alicui dare cō
silium vt manifestet̄ fur Cuius rō est. qz si fur postea p̄demnaret̄ ad mor
tem p̄biter esset irregularis. Subdit si aliq̄s sit p̄sci⁹ furti alicui⁹. scilz

Folio C.

q̄ sit ligatus sentētia excoicationis. ille d̄z absolui dum mō ipse restituat si aliqua bona sustulit. Et ille etiā debet furē inducere q̄ ipse bona ablata restituat. Et si fur nō velit p̄pter monitiōem istā ablata reddere. tūc ipse debet a monitiōe desistere ne generetur periculum furi ex illa monitione

¶ Notandū. nullus p̄biter d̄z p̄dere furē qui ei p̄fessus est de furto. q̄a alis ipse esset p̄uandus officio z b̄nficio z fieret irregularis si fur suspēderetur. Rō est. q̄ vt sic ipse eēt homicida. vt p̄z in iure de homicidio ca° suscepimus. nā ad hoc q̄ aliq̄s sit homicida. sufficit q̄ ipse dat cōsiliū vel iuuat ad hoc q̄ aliquis interficiat. q̄ cōsiliū facit hoīem reum in facto

¶ Secōdo notādū. d̄z in l̄ra q̄ p̄biter nō d̄z manifestare furē. Cōtra hoc habet quadragesimā distinctiōe vbi reprehendunt̄ clerici q̄ volunt tenuolū videri z celant pctā z nolūt p̄plere qd̄ scriptū est. peccantē corā hominibus argue vt ceteri exemplū habeant inde. z ibi allegat̄ dictū apli q̄ d̄t. tradis te h̄mōi hoīem sathane ad interitū hoīs. Ibi d̄z etiā q̄ ipi nolūt adimplere dictū euangeliū vbi d̄z. Si videris peccantē p̄mo secrete argue eum sc̄do argue eum corā aliq̄bus testib. tercio manifeste corā omī p̄plo. Et si non velit desistere d̄z remoueri ab ecclia. quia vna ouis morbida inficit totum gregem. q̄ ex his oībus habet̄ q̄ p̄biter tenet̄ manifeste arguere quēlibet peccantē. Et hoc nō potest fieri nisi p̄det et manifestet pctm̄ eius qd̄ fieri est cōtra p̄dicta **¶** Ad istud dubium r̄ndetur q̄ peccata sunt duplicia quedā em̄ sunt occulta. z talia nullo mō d̄z p̄biter reuelare si ei occurrūt in cōfessione. Alia sunt pctā manifesta. z de his intelligunt̄ ea q̄ sunt dicta in q̄dragesima distinctiōe. q̄ qui peccat manifeste corā omībus corrigi debet. qui vero occulte peccat debet corrigi occulte

¶ Tercio notandū. littera d̄t. q̄ sacerdos nō debet p̄dere p̄fessionē seu cōfitentē. q̄ p̄ hoc cōfiteus posset incurrere penā capitis. et sic talis efficeret̄ irregularis. sic em̄ d̄t b̄tus Augu. Qd̄ scio p̄ cōfessionē hoc scio min⁹ q̄s quod nescio. z q̄ neq̄ signis neq̄ nutib. d̄z manifestare. Si aut̄ nō est in cōfessione. tunc secus est. q̄ tunc scit vt hō. sed ea q̄ p̄cipit in p̄fessione scit vt deus. z ergo minime reuelare debet

¶ Ultimo notandū. p̄fessio manifestat̄ dupl̄r. vno mō directe. alio mō indirecte. Indirecte manifestat̄ dupl̄r. vno modo q̄n laudat aliquē in propria p̄sona. alio mō q̄n laudat ipm̄ in p̄sona aliena In propria p̄sona sic manifestat̄. vt si aliq̄s vir haberet suspitiōem de muliere. z tūc p̄fessor laudaret eam corā marito. z si mulier postea adulteraret̄. z si sacerdos tunc taceret nō laudās eam. iā talis videt̄ manifestasse cōfessionē. Secōdo manifestat̄ in p̄sona aliena. verbi gr̄a. si duo cōfiterent̄ vni sacerdoti. z iste sacerdos vnus laudat z de reliquo tacet. tūc iam videt̄ esse p̄ditōz p̄fessionis. q̄ tunc statim suspitio habet̄ de isto alio quare euz etiā nō laudat. Sed directe aliq̄s videt̄ manifestare p̄fessionem quādo aliq̄s specificat p̄sonā vel culpam vel vtrūq̄ simul. vñ quandoq̄ specificat seu manifestat p̄sonam tm̄. vt si diceret. hodie cōfessus est mihi iste homo. z est turpis z peccator magn⁹. Secundo manifestat culpam tm̄. vt si cōfessor diceret. hodie cōfessus ē mihi homicida. z ponatur q̄ tm̄ vnus sit ei p̄fessus isto die. Tercio manifestat culpam z personā simul. vt si aliquis diceret. ille est turpis homo. fecit em̄ tale nephās vel peccatum

Summula Raymundi

aliquē excoīcatōis

Si contra furem banni sententia detur

spoliatus .i. absoluet

Si furto lesus instet fur hic religetur

sacerdoti p̄staret .i. possit s̄c furē

Si tibi constiterit q̄ fur dare n̄l queat. illum

occulte .i. a tali absolutōe

Secrete soluas. ne scandala proueniant hinc

.i. stricti? ei p̄ p̄na spoliata s̄c q̄

Artius iniungas cum possit reddere reddat

inhibem? s̄c illos restituere valent

Nolumus absolui qui furtum reddere possunt

.i. herus famulo p̄mia laboris suus

Si dominus seruo sua non det. z iste laboris

subtrahat suū s̄c tal? seruus

Furetur precium fur est. nec furta tenetur

.i. restituere furti .i. debeat

Reddere. sed crimen confessio diluat ipsum

¶ Hic autor ponit aliud documentuz volēs. si aliqs sit excoīcatus p̄pter furtū z petat se absolui ab excoīcatōe. debet eū absolui si constat ei q̄ fur nō p̄t reddere bona q̄ subtraxit. z hoc debet fieri secrete ne exinde scādala proueniāt. Et d̄z sibi iniūgere vt q̄ncunq̄ poterit ista bona habere z colligere vt penitus restituat. z si fur reddere sufficeret bona. tunc nullo mō deberet eū absolui nisi p̄us redderet. Tūc subdit. si fuus aliqs furatur d̄no eius p̄miū qd̄ p̄ seruitio meruit z d̄ns ei dare noluit iste fuus d̄z fur nō tamē tenet restituere ablata. sed p̄ solā p̄fessionē tollitur crimen

¶ Notandū p̄mo. ex l̄ra habet. si aliqs nō p̄t ablata restituere ip̄e d̄z absolui a sentētia excoīcatōis ne ei generent scandala. z maxime si h̄z voluntatem simpl̄r restituēdi. q̄z bona voluntas habet pro effectu. q̄re ei p̄na dene ganda nō est. ex quo gloriosus deus nō vult mortē peccatoris. z hoc p̄z extra de raptoribz. Sed t̄n si fur vel raptor posset ablata restituere tunc ip̄e nullo mō p̄t absolui nisi restituat. Quia pctm̄ nō dimittit nisi ablatū restitua. z hoc p̄cipue verum est de istis qui possunt restituere

¶ Secdo notandū. seruus q̄ furat d̄no suo p̄miū deseruitū cōmittit furtum. z hoc est verū in quolibet casu cōsimili. Et sic aliqs potest p̄mittere furtum in re propria. z hoc non est incōueniens

¶ Tercio notandū p̄ modū dubij. aliqs sumēs monitōez cū sn̄a sup ali quē furē generalit. sic q̄ nescit q̄s sit ille fur. sic q̄ in generali dicat. q̄cunq̄s recepit h̄c rē est in maiori sn̄a excoīcatōis. z talis postea veniēs ad p̄fessionē z b̄n h̄z v̄n satisfaciāt s̄z nō vult satisfacere. si q̄ talis ingerit se diuino officio. dubitat vtrū p̄fessor suus debeat celebrare coram eo vel nō Et videtur q̄ nō. q̄z si celebraret corā eo z sciret eū esse in sn̄a excoīcationis statim esset irregularis z suspensus ab officio. Si vero corā eo nō celebraret. tūc

Folio ij.

statim habere suspitio cur corā eo nō celebraret. z illo mō statim generaret scandalū tali. ¶ Rñdetur q̄ cōfessor in hoc casu inq̄tum p̄t debet vitare ne celebret coram eo inq̄tum est sine scādalo. z q̄ si celebrat corā eo z scandalum evitare nō p̄t p̄pter hoc nō suspendit̄ ab officio. qz scit tale crimē sicut deus z nō sicut homo. qz scit p̄ p̄fessionē. z qz deus noluit p̄dere secreta. qz suum traditorē alijs discipulis noluit manifestare. q̄ sacerdos illa q̄ scit p̄ p̄fessionē inq̄tum deus minime manifestare debet. Sed secus est si aliqua essent ei revelata extra confessionem.

¶ Quarto notandū. aliq̄s fur veniēs ad cōfessionē volēs satisfacere leso qui est in p̄tibz alienis nunq̄d tenet̄ eū q̄rere. ¶ Rñdetur p̄ distinctōnem. qz vel iste q̄ obligat̄ scit lesum esse in certo loco vel nō. si non. tūc non obligat̄ ad q̄rendū eū. sed facere d̄z cōsiliū discreti cōfessoris vel dioecani. Si vero scit lesum esse in certo loco. tunc iterū est distinguendū. v̄l em̄ sumptus extendūt se ad pecuniā furatā vel nō. si extendūt se ad furatā pecuniā tunc sumptus nō sunt estimādi. z d̄z residuū leso p̄sentari. si aut̄ sumptus nō extendūt se ad pecuniā furatā tunc nō tenetur eū querere.

¶ Ultimo notandū. ingr̄ d̄t in l̄ra. q̄ fuus q̄ subtrahit dño suo p̄m̄iuz deseruitū nō tenet̄ ei restituere. Pro q̄ sciendū q̄ aliquē esse furē intelligit̄ dupl̄r. vno mō vere. z sic iste d̄z fur q̄ recipit aliena. sicut p̄us visum ē. Alio mō sicutu dinarie. z sic fuus d̄z fur q̄ furatur dño suo tantū q̄stū. est de p̄mio deseruito z nō plus. qz d̄z fur p̄pter hoc. qz si p̄phenderet̄ z dñs vellet malignari. tūc posset iudicari ad mortē. sed tñ nō obligat̄ restituere. Et h̄ inq̄tū furtū nō excedit p̄miū deseruitū. s̄z sola p̄fessio d̄z illud crimē tollere.

subtracta .i. ille tenet̄ restituere sicut fur

Furta scienter emens cum fure luat scelus ipsum

.i. rapinis

.i. inuenire

De spolijs sentimus idem. si non reperire

valeres

egenis s̄ ablatū

Personas lesas poteris. tunc pauperibus des

.i. gr̄a

.i. offensorz

amicoz

Nomine lezorū valet hoc animabus eorum

p̄ furto

s̄ illud p̄miū

Si fur vel raptor quod eis dederas dare nolunt

s̄ tātū dicere fures vel raptores spolio

furtibz

Hoc est si non dent quod pro furto dederas his

.i. p̄ncipalē pecuniā .i. postules

Non capitale tuum repetas ab eis. quia iusto

s̄ illud

.i. p̄versa

tribuisti

Judicio perdis. quod iniqua lege dedisti

p̄parasti aliqd̄ .i. gr̄a restitutōis

Si tamen emisti furtum spe restituendi

s̄ tui

iumentū

subtractā

At si vicini vaccam vel rem spoliatam

Folio rj

s^c p^dita .i. fracturā nauū .i. iacturā mariū
Qui bona naufragium patienti siue ruinam

.i. inuenit .i. in quocūq; loco s^c ablata
Tollit vel repperit ubicūq; sit et nisi reddat

.i. p^sa^o .i. eterne mortis .i. mādata .i. leges

Est reus eterne pene precepta statuta

.i. mos s^c alicui^o s^c hoīem

Nec consuetudo terre nec p^rincipis illum

s^c ab officio .i. sacerdos

Excusant. deponatur si clericus hic est

¶ Sic autem ponit aliud documētū de pena illoꝝ q̄ spoliāt istos q̄ passi sunt naufragiū dicēs. Quicūq; spoliāt istos q̄ patiūtur naufragiū ruinā vel iacturā. et si nō reddūt ablata rei sunt eterne pene. z istos nō excusat aliq̄d p̄ceptū vel statutū p̄ncipis. nec etiam p̄suetudo terre. Et si talis est clericus tūc deponat̄ ab officio.

¶ Notādū p̄mo q̄ isti patiūtur naufragiū quoz̄ naues in mari periclitant̄. vel p̄pter tactū lapidū. vel p̄pter nimīā tēpestatē. Et d̄r a noīe nauis et frango frangis. quasi fractura nauis. mō quicūq; spoliat eos est reus eterne pene **¶** Pro q̄ sciēdū. q̄ quicūq; spoliāt negotiatores vel nauigan^{tes} sunt excoīcādi. Et q̄ spoliāt naufragiū patietes de facto s̄t excoīcati. Vt p̄z extra de raptoribz. et graui^o puniūtur q̄ spoliāt patietes naufragiū. q̄ maiores reputant̄ spoliatores q̄ alij. q̄ fm Hostiensem in loco p̄al legato. tūc naufragiū sepe fit. z ideo maior pena ibi adhibet̄

¶ Secūdo notan. dīna est inter naufragiū. ruinā. iacturā. diluuiū. Nam naufragiū est fractio nauis. sc̄z q̄n nauis in mari periclitat̄. S̄z ruina ē illd̄ periculū qd̄ fit ex dissolutōe asserū vel ex tactu lapidū S̄z iactura ē illd̄ periculū q̄n naute eijciūt aliq̄s res de nauibz ne simul cū eis periclitent̄. S̄z diluuiū est inūdatio aq̄z vltis Et ḡ si aliq̄s deponeret res puas p̄pter ali qd̄ illoꝝ. eueniētū. z alter eas inueniret. tūc ille tenet̄ restituere. vt d̄t l̄ra

¶ Ultimo notā. p̄ modū dubij. vtz q̄libet debeat ablata restituere Et videt̄ q̄ nō q̄ si restitueret z ille veliet malignare. tūc ip̄e obligat̄ se pene mortis. q̄ incurreret sentētīā capitalē. z ḡ ne aliq̄s obligaret̄ pene capit̄ p̄pter hoc tūc videt̄ nō restituere q̄ restituere. s̄l̄ ip̄e restituēs inducet̄ ret sibi malā famā. q̄ si restitueret tūc aliq̄ dicerēt ecce illi credimus z ip̄e nobis recepit bona z furat^o ē. z sic fieret egra suspitio de illo. Rūdet̄ vt supra dictū est. q̄ iō talis fur d̄z illa ablata recipere. z d̄z illa p̄nare sacerdoti siue suo p̄fessionū. z sic tūc ip̄e recipiēs reddit illa isti cui^o talia ablata fuer̄t z sic tūc ille restituēs ablata nō icurrit penā capit̄ nec famā malā incidit

.i. infideis .i. hīate s^c donis ei^o .i. inimic^o

Genis inimica deo iure spoliatur. et hostis

.i. manifest^o s^c hoīes .i. cesariū

Publicis. aut quos non munitius imperiale

.i. oē illd̄ qd̄ s^c publico .i. si bellū h̄z iustā cām

Quicquid ab hoste rapis si iusta sit actio belli

Sūmula Raymūdi

^{.i. recipias. i. decēter} ^{s^c donis eoz}
Accipias licite. volo ne spolientur amici

Vel qui nil nocuit. vt subdita gens miserorum
^{re perias} ^{s^c res inuētas. s^c possessorū}

Si res inuenias. illas ad restituendum

^{.i. cui debes restituere. i. trāsit. s^c integer}

Collige. si nescis cui reddas dum preit annus

^{q̄ annus}

^{s^c p̄fessor}

Sine dies plures de consilio sapientum

^{s^c illas res paupib. s^c res}

^{s^c lesoz}

Distribuas. vt et he profint animabus eorum

^{s^c lesoz} ^{s^c inuēte}

^{.i. retine}

^{s^c reb. inuētis}

Quorum res fuerant. tibi conserva nihil ex his

^{.i. si nō es indigēs}

^{s^c tu inuētoz}

^{.i. qua}

Si non indigeas. si pauper tunc moderata

^{s^c inuētoz}

^{s^c inuētis}

Summa tibi detur ex his. opus est pietatis

^{s^c inuēte. i. p̄fidoz hoīm}

^{.i. p̄m p̄silū p̄fessor}

Res iudeorum si sint sic distribuantur

¶ Sic autor ponit aliā doctrinā de istis qui sunt iuste spoliādi dicēs. q̄ gens deo inimica de iure p̄t spoliari. sicut et publicis hostis Et isti q̄ subiecti nō sunt impio cesaris debēt spoliari et etiā q̄cquid aliq̄s aufert ab hoste suo publico dūmodo iusta sit cā belli hoc ipse licite potest retinere. s; nūllus debet amicū suū spoliare. nec illos qui ei nunq̄ nocuerūt. Subdit aliq̄ uid documentū dicēs. si aliq̄s inueniat aliquas res. ille p̄t eas seruare ad restitutionem. et si nō inuenit dñm illaz rerū infra annū. tūc ipse p̄t licite illas res dare pauperib. Et si ipse nō est indigens tūc nihil debet de reb. istis retinere. sed si est paup. tūc est op⁹ misericordie. vt sibi de istis bonis moderata summa tribuatur. Et si talis res est iudeoz. tūc debet erogari p̄m p̄silium confessorum

¶ Notandum p̄mo. tria sunt genera hoīm que licite possunt spoliari. Primo omēs qui sunt p̄tra deū. id est p̄tra fidem catholicā. vt saraceni. heretici zc. Et cā est. qz ex quo isti inimicātur deo ideo nō debent possidere illud qd̄ dei est. sed qz omia bona dei sunt. ergo zc. Et q̄tum tales minus infideles hnt de t̄to minus pnt christianitatē impugnare. Secūdū genus q̄ possunt licite spoliari sunt hostes publici. et hoc est verū dūmodo bellū sit iustū. et iste spoliās habeat iustā cām p̄ se. sed secus esset si spoliāns haberet cām iniustā. Tercium genus hoīm qui possunt spoliari sūt isti qui sunt p̄tra imperatorē. et hoc est verū qñ est aliq̄s verus imperator qui defendit ecclesiā romanā. sed secus est si aliq̄s scismatic⁹ violēter possideret imperiū sic q̄ non esset electus

¶ Secōdo notan. lra d̄t q̄ res inuente sūt restitūde. hoc intelligēdū ē sub

Folio ciiij

distinctōe. vel scit cui? ille res sunt. vel ignorat. si scit tūc d; fieri restitutio
isti. Si aut ignorat. tūc est distinguēdū. qz vel inuenies est oppressus pau
ptate. vel nō. si nō d; totalr dare paupib;. si ē oppressus pauptate. tūc ps
d; dari inuētozi. qz istud inuētū d; dari paupib;. s; cū iste inuētoz sit paup
¶ Tercio notan. hic dat vna cautela. q inuētū d; pcla (q ps d; ei dari
man in ecclia vtz aliqs ibi ess; q pdidiss;. z si tūc iste nō repetit cuius fu
it illud inuētū. tūc inuētoz d; facere fm psiliū sui pffloris

¶ Ultimo notan. qd sit faciendū de thezauro inuento sub terra. Res
spondet p distinctōem. vel iste thezaurus repitur in loco pprio. vel alieno
si in loco pprio. tūc nō tenet ad restitutōem. qz omnia sunt sua que sunt in p
prio loco. Si in loco alieno. hoc est dupliciter. vel inuenit thezaurū studi
ose. vel casualiter. si casualiter. tūc partim tenetur restituere z partim res
seruare. Si autem studiose. tūc obligatur ad totam restitutionem. Itē
fm sanctum Thomaz res inuenta que nunc; fuit in possessione alicuius
sicut lapilli preciosi z gemme in littoze maris. iste res dantur inuenienti z
non oportz q ille res restituatur. sic eodem modo est de thezauro p lon
ginqa rpa sub terram occultato

.i. inutilr s^c tu exis. i. tpe mortis. s^c alios

Accusas frustra damnatus sub cruce fures

.i. fides adhiberi. s^c dānato s^c qz gaudiū est miseris

Hec credi debet tibi. nec tua verba valebunt

.i. iusticia. i. pdēnauit. i. executor iudicij. i. pctō. s^c iuste occidit

Quem ius damnauit tortor sine crimine punit

.i. subtractas. i. custodiēdas s^c res

Si res furatas seruandas dem tibi. quas tu

.i. noscis. i. furtiue. i. subtractas. i. securi⁹. s^c furas

Esse scias furtim sublatas. cautius illas

s^c eas .i. vinculū excōicatōis

Reddas nec teneas. si banni pena sequatur

s^c pena bāni. s^c custodiēti. s^c furē

Non nocet illa tibi si reddere memouisti

.i. ablatū .i. possessori .i. reddat equalēs sibi aut suis heredib;

Furatum. vero domino vel quod valet eque

s^c tu reseruator s^c furti eo q reseruasti res ablatas

Absolui debes: quia conscius inde fuisti

.i. a tali furto. i. dāna .i. occurrāt .i. maiora

Inde pericla tibi ne proueniant grauiora

s^c reb; s^c custodiēs

Ut cum furatis peream potius sine. q; tu

.i. manifestate .i. delictū

De prodente luas vitium quod non meruisti

s^c aliqs s^c hoies s^c hoib;

Si res furentur plures et transeat ex his

Sūmula Raymūdi

s^c hō .i. ad restitutōem s^c qđ receperūt

Unus ad emendam totum dare iure tenetur

.i. efficiēs .i. delictorū

Hic qui non causa fuit inductiua malorum

s^c talis .i. qđ nō fuit cā efficiēs

Reddat quod poterit saltem quod tangit eundem

in qđtū p̄t .i. secū exītes .i. ablata

Ut valet inducat confures reddere furta

.i. inducat. s^c ablatū s^c ablatū

Confures moneat quod habent ad restituendum

¶ Sic auctor ponit alia documēta iuxta furtū z rapinā dicēs. postqđ da-
ta est sentētia mortis sup furē vel sup aliū maleficū. tūc nō est postea am-
plius sibi credendū. nec eius accusatōes si quas fecerit sunt aduertēde. z
executor iudicij nō peccat in hoc qđ punit iuste dānatos. Aliud documen-
tus subiūgit. z est istud. Si des alicui res spoliatas vel furatas. vt ipse cu-
stodiat eas. tūc si iste sciat eas esse subtractas. tūc restituere d̄z caute. et si
iste monuit furē vt reddat illas res leso. tūc ei nō nocebit excoicatio qđ seq̄-
tur. tñ ille nō debet restituere illas res vero dño rerū. sed magis sibi ne pe-
ricula inde oriant̄. videlz ne iste cū fure interficiat̄. Subdit. si plures furā-
tur aliquā rem. tūc vnus ex istis volens agere penitētiā debet totū ablatū
restituere si ipse induxerit alios ad furandū. si aut non induxit alios. red̄-
dat in qđtum potest. vel ad minus illam partē que tangit ipsum. Et ipse
debet suos alios socios inducere in qđtum potest. vt ipsi etiam partes eoꝝ
rum eodem modo restituant.

¶ Primo notan. qđ fur dānatus z quicūqđ dānatus ad mortē a quolibet
actu legitimo est exclusus. quare nō admittit̄ ad accusatōem. sicut in
foro spūali excoicatus nō potest esse actor vel accusator. Consueuerūt tñ
iudices seculares fures accusatos examinare z nō ad accusatōnem z ad
testimoniū furis simplr dānare. qđ accidit quodā tpe qđ fur deberet sus-
pendi. z vidit quēdam gaudere z ridere de suo suspendio. quē ridentem
fur p̄siderauit et dixit. ecce socū meum. qui apprehensus p̄mo suspēdeba-
tur. quo facto fur fatebatur se odio accusasse illū. sc̄z ppter risum z gaudi-
um qđ habuit de morte istius. Ne ergo illud amplius p̄tingat statutum
est vt tales damnati ad mortē nō exaudiant̄

¶ Secūdo notandum. ille qui habet bona subtracta tenetur ea restitu-
ere non p̄prio domino istarum rerum. sed magis furi. Causa est. qđ poss-
sent multa exinde prouenire pericula. Quod sic declaratur. naz ipse poss-
set cogi vt proderet furem. qui postea forte interficeretur. quod omnino
malum esset. cum homicidium incurreret. Possset etiam p̄tingere qđ ipse
fur ppter inuidiam diceret istum fuisse socū suū. et sic iste cum fure poss-
set interfici. vt p̄z in exemplo p̄dicto. et sic de alijs multis periculis qđ poss-
sent inde prouenire

¶ Tercio notan. ista d̄t qđ iste qui cum alijs plures res subtraxit si valet
agere penitētiā tenet totū restituere. S̄z tñ h̄ intelligēdū ē sub distinctōe
qđ vel iste recipiens cōsentit in toto vel nō. Si non consentit in toto tunc

Folio ciiij

nō obligat ad restitutōem totius. qz nō fuit cā totius dāni. si aut pſentit in toto sic q̄ induxit alios ad furtum tūc obligat ad causam. qz cōsentiens et faciēs pari pena puniunt. Et etiā si fuit causa totius dāni p̄ inductiones alioꝝ ad furtū. tūc etiā totū tenet restituere. ¶ Pro quo dubitat. Si vnus ex his satisfaceret leſo an tūc etiā alij obligarent ad restitutionem. Rūdet q̄ non. quia ex quo satisfactum est leſo de ablatiſ et ſubtractiſ. ergo tales non tenentur ad restitutionem

¶ Quarto notandū. Iſtud dcm̄ de rebz inuētis vel ſubtractis. vez est si talis res ſit alicuius hoīs fidelis. nā si res ſubtracta eſt alicuius ſaraceni vel heretici tunc melius est q̄ distribuī pauperibz q̄ q̄ restituere ſaraceno vel heretico. Ratio illius patuit in ſententia p̄cedenti.

¶ Quinto notandū p̄ modū dubitatōis. vtrū ſubtractio cuiuſlibz rei ſit furtū. Et videt q̄ nō. qz si aliq̄s in extrema neceſſitate recipet panē ad comedendū ne moreret tūc illud ablatū nō d̄z furtū. qz oīa pp̄ria in neceſſitate ſūt cōia. Et si tūc haberet neceſſitatē. ſic pp̄ria alteri⁹ eēt ſibi cōia. Et ſic videt q̄ illud ablatū nō ſit furtū. ¶ Rūdet q̄ ſubtractio alicuius rei ſit dupl̄. vno mō cogēte neceſſitate. alio⁹ nō. ſed ex neq̄cioſa volūtate. si primo mō aliq̄s ſumeret panes q̄ eēt ad eo paup̄ q̄ nihil haberet p̄ quo ſibi emerret nec ei cā dei eo petēte am̄niſtraret. tūc talis non diceret fur nec tenet ad restitutōem. z p̄ p̄ns nō etiā faceret furtū cū tpe neceſſitatis oīa pp̄ria alterius ſt̄ cōia. vt d̄t Hieronym⁹. Si nō pauisti me tpe neceſſitatis. occidisti me. z si eſt aliq̄s q̄ recipet panē in tali neceſſitate. z si tūc p̄prehendet et iudex iudicaret illū hoīem ad mortē ip̄e iudex eſſet verus homicida

¶ Sexto notandū. si vnus pluribz pl̄es res abſtulisset et ip̄e vellet ſatisfacere tūc dubitat an ip̄e d̄z vni totū dare an cuiſbet ptē ſuā. ¶ Rūdet q̄ aliter est de foro ecclie z aliter de foro p̄ſcie. qz in foro ecclie. tūc iſti q̄ plus petit. plus obligat ad restitutōem. Sed in foro cōſcie tūc iſti plus tenentur restituere qui plus depauperatus est per eū. nam in cōfeſſione ei cōſulendū est vt plus leſo egēti ſubueniat q̄ alijs habitibz. Sed in foro cōſcie tunc ille qui per cōſciam vellet defendere q̄ ſibi eſſent plura ablata ſm̄ hoc ei reſtituat. vel q̄ reſtituat totū vni qui vlt̄erius reſtituat

¶ Ultimo notandū. dubitat circa illud caplm̄. vtrū vſura furtū vel rapina ſit licita. Et arguit q̄ ſic. p̄mo de vſura. qz in euāgelio d̄t dñs de iſto ſuo q̄ dixit. Dñe q̄ncq̄ taleta tradidisti mihi ecce alia q̄ncq̄ ſuplucrat⁹ ſuis cui dixit dñs. Euge ſue bone et fidelis. In hoc em̄ dñs videt approbare vſurā. Sed in oppositū illius habet in pſalmo vbi d̄z. Beatus est q̄ nō dedit pecuniā ad vſurā. Sed de furto z de rapina habet in exodo. vbi dñs p̄cepit filijs iſrahel vt ſpoliarēt egiptiacos. q̄ videt q̄ furtū ſeu res ſpoliata ſit licita. ¶ Sz in oppositū dicūt oēs iuriſte extra de raptoribz. libro quinto Rūdet q̄ dupl̄ p̄t capi vſura Vno⁹ pp̄rie videt in bonis t̄palibz. z ſic cap̄ p̄ ḡnalit̄. Alio⁹ p̄t capi in int̄cionalibz. ſicut in hitibz ſciētificis z v̄tuoliſ p̄mo⁹ tūc vſura ſiue rapina illicita est. vt pſalmiſta inuit in loco p̄allegato Sz ſcdo⁹ licita est. qz q̄ſcunq̄ v̄tutes p̄t aliq̄s acq̄rere ſp̄ est licitū. Sz tūc ad rōem d̄z q̄ illud dcm̄ euāgelij nō est vez de bonis t̄palibz. ſz bñ de int̄cionalibz z bonis ſp̄ialibz. z ſic per q̄ncq̄ taleta poſſumus intelligere quā ſenſus per q̄s ille p̄ius multas ſcias z v̄tutes acquiſiuit

Summula Raymundi

S ^{sp^e alicuius terre .i. litigiū} ^{sp^e alterius terre}
Princeps inerat bellum cum principe. tu qui

L ^{sp^e ad bellū} ^{sp^e belli} ^{pncipis iusta}
ogeriis ire vide. ne causa sit eius iniqua

Q ^{.i. aliquē pncipē} ^{ppter iustā cām}
uem sequens iustum si sit circumspecte bellum

R ^{sp^e iste sex p ditiones in lra enumerate}
es et persona modus ac intentio causa

A ^{.i. autoritas superioris} ^{litigiū}
utor. te faciunt iustum cognoscere bellum

C ^{.i. paganis} ^{.i. licitū ē bellare}
um saracenis ac hereticis licet et pro

E ^{sp^e christianitate} ^{.i. p lucratoe rei pdite}
cclesia. patria. vel re propria repetenda

S ^{ueniēter ab innocētibz}
ic spoliis licite sed ab innocuis nihil aufer

¶ Istud est capitulum aliud in quo postquam autor determinauit de furto et rapina hic prout determinat de bello iusto et iniusto. Et potest diuidi in tot partes quod ponit documenta. primo dicit si aliquis princeps alicuius terre vadit ad bellum cum alio principe alterius terre tunc si cum eo cogere ire aliquis. talis bene debet respicere quod iusta sit causa belli. et debet considerare per quam fit bellum. personas. et modum cum intentione bellantium. nam licitum est bellare cum saracenis vel hereticis. et etiam bene licet aliquem pugnantem pro ecclesia vel patria vel pro re amissa repetenda. sed non licet spoliare innocentes

¶ Notandum primo. aliquis volens ire ad bellum debet diligenter aduertere utrum iusta sit causa belli. Ratio est. quod si causa belli iusta est tunc potest licite iuuare dominum suum. imo quilibet strenuus miles quilibet bonus decurio. et prout omnes populi subditi principis in tali iusto bello quod fit pro ecclesia vel pro patria cum domino suo dominum mori. Si autem causa belli esset iniusta tunc nullus tenetur eum iuuare. quod si facit contra peccat. ergo potius debet eum impedire et prout eum informare ut ab iniusto bello desistat ne deuoret sanguinem et sudorem miserorum absque licita causa

¶ Secundo notandum. quod quedam conditiones sunt aduertende ab ipso qui offert bellum. Primo debet respicere utrum bellum sit iustum et causa belli. quod si causa belli esset iniusta non esset licitum bellare. Secundo debet respicere personam bellantis. scilicet utrum sit talis cui bellare licitum est. quod bellare non est omnibus licitum. sed solum regibus principibus et dominis terrarum. Tercio debet aduertere quales sint aduersarii. quod non est contra quemque licitum bellare. vnde contra romani imperij impatorem non est bellandum dummodo iuste defendat ecclesiam. sicut nec contra monasteria nec contra viduas vel virgines Quarto talis debet aduertere modum belli. scilicet quod non sit nequiosus vel vilis Quinto debet aduertere intentionem bellantis. scilicet quod ipse iustum finem intendat. Sexto debet aduertere rem pro qua fit bellum

¶ Tercio nota contra saracenos et hereticos licitum est bellare. Ratio est. quod tales saraceni heretici et alij infideles tales inimicant deo et fidei catholice. ideo bene debilitari in quantum potest ut eo minus possent nocere christianis. et etiam ut ipsi ab errore eorum possint reuocari. quod in his principes barones et milites tenent

Folio iij.

cur iurare ecclesiarum et eam defendere. et omnes tales sub statuto romane ecclesie tenentur mori pro fide catholica. et tenent omnes aduersarios catholice fidei prostertere et debilitare ut fides vigeat et floreat et non dictis saracenorum et hereticorum. sed ut obnubiletur fides eorum quod propter ipsi cum suis subditis si fideles manserint usque in finem coronam glorie possidebunt.

¶ Quarto notandum. ut hec predictiones melius intelligantur. Tunc est sciendum quod ad iustum bellum primo requiritur res pro qua pugnetur. scilicet quod bellum fiat pro defensione romane ecclesie patrie vel rei publice. unde quando aliquid illarum rerum est causa belli tunc bellum est iustum. Secundo requiritur ut predictum est persona. quod persona talis debet esse secularis non religiosa quod religiosi non tenentur bellare. sed solis secularibus est permittum. Tercio requiritur modus et mensura. quod ipse bellus debet finire querere et non ulterius procedere quod est contra illos qui sunt ita crudeles et seueri quod nullo modo cessant a bello nisi prius totum destruant. Quarto requiritur intentio scilicet ut bellum non fiat propter auariciam vel inuidiam sed quod fiat bona intentione. Quinto requiritur causa. quod forte iste sibi res abstulit. ut si e converso illas lucraretur licite bellare. Sexto requiritur autoritas. scilicet quod tale bellum fiat ab autoritate superioris. modo quando illa sex concurrunt ad bellum tunc debet iustum. Si autem aliquod illorum defuerit bellum debet iniustum.

¶ Quinto notandum. utrum etiam clericis conveniat bellare. Rursus quod non ut habetur. xxij. questione extra de bello. duplici de causa. Primo ne per tumultus bellorum impediatur in contemplatione divinorum. scilicet in laude dei et in orationibus. Secundo ideo. quod clericis non oportet occidere sed magis eis oportet ut sint participium sanguinis effundere pro christo et pro primo suo. et non debent deferre arma nisi ex iusta causa ut si trahantur per loca periculosa tunc possunt deferre arma ad terrorem hostium sed non debent percutere. ut habetur. xxij. questione prima nisi vis vi repellere eos decet. Item si quando presbiter interfuerit bello iusto vel alius clericus et non interfecit vel mutilavit aliquem nec causam mortis prestat tunc ille sacerdos non est degradandus vel ab officio suspendendus. si ille clericus potest promoueri ad sacros ordines saltem si idoneus fuerit. Si autem istud bellum est iniustum et ibi homines fuerint occisi licet ipse non egit. sed tamen ei imputabitur tunc non potest promoueri ad sacros ordines. ut habetur. tertia questione prima. cap. ultio. Item per Guilhelmum. si in bello datus aliquid clerico de rapina. et his quibus licuit hoc potest tenere si bellum est iustum. Si autem per se reciperet aliquid tunc hoc totaliter tenet restituere.

¶ Ultimo dubitatur. utrum subditi possint mouere bellum. Rursus de similes habet aliquid contra comitem tunc primo querenda est autoritas regis vel superioris. Et si tunc illa causa discutitur non potest bellum committiur.

innocentes

Quod bellatores cur innocuos spoliatis

scilicet eos spoliando magis

Atteritis miseros. et eis plus hoste nocetis

id est. friuole pergitis

Errores vestros temere defenditis. et sic

id est. loquimini scilicet illud

nutriamur

Dicitis. accipere quo nos pascamur oportet

scilicet ipsis

nutrimentum

scilicet vestrum nutrimentum

Si vobis et equis alimentum queritis. ultra

Sūmula Raymūdi

^{sp^e in eoz domibz} ^{.i. licentiā}
Tollere quicquid habent homines, quis prestitit ausum
^{.i. cū nris monitōibz spoliū raptoribz}
Hostris consilijs ipsum vobis inibetur
^{.i. pmittim⁹ vob spoliū sp^e bellatores necāria cā}
Saltem consulimus dum vos trahit ardua causa
^{.i. in rapiēdo incōtenti}
Accipiendo graues, ne scitis et immoderati
^{.i. cliētibz z stipēdiarijs phibetis}
Heu seruis vestris spolum cur non inibetis
^{sp^e magis admittit⁹ fuoz exoluetis}
Sed consentitis horum scelus ergo luetis
^{.i. oē illud sp^e cōtra deū}
Totum restituas quod et illicito rapuisti
^{.i. in ambiguitate belli}
Bello, vel dubio, cum non discernere possis
^{sp^e illius belli sp^e illā dubiā sp^e eterna}
Que sit causa mali, causam defendere mors est
^{.i. in extremo iudicio iudicāte}
Nec indefensa christo veniente manebit
^{.i. psumptibz sp^e in bellū sp^e psumptibz}
Expensis proprijs vadatis non alienis
^{sp^e dñoz .i. vñe}
Cum dominis vestris, de quorum munere, vestra
^{possessiōes pcedūt sp^e bellatores .i. possidētes}
Predia dependent, sed qui coguntur habentes
^{sp^e p spoliū pccere debēt}
Nisi nisi quod rapiant, parcant tamen in rapiendo
^{sp^e innocuis hoibus}
In quantum possunt, ipsis: ipsosq; relinquo
^{trāsitis .i. vos egeni}
Curritis ad bellum miseri quos nulla potestas
^{.i. postulat angit sp^e vosipos}
Euocat aut cogit, non excusare potestis
^{pmititit⁹ sp^e facto .i. durapma}
Quod facitis, pro quo grauis indulgentia vobis
^{mulier .i. pdonis ancille}
Femina raptoris pueri serui famuleq;
^{sp^e rapta .i. absq; voluntate}
Hec non restituent, si consensu sine raptis

Folia cii

sp^e ex illis rebus

Sunt vsi. doleant magis. a raptoze recedant

sp^e aliq^m mō sicut

Qui possunt. veluti persone non sibi iuncte

sp^e tales p^one sp^e famulātes

Ut sunt ancille serui nutriti alieni

sp^e donū alienis sp^e hoc

Si speciale datum sit eis volo restituant hoc

¶ Hec est ps vltima istius capli. in q̄ autor increpat istos q̄ spoliāt innocentes hoīes z miseros dicēs primo sic. **O** vos bellatores quare spoliatis hoīes innocētes z miseros. z magis infertis dāna his q̄ hostes. quasi di. valde male facitis in hoc. **E**t ḡ male defenditis z temerarie vestrū errozē cum dicitis. optet nos accipe victū nobis et equis nostris. si ḡ solū queris tis alimentū. q̄s tunc p̄stitit vobis ausum tollere ab homibus quicqd̄ ha bēt vltra alimentū. q̄si diceret nullus. ḡ districte phibemus ne talia facia tis. sed tñ cū vos habetis cām arduā tūc debetis moderare spoliū et nō eē nimis graues. **T**ūc subdit dicēs. quare vos nō inhibetis vestris seruis ne spolia faciant. q̄ si vos cōsentitis eis tūc eritis rei in isto facto z tenemini illis restituere qd̄ illicite rapuistis. z etiā in bello vbi nō scitis vos habere iustam cām. q̄ malū cām defendere est mors aīe. **T**unc subdit. q̄cunq̄ vult ire ad bellū ille dz ire sub p̄p̄is expēsis. z nō sub expēsis alteri⁹. s; tñ si aliq̄s cogere^t p̄ dñm suū a quo ip̄e habet bona sua vt cū eo vadat ad bel lum q̄ nō hz vt ei de p̄p̄is expensis in itinere possit p̄uidere. tal̄ potest rap̄ pere moderate vt vitam cōseruet et nō crudeliter. **S**ubdit. Aliq̄ sunt q̄ currūt ad bellū nō vocati nec coacti p̄ aliquē modū. isti si spoliant aliques nō possunt se excusare. sed oportet eos agere p̄m̄m de isto facto. **I**tes sub/ dit aliud documentū q̄ vxor raptoris filij serui z ancille nō tenent reddē re rapinā si vsi sunt. z hoc si cōsensum nō habuerunt. sed tamen alie perso ne extranee z alieni famuli si aliquid de his spolijs quādoq̄ eis daturz fue rit iste tenentur hoc totaliter restituere

¶ **N**otandū p̄mo. isti q̄ hñt bona aliqua sub aliq̄ p̄ncipe tenent ip̄m seq̄ ad bellū qñ vocant̄ sub expēsis p̄p̄is. q̄ p̄pter hoc p̄cella sunt eis ab ip̄o p̄ncipe castra et ville. z sic de alijs vel alia bona. **E**t si ip̄i aliqd̄ rapiāt a pau peribus tenent̄ restituere z satisfacere lesis. **S**ed tñ si aliq̄s esset paup̄ ille posset rapere. nō tñ plus q̄ ei esset necessariū ad victū z equis suis

¶ **S**ecdo notandū. Si aliq̄s nō esset p̄ncipi obligatus. q̄ forte nulla bo na ab eo possideret iste si iniret bellū cum tali dño et reciperet aliqua bo na quecunq̄ modica vel magna tenent̄ reddere lesis. et ḡ psuadet cuilibet q̄ si nō p̄ncipaliter cogat̄ inire bellū q̄ maneat in partib; suis z nō annihī/ letur paupes. quia p̄opter hoc eternam damnationem posset incurrere si non redderet integre illa que abstulisset

¶ **T**ercio notandū circa q̄ntum documentū. vtrū vxor raptoris filij et ancille tenent̄ reddere rapinā qua vsi sunt. ¶ **R**ūdet q̄ nō. z hoc est verū de seruis q̄ sunt fuis p̄ditionis. sicut est empticius. z etiā illud est verū si isti serui nō p̄buerūt cōsilū vel cōsensum vt spoliū fieret. quia vt sic tunc

Summula Raymundi

ipsi tenerent reddere oia bona spoliata ita bñ sicut raptor. q̄a ip̄i punien di sunt eadē pena. qua raptor puni. q̄z reus z consentēs eadē pena puniuntur

¶ Quarto notandū. q̄ si quis q̄ fuit raptor. p̄ victu vel pecunia statim cū percipit dñm esse furē vel raptorē d̄z ab eo recedere z seruitiū resignare.

Rō est. q̄ si maneret cū eo postq̄ percipet eū esse furē. tūc ip̄e videret ei cōsentire in furto vel rapina. z sic obligaret ad restitutōem sicut raptor

¶ Quinto no. Sicut etiā sup̄ius patuit tūc vxor raptoris vel fur̄s post q̄ eū percipit eē raptorē vel furē. ip̄a p̄t ab eo recedere q̄tū ad habitatiōez nō tñ p̄t sibi denegare copulā carnalē si ip̄se secrete eā exigeret. nā in manifesto exigere copulā a muliere esset piculosum fur̄i z mulieri. nā fur posset captuari z snia capitali iudicari. z si se tūc p̄miserat mulieri tūc mulier diceret rea in furto. z sic etiā posset iudicari ad mortē. ne q̄ hoc piculū eueniat. tūc fur segregatus d̄z esse a muliere z cū ea in manifesto nō cōuersari nec copulā carnalē exigere debet. licet bene p̄t facere occulte

¶ Sexto notandū. q̄ psone sunt p̄iuncte raptorib; dupl̄r. q̄dam sepabiliter. q̄dam inseparabiliter. Inseparabiliter vt vxor z filij ante annos puter tatis. q̄z tunc debēt obedire parētib; Sepabiliter vt ancille famuli q̄ sunt libere. Et qñ percipiunt dñm esse furem tunc immediate ab eo debent recedere ne videantur ei consentire

¶ Septimo notandū de vxore raptoris q̄bus debeat vti bonis **¶** Rñ d̄z p̄ distinctōem. vel ipsi habēt aliq̄ bona p̄ rapinā acq̄sita. vel bona iuste acq̄sita z ex hereditate. Si p̄mū tūc mulier p̄t vti rapinis. Si aut̄ habent aliq̄ bona p̄ rapinā nō acq̄sita hoc est dupl̄r. vel illa sunt sepata vel mixta cū rapina. si sunt sepata. tunc mulier d̄z vti istis bonis. Si aut̄ mixta sunt tunc ip̄a iterū nō tenet vti eis. sed implorare d̄z cōsiliū z auxiliū amicor̄. z debet viuere de p̄p̄is suis laboribus et dotibus

¶ Octauo notandū. ponat̄ in casu q̄ nihil hñt amplius nisi qd̄ p̄ rapinā acq̄sitiū est. z q̄ mulier nō p̄t laborare nec hñt aliq̄ bona p̄ senec̄ dotata. de q̄b; tūc mulier viuere d̄z **¶** Rñ d̄z q̄ ista d̄z facere fm̄ cōsiliū sui p̄fessoris. vel d̄z q̄ in necitate p̄t viuere de illis reb; p̄ rapinā acq̄sitis. q̄z nō p̄t viuere in labore p̄prio. nec ipsi hñt aliq̄ bona sepata. q̄ q̄tenscūq̄ vti bonis p̄ rapinā acq̄sitis cū dolore cordis d̄z vti istis z cū vera p̄ritōe sic cogitādo. q̄ si aliter vitā posset cōseruare nullatenus vellet istis vti

¶ Nono notandū. quicqd̄ raptor in bello illicito recipit est p̄tra iusticiā. s; q̄z iustū est vnicuiq̄z reddere qd̄ suū est. q̄ q̄cquid recipit in bello illicito est restituendū. z nō solū dñs belli tenet restituere. s; etiā oēs subditi q̄ sequunt̄ dñm. Et licet ex timore sequunt̄. tñ plus tenent̄ deū timere q̄z hominē. Et hoc est ver̄ qñ sciūt eē illicitū. si aut̄ dubitat̄ an bellū sit iustū an iniustū subditi nō tenent̄ restituere. s; stipendiarij nō excusant̄ sicut subditi q̄z nō tenent̄ obedire sicut subditi. Etia in dubio nō dñt se p̄mittere discrimini. vt iuuēt aliquē in p̄iudiciū alterius. q̄ d̄t l̄ra defendere eam dubio sam est mors aie. q̄z tales q̄uiter peccāt. Itē vult l̄ra q̄ trāscentes ad bellū hñtes possessiōes suas a p̄ncipe saltē sufficiētes tenent̄ p̄p̄is suis expēs̄ sis bellare. q̄z nō tenent̄ dare census de bonis suis sicut rustici

¶ Ultimo nota. diceret̄ maḡ videt̄ sib; ip̄i p̄tradidere. q̄z dixit sup̄ q̄ femina raptoris nō deberet p̄morari raptorē vel furē. hic aut̄ d̄t q̄ d̄z vti rap

Folia cuius

pinis. Ibi dicitur aliquid quod prius loquebatur de occulto furto. sed hic loquitur de manifesto spolio. sed melius secundum predicta dicitur quod hoc loquitur tempore necessitatis. sed quoniam vxor familia et pueri alii non possunt nutrirī. sed prius loquebatur de tempore possibilitatis quoniam mulier potest recedere a raptoze et alii potest se nutrire. tunc quis modo non dicitur ei commorari

S vendis vel emis sacrum symon incipis esse
.i. rē sacrā .i. symoniacus
.i. consensum s^c symoniā fieri

Consilium si tu das vel permittis es idem
s^c supior .i. symoniā .i. impedire

Si prelatus es. et poteris scelus hoc reuocare
.i. symoniaci prelatū .i. iudicet

Ne reuocas. pena symonis te puniat equa
sp^c tuus .i. german^o dona

Si pater aut mater vel amicus munera dant te
.i. te nesciente p^ognoscis

Non procurante. dum noueris hec data pro te
.i. de cetero .i. bñficio

Amplius ecclesie tali desiste preesse

Capitulum quartum in quo vult determinare de symonia. Et continuat ad precedentia sic. postquam autor determinauit de furto rapina et bello. hoc determinat de symonia. Et potest in tot pres diuidi quod sunt casus positi de symonia. pres infra dicent. dicitur primo sic. Si tu emis vel vendis res sacras eris symoniacus. et si tu es prelatus et admittis quod tui subditi hoc faciunt et potes reuocare et non facis etiam eris symoniacus vel puniendus tanquam symoniacus. etiam si pater tuus vel mater vel alius alter dat pecuniam vel munus et pro illud munus tibi procurat aliquam ecclesiam te ignorante. tunc postquam tu preceperis tunc immediate debes illam ecclesiam relinquere et amplius ei non preesse et omnia precepta debes reddere. quod si non feceris symoniacus eris. et pro tali facto cum tali ecclesie frivole vis preesse eternaliter dannaberis. Et hoc est de intentione omnium iuristarum

Primo nota. Symonia sic describitur. Est studiosa cupiditas vel voluntas emendi vel vendendi aliquid spirituale vel quod annexum est spirituali. Dicitur primo studiosa cupiditas. quia si alicui preferat beneficium non studiosa cupiditate ipse non est symoniacus. verbi gratia. Si parentes alicuius dederunt pecuniam pro beneficio ipso ignorante. ipse non censetur symoniacus. sed talis statim postquam scit et precipit dicitur resignare ecclesiam et de preceptis satisfacere. Dicitur secundo voluntas. quia sola voluntas facit symoniacum. verbi gratia. Tu habes voluntatem emendi beneficium et licet non emis. tunc etiam symoniacus es coram deo. quia sicut homo pro sola voluntate reddit usurarius. sic pro sola voluntate homo etiam reddit symoniacus. Dicitur tercio emendi vel vendendi. pro hoc excludit omnem contractum aliunde non satisfactum. sed aliquid contracto interueniente. Dicitur quarto spirituale. nam si venditur domus vel ager ab aliquo talis ab eo non censetur symoniacus. Dicitur ultimo. vel annexum spirituali. sicut est ius patronatus. quia hoc non est spirituale sed annexum spirituali. Non est ius patronatus non solum datur clericis sed etiam laicis. ergo est quoddam annexum spirituali

Summula Raymundi

¶ Secundo notandū. Ista dicitur (Dans consilium est symoniacus.) Rō est ista. q̄a reus et cōsentiens pari pena puniēdi sunt. q̄ dans symoniacō cōsiliū cense tur esse idē cum eo. vt Raymūndus manifeste tangit in textu

¶ Tercio notandū. Symonia fit fm iura decretalia q̄n munus dat p respūali **¶** Pro q̄ notandū q̄ munus est triplex. Nā quoddā est munus a manu. quoddā a lingua. z quoddā ab obsequio. vñ munus a manu fit p pecuniarū largitōem. S; munus lingue fit p petitiōes et p p̄camina vt si aliq̄s rex vel p̄nceps petit aliquē vt ferat tali tale bñficiū tunc ibi fit munus a lingua. Sic tūc qdā doctores iur̄ dicūt q̄ isti dicunt̄ symoniaci. Rō est. qz iste p̄ces sunt sicut vnū mandatū. Sed si aliq̄s simplex homo vñ miles petat p̄ncipē vel regē vel aliquē aliū dñm magnū vt tali daret bñficiū tūc nō d̄z symoniacus. sed simplr̄ dat talis illud bñficiū p̄pter p̄ces vel p̄camina. Sed munus ab obsequio fit vt si aliq̄s alteri seruiret. z pro illo seruitio daret ei fuitiū spūale. p̄pter hoc nō esset symoniacus. ex q̄ tunc elicit̄ q̄ p̄mo mō munus facit symoniacū. scz munus a manu

¶ Quarto notandū. q̄ munera p̄nt dari licite q̄nq; modis. primo mō gratis **¶** Pro q̄ est sciendū ad hoc q̄ munera gratis den̄t p̄siderat̄ q̄ttuor modis Primo cōsiderat̄ qualitas dātis z q̄litas accipiētis. z hoc p̄ scdo verbi gr̄a. vt si paup̄ dat diuiti aliq̄d munus tunc habet̄ suspitio de eo. qz diues d̄z dare pauperi. Tercio p̄siderat̄ quātitas muneris dati vtrum sit magnū vel parū munus. Quarto p̄siderat̄ q̄litas t̄pis. vtrum tūc dat q̄n bñficiū vacat vel an dat anq̄s bñficiū vacat. z quouis mō contingat. tūc semp̄ est suspitio. **¶** Secdo mō munus a manu licite dari p̄t alicui p̄ officio cōplendo ad q̄d talis non est obligatus. verbi gr̄a. si aliq̄s transiens ad curiā romanā dat vni q̄tuor grossos vel solidos vt cōpleat bñficiū suuz curiā intrando z tētando bñficiū ad quod ip̄e obligat̄. et sic tūc vicari⁹ suus nō iudicat̄ p̄pter hoc symoniacus **¶** Tercio mō munera possunt dari licite p̄ operib; licitis z debitis. verbi gr̄a. ep̄s vel archidiaconus consecrans eccliam ille p̄t recipere munus moderatum. p̄pter hoc tñ nō censet̄ symoniacus **¶** Quarto munera p̄nt dari ad redimendū exactiōes. vbi gr̄a. vt si aliq̄s est tenēs res ecclie p̄ longū t̄ps. mō aliq̄s sacerdos nō p̄t ab ip̄o alienare tales res ecclie. nec p̄ iudiciū nec aliq̄d aliud nisi p̄pter munera vel pecunias. mō si sacerdos dat munera tali p̄ ista re spūali. p̄pter hoc nō censet̄ symoniacus **¶** Quinto munera dan̄t licite p̄ eleymosinarū largitiōnem. hoc est p̄ vita eterna cōsequenda. Et ista d̄z aliq̄d spūale. qz nihil est spūalius vita eterna. Et p̄pter hoc talis non redd̄t̄ symoniacus. Et sic p̄t; qualiter munera possunt dari quinq; modis

¶ Quinto notandū. dcm̄ est p̄us q̄ mun⁹ ab obsequio fit absq; symonia **¶** Pro q̄ tñ est sciendū. q̄ obsequiū est duplex. nā quoddā est obsequiū corporale. quoddā spūale. Corpale ē duplex. nā quoddā est obsequiū corporale honestū. quoddā inhonestū. Honestū est vt si aliq̄s fuit ep̄o p̄ bo; no ep̄i z totius diocesis. z post hoc transeat ad curiam romanam seu obtineat bñficiū p̄ talem ep̄m. p̄pter hoc talis non censet̄ symoniacus. Sed obsequiū inhonestū est quod est cōtra deū. z p̄pter tale obsequiū aliquis redd̄t̄ symoniacus. Sed in obsequiis spūalibus null⁹ d̄z fuisse pro bñficiis nisi alicui bñficio esset annexum officiū. sic q̄ illud officiū tenetur

Folio ciii

pagere a beneficio. vt aliquē legere de beata virgine vel de aliquo sancto
ppter hoc talis nō redditur symoniacus.

¶ Ultimo notandū. q̄ bñficiū est duplex. nā q̄dā est curatū. z q̄dā
dam nō curatū. mō q̄cunq̄ petit p bñficio curato p se vel p alio. ille red
ditur symoniacus. Si aut̄ illud bñficiū nō est curatū tunc licite p̄t petere
re p se vel pro alio. sic q̄ nō incurrit symoniā

Contra patronū tibi si dedit ecclesiam quis

.i. resignes

.i. phibitū inuenio.

Non maneat in ea. tua nolo sit hec violenter

monachis .i. aliquā.

Est symonia grauis summā si fratribus vllam

summā pecunie

Das spe prebende. vel si promittis eandem

.i. psequutus es p symoniā

Totum restitue symonis quod adeptus es arte

¶ Hic autor ponit aliū casū de symonia dicens. si aliq̄s pmoueret ad ali
quā ecclesiā vel aliq̄d bñficiū iuito patrono. i. nō collatore illi? ecclie vel
bñficiū ille nō d̄z manere in illa ecclia violēter. Subdit. grauis ē symonia
si q̄s aliq̄b̄ hoib̄ det summā pecunie vel aliq̄d munus sub spe acq̄rendi
p̄bendā. z vnusquisq̄ teneat restituere q̄ symoniace adeptus est.

¶ Pro q̄ notādū. circa l̄ram q̄ null? d̄z retinere aliquā ecclesiā vllā
q̄d bñficiū p̄ volūtate patroni. i. veri collatoris. Cui? cā ē. qz als p̄mitte
ret rapinam. quod sic patz. qz ip̄e iuito dño tractat rem alienam. z ideo
talis grauit̄ est puniendus

¶ Sc̄do notandū. q̄ q̄ dat aliq̄d munus aliq̄b̄ sup̄iorib̄ vt ip̄i recipē
ant eū in cōfr̄m z sibi assignent certam p̄bendam talis est symoniacus.
et si p̄benda sibi est assignata d̄z eā resignare z de p̄ceptis satisfacere. als
eternam damnatōnem incurret

¶ Tercio notandū. ex q̄ hic d̄z de patrono. Patron? sic definit̄. ē ille q̄
h̄z potestate p̄sentandi clericū ad aliq̄d bñficiū. qz d̄t regula iuris. patro
ni interest p̄ntare. episcopi aut̄ recipere.

¶ Quarto notandum. q̄ ex trib̄ aliq̄s potest fieri patronus. Primo.
qz p̄t p̄ferre certū bñficiū. Sc̄do q̄ fundauit ecclesiā. Tercio. qz ip̄e p̄mi
sit p̄ferre ecclesiā. **¶** Pro q̄ nota q̄ ad patronū duo req̄runt. scz aliquid
honoris z aliq̄d oneris. Primo req̄rit̄ aliq̄d honoris. qz sibi debet̄ vtilis
tas. nā si fuerit depaupat?. tūc iste bñficiat? ab eo. teneat eū recipere z sibi p̄
uidere de necessarijs. Sc̄do debet̄ sibi aliq̄d oneris. qz talis patron? d̄z
p̄esse ip̄i bñficio z istud defendere ab inimicis

¶ Quinto notādū p̄ modū dubij. vtz ius patronatus possit alienari
Rūdet̄ q̄ ius patronat? alienat̄ plurib̄ modis. Primo p̄ hereditariam
successionē. vt si pat̄ moriat̄ z habuit aliq̄d ius patronat? istd̄ p̄ heredita
riā successionē trāssert̄ ad filiū. Sc̄do alienat̄ p̄ venditōem tali mō. quia
si tota ciuitas vllā villa vedaat̄. tūc ius patronat? trāssert̄ cū ciuitate vllā villa
vendita. qz specialiter et p̄ se vendi nō debet. eo q̄ est annexum spiritali.

Summula Raymundi

Tercio mō transferē p cōmutatōem. qz aliq̄s p̄t hoc iūspatronat⁹ dare p alio. z hoc licētia sui ep̄i seu superioris. Quarto trāfferē ex datōe. vt si laicus laico daret iūspatronatus. sed secus esset si daret religioso.

¶ Sexto notādū. dubitaret aliq̄s vtz pater possit p̄ntare filiū ad aliq̄ qd̄ bñficiū. Rñdēt q̄ sic. qz nō inuenit̄ p̄trariū in iure canonico. Dicunt tñ qd̄a doctores iuris q̄ tutius z cautius est dimittere. nā p̄ hec bñficia possunt priuari iurib⁹ hereditarijs

¶ Septimo notādū. vtz aliq̄s possit seip̄m p̄sentare ad aliq̄d bñficiū. Rñdēt q̄ nō. qz dicunt cōiter oēs iuriste q̄ p̄sentans z p̄sentat⁹ des̄ bent eē psone diuerse. sed hic nō sunt psone diuerse. ergo zc.

¶ Octauo notādū. L̄ra d̄t null⁹ sine volūtate patroni d̄z accipe bñficiū. ¶ Cōtra h̄ arguit̄ q̄ sic. ipetrātes p̄ volūtate patronoz accipiunt bñficia. q̄ videt̄ q̄ l̄ra sit falsa. Rñdēt q̄ h̄ opat̄ autoritas superioris. nā p̄sente autoritate maioris cessat autoritas minoris. z qz dñs papa de suo iure oīa bñficia p̄ferre h̄z. tā laicoz q̄ clericoz. q̄ zc. ¶ S̄z dīceres cum dñs papa habeat autoritatē p̄ferēdi bñficia. q̄re n̄ p̄fert tūc officia laicoz vt regū p̄ncipū zc. Rñdēt q̄ dñs ap̄licus iō nō vult p̄ferre bñficia laicoz rum. vt ip̄i laici sint maḡ attēti ad defendendū eccliam. i. ad āplīandas res ecclie. qd̄ vt sic maḡ faciūt q̄ si iūspatronatus nō haberent.

¶ Ultimo notādū. Donat̄ q̄ duo sint collatores vni⁹ ecclesie. z q̄libet illoz p̄ntaret vnū. tūc dubiū ē q̄s illoz d̄z recipi. Rñdēt sub distīctiōne. vel ip̄i p̄sentantes sunt clerici vel laici. si sint laici tūc ep̄s d̄z respicere merita psonez z q̄ illaz h̄z mai⁹ ius z meli⁹ meritū illā d̄z recipere p̄sentatā. Si aut̄ psone p̄sentate sunt eql̄is meriti. tūc ep̄s p̄t recipere vnā q̄ sibi placet. Si aut̄ patroni sunt clerici tūc ille q̄ p̄us erat p̄sentat⁹ erit recipiendus. Vñ sciendū qn̄ laic⁹ h̄z bñficia p̄ferre tūc ille h̄z eligere vnā psonā infra q̄ttuor menses z eā p̄sentare ep̄o. et si talis reijcere tūc statim patronus d̄z aliū p̄sentare quousq̄ inueniat vnū valentē. qz null⁹ d̄z p̄sentari ad aliq̄d bñficiū nisi sit idoneus z p̄cipue hoc p̄cauendū est in bñficijs pastoratus

.i. bñficiū .i. bñficio tale p̄ctm
Prebendam si das pro prebenda. simoniam
facis .i. p̄sul

Comittis. causam nisi mutet episcopus istam
.i. tēplū .i. ep̄s .i. puā pecuniā
Dum sacrat ecclesiam p̄sul. summā moderatam
s̄c summā .i. dare .i. p̄dico

Si petit. hanc licite poteris conferre. nec obsto
.i. sumptib⁹ .i. fatigatōi

Expensis quia sic respondes atq̄ labori
s̄c ab aliq̄ aduersario .i. bñficio s̄c eccliam pecunia
Si male vexaris super ecclesia redimas hanc
.i. tuas vexatōes

Ad redimenda tua peccata potes dare quid vis

Folio cix

s^c secularis .i. claustrales .i. religiosi
Clericus. aut fratres. laici monachi moniales
.i. absq; redēptōe .i. pmissa

Damnantur sine spe. si sponsa pecunia claustris
.i. collata dedit. introitū. s^c nec papa nec ep̄s.

Vel data concessit ingressum. nullus in istis
s^c talis sic receptus

Dispensare potest claustris maneat q̄ in isto

¶ **N**ic autoz ponit aliū casum de simonia dicēs. Si q̄s dat vnā p̄ bendā p̄ alia simoniā cōmittit. Causa hui⁹ ē ista. qz hoc solū spectat ad ep̄m. scz trāspōnere clericū de vno loco ad aliū. Subdit. si aliq̄s ep̄s p̄secrat aliq̄ quā ecclesiā z petit moderatā summā pecunie istā licite p̄ferre p̄t. qz ista pecunia nō dat̄ p̄ p̄secratōe ecclesie. s; p̄ labore et expensis. Itē q̄libet p̄t redimere suū ius si aliq̄s in eo velit eū impedire. Et subdit. clerici vel fr̄s laici vel moniales q̄ p̄ pecunia aliquē vel aliquā in claustris recipiunt non p̄nt istud receptū retinere p̄ vllam dispensatōem. qz simonia est

¶ **P**rimo notandū. qz in l̄ra q̄ moniales siue monachi nō debēt aliq̄d recipere a fratrib; suscipiendis. dubitat̄ ḡ. si aliqua pecunia de^r religioni sine pacto. vtz licite z sine simonia p̄nt recipere. ¶ **R**ūde^r q̄ si nulla pactio interuenerit tūc licite p̄nt recipere pecuniā si eis aliqua p̄bet̄. Un̄ p̄suetudo est in aliq̄b; claustris q̄ aliq̄s intrans religionē facit vnā generalē p̄ p̄inatōem fratrib; p̄ntib;. z hoc est laudabile z sine simonia. si aut̄ pactio aliqua interuenerit simonia cōmittit̄. ¶ **S**z diceret̄. si aliq̄d claustris esset ita defectuosum q̄ vix valeat satisfacere fratrib; p̄sentib;. nunq̄d tales licite p̄nt aliq̄d exigere ab aliquo intrare volente. ¶ **R**ūde^r q̄ncūq; aliq̄d claustrū oppressum ē penuria q̄ vix valet fratrib; p̄sentib; satisfacere. tūc dicunt q̄dam q̄ isti p̄nt dicere. nos recipemus te in fratre si possē⁹ habere necessaria. z ḡ tunc isti licite p̄nt recipere z repetere patrimoniu illius sine simonia. ¶ **S**z tūc p̄tra hoc est opinio alioz doctoꝝ q̄ dicunt q̄ paupertas in hoc nō p̄t eos excusare. qz paupertas est annexa regule p̄tra quam dñs apostolicus dispensare nō potest

¶ **S**ecūdo notandū. q̄ hic dubitat̄. vtz possibile est aliquē hoīem dispē^r sare cū simoniacō. ¶ **R**ūde^r q̄ aliquē hoīem dispensare de simonia vel de alio peccato intelligitur dupl̄r. vel in p̄pria virtute. vel in virtute xp̄i. in p̄pria virtute nullus homo dispensare potest. sed bene in virtute christi quia dixit dominus petro z successoribus. quodcūq; ligaueris sup̄ terrā ligatum erit et in celis zc.

¶ **T**ercio notandū q̄ si ep̄s petit imoderatā summā pecunie talis pōe ei denegari. qz talis summa pecuniaria p̄t eēt fm loci possibilitatem. Et ep̄s nō d̄z exigere aliquā pecuniā q̄ celebrat ordines. nec etiā in p̄firmatione. qz si faceret cōmitteret simoniā. z postea tenet̄ restituere. ¶ **S**z diceret̄ tūc p̄ sacra eucharistia dat̄ pecuniā. ḡ multo maḡ in celebratōe ordinis. z i p̄fessione. An̄s p̄z ex cōi ritu eccle. qz i firmatēs q̄ p̄curāt cōionē corpis xp̄i ponūt nummū sup̄ mēsam quē capit sacerdos. ¶ **R**ūde^r q̄ p̄ sacra eucharistia nō ponit̄ nummus sed solū p̄ satisfactōe laboris

Summula Raymūdi

¶ Quarto notādū. lra dē q̄ aliq̄s nō p̄t manere in clauſtro q̄ intrauit p̄ donatōem pecuniarū. Et rō ē. qz oē illd̄ qd̄ aliq̄s acq̄rit ſimoniace h̄ tene tur reſtituere. ex q̄ q̄ ille receptus eſt ſimoniace nō p̄t manere in clauſtro.

¶ Quinto notādū. q̄ aliq̄s p̄t intrare religionē dupl̄r. ſ. ex pacto ⁊ ſine pacto. ſi ex pacto intrauerit. ſ. dare aliquā pecuniā. cōmittit ſimoniā. ſi autē intrauerit ſine pacto tūc nō erit ſimoniac⁹. dato etiā q̄ daret bonā ſumā.

¶ Sexto notādū. q̄ ſimonia p̄mittit̄ dupl̄r. Pr̄o ex pte recipiet̄. vt ſi aliq̄s nō vult recipe aliquē ad religionē niſi p̄mittat ſibi pecuniā. Sc̄do cōmittit̄ ex pte recepti. vt ſi q̄s audeat p̄mittere pecuniam vt recipiat̄ in p̄frem. Etia cōmittit̄ ex pte vtriuſq̄. ſ. q̄n faciūt pactū ex vtraq̄ pte ⁊c. .i. bñficiū .i. reddit⁹

Eccleſiam paſtor tibi ſi locat. vt minuat res

p̄cernētes s̄c̄ al̄s s̄c̄ eccliam

Te contingentes. qz nō daret hanc tibi. ſi non

h̄ turpe p̄ctm̄ .i. ex illo.

Conditio turpis hec intercederet. vnde

.i. collatore tal̄ peccator

Cum paſtore tuo ſimoniacus eſſe probaris.

s̄c̄ tpalē. s̄c̄ eterne tā cleric⁹ q̄ collator.

Post mortem. mortis in ſede ſedebitis ambo

s̄c̄ ille .i. crimie.

Qui tibi ſuccedit in tali labe ſcienter

.i. eterne dānatōis s̄c̄ hō

In regno ſathane totum regnabit et iſte

.i. bñficiū .i. iuſte reſignare

Non poteſ eccleſiam tali dimittere forma

.i. p̄ferat̄

Q̄ mihi detur ea. faciens ita conditionem

s̄c̄ cleric⁹ exponat

Nullus inutiliter res expendat crucifixi

s̄c̄ reb. .i. male fruāt̄. s̄c̄ reb. xp̄i.

His nec abutatur ſed cum ratione fruatur

.i. egenis s̄c̄ illas res

Et det pauperibus et ſanctos vertat in vſus

s̄c̄ turpis s̄c̄ clerico.

Diſtrio. vel meretrix. vel turpis nil ferat a te

amittis s̄c̄ p̄ſonis ſuſpect⁹

Perdis quod das eis. chriſtum faciens inimicum

s̄c̄ de tuis donis s̄c̄ p̄ſonis ſuſpectis.

Panem ne pereant des. et nihil amplius addas

s̄c̄ tuis .i. necē h̄y

Cognat is miſeris natura quod indiget hoc da

Folio 17

Nec est vltima ps istius capli. in qua magister ponit aliud documentum de simonia dicens. si aliquis plebanus vel collator committeret vni ecclesie vel beneficio vt minueret res illius ecclesie. vel hoc fieret cum causa inuidie vel causa alterius. tunc pastor cum beneficiato esset simoniacus. et eterna morte pro illo incidere. Subdit aliud documentum dicens. quod nullus potest alteri resignare beneficium vt ipse subleuet et usurpet fructus illius beneficii resignati. Ratio est. quia incurreret simoniam. Subdit aliud documentum dicens. quod quilibet beneficiatus cum bona ratione debet consumere fructus preterite. et non debet abuti. sed si quicquid superfluitatis habuerit. hoc debet conuertere ad usum pietatis dando pauperibus et miseris personis. vt supra patuit de vita et honestate clericorum. Subdit aliud documentum dicens. quod ipsi beneficiati non debent dare patrimonium christi histrionibus seu spectantibus mulieribus vel inhonestis hominibus. Ratio est. quia omnia illa perduntur. ex eo quod tales non sunt heredes christi. ideo patrimonium christi non debent subleuare. Deinde magister subdit vnam cautelam seruandam. quia aliquis ex precedentibus dubitaret. vt nihil esset eis dandum. Ibi respondet magister quod quando talis cognosceret illos infirmantes tunc deberet eis exhibere propter necessitates corporis panes ne fame moriantur. et non amplius eis dare debet ne ad lasciuiam corporis iterum puocarentur. sed potius debet suis miseris cognatis exhibere pietatem quam histrionibus vel scurrionibus aut meretricibus.

Primo notandum. licet dicitur. si aliquis patronus transferret alicui clerico ecclesiam sub tali condicione vt posset res ecclesie minuere istius ambo essent simoniaci. Ratio est ista. quia iste clericus emit istam ecclesiam propter diminutionem reddituum quos redditus patronus aufert. et omnis talis emptio est simonia. Et ideo si collator alicui ecclesie velit sibi usurpare aliquas res ecclesie clericus non debet ei consentire. quia de iure tenet clericus ecclesiam et res ecclesiarum protegere et defendere vsque ad mortem. Unde iura dicunt quod quicumque clericus transfert aliquas res ecclesie in manus alterius. talis de facto est excommunicatus.

Secundo notandum. nullus patronus debet transferre ecclesiam conditionalis sic dicitur. illam ecclesiam dabo tibi si velis mihi dimittere decimas ecclesie. quia si clericus sub tali conditione reciperet ecclesiam tunc ambo incurrerent simoniam et exponerent se eterne damnationi. Item simonia non solum committitur circa collationes ecclesiarum. sed etiam committitur circa sacros ordines. Verbi gratia. si aliquis voluerit precedere ad sacros ordines. et non habet beneficium. sed petit ab aliquo domino provisionem super qua possit precedere et promittere domino quod post susceptiorem sacrorum ordinum vellet illi illam hereditare tunc sic procedens redditus simoniacus. et si talis est episcopus super cuius provisione hic procedit et ordinat eum. tunc ordinans et ordinatus redduntur simoniaci. et tunc episcopus debet suspendi ab officio pro tempore aliquid. Sed ordinatus debet suspendi ab officio donec cum illo fuerit dispensatus per dominum apostolicum. quia solum dominus apostolicus habet cum eo dispensare.

Tercio notandum. quicumque resignat aliquod beneficium ea ratione vt de suo sanguineo vel amico. talis est simoniacus. Ratio est ista. quia talis hereditat ecclesiam suam bona christi. quod non deberet fieri in spiritualibus. quia beneficia debent libere resignari. et debent vacare post mortem. ergo talis faciens est simoniacus.

Quarto est notandum. quod simonia est graue peccatum. et est maximum inter omnia peccata. quia tam in veteri quam in nouo testamento inuenitur quod multe plage sunt istius vltate qui commiserunt simoniam. Sed dubitatur. quos habeat dispensare cum.

Summula Raymundi

simoniacis. Ad hoc respondet p̄ distinctōem. qz aliquis vel scienter intrat simoniā vel ignoranter. si ignorāter tūc ep̄s p̄t cum eo dispensare si statim resignauerit b̄ficiū. Si aut̄ scienter tūc p̄pter enormitatē peccati nullus habet cum eo dispensare nisi dñs apostolicus.

¶ Quinto notādū. nullus clericus debet dare meretricibz vel hūstrionibus vel alijs personis suspectis de bonis christi. Causa hui⁹ est. qz clericus possidet patrimoniu christi. et iō quicqd̄ ultra necitatē obtinet hoc non est eius proprium sed propriū est pauperū q̄ sunt serui christi. Si igitur clericus daret hoc patrimoniu christi p̄sonis suspectis tunc priuaret pauperes talibus bonis. s; tū hoc nō debet fieri. s; si videret eos velle p̄ire. p̄pter famē tūc p̄t eis dare panem. vt eos p̄seruet in vita. qz tpe necitatis eleymosina nulli ē deneganda. Unde circa eleymosinā tria sunt cōsiderāda. Prīmū est. q̄ eleymosina d; dari de proprijs et non de alienis. qz ille q̄ dat eleymosinā de alienis et nō de proprijs suis assimilaf̄ illi qui filiū vnicū in p̄ntia patris mactat. Sicut em̄ iste nō prestat gratū seruitiuz patri. sic et iste qui nō dat eleymosinā de suis proprijs non prestat seruitiū acceptabile deo. Secūdo debet p̄siderare vt det recto ordine. vñ rectus ordo est incipere a seipso et a suis p̄sanguineis. deinde alijs paupibz. Tercio debet habere bonam intentōem. nā ille qui vult dare eleymosinā debet eā dare bona intentione. s; pure p̄pter deū et non p̄pter vanā laudem. et iō ad p̄positū de hūstrionibus dicēduz est. qñ clericus dat eis aliqd̄ h̄ nō dat eis p̄pter deum. sed p̄pter laudē vane glorie vt laudent euz hoies corā plō iō d̄t sanctus Augu. hūstrionibz dare est de moibz immolari.

¶ Ultimo notādū. q̄cūq; vult petere p̄tendā suo p̄sanguineo vl̄ sibi nō d; p̄mittere patrono aliqd̄ neq; seruitiū neq; dona. qz al̄s p̄mitteret simoniā. eo q̄ p̄mitteret dare seclare p̄ sp̄uali. s; simplr̄ petat p̄pter deuz

U Sure species varie sunt nomina quarum

Nullus habet. facies tamen inspiciamus earum

Si nummos fratri prestas pro pluribus. aut si

Res promptas vendis signādo tempora longa

Ut tibi plus detur tunc vsurarius extas

Pro septez marcis ad tempus equuz. mihi si das

Qui vix quinq; valet. hec vsure species est

Ager siue domus tibi si sint inuadiate

Pro marcis. istis perceptis pignora dicta

Folio cxi

de iure libera esse proprio

.i. als

Jure vacare suo domino debent. alioquin

magis

.i. etiā pmittis vsuram

Si plus inde capis. simili macula macularis

talenephas pmitto vnā pcedo

Usuraz facio si marcaz presto per annum

gallinis

modio

illoz liguminū

Pro pullis. vel pro maldro pise. vel auene

.i. añ tps metendi

Ante diem messis nūmos poteris dare tali

s^c sub tali

frumentorum

Conditione mibi. q^d certo tempore maldra

maldra

pecuniarum

Tot reddaz tibi quot poterit tua summa valere

¶ Istud ē capitulum quātū istū tractat. in q^o autor determinat de vsura z de ei⁹ spēb⁹. Et p^o trina^o ad p^ocedētia sic. post q^o autor i cap^o p^ocedēti defmīa uit de simonia. h^o p^onter psequit^o determinare de vsura. Et poss^o hec ps di uidi in tot ptes q^o ponit spēz vsure ptes patebūt. Et vult q^o multe sunt spēz vsure. ita q^o nullus p^o scire p^oplete noīa illaz spēz. z iō tacitis noībz p^oma spēz h^oz fieri q^o aliquis alteri pcedit pecuniā vt ei plus reddat vlt^o tra summā capitalē erit vsurarius. Deinde subdit scdā spēm dicēs. si aliq^os vēderet rē p^optā tpe necitatis alicui. et si p^ofigeret sibi longū tps seu terminū vt eo p^ociōsius vēderet eēt vsurarius: de q^o subiungit exem plū dicēs. vt si vn⁹ venderet equū qui vix valeret quinq^o marcas. et das set eū p^o septē eēt vsurari⁹. Subdit tciā spēm dicēs. si aliq^os haberet agrū vel domū p^o pignore aliq^o. tūc ille d^oz dare fructū d^ono suo. et si obseruat fa cit vsurā. z si d^ons plus sumeret vltra obligata tūc itez fieret vsurarius. Deīn subdit q^ortā spēm dicēs. si aliq^os pcedat alteri vnā marcā z sumat p^o ea certā mēsurā pisaz. vel auene. z cogitaret sic i mēte tu merito accipias h^o munusculū. q^oz pcessisti marcā pecuniaz illi p^o vnū añ tūc talis ē vsu⁹ rari⁹. Subdit notabile. q^o licitū ē pcedere alteri nūmos añ meslez vt mes se finita portet alteri tot maldra quot sufficiunt summā recōpensare.

¶ Primo notādū circa lrām. q^o vsura ē duplex. q^odā est spūal^o q^odā ē cor poral^o. vsura spūal^o h^oz fieri i reb⁹ spūalib⁹ z p^otinet ad doctores z p^odicatores et illa ē laudabil^o. vñ canī d^oscis p^ofessorib⁹. pecuniā d^oni dedit vt digne ser uat vsura. vñ d^oz in euāgelio. p^oue nequā cur nō dcdisti pecuniā meā zc. ee ego veniēs cū vsura exegisses illā. Sz vsura corpal^o h^oz fieri in reb⁹ seculari bus. vt patebit i sequētib⁹. ¶ Scdō notādū. q^o vsura sic defini^o p^om iura. Usura ē q^odā detestabile q^od sorti accidit pactōe z intētōe p^ocedēte. z illaz definiōez declarāt iuriste sic. nā p^omo d^oz (ē q^odā detestabile) s^c vitiū et h^o ponit loco g^onis. q^oz oīs vsura ē detestabil^o. sz nō e^o. Scdō d^oz (q^od sorti accidit) q^oz q^od rēcipit vltra sortē ē vsura. Deīn d^oz (pactōe p^ocedēte) p^obi grā si diceres. ego pcedā tibi duas marcas eo q^o annuatim des mibi sex grossos de ill^o. tūc illi grossi faciūt vsurā. Dicūt etiā (intētione p^ocedente).

Summula Raymundi

vt si pcederē vni tres marcas illa intentōe q̄ daret mihi interim expēsa
vel aliqd̄ hmōi. tūc illa intentio facit vsurariū. Et tal' vsura est duplex scz
publica z palleata. publica est q̄n exp̄sse vltra sortē aliqd̄ p̄mittit. vt dicit
textus. sz palleata fit in occultis p̄tractibz. sicut in sc̄da sp̄e q̄n vendo tibi
rem carius p̄pter expectare. Itē aliq̄ est vsura exterior. vt q̄ fit pacto aliq̄
p̄cedente. Aliq̄ aut̄ est vsura interior. vt q̄ fit ex sola intentōe

Tercio est notandū. si aliq̄s daret aliquid debitori. vt z̄ ibi cōmittat
vsura. Ibi r̄ndet̄ p̄ distinctōem. q̄ aliqd̄ dare debitori p̄t intelligi duplr.
vno^o ex pacto. alio mō ex sola volūtate. Si hoc fit p̄mo mō tunc ibi cōs
mittit̄ vsura. Si aut̄ sc̄do modo tunc non cōmittit̄ vsura.

Quarto notanduz. si aliq̄s hz agrū vel domū p̄ pignore ille nō facit
vsuram vt aliq̄ doctores volunt. tūc ex illo dubitat̄ q̄re pecunia accōmo
data alicui facit vsurā q̄uis q̄s cū pecunia accōmodata plus p̄t lucrari q̄
p̄ pign^o. R̄ndet̄ q̄ rō hui^o p̄t esse talis. qz h̄ est licitū. sz illud nō. Qd̄ sic
declarat̄. qz q̄n aliq̄s rem locatā accōmodat p̄ pecunia. tunc ibi talis non
trāsfert dominū rei in aliū. sz adhuc iste est dñs illius rei locate. sed ip̄e so
lum transfert vsum rei. qz talis p̄ducens rē locatam nō pōt destruere vel
annihilare. sic at̄ nō est de pecunia. qz aliq̄s transfert pecuniā in vsum rei.
ita q̄ p̄ talē pecuniā talis pōt facere qd̄cūqz voluerit. et sic nō est de re lo
cata. q̄ hic p̄mittit̄ vsura z̄ ibi nō. et q̄ aliq̄s licite pōt accōmodare agrū
vel domū vel aliquod hmōi pro pecunia.

Ultimo notandū. ibi (Ante diē messis) q̄ licitū est dare aliqd̄ circa
festū pasce. vt reddant̄ frumēta in autūno p̄ eadē re sub eo valore. put̄ tūc
sunt. Si at̄ fit pactū p̄ certa pecunia. et frumēta magis solunt̄ circa autū
nū. et scit̄ h̄ veracit̄. tūc p̄mittit̄ vsura. ¶ **U**n notādū. summa pecunie pos
sum dare alicui p̄ frumētis in futurū dādis duplr. p̄moyt reddat mihi fru
mēta sub tali foro q̄ tpe solutōis in futuro. et sic nō p̄mittit̄ vsura. sz ē sim
plex emptio. Alio mō vt reddet mihi certas mēsuras. et h̄ adhuc duplr
vel certe estimat̄ q̄ ista frumēta tpe solutōis erūt cariora q̄ nūc sunt vel
dubitat̄. si p̄mo tūc p̄mittit̄ vsura. si sc̄do tūc nō p̄mittitur vsura

pueniens p̄pet frumēta p̄sbyter

Est licitum q̄ emat fruges vel vina sacerdos

q̄n sacerdoti fruges p̄sbytero aliqd̄

Lum sibi non crescunt. ex his sibi si superest quid

venūdet .i. cari^o vt nō s^c esse

Non vendat grauius. ne mercator videatur

s^c iā dictū puenit .i. monachis et monialibus

Istud precise licet omī religioso

s^c nummos .i. modio

Quattuor aut quinqz pro maldro qui dat auene

.i. añ tēpus .i. vitiatur

Nummos ante diem messis. maculatur eodem

.i. vsuraj recipe manifeste

Crimine. de rebus sic omībus accipe plane

Folio cxi

s^c talis res .i. nutrimentū annuale s^c illd qd vēdi

Siue sit annona vinum vel lana vel omne

.i. añ tpa emptōis s^c tpi b̄ .i. lucrari

Ante diem emptum. quibus illud crescere possit

s^c carnal^r .i. filij .i. acq̄sita

Si patris vsuris pueri contracta scienter

allogia s^c tales pueri vsurā

Predia possideant. nisi restituant. in eandem

.i. cadent .i. vsurā .i. i q̄ fouea .i. ruina fecit

Labuntur foueam. pater est qua lapsus eorum

s^c eoz s^c sic acq̄sita s^c in eandē foueā

Et successores quibus hec sunt nota sequuntur

Femina defuncto si vult fore salua marito

Usuras reddat spoliatum furta rapinas

.i. turba .i. talia vitia

Hec furiosa cohors vsure furta rapine

.i. p̄denāt s^c vsuratoz .i. vix p̄nt habere medicinā nisi restituāt

Interimunt animas vix contra sunt medicine

¶ Hic auctor sup addit alia documēta ad spēs ipi⁹ vsure. Et opat h̄ in lra q̄rtuoꝝ. nā p̄mo determinat de sacerdotibz quō ipi p̄nt emere frumēz taz blada. Sc̄do oñdit quō vn⁹ p̄t pecuniā dare añ mellez. Tercio determinat de puerz q̄ possidēt p̄dia patris cū vsura acq̄sita. Quarto ifert medicamē ipis vsurarijs. ¶ Quātū ad p̄mū d̄t. q̄ licitū ē q̄ sacerdos emat frumēta z vina si sibi ipi nō crescūt. Et si emeret vltra ei⁹ necitatē. tūc alia p̄t v̄dere s̄ nō graui⁹ q̄ ip̄e emit ne videret eē mercator z h̄ etiā licitū ē oī religioso tā monachis q̄z monialibz. ¶ Quātū ad sc̄dz d̄t sic. si aliq̄s añ t̄pus messis daret nūmos suos p̄ maldro auene v̄l p̄ lana v̄l p̄ vino post q̄z eēt messis. ille icurreret vsurā. Deīn subdit terciū documētū. ibi (S: patris vsura) z vult q̄ si pueri possidēt scient^r p̄ dia z bona patris cū vsura acq̄sita v̄l etiā eoz successores z heredes tūc tenent^r restituere. als cadēt i eandē foueā cū patre. Et h̄ si scient^r faciūt. ¶ Tūc q̄rtū ad q̄rtuz d̄t lra (sunt vix p̄ medicine) .i. q̄ vix p̄nt habere medicinā nisi restituant. ¶ Primo ē notādū q̄ fruct⁹ debēt p̄putari fm sortē. z tū fallit in vno casu. vt si laic⁹ iuste possideret bona eccliaz. vel illa q̄ ip̄e obligat cleric⁹ co q̄ p̄sser illi ecclie tūc ille cleric⁹ nō tenet^r fruct⁹ p̄putare in sortē. qz h̄ ē iniustū. p̄pterea ne ista bona veniāt ad vsū ecclie. tūc ip̄e clericus cito d̄z reiterare ad man⁹ illi⁹ laici. vt p̄z extra de vsuris.

¶ Sc̄do ē notādū q̄ vsurarij tenent^r vsurā restituere. z si nō velint restituere tūc debēt cogi ad restitutōem. vt dicūt iuriste extra de vsuris

¶ Tercio notādū. q̄ manifest^r vsurarijs q̄dā officia ecclesiastica inh̄bēt p̄mo inh̄bet eis accessus altar⁹ offerēdo. nā si q̄s accipet offertoriū eoz

Summula Raymundi

ille tenet restituere ut patet extra de usuris. Secundo eis prohibet ecclesiastica sepultura. Tertio prohibet et denegat eis omnia ecclesiastica sacramenta et principaliter eucharistiam prohibet nisi velint penitere et illud reddere et per tali facto satisfacere.

¶ Quarto est notandum quod pueri qui possident paterna acquirita per usuram a patre debent ea reddere. imo non tantum ipsi. sed omnes successores et heredes eorum tenent usuram reddere. et non tantum usuram. imo etiam rapinam et furtum huius usurarii.

Et si non fecerint erunt usurarii et hoc si sciunt se possidere usuram furtum vel rapinam. ut patet extra de usuris. **¶** Pro quo sciendum secundum sapientem. tunc qui tangit picem coinquinabitur ab ea quae tangentes vel possidentes usuram patris dantur nisi restituant et maculant eadem picem. scilicet usuram. imo deus multotiens punit filios temporaliter propter peccata patrum. Et si fuerint imitatores paterni sceleris eternaliter dantur. unde in Exodo. ego sum deus tuus fortis visitas peccata parentum in filiis tuis in terciam vel quartam generationem in his qui oderunt me.

¶ Quinto est notandum quod usurarii et raptores in lege bene comparantur ad invicem. quia omnis usurarius est raptor et non econverso. nam usurarius recipit aliena et ambo obligantur ad restitutionem.

¶ Sexto notandum. scilicet omnis avarus elogabitur a deo. tamen precipue usurarius. quod theologici sic declarant. quia ipse usurarius est peior diabolo. quia diabolus non dimittit peccatori minimum peccatum impunitum nisi talis faciat penitentiam. sic usurarius non dimittit unum grossum nisi debito satisfaciat.

¶ Item usurarius peior est toto inferno. quia infernus in passione domini restituit illa quae non fuerunt sua. Sed ipse usurarius in passione domini non potuit moveri ad dimittendum unum obulum debitori. ubi tamen totus infernus movebatur et restituit immediate illa quae non fuerunt sua. ideo peior est eo. Etiam usurarius est peior omni fure. quia fur furat per intermedia. sed usurarius furat sine medio. quia die noctuque depauperat et exhereditat homines.

Et ideo Abacuc propheta de eo dicit sic. si fures introissent ad te et latrones per noctem utique non sustinuisset sed clamores suscitasset. sed per usurarium clamare non potes et in hoc est peior omni fure.

Etiam usurarius est peior iuda traditore christi. quia iudas pecuniam reddidit. ut habet per beatum matheum dicentem pernia ductus retulit triginta argenteos dicens. peccavi. tradens sanguinem iustum quod minime facit usurarius qui non restitueret debitori dimidium grossum.

Etiam usurarius est peior omni creatura quod patet ex eo. quia usurarius vendit quod omnibus est commune et hoc ipse appropriat sibi. quia tempus est commune omnibus quod ipse vendit. Et ideo dicitur lege vix est medicina et hoc est vix nisi ipse illud prius restituat. et si ipse potest reddere. nullo modo debet absolui. nisi reddat. quia peccatum non dimittitur nisi ablatum restituatur. de quo etiam iniquitate dicit iob.

quod celi iniquitatem eorum revelabunt et terra surget adversum eos. Item omnia elementa abhorrent usurarios accipe excepto igne ut habet per beatum matheum. Item vos maledicti in ignem eternum.

¶ Pro quo nota quod usurarii raptores et fures raro solvantur. unde propheta. ve qui congregat non sua. Item in actibus apostolorum. pecunia tua tecum sit in perditionem nam tales rarissime restitunt quibus bene possent restituere. sed omnibus istis dicitur. mittite in tenebras exteriores eos. donec reddant novissimos quadrantes.

¶ Sed in actu (interimunt)

¶ Ultimo nota. dubitatur circa legem. utrum usurario usure sint restituende quae dedit alijs ex quo usurarius non absoluit nisi reddat usuras. Rursus quod usurario non sunt restituende usure quae dedit alijs nisi prius restituat omnes usuras quae ipse recepit. **¶** Item dubitatur. an legem recipere elemosinam ab usurarijs rursus quod si prius

Folio cxiij

rať q' vsurari' nō sit ipotēs ad restituēdum vsurā. tūc licite p̄t ab eo capi
eieymosina. Si at̄ p̄sumit q' reddiť ipotēs tūc nō ē licitū ab eo capi eiey
mosinā. imo si q̄s recipet tenet reddere istis a q̄b' orta est vsura.

.i. genitor .i. determinet illaz rez

Si pater assignet agrorum siue domorum

.i. vadimonia

.i. p̄scrutādo.

Pignora nubilibus pueris de percipiēdo

.i. vltra pecuniā capitalē

.i. nō d̄z vsura

Quod superest sorti signate. non reprobatur

s̄c alicui' s̄c aliq̄s .i. p̄uenient' s̄c bona

Obligat ecclesie miles licite bona. que de

s̄c eccia .i. possidz. s̄c miles. famulari s̄c eccie

Hactenct. ipse nihil seruire tenetur eidem

.i. seruiicio corpali

s̄c bona .i. soluta

Corporis obsequio. quin sint prius ista redempta

s̄c tibi h̄atēti

.i. vadiū

cautela

Si placet accipias pignus sub conditione

tuā pecuniā

Tali quod vacet hoc tua quandoq; resumpseris ex hoc

.i. p̄cedo

neq; pullū neq; aucā

Si tibi prestitero summam sperans nihil ex hac

De percepturum. non vsurarius hic sum

Hic autor ponit alia documēta volēs Si aliq̄s assignat puer' nubis
lib' bona. tūc illi q' accipiūt eos ī m̄rimoniū p̄nt licite accipe totū assignas
tū. lz aliqd vltra sortē sit cū ist' bonis. Dein subdit scdm documētū di
cens. q̄cūq; miles possidet aliq̄ bona sibi p̄cessa ab eccia obligat' isti eccie
et infra istā obligatōez nō tenet seruire huic eccie Dein subdit terciū docu
mētū dicēs. si aliq̄s acciper pign' ab aliq̄ sub hac p̄ditōe q' q̄ncūq; a fru
ctib' v' a laborib' illi' pignoris intātū subleuaret q̄tū ei p̄cessit. tūc d̄z ei
restituere pign' sine reuocatōe summe p̄cepte. z h' nō ē vsura. Vbi grā. si
ego p̄cederē vni marcā p̄ q' ip̄e poneret mihi equū. si tūc illū equū tādū
obseruarē donec fructū vni' marce acq̄siui tūc post hoc restituo ei equū z
nō reuoco pecuniā sibi p̄cessam. z sic tunc ibi nō est vsura

Circa lrām nota. vsurarij sunt duplices. nā q̄dā publici z q̄dā p̄ua
ti. si sunt publici tūc puniant' in sancta eccia multiplici tormēto. Primo
p̄ sentētiā excoicatiois. Secdo p̄ p̄uatōez cōionis. Tercio p̄ abnegatōez
ecclesiastice sepulture z sic de alijs. Si aut̄ sunt vsurarij p̄uati isti sunt
multiplices. nā q̄dam sunt ex facto. vt q' p̄cedunt pecuniā iudeis z nos
men vsurarij nō h̄abent. licet sint participes lucrorum. Alij sunt ex inten
tione. vt si quis concedit alteri pecuniā causa dei vel gratis. Et si ex ta
li sperat aliquod subsidium sibi. tunc illa intentio facit eum vsurarium.
Et sic patet quō sola spes facit vsurarium. Alij p̄cedunt pecuniā ad

Summula Raymūdi

terminū grātꝝ . illo aut termino elapso nolūt vltiorē dilatōem facere nisi si habuerūt aliqd ex ea. Alij sunt q̄ vendūt cariꝝ ad tps̄ expectando q̄s̄ p̄ p̄mpta pecunia. x̄bi grā. vt si dare equū p̄ octo marcis p̄ annū exolutiōē quē tū p̄ p̄mpta pecunia darem p̄ quatuor marcis. vsurarius sum

¶ Secūdo notandū p̄ modū dubitatōis. vtz vsura sit possibilis. Et videt q̄ sic auctoritate hieronymi q̄ d̄t ab istis vsurā exige. q̄bꝝ nocere desideras. ¶ Quia ista eīm auctoritate habet q̄ ab isto accipiēda ē vsura cui q̄s̄ nocere desiderat. et sic iudei a nobis exigūt vsurā. qz nobis nocere desiderant. Qd̄ sic declarā. q̄cūq̄ alicui nocere p̄t. ille exigit vsurā. s̄ iudeꝝ christiano nocere desiderat. igit̄ iudeus a christiano exigit vsurā. Maior ē nota auctoritate hieronymi. s̄ minor p̄bat. qz iudei sunt ita idurati cordis q̄ si christianis nocumēta inferre possent ip̄i nō dimitterēt. ¶ S̄ in oppositū est l̄ra in multis locis. R̄ndet q̄ vsura nō est possibilis. S̄ ad auctoritatē sancti hieronymi d̄t q̄ d̄t sic intelligi. q̄bꝝ nocere desideras. s̄ nulli desideras nocere. igit̄ a nullo debes vsurā exigere. Alij aut̄ sic r̄ndent. q̄ nullꝝ d̄t recipere vsurā nec iudeus a iudeo. nec a christiano. nec a pagano. et sic e conuerso nō d̄t fieri. et q̄ q̄cūq̄ accipit vsurā ad restitutōem obligat. ¶ Tunc ad auctoritatē d̄t. si bñ inspiciat tūc auctoritas est bona. qz d̄t. ab istis vsuram exige q̄bus nocere desideras. sed qz nulli debes desiderare nocere. ¶ a nullo debes vsuram exigere

¶ Ultimo notādū p̄ modū dubitatōis. vtz lectores et maḡi in schol̄ debēt accipere cōmodū de lectōibꝝ et exercitijs. Et videt q̄ nō. qz nullus d̄t v̄dere rē spūalē. s̄ scia ē res spūalis. q̄ sciam nō d̄t v̄dere. Maior p̄t p̄ definitōem simonie. s̄ minor p̄bat. qz scia nō ē res corp̄alis. qz nec videri nec palpari p̄t. q̄ ē res spūalis. S̄ in oppositū ē cōs̄ schola. ¶ Pro illo sciēdū. spūalia sunt duplicia. q̄dā sunt ī relatōe ad sp̄m̄ sc̄m̄. sicut tr̄s̄ septē sacramēta et q̄cūq̄ talia v̄dūt cōmittūt simoniā. vt baptismꝝ ē q̄dā spūale. qz in eo p̄fer̄ sp̄s̄ sc̄s̄ et q̄cūq̄ v̄dit baptismū p̄ p̄cio. tal̄ simoniā cōmittit. nec p̄suetudo aliq̄ eū excusat. nā tal̄ nō meret̄ dici p̄suetudo s̄ maḡ corruptela. Alia sunt spūalia q̄ st̄ ī relatōe ad sp̄m̄ corp̄is et aīe sicut scia q̄ ē in aīa. et si ista v̄dunt̄ simonia nō cōmittit. ¶ Pro q̄ sciēdū rectores scholariū st̄ duplices. q̄dā sunt p̄ b̄dati q̄dā nō. q̄ nō sunt b̄dati. illi p̄t exigere sufficiēs p̄miū p̄ eoz̄ laboribꝝ. Si aut̄ sunt p̄ b̄dati hoc est dupl̄. vel sufficiēter sunt p̄ b̄dati vel nō. Si minus sufficiēter tunc illi p̄t aliqd̄ sumere p̄ laboribꝝ. Si aut̄ sunt sufficiēter p̄ b̄dati. tūc a suis nō debēt recipere quicq̄s. S̄ bñ p̄t recipere ab alijs. s̄ a d̄mitibꝝ et illud debēt dare ministris in ecclesia in q̄ ip̄i p̄ b̄dati sunt

s̄ pecuniarꝝ . i. p̄cedo . i. sub tali.

Si mercator tibi summam presto sub illa

p̄ditōe

forma. q̄ soluas expensas atq; labores

.i. sub eā forma

.i. p̄tē capio s̄ ī tali p̄ditōe.

Sorte pari quicq; dederit fors p̄ticipo. tunc

.i. cōmittit

.i. ponere

.i. p̄verse fortune

Non est vsura nisi vertere. sortis inique

Folio cxiij

^{picula} ^{.i. summa tibi concessam}
In te damna velim. capitale meum repetendo
^{.i. peditio} ^{.i. lucrū} ^{sp^c inter nos}
Perdere lucrari sub eadem lege iacebunt
^{.i. puenienter pcedis}
Dñe pecus licite mihi das hac conditione
^{.i. vtilitates s^c pecoris} ^{.i. picipet}
Ex fructus eius communis diuidat vsus
^{mala fortuna} ^{s^c tale pecus}
Si mala fors venerit et perdas. pdimus ambo
^{.i. fructus} ^{.i. q̄ ponderatio}
Usus si redimas qui pensio dicitur esse
^{sp^c pecuniarum} ^{.i. annuatim}
Et certam summam tibi soluas quolibet anno
^{.i. pfirmo hoc} ^{s^c ipsorum}
Approbo cuz summa pecorum numero moderetur
^{sp^c ptractui} ^{psumptus}
Huic includantur expense siue labores
^{s^c mihi pcessum} ^{tibi s^c pecuniarum}
Si moritur pecus hoc ex quo teneor dare summam
^{.i. vsus recipiā} ^{curam et lanam}
Hec fructus capias. tibi nil nisi vellera reddas
^{tale vitū} ^{pecus}
Usuras facis. hoc si vis reddi tibi vinum
^{.i. spoliatus} ^{.i. occasio}
Si predatus ego fuero q̄ culpa refundi
^{s^c ipm} ^{s^c dño} ^{s^c fm exigētiā iuris}
In me non possit. a te suz iure solutus

¶ Neicautoz ponit alia documēta de usura. Et p̄t lrā diuidi i duas ptes
fm q̄ ponit duos casus. z d̄t Si aliqs dat mercatori aliquā pecuniā z sal
uo labore et saluis expēsis eq̄lit pecuniā recipit cū mercatore. hoc nō est
usura. nisi iste dans pecuniā velit dānū sortis p̄tere in mercatore. s; dānū
et lucrū debent vtrisq; eē cōia vt usura non p̄mittas. Subdit. licitum est
cuilibet pecus z q̄dcunq; cōducere sub hac conditione. s. q̄ isti duo dans
et recipiens h̄mōi. pecoris fructum eq̄lit tollant. et si in hoc casu p̄ spoliū
auferat pecus illud. tūc q̄libet pars illius fructus auferit. Et si p̄tingit
q̄ aliqs emat fructū alicuius pecoris sub aliqua certa pecunia p̄ annū. s;
p̄t fieri sine usura dūmō pecunia moderet fm pecoris expēsas z labores
et si moriat pecus illud in hoc casu. ante q̄ recipiens habeat fructū. tūc ipse
nō teneat dño suo reddere aliud q̄ vellera. z si dñs repetierit vinū pecus.
ipse erit usurarius. etiā si p̄ p̄dā seu spoliā auferat pecus et recipiens non
sit in culpa. tunc ipse nō teneat aliquid restituere dño. sed libere est solut⁹

Summula Raymundi

¶ Primo ē notādū. q̄ licitū est pecuniam ab alio recipere vt ipse cū illa pecunia iuste negocietur sup dānū et lucrū vtriusq̄ pris tā exponētis pecunia q̄ laborant̄. tūc ille laborans. licet nihil de pecunia posuit tñ licite et iuste pōt accipe aliq̄. vbi grā. vt si ego diues p̄starē alicui pauperi sex marcas vt ipse exerceret mercimonia tūc ille mercās licite potest sumere prem eius quā acq̄siuit cū pecunia sibi concessa

¶ Secō notādū pecunia p̄t alicui dupl̄ p̄stari. **Primo** rōne mutui. et sic nihil d̄z sumere vltra summā capitalē. et si aliq̄d recipit vsura est. vt si absolute alicui p̄cedā sex marcas et si tūc quicq̄ vltra summā recipio vsura est. **Secō** p̄stā alicui rōne societatis. z illud nō reddit hominem vsurarium vt si darē vni mercatori decē marcas vt det mihi dimidietatē lucri sub eq̄lib̄ expensis et sub equali dāno. vsura nō est. et hoc intēdit l̄ra.

¶ Ultimo notandū. q̄ in traditōe ouū vel alioz aīaliū triplex est cōtractus. p̄mus est locatōis tñ. scōs societatis tñ. tercius p̄ditōis. **Primo** de p̄tractu locatōis tñ ponit tale exēplū. vt si ego habeo centū oues z locauero eas apud te sub tuis expensis et q̄ tu debes mihi p̄ntare medios fructus illaz ouū tam in lana q̄ in lacticinijs tunc qcqd ab isto recepero nō sum vsurarius. **Alius** est p̄tractus rōne societatis tantū. vt si ego haberē viginti oues et tu totidē et ego p̄ungā meas tuis sub equalib̄ expensis et laborib̄ et fructibus. et quocūq̄ fructu ab his vtar nō est vsura. et si moreret vna meaz ouū q̄ tunc loco illius mortue vellem sumere viūā socio meo nihil p̄ eo sumere tunc facio vsuram. **Tercius** est p̄tractus rōe p̄ditōis. vt si p̄starē tibi aliq̄s nūmos p̄ istis ouib̄ ad perceptōem lucri et dāni amboz. etiā tenendo sub expensis et laborib̄ tuis. si tūc verteres illos nūmos in alios vsus pinguios z dares mihi intantū quātum portio mea exigeret ac si haberes oues. est vsura.

¶ Unde est notādū. q̄ aliqui adiūgant alium casum et est iste. vt si aliquis aponat centum oues et alter terciam vel dimidiam partē sub suis expensis Et sub tali cōditōe q̄ ille cū centum ouib̄ dabit duos choros annuatim frumentorum pro conseruatōne earum et alter restituat duas vinas butiri et participant in diuisione lanarum et fructuum talis cōtractus non reddit vsuram

.i. aliquā summā pecuniarū

Si nūmos aliquos mihi quis det oues ad emendūz

.i. fructum

intm

Usū diuidimus. vel do tibi quod valet eque

.i. huic p̄tractui p̄les .i. neq̄ciosas fallacias

Huic facti multi diuersa sōphismata miscent

.i. dant alium aīaliū

.i. pecuniam

Et certaz soluunt ouūz sub nomine pensaz

s^c oues

vsuris

.i. spēs

Euz nullas habeant. turpissima fenoris est sex

.i. pro magna pecunia

Pro multis marcis que res credunt. et eas d̄z

Folio CCV

^{s^e denarijs} Pro paucis redimunt promptis. ^{s^e usurarij pueri} sathane pueri sunt

^{.i. usurarijs} ^{s^e vt dcm est} ^{singulis}
Istis predictis sic emercando sophistis
^{s^e in extremo iudicio} ^{s^e de^o gloriosus}

Denuo concludit doctissimus iste magister

Nec est vltima ps isti^o capti in q^o auto^o ponit vltimū documētū hui^o tractat^o dicēs. si aliq^s alteri pecuniā daret vt emeret oues. emptis ouib^o daret ei mediū fructū illaz ouiu. h^o nō reputat^r p^r usura. s^z tñ circa h^o p^rtin gūt mltā mala sophistica sc^z si aliq^s daret alteri pecuniā ad emēdū oues in certo nūcro. et ille nō emeret oues. et tñ daret ei certā pensam p^r lana z lacticiu^s ac si haberet oues tūc in tali facto cōmittitur usura.

Circa lrām notandū. si aliq^s mutuaret alicui aliquā rē p^r magna pecunia et postea redimeret p^r pua pecuniā tunc ille magnam cōmittit^r usuram et filius est sathane z pditionis

Scdo est notandū. Si aliq^s inuenerit res iudei vel usurarij et resti tueret illas lesō. i. isti q^o dederat usuram. tunc dubitat^r. vtrū usurarius satisfecit illi a q^o recepit usuram. Rñde^r ille inueniēs hmōi res d^z enūcia^r re usurario q^o huic lesō restituerit. et si tūc usurarius adhibet volūtatem tunc usurarius satisfecit lesō. quo ad illam rem

Tercio notandū. Si aliq^s pcederet alteri pecuniā z vt tpe necitatis ei pcederet ecōuerso. tūc dubitat^r. vtz h^o sit usura. Ibi rñde^r si tali p^rposito pcedat q^o ei etiā pcedat tpe necitatis usura est. q^z d^r euangelii mutuū dantes z nihil inde sperātes. z iō si ex mea pcessione spero recōcessio

Quarto notandū. Si aliq^s pcederet alicui anno (nē facio usurā nā veterē p^r noua vtz etiā pmittat usuraz. Rñde^r sub distinctōne. q^z si pcederet illi veterē annonā vt releuet inopiā ipius tūc nō est usura. si aut pcedit illi vt eo plus psequat^r illi tunc pmittitur usura

Ultimo notandū. Si aliquis veteres denarios mutuaret p^r nouis vtrum in hoc pmittat usuram. Responde^r sub distinctōne si tales nos ui denarij pualeant veteribus tunc pmittitur usura. q^z talis dat rem pe iorem pro meliori. ergo committit usuram. Si aut denarij sunt eiusdē valoris tunc non cōmittitur usura

S ^{sp^e pctō} ^{sp^e penitēti} .i. septē annos
pro mortali septez tibi iungo karenas

^{s^e penitēte} ^{adimplere} ^{s^e sancti}
Te decet has luere. veluti patres statuere

^{s^e aliq^s} ^{s^e aliq^o} ^{occupat}
Ordo vel officiu^s te si tenet utilitas ve
^{.i. publica}

Cōmunis. debes expensas siue labores

^{s^e karenarum} ^{p^rsiderare} ^{s^e debes}
Harum summare. summam diuertere sanctos

Summula Raymundi

ii. doctrina

s^c p^ressoris

Judicio. vel consilio maioris in vsus

¶ Tractatus quartus istius libri in quo autor determinat de pⁿia. Et h^z quinque capla q^u in p^rcessu pateb^ut. In p^rmo autor determinat de penitencia q^u capla diuidit in tot p^res q^u ponit docum^eta de pⁿia. p^rmo d^r sic. Si ego p^ressor inuigo tibi p^r p^rcto mortali septē karenas illas tenerē adimplere p^rm q^u sci patres instituerūt. et si fueris ipeditus aliq^uo negocijs vel officijs tūc tu debes expēsas et labores vertere ad scōs vsus p^rm p^rsiliū tuū p^ressoris vel superioris. s. feria sc^da abstinere a carnalib^u. feria q^rta a lacticijs. et feria sexta ieiunare solū in pane et aqua. et sic de alijs

¶ Notādū p^rmo. Penitentia est p^rmissa vt d^r sacra scriptura. q^u cū dominus noster Iesus christus vēturus eēt in hūc mundus in salutē humani generis p^rmisit ioānē baptistā q^u predicauit dicēs. Penitentiam agite appropinquat em saluator vester. Itē in euāgelio d^r Dico vobis gaudium est angelis sup vno p^rctōre penitentiā agente. vñ etiā hortamur ad penitentiā in canticis canticoꝝ vbi d^r Reuertere reuertere suanimitis reuertere reuertere. vbi p^r theologos. Primum reuertere exponit sic. vt tu suanimitis reuertere a praua cogitatōne ad verā cordis p^rtritiōem. Secundum reuertere exponit sic. o suanimitis. i. aia peccatrix z captiuata reuertere a praua locutōne p^r oris eiusdē p^ressionē Tercium reuertere. i. ab hostis prauitate p^r dignā satisfactōem Quartū reuertere. i. a praua operis consuetudine p^r bonoꝝ opeꝝ p^rtinuatōem. Etiā hortamur ad penitentiā p^r sc^m Augu. dicentē Penitentiā languores sanat. leprosos mūdāt mortuos suscitāt. sanitatē auget. grām conseruat. vitia extirpat. v^rtutes exornat mētes miseras roborat

¶ Sec^do notādū Ex quo hic agit de penitentiā tunc videndū est vnde dicit pⁿia. Vñ penitentiā p^rm aliquos d^r a v^rbo punio nis nire. q^u de^o p^rnit facta illicita q^u hoies p^r p^rctm p^rmiserūt Vel d^r a noie pena pene. Vñ sciendū. q^u duplex est pena. q^udā est eterna. q^udā t^rpalis Pena eterna de h^z d^r anatis. et implebit die nouissima. cum d^r Ite maledicti in ignē eternum. S^z pena t^rpalis est duplex. q^udā em est legalis. et talis infer^r a lege sicut suspēsiō decollatio mutilatio. alia ē pena canonicalis. z est multiplex q^udā em sp^ritualis est sicut est excōicatio et a diuinis suspēsiō. alia est cozporalis. et est duplex. q^udā em est p^rsonalis. et est illa q^u infligit alicui p^rsonē vt si monachus vel monialis incarceraret^r p^r delictis suis. Alia est pecunialis et est ista. q^u aliq^us punit cum pecunia. In p^rposito aut solum dicendum est de pena et penitentiā sp^ritualī

¶ Tercio notādū circa lrām p^r modū dubitatōis an pⁿia sit sacramentuz noue legis Et videt^r p^rmo q^u nō. q^u oia sacramēta noue legis p^rferunt a ministris. pⁿia v^o a deo. q^u de^o dimittit p^rctā hoib^u. q^u rē. S^z p^rtrarium hui^u p^rz p^r doctores eo q^u pⁿia enūmerat^r p^r eos inter sacramēta noue legis

¶ Pro illo dubio sciendū. q^u duplex est pⁿia p^rm ingēn^r s^ria. q^udā est interior q^u est de iure naturali. q^udā est exterior que fit p^r liberū arbitriū hois. pⁿia p^rrie nō est sacramētum. sed sc^da. et certū reputatur q^u penitentiā est sacramētum noue legis. Etiam si non esset in ea institutum tū in ea leg^r

Folio xv

ge est seruatiū. sicut circūcisio dicitur sacramētū veteris legis. nō qz fuit instituta in veteri lege. sed qz fuit seruata in ea. Sed ad obiectōem dicitur qz sacerdos hz clauēs vt penitentiā imponere p̄t. nā ipsi successores ap̄loz existūt

¶ Quarto notā. est qd sit p̄nia. z an p̄ doctores bñ sit definita. Ad h̄ r̄ndet s̄m s̄m Tho. qz p̄nia est p̄terita mala deplangere. z deplangēta itez nō p̄mittere. Itē beatus Grego. dicit penitere est acta mala desistere. z desistenda iterū nō p̄mittere. Itē s̄m m̄ḡm s̄niay sic dicit. p̄nia est gr̄a vel virtus q̄ p̄missa mala cū emendatōis p̄posito deplangim⁹. z deplangēda itez cōmittere nolum⁹. Ex q̄b̄ videt qz de rōne p̄nie sunt h̄ duo act⁹. scz p̄terita desistere. z desistenda āplius nō p̄mittere. **¶** Contra h̄ instat sic. qz p̄tingit verā penitentiā esse sine plangētu z fletu. q̄ ille definitōes nō valet. Pro quo sciendū qz duplex est fletus. scz interior z exterior. Fletus exterior est quē hō facit lachrymādo. Sed fletus interior est q̄ p̄cedit ex illo qz aliq̄s cū cordis amaritudine dolet de peccatis p̄missis. Nō dicit qz vera penitentiā nō p̄t fieri sine fletu interiori. qz nullū peccatūz dimittit nisi cordis amaritudine p̄teratur

¶ Quinto notā. diceret aliq̄s vnde tūc p̄nia p̄cedit. R̄ndet qz p̄nia p̄cedit ex dictamine iusticie. dicitur em̄ iusticia qz q̄libet hō habeat id qd suū est z alteri dimittat sicut qd suū est. z qz cuiuslibet lesio satisfaciatur p̄ sua lesione. vñ dicit Aristot. p̄ma sui rhetorica. qz p̄clarissima virtutū est iusticia nā ipsa tribuit vniciqz qd suū est. Vñ q̄libet hō deo z p̄ximo et sibi p̄ se tenet tria. scz creatori honorē. redemptori aiam. iudici timorem. Proximo etiā tenet tria. scz superiori obediētiā. eq̄li p̄cordiā. inferiori beniuolentiā. Etia sibi p̄ se tenet tria. scz cordi m̄diciā. ori custodiā. z carni disciplināz et quicūqz p̄tra illa facit ille debet penitere

¶ Sexto no. qz tres s̄t p̄tes p̄nie corrūdentes triplici pctō. Vñ omne pctm̄ aut fit p̄ delectatōem cogitatōis aut p̄ turpe eloquū. aut p̄ supbiā. Primo hō peccat p̄ delectatōem cogitatōis. qñ ipse fingit sibi delectationes malas. Secdo peccat turpiter loquēdo. vt qñ p̄fert v̄ba turpia z inordinata. Tercio peccat p̄ supbiāz. Et illi triplici pctō corrūdent tres p̄tes p̄nie. Nā pctō cogitatōis corrūdet p̄tritiō cordis. qz qñ hō hz turpes delectatōes in cogitatōib. tūc dicitur habere p̄tritiōem p̄ illo pctō p̄missio. Secdo pctō scz turpi eloq̄o corrūdet oris p̄fessio. qz sicut locut⁹ est turpia ore. sic p̄formiter dicit illa p̄fiteri p̄ os. Tercio pctō scz supbie. male operatōi corresponsdet satisfactio de pctis p̄missis p̄ malā operatōem.

¶ Septimo no. duplex est pctm̄. scz originale z actuale. Originale est illud pctm̄ qd trahit a parētib. p̄mis. scz ex adā z eua. z tale pctm̄ delet per baptismū. S̄z pctm̄ actuale est illud qd q̄s p̄mittit p̄ factū siue actū illicitū. et ē duplex. q̄ddā veniale. z h̄ multiplex delet. p̄mo p̄ aq̄ bñdiete asp̄sionē. scdo p̄ dñicam orōnem. tercio p̄ ep̄alem bñdictōem. q̄rto p̄ circuitū cōmitterij. S̄z aliud est mortale. z tale delet p̄ p̄niam z verā p̄tritiōem. Et adhuc ē alia dñia inter pctm̄. qz q̄ddā est pctm̄ mortale. z q̄ddā capitale. Nā pctm̄ mortale est dcm̄ vel factū v̄l p̄cupitū p̄tra p̄ceptū dei. vñ qñ q̄s dicit vel facit vel desiderat p̄tra p̄cepta dei peccat mortale. S̄z pctm̄ capitale est septuplex. vt p̄z in hac dictōe. saligia. z differunt sicut sup̄ z infer⁹ mortale z capitale. qz omne pctm̄ capitale est mortale. s̄z nō e conuerso.

Sūmula Raymūdi

¶ Octavo notādū. q̄ duplex est penitentiā. quedam est penitentiā cas-
nonica. quedā volūtaria arbitraria. Penitentiā canonica est que infligit
a canone. z dicunt canones q̄ hō pro vno peccato mortali deberet penite-
re per septem annos. illo modo q̄ in secūdis ferijs nō comedat carnes. et
ferijs quartis abstineat se a lacticinijs. z sextis ferijs ieiunet in pane z aq̄
et de tali penitentiā loquit̄ raymūdus cum d̄t. (Si pro mortali zc.) S̄
quia humana natura ex nimīa fragilitate est ita infirma z debilis q̄ nō suf-
ficiat hoc adimplere. q̄ penitentiā ē nūc volūtaria z arbitraria. qz stat in vo-
luntate p̄fessoris. Un̄ sepissime p̄tingit q̄ vnus hō decies vel centies vnū
p̄ctm̄ mortale vna die p̄mittit. vnde habet ergo recipere tot annos peni-
tendi. et ergo cū hoc nō p̄t fieri tūc penitentiā est remissa ad volūtate d̄s-
creti p̄fessoris. scz q̄ ille sit ibi iudex loco xp̄i z iniūgat penitentiā fm̄ p̄p̄ri-
etatem p̄sone. et cū hoc diligenter inspiciat eiusdem circūstātijs. naz si hō
peccauit p̄ supbiam. tūc debet sibi iniūgere satisfactōez p̄ humiles orōnes.
Si vero peccauit p̄ gulam vel luxuriam iniūgat sibi vt satisfaciāt p̄ absti-
nentiā z ieiunū. z sic de alijs

¶ Ultimo notādū. q̄ h̄mōi ieiunū quod quis deberet facere p̄ peccatō
mortali p̄ septem annos isto mō q̄ in secūdis sextis z quartis ferijs vi-
ueret abstinenter. put dictū est. dicit̄ carena. et interpretatur quasi a carne
aliena. qz debet esse alienatus ab esu carnū. et alij dicūt q̄ carena interp̄-
tatur quasi carnis carentia.

s̄ peregrinatōis

Qui loca vicina querunt vel qui stationes !

Non absoluentur penis spiritalibz istis

.i. nulla indulgētia .i. pena purgatorij

Sed quod ibi fit eis. hoc purgatorius ignis

.i. decetero .i. ab imūdicia

Aufer. si deinceps vitiorum labe quiescunt

s̄ hō s̄ hō .i. p̄ sua possibilitate. i. agāt p̄niam

Debilis ac pauper proprio pro posse laborent

s̄ illud .i. misericordia dei

Et sibi quod superest supplebit gratia christi

.i. peniteret .i. robustus

Si probra sic liceret diues vel corpore fortis

.i. ex illo .i. occasio peccādi

Inde daretur ei peccandi larga voluntas

s̄ hōim .i. inūcto .i. desinet .i. onere .i. p̄mē

Nullus ab imposito cessabit pondere pene

s̄ ip̄e .i. pficiat s̄ on̄

Quin quantum poterit securius expleat illud

s̄ dei .i. p̄cessit s̄ pape

Hoc quod in ecclesia dedit indulgentia sacra

Folio cxiij.

^{i. q̄s audet reprobare} ^{s^c fidelium} ^{occurrat}
Quis reprobet quin in his animabus subueniatur
^{s^c hoi.} ^{s^c indulgentias} ^{i. temeritas peccandi.} ^{s^c indulgentiaz}
Nulli propter eas audacia datur. vt harum
^{i. p̄t̄ sp̄s^c pct̄i.} ^{i. edificat} ^{i. sci p̄res.} ^{s^c dcm.} ^{i. iſtituerūt}
Spe pondus ponat seniores quod statuerunt
^{s^c indulgentie} ^{i. tormēta.} ^{i. i illo. q̄ p̄t̄ defectū nō p̄t p̄ficere p̄nias suas}
Ne redimunt penas in eo qui nil valet vltra.

Nic autor ponit alia documēta de p̄nā dicens. si alicui inuicta ē p̄nā. scz peregrinatio in longinquas p̄tes. z vadit ad p̄tes p̄pinquas. talis non erit solutus. sed postea punit̄ in purgatorio. Subdit de p̄nā pauperuz et debiliū dicēs. q̄ hō debilis vel pauper debet laborare inc̄ptum p̄t ad agē dum penitentiā. et si nō p̄t penitentiā inuictā adimplere tūc illud qd sup̄ est illi gratia ch̄risti adimplebit. Sed illud nō debet extendi ad hoies fortes in corpe vel etiam ad diuites. qz ex illo daretur magis occasio peccādi. Itēz subdit. q̄ nullus debet cessare a penitētia ei inuicta nisi expleat eam c̄ptum deuotius valeat. Et nō nullus debet reprobare sanctas institutio nes z indulgentias romane ecclie. qz cū istis indulgētis subuenit̄ aiabus. Et etiā p̄pter indulgentiā p̄cessam ecclis nullus debet capere audaciaz peccādi. scz q̄ ipse peccet spe venie. qz vtiqz nulla pct̄a manēt impunita. z q̄libet hō debet facere z agere ac si indulgētie nō essent p̄cesse. Et nō hō debet penā peccati solū dicere. sed debet eā securius penitere z pati. nā si hō edificat fundamentū deus misericors erit ei. Et si hō seruat iugū ecclie tūc diuina grā vel indulgentia ei fulgebit. Et nō indulgentia liberat penas purgatorij sic q̄ hō nō punitur.

Primo notan. p̄ statōes in p̄posito intelligit̄ spūalis grā q̄ p̄ferit̄ hōi mini a deo. Vn̄ p̄suetudo romana fuit q̄ omni die dñico statio z spūalis grā fuit in vna ecclia. z ibi om̄is clericus puenit̄ z laudem dei decātauit. Et tales statōes p̄ misericordiā dñi trāstate sunt ad alias ecclias aliaruz ciuitatū z regionū. Et si alicui infligit̄ q̄ deberet satisfacere per statōes aut p̄ alias peregrinatōes eūdo ad partes longinquas. z si talis trāstet̄ se ad p̄tes p̄pinquas p̄ hoc nō satisfaceret. et si talis in hoc casu morer̄ ret̄ ante satisfactōem puniretur in purgatorio.

Scdo notan. q̄ indulgentie solū valent p̄fessis z p̄tritis nō existentibus in peccatis mortalibz. nā sicut inebrium mortuū non potest viuificas. re sic etiam indulgentie non p̄sunt anime mortue id est existenti in peccato mortali. Et ergo homini nō p̄sunt indulgentie interim q̄ est in peccato mortali. Alij doctores dicūt q̄ indulgentie valent ad hoc vt hō satisfaciāt de peccatis oblitis. quia homo quandoqz est oblitus multoz peccatorum de quibz libenter satisfaceret. sed ignorat ea. Et ideo sancta ecclesia instituit indulgentias q̄ homo de peccatis oblitis satisfaciāt. Alij doctores dicūt q̄ indulgentie valent ad penitentiā negligēter p̄pletā. vt et̄ go homini ista negligentia tolleret̄ indulgentie sunt iſtite ab ecclia. Alij doctores dicūt q̄ indulgentie valent ad penitentiā z ad penā a canone institutam. de qua dictum est in sententia p̄cedenti.

Sūmula Raymūdi

Tercio notan. autor dicit in lra de pnia debiliū z pauperū q̄ ipsi debent p̄ficere p̄ peccatis eoz in q̄tū valet. sed talis penitētia debiliū est multū infirma z insegura. et nullo mō est firma. nā dicit speculator de infirmis. qui nō p̄t explere p̄niam non dico q̄ talis dānat. nec dico q̄ liberat. q̄si diceret Si deus vult p̄t ei exhibere misericordiā z grām suā. z ideo si q̄s velit cē securus ille peniteat ad tantū q̄stum peccauit

Quarto notan. lra dicit q̄ nullus dicit peccare p̄pter spem venie. sic q̄ velit peccare z p̄niam agere. Rōnem assignāt doctores. q̄ q̄n aliq̄s peccat p̄pter spem venie. tūc illud q̄d est p̄cessum ad salutē cecidit in p̄ditōem. Et illud q̄d institutū est p̄pter bonū vertit ad malum.

Quinto no. q̄ hō dicit p̄fiteri p̄ p̄fessionē oris. z p̄tritionem cordis. et satisfactōem opis. **U**n̄ triplicia sūt opa. q̄dā sūt opa satisfactoria t̄m. et sūt illa q̄ sūt in purgatorio. z talia delent pctā p̄missa. **A**lia sūt opa satisfactoria z meritoria. sicut sūt ista opa q̄ exercemus in hac vita. **A**lia sūt opa que nec sūt satisfactoria nec meritoria. vt sūt opa dānatorū. q̄ dānatio nō satisfacit p̄ delictis. nec etiā meret aliq̄d. q̄ in p̄senti vita est tēpus grē. tēpus misericordie. tēpus merendi. z tēpus satisfaciēdi. Et ergo q̄ in hac vita nō penitet. in purgatorio penitebit. et si est damnatus nūq̄ penitebit.

Sexto notan. vtz p̄niam serotina etiā p̄sit z sit meritoria. **E**t arguit q̄ nō. nā oīs p̄niam meritoria dicit esse voluntaria. sed p̄niam serotina nō est voluntaria. **S**ed dicitur. **D**icitur p̄bat. q̄ nullus coacte dicit penitere. **S**ed minor p̄bat. q̄ in p̄niam serotina siue sera pctā dimittit hōiem z hō nō ea. **S**ed seq̄t q̄ p̄niam serotina nō est meritoria. **I**n oppositū arguit q̄ sit meritoria autoritate ezechiel dicit in p̄sona xpi. in q̄cuq̄ hora peccator ingemuerit p̄ peccat̄ suis. oīm pctōz suoz ampli⁹ nō recordabit dñs. **P**ro q̄ notā. q̄ p̄niam serotina multū est difficilis siue insegura. p̄pter duo. **P**rimo ex p̄te hōis. q̄ tūc hō punit multis tribulatōibz z doloribz. p̄pter q̄d suffocat oīs p̄tritionē q̄ dicit fieri p̄ peccatis. **N**ā videm⁹ exēplū q̄ si hō patit in vno mēbro. vt in oculis v̄l in dentibz. tūc p̄ nimio dolore nō p̄t q̄c̄q̄ agere. q̄d ḡerit q̄n̄ dolet in omnibz simul. **S**ecūdo p̄niam serotina est difficilis ex p̄te finis. q̄ hō p̄pter illū finem debet penitere vt velit satisfacere p̄ illo q̄ suū creatore v̄nq̄ offendit. q̄ in hac satisfactōe nec p̄t acq̄rere grām. nec amorē dei. **S**ed hoc nō p̄t facere in p̄niam sera. q̄ ista p̄niam est magis ex timore q̄ amore. **E**t illi q̄ sero penitent assūlant nauigantibz qui timent se submergi cū rebz et bonis. ne ergo simul submergatur p̄iciunt aliq̄s res de nauī vt ip̄a nauis leuius transeat. et hoc nō faciūt ex amore. sed ex nimio timore. sic etiā in p̄posito est cū omnibz hominibz q̄ sero penitent. nam si nō esset pena eterna quam oīes timemus nūq̄ forsan peniteremus. **E**t ergo dicit beatus Augustinus. penitentia sera raro est vera. **S**ed diceret aliq̄s quō t̄m est de latrone qui pendeat in cruce z penitebat cum penitentia sera z saluatus est. **D**icit ibi q̄ hoc fuit ex sp̄iali grā z p̄uilegio. scz q̄ fuit saluus factus. q̄ ip̄e p̄sens fuit qui ip̄m saluare z curare potuit. **A**d rōnem in oppositū est ddm. q̄ pctā possunt dimittere hominē quo ad actū exteriorez. sic q̄ non p̄t ea amplius exercere. sed ip̄e dimittit acta quo ad displicentiam interiorez sic q̄ pctā displicent ei in corde. sic q̄ talia amplius facere abhorret. **E**t sic finaliter dicit. quūis aliq̄ penitentia serotina est vera. t̄m hoc

Folia cxiij

est raro. qz oñ fit tñc fit ex sp̄ali instinctu spiritus sancti.

¶ Ultimo notā. diceret q̄s qd mouet nos ad penitentiā. Rñdet sñi beatū Bernar. q̄ sñ multa. Primo bñficia a deo recepta. scz q̄ hō creat⁹ est intelligēs sciēs. a nociuis p̄seruat⁹. bonis mūdi ditat⁹. scia informat⁹. et mult⁹ alijs bonis bñficiat⁹. Secdo bñficia recipiēda. scz p̄a grāz eterna gloria. Tercio supplicioꝝ fuga. scilz pene infernalis. Quarto flagella dei. scz infirmatōes z varij languores q̄ multos ad pñiam ducūt.

S s̄ parrochian⁹ .i. induat
tuus infirmus habitum sumat monachorum
.i. religionē s̄ in claustrō

In claustrum veniens moriatur ibi sepelietur
s̄ parrochian⁹ s̄ plebano

Nam tuus ipse fuit. ideo tibi portio datur

Hereticus. latro. fur. usurarius. et qui
s̄ p̄ strāgulatōez .i. inficiūt .i. gladio. .i. interficiūt

Se laqueis perimunt aut ense necant manifestum
.i. pctm̄ s̄ dcōꝝ .i. in cimiterio

Si scelus horum sit. nobiscum non tumuletur
.i. tales. .i. pñiaz agāt s̄ p̄ pctō p̄petrato. s̄ malefactorꝝ

Hi si peniteant. satis et faciant. vel eorum

Heredes. tunc a nobis non eijciantur

.i. sua parētela .i. furi vel latroni

Vel si proximitas sua subueniat morienti

.i. qñ valebis .i. violētia. s̄ in cimiterio

Eijce dum poteris illum quem vis sepeliuit

¶ Istud ē caplm̄ scdm̄. in q̄ definitur de sepulturis ecclesiasticis. z p̄tinuat ad p̄cedēs sic Postq̄ autor determinauit de pñia. hic p̄nter determinat de ecclesiastica sepultura. Et diuidit in tot ptes q̄t ponit documēta ptes partibūt in p̄cessu. Primo d̄t sic. si aliqs infirm⁹ parrochian⁹ mutauit habitū intrādo religionē. v̄puta claustrū. z mori in claustrō. z ibi sepeli. tñc pleban⁹ de iure p̄t postulare suā portōem canonicā ab eo. Subdit aliud documētū dicēs q̄ fures latrones usurarij heretici. et isti q̄ suspendunt laqueos. z q̄ interficiūt seipos gladio v̄l alio instrumēto. tales nequaqs debēt sepeli in cimiterio. dū tñ scel⁹ eoz sit manifestū. Sz si tales āgerēt pñiaz an̄ mortē. vel heredes eoz post mortē satisfacerēt p̄ eis agēdo pñiaz. tñc bñ possēt sepeli in cimiterio Subdit si aliqs fur v̄l usurari⁹ v̄l latro v̄l heretic⁹ violent⁹ sepeli i cimiterio. talē cōuerso d̄z effodi z eijci de cimiterio.

¶ Primo no. autor d̄t si parrochian⁹ infirm⁹ mori in claustrō z sepeli ibi dē. tñc pleban⁹ p̄t postulare ab eo suā portōem canonicā. sz ē intelligēdū sub distinctōe. qz vel talis intrat claustrū san⁹ vel infirm⁹. si san⁹ intrat z p̄manerit ibi q̄ aliqs tps. tñc pleban⁹ nō p̄t postulare suā portionē ab eo Si aut̄ infirm⁹ intrauerit. h̄ est dupl̄r. vel in eadem infirmitate mortu⁹ est. vel nō. si p̄mū tñc pleban⁹ p̄t postulare suā portionem ab eo. si

Sūmula Raymūdi

aut nō est mortu⁹ in eadē infirmitate sed pualuit z iterū incidit in infirmitate. tūc sacerdos nō p̄t postulare suā portōem canonicam ab eo.

Secūdo no. de q̄ritate illi⁹ portōis diuersi diuersimode dicūt. nā q̄daz dicūt q̄ sit tertia ps offertoriū. q̄dā autē dicūt q̄ sit q̄rta ps offertoriū. q̄daz autē dicūt q̄ sit medietas. Aliter tū d̄z fm̄ doctores. q̄ sit derelinquendū ad p̄suetudinē terre. nam si p̄suetuz est q̄ tertia vel q̄rta ps zc̄ debet dari tūc in illa parte plebanus debet stare p̄tentus.

Tercio no. q̄ sepultura sic describit̄ Est abscōsio subterranea. fidelis hoīs mortuū in loco determinato vel debito q̄ negat̄ fide carētib⁹. Et d̄z notāter (fidelis hoīs) ad excludēdū infideles hoīes q̄ nō s̄t̄ sepeliēdi cū hoīb⁹ fidelib⁹. z illa descriptio solū dat̄ de sepultura ecclesiastica z licita.

Quarto no. autor d̄t q̄ fures z latrones z vsurarij nō s̄t̄ sepeliēdi in cimiterio. z h̄ est verū si moriūt̄ ipenitētes. sic q̄ nō dolēt de pctis p̄missis et tales s̄t̄ exclusi ab ecclia militātis. sed si moriūt̄ penitentes sic q̄ dolent de pctis p̄missis. z heredes eoz p̄mittūt satisfacere p̄ eis tūc bene p̄nt sepeliri in cimiterio. et heredes debēt cogi z p̄pelli ad satisfaciendū

Quinto no. vtz fur vel latro nō potēs loq̄ in extrema nccitate debe at sepeliri in cimiterio vel nō R̄ndet̄ sub distinctōe. qz vel talis potuit habere sacerdotē interim q̄ loq̄ poterat vel nō. si potuit sacerdotē habere interim q̄ habuit loquelā z noluit p̄fiteri. tūc nō d̄z sepeliri in cimiterio. Si autē nō habuit sacerdotē z libēter fuisset p̄fessus. tūc deberet sepeliri in cimiterio. et hoc si in eo apparuerūt aliq̄ bona signa p̄tritōis sic q̄ man⁹ vel oculos eleuauit in celū. tūc sufficit in vno teste ad credendū. eo q̄ ecclia p̄ nior est ad saluandū q̄ ad dānandū. si autē nulla signa apparuerūt in eo tūc nequaq̄ debet sepeliri in cimiterio.

Ite notā q̄ hoīes interficiētes seip̄os. vt sunt illi q̄ se suspēdūt vel submergūt vel aliter se interficiūt. tales nō debēt sepeliri in cimiterio. z h̄ si tales sunt p̄potes suaz rōnū vel vtētes rōne. qz tales sine fine desperauerūt in dei gr̄a. q̄ sacra ecclesiastica sepultura nō est eis admittēda. Si autē tales nō eēt cū rōne. vt s̄t̄ stulti frenetici z sic de alijs. tūc bñ p̄nt sepeliri i cimiterio. qz tales nō desperauerūt in dei gr̄a. eo q̄ non vtēbant̄ rōne. z sic nō peccauerūt in sp̄m̄ sc̄m̄. sed oēs interficientes seip̄os vtētes rōne peccant in sp̄m̄ sc̄m̄. z tale pctm̄ nec remittit̄ hic nec in futuro

Ultimo no. si q̄s de p̄dictis est sepultus in cimiterio talis debet extumulari. et eijci de cimiterio. et hoc est veruz si corpus vel ossa eius possunt discerni ab alijs corporib⁹ z ossib⁹. si autē nō possunt discerni ab alijs tūc non debet extumulari

Pro mercede pugiliniens cum fure duellum

.i. amoris. i. tali bello s̄t̄ tal' .i. extra cimiteriū

Si cadit in pugna pugil extra nos tumuletur

.i. peregrin⁹ .i. obiit .i. tumulat̄

Aduena quacumqz villa moritur sepelitur

s̄t̄ plebano. i. habitaueris. i. cupis. i. in alio loco

Si mecum moreris et vis alibi sepeliri

Folia cxxi.

s^c portio. i. ad me spectat s^c plebano

Que me contingit dabitur mihi portio de te

.i. me^o p^{ro}pinqu^o. s^c meā .i. absq^{ue} p^{ro}sensu meo

Si vicinus ouem sine me tumulare meam vult

.i. de illo

s^c oue .i. recepit

Inde satisficiat quod ab hac habet hoc mihi reddat

s^c p^{ro}chian^o. s^c ex^{is}

.i. ducat

Si meus infirmus in ouile tuum vehatur

.i. obiit. i. i tua p^{ro}chia. i. habitatio .i. in tua p^{ro}chia

Et moriatur ibi. nisi sit domus eius ibidem

.i. spectat ad me. i. absq^{ue} p^{ro}sensu meo

.i. sepelire

Est meus et sine me non debes cum tumulare

.i. retribuāt. i. p^{ro}les habitatioes

Si diuersa loca tibi dent domicilia plura

s^c loco

.i. tumuleris

In quocunq^{ue} mori te contingit sepeliris

s^c sacerdos. i. in tali loco

s^c mortuo

Non alius sed ibi celebrans ius obtinet in te

illa tria

s^c parrochianū

Predia. delictum. persona. meum faciunt te

.i. sacerdos. i. tpe noctis

.i. nō accedat. s^c hoīem

Presbiter in noctis tenebris non visitet egrum

s^c infirm^o

.i. iacuit s^c infirmi

Qui sex siue dies plures decubuit. hi quos

.i. extrema

.i. demant

Impugnat subitus mortis dolor excipiuntur

¶ Hic autor ponit alia documēta de eccl^{est}astica sepultura ponēs p^{ri}mo si aliq^{is} pugil itrauerit bellū cū fure p^{ro} sua mercede si talis interficeret in bello. talis nō est sepeliend^{us} in cimiterio. Rō est. q^{ia} talis supponit se periculo mortis. et cū h^{ic} mortu^{us} est in bello illicito. q^{ui} nō debet sepeliari in cimiterio. Subdit aliud documētū de sepultura. z d^{icit} in quacūq^{ue} villa mori^{us} aduenā siue peregrin^{us} in eadē villa est sepeliend^{us}. Subdit si aliq^{is} in parrochia p^{ro}p^{ri}a mori^{us} z velit alibi sepeliri. tūc pleban^{us} in cuius parrochia mori^{us} d^{ebet} capere suā portōem canonicā. Subdit si aliq^{is} parrochian^{us} ducat in aliam parrochiā. tūc oīa q^{ue} pleban^{us} sustulit debēt reddi p^{ro} plebano. Subdit si aliq^{is} portat de vna villa ad aliā z si ibi mori^{us} nō habens ibi domiciliū vel habitatiōem. talis nō debet ibi sepeliri. sed magis in p^{ro}p^{ri}a villa vbi p^{ro}ter ad parrochiam z de qua parrochia p^{ri}us est ductus siue portatus. Itē si aliquis haberet plura domicilia in diuersis locis. tūc in quocūq^{ue} loco mori^{us} tur ibi est sepeliend^{us} z nullus alius. nisi plebanus illius eccl^{est}ie in qua mori^{us} p^{ro}ter aliquid ab illo sumere. scz portōem canonicam. Subdit q^{ui} tria faciūt aliquē parrochianū esse. scz p^{ro}p^{ri}a. i. possessiones. delictus. et persona. Subdit viterius q^{ui} nullus presbiter tpe noctis debet visitare aliquē infirmū in

Sūmmlā Raymūdi

qui decubuit p sex dies vel plures, nisi talis pstitutus fuerit in extremis

Primo no. q̄ ille q̄ morit̄ in duello. ita q̄ sit duellū cū fure. tal' nō d̄z se pelin in cimiterio. cā ē. qz duellū est illicitū. sicut alie pugnatōes vulgares

Secō notan. q̄ peregrinus siue aduena p̄t sepeliri vbi morit̄. licet sit extra eius parrochia Et rō huius est. qz ipse est nimis distans a patria sic q̄ nō potest p̄modose illuc venire siue portari. ideo sancta ecclia admittit q̄ peregrinus sepeliatur vbi moritur

Tercio notan. sicut sacra iura canonica dicūt. tūc quilibet hō p̄t eligere ecclesiasticā sepulturā in quocūqz loco voluerit. sed tū hoc vtiqz debet fieri cum p̄sensu plebani vel saltem sine damno plebani. de cuius parrochia est ille qui sepeliatur

Quarto no. tria s̄t q̄ faciūt aliquē eē prochanū siue de foro alicui? qz p̄pter domiciliū aliq̄s sortit̄ for. Sic etiā p̄pter delictū. qz vbi aliq̄s delict. ibi penitere debz. Similiter p̄pter p̄sonā aliq̄s sortit̄ for alicui? .z eadez cā facit aliquē hōiem eē prochanū alicui? ecclie fm q̄ littera intendit.

Et fili? infra annos discretōis seq̄tur p̄sonā p̄ris. qz tūc nō p̄t eligere sepulturā alibi. Etia mulier seq̄tur virū in sepultura ecclesiastica

Quinto no. circa lrām istā vbi mgr̄ vult q̄ quicūqz aliq̄s infirm? decubuit vltra sex dies vel plures. tūc tpe noctis sacerdos cū corpe xp̄i nō d̄z visitare infirmū. Rō est ista. qz maxime periculosum est tpe noctis de ferre corp? dñicū. nisi sit magna necitas

Pro q̄ sciēdū q̄ sacerdotē visitare infirmū p noctē decubētē p sex vel octo dies intelligit̄ dupl̄r. Uno? q̄ talis sit posit? in articulo mortis. Alio? q̄ nō sit posit? in articulo mortis. si p̄mū tūc sacerdos tenet̄ eū visitare. ne aliq̄ negligētia certa ipsi p̄tingat. Si aut̄ nō est positus in articulo mortis. tūc ipse nō tenet̄ eū visitare

ne aliq̄d piculū icurrat. q̄re in aliq̄b; regiōib; moris ē q̄ q̄n sic euenit q̄ oz sacerdotē visitare infirmū tpe noctis. tūc h̄ fit cū magna solēnitare cant? et viri discreti capiūt sacerdotē z ducūt eū ne aliq̄d piculū incurrat. scilz cadendo vel q̄cūqz alio. attn̄ si in aliq̄ religione nō est illa p̄suetudo. tūc q̄libet hō cū audiuerit campanā z p̄sbiterū visitantē infirmū debet suū hostiū aperire z corp? dñicū cū lumine seq̄ vt iterum illa pericula remoueantur. z tūc de illo merent̄ sp̄cales indulgentias.

Qui sunt in banno presentilege fruuntur

.i. excoīcatōe

.i. vtant̄

Judicium timeant. sententia iudicis ipsos

scz snia .i. iniusta .i. iusta

Siligat hanc teneant. licet hec sit iniqua vel equa

Aut se defendant vel solui seq; laborent

In causam trahere licet istos iudice coram

s̄ citare vel trahere

Et tamen hi nullum possunt nisi primo soluti

Capitulū aliud in quo determinat de sententia excoīcatōis. Et diuisū d̄t in duas p̄tes. nā p̄mo determinat de excoīnicatiōe. secūda de abso

Folia CXX.

lutione ibi p̄sul. Prima ps adhuc in duo. nā p̄mo facit qđ dem̄ est. scđo
ponit qđam obseruāda circa excōicatos. scđa ibi (Stent foris eccellam.)
primo sic d̄t. Excōicati debēt r̄rui hac lege. qz si sunt excōicati tunc debent
timere excōicationem. z debēt obedire suis superioribz siue talis excōmuni
catio sit iusta vel nō. Rō est. qz excōicatus est menbz putridū in eccellia. iō
ne ex toto eccellia uilescat excōicatio ē timēda. qz si iuste est illi illata tūc d̄z se
defendere in iudicio opponēdo suā innocētā z pcurādo suā absolūtionēz
Et excōicati nō p̄nt aliq̄ue trahere in cām nisi fuerint p̄us absolūti. Sed
ip̄i ab alijs homibz p̄nt trahi ad cās iudicarias ¶ Pro illo notandū est qz
sentētia excōicationis sic describit̄. Est christianoz z diuinoz officioz et
a christifidelū cōmunionē segregatio. Et d̄z notanter (christifidelū) ad
excludendū iudeos q̄ nō excōicant nisi sinistre. qz iā sunt positi extra ec
clesiā. Silt̄ nec bruta aialia p̄nt excōicari. qz si colūba quide sumeret cor
pus d̄m̄cū in eleuatōe a manibz sacerdotis. tūc colūba nō est excōicanda.
¶ Itē nota qz due sunt spēs snie excōicationis. vt etiā supra tactū est. s.
snia maior z snia minor. Sentētia maior est duplex. qđam est lata a cano
ne. qđam est lata ab hoīe. Ista snia q̄ est lata a canone est multiplex. cuius
hic aliq̄ casus notātur. ¶ Primus casus q̄ incidunt in heresim de facto s̄z
excōicandi. nec in loquela aliq̄s p̄t cū eis cōuersari. qz statim sunt in senten
tia maiori canonis ¶ Scđs casus q̄ fauet hereticis statim est in sententia
excōicationis maiori lata a canone. ¶ Tercius casus. q̄cunqz imponeret
manus suas in clericū violēter q̄ clericus est ordinatus z cuius ordo vere ē
approbatus ab eccellia ille est in snia maiori excōicationis lata a canone.
¶ Quartus est. hoīes q̄ possunt defendere z nō defendūt ne manus vio
lenter imponātur in clericū ordinatū. v̄l si sunt superiores nō inhibētes infe
rioribz suis. isti etiā incidūt in sniam maiore latā a canone ¶ Quintus cas
sus est. q̄ dicūt eccelliam romanā nō esse caput eccellie militātis. i. oīm christi
anoz. isti etiā incidūt in sniam maiore latā a canone. Et possunt esse plus
res casus maioris snie qui patebūt postea. Alia est snia maior lata ab hoī
mine. scz a iudice. z illa est duplex. nā qđam d̄z p̄ cōtumacia. scz qñ aliquis
citaf̄ et spernit cōparere iuri. tunc sup̄ ip̄m daf̄ sententia maior ab homine
lata pro cōtumacia. sed alia est que fit p̄ aliqua re. Verbi gratia. Si aliq̄
quis tenetur alicui eccellie decimas qui p̄fixo tpe. certo tpe nō dederat p̄e
habita monitione. sup̄ illū daf̄ snia maior lata ab homine pro re z pro tali
bus sententijs latis ab homine nullus habet absoluerenisi qui fert sentē
tiam. z de sentētia maiori intelligit̄ littera. Sed sententia minor est quan
do aliquis excōmunicato p̄cipat. z cōmuniter oīnes homines qui p̄mit
tunt peccatū mortale sunt in minori sententia excōmunicationis.
¶ Ultimo nota. qz excōicatio adhuc est duplex. scz maior et minor. ma
ior est qñ inhibet̄ cōicatio hoīm z sacramentoz. Sed minor excōmunica
tio est qñ aliq̄s sepat̄ solū a cōmunicatōe sacramentoz. Et iuste dicūt
qz si aliq̄s esset cōstitutus in maiori snia excōicationis z celebraret vel inge
reret se diuinis de facto eēt irregularis. sed aliquis exstes in minori sentē
tia excōmunicationis non esset irregularis

sp̄ excōicati sp̄ dei sp̄ isti
Stent foris eccelliam hominum consortia vitent

Summula Raymundi

Nemo loquatur eis. nullus cōmunis eis sit
.i. null⁹ hō sp⁹ excōicatis in p̄cipādo

Potui sine cibo. nec eis dabit oscula pacis
sp⁹ excōicatis .i. signa

Non absoluentur sine iudice. si manifesta
sp⁹ excōicati .i. sine p̄sensu iudicis

Horum sit culpa. mortis timor acrius instans
sp⁹ excōicator⁹ p̄ctm sp⁹ excōicati

Hos licite soluit si cautio debita detur
sp⁹ excōicatos absoluit .i. satisfactio

Istis annexi pueri. serui. mulieres
sp⁹ excōicatis filij sp⁹ tales

Lōmaneant timide. quoniam dependet eorum
sp⁹ cū excōicatis sp⁹ qz

Victus ab his. sed qui poterit dimittere tales
sp⁹ eoz nutrimentū sp⁹ excōicatos

Soluitur a banno. fines horum peregrinus
.i. a vinculo excōicatōis .i. terrā excōicator⁹

Pertransit licite. p̄nceps vel rex populorum
.i. in excōicatōe suus p̄ls sp⁹ excōicato

In banno si sit. sua gens communicet illi
sp⁹ reges ⁊ p̄ncipes sp⁹ tali tali subdito

Istos corrigere licet vt faciant satis. atq;
.i. laborēt sp⁹ ab excōicatōe sp⁹ excōicatio

Et studeant q̄ solvantur. quocunq; modo sit.
sp⁹ suā sp⁹ suū sp⁹ aliq; s

Percutiens matrem vel patrem filius. idem
.i. eterna maledictōe sp⁹ filiū

Perpetuo doleat anathemate. donec in ipsum
.i. eqlis .i. de istis p̄ctis

Digna refundatur vindicta malis super istis
.i. excōicatus

Percutiens patrem vel matrem sit maledictus
.i. de facto excōicatū .i. solū p̄tās pape

Ex facto soluit hunc vnica gratia pape
.i. secreta excōicatio

Actio secreta velut in furto moderetur
.i. ex tali excōicatōe

Consilijs vel ope confessoris. q̄ ab inde

Folio cxxi.

.i. picula

.i. occulta liberatio

Scandala non veniant. et cauta solutio fiat

.i. sacerdotē sp^e ego raymūdus .i. p^ricipet

Presbiterum solui nego si cōmunicet istis

.i. indigne sp^e p^rsbiter sp^e sit .i. absolutus

Iniuste si non celebret nisi primo solutus

Hic ponit aliqua obseruāda circa excōicatos dicēs. Excōicati debent stare foris eccliam nō ingrediēdo eandē. z debēt vitare p^rortia hoīm z nullus d^r cū talib^z loq. nec d^r eis p^rgaudere in cibo z potu. nec aliq^s d^r eis exhibere osculū pacis qm̄ agnus dei cantat. nisi p^rus absoluant. et si illi st^r in excōicatōe manifesta tūc nō pnt absolui nisi a iudice excōicante. z hoc est v^rz si nō fuerint in extremis dūmō de^r cautio satisfaciēdi. Subdit q^d p^rsona cōiuncte ip^s excōicatis sicut sunt vxores filij z serui pnt cohabitare qz eoz nutrimēta pcedunt ab excōicatis. Sed q^d cūq^s cohabitaret cūz istis excōicatis p^r eos dimittere p^rter hoc vt nō noceat illi snia excōmunicatiōis. Subdit aliud documētū dicēs. pegrini z viatores licite p^rtrāsire pnt terrā alicuius regis vel p^rncipis qⁱ est in bāno. hūc subditi sui debēt reducere vt satisfaciat z vt p^rcuret absolutōem. Subdit dicēs. filius p^rcutiens patrē vel matrē d^r p^rpetue dolere de hoc facto. z est excōicat⁹ donec satisfaciat. z nullus p^r eū absoluere nisi dⁿs aplicus. Subdit. si aliq^s est^r excōicatus p^rter aliq^d factū secretū. puta furtū. tūc isti excōicato tanta in^r iungat p^rna. z d^r moderari p^r auxiliū sapiētis cōfessoris ne plura scandala inde oriant. Subdit dicēs. si p^rsbiter excōicatus siue iuste siue iniuste fuerit talis nō d^r celebrare missam nisi p^rus sit solutus a tali excōmunicatiōe.

Notandū p^rmo. q^d vxores filij z serui pnt ip^s excōicatis cōmanere. rō est. qz melius est vt p^rmaneāt eis q^m q^d fame perirent. qz p^rter maius in^r cōueniens minus incōueniens est eligendum.

Secūdo notandū. q^d nullus d^r habere actū cū excōicato nec in loq^{la} nec in mēsa nec in plateis nec in oraculo nec in ciuitate nec in campo. vt patet extra questione ter. De excōmunicatione

Tercio notandū. q^d pegrini pnt terrā excōicatoz p^rtrāsire. z etiā sub^r diti pnt p^rncipē excōicatū sequi. Rō est ista. qz si pegrin⁹ terminū intentū voluerit p^rsequi optet q^d p^rpet sibi necessaria ab excōicatis. Et subditi p^rter h^z sequunt^r dⁿm. qz bona z dona a dⁿo recipiunt vt ip^s seruiāt. q^d optis^mū est vt ip^s adherēt. sed cū tali p^rditōe q^d ip^s sp^r dⁿt inducere p^rncipē seu dⁿm vt satisfaciat et absoluetur ab excōmunicatione

Quarto notandū. l^ra d^rt (nec oscula pacis) Qm̄ in aliq^bus regionib^z cōsuetudo est q^d amici in plateis obuiātes mutuo inter se p^rbent oscula pacis. z illo mō vsi fuerūt apli. z in signū illius dan^r nunc oscula pacis in celebratione missaz. z sic nec oscula p^rmo mō debēt dari ip^s excōmunicatis.

Quinto notandū Dubitat^r vtrū magis sit occidere patrē vel matrē q^m vxorē legitimā. Et videt^r q^d magis est occidere vxorē q^m patrē vel matrē. qd^o sic p^rbat. Ille magis peccat q^d peccat p^rtra iura. sed occidēs vxorē peccat p^rtra iura. ergo magis est occidere vxorē q^m occidere patrē vel matrē. Maior est nota. sed minor p^rbat. qz p^rmo mō aliq^s peccat cōtra l^r

Summula Raymundi

gem nature eo q lex nature vult. Qd tibi nō vis fieri nō facias aliq. Sed nullus vult occidi ab alijs. g nullus occidat aliez. Scdo peccat ptra legē sacramēti. qz qcumqz interficit vxorē legitimā dirimit matrimoniu. g dū plex pctm pmittit. s; interficiēs prēm vel matrē solū peccat p legē nature g seqtur q interficiēs vxorē magis peccat qz ille q prēm vl matrē interficit. ¶ S; in oppositū arguit sic. vir in aliq casu h; vberare vxorē. s; in nullo casu h; vberare prēm vel matrē. g min⁹ est pctm vberare vxorē qz vberare patrē vel matrē cū vir sit caput vxoris. Sed minor pbat. qz nō est licitum offendere patrē vl matrē. g minus est peccatū occidere vxorē qz patres. vt pbatū est. ¶ Ad hoc rīdetur q vtrūqz est malū. tū vnū inter illa duo mala est detestabilius alio. qz detestabile est occidere vxores. sed tū detestabilius occidere patrē vel matrē. ¶ In dē phs octauo ethicoz. q tria bona s; nobis collata a parētib;. scz cā essendi. qz q d; h; esse hoc pncipalit a deo h; z pnter a parētib;. Scdo. bonum nutrimenti. qz parentes nutriunt filios. Tercio bonū informatōis. quia pueri nō solū nutriunt corporaliter a parētib;. s; etiā spūaliter nutriunt. z h; est cū bonis informatōib; z virtut; instructionib;. Sicut habet octauo ethicoz q d; magis z parētib; eq̄ ualens nō reddi. Et g ppter illa p̄dicta bona hō plus peccat in offensiōe patris vel matris qz in offensione vxoris. ¶ Et sic tūc rīdet q hoc est veruz de peccatis. tūc inequalia peccata sunt. sed ppter plura beneficia impensa maius est occidere patrē vel matrē qz interficere vxorem.

.i. ep̄s coloniēsis

dissoluat .i. prochanū

Presul agrippinus non soluat ouem treuerensem

.i. ab excoīcatōe

sp̄c illud.

scz ep̄o coloniēsi.

Ab anno. nisi sit concessum desuper illi

.i. pctm

.i. remittit

.i. remissio

.i. nō valet

Nec scelus indulget. hec indulgentia nil est

scz treuerēsis ep̄s

sp̄c indulgētia

Huius si vim confert indulgendi. valet illa

sp̄c ep̄s sp̄c ouib;

Quiq; suis confert valet indulgentia talis

antistes

Nullus in alterius villa presul celebrabit

.i. data

.i. auctoritas

Presulis officium nisi sit concessa potestas

Qui citat absentes in banno vinculat illos

Errat si non sit hoc ostensum prius illis

Non licet vxores vel fratres siue sorores

Aut proprios pueros enormi verberare cuiq;

Folia cxxij.

.i. pcutere

.i. phibet

Ledere. cum pia sit correctio. non inhihetur

Nulla puerperio decumbens percutiatur

scz femine

Femina. percussor huius banno religatur

In hac pre autor determinat de absolutoe. z ptinuat sic. Na autor ps us determinavit de ipsa excōicatōe. hic pnter determinat de ipa absoluti one. Et possz ista ps diuidi in tot pres qt ponit documēta. vt patebit in pcessu. Et trahunt ex lra plura documēta. quoz pmū est. q ep̄s vnus diocef nō pt aliquē absoluere alteri^o dioceſis. nisi sibi essz spēaliter pmissuz et pcessum. z si aliter fieret absolutio nō valeret. Subdit scdm documēti dicēs. q nullus p̄sul dz exercere officiū alterius p̄sulis in p̄sulatu alte^rius. nisi pcessa sibi potestate. Subdit tertiu documētū dicēs. q null^o ci tatus absens pt ligari vinculo excōicatōis nisi ei p̄us sit nota citatio. z fa ciens oppositū maxime errat. Subdit quartū documētū dicēs. q nul^l licitū est pcutere vxorē. fratrē. sororē. vel p̄rios pueros pcutione enoz^m ni. qz ipa correctio dz esse pia z charitatiua. z talis nō est phibita. Sub dit vltimū documētū q pcutiēs mulierē decubentē in puerperio est excōi catus. z null^o vir dz cognoscere mulierē carnaliter iacentē in puerperio

Dubitat aut vtz excōicat^o pt intrare eccliam z audire sermones scz vbu xp̄i. Rñdet fm plures doctozes. q talis licite pt intrare eccliam ad audiēdū sermonē z vbu xp̄i. qz talis in p̄dicatōe z sermone possz forte ali qd audire p qd ip̄e puerteret a malicia sua. ergo illi licitū est intrare eccle siam sub tali officio. sed in alijs officijs null^o excōicat^o pt intrare.

Primo notan. ex quo p̄us dem ē q oīs pcutiēs clericū est excōicat^o et nō pt absolui nisi a papa. h est verū nisi talis percussio clericū essz ppter aliquā piā cām. vt cā discipline. in isto casu magister pt corrigere discipul^{os} pater filios. maritus vxorē. Pro q nota q iocus cū clerico nō dz eē talis q sit nociu^o. qz null^o pt ledere aliū z se excusare dicēdo se iocose fecisse

Secūdo notan. p modū dubij. vtz comedēs pt participare licite cū excōicato. Rñdet p distinctōes. vel ergo ipse comedēs scit ipm esse excōi catū publice. vel scit eum esse excōicatū occulte. si publice tūc nō debet sez cum comedere. et si alibi essz vbi excōicat^o comederet debet surgere z nō secū comedere. aīs peccaret mortaliter. Si aut scit eum excōicatū occulte. tūc in occulto pt eum vitare si hoc possset fieri sine scandalo. si aures tiz met scandalum puenire nō debet eum vitare. sed quotienscūqz sine scan dalo ipsum vitare potest nō debet omittere

qcuqz

.i. bona

.i. fruole

Qui rapit ecclesie res furtim vel violenter

s^c ecclie redditus

Aut decimas eius. vel censum. vel quod ab illa

pedat

s^c aliq

s^c eccliam

Dependet. vel qui vitio violauerit ipsam

Sūmula Raymūdi

^{s^c mō} ^{excōicatus}
Qualicumq; sit hoc ipso facto maledictus
^{s^c tu} ^{.i. dedicatas}
Es vir sacrilegus si res sacras violasti
^{lesisti scz monachū vel monialē}
Si percussisti personam religiosam
^{.i. aliquē .i. de statu clericorū vt ab abbate}
Vel quem de clero. nisi sit percussio sancta
^{informator s^c licite} ^{psitentē}
Doctor discipulum. confessor probra fatentem
^{licitū est .i. violētā}
Percutit. et licet hoc laico vim vi remouendo
^{.i. nō credit eē s^c pcussisse clericū. s^c a sacrilegio}
Non est sacrilegus. ignorans excipiturq;
^{s^c carnali .i. filia s^c tua}
Si cum matre mea nata muliere sorore
^{.i. vitiose. s^c cleric⁹ s^c clericū. i. pcussione}
Turpiter hic quid agat hunc verberare corrige tute
^{s^c cleric⁹ .i. opa militaria exercēs}
Hic si sit miles aliquem si transit ad actum
^{.i. indecentē .i. pcussor talis pctōz}
Illicitum clero lesoz non sacrilegus sit
^{s^c ab excōicatōe pcussor. clericorū}
Absolui debet a papa lesoz eorum
^{p̄terq̄iā dicit s^c esset in articulo mortis positus}
Casibus in reliquis. si precise moriturus
^{s^c excōicatōis .i. pualuerit}
Soluitur iniuncto sibi dum sanus fuerit. q;
^{trāseat. s^c papa s^c excōicatōis}

Ad papam vadat. qui talia vincula soluit
Istud est aliud captm. in quo auctor determinat de sacrilegio. z p̄t di-
uidi in tot pres quot ponit documenta. Et p̄mo d̄t sic. quicumq; rapit bo-
na ecclie furtiue vel violenter vel aliqd aliud qd̄ dependet ab ecclia. aut q̄
violat eccliam. talis de facto est excōicatus. z vocat sacrilegus. qz violat
res sacras. Subdit aliud documentū dicens. si q̄s pcutit clerū vel religi-
osum nisi pcussio sit p̄pter rōnabile cām. vt si doctor pcutit discipulum cā
doctrine. est sacrilegus. z p̄fessor pcutiens psitentē nō est sacrilegus. etiā
si abbas pcutiat monachū suū psratre p suis maleficijs z excessib; nō est
sacrilegus. Etiā si laicus defenderet se pcutiendo clericū qui euz inuades-
ret nō fieret excōicatus siue sacrilegus. qz vim vi repellere licet. Etiā si q̄s
pcutit clericū ppetrantē aliquē actū illicitū cū matre sorore vel cū filia nō
erit sacrilegus. Etiā si aliq̄s pcutit clericū exercentes opera militaria. nō

Folio ccciiij

erit sacrilegus. Subdit etiā dicēs. q̄ oīb; alijs casib; extra illos iam dic̄
tos ledens clericū erit sacrilegus. z nō p̄t absolui a simplici sacerdote. nisi
in articulo mortis. sed tñ debet ei inuigere p̄niam si p̄ualeat per episcopū
vel papam adeat pro absolutione

Primo notan. q̄ ex quo p̄us dictū est de leſis z de pena leſoz. vnde
q̄cūq; ledit clericū vel religiosum ille incidit ſententiā maiore latā a cano
ne. Et l̄. i. d̄t. q̄ nō solū qui ledūt sacerdotē vel dyaconū. sed in cōi d̄t. cleri
cum. qz sub illo noīe p̄phendūtur omēs clerici zē

Secūdo notan. q̄ in multis casib; alijs nō incidit excōicatiōem ledē
do clericū. Primus qñ alijs verberat aliquē clericū bona intentōe z eius
interest verberare. sicut magister verberat discipulū suū qui est clericus p̄
excessib; suis quos p̄misit. z p̄ hoc magister nō incurrit excōicatōez. salte; z
si ibi est modus debitus. et si magister excederet modū. scz q̄ ip̄e p̄iceret
discipulū de vno angulo in aliū cū criminib;. sic q̄ enormiter lederet. tūc ta
lis magister incidere ſententiā excōicationis

Tercius casus. q̄ qñ q̄s leuiter ledit aliū nō intendens eū ledere. tūc
in hoc nō incidit excōicatōem. vt si essent duo socij et vnus ledit aliū non
p̄tendens malū. talis nō incidit excōicatōem.

Quartus casus. qñ q̄s ignorat aliquē esse clericū quē ledit nō cadit in
excōicatōem. Pro quo sciēdū. q̄ ignorātia est duplex. q̄dā visibilis. q̄dā
inuisibilis. Inuisibilis est qñ leſoz nullo mō p̄t discernere vtrū ille q̄ offens
d̄ sit clericus aut nō in vestib;. et sic ignorātia excusat. Si vero visibilis
scz qñ alijs p̄t discernere illū quem p̄cussit in habitu clericali vel tonsura
seu corona q̄ sit clericus. tūc ignorātia nō excusat eum

Quintus casus. q̄ si alijs inuenerit aliquē clericū qui turpiter ageret
cū filia vel matre vel sorore seu vxore sua. et si tūc iniuriatus leſerit eū nō
incurrit ſententiā magnā excōicatōis

Sextus casus. q̄ si alijs reponit se p̄tra clericū pro defensione bonoz
suoz aut p̄prij corporis. ille etiā nō incurrit ſententiā maiore. qz vim vi reſ
pellere licet. Verbi gratia si aliquis clericus conaret interficere laicum. z
ille laicus repercuteret clericū. tūc ille nō incurrit ſententiā excōicatōis. si
hoc facit defensionis causa.

Septimus casus. q̄ si clericus est enormis vite et sepe monitus est ab
ep̄o z nō cessat sed adhuc manet in sua enormi vita z nequitia. tūc si alijs
lederet eum non esset excōicatus

Ultimus casus. si alijs lederet clericū ex ioco nō incurreret ſententiā
maiore. sed in alijs casib; ledens clericū incidit ſententiā maiorem

Si coitu. ^{luxuria.} gladijs. aut igne. ^{s̄ ledēdo} dei violasti

Ecclesiam. vel si furtim ^{furtiue .i. bona .i. ab ecclia} res inde tulisti.

^{.i. dep̄datus s̄ eccliam} Si spoliatus es hanc te dicit sacrilegus ^{.i. institutio} lex

^{sequētes retinēt .i. ecclie} Istud iudicium conseruant atria templi

Folia XXXIII

calicem de domo sacerdotis ille iterum committeret sacrilegium. Tercio promittitur quoniam non sacrum tollitur de sacro Verbi gratia. ut si aliquis reciperet pecuniam de ecclesia. ibi committeret sacrilegium. nam ecclesia est sacra. pecunia vero non est sacra. ut habetur. xvij. q. iij. quisquis

.i. ornamenta

Purpura cortine vel vestes ecclesiarum

.i. aptari

.i. solennitatibus

Non exerceri debent festis laicorum

.i. veniens

Ad templum currens latro publicus aut homicida

scilicet templo

Aut spolians illud manet indefensus ab illo

.i. auxiliū maleficis

Adiutor vel consultor vel opem malefactoris

.i. sustineat sp^e latro

Distribuens talem penam patiatur ut ille

¶ Hic ponit aliud documentum dicens. quod purpura cortine vel vestes ecclesiarum non debent accommodari nuptiis laicorum. Ratio huius est. quod huiusmodi vestes sunt proprie ad laudem dei et sanctorum eius. Sed quod aliud dicitur attribui deo et aliud hominibus. igitur laicis non debent prececi ornamenta ecclesiarum. Subdit ulterius dicens. Si aliquis latro vel homicida vel spoliator currens ad ecclesiam ille manet ibi indefensus. Etiam adiutores et defensores eorum. sed alij malefici utuntur libertate ecclesie.

¶ Notandum primo. quod latro et publicus spoliator currens ad ecclesiam non defenditur ab ecclesia. ¶ Pro quo notandum. quod omnis malefactor currens ad ecclesiam non debet trahi ab ecclesia. sed tamen ab illa regula accipitur publicus latro et nocturnus spoliator qui potest trahi ab ecclesia. Et ratio est. quod ipsi auxiliū legis invocant sinistre vel mane. quod legem derelinquunt. sed tamen homo liber si ad ecclesiam fugit ipse debet ibi defendi et non debet trahi ad mortem vel ad membrorum mutilationem. sed tamen ipse debet legis satisfacere.

¶ Secundo notandum est circa predicta. dubitatur si religiosus offendit clericum. verum tenetur ad tantam penam sicut secularis. ¶ Respondetur per distinctionem vel ille offensus est religiosus vel non. si est religiosus et lesio non est enormis tunc potest absolvi a suo superiori ut puta ab abbate vel prior vel gardiano. Si autem lesio est enormis tunc indiget absolutione sedis apostolice.

¶ Tercio notandum per modum dubitationis. an mulier percutiens clericum committit sacrilegium vel non. ¶ Respondetur per distinctionem. iste clericus est tenens mulierem vel solo verbo. vel facto et verbo simul. Si solo verbo et mulier percutit clericum sententie vinculum incurrit. Si autem verbo et facto simul. et tunc eum percutit vinculum sententie non incurrit. Attamen dicunt doctores sacre theologie quod est conveniens quod talis mulier petat absolutionem.

¶ Ultimo est notandum. dubitatur verum aliquis qui percuteret rusticum credens ipsum esse clericum committat sacrilegium. ¶ Respondetur quod non. quia quis credit eum esse et non est clericus tunc illa intentio non facit eum committere sacrilegium. licet ipse percussit eum.

Summula Raymundi

F ^{sp^e aliqua} ^{.i. viro p^otradiceⁿte} **F**emina res proprias inhibente viro mortura

^{.i. testamētū facere sp^e bonis sp^e vir}
Eccl^esⁱus legare potest cōmunibus. ille

^{.i. p^otradiceⁿte sp^e mult^o assignet}
Defendente. nihil. vestes quibus vtitur. he sunt

^{sp^e quos p^oprijs laborib^o acq^usivit}
Res proprie. vel si nummos habet hec speciales

^{.i. p^osentieⁿte sp^e de reb^o cōibus}
Permittente viro poterit dare femina quid vult

^{sp^e rebus .i. p^otradiceⁿtib^o}
Vir de mobilibus pueris obstantibus. atq^{ue}

^{.i. v^oroz sua testamētū facere disposit^o ad mortē}
Conuge. legare poterit pro se morturus

^{.i. infirm^o sp^e ex^o nō valet}
Eger signatus & diues si nequit ire

^{sp^e scē terre}
Ad terram sanctam. cuius signum tenet in se

^{.i. pueris p^otradiceⁿtib^o sp^e pecunie}
Inuitis pueris poterit transmittere summam

^{sp^e summā .i. in p^opria p^osona}
Quam deportaret si personaliter iret

^{sp^e aⁿq^{ue} summā dirigat .i. in vtilitatē}
Si moritur. terre sancte vertatur in vsum

Cap^olm aliud. in quo auctor vult determinare de testamentis. Et tra-
hunt ex tali cap^o tria documēta. Quorū primū tale est. q^u femina non p^ot
assignare testamētū. viro p^otradiceⁿte nisi haberet p^oprias res vel p^oprios nū-
mos. Subdit scōm documētū dices. q^u vir p^ot assignare testamētū mu-
liere p^otradiceⁿte & etiā pueris. Et solū est v^oz de reb^o mobilib^o. q^u si velle^t
legare domū totā tūc mulier p^ot reuocare. Deinde subdit terciū documē-
tum dicens. Si aliq^us fecisset vota ad loca sancto^{rum} & incidere^t in infirmis-
tatē magnā. ita q^u viā nō possit attingere. tunc totam summā p^ot mittere
quā p^osonaliter potuisset illuc p^osumpsisse. Et si p^opus morere^t anteq^u illam
summā illac destinaret. tūc illa summa debet verti in vsum pietatis

Primo notandū. quid sit testamētū. Vñ testamētū sic describitur.
Testamētū est nostre volūtat^{is} in his q^u post mortē fieri volumus exp^os-
sio. Et dicit^{ur} notanter (post mortem) quia si fieret ante mortem tunc non
diceretur testamētum sed magis legatum

Secō nota. q^u testamētū fit duob^o modis. p^omo in scripto & corā idō-
neis testib^o. In scripto qñ eligi^t exequutor. & ad hoc vocant^{ur} testes idonei

Quod scribit^{ur} carta sub sigillo cū signo publico Secō testamētū fit qñ vocan-
tur testes idonei & exequutor exigitur idoneus sine carta

Tercio notandū. littera d^ot. q^u mulieres maritate non possunt facere.

Folio cxxv.

testamentū de rebus cōmunibꝫ absqꝫ cōsensu viri ¶ Pro illo est sciendū qꝫ res sunt in duplici differētia. qꝫ q̄daz sunt res mulieribꝫ appropriate vt sunt eaz vestimēta et pepla capitis. Alie sunt res viro appropriate. et alie sunt res vtrisqꝫ appropriate. Et de p̄mis mulier p̄t legare viro p̄tradicen-
te. ⁊ hoc dꝫ fieri cū moderatōe ne vir grauet̄ in onere matrimoniali.

¶ Quarto notandū. Si aliquis decūbens prompte p̄deret loquelā. et si testamentū libenter assignaret. ⁊ p̄pter carentiam loquele non potest dī-
cere seu exprimere. sed ille decūbens sciens scribere scriberet intentum tes-
tamenti. Tunc ibi dubitatur vtrum hoc testamentum tenet vel non.

¶ Ibi respondent doctores iuris qꝫ sic. scilicet tale testamentum est lega-
tum seu tenet ad tantū ac si vocetenus expressisset. quia per sola signa ho-
mo potest legare testamentum suum

¶ Quinto est notandū. Si aliquis sacerdos decederet tunc ibi dubita-
tur quid de rebus suis esset agendū ¶ Respondet̄ sub triplici distinctione
vel ergo ille sacerdos haberet bona ecclesiastica tm̄. vel bona matrimonia-
lia tm̄. vel illa bona sunt simul mixta. Si primo mō. tunc sacerdos de istis
rebus nō potest facere testamentū. qꝫ bona ecclesiastica succedunt solum
ecclesie ⁊ successoribus eius. Si secundo modo tunc sacerdos de eis licitē
potest facere testamentum. ⁊ etiam de istis que proprijs laboribꝫ acq̄si-
uit. Si aut̄ illa bona sunt mixta tunc debēt diuidi. ita qꝫ prima pars illius
debet venire ad vtilitatem episcopi. secunda pars ad vtilitatem ecclie. ter-
tia pars ad vtilitatem pauperum. quarta pars ad vtilitatem suorum ami-
corum. ⁊ non debent illa bona dari ad manus amicorꝫ. quia al̄s iniuste p̄-
cederet circa ista bona ea retinendo. sic qꝫ non verterentur partim in vsuz
ecclesie. et partim in subsidium pauperum. modo si hoc fieret tunc graue
peccatum cōmitteretur. ⁊ omnes prelati potentes huic crimini resistere
non resistunt sunt rei in tali crimine. ergo bona sacerdotum vtiqꝫ fm̄ illam
iusticiā in quattuor p̄tes debēt diuidi. vt predictum est.

¶ Ultimo notandum est. dubitatur vtrum vsurarius manifestus po-
test facere testamentum ¶ Ibi respondent doctores qꝫ non nisi ipse vsura-
rius satisfaciat prius de vsuris. vel quod ad minus cautionem sufficientē
prestat de satisfactione et vsuris

sp̄c vir .i. duas vxores talinoie

Qui binas duxit mulieres bigamus hic est

talis hō sic dictus .i. ad ordinē sacerdotij

Bigamus admitti non debet in ordine sacro

sp̄c puellā sp̄c m̄rimonialit̄ sp̄c incorrupta

Corruptam si duxisti pro virgine: non te

.i. iste .i. remoueat

Error hic excusat. quin pellat ab ordine sacro

.i. an̄ matrimonū cognouisti. sp̄c m̄rimonialiter

Quam deflorasti. si duxisti minus obstat

.i. legitime duxisti p̄ verba de futuro

Si desponsasti binas et noueris vnam

Summula Raymundi

sp^e ad sacros ordines

In tali casu. procedere non inhiberis

.i. puella .i. castitatis

Virgo tibi nupta si virginitatis honore

.i. puata .i. anq̄s sp^e carnaliter

Prespoliata prius fuerit. q̄s noueris ipsam

sp^e idē nescis .i. hac deceptione

Istud et ignores. ista non fraude tueris

sp^e carnalit' illo noīe diceris

Si cognoscis eam. quin bigamus inde voceris

.i. castitatē sp^e aliquā incorruptā

Si votum casti facias. ac inde puellam

sp^e matrimonialit' .i. infrigendo

Duxeris intactam. quia votum transgrediendo

.i. trāsgressus .i. p̄sbiteratus

Preuaricatus es. inde tibi sacer ordo negatur

sp^e mulieris post obitū talis hō

Huius post mortem. mihi bigamus esse probaris

.i. vxoz in aliq̄ fornicatōe manifesta

Si tua sit coniunx in adulterio tibi nota

sp^e te sp^e mulieri post adulteriū .i. eris

Cōmiscendo sibi. sua post probra bigamus extas

notū sit sp^e adulteriū sp^e viro tal' hō s' ip̄o

Si sonat hoc idem de te sis bigamus ex te

sp^e mulieris .i. adhereat

Si dubium crimen huius sic pendeat et lis

.i. iura carnalia sp^e mulieri .i. exigēti

Debita carnis ei reddas de iure petenti

¶ Istud est aliud capitulum huius tractatus. in quo magister intendit determinare de bigamo dicens. q̄ ille dicitur bigamus qui accipit duas vxozes successiue. ⁊ nullus talis debet admitti ad sacros ordines. Deinde subdit alia documenta dicens. Si aliquis accipit corruptam virginem ⁊ credit esse virginem ea mortua nō potest attingere sacros ordines. nec ille error eum excusat. Sed si ipsemet deflorasset eam ⁊ postea sumeret eā legitime tunc hoc minus obstaret. ¶ Subdit secundum documentum dicens. Si aliquis desponsasset se ad duas mulieres et solum vnā cognouisset ille non inhibetur procedere ad sacros ordines. ¶ Tertium documentum est. Si aliqua puella est tibi nupta que prius est spoliata honore virginitatis. et si cognosceres eam inde voceris bigamus. ¶ Quartum documentum est. Si tu fecisti votum continentie ⁊ postea natura infrigante accipias vnā intactā puellam tunc tu es p̄uaricatus ⁊ sacrum ordinē nō potes attingere. ⁊ post mortem illius eris bigamus reputatus.

Folio CXXVI

Ultimū documentū est. si mulier tua est publica adultera te sciente. et si comiscueris ei eris bigamus. et hoc idē de te viro ē intelligendū si trāsgrederis thoz legitimū. et licet ip̄a est publica adultera. tamē ea postulante debita carnis a te de iure debes ei reddere. Sed postulans in temporibz et alijs circūstantijs prohibitis peccat et non reddes

¶ Notandū p̄mo. qđ sit bigam⁹. vñ bigamus sic describit̄. Est p̄sona irregularis q̄ p̄trahit cū vna. et deū cū reliq̄. S; bigamia sic definit̄. est irregularitas p̄cedēs ex federe p̄iugali vel ex aliq̄ illi annexo. vel est vitij proniēs ex diuisione carnis. eo qđ vnio viri et mulieris fecit vnionē xp̄i cum eccia. q̄ vnio oīno ē simplex. et sic bigam⁹ d̄r a bis qđ ē due et gama mulier q̄si duas habēs mulieres. vel aliq̄s occupatus cū duabz mulieribus.

¶ Secdo notandū illud vitium fit multipl̄. Primo quādo aliq̄s p̄trahit matrimonij cum vidua. tunc talis d̄r bigamus. Secdo fit qñ aliq̄s recipit duas mulieres in diuersis p̄tibus et t̄pibus. sic qđ qñ vna morit̄ et tūc aliā ducat. Tercio. illud vitium fit quādo aliquis ducit duas mulieres simul et semel et mittit sibi eas copulare. Quarto fit qñ aliquis habet vnā vxorem de iure et aliā sine iure. Verbi gratia. vt ille q̄ habet vnā vxorem legitimā et aliā cui comiscet carnalit̄ ille d̄r bigamus. Quinto qñ aliq̄s comiscet sue vxori quā scit esse adulterā. sic qđ post adulteriū reddat illi iura cōiugalia ille erit bigam⁹. Sexto qñ aliq̄s credit se p̄here cū virgine et cōtrahit cū muliere. iste error nō excusat eū qñ vtiq̄ erit bigamus. Et istis sex modis fit bigamus qđ diligēter sunt cōsiderandi. nam sunt necessarij. qđ nullus talium in ordinibus sacris p̄cedere potest

¶ Ultimo nota. dubitat̄ si aliquis cognoceret virginē añ matrimonij cum qua postea cōtraheret matrimonij. vtrū ex hoc fiat bigamus. Et videt̄ qđ sic. quia talis nō duxit virginē sed corruptā. q̄ talis erit bigamus

¶ Ad hoc r̄ndetur qđ talis nō est bigamus. qz talis non diuisit carnē si saltem scit eam cognitā solū ab eo et nō ab aliquo alio viro. si vero cognita est ab aliquo alio viro tunc censetur bigamus

H post h̄ dicere sortilegia
Inc ego deberem recitare superstitiones
 supstitōes insipietes p̄demnant̄
Quas faciunt homines stulti. quibus inficiuntur

corrigi hoim
Simplicitas poterit compesci stulta viroꝝ
 doctoz .i. p̄peller sp̄ incantatōe

Sed quis sortilegas compescet ab hac mulieres
 neq̄cias mulierū

Sectas et trufas harum qui scribere vellet
 s̄ ille trufas

Non compleret eas vitulorum pellibus octo

haz muliez innūerabiles stulticijs mulieres
Stulticie mille vel plures sunt quibus ille

Summula Raymundi

potiunt ^{p mortali pctō} ^{estimant}
Utuntur. mortis pro labe tamen reputantur

^{ilfratus} ^{mgr} ^{prehendere}
Clericus aut scriba non est qui possit habere
^{incantationū} ^{mulieres}

Harum noticiam. tm̄ manet hec apud istas
^{documentū} ^{stulticijs}

Non est consilium de talibus enumerandum
^{p qz} ^{tal' stulticia} ^{celi} ^{maris}

Harum caret numero veluti stelle vel arene
^{mulieres} ^{pellant} ^{.i. ab ill' incantatōib} ^{.i. nisi}

Ne compescantur desistere talibus. et ni

^{iubet} ^{doctores sacri} ^{vinculū} ^{excoicatiois}
Quod docet ecclesia faciant. sententia banni
^{incantatrices} ^{corrupte} ^{puniant}

Has contra detur. deprehense corripiantur

^{.i. artius} ^{muliez} ^{neqcie}
Strictius. vt harum sic stulticie reprimantur

¶ Istud est vltimum caplm huius tractatus. in quo magister vult deter-
minare de sortilegijs dicens. ego delere post illa iam dicta enumerare in-
cantatōes quas aliq stulti hoies faciūt qb ipi inficiunt. z ipa simplex stul-
ta simplicitas viroz pt cōpesci. sed q̄s tūc cōpescet incantatrices vt desis-
tant ab hac stulta simplicitate. q̄si diceret nullus. Et si q̄s vellet scribere
trufas harum muliez. ille nō posset illas scribere in octo pellib vitulorum. qz
stulticie tales sunt vltra numerū. Et nō est aliquis clericus vel scriba. tam
doctus q̄ potest cognoscere modos incantationū. z iō nō est aliqd psiliū qz
tales modi enumerēt q̄ iuxta illas incantatrices seruant. qz sunt innumera-
biles sicut stelle celi z arene maris. z tales incantatrices cōpescende z cōs-
pellende sunt a talib desistere. z nisi desistāt debēt acriter anathematizari
et corrigi vt earum malicia deprimatur

¶ Notandū p illo. qd sit sortilegiū. vñ sortilegiū sic definit. Est qdam
supsticiositas vel ars diuinandi vel futura inuestigādi. vñ diuinare idem
est qz futura inuestigare. z sic diuinatio est ignoti seu futuri inuestigatio.
Et merito talis subtilitas nō d̄r scia. qz est de numero maloz sed ois scia
est de numero bonoz honorabiliū. vt ptz in p̄mio libri de anima

¶ Secdo notandū. autor vult qz tot s̄t sp̄s sortilegiū q̄t sunt stelle celi z
arene maris. z illas nō declarat ne audietes openf istas. iō tacite nobis de
eis determinat. Est tm̄ sciendū qz quoddā sortilegiū fit in terra. qd d̄r in
aq. qd d̄r in aere. qd d̄r in igne. qd d̄r in mortuis. qd d̄r in garritu auū. et
sic de alijs sp̄eb. Sortilegiuz qd fit in terra d̄r geomantia. et d̄r a ge grece
qd est terra latine. z mātos diuinatio q̄si diuinatio facta in terra. Sed qd
fit in aq d̄r hidromātia. ab hidros grece quod est aq latine. z mātos diui-
natio. q̄si diuinatio facta in aqua. Sed qd fit in aere d̄r aeromātia. z d̄r ab

Folia xxxvii

ere et mātōs diuīnatio. Sed qđ fit in igne dicitur piromātia. a pīr qđ est ignis et mātōs diuīnatio. S; qđ fit in morte dicitur nigromātia. et dicitur a nigros grece quod est mors latine et mātōs diuīnatio. Et talis diuīnatio fit quā mox tui cogunt et cōiurant resurgere et ad interrogata rēdere. Sed quod fit in aspectu auū dicitur auspiciū. et dicitur ab auis et specio. qđ in simplicia nō ē in vīu. et valet intantū sicut video qđsi futura vidēs et cognoscēs in aspectu auūm. S; qđ fit in garritu auū dicitur augurū. et dicitur ab auis et garrio quod fecit auē clamare qđsi futura cognoscens ex garritu auū. Et sunt multe alie spēs q̄ scribi nō possunt et inhibite sunt. et ergo omnes qui istis insistent peccant mortaliter. vnde dicit scūs Augustinus. qui omib; istis insistent sciunt se fidem dei diminuisse. et iram dei grauitē incurrisse

Tercio nota. dubitat vtrū clericus p̄t facere experimentū. ¶ Rēdet sub distinctōe. qz si illud seu tale experimentū fit p̄ aliquā certā sciam. vt puta p̄ astronomiā et nō p̄ inuocatōem demonū aut scias phibitas. tunc licitū est fieri. Sed si fit p̄ inuocatōem diaboloz vel p̄ iuratōnem tūc est illicitū fieri. qz iste q̄ facit tale experimentū obligat se eterne pene.

Quarto notandū. dubitat de laicis q̄ stant in medio chori et mitant cantare missam p̄ defunctis. et hoc p̄ tanto vt petant mortē suoz amicosum vel inimicos. vtrū ibi sit sortilegiū. ¶ Rēdet q̄ talis laicus dicitur ab ecclēsia grauitē puniri p̄ tali facto. qz est sortilegius. Sed si talis hoc faciēs est sacerdos. tunc ipse debet incarcerari et ab officio suspendi

Quinto notādū. dubitat vtrum isti cōmittunt sortilegiū qui dicunt quādo eis obuiat lepus vel monachus in via tunc habēt diffortuniū. vel quādo de mane sicut in cathedra sancti petri primo apparet passer. tunc dicūt se habere fortunā. sed si apparet eis cornix. tunc dicūt se habere diffortuniū ¶ Ibi rēdetur. q̄ ibi in veritate est magna spēs sortilegij. et hoc credentes mortaliter peccant. et sunt excōicandi. et debent satisfacere de illo. et nisi satisfaciant obligant se eterne damnationi.

Ultimo dubitat de mulierib; q̄ dicūt angelū p̄trāsire cāpos et dianaz deā paganoz siluas. et innumerabile multitudinē muliez sup̄ q̄sdā bestias eq̄tare. et c̄is trufis. vtrū hoc sit spēs sortilegij ¶ Ddm q̄ est quīs spēs sortilegij. qz angel⁹ sathane triūphat in eis. et trāsfigurat se in angelū lucis. et sic mulieres decipiunt p̄ angelū sathane et nō est mirū. qz mulieres sūt debiles et instabiles in aīo. et p̄parant aq̄. q̄a sicut aq̄ faciliter trāsit et labit. sic et mulieres faciliter ruunt seu labunt in sortilegiū et in sectas hereticas

S .i. puidus .i. pctā p̄ p̄fessionē
It circūspectus dum crimina presbiter audit

psitētes p̄sona sp̄ sit p̄sona
Circa personas. que pauper. debilis. et que

sciēs .i. ignara diues
Sana vel infirma locuples vel in ordine sacro

.i. robusta debilis .i. aliena
Fortis vel fragilis in corpore. que peregrina

sp̄ et dicitur videre .i. portādo
Que sit deuota. que sit minus apta ferendo

Summula Raymundi

ī. p̄mān ī. pct̄is sp̄c illud mensuret
Penam pro vit̄ijs. totum moderetur. in ips̄is

pfessor subueniēs pct̄is medicinas
Presbiter occurrens vit̄ijs. medicamina contra

sp̄c pf̄itētes ad penas purgatorij
Imponens. et eos ad purgatoria mittens

sp̄c p̄sbiter ī. melius ī. ad celū sp̄c pf̄itentē

Si nequit vtilius. z ad vlt̄iora reducat

ī. pct̄ā s̄z corriger ppli publica

Crimina non celet plebis manifesta sacerdos

ī. p̄mān agat iustū emēdet pct̄ā

Donec peniteat. et vt est dignum luat ipsa

ī. sacerdos ī. faciē ī. misericordie pct̄ōnibz

Presbiter ostendat vultum miserantis. et istis

Leuia preponat si dispensat. alijsqz

ī. pati
Dulcia proponat quibus est leue fortia ferre

ī. abstines ī. benign?

Sobrius et castus humilis pius atqz pudicus

ī. callidus

Simplex et prudens vt serpens atqz columba

sp̄c sit

Pacificus mitis discretus presbiter omnis

p̄sbiter ī. pct̄ā ī. manifestet

Hic mortem subeat citius q̄z crimina prodat

ī. p̄tutibz ī. fulgeat

Moribus et vita plebem preluceat iste

¶ Iste est tractat⁹ q̄ntus et vltimus p̄ntis libri. in q̄ p̄sequit^r determinare de pfessione. z p̄^o de circūspectōe z p̄uidētia sacerdotis seu pfessoris. Quo aut p̄ns tractat⁹ diuidit^r patebit in p̄cessu l̄re. Primo d̄t sic. q̄ pfessor aud̄ diēs pfessionē d̄z eē circūspect⁹ circa p̄sonā pfitentē. vtz tal^r p̄sona sit pau per vel diues. debil^r vel fortis. digna vel indigna. nobil^r vel ignobil^r. stulta vel sapiēs. Et vtz sit apta ad agēdū p̄māz difficilē vel nō. Et fm̄ has circūstātias d̄z p̄māz moderare. z d̄z p̄sonis penitētibz dare remedia cōtra pct̄ā. z d̄z eas inducere ad agēdū p̄māz. Et si vltē⁹ neq̄ant agere p̄māz tūc d̄z eas remittere ad purgatoriu^z. Subdit alia documēta de prudētia et sapiētia pfessoris dicēs. q̄ p̄sbiter nō d̄z reuelare crimina aliq̄z. sicut vsu rarioz p̄donū et alioz cōsimiliū. sed d̄z eos inducere vt agāt p̄mān. et d̄z eis oīdere faciē misericordie. Et si q̄s desperaret illi d̄z leuia p̄ponere. s̄z firmis z stabilibz d̄z p̄ponere ardua et graua. Subdit q̄ qlibet p̄sbiter vel cōfessōz d̄z eē sobrius humilis castus pudicus prudēs mitis pacific⁹ z discretus Et pius p̄sbiter d̄z penā mortis subire. aīq̄z crimina alicui⁹ secreta

Folia cxxviii

reuelaret. et dicit excellere alios in vita sua et ceteris bonis operibus.

Notandum primo quod in confessione duo considerantur. Primo ipsius confitentis debita dispositio. Secundo ipsius audientis confessionem debita circumspectio et sic primum spectat ad confitentem. secundum vero ad confessorem. Quantum ad confitentem primo requiritur contritio. et hoc fieri quando homo deplangit sua peccata vero dolore. quod sine contritione nulla est confessio et remissio. sed debet ea deplangere prius in vultu et postea singillatim in speciali nocte dieque lachrymas et gemitus pro ipsis effundendo. Unde psalmus. Per singulas noctes lectum meum lachrymis et ceteris. Secundo requiritur vera humilitas. eo quod ipse confitens sacerdoti qui sedet in loco christi. Tertio requiritur veritas confitentis. ut ipse intendat dicere veritatem et dimittere falsitatem. Quarto requiritur integritas. ut non diuidat confessionem. sed quod diuersis sacerdotibus confiteatur. Quinto requiritur ad confitentem quod eius confessio sit lucida sic quod fiat per manifesta verba et non obscura. ¶ Quantum ad secundum quod consideratur in confessione est ipsius audientis confessionem debita circumspectio. sic quod confessor sit prudens in audiendo. sagax in ponderando. distinctus in iudicando. sapiens in imponendo penitentiam. Unde est ulterius sciendum. quod multe circumspectio sunt seruande in confessione circa confessorem et confitentem. Primo sacerdos debet inspicere quantitate distinctam numerando peccata. Secundo debet respicere quantitate primum que respicit diuturnitatem temporis. scilicet vtrum tali vno anno sic confessus vel in dimidio. vel in vno mense vel in vna septimana et secundum illam quantitate aliam et aliam debet iniungere penitentiam.

Item notandum. illud quod dictum est sic potest persuaderi. quod sicut est de medico corporali. sic etiam est de medico spirituali. scilicet medicus corporalis debet inspicere circumspectio morbi. ideo etiam medicus spiritualis debet inspicere circumspectio peccati. Maior pars per sufficientem similitudinem. Minor probatur sic. quod medicus corporalis considerat si sunt multi morbi vel vnus tantum. et secundum hoc porrigit medicinam. Sic etiam debet facere medicus spiritualis. scilicet ipse confessor iniungendo penitentiam secundum circumspectio peccati. Secundo sacerdos debet videre qualitate. que et quod peccator peccauit. quod sepe ex illo modo aggravat peccatum. Tertio debet inspicere etatem peccantis. scilicet vtrum sit perfecte etatis vel imperfecte. et secundum hoc debet iniungere penitentiam proportionem. Quarto debet considerare sciam confitentis. scilicet vtrum sit scientificus vel ignarus. quod scientifico maior est iniungenda penitentia quam ignaro. quod forte ignorat ignarus quod tale peccatum tantum aggravat. Quinto confessor debet respicere sexum. vtrum sit vir vel mulier. quod ipsi viro maior est iniungenda penitentia quam mulieri. Sexto debet respicere conditionem persone. scilicet an sit debilis vel sana. an pauper vel diues. et an sit in infimo medio vel summo gradu vel statu. quod secundum hoc aliter et aliter debet illi penitentia iniungi. quod superbo debet iniungi humilis oratio. auaro debet iniungi elemosinarum largitio. luxurioso carnis maceratio. iracundo charitas et dilectio ceteris. Septimo confessor debet respicere tempus. scilicet in quo tempore sit perpetratum peccatum. scilicet vtrum peccauit in tempore sacro vel in tempore non sacro. Octauo debet respicere locum. scilicet an peccator peccauit in loco sacro vel in loco non sacro. quod si peccatum perpetrasset in tempore sacro vel in loco sacro. tunc maior penitentia esset peccatori iniungenda quam si perpetrasset peccatum in tempore non sacro vel in loco non sacro.

Ultimo notandum quod confessor debet celare peccata manifesta. sed si non velit aliquis penitentiam agere posset eum manifestare coram omni populo et ipsum reprehendere

Summula Raymundi

per hoc inducat ad agendum penitentiam. Et si est aliquis magnus peccator qui desperaret iste deberet induci per confessorem ad penitentiam agendam allegando misericordiam dei. sic dicens. deus gloriosus est multum misericors et non vult mortem peccatoris. sed magis ut agat penitentiam convertatur et vivat

Penitentia manifesta. id est occulta sive aliqua
Publica privata solennis erit vitiorum
id est dividit

Pena modis eadem vult distinguere tribus istis
sive penitentia id est tenet.

Est hec solennis quam quadragesima servat
aliquem quando id est episcopus inducit in tale claustrum

Vel quem dum presul in claustrum mittit. ut illic
id est peccata id est mundet penitentiam

Inclusus sua probra lauet. sed clericus illam
degradatus.

Non faciat. nisi sit priuatus ab ordine sacro
sive penitentia id est proprio parrochiano.

Publica quam quis cui proprie dictat manifeste
id est faciat penitentiam publicam

Ut peregrinetur vel agat penam manifestam
sive penitentia delicta confiteris

Est priuata tua peccata quando fateris
sive ille homo omni die sive penitentia priuata

Secrete. felix qui quotidie facit illam
id est confessio oris id est peccatum

Deus. cor. opus. labem vitiorum destruit omnem
sive penitentia absit sive penitentia. prodest

Si tribus his unum desit modicum valet illa
sive in monasterio sive sacerdos

Inclusus monachus. alienus. religiosus
interponat sive confessionem audiendo

Non intromittant se de curis animarum
id est vocati id est pro populo

Sinon electi fuerint a plebe. vel eius
id est episcopo in istis officiis

Presule. si sit ut abbas his consentiat horum
conuenient. sive homo sive sacerdote

Auditor licite vagus et peregrinus ab omni
sive prius sacerdos id est peccata sive sacerdos

Dum tuus assentit tua crimina quilibet audit

¶ In ista parte auctor distinguit penitentias. dicens. quod triplex est penitentia. scilicet solennis

Folio cxxix

publica et p̄uata. Solēnis p̄n̄ia ē. quā q̄s facit corā pp̄lo in q̄dragesima. vel q̄n aliq̄s p̄ ep̄m inducitur ad claustrū vt ibi agat p̄n̄iam. z talē p̄n̄iaz nō p̄t aliq̄s cleric⁹ pagere. nisi p̄us sit p̄uat⁹ sacro ordine. Penitētia publica ē quā q̄s pp̄rio suo ore iniūgit sibi. scz facere peregrinatōem manifestā Sz p̄uata est. q̄n q̄s p̄fitef̄ secrete peccata sua Et subdit. felix est ille hō q̄ talē p̄n̄iam quotidie agit. Subdit (os) .i. cōfessio oris (cor) .i. p̄tritio cordis (op⁹) .i. satisfactio. hec tria delēt oīa pctā z maculas vitioꝝ. et si aliqd̄ illoꝝ triū defuerit penitētia erit modica. .i. frustra. Subdit p̄ modū doctrine aliud notabile dicens. q̄ null⁹ monach⁹ seu heremita dz se in tromittere de curis aīaz. nisi ip̄is sp̄ealiter a dño apl̄ico fuerit p̄cessus vel ab ep̄o. attamē si abbas eoꝝ monachoꝝ ip̄is p̄sentiat tunc p̄nt audire cōfessionē. z hoc est vez si sit ex p̄sensu plebani. Subdit vltterius .q̄ qlibet peregrinus p̄t p̄fiteri cuilibet sacerdoti Subdit q̄ licētante pastore tuo quilibet sacerdos p̄t audire p̄fessionē tuam

¶ Notandū p̄mo. l̄ra d̄t de penitētia solēni. z illa fit p̄ peccat⁹ enormib⁹ bus. vt est patricidiū. matricidiū. fratricidiū zc. Et mod⁹ huius penitētie habet̄ in canone. z ē talis. volentes penitēre solēniter veniant in capite ieiunij vbi est sedes ep̄i. z rēp̄sentent se añ fores ecclie duris indut⁹ vestibus. nudis pedib⁹ z capitib⁹. z hoc ē vez si ē vir. si aut̄ est mulier tūc ei indulget̄ tonsura capitis z detectio. z debēt stare facie declinata ad terrā. et sic habitu z vultu sunt p̄stantes se esse reos. z ep̄s eos ad eccliam intro ducat z legat cū ministro septē psalmos p̄n̄iales p̄stratus in terrā. et lachrymose post hoc surgens ponit aquā b̄ndictā in manū p̄fitentia z cineres capitib⁹ ip̄onit. Deinde ep̄s lachrymabili voce sic dicat. sicut adā p̄ peccatū eiectus fuit de paradiso. sic tu eijciendus es ab ecclia. z tūc p̄cipit ep̄s vt extra ecclesiā remoueat̄. et in transitu ep̄s cū suo clero cantat h̄ responsoriū. in sudore vultus tui zc. vt habet̄ in genesi. z tunc ille penitēs manet elect⁹ extra eccliam vsq̄ ad diē cene. .i. q̄ntā feriā añ pascha. tūc iterum eo redeunte ad eccliam a pp̄rio suo sacerdote p̄t introduci. z ip̄e p̄t interesse diuino officio vsq̄ ad octauā pasche. sz nō cōmunicet nec osculum pacis cū christianis sumat. Post hoc itē dz manere extra eccliam vsq̄ ad diē cinerū z facit hoc r̄adiū omī anno donec ep̄us cū eo miseris corditer dispenset. et dieb⁹ dominicis se publice añ valuas ecclie flagellat et in ciuitate añ crucē hoc idē faciat. et talis dz solēniter penitens vt innuit l̄ra. cum dz Hec est solennis

¶ Sciendū sc̄do. q̄ qlibet agens p̄n̄iam solēnē erit irregular⁹. z hoc ē vez. si talis penitētia sit illi iniūcta a iudice. sz sec⁹ eēt. si aliq̄s ageret talem p̄n̄iam ex pp̄rio nutu. sicut fecit sanct⁹ iohannes baptista z maria magdalenā p̄pter meram cordis deuotōem.

¶ Tercio notandū. l̄ra d̄t. felix est ille hō q̄ p̄uatā p̄n̄iam facit quoti⁹ die. qz quotienscūq̄ hō vulnerat̄ totiens indiget remedio medicine. sz hō quotidie vulnerat̄ ex illo q̄ quotidie peccat. qz peccata sunt vulnera aīe. et sic hō quotidie indiget remedio qd̄ remediū est p̄n̄ia p̄uata. qz p̄ penitētia curat̄ aīa q̄ p̄ peccatū vulneratur

¶ Quarto notādū. q̄ monachi z alieni sacerdotes nō debēt audire cōfessionē. qz audire p̄fessionē p̄tinet ad pp̄riū sacerdotē. sed monachus non

Summula Raymūdi

est proprius sacerdos. qz nō hz curas aiaz. ¶ Pro q̄ sciendū q̄ proprius sacerdos dicitur multiplex. Primo dicitur proprius sacerdos q̄ hz iurisdictionem ordinariam sicut ep̄i vel proprii plebani sunt. Un̄ q̄cūqz confitetur ep̄o suo a peccatis absoluit. Secūdo proprius sacerdos est. q̄ hz iurisdictionem principalissimā. z sic papa dicitur proprius sacerdos. Tercio proprius sacerdos dicitur q̄ hz iurisdictionem delegatā. sicut sunt illi q̄ sunt privilegiati ab ep̄o vel papa. vt dicitur de fratribus minoribus z predicatozibus. s; tñ adhuc isti fratres qñ volunt habere confessores mittunt eos ad ep̄m vt det eis auctoritatē absoluedi. Ultimo. proprius sacerdos dicitur q̄ hz bñficiū aliq̄d curatū. mō q̄libet parrochianus ad minus semel in anno proprio sacerdoti tenet confiteri. qz illius ē portare curam aiaz. Un̄ nulli sacerdotū est licitū de foro alterius aliq̄e recipere ad penitentiam. nisi sit cū consensu proprii plebani.

¶ Ultimo notandū. q̄ q̄libet propter ignorantiam sui proprii plebani potest alium magis intelligentē visitare vt in confessione melius expediat. s; tñ hoc vtiqz dicitur fieri cū licentia plebani proprii. Ex quo tunc elicitur q̄ nulli sacerdotū ē licitū de foro alterius aliq̄e ad penitentiam recipere nisi cū licentia sui plebani.

^{s̄ hō} Presbyter. infirmus absente suo ^{s̄ curato} petit omnem

^{s̄ habere} quem poterit. si presbyterum. cui confiteatur ^{s̄ sua pctā}

^{.i. p̄t h̄re} Non habeat. laicus confessor vel mulier sit ^{s̄ simplex.}

^{s̄ aliq̄e} Ad baptizandum vel probra cordis fatendum ^{s̄ crimina} ^{confitendū}

^{.i. in extrema necitate} Mortis in articulo sufficit omnis homo ^{s̄ hō} ^{p̄ pctō}

^{.i. auctoritate superioris} Quivis consilium dare pro facto valet illud ^{.i. firmū}

^{s̄ proprius} Flomine prelati. sed vt ille ratum teneat. quod ^{al̄s} fecit confessor. alioquin non valet illud

^{.i. peccatis} Si confessorem se fecit episcopus esse ^{iniūge}

^{.i. excoīcatōe} Pro vitijs penas inflige. sed excipiuntur ^{.i. in aliq̄b; casib;}

Qui sunt in banno quos non soluas aliquando

^{.i. articulo mortis} Nec de solenni facto quid pertinet ad te ^{iponas} ^{infirmū.}

Si sit in extremis tunc iniungas. et eundem

Folio CXXX

ad papā deus .i. sanū hē qñ pualuerit
Ire papam. dominus dum saluum fecerit ipsum
.i. grāde pcr̄m .i. absoluat
Factum solenne sibi solus papa resoluat

¶ Sic autor ostendit q̄b sit p̄fitendū. suo vero presbytero absente. q̄a p̄us dictū est q̄ nulli sit p̄fitendū nisi p̄prio sacerdoti. Et hoc idē magis-
ter declarat magis dicēs. si tuus presbyter ē absens tūc tu infirm⁹ exis
potes p̄fiteri cuilibet sacerdoti. z d̄t. si infirm⁹ nō p̄t habere clericū tūc p̄fi-
teat laico. si nō p̄t habere laicū tūc p̄t p̄fiteri mulieri cā necessitatē. qz in ar-
ticulo mortis q̄libet p̄t baptizare z etiā p̄fessionē audire. hoc tñ fieri d̄z in
noīe p̄lati. i. superioris. als p̄fessio nō valet. Subdit dicēs. si ep̄s dat tibi au-
toritatē. tūc tu potes cuilibet inūgere p̄niam p̄ peccat⁹. s̄ illis q̄ sunt ex-
cōicati in aliq̄b causis non potes dare absolutōnem. nec etiā debes te de
solenni facto introumittere. nisi hoc fieret in articulo mortis. qz in illo casu
potes te introumittere solenni facto. inūgēdo p̄niam p̄ aliq̄ pctō enormi. s̄
tñ h̄ d̄z fieri sub p̄ditōe. vt si p̄ualeat q̄ papā a deat p̄ absolutōe seu ep̄m.
¶ Notandū. s̄ra d̄t q̄ laici p̄nt audire p̄fessionē. **¶** Cōtra nulli est cō-
fitēdū nisi illi q̄ h̄z autoritatē. s̄ laic⁹ nō h̄z autoritatē. igit̄ zc. Maior no-
ta est de se. qz autoritas req̄rit̄ in p̄fessione. S̄z minor p̄tz in hoc dicto. q̄
rum remisericis pctā zc. et hoc dictū solū intelligit̄ de apl̄s z successorib⁹
bus eorundē. s̄ de presbyteris. **¶** In oppositū est s̄ra. z etiā habet̄ Jacobi
caplō sc̄do vbi d̄z. p̄fitemini alterutrū pctā vestra. sup̄ hoc d̄t glosa. q̄ h̄
dictū nō intelligit̄ solū de sacerdotib⁹. s̄ etiā de laicis. Propter qd̄ dubiū
notandū q̄ clavis est multiplex. Prima est clavis autoritatis. z illam h̄z
solus deus. qz solius dei est dimittere pctā. z illa est clavis p̄pter obstacu-
la regni celestis. Sc̄da est clavis excellentie. z illa clavis debet̄ iesu xp̄o q̄
nos liberauit a morte eterna. z illa est clavis p̄pter obstaculū reat⁹ eterne
pene. Tercia est clavis ministralis. z illa debet̄ sacerdotib⁹ z p̄latis ec-
clesiay. q̄ h̄nt soluere z ligare. z illa est clavis p̄pter obstaculū pene rpalis
Quarta clavis est ex virtute dei. z illā h̄z q̄libet bonus christianus. et er-
go ne hō moriat̄ incōfessus hō p̄t p̄fiteri cuilibet christiano. Ex hoc seq̄t̄
correlariē q̄ hereticis z paganis nō est p̄fitēdū. s̄ qñ nō p̄nt haberi chris-
tiani hoīes tunc sufficit sola p̄tricio cordis cū p̄posito p̄fitendi
¶ Sc̄do notandū. diceret aliq̄s. q̄re laico est p̄fitendū. R̄ndet̄ q̄ arti-
culo necessitatis incūbēte nō gratis est p̄fitendū laico. s̄ multis de causis
Primo vt p̄fitens informet̄. qz si in tpe necessitat⁹ nō ē sacerdos p̄ns. si
tunc p̄fiteret̄ laico. tūc ip̄e ab eo aliquāliter posset informari ad p̄tricioē
cordis. q̄ p̄tricio oīa sua pctā deleteret. Sc̄do p̄pter orōes. qz talis p̄fessor
tenet̄ rogare z orare deū p̄ eo. Tercio p̄pter satisfactōem. qz oportet euz
habere scandalū z erubescentiā erga laicū. q̄ erubescentiā est maxima pars
p̄nie. q̄re p̄tz q̄ tpe necitatis nō gratis est p̄fitendū laico
¶ Tercio notandū. dubitaret aliq̄s an p̄ scriptū nunciū vel p̄ pcurato-
rem aliq̄s possit p̄fiteri. Et videt̄ q̄ sic. qz p̄fessio est suo p̄prio sacerdoti
Peccati reuelatio. s̄ h̄ p̄t fieri p̄ nunciū vel p̄ lras. s̄ zc. Sc̄do sic p̄bat̄ idē.
P̄fessio d̄z fieri p̄prio sacerdoti vt p̄us dictū ē. s̄ sacerdote exire longe ab

Summula Raymundi

infirmis p̄nt illi peccata scribi p̄pter nimiam distantiam loci. igit̄ sequit̄ q̄ p̄ d̄
p̄ scriptū p̄fiteri. ¶ In oppositū est sanct̄ Augustinus dicens . q̄ p̄ se
ip̄m peccauerit p̄ seip̄m peniteat. At̄ p̄prio ore fit p̄fessio fidei ad Romanos
nos septimo. vbi sic d̄r. p̄prio ore fit p̄fessio peccati. Respondet̄ in q̄st̄ū cō
fessio est actus sacramentalis diuine institutiōis. tūc nō d̄r fieri p̄ scriptū
nec p̄ nunciū. s̄ t̄pe necessitat̄ ille actus est meritorius. Per hoc ad argu
mentū p̄mū r̄ndet̄. s̄ p̄fessio est peccati reuelatio. tū vltra hoc requirit̄ de
bitus mod̄ p̄ circūstantias causatus. ¶ Ad sc̄dm argumentum d̄r q̄
p̄t̄ nimiam distantiam. seu absentiam p̄prij sacerdotis q̄libet hō p̄t p̄fiteri cui
bet sacerdoti quē habere p̄t in articulo mortis

¶ Quarto ē notādū. si sacerdos sciret p̄ctā p̄fidentis. tūc dubitat̄ ut
ille p̄fidentis d̄r illa peccata adhuc manifestare illi. q̄r p̄suetudo est iā mult̄
toꝝ hōim q̄ solent dicere. q̄ ego soleo facere oīa sunt vobis nota. R̄ndet̄
q̄ d̄r manifestare. q̄r h̄ sacerdos sc̄uit illa peccata. tū hoc non fuit p̄ mo
dum iudicis r̄ nō sc̄uit ea p̄ p̄fessionē. iō talis hō de nouo sua peccata tā
q̄s vero iudici debet manifestare

¶ Ultimo notandū. sacerdos h̄ns executōem absolutōis ab ep̄o non
d̄r soluere ex sn̄ia excōicatiois. q̄r null̄ d̄r soluere ex sn̄ia excōicatiois nisi
q̄ fert sn̄iam excōicatiois. s̄ tū si eēt in sn̄ia canonis. tūc ep̄s h̄s eū absolue
re. Tū ex illo seq̄tur. q̄ simplex sacerdos h̄ns autoritatē ab ep̄o nō p̄t sol
uere aliquē ab interdico vel ab irregularitate vel a sn̄ia excōicatiois nisi
peteret q̄ absoluat eū a sn̄ia excōicatiois. s̄ ille casus nō noīaliter exp̄m̄it̄
tū nō transit cū autoritate. Et ḡ dicunt oēs iuriste. q̄ null̄ d̄r absolui n̄
si sit in articulo mort̄ positus. q̄r tunc q̄libet simplex sacerdos p̄t eū absol
uere sub tali conditōne q̄ si conualeat q̄ tunc vadat ad ep̄m vel ad d̄m
apostolicum q̄ absoluat̄.

Quodammodo sunt quedam que spectant p̄sulis ad vim
d̄ni ap̄lici sacerdoti absoluedi.

Vel pape. quorum tibi non datur vlla potestas

.i. q̄ coit cū p̄ sanguinea p̄ginē interfector

Incestum faciens. deflorans. aut homicida

destructor sacraz rez

Sacrilegus. patris percussor. vel sodomita

.i. ep̄m adibis

.i. fuisti incēdari? sacri loci

Pontificem queras. papam si miseris ignem

.i. lesisti clericū

.i. simoniac?

Si percussisti clericum. simon ve fuisti

.i. lr̄as ap̄licas

ad papā

Vel si falsasti bullam pape simul ibis

hō fetū

opp̄mit

Qui partum suffocat. aut que neglexerit eius

.i. p̄m̄ fructū

s̄ talifans ex negligētia

Infantem mater. quocunq; modo moriatur

Folia cxxxi

^{alicuius} ^{cū violētia s^c p. plem}
Si pater aut mater violenter leditur. aut si
^{s^c hō} ^{peccatū extra spēm} ^{traditōem.}
Qui brutale nephas facit. aut in perditionem

^{.i. erū} ^{.i. occidit}
Si proprium dominum perimit. vel in ecclesia qui
^{.i. q. facit sacrilegiū} ^{in eccia}

Sacra ledit grauiter. vel qui mechatur. et ille
^{ppriā} ^{psanguineā} ^{carneā cognoscit}

Qui matrem. cognatam. polluit atq; sororem
^{.i. epī} ^{ptātem} ^{peccā talia egerunt}

Presulis arbitrium licet occulte subeant hi
^{s^c aliquē} ^{ppriū psbyterū} ^{inuenire}

Si confessozem preter te. possit habere

^{.i. peccā} ^{psbytero} ^{psanguinea v^l fornicaria}
Non sua probra tibi tua confiteatur amica

^{qđ dictū ē} ^{ministradis}
De sacramentis idem intellige dandis

¶ Hic autor ponit alios casus spectātes ad papā v^l epīm dicēs. qđ qđā sunt crimina qđ se null^o cleric^o simplex h^z irromittere. s^z spectāt ad papā vel epīm. Quoz p^{ri}mū ē. faciens icestū. scđm. deflorās v^ginē aliquā nō p^o absolui a simplici sacerdote. Itē ne homicida nec sacrileg^o nec p^oculsor patris v^l m^oris. nec sodomita. nec p^ocuties clez. nec falsari^o qđ falsificat bullas vel sigillū pape. nec mulier qđ suffocat ppriū puey. nec iste qđ cognouit carneā suā psanguineā. oēs tales iā enūerati nō p^ont absolui a simplici sacer^o dote. s^z debēt mitti ad papā vel epīm. Et sciendū qđ illa metra (Nō sua probra zc) p^{ri}mū aliq^o s^z stat in fine. sic qđ autor innuit talē doctrinā p^o ea qđ null^o d^oz audire p^ofessionē sue ancille vel amice vel amasie. dūmō ille p^ont habere aliū p^ofessorē. Et eodē mō itelligēdū ē de oib^z alijs sacramēt^z p^oferendis. Alij text^o illa metra h^znt circa p^{ri}ncipiū sic qđ autor p^ous p^omittit notabile p^o modū doctrine. et de i^o casus enūerat. Et rō illi^o notabilē ista. qđ amasia vel amica si p^ofiteret amico tūc nō haberet erubescētia vel verecūdiā. et qđ erubescētia seu verecūdiā ē maxima ps p^onie. iō alteri pot^o debēt p^ofiteri

¶ Notandū. magister enumerat plura peccata quoz solutio nō p^ortinet ad simpliciē sacerdotē. vnde de vno peccato magis est p^ofiterendū qđ de alio quia de q^oto peccatum est enor^onius de tanto homo plus ligatur ad confessionem et ad satisfactōem illius peccati

¶ Itē notandū. triplex est peccatū. scz peccatū culpe. peccatum pene et peccatū damni. et huic triplici peccato opponit^{ur} triplex bonū. scz bonū honestū. bonū delectabile. et bonū vrile. qđ peccato culpe opponit^{ur} bonū honestū. et peccato pene opponit^{ur} bonū delectabile. et p^occō damni opponit^{ur} bonū vrile. et de tali triplici bono habet^{ur} p^{ri}mo ethicor^z.

¶ Tercio notandū. qđ malū d^oz vrile dupl^o. p^{ri}mo pp^o eius p^osideratōez qđ dum malum p^osiderat. tunc bonū in eo citius eligitur. qđ duo opposita

Summula Raymundi

iuxta se posita magis elucescunt. Secundo malum est utile ad ordinatorem. quia bene ordinat. quia ordinat quod punit iniusticia et diabolus in inferno

¶ Quarto notandum. in littera dicitur quod nullus debet audire confessionem sue ancille vel sue amasie si ipsa possit habere alibi confessorem. tamen illo non obstante si hoc fieret quod absolueret eam absolutio stare. et ideo illud dictum solum est consultum. quia quod hoc non fiat est utile propter hoc. quia ipsa profiteretur sine verecundia et erubescencia. quod non debet fieri.

¶ Ultimo notandum. multi sunt casus in quibus homo non tenetur proprio sacerdoti confiteri. Primo tempore necessitatis. ut in articulo mortis. quia ut sic homo potest confiteri. ut supra dictum est. Secundo tempore peregrinationis. quia peregrinus ad quemcumque locum venerit potest petere absolutorem si confiteatur. Tercio quando homines sunt obsessi in aliqua civitate. vel quando quis intrat iustum bellum. vel quando vadit per mercimonias. quia isti non possunt habere proprium sacerdotem. igitur possunt aliis confiteri. Quarto. si sacerdos non sit verus pastor. sed forte simoniace est adeptus. Quinto. si sacerdos est suspensus ab officio. Sexto si sacerdos esset excommunicatus. Septimo. quando sacerdos committit luxuriam cum aliqua muliere. tunc illam personam non debet absolueret. nec talis debet illi confiteri. Ratio. quia si talis confiteretur illi nullam haberet erubescenciam que est maxima pars penitentiae. ergo talis debet confiteri alteri. Octavo. si aliqua persona presumpserit de sacerdote quod forte eam affectaret in hoc casu etiam non tenetur proprio sacerdoti confiteri. sed debet petere licentiam quod apud alium sacerdotem confiteatur propter hoc ne illud quod datur in medicina detur in periculum

.i. crimina confiteris tua

Dum tua peccata dicis confessio quod sit

plena nos raymundus

Integra. consulimus festina frequens et amara

.i. partita confitearis

Integra quod non sit diuisa. simul fatearis

.i. omne peccatum .i. omittas sicut est factum sicut homines

Omne seculis. nil abscondas. quo tempore. per quos

.i. fecisti peccatum fecisti in quo loco. sicut persona fecisti

Egeris hoc. quotiens. vbi. cum qua. quomodo. quare

sicut confessio .i. peccatum perpetratum.

Sic et amara. scelus factum quod non iteretur

sicut confessio velox .i. decedes

Sit festina quia nescis quando morieris

augmentat .i. cum penitentia pigre penitentiam.

Crescit peccatum cum pena. tardius illam

crudelior

Si facis. et grauior venit hinc conuersio. christum

.i. renoues perueniat .i. hora mortis conscientia maculata.

Proiciens. si te rapit hora nouissima. tunc mens

sicut tormentorum loco pena .i. propter quam causam

Conuertabit ad loca quo tuus est dolor. vnde morandum

Folio cccxi

Nil tibi. quin fueris festinus ad hanc faciendam
.i. velox pñiam pplendam
Confessio .i. sedula s^c p pñiam pñessionem
Ista frequens tibi sit. quia dum cadis hanc iterando
p pñiam .i. a sacra cõione
Surgas atq; nouus homo sis a corpore christi
.i. in dictamine
Te scelus enorme compellit. iudicioq;
pñessoris .i. cogaris .i. in egressu ecclie
Presbyteri stabis. arceris limine templi
tã diu recõiliatõis pplete .i. pctã mũdata
Donec eat tempus quo fuit digne probra lapsa
s^c et pñessor sit
Accusans. munda. directa. sit et manifesta
s^c pñessio distribuens
Et sit secreta. discernens. pura. morosa
s^c ex q̄ hõ cecidit p supbiã .i. in fide
Sit simplex humilis confessio plena fidelis

¶ In ista pte ponit quosdã casus obseruandos in cõfessione dicẽs. nos pñulimus q̄ qñ aliqs pñitẽ sua pctã clerico. q̄ talis pñessio debet eẽ integrã festina frequẽs et amara. sit integrã ita q̄ nihil p̄mittat. etiã sit abscondita. s. vt nõ reuelet p pñessionem. etiã exprimat q̄ tpe fuit factũ tale pctm. Etiã p quos et quotiens et in quo loco. et cũ quo. quare et quõ. Et ipsa etiã sit amara. sic q̄ pctm pñessum nõ reiteref. Et sit etiã festina. qz nulli nota eẽ hora mortis Et etiã in mora crescit pctm. et eodẽ mõ crescit ⁊ pena. et sic aggrauat. qz optet eũ aliquoties corpus christi omittere. et si illo mõ morif hõ. trahit ad locũ ppetui doloris. et etiã pñessio sit frequẽs illo mõ q̄ statim quãdo hõ cadit p pctm surgat p pñiam. et non maneat in pctõ enormi. et hõ oĩno repellit hoĩem a cõione christi. Etiã cõfessio debet esse integrã festina accusans mũda directa et manifesta Sitq; esse secreta discernens pura et morosa

¶ Primo notãdũ. Irã d̄t de pñitõnib; requisitis ad pñessionẽ Prima eẽ q̄ pñessio d̄t eẽ integrã sic q̄ vni fatef oĩa sua pctã. qz tal' pñessio nõ est integrã qñ aliqs diuidit eã pñitendo vni sacerdoti vnã partẽ et alteri aliã p̄pter erubescẽtiã. Scõdo requirit ad pñessionẽ q̄ sit festina. i. velox. et hoc plurib; de causis. Primo ne hõ morte pueniat. qz nihil certius morte. et nihil incertius hora mortis. Tñ in euãgelio d̄t. vigilate et orate qz nescitis diem necq; horã. Item ex alio. qz nescitis q̄ hora dñs vester venturus sit. Exemplũ legit. de quodã sancto q̄ illi reuelatũ fuit q̄ aĩa alicui⁹ esset dãnata. ille dixit ad aĩam Ach q̄re neglexisti t̄pus misericordie. ita rñdit. Ach nullus fuit q̄ pposuit corrigere vitã sicut iã hoies faciũt fideles Secũdo pñessio debet eẽ festina ideo. qz ex dilatatõẽ pcti et culpe crescit dilatatio pene Exemplũ. hõ exercens vnum actũ supbie statim assumit

Summula Raymundi

tram et inuidiā rēis. Tercio p̄fessio debet esse festina. ideo vt hō nō nī
miū tardet et in pctō pseueret. tūc tarde vel forte nūq̄ ad misericordiam
dei p̄ueneret. qz p̄sueta derelinquere est difficile. Quarto d̄z esse festina
ideo. qz tpe sanitatis et facultatis hō tenet cōfiteri. vñ scūs Augustin⁹.
Illuc ei repit̄ intentio mētis vbi stat vis doloris. mō in extremis p̄na est
difficilis. vt supra vīsus est. qz tunc nō solū vnū mēbrū patit̄. s̄z oīa mēbra
sūt. et ergo hō p̄uentus tali dolore nō multū recordat̄ de p̄na. vñ d̄t brūs
Augusti. penitētia sera raro est vera. et si est vera nō est sera. Quinto d̄z
esse festina. i. d̄z fieri in tpe iuuetutis. Unde quintuplex est etas hoīs. sc̄z
puericia adolescētia iuuetus virilitas et senectus. mō ad p̄positū hō d̄z
penitere in q̄ttuor etatib⁹ p̄imis. s̄z q̄ penitet in q̄nta etate est s̄lis illi q̄
h̄z q̄ttuor bonas naues et vnā malā. et h̄z bona mercimonia et mittit ill̄
la deferre p̄ mare. mō si ille accipit malā nauim et ip̄ont mercimonia sua
et mittit stare illas q̄ttuor naues bonas ociosas ille oīno d̄z fatuus. quia
tūc mercimonia cum mala nauī submergūtur Sic sūt et ille d̄z fatu⁹ q̄ p̄
transit illas q̄ttuor etates sine p̄na. et p̄mo in q̄nta etate incipit penite
re. Item notandū. qz t̄rcio ad p̄fessionē req̄rit̄ qz sit amara sic qz hō p̄tes
rita deplāgat cū cordis amaritudine. et vlt̄erius cū p̄posito nūq̄ intēdit
ea p̄mittere. qz si h̄z p̄positū resumēdi pctm̄ tūc nō est ver⁹ penitēs. s̄z d̄z
derisor p̄nie. et q̄ p̄fessio d̄z esse amara sic qz nō reit̄eret ip̄m pctm̄ p̄fessuz
Quarto req̄rit̄ ad p̄fessionē qz d̄z eē frequēs. qz quoties labit̄ p̄ pctā to
tiens resurgere d̄z p̄ p̄nam. et p̄ncipaliter de pctō mortali. Item q̄nto re
q̄rit̄ ad p̄fessionē qz d̄z esse accusans. qz in p̄fessione hō debet se accusare
et nō excusare. sicut faciunt aliq̄ qui in cōfessione culpant alios hoīes et di
cunt se hoc pctm̄ fecisse p̄ suggestiōē diabolicā et p̄ inductiōem alterius
et hec nō ē vera p̄fessio. qz qui debet se accusare se excusat. vñ sapiēs Just⁹
p̄mo est accusator susp̄ius. et ergo sacerdos volens celebrare missāz p̄
mo facit p̄fessionē generalē in signū illi⁹ qz p̄mo seipsum accusat. Itē se
xto ad p̄fessionē req̄rit̄ qz debet eē nuda. i. manifesta. vt hō totalr̄ cor suuz
effundat sicut aquā. vnde psalmista. effunde cor tuū sicut aquā Et dicit
notanter (sicut aquā) et nō sicut lac vel vinū vel oleū. rō est. qz lac vinum
et oleū relinquūt post se colorē odorem et saporē. s̄z hoc nō facit aqua Sic
etiā p̄fitens d̄z effundere cor suū sicut aquā et non sicut lac qd̄ relinquit
post se colorē. nec sicut oleū qd̄ relinquit post se odorē. nec sicut vinū qd̄
relinquit post se saporē ¶ Unde sciendū. color tunc manet in p̄fessione q̄n
pctōz d̄t pctā et occasiones pcti omittit. i. causas q̄re talia pctā p̄petrata
sunt vel q̄ intentōe. Odor aut̄ tunc manet in p̄fessione quādo quis p̄fitef̄
pctā sua et omittit scandala acta circa talia pctā. qz peccans multiplicif̄
p̄mittit scandala. p̄mo ad sui personā. qz tunc p̄nior redditur ad peccā
dum. Sc̄do cōmittit scandalum quo ad personam cuz eo cōmittentē pec
catum. Tercio cōmittit scandalum quo ad homines qui vident vel au
diunt. quia tunc tales etiam mouentur ad peccādū. modo q̄n aliq̄s omī
tit illa scandala et sola peccata confitetur. tunc ibi manet odor in cōfessio
ne. Sapor etiam manet in cōfessione. vnde tunc sapor dicitur manere in
p̄fessione quando quis confitetur peccata et diuturnitatem peccati omī
tit. Item septimo req̄rit̄ qz confessio debet esse directa. Unde sciendum

Folio cccxiiij

q̄ duplex est cōfessio. q̄dā est directa et vera. et quedam indirecta et non
vera. Directa cōfessio est quādo quis cōfiteatur per seipsum. Indirecta autē
est quando quis confitetur per aliu. Octauo et ultimo requiritur. q̄ cō
fessio sit secreta. Sed circa illud dubitatur. nam diceret quis. tamen etiā
dictuz est q̄ debet esse manifesta. quomodo ergo simul possunt stare duo
opposita. scz secretum et manifestum. Respondetur q̄ sic debet intelligi
confessio debet esse manifesta quo ad eradicationem intentionis. et nō de
bet esse sophistica. quia nudis et eradicatis verbis confitens debet sua
peccata exprimere. et confessio debet esse secreta et non clamorosa q̄ ad p
lationē verboꝝ. qz nullus d̄z clamare qm̄ vult confiteri

s̄ sequētes iterū pctā cōfiteri

Hic casus tibi dant tua rursus probra fateri

inexpertus cōfessor p̄p̄rii sacerdotis

Si tuus indoctus est presbyter. eius adibis

.i. licētia sacerdotē expertior p̄p̄rio sacerdote

Consensu. reliquuz qui sit sapientior illo

s̄ p̄p̄rius sacerdos scz ep̄m vel aliū p̄latum

Si non consentit maiorem quere super se

p̄ pctis cōfessis refutat iterū cōfiteatur

Quiq̄ satisfacere spernit rursum fateatur

pctm̄ .i. q̄ nō spectat ad simplicē sacerdotem

Si scelus enorme fuerit tunc altior illud

pniam iponat .i. p̄ h̄mōi grādi pctō

Audiat. et penam dictet pro crimine dignam

.i. cū volūtate pctm̄ reiterandi

Inq̄ voluntate peccandi qui remanebit

s̄ p̄p̄rius rursus

Confessus quod erat iterato confiteatur

enorme vitium grauē penitētiā exigie

Prauum peccatum grauem penamq̄ requirit

.i. in agone s̄ hoib̄ iponere pniam

Mortis in articulo positus infigere penam

s̄ tu cōfessor pctis demōstres s̄ illis faciendū

Noli pro vitijs. tamen ostendas quid agendum

.i. sani efficiant̄ egris si moriant̄ eorum

Sit. si conualeant his subueniant et amici

deuota hūiles et yna corporū castigatio

Missa. preces. dona. ieiunia quattuor ista

redimūt

.i. purgatorū

Absoluunt animas quas purgans detinet ignis

**Hic maḡ ponit q̄sdā casus in q̄b̄ hō pctā p̄p̄rius cōfessis tenet sc̄bario cōfite
ri dicēs. q̄ p̄mo optet hoīem iterato cōfiteri qm̄ p̄p̄rius p̄sbyter est ignar⁹**

Summula Raymundi

et indoctus. tunc dicitur transire ad alium magis scientem. sic quod si fiat cum licentia proprii plebani. et si ipse non dederit tibi licentiam. tunc potes capere licentiam a superiori. sicut quod spernit penitentiam iniunctam sibi pro peccatis suis talis dicitur illa peccata rursus profiteri. et etiam ille qui fuit in voluntate sua peccata velle iterare ille illa peccata iterato dicitur profiteri. Subdit quod in articulo mortis alicuius infirmi nullus presbyter dicitur illi penitentiam iniungere. sed potest illi dicere quod agere debeat si valuerit. et poterit illi dicere quod si veniat de illo morbo quod veniat ad ipsum. Subdit quod illa quatuor. missa. preces. elemosina. et ieiunia absoluunt animas de purgatorio.

Primo notandum. quod in quibuslibet casibus aliquis potest iterare confessionem. primo si prius sacerdos est ignarus. Secundo si prius sacerdos non habuerit auctoritatem. Tercio si iterum proponit peccare. Quarto si diuidit confessionem. Quinto si penitentiam sibi iniunctam non seruauit.

Secundo notandum. quod triplex est peccatum. scilicet in deum. in proximum. et in semetipsum. ista tria peccata habent tria opera satisfactionis. sicut sunt orationes. elemosine et ieiunia. quia qui peccat in deum potest satisfacere per orationes. quia per orationes aliquis reconciliatur deo. Sed qui peccat in proximum potest satisfacere per elemosinas dando eas pauperibus et proximo suo. Sed qui peccat in semetipsum potest satisfacere per ieiunia et macerationem corporis. sic eodem modo in penitentia tria occurrunt. Primo culpa deletur. secundo gratia diuina infunditur. tercio peccata remittuntur. et sic istis tribus correspondet tria opera satisfactionis. scilicet elemosina oratio et ieiunium. nam delet omni culpam corrumpit orationem. quia oratio fit ad delendum culpam. sed infusioni gratie corrumpit elemosina. sed remissioni peccati corrumpit ieiunium et corporis maceratio.

Tercio notandum. Item dicitur quod illa quatuor. missa. preces et cetera. valent ad satisfactionem. Pro quo notandum quod satisfactio est triplex. quaedam est propria et voluntaria. quaedam voluntaria tantum. et quaedam propria et non voluntaria. Satisfactio propria et voluntaria si est ista quam facimus in presenti vita pro peccatis nostris. nam dicitur propria. quia pro nobismetipsis fit. Et dicitur voluntaria. quia homo voluntarie facit eam. Secunda est voluntaria et non propria. et est ista quam nos facimus pro redemptione animarum in purgatorio exantium. quia anime exantem in purgatorio iuuantur suffragiis amicorum et christifidelium. et sic est voluntaria et non propria. quia homo voluntarie facit. sed non pro semetipso et sic non est propria. Tercia est propria et non voluntaria. et est illa quam anime faciunt in purgatorio exantem. et dicitur propria. quia pro peccatis propriis sustinetur. sed non est voluntaria. quia si cum velle eorum esset tunc libentius ipsam non vellent habere.

Item nota. Item dicitur quod dona seu elemosine orationes et ieiunia valent pro redemptione animarum in purgatorio exantium. Pro quo est notandum. quod omnia peccata mundi reducuntur ad tria. scilicet ad superbiam. auariciam et luxuriam. vnde Iohannes in canonica sic inquit. omne ei peccatum aut est concupiscentia carnis. aut concupiscentia oculorum. aut superbia vite. Concupiscentia carnis est luxuria. et ad illam reducitur gula. sed concupiscentia oculorum est auaricia ad quam reducitur accidia. Tercium peccatum est superbia vite. ad quam reducuntur ira et inuidia. sed de istis tribus modis possumus satisfacere per tria opera satisfactionis. scilicet per ieiunium orationes et elemosinam. quia per orationem satisfacimus peccato superbie. et per elemosinam satisfacimus peccato auaricie. scilicet dando ipsi pauperibus. sed per ieiunium satisfacimus peccato luxurie et exsequenti gule. modo ad propositum si anime sunt inuoluntate his tribus peccatis. tunc bonum est ut subueniamus eis his tribus. scilicet oratione elemosina. et ieiunio. ut citius liberentur a purgatorio. quia in quantum plus impediuntur eis suffragia tanto

Folia xxxiii

citius liberat de penis purgatorij. Un̄ misericordiā quā facimus maḡ indigentib; plus ē ponderāda q̄ illa quā facim⁹ istis q̄ tantū nō indigēt. Un̄ psalmista. beat⁹ vir q̄ intelligit sup egenū z pauperē. Un̄ scienduz q̄ ille dz paup; q̄ seipm iuuare non p̄t. sicut sunt aīe in purgatorio. ille em̄ nullo mō p̄t seip̄as iuuare de pena eaz nisi veniente voluntate dei. q̄ eis maḡ faciendū est iuuamen de amicis suis z de bonis q̄ miserunt hic

.i. secreta manifestet pctā

Presbyter occulta non prodat crimina plebis

s̄ pctā manifestauerit. puabit̄ diuino officio

Que si prodiderit spoliabitur ordine sacro

pn̄a .i. delicti

In populo pena peccati sic moderetur

nimis paz

pctō ḡuet s̄ plm

Ne minus aut nimium pro crimine sarcinet istum

satis est

.i. itez dicas

Sufficit ne vnq̄z replices confessa . nisi sis

s̄ pctm̄

.i. resumptio pcti

Lapsus in hoc iterum tunc hec replicatio penam

s̄ pcti

scz in p̄fitēdo

Dimittit et culpam. dum mutas presbyterū tunc

repies

grām pctōz

s̄ eadē pctā

Iuuenies veniam scelerum totum replicando

¶ Sic autor ponit alia documēta dicens. nullus sacerdos dz publicare secreta pctā hoīm audita in p̄fessione. z q̄cūq; hec p̄palauerit est puand⁹ officio et dignitate sacerdotali. Subdit etiā q̄ pn̄a q̄ ē hoīb; iniūgēda p̄ peccat⁹ dz eē moderata. sic q̄ penitēs nō nimū aggrauet nec etiā nimū alleuet. Subdit dicens. sufficit q̄ hō semel p̄fiteat̄ sua pctā z nō replicet ea in aliq̄ p̄fessione nisi p̄petraasset iterato. s; si aliq̄s replicet eadē pctā q̄ p̄us p̄fessus est. tunc erit ei maior venia. z hoc est vey si p̄fitens hoc fecerit ex nimia cura timens aliqua pctā negligere

¶ Primo notādū. lra innuit q̄ p̄fessio nō ē reuelāda. Rō hui⁹ ē multiplex. Primo rōne honestat⁹. Scdo rōne necessitat⁹. Tercio rōne utilitat⁹.

¶ Primo rōne honestat⁹. q̄ puenit ex pte p̄fessoris. qz hoc ē honestū in hoīe q̄ ip̄e celat q̄ debet secrete seruari. qz nō honest⁹ dz q̄ reuelat nō reuelāda. Scdo p̄fessio nō ē reuelanda cā necessitat⁹. qz illa ē necessitas obligatōnis. nā qlibet sacerdos tenet̄ z obligat̄ celare p̄fessionē sibi factā. Tercio confessio nō est reuelanda cā utilitat⁹. nā utilitas ē talis. q̄ eo maḡ ē dilecta. et p̄mptiores sunt hoīes ad p̄fitendū. qz q̄s hoīm vellet p̄fiteri. si p̄fessio eius manifestaret̄. quasi diceret nullus. z ergo sacerdos nō p̄t reuelare cōfessionē. qz datur hoīb; p̄ hoc promptitudo p̄fitendi

¶ Scdo notādū. dubitat̄ si aliq̄s p̄fiteret̄ aliq̄d secretū qd̄ n̄ eēt pctm̄ vtz sacerdos tūc possit h̄ reuelare. R̄ndet̄ q̄ nō. p̄t duplicē cāz. Primo p̄t remouere cāz diffidētie. qz si sacerdos reuelaret tūc cresceret diffidētia. Scda cā ē pn̄itas reuelādi. qz ex reuelatōe redderet̄ suspiciosus.

Summula Raymundi

Tercio notandū. si aliq̄s sacerdos citaret ad iudicem p̄ testimonio tūc dubitat̄ vtz̄ ibi possz̄ detegere p̄fessionē. vt̄ si aliq̄ p̄miserat alicui q̄ velit eū ducere in maritū z̄ postea hoc negat. z̄ q̄ ista p̄fiteat̄ hoc sacerdoti z̄ postmodū citat̄ ad iudicē z̄ etiā sacerdos cui p̄fessa ē pro testimonio tūc ex illo iā q̄rit̄. vtz̄ sacerdos dz̄ ibi detegere p̄fessionē vel nō. Et videt̄ q̄ sic. qz̄ si nō detegeret in testimonio tunc fieret piurus. qz̄ aliter diceret q̄ sciret. q̄ videt̄ q̄ incurreret piurū qd̄ est magnū pct̄m. Rñdet̄ p̄ distinctōem. vel q̄ iste sacerdos tm̄ scit p̄ p̄fessionē. vel nō. si p̄mo mō. tūc nullo mō dz̄ reuelare. Et rō est. qz̄ sigillū p̄fessionis nullo mō dz̄ infringi qd̄ tm̄ fieret si reuelaret. Si aut̄ nō tm̄ scit p̄ p̄fessionē. hoc ē dupl̄r. vel q̄ scit an̄ p̄fessionē. vel post p̄fessionē. si scit an̄ et postea i p̄fessionē. tūc illa obstruit ei os sic q̄ postea hoc nō p̄t manifestare Si aut̄ scit post p̄fessionē tūc ip̄e tpe necessitatis p̄t detegere. Alij aut̄ dicunt simpl̄r oppositū. lz̄ sacerdos scit an̄ p̄fessionē vel post tm̄ nunq̄ dz̄ reuelare. Et tunc qū arguit̄ q̄ ip̄e fiat piurus. ibi dicunt q̄ nō. qz̄ ip̄e scit hoc sicut deus et non sicut hō. mō deus noluit p̄dere peccata hoīm. sic nec ip̄e sacerdos p̄dere debet. Quādo tunc dz̄ q̄ falsum iurat. Rñdet̄ q̄ ip̄e iurat se hoc nescire inq̄tū hō. et sic ip̄e nescit pro quo iurat. ideo piurus nō redditur. lz̄ scit hoc tanq̄ vicarius dei. et ergo reuelare nō tenetur.

Quarto notādū. si aliq̄s p̄fessōz̄ p̄ciperet pct̄m nocēs toti cōmunitati. scz̄ q̄ aliq̄s p̄fiteret̄ q̄ vellet subvertere castrū claustrū vel ecclesiā v̄l vellet tradere ciuitatē vel vellet incurrere heresim. tunc videt̄ q̄ ille. talē casum poss̄t reuelare. qz̄ cōmune bonū ē plus tenendū q̄ bonū paucoz̄. Rñdet̄ q̄ lucide h̄ pct̄m nō ē manifestādū. lz̄ poss̄t dicere sup̄ioribz̄ q̄ v̄gilarēt sup̄ gregē vel ciuitatē z̄c. ne damnū incurrerēt. tm̄ dz̄ obticere p̄sonā nec illo mō p̄ferre v̄ba. vt̄ sic deueniant ad noticiā p̄sone. qz̄ als̄ talis p̄sona periculū mortis incurreret. z̄ sic p̄fessōz̄ fieret irregularis.

Ultimo notādū p̄ modū dubij. si aliq̄s p̄fites̄ eēt heretic⁹. vtz̄ sacerdos deberet reuelare ip̄m. Rñdet̄ sub distinctōe. qz̄ v̄l iste acceptat⁹ ē heresim. vel ē inclinat⁹ ad heresim. si solū inclinat⁹ ē ad heresim tūc sacerdos dz̄ tacere z̄ eū auertere p̄m posse. Sz̄ si acceptat⁹ ē sic q̄ eū auertere nō p̄t. tūc ip̄e p̄t dicere diocesano q̄ v̄gilet sup̄ gregē suū. z̄ tūc ip̄e dioecanus v̄gillare debet z̄ inq̄rere hereticos ne subuertant ppl̄m

genitrix

s̄c̄ matri

Si puerum mater oppressum repperit. illi

reddat

.i. si nesciat vtz̄ sit rea mort⁹ pueri

Consule. q̄ faciat satis inde deo. dubium si

.i. euentū

secum⁹ peniteat. s̄c̄ dubiosuz̄ casum

Casum pretendat. est tutius vt̄ luat istum

imponēdo

s̄c̄ mulieri. p̄niaz̄ .i. inq̄tū potes.

Iniungendo tamen sibi penam. parce si audes

s̄c̄ mulier

omisit .i. secretū.

Talis adulterium si fecit non manifestum

.i. sp̄reta

s̄c̄ suo

.i. nō faciat publicā p̄niam

Ne suspecta viro sit. non luat hoc manifeste

Folio CXXV.

scz sui mariti s^c adulteriū
Huus post mortem luat illud sufficienter
mulieres .i. adimplere tps pnie
Matrone iuvenes possunt explere carenas
in mansionib⁹ s^c mulieres
In domibus proprijs licet he non egrediantur
talē pniā vel silem agāt

Ieiument. orent. iaceant in stramine. nudis
.i. transeant .i. cilicijs idute.

Incedant pedibus. et vadant ciliciate
p^rter illos labores satisfaciēdo pnie

Preterea plures sunt emendando labores
s^c laborib⁹ s^c mulierib⁹ s^c mod⁹ penitēdi

Illis vtantur est his via talis honesta

¶ Hic ponit alios casus de pnia dicens. si aliq⁹ mulier inuenerit puenū
oppressum iuxta se. isti mulieri iniungenda est pnia vt satisfaciat pro op/
pressionē pueri. licet etiā sit dubiū. vtz iste puer est oppressus p eā. vel sit
mortuus morte naturali. sp tñ tutius est q⁹ agat pniā. Subdit psequē
ter. si aliqua mulier cōmisit adulteriū secreta. tunc illi mulieri iniungēda
est penitentia occulta. s^c post mortē mariti sui d⁹ portare dignū onus pe/
nitentie. Item subdit q⁹ iuvenes matrone pnt carenas adimplere in do
mib⁹ p^rijs. et lz he nō egrediant^r de domo. debent tamē ieiunare in pane
et aqua et in straminib⁹ iacere. et nudis pedibus ambulare z multos ali
os labores penitentie facere

¶ Primo notandū. q⁹ lz mulier dubiū habeat de oppressione pueri. tñ
nihilominus illi iniungenda est pnia ppter cautōem. qz in duob⁹ dubijs
sp tutior via est eligenda. et etiā penitentia illi iniuncta iuuat eā q⁹ tñ ad
cpalia bona si p ipam ille puer nō est oppressus

¶ Secdo notandū q⁹ mulieri. p adulterio nō est iniungenda publica pe
nitentia. z hoc est vez si adulteriū nō sit manifestū. s^c tñ post mortē mari
ti sui legitimi p^r illi iniungi pnia publica. Et ratō est. qz ex publica pnia
maritus eius posset eam cognoscere esse adulterā q⁹ d⁹ esset malū.

¶ Tercio notandū q⁹ iuvenes mulieres pnt adimplere carenas in p
p^rijs mansionib⁹. scz ieiunando. orando. in straminib⁹ dormiēdo. nudis
pedib⁹ ambulādo. cilicia induendo. z silia faciendo. s^c nō debent transire
ad remotas ptes faciendo peregrinatōes. qz si peregrinatōes in longin
quas terras facerent. tñc peiora possunt eis puenire. sic q⁹ possent defrau
dari p viros ad actum luxurie exercendū. z sic de alijs malis. ideo nō de/
bet p^resios^r eis iniungere peregrinatōes facere.

infirmit⁹ mulier
Eger. parturiens z pregnans femina. nullum

s^c pnie dei onus
Portet onus quia lex z gratia subleuat illud

Summula Raymūdi

s^c mulierib⁹ s^c mulieres aliq̄ g^uamine

His non est posita lex sint ergo sine lege

s^c vel in ieiunio .i. iacēs in puerperio

In ferijs sextis edat oua puerpera quous

.i. oportumū sit .i. infirmis .i. egenis.

Quando necesse subest. vt in egris pauperibusq̄

s^c hoīem multi s^c hō

Unum si plures occidant. quilibet horum

homicidiū .i. integralit̄ .i. interfectoz

Hoc luat infolidum quia quilibet est homicida

.i. patit̄ s^c idē ad occidēdū

Quod luat occisor. luat hoc qui consilium dat

s^c aliq̄ s^c hoīb⁹

Virgo si rapitur a pluribus z violenter

s^c exist̄. carnalr̄ .i. emendet

Unus noscat eam quiuis totum luat illud

s^c in filib⁹

Casibus in paribus semper sic est faciendum

¶ Hic ponit alia documēta dicēs. q̄ infirm⁹ hō z mulier parturiēs siue impregnata nullū onus ieiunij hz. qz tales in his casib⁹ absoluunt a lege

Subdit q̄ talis mulier p̄t in sextis ferijs oua z lacticia comedere. z in cā necitat⁹ paupes z infirmi hoc etiā p̄t comedere. Subdit. si plures hoīes interficiūt vnū tūc qlibet hoz tene^t agere p̄niam z luere h⁹ homicidiū z deplāgere illd̄ p̄ccm̄. qz qlibet illoz ē homicida. z sicut occisor punit sic z ille q̄ p̄buit p̄siliū ad h⁹ vl' auxiliū. Subdit. si aliq̄ n̄go fuerit rapta a plurib⁹ z ab vno solo carnalr̄ cognita. tūc qlibet illoz tene^t agere p̄niam z deplāgere illud peccatū. Et sic intelligit̄ in filib⁹ casib⁹

¶ Primo notandū. sicut l̄ra innuit tunc plura sunt genera hoīm q̄ nō obligant ad ieiuniū. Vñ sciendū q̄ ieiuniū tripl̄r soluit̄. Primo q̄ ad nutrimentū. Secdo quo ad essentiā. Tercio quo ad nutrimentū z essentiā. Quantū ad nutrimentū tunc isti soluant q̄ p̄ueniunt t̄ps debitū comedendi vel q̄ nimis delicate p̄parant cibaria vel q̄ magnā sollicitudinē ventris h̄nt. S̄ illi soluant ieiuniū q̄stū ad essentiā q̄ postq̄ comedere inceperunt surgunt de mensa ad aliqd̄ t̄ps z postea redeunt z itez. comedere incipiunt sicut p̄us. z hoc facere p̄nt serui z ancille q̄ nō sunt sui iur⁹ S̄ quo ad vrrūq̄ soluit̄ q̄n̄ q̄s sine necitate comedit zc.

¶ Secdo notandū p̄ modū dubij. vtz illi soluant ieiuniū q̄ comedūt zucarū vel herbas. Rūdet̄ q̄ aliq̄s comedit p̄fectū dupl̄r. Primo cā res seruatōis nature. Secdo cā voracitatis p̄mo mō admittit̄. qz sic ieiuniū nō soluitur dūmodo saltem moderatim sumit̄. sed scdo mō soluitur ieiuniū. qz comedunt ea cōmuniter hoīes vt magis valeāt bibere vel vt potus reddatur eis magis sapidus

¶ Tercio notādū p̄ modū dubij. vtz isti potatores q̄ bibūt mane añ

Folio CXXVI

Prædium etiã soluunt ieiunium. Rñdet q̄ si ralis potator a iuuentute sic p̄fue-
 uit facere et nō p̄modo se dimittere posset. sic q̄ si dimitteret timeret cas-
 dere in infirmitatē. tūc tali bñ admittit̄ vn̄ haustus. et dicūt doctores iu-
 ris q̄ solū deberet esse vnus haustus aq̄. Sz tñ secus est de istis q̄ nō cō-
 sueuerūt sic facere a iuuentute sua. nā tales soluūt ieiunium scienscūq̄ bibūt
¶ Quarto notandū. Irā d̄t si plures occidāt vnū tūc q̄li. (qñ prædium
 let illoꝝ teneat satisfacere. Pro q̄ sciendū q̄ homicidium ē duplex. sc̄ corpale z
 spūale. Corpale homicidium ē duplex. q̄dā a lingua et q̄dā a facto. Ho-
 micidium a lingua fit tripliciter. sc̄ p̄cepto. p̄silio. et defensione. Precepto sic
 pilatus fuit homicida christi. qz p̄cepit crucifigere. Consilio sic iudei fu-
 erūt homicide. qz manifestū p̄siliū dederūt ad crucifigendū christū. Ter-
 cio p̄tingit ex defensione. i. dissuasione. vt si aliq̄s vellet interficere illū cū
 q̄ trāsires et posses h̄ auertere et nō faceres tūc eris homicida. qz nō ipe
 diuisti qd̄ bñ impedire potuisti. Sed ex facto aliq̄s d̄r homicida q̄tuor
 modis. Primo p̄pter iusticiã. sicut iudex d̄r homicida qñ p̄pter delictum
 iudicat aliquē ad mortē. z hoc homicidium fit sine peccato et faciens sic po-
 tius meretur. sz tñ nihilominus incurrit irregularitatē. Secūdo fit cā ncc̄i-
 tatis: et illa est duplex. q̄dā est euitabilis et illa nō excusat aliquē ab ho-
 micidio. Alia est cā ncc̄itatis inuitabilis et talis adhuc est duplex. q̄dā
 eim̄ est p̄pter p̄p̄riã p̄sonã defendendã q̄dā etiã est p̄pter res tpales des-
 fedēdas. si p̄mo mō sic excusat̄ ab homicidio. vt si aliq̄s p̄trāsiret cāpos
 cui occurreret inimicus vel latro q̄ eū nitereť interficere z ipe non posset
 euadere si tūc talis inimicū v̄l latronē iterficeret nō incurreret homicidium
 qz vim vi repellere licet. Si aut̄ fit p̄pter res tpales defendēdas tunc ipse
 nō excusat̄ ab homicidio. vt si aliq̄s p̄transiret viã et videret raptorē vo-
 lentē sibi auferre res tpales tūc iste si occideret raptorē nō excusat̄ ab ho-
 micidio. Et rō est. qz primus tu⁹ plus diligendus est q̄ res tpalis. ac
 tamē fm̄ iuristas hoc fallit in vno casu. vt si aliq̄s intraret heremū z res
 mote eēt ab hoim̄ p̄munionē et haberet solū vnū panē. mō si aliq̄s vellet
 ab eo capere panē illum tunc talis posset eū defendere tanq̄s p̄p̄riã p̄so-
 nã. et si aliū interficeret excusaret̄ ab homicidio. qz si panis reciperet̄ ab
 eo sine defensione posset forte mori fame qd̄ esset magnum periculum.
 Tertium homicidium ex facto est casuale. et est duplex qd̄dam adhe-
 ret rei licite cū debita diligentia faciēda. qd̄dā adheret rei illicite. et tale
 nō excusat̄. Quartū homicidium est a facto volūtario. et illud nullo mō ex-
 cusat̄. vt cū hō volūtariē z deliberationē p̄habita occidit aliquē hoim̄.
 et hoc est grāde pct̄m̄. et aliq̄s faciens tale homicidium nisi magnã ageret
 penitētiã. visione dei eternaliter carebit. et hoc est verū de fidei hoie. sz
 secus est si aliq̄s interficeret infidelē saracenū turcū seu hereticū. ¶ Sed
 homicidium spūale est q̄druplex. qd̄dā fit a corde. et est qñ aliq̄s odit p̄xi-
 mū suū. Vñ d̄t scriptura. Qui odit p̄ximū suū homicida est. Secūm̄ fit
 ex volūtate. vt qñ aliq̄s suffocat bonã intentōem. et de quāto intentio ē
 melior de tanto d̄r plus homicida. Tertium fit quādo aliq̄s diffamat p̄-
 ximū suū verbis. Vñ d̄t qdam doctor. O q̄s horribile homicidium q̄ p̄xi-
 mus per malefica p̄ximi honore priuat̄. Quartū spūale homicidium fit ex
 facto qñ aliq̄s in extrema ncc̄itate nō pascit esurientē. vñ bñs Hieroni-

Summula Raymundi

Si non paup̄i tempore necitatis tunc occidisti illum qui moritur fame
p̄iis subleuari

Nolumus a penis iniunctis exonerari

s^c sc̄a cruce .i. viam habeant p̄pleant

Signatos. donec rapiant iter aut redimant hoc

r̄idendo de labore

Pro se mittendo reliquos. et eis sua dando

Debilis. atq; senex. claudus. cecus. mulierq;

.i. ab itinere .i. h̄ fiat mediante sacerdote

A cruce se redimant. agat hoc discretio prudens

Qui sancti iacobi vel petri limen adire

Nouerit aut simile quid crux hec omnia tollit

Corpori si proprio votum sancte crucis implet

absoluitur s^c p̄dictis

Soluitur om̄ibus his intrando religionem

manifestes .i. p̄ctā

Non cōpeccantes pro das tua dum probra dicis

p̄peccatū .i. circūstāciā vtz religiosi v̄ sc̄lares

Horum cognoscat confessor conditionem

sc̄z q̄ p̄dit p̄sonas

Et non personas. parat hoc penas grauiores

cognatis

Ut cum cōiugibus affinibus ecclesiarum

.i. religiosi

.i. associatis

Sanctis personis. viduis. et sanguine iunctis

Sed pater et mater soror frater excipiuntur

Quic autor determinat de penitentiā cruce signatorū fm aliq̄s dicens
Signatus cruce non debet a penitentiā sibi iniuncta exonerari donec iter
peregrinatōnis ad sanctam terrā rapuerit vel p se mittat aliquē dando
illi expensas et premiū laboris qđ ipse exponeret si met iret. Subdit hō
senex debilis claudus cecus et mulier debent se redimere a peregrinatiō
ne mittendo aliquēz ad terrā sanctam loco ipsorum. Subdit si aliquis
vult ire ad lūmina scōz sc̄z ad sc̄m Iacobū vel ad sc̄m petrū vel ad aliqđ
aliud limē scōz ille ab oībz his soluit si intrauerit religionē. Subdit aliud
documētū dicens. si aliq̄s facit p̄fessionē ille nō debet p̄dere secū p̄peccā
tem. sic qđ diceret ille fuit meus p̄peccans nominādo p̄sonā noie. sed des
tet notificare p̄fessori p̄ditionē illius peccātis. qz talis conditio multoq;
tiens aggrauat peccatū. vt si aliq̄s fecit incestū cum aliqua sibi non copu
lata matrimonialiter. vt cum consanguinea vel cū moniali Subdit vltel

Folio cccxvii.

rius q̄ ab illo dicto excipiuntur pater et mater. quia si filij peccant cum eis vel econuerso debent prodi in confessione.

Primo notadū. q̄ illi qui repetunt crucem et vouerūt ire ad scām terrā vel si sit eis hoc iniunctum in penitētia. tales tenent in ppria p̄sona hoc votū vel talem penitentiā adimplere. nisi ob stare rōnabile impedimētum. q̄ tūc ex licentia p̄fessoris possunt loco eorū alios mittere. et hoc est verū si illud impedimētum est p̄petuū. si autē esset transitorio et nō diu durabile tunc ipsi debent expectare donec illud ipedimētū cessauerit et tūc illam peregrinatōnem met adimplere

Secūdo notadū. lrā dicit q̄ qui vult absolui a voto peregrinatōis p̄t absolui per ingressum religionis. Ratio huius est. q̄ melius est penitere p̄ totū tempus vite q̄ ad unū annū. sed qui intrāt religionē omni tpe vite stant in penitentiā. ergo quilibet soluitur a voto peregrinatōis per ingressum religionis. quod int̄ndit littera.

Tercio notadū. q̄ aliquis faciens confessionem non debet p̄peccantē manifestare nisi p̄ditio sui p̄peccantis aggrauat peccatū. Unde si aliq̄s facit incestum cū p̄sanguinea vel alia persona cum qua fierent nuptie indēbite ibi p̄ditio p̄peccantis aggrauat peccatū. et sic in tali casu p̄fitens nō debet alicuius nomē expr̄mere simpliciter. sed solum p̄ditionaliter. s. dicit se fecisse peccatū cū moniali. cum p̄sanguinea sua et c̄is.

Ultimo notandū. ex quo hō satisfacere debet p̄ peccatis suis. tūc sciendū q̄ bona sunt duplicia. quedā sunt simplr̄ mortua. quedā mortificāda sed bene iterū viuificāda. Bona simpliciter mortua sunt que fiunt in peccato mortali. quia homo existens in peccato mortali q̄uis posuerit se ad mortis pericula p̄pter christū non meretur vitam eternā. Sed dicitur beatus Aug⁹. et Boetius de p̄solatōne phie dicunt q̄ nullū malū manet impunitū et nullū bonū irremuneratū. et ergo videt q̄ hō in peccato existens faciens aliq̄d bonū opus mereat aliquid. Respondet q̄ nullum bonū manet irremuneratū. q̄ q̄uis illa bona non p̄sunt illi p̄ vitam eterna tū valent illi ad impetrandū grām terrene sortis. i. p̄ bonis t̄pali bus et pro minutōne terrene pene. Sed bona mortificāda sunt q̄n aliquis est p̄fessus et facit bona opera et aliquando relabit in pctm̄ tūc illa opa sunt mortificāda. q̄ per peccatum mortificant bona opa. et h̄mōi bona opa resurgūt quo ad vitam eternā si pctm̄ dimiserit et penituerit. sed mortua simpliciter nec p̄sunt nec resurgūt quo ad vitam eternam.

sacerdos indicādo pctm̄ sc̄z p̄ p̄fessionē pctōris

Confessor non mōstrando scelus immo notando

facetū p̄suetos

Est satis vrbānum solitos inquirere cursus

foramine .i. serpentem

Ex antro trahere colubrem nimis est onerosum

s̄ cū discretōe iuestigādo pctā .i. auditor

Non informator vitij sis sed speculator

.i. inocētes dānare

Egros tu sanes sanos occidere noli

Summula Raymūdi

^{venisset} ^{.i. pccm}
Si non transisset hominum scelus illud in vsum
^{articulare} ^{esset}

Scribere crudele nimium foret et vitiosum
^{s^e pccm enorme scz sodomiticum}

Hoc paucos homines q̄uis corrumpere absit
^{s^e pccm s^e ex scripto} ^{s^e pccōribz}

Quod sit cōmune nūnis est quod sit speciale
^{cōfessore} ^{securius}

Coram presbytero confundi tutius esset
^{s^e toto} ^{s^e eternalit^r} ^{.i. iudicāte}

Quā coram mundo damnari iudice christo
^{s^e in pūti in futuro} ^{.i. pccā}

Domine quod est quod erit tunc tua probra videbit
^{s^e pccōrē. s^e dolor} ^{s^e dolor}

Te grauis et grauior imo grauissimus illic
^{.i. peccato} ^{.i. recedas}

Expectat nisi de facto citius resipiscas
^{.i. in tua p̄scia} ^{s^e in facie}

Atq; tuis oculis sis qualiscunq; videbis
^{s^e et gloria} ^{s^e p nobis pccōribz}

Laus tibi sit christe qui tot tormenta subisti

¶ Nicolaus ponit alia documenta dicens. q̄ ipse p̄fessor in p̄fessione nō debet monstrare scelus peccatoris sed magis inquirere p̄m debitum cursum. id est q̄ in confessione debet instigare cōfitentem vt confiteatur sua peccata. et hoc videtur satis esse vrbānū. qz satis laboriosum est serpente ex antro trahere sed magis debet esse speculator z auditor peccati q̄ informator vitij. Deinde subdit dicens. q̄ ipse confitens debet om̄ia sua peccata manifestare sacerdoti. quia tutius est confundi coram sacerdote q̄ coram om̄i populo in die iudicij. nam omne quod est quod erat et qd̄ erit tunc videbunt tua peccata. quia in die iudicij om̄ia peccata vniuscuiusq; manifestabūtur. vt ex propria conscientia det se iuste cōdēnatum. et ideo cito resipiscas siue resilias de tuo forefacto p̄terēdo z cōfiteōdo h̄. q̄ post contritiōē dimittit dñs peccatori om̄ia peccata sua. sed penitentiā stabit donec homo eam condigne luat hic vel in purgatorio. Subdit o christe sit tibi laus et gloria qz tot tormenta subisti p nobis pccōribz. iūge nos p tuā misericordiam veris gaudijs.

¶ Nota q̄ officium audiendi cōfessiones ē magnū magisteriū z p̄te rea requirit exptos z maturos viros qui sciant cōfidentes charitatiue hōrari ad confitendum peccata sua omnia et p̄m omnes circūstantias. Et si confitentes ex stoliditate aut verecundia aliqua peccata non confiteantur debet confessor prudens caute attendere an ex gemitu vel titubatione confitentis adhuc aliquod peccatum lateat. Et tunc debet cum

Folio cccviii

et tunc debet cum magna cautela ex circumlocutionibus extrahere de corde confiteris hoc peccatum et allicere ad confitendum. Et ut hoc prouidius faciat debet sibi insinuare quod oporteat confessionem esse integram et si unum peccatorum omittatur scienter quod tota confessio sit nulla. Debet preterea confessor promittere suum iuuenem in satisfaciendo pro peccatis et quod nullo modo diffidat de dei misericordia quantumcumque etiam peccatum enorme perpetraverit. dum tamen confiteatur. Sed non debet confessor a quocumque de omni peccato querere vel de muto peccato ne ubi extrahere serpentem conatur. inducat eundem. Ideo magnam experientiam hoc postulat ut sciat quomodo et apud quos hoc attendendum sit. Sed heu nostris temporibus huic officio audiendi confessiones aliqui se ingerunt et aliqui deputantur qui tamen ineptissimi et inexpti ad hoc sunt. sed quem fructum tales in ecclesia dei faciant exitus acta probant. Quomodo autem in peccato carnis explorando confessor se debet habere docet sequens littera

Quia peccata multa sunt i. luxurie
Rimina sunt plura carnis secreta. legentem

Indoctum ne confundant ea scribere nolo
perturbent manifestare
i. generalis hominibus

Et quia communis est omnibus iste libellus
modos peccandi simplicibus referare

Nolo vias turpes communibus hic aperire
intelligere vias merito
Scire tenetur eas licet omnis iure sacerdos
genus humani diabolus

Inuector carnis sathanas quibus pluribus istam
peccatis sancti hominis deprimat maculas

Infecit maculis felix extorqueat istas
confessor sancti se taliter

Inuestigator caueat ne simplicitatem
hominum i. inficiat hominum

Simplicium frangat et corda fidelium ledat
i. diuersas spes perinet

Multas luxuria radices protulit ex se
sancti spes i. enucleare aperte

Quas hic detegere formido tibi manifeste
quodam fuerit secundum cursu nature naturam manifestare

Quedam nature sunt quedam contra. referare
peccatorum modos i. circumdet fragile

Horum nolo vias scelus ne circumuallet egrum

In precedentibus autor facit mentionem virtuale de peccato enormi. videlicet sodomitico. hic excusat se de pertractatione eorum peccatum. Et potest diuidi littera quod primo facit quod dictum est. Secundo assignat causas quare illa peccata non debent

Summula Raymundi

scribi et diuulgari. dicēs p̄mo q̄ multa sunt peccata carnis occulta ne ista faciant p̄fusionem lectoribus imperitis tūc nolo ip̄a scribere. q̄ iste libellus est cōis et vsu oim cōpositus. ḡ nolo ip̄as turpes vias luxurie assignare. tūc om̄is sacerdos tenet istas vias scire. q̄ felix p̄fessor debet penitētes exquirere de quibusdā vitijs et maculis diabolicis. nam diabolus carnē inficit et cum sacerdos sic inuestigat de peccato debet cauere vt non p̄fundat simplicitatem simplicium hoim et vt corda fidelium non confundat necle dat. Quā luxuria multas habet species quas non audeo manifestare. q̄ quedam vitia luxurie sunt naturalia et q̄dam p̄tra naturam.

¶ Notādū p̄mo. q̄ autor sp̄cialiter itēdit aliq̄ p̄tractare de luxuria. q̄d est peccatū mortale. ⁊ est inter oia inmundissimū. q̄ nō solū maculat aiam imo maculat et corpus. vñ ab ista luxuria multa mala trahunt originem ip̄a em̄ luxuria est multū dānosa. q̄ est delectatio momentanea. amaritudo p̄petua. per quā sensus debilitantur. intellectus obumbrat p̄pria caro confunditur. et totum corpus destruitur.

¶ Scdo notādū. ex q̄ multe ist̄ sp̄s luxurie q̄s recitare p̄iculosus est. q̄ a tali recitatōe simplices possent trahere occasionē peccandi. ḡ mgr̄ Raymundus oēs illas sp̄s rennuat et omittit recitare nullū ponens tractatū sp̄ciale de eis vel p̄tē p̄ncipalē s̄ incidentalr̄ in quibusdā metris docet modū p̄m quē sacerdos debet se regere circa ista peccata in cōfessione vt manifeste p̄t in lr̄a. et inuit in lr̄a quādā distinctōnem peccatorū illius luxurie. videlicet q̄dā sunt h̄mōi p̄ctā naturalia. q̄dā p̄tra naturam.

¶ Ultimo notādū. mgr̄ in lr̄a ponit vnū documētū. videlicet q̄ sacerdos a lōge p̄t inuestigare talia p̄ctā. s̄ tūc in tali inuestigatōe nō d̄z plane illa p̄ctā detegere. ne vt sic simplices in vitijs informet. s̄ de p̄ctis cōib̄ et p̄suetis p̄t magis exp̄sse interrogare vt p̄uenienti⁹ poss̄z p̄niam p̄dignā iniungere. q̄ nullus medicus p̄t sanare vulnera nisi p̄us q̄ntitatē vulneruz ⁊ cū h̄ q̄litate et dispositōem cognoscat et cōformiter est de p̄fessione q̄ nullam penitētiam p̄t q̄s iniungere nisi p̄ius sciat q̄ntitatem ⁊ qualitatem peccati.

.i. supabūdātes edacitates criminofum

Ocia diuicie crapule potus vitiosum

s̄ hoim tā enūeratis s̄ bona opa

Te faciunt. et ab his nisi cessas nū tibi profunt

modos ostendam .i. interius

Articulos paucos monstrabo. tu tamen intra

p̄sideras diuersa vitia

Si lapis inuenias diffusa per omnia inembra

maculat in nocte .i. illi⁹ pollutōnis

Polluntur quandoq; caro. sed causa triplex est

mala cogitatio .i. supfluitas s̄ q̄tū ad naturā retētiuan

Dens turpis crapula. natura supflua. carnem

maculat due pollutōes criminose

Inficiunt prime. non vitium sunt vitiose

Folia cxxix

missam aliq̄ p̄max pollutionū
Non inconfessus celebres dum pollueris sic
p̄fessorē h̄ē nō potes missam
Habueris si non habeas vel cum qui celebrat pro te
s̄ bonū diuinū officium
Fac aliquid per quod digne possis celebrare

¶ In ista parte magister assignat quasdam causas inducentes h̄mōi vitia. primo facit hoc. secūdo ponit vnam distinctionem. et annectit quoddam documentum. ibi (**Polluitur zc.**) Primo dicit sic. ocia voluptates et etiam diuitie crapule et potationes superflue reddunt hominem vitiosum. et nisi homo cessat ab istis nihil illi profunt sua bona opera. Subdit. ego monstrabo paucos articulos. quos si considerabis multa ex his inuenies et diuersa vitia. Subdit q̄ aliquando fit pollutio in nocte. et fit propter tres causas. primo propter turpes cogitationes habitas i die de mulieribus. Secūdo propter nimias crapulas. Tercio propter supfluitatem nature. qz forte virtus retentiuā est ita debilis q̄ nō potest retinere. et sic natura sagax purgat seipsam. et p̄me due pollutiones inducūt peccatum. sed tertia non. Sed si talis pollutio contingit p̄sbytero de nocte tunc sequenti die non celebret missam nisi prius confiteatur v̄l aliqd̄ ferat seu faciat p̄pter qd̄ celebrare poterit

¶ Notandum. auctor prius tetigit aliqua de luxuria. et illorum diuersa se possunt esse cause inducentes talia. vt ergo possumus talia fugere cum malū non euitatur nisi cognitum. ergo magister vult q̄ luxuria causetur ex ocio delicijs diuitijs crapulis et potationibus supfluis que enumerata non sunt vitia q̄ntum in se. sed sunt vitia q̄ntum ad penitentem. Primum vitium est ocium. vnde cum ipse ociosus aliquid operari non pōt tunc peccatis insistit. ergo dicit Florista. Ocia dant vitia. et ergo sancti patres vitabant semp ocia. quia semper orationib; bonis sermonibus et alijs h̄mōi operibus occupati fuerunt. et ab illo ocio causatur luxuria. et ratio naturalis. quia tempore ocij humidū qd̄ est materia luxurie non cōsumitur. ergo instigat luxuriam et suscitāt eam. vnde delicie inducunt luxuriam. vt patet per experientiam de actib; z visionib; deliciosis qui inducunt magnam luxuriam. Sed diuitie faciunt hōiem vitiosum. et hoc est intelligendum de istis q̄ abutunt̄ diuitijs. et ergo d̄t p̄hus. Multi perierūt p̄pter diuitias. similiter dominus in euāgelio dicit. Sicut impossibile est camelū p̄ foramē acus transire. sic diuitē intrare regnum celozū. z hoc etiam patet de diuite de quo loquit̄ dñs in euāgelio dicēs. hō qdam erat diues z induebatur purpura qui petijt guttā aque porrigi de manu lazari sup linguā suā. Item crapule faciunt hōiem vitiosum. qz qñ v̄ter delicatus cibarijs satiat̄ tunc continue ad libidinem laborat. Itē potationes faciūt hōiem vitiosum. qz ebrietas maxime vitiat hōiem et ebri⁹ duplici pena puniendus ē. vt d̄t p̄hs tercio ethicoz. Et ergo d̄t ap̄ls. sobri⁹ estote et vigilate. crapule z potus inducūt luxuriā ex abūdātia supfluoꝝ humoꝝ q̄ humores luxuriā inducūt ¶ Itē notādū. hō diligenter debet custodire sensus suos ne cum eis peccet. ne mors per fenestras qnq̄ sens

Summula Raymundi

suū ingrediat. qz dicit scriptura. q̄ corporis sensus nō custodit mortē aditū sibi reseruat. qz q̄nc̄q̄ sensus sunt porte mortis. hoc p̄t̄ maxime p̄ euan̄ in q̄ oēs quinq̄ sensus mors subintrat. Primo per visum. qz videndo esum pomi acq̄sivit. Secūdo per auditū. qz cōsilijs diaboli acquieuit. et fm̄ eius cōsiliū accepit. Tercio p̄ odoratum. qz p̄ eius esum et odoratū infecta fuit. Quarto per gustū. qz per ipsum gustū dei p̄ceptū infrinabat. simul d̄z de tactu et hoc dictum non est solū reptum in eua. s̄z in oib̄ pctōrib̄ mūdi. nā q̄cūq̄z damnat̄ illi mors subintrat p̄ oēs quinq̄ sensus ideo maxime custodiendi sunt ne p̄ eos mors eterna subintret.

Item notandū. magister d̄t q̄ triplex est pollutio carnis. vtz in littera. et quādo sacerdos aliqua illaz pollutionū fuerit infectus. vel pollutus. tūc nō debet celebrare missam nisi prius sit confessus. et h̄ dictū maxime est intelligendū de primis duab̄ pollutionib̄. S̄z tñ p̄pter reuerentiā sacramēti. tūc etiā potest intelligi de terciā. s̄. q̄ fit ex sup̄fluitate nature. s̄z si q̄s p̄fessorē nō posset habere statim sequēti die. nec etiā p̄ se celebrantē. tūc d̄z aliqd̄ facere ad laudē dei. rōne cuius dignificatur ad celebrādum missam. et postea statim p̄fessore habito debet confiteri.

Ultimo notandū. hō d̄z custodire cor suū ne aliq̄ cogitatōe p̄uersa maculet. iuxta dictū sapientis. cū oī custodia cor tuū custodi. qz ab ip̄o vitia procedit si bñ custodiat. si aut̄ custodia ab ip̄o trahit̄ mors intrat. z̄ ḡ dicit br̄s Augu. Si q̄s vult saluari debet oīa illa vitare q̄ alliciūt ipsuz ad peccādū v̄putā ludī diuitie voluptates z̄ p̄silia. sicut sunt oīa gaudia mūdana. vt choree. et sic de alijs. qz si a talib̄ non desistat a peccatis desistere nō p̄t. vñ **Q**uā sancto sanctus eris. cū p̄uerso p̄uerteris.

.i. ordinem cōmunem

Preter nature cursum vir cum muliere

Excedit propria. varios modos coeundi

.i. manebūt .i. ipuniti

Quorum sunt multi nec dimittuntur inulti

.i. pcti .i. pctōz .i. pnūciat

Ore modos proprio sceleris reus exprimat istos

Mandando lesoz fieres et non medicina

.i. quō .s. vir s̄ mulier

Qualiter iste vel hec exurgitet vel agitetur

.i. icitatōib̄ siue molestationibus

Luxurie stimulis nisi conscius hic homo nescit

Hi sodomie ciues sunt. hi molles. reliquiq̄

.i. actu

Sunt in exercicio carnis turpes et ab usu

Discedunt. vir fit femina: femina quoq̄ fit vir

Vir per se peccat. peccat secum mulierq̄

Folia xel.

^{s^c vir} ^{.i. admodū belue assimilāt}
Bestiat ille suum corpus. sed beluat illa
Ista viri fit vir et hic mulier mulieris
Pro vice sic vicem reddunt. sic sexus vterq;
^{.i. ruit} ^{.i. casum}
Mortis in interitum cadit. heu q̄ nemo ruinam
^{s^c sexū}
Horum cognoscit. sternuntur vulnere ceco
Semen vterq; necat nullo puero pariente
Menstrua si tua sit vel forte puerpera coniūx
^{s^c p̄ugem}
Hanc non cognoscas nec tangas turpiter illam
Hi pueri inde nec tamen eis valet vxor
Proiciunt semen alias. nec et illud in agrum
^{.i. pctā. i. cognosceres}
Quomodo curares quorum non vulnera scires
^{.i. verecūdia}
Sufficit ecce pudor obstat procedere nolo
^{s^c p̄fessori discreto}
Restat longa via satis est dictum sapienti
^{.i. mor⁹ luxurie}
Qui stimulos carnis nouerit vel quis numerauit

Letera committo confessori sapienti

¶ Sic determinat autor de peccatis enormib; que p̄nt p̄tingi hoīb; in matrimonio. ve etiā inter quēcūq; virū z mulierē dicens. q̄ nullus hō d̄z exercere actū carnalē cū p̄pria muliere p̄ter cursum nature p̄munē. qz tales modi variātes cursum nature sunt multi q̄ nō manebūt sine vindicta. et oīa talia penitēs debet reuelare sacerdoti ore suo p̄prio. qz null⁹ noſcit talia melius nisi ipse qui p̄petrauit illa. Deinde subdit rephēdēdo zōdomitas dicēs. O vos ciues zōdomite q̄ exercetis exercitia carnis vobis est p̄dolēdū. Subdit q̄ qlibet p̄iciēs semē ad locū indebitū. i. ad locū aliū q̄ in mulierē cadit in interitū mortis. z heu nemo cognoscit ruinā illorū. Deinde declarat illa pctā zōdomitica dicēs q̄ tale pctm̄ zōdomiti; cū sit q̄ femina coit cū femina. z vir cū viro. vel hō cū aīali irrōnabili. qz in tali casu vir bestiat corp⁹ suū. z silitur mulier. z sic assilant bestijs. z p̄tingit aliquoties q̄ vir cū muliere mutāt loca sua ita sc̄z q̄ mulier obtinet locū viri. z vir obtinet locū mulieris. z in hoc facto ambo incurrūt mortem

Sūmula Raymūdi

quoniam ad animam. quia peccat mortaliter. Deinde subdit alloquendo p̄fessorē dicens. quō tu p̄fessor potes sanare vulnera tibi non nota. q̄si diceret nullō mō Deinde excusat se autor dicens. q̄ vltimus nō est p̄cedendū in enarratione talis peccati. quibus adhuc multa essent dicenda de talibus peccatis enormibus. p̄pter eorū enormitatē tū hec dicta sufficiūt sapienti ¶ Tunc ibi. (Menstrua si tua) autor vult q̄ vir nō debet coire cū vxore sua menstruo sa. vel in puerp̄io existēte. q̄ si cognosceret eā z fetū p̄duceret. talis aut fieret leprosus. aut deformis. aut p̄tine scabiosus. Subdit autor z respōdet tacite questionī. possz aliqs dicere quare nō enarrat autor plura vitia p̄tra naturā cum multo plura sunt. R̄ndet autor q̄ p̄re nimia verecūdia plura enarrare nequit nec vult magis inde dicere. s̄z p̄mittit hoc p̄siderā dum discreto p̄fessori. qui p̄fidentē desup̄ instruere habet

¶ Primo notan. q̄ licet autor hic tangit aliquos modos abhominabiles. tū manifeste nō debent recitari ne indocti ex eis informarent z malis occasio peccādī daret. sed debet p̄fessor p̄siderare p̄ditōes p̄fidentis. et s̄m hoc moderate z discretē inquirere p̄fidentem

¶ Secūdo notan. littera d̄t q̄ vir per se peccat in se. Pro quo nota. q̄ aliquis peccat triplr. s̄z in deum. in proximū. et in seipsum. Tūc aliqs peccat in deum quādo facit p̄tra eius p̄cepta. In proximū peccat quādo aliquis hominū aliquē diffamat v̄l innocentem punit. Sed in seipso peccat quādo aliquis nocet sibi ipsi. s̄z q̄ resecat vires corporis. z sic de alijs vt patet in luxuria. ideo dicit beatus Paulus q̄ omnis fornicator peccat in propriū suū corpus.

¶ Ultimo no. q̄ q̄dā sunt peccata que sūt p̄ p̄cupiscentiā naturalē in fornicatōe. et quedam sūt p̄tra naturā. Vñ sciēdū q̄ pctm̄ p̄ p̄cupiscentiā carnalē in fornicatōe fit inter virū z mulierē s̄m cursū nature. z talis opatio est naturalissima. cū regulatim fit iuxta statuta matris ecclie. qd̄ p̄ p̄ Aristotelē dicentē secūdo de aīa. Naturalissimū operū est generare sibi sile. Idē etiā d̄t. In naturalibus desiderijs pauci peccāt. Sed pctm̄ per p̄cupiscentiā imaturalē. i. p̄tra naturā fit. qn̄ aliqs hō appetit exercere coitū cū sibi nō deputato. qz masculus mulieri est deputatus. z mulier masculo. mō si p̄tigerit q̄ vir desideraret exercere coitū cū viro vel cum bestia tūc tale pctm̄ d̄t p̄tra naturā. z est pctm̄ sodomiticū z multū enorme. et talis hō d̄t esse peior bestia. vñ Aristo. in ethicis. hō p̄au⁹ peior est bestia.

talīs infirmitas sanabilis .i. difficulter

D species lepre nunq̄ curabilis aut vix

.i. singulare pctm̄ .i. p̄na inimicus

D speciale malū mors prompta domesticus hostis

.i. crudelis obit⁹ hōim. pctōz .i. putredinis

D fera mors mortis scelerum scelus et fecis o fex

.i. detestabilis neq̄tia s^c hōim

D detestanda rabies hominum neq̄ in vsuz

pessima putredo. sup̄ oīa vitia

D detestanda lues turpissimā fex vitiorum

Folia celi

^{captiuas s^c hoies .i. infernū}
In quos illaqueas hos : in foueam iacis et illos
^{deglutis s^c pctōres .i. inferna mittis}
Absorbes. et sic viuos ad tartara ducis
^{.i. nō loquētes}
Tu mutos reddis quos inficis ora eorum
^{.i. claudis .i. pctis .i. verecūdia}
Concludis nimis vitijs obstante pudore
^{s^c ipoz .i. pctm diaboloz}
Tu neceras hominū vitū. sed demoniorum
^{pcessit .i. imitari hāc pestē}
Dic homo quis mihi tibi dedit insidari
^{.i. remittere .i. tā grande pctm}
Indulgere deus tibi vix debet scelus illud
^{.i. pulcritudo s^c deifica s^c spēm creauit}
O decus o species hominum quam condidit ex se
^{oim rerū in pñti .i. inqre}
Conditor ipse deus. nunc expergiscere si te
^{s^c pctis .i. pctōz illoz pñiam}
Ex his quem tetigit scelerum queras medicinas
^{cū diabolis dāneris s^c pctā}
Nec cum demonibus percas. quia demonis hec sunt
^{s^c sunt .i. pseuerandū}
Crimina. non hominū. restat non ergo morandum
^{.i. miser s^c generalia sis pcellus}
Te pudet infelix si crimina confitearis
^{s^c pctis .i. incōiūeta pgis}
Ufus communibus. et ad incōmunia transis
^{s^c pctm incōmune .i. occideris}
Vix hoc vel nunq̄s dicis. proprio cadis ense
^{s^c pctm .i. occultas. s^c tuo}
Tu fetidum turpe sepelis. in corde sepulcrum
^{facis. s^c tue s^c tu s^c hoim s^c tā vili sepulcro}
Vile creas anime maledicte. quis extrahet a te
^{s^c hō .i. miser his enormibz pctis}
Es nimis infelix his qui furijs agiteris
^{s^c hoim .i. pond[?] s^c es}
Quis lapidem tollit sub quo depressus. aut quis
^{.i. grā dāo dūmāte s^c enormi suscitabit}
Te nisi volente deo tali de morte vocabit

Summula Raymundi

^{s^c de ea} ^{.i. vita actiua. vita p^remplatiua}
Non surges nisi sint martha & maria sorores

Coram prebitero confundi tutius esset

Qua coram mundo damnari iudice christo
cognoscat ^{.i. pctōz} ^{s^c verā}

Sentiat omnis homo peccans post contritionem

^{pctm} ^{pⁿia}
Quod dominus culpam tollit. sed pena manebit

^{s^c sufficiēter. in h^o mūdo in purgatorio}
Donec eam luat hic vel in igne futuro

^{s^c pctā oblita p q^b pⁿia nō est p^rpleta in h^o mūdo}
Illic qui purgat non est via certior ista

In ista pte magister spēaliter facit exclamatōem ptra sodomitam seu ptra pctm sodomiticū dicens. O spēs lepre & o grande & enorme pctm tu vix vel nunq̄ es curabile. o spēale malū & mors & hostis domesticus & crudelis mors hoīm. o scelus omniū scelerū. o imūdicia oīm imūdicarū o detestabilis rabies nō deducēda in vsū hoīm. o fex omniū vitioz. tu es lues turpissima. tu em aliquos illaqueas. i. captiuas & eos absorbes & in pfunduz inferni iacis. & illos quos inficis reddis surdos & mutos et ora eoz claudis rōne nimij pudoris. & tū nō eris dūtaxat vitium hominuz sed magis diaboloz. Subdit em q̄s dedit tibi insidari hoīb. deus gloriosus h̄z vix hoī indulgere tale pctm. Subdit vltterius. o decus hoīm o spēs humana quā ipse deus creator ex se creauit nūc expgiscere. i. cogita si aliqd ex istis peccatis te maculauit. tūc queras medicinas desup vt non p eas cum diabolo moriaris. qz illa pctā sunt demonū. q̄ nō debent morari in ipsis hoīb. Subdit vltterius dicēs. o miser peccator te pudet p̄fiteri pctā p̄munia. si ergo transis ad incōmunia tu vix vel nunq̄ p̄fitereris illa. et sic p̄prio gladio interficis teipm. tu em hoc turpe pctm et fetidū sepelias in corde tuo. & facis aie vile sepulcrū. quis extrahet te ex illo sepulchro. quasi dicat nullus. et q̄s remouebit lapidē sub quo es sepultus. & q̄s reuocabit te a tali morte nisi deus cū de peccatis ploras & penites. Et tu nunq̄ resurges de istis peccatis nisi martha & maria. i. vita actiua & p̄templatua sint sorores tue. Subdit etiā q̄ oīs peccator d̄z hoc scire q̄ quis post p̄tritōem & p̄fessionē d̄ns tollit culpā. tū nō tollit penā donec peccator luat maliciā suā hic in p̄senti vita vel in purgatorio

Primo no. q̄ autor p̄parat pctm sodomiticū lepre p̄pter aliq̄s similitudines. Prima est. qz lepra inter omēs infirmitates excellentior est infirmitas. sic etiā inter oīa pctā pctm sodomiticū est q̄si vnū de pessimis. Secūda qz sicut lepra est morbo p̄tagiosus & venenosus sic etiā pctm sodomiticū est p̄tagiosus & venenosum. Tercia est. qz sicut lepra difficulter curat sic peccatū sodomiticū q̄sum ad aiām difficulter p̄t curari Et illud pctm est p̄mū de q̄tuor peccatis q̄ clamitāt de terra ad d̄m deum p vindicta

Folio celi.

Unde sciendū. q̄ quatuor sunt peccata clamantia in celū. Prīmū est peccatum sodomiticū. z est illud qd̄ p̄tra naturā laborat. z huic peccatō nihil est grauius vel turpius. Un̄ in leuitico scribit̄. Vasculus cuz masculo non p̄miscerit̄ in coitu. qz̄ abominabile est. Scdm̄ peccatū est homicidiū. Un̄ legit̄ in genesi de abel z cayn. Ecce vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. Tercū est vox oppressorū q̄ clamat ad dñm̄ deū. Un̄ legit̄ in ecclesiastico. Nonne lachryme viduarum ad maxillas descendunt. Quartū z vltimū est vox seruorum clamans p̄ detento p̄mio. Un̄ beatus iacobus in canonica sua. Ecce merces operariorū qui messuerūt regiōnes vestras. qui fraudati sunt a vobis clamāt. et clamor eorū in aures domini intrabit. et sic de plurib; alijs.

Secūdo notā. autor ex littera vult q̄ nullus hominū p̄t ex illo peccato sodomitico resurgere nisi martha z maria sint sorores eius. vbi per marthā intelligit̄ vita actiua. Un̄ in euāgelio. Martha martha sollicita es zc. et vita actiua p̄sistit in bonis opib; scz̄ in penitentia. que adimplet̄ p̄ bona opa. ideo si hō vult resurgere a tali peccatō sodomitico. oportz̄ q̄ habeat marthā. id est vitam actiuā. Sed p̄ mariā intelligit̄ vita p̄templatiua que p̄sistit in orōnib; z in diuinis speculatōib;. et ergo si quis vult resurgere a tali peccatō oportz̄ q̄ habeat illam sororē scz̄ mariam. Et dicunt doctores q̄ vita actiua fructuosior est. sed vita p̄templatiua tutior z securior ē. Un̄ dicitur in euāgelio Maria optimā partē elegit que nō auferet̄ ab ea id est vitam contemplatiuam.

Tercio notan. littera d̄t q̄ dñs culpā tollit sed pena remanebit. hoc est intelligendum q̄ post p̄fessionē peccata p̄fessa mutāt penā eternā in penam t̄palem. qz̄ p̄ peccatō mortali eternaliter dānamur. sed cōfiteo sumus cōfessi hoc peccatū mortale cū verecūdia z p̄tritōe. tūc pena eternalis est mutata in penā t̄palē. ideo d̄t littera (sed pena manebit) et hoc est q̄ aliq̄ d̄cūt. licet peccatā deleant̄. tñ reliquie peccatorū manebūt.

Ultimo no. q̄ licz̄ adulteriū sit maius peccatū q̄ simplex fornicatio. tñ inter oīa peccatā luxurie peccatū sodomiticū. qd̄ ē p̄tra naturā. ē pessimū peccatū qz̄ est abominabile. qz̄ in illo peccatō hō bestiat suū corp̄. imo nō est diabolus in toto inferno inclusus q̄n̄ h̄ peccatū abhorret. merito ḡ hoīes h̄ abhorret.

Felix confessor et prudens ^{s̄ peccatores} hos tibi trado

Seruandos tua sūt discretio quomodo quare

Tur quando vel vbi per quos vel cum quib; ex quo

.i. p̄pone .i. p̄ueniētē p̄niam

Tu dicta penam condignaz pro crimine. simplex

^{s̄ hoī} Isti debetur. alteri duplex. ^{s̄ p̄niam} grauis illi

.i. meli⁹ s̄ eternā .i. peccatō

Est magis ad vitam talem de labe vocare

Sūmula Raymūdi

Quā sic defunctum moriturum viuere rursū
s^c in inferno obiturū iterū
i. pctm grande delicti

Non scelus enorme vitij soluas sine papa
s^c sicut scz patris vel matris

Sacrilegis .cleri percussor .sive parentum
s^c sui .i. feminaz

Occisor fratris puerorum vel mulierum
scz mediāte .i. gladio

Ecclesie sancte violator igne vel ense
i. luxuria scz cū psanguinea

Aut coitu duplex incestus et omnis adulter
clarius interfector

Plenius et doceant iungatur et his homicida
facies pūnū scz cū sacro

Periurus domini cum corpore chrisimate turpi
aliqd scandali

Quid faciunt .isti penas incunt grauiores
s^c excessiores ad auctoritatē papalē

Tales vel similes romaz vadunt nisi sexus
vel ppter mai⁹ incōueniēs ppter impotentia

Obstat femineus aut debilis aut senis etas
s^c platorū suoz

Tunc dispensetur de consilio seniorum
s^c p pñiam magis pctm

Puniat ecclesia plus occulto manifestum
s^c trāsgressiones .s^c p fessores

Dictas qui possunt qui pape soluere soluant
s^c sacerdotes s^c casus pdictos .i. auctoritate

Quidam maiorum soluant hos clauē suorum

In ista pte auctor ponit remedia p̄ illa tam dicta dicēs O felix et p̄ca
dens p̄fessor ego trado tibi illos pctōres ad sanādū a talibz criminibz q̄s
bus aia eoz est lesa. Etia sis discretus de circūstātijs aggrauātibz illa pec
cata .et deinde inuestiga quō tale pctm est p̄petratū et q̄tū sit ipm . et quā
liter sit factū . et vbi . et cū quibz est p̄petratū . et fm hoc dictabis p̄ dignā pen
nitentiā p̄ h̄mōi peccatis et criminibz . qz aliqbz datur duplex pena . et aliqbz
buz simplex . aliquibz aut datur pena facilis seu leuis . et aliqbz grauis . me
litus em̄ est a morte ad vitam reuocare q̄ q̄ ipsi eternaliter damnarentur .

Subdit . tu q̄ es simplex sacerdos nō debes aliquē soluere ab enormi pecc
cato sine papa . sicut est vitū sacrilegij . percussor clericorū sive parentū . occi
sor puerorū . maritorū . sive vxorū . vel violator eccleie p̄ ignē vel gladiū vel p̄
coitū . vel homicida . vel periurus . et ille q̄ turpe pctm p̄petrauit cum eucha

Folia celi.

ristia vel criminate sacro. qz quicūq; talia p̄miserit d̄z ire ad d̄m̄ ap̄licum nisi fuerit mulier vel hō debilis. qz tūc tu p̄fessor fm̄ p̄siliū sapientū poteris cū eis dispensare. Itē h̄ns autoritatē papalē p̄t oēs absoluerē

¶ Primo notan. qz in oī p̄fessione p̄fessor d̄z inq̄rere circūstātiās pct̄i. qz circūstātie sepe aggrauāt pct̄m̄ z alleuiāt. z fm̄ h̄ inūgēda est p̄n̄ia.

¶ Secūdo notan. auroz fm̄ aliquos volēs reddere rōnem quare p̄fessor d̄z esse sollicit⁹ circa p̄nitentē. d̄t qz plus est reuocare aliquē a peccatis q̄ resuscitare a mortuis. Rō patz existo. qz maior est mors aīe q̄ corp̄is. q̄ maior est resuscitatio aīe a mortuis q̄ resuscitatio corp̄is. z fm̄ hoc in lit̄a tera d̄z stare. viuere. alij autē textus h̄nt credere

¶ Tercio no. qz aliq̄s p̄stitutus in pct̄o enormi sicut est sacrilegiū. z cōsile nō p̄t absolui nisi a papa vel ab aliquo gerente vicē pape. tñ excipiunt hōies senes debiles z mulieres qui p̄nt in patria absolui d̄m̄ modo satisfaciunt de tali pct̄o. z q̄libet in articulo mortis p̄t absolui a simplici sacerdotē. tñ illi inūgēdū est qz si p̄ualuerit vt papā p̄ absolutōe accedat zc.

¶ Ultimo notā. qz p̄ oī pct̄o inūgēda est penitētia occulta Et rō est. qz ex p̄n̄ia publica peccatori sit scandalū. p̄ qd̄ possz deuenire ad mai⁹ crimen. et pct̄ozi p̄ pct̄o publico in eodē crimine inūgēda est maior penitētia q̄ p̄ occulto. Rō est. qz peccator public⁹ nō solū vtr̄ malicia sua cōstūm ad se. imo etiā cōstūm ad alios q̄b; ip̄e p̄bet malū exemplū. s; peccator occultus solū vtr̄ malicia cōstūm ad se z nō cōstūm ad alios.

.i. excoīcatōe nullo mō scz officiū misse

In banno si sit nullo casu celebrabit

s̄ ex̄ns .i. diuinis officijs

Presbiter. hunc etiam sacris prohibemus inesse

s̄ sacerdotali s̄ quo ad eius gesta

Nil ex officio faciat totus laicus sit

s̄ ecclie exclusus vt est lex ecclie

Si sit ab ingressu suspensus seruet vt est ius

s̄ sacerdos s̄ diuinū officiū

Nullus in ecclesijs interdictis celebrabit

p̄ncipes s̄ aliq̄ interdicti

Si domini terre fuerint pro crimine clausi

s̄ sacerdoti septimanā

Cuiq; per hebdomadam licet vnam dicere missam

.i. eucharistiā p̄secrandū

Ad christi corpus infirmis conficiendum

s̄ interdictis s̄ sacerdos

Omnibus exclusis et priuatim legat horas

s̄ publice s̄ pct̄a. publice

Baptizat pueros. scelus audit. visitat egros

s̄ publice. sacerdos suis pp̄is .i. cesset ab alijs

Predicat iste sue plebi. nec quid faciat plus

Summula Raymundi

- s^c sacerdotē s^c laicoꝝ**
Hunc et ad exequias veluti laicum licet ire
excōicata p̄ criminibꝫ
- Bens imbannita pro labe sua benefactis**
iuramēta fecerit. scz q̄ velit satisfacere
- Hec caret ecclesie. nisi iuret iura tenere**
p̄ncipis s^c eius
- Si comitis culpa fuerit prouincia tota**
s^c sit s^c p̄ncipis
- Interdicta sacerdotes eius teneant se**
s^c corā eis valēt
- Sic vt non celebrent priuati dicere possunt**
s^c eis deputatas
- Horas canonicas pro crimine voce silenti**
s^c p̄t capere s^c excōicati
- Infirmus corpus domini. non si moriantur**
s^c in cimiterio scz extra cimiteriū
- Hos tumultant: licite possunt alias sepelire**
tpe interdicti
- Sermones faciunt. pueris baptisma ministrent**
i. sp̄ fieri p̄t tale sacramētū. i. baptisū
- In nullo casu confessio fons prohibetur**
septimana licet semel celebrare
- Semper in hebdomada licet vnam dicere missam**
ianuis clausis p̄plo nō p̄nte s^c p̄plo
- Inclusis foribus eiecta plebe. sed isti**
i. eucharistia s^c p̄ditōe eccle
- Non dabitur corpus domini nisi sub speciali**
trāsgressione p̄pria
- Ecclesie forma. proprio pro crimine si sit**
s^c plebs excōicata s^c cautela
- Hec imbannita forte tres ecclesie sunt**
s^c p̄ncipe
- Pro re coniuncta aut si lis pendeat ex te**
facta p̄ pignora i. iubētis
- Pignoris est prima cautela. secūda cauentis**
s^c eadē s^c cautela
- Pro causa. sed posterior iurata fides est**
i. infirmus
- Pro satisfaciendo: eger si nil habet vnde**

Folio celiij.

satisfaciat .i. nec pignora nec fideiussor

Soluat. nec pro ea quicq̄s sibi nulla negentur
et signat̄ corp⁹ xp̄i .i. pauperē excusat indigētia

Sacramenta. quia miserum defendit egestas
sacer m̄rimoniū baptism⁹ corp⁹ xp̄i

Ordo. coniugium. fons. confirmatio. panis
.i. extrema .i. sac̄ra ecclie catholice

Unctio postrema. confessio sunt sacra septem
.i. plib⁹ curis p̄esse potes sequētibus

Tribus ecclesijs presis in casibus istis

.i. si ē ita misera si vna depēdet ab alia .i. si ppri⁹ sacerdos ē excōicatus

Si non habens. pendens. si raro pastor adberens

.i. si ppri⁹ p̄sbit̄ de q̄darē addit̄ vicino plebano

Si vice depositi. traditur vna tibi

¶ Ista est alia pticula. in q̄ autor oñdit quō sit tenendū in locis interdict⁹
Et p̄mo quō sacerdotes excōicati se regere debēt. volēs q̄ nullus p̄sbit̄
excōicatus d̄z celebrare diuinū officū in excōicatōe. nec d̄z interesse diuino
officio. s̄z d̄z se regere vt laic⁹ non faciēdo quicq̄s ex officio sacerdotali. nec
d̄z intrare eccliam si fuerit suspēsus Tūc subdit doctrinas de loco interdi
cto dicēs. q̄ nullus p̄sbit̄ d̄z celebrare in ecclesijs violatis siue interdict⁹
et si aliq̄ puincia fuerit interdicta p̄pter dñm illius puincie tūc nullus p̄sbi
ter d̄z ibi diuina celebrare. tñ q̄libet p̄sbit̄ in hebdomada p̄t semel cele
brare vt p̄ficiat corpus dñicum. qd̄ si opus esset infirmis posset ministrare
Silt sacerdos horas canonicas d̄z legere puatim sed publice p̄t p̄dicare
baptizare ⁊ cōfessionē audire Et si sacerdos tpe interdicti voluerit inter
eē exequijs laicoz nō d̄z interesse vt cleric⁹ sed vt laicus. Subdit aliā do
ctrinā de interdicto volēs qñ p̄ls est excōicatus p̄ pprijs criminib⁹. tunc
talīs p̄ls d̄z carere bñficijs ecclesiasticis. nisi tunc fecerit iuramentū q̄ velit
satisfacere S̄z si locus fuerit interdict⁹ p̄pter crimē p̄nc̄pis siue dñi terre
tūc sacerdotes in tali loco nō debēt celebrare. sed puatim horas canonicas
dicere possunt ⁊ p̄fessionē audire. ⁊ infirmis corp⁹ dñi ministrare. ⁊ si mori
ant̄ p̄nt sepeliri extra cimiteriū. etiā p̄nt p̄mocinari sacerdotes ⁊ pueros ba
ptizare. qz in nullo casu p̄hibet̄ baptism⁹ aut p̄fessio. ⁊ sp̄ in hebdomada
licet sacerdoti dñā missam dicere clausis ianuis absente p̄lo. ⁊ tali populo
non debz corpus dñi dari. nisi sub sp̄iali cōditione. qz vel talis excōmu
nicatio depēdet a dño vel ex pte p̄li tūc sp̄ p̄ cautionē sufficientē faciam
per pignora vel p̄ fideiussores fideiubētes q̄ p̄ls d̄z satisfacere. tūc p̄t po
pulo ministrari corpus xp̄i Sed si aliq̄s essz paup̄ in cumulo q̄ nō haberet
pignora vel fideiussores illi p̄pterea nō debet negari corpus xp̄i. qz paup̄
tas excusat eum. Tunc subdit enumerādo septē sacramēta q̄ parent in lit
tera. Dehinc d̄t q̄ vnus sacerdos aliqñ p̄t duab⁹ vel plurib⁹ ecclesijs cu
ratis p̄esse p̄pter tres cās. quaz p̄ma est. quando vna ecclia est ita misera
q̄ sacerdos de fructib⁹ eius nō potest se nutrire tūc idem sacerdos p̄t illas
ambas habere vel tres vel plures. Secunda causa. si vna ecclia haberet

Summula Raymundi

dependentiā a reliq̄. sic q̄ vna esset mater et reliq̄ filia. tūc vnus sacerdos ite-
rū p̄ illas habere. Tercia causa est. si aliq̄s sacerdos caderet in irregulari-
tate vel degradaret. sic q̄ nō posset p̄esse sue ecclie. tūc alter plebanus v̄s
cuius eius p̄ habere eccliam ip̄ius degradati cum sua ecclesia

¶ Primo notandū q̄ p̄sbyter excoicatus nō debet se ingerere diuinis of-
ficijs. eodē mō si p̄sbyter fuerit suspēsus ab officio suo p̄pter delictū p̄prium
nō debet celebrare. q̄ al̄s incurreret irregularitatem

¶ Secūdo notandū. q̄ interdictū est duplex. vnū est in p̄lo q̄ caput p̄li
interdictū cum adherentib; p̄ violatōez ecclie. spoliū. vel rapinā. vel p̄ simi-
le. et sic dicimus p̄lis est interdictus. et hoc fieri p̄t dupl̄r. s̄m auctoritatem
maiorē sc̄z et minorē. q̄ si nephas esset ita grande tūc p̄t interdictū fieri q̄
p̄lo nihil d̄z vendi vel emi. nec d̄z p̄lis sepeliri in cimiterijs. sed talis cā sem-
per d̄z esse criminalis p̄pter quā sequat̄ tale interdictū. Alio mō p̄lis p̄t in-
terdicti solū. et hoc sic q̄ nō debeat vti diuinis. et illud fit iuxta auctoritates
minorē. Aliud interdictū fit quo ad locū. puta q̄ p̄lis interdicti tali loco
et in tali possunt fieri talia q̄ auctor exp̄mit in l̄ra. sed de iure non debēt ho-
mines sepeliri. et tale interdictū est admissum p̄pter inobedientiā p̄ncipuz
q̄ si ip̄i excoicarentur nō curarēt. et ḡ locus d̄z interdicti. nā tunc a subdi-
tis informant̄ vt faciant iusticiā. et tale interdictū debet fieri q̄ p̄ncipes p̄
vim et sine iusticia impugnant ecclesiam

¶ Tercio notandū. auctor d̄t q̄ q̄n locus est interdictus tūc in illo null⁹
debet celebrare nisi in hebdomada semel. et hoc est verū si p̄ncipes et eorūz
adherētes nō appellāt a tali mādato. Quia aliq̄n ep̄s nō h̄z legitimā cau-
sam locū interdicere. et tūc p̄t fieri appellatio ad superiorē ep̄m seu iudicem.
Et tunc licite possunt celebrare adherentes appellationi

¶ Quarto notandū. si tpe interdicti p̄tingeret aliquē interesse exequijs
licet. tūc iste nō d̄z int̄ere tanq̄ clericus puta in religione dicendo vigi-
lias. s̄z int̄ere d̄z vt laic⁹. **¶** Ultimo nota. q̄ excoicatus nō d̄z ab excoica-
tione absolui nisi p̄us satisfaciat p̄ isto p̄ q̄ est excoicat⁹ aut de satisfactioe
cautōem sufficientē p̄stet. Et hoc fieri p̄t trib; modis. vt p̄z in l̄ra. Et hoc
intelligendū est si de satisfactioe est potens. si aut nō p̄t satisfacere nihilomi-
nis est absolueudus et sacramēta debēt ei ministrari sicut docet littera

De ordine ecclesiastico

O oīn sc̄oz missam cantas
In quibus officium de sanctis dum canis. ipsa
sp̄ in tali missa

Cantetur tantū prefatio quotidiana
i. venit i. in die d̄mca i. cōmemoratio

Si cadit in lucem domini requies animarum
sp̄ diē animaz trāspōnere

In feriam debes illam transferre secundam
sp̄ aliq̄s diē animaz

Si funus presens non est transferre necesse

Illud est penultimū caplin tot⁹ libri. in q̄ determinat̄ de ecclesiastico ordine

Folio cælu.

Et p̄t diuidi in tot ptes q̄t ponit documēta de ecclesiastico ordine Pro p̄
ma pte vult q̄ q̄n celebraf missa z officiū de oib; sc̄is in die oim sc̄oz tpe an
ni deputato. tūc ad illā missam dz dici p̄fatio q̄tidiana. Subiūgit qui cele
brat missam in crastino post festū oim sc̄oz si tal' dies ceciderit in die dñicā
sc̄z dies aīaz ita q̄ tal' dies oim sc̄oz sit sabbato. z dies aīaz in die prima
tūc tal' dies aīaz dz trāsserri ad sc̄dam feriā primā z dz pagi officiū de dñi
ca. z h̄ est vez si funus nō fuerit p̄ns tūc illud festū aīaz lapsū in die dñi
cā dz trāsserri. Sz si fun' est p̄ns tūc nō dz trāsserri. imo tūc ip̄a die dñica
prima post festū oim sc̄oz dz celebrari festiuitas oim aīaz z dimittaf offi
ciū dñicale vsq; ad sc̄dam feriā vel ad aliā feriā eiusdē septimane

Primo nota. lra d̄t. q̄ in die oim sc̄oz dz dici p̄fatio q̄tidiana. rō ē ista.
q̄ in illo die celebraf festū sc̄e trinitat; z festū br̄e marie v̄ginis. z oim sc̄oz
ac electoz dei. si ḡ ad missam diceref p̄fatio in honore br̄e v̄ginis. tūc vide
ref q̄ tūc pageret officiū de br̄a v̄gine. Et eo dē mō dz de sc̄a trinitate z de

Sec̄do nota. q̄ illud d̄c̄m nō solū est intelligendū (alijs festiuitatib;
de festo oim sc̄oz. imo etiā verū est de alijs festiuitatib; sc̄oz excepto die
aploz. sc̄e crucis. z br̄e v̄ginis. q̄ q̄cunq; die talia festa ceciderint sp̄ eoz p̄
fatio sp̄cal' est dicēda. sz in oib; alijs festiuitatib; p̄fatio q̄tidiana est dicēda.

Tercio notandū. ex quo hic fit mētio de officio mortuoz. tunc querit
vnde hoc habuit initiū. R̄ndetur q̄ habuit initium ab apl̄is dei z in vsū
fuit deductū p̄ br̄m Isidoroz.

Sec̄do querit vbi habuit initiū officii mor
tuoz an in nouo vel in veteri testamēto. R̄ndetur q̄ habuit initiū in vete
ri testamento.

Et hoc declaraf tripl̄r. p̄mo sic. legit̄ em̄ in Genesi. cum Jac
cob esset mortuus tunc Ioseph et fratres eius tulerūt z deplanxerūt euz
p̄ q̄ttuoz dies. z postea sepelierunt eū. Sec̄do declaraf. q̄ legitur q̄ postq̄
moyses fuit mortuus. tunc populus israeliticus deplorauit eū p̄ triginta
dies.

Tercio declaraf hoc autoritate sapientis qui d̄t. luctus sapientis filij
sunt septē dies. luctus aut̄ filij stulti sunt sempiterni. z in eternū anima ei'
perbit.

Tercio queritur. quō mortuus sit sepeliendus. R̄ndetur q̄ illo
modo quando aliquis tendit ad mortem tunc poni debet sup paleas. et
manus eius sup ventrem ad instar sancti martini. qui cum deberet mori pe
tijt vt poneretur super paleas p̄tes humilitatem. z si tunc ille est clericus

debet legi passio super eum. si autem est laicus. tunc crux christi super euz
po. atur vt eo facilius incitef ad contritōem. Deinde quando morif por
rigatur illi lumē ad manus. in signū illius q̄ morientes p̄ nomine christi
eternam videbūt lucem.

Quando tūc mortuus est debet pulsari campana
que sunt tube dei. p̄ quas reueletur hominibus decessus illius hoīs. vt p̄
eo hoies orent. iuxta d̄c̄m apl̄i. alter alterius onera portabit.

Deinde dz la
uari aqua munda z aqua benedicta aspergi. ad designandū q̄ post p̄fessio
nem et contritōem de hac vita ad vitam eternam trāsiturus est.

Deinde
corp' portari dz ad sepulcrū. z si est laic' portaf a laic'. si cleric' a clericis. et
sic de alijs. Deīn dz poni ad sepulcrū ita q̄ caput vertaf vsus occidentē et
pedes versus orientem. vt quasi iacendo adoret hunc qui est oriens ex alto

Deinde ponatur ad caput corporis mortui crux. quam maxime fugunt
diaboli. quia dominus noster iesus christus in cruce vicit diabolu. z om̄
nem eius potestatem annihilauit

Sūmula Raymūdi

scz natiuitas. pascha. pēthecoste. assumptio

In summis festis que quattuor esse memento

nulla cadauera mortuoz hoim sepelient

Corpora non aliqua defunctorum tumulentur

.i. te deū glā in excelsis dñi

habeāt

Te. glo. nec aduentus. nec septuagesima seruent

festū crucis festa marie

festa apłoz

.i. te deū rī gla

Et rux et virgo suis festis et apostolis omne

credo canit festū michael .i. festū

Illud habent. nec cre. michael baptista ioannis

festū dedicatōis

.i. cū festo marie yginis

Et terribilis christus cum virgine matre

festū magdalene

.i. festis. xij. apłoz

Magdala cre. canit cum apostolis duodenis

pthomartyris

.i. innocentū

Credo caret stephani festum simul et puerorum

.i. nō canit credo ī festo michael etiā nō canit credo nisi venerit in dñica

Non credit michael confessor virgoq; martyz

festū scī marci infra octauā pasche

festū

Marcius in hebdomadam paschalem si cadit idem

de scō marco

.i. nō ieiunatur

Collectam teneat ad missam. carnes comeduntur

circa eccliam

sp^e consueta

Sit circa templum processio reliquiarum

sp^e scī marci festū

nisi eēt dñicus dies

Si post octauam venerit. nisi sit domini lux

.i. ieiunamus

.i. quiscunq; sit illa dies

Carne non edimus lux qualiscunq; sit illa

sp^e in festo pasche natiuitate xpi in ascensione dñi

Missa resurrexi. puer atq; viri galilei

sp^e hz dñe ne lōge

in purificatōe sp^e dixit ad me

Festum palmarum. candelarum. dominus lux

sp^e illa officia in alijs dieb; .i. ill' ab ecclia deputatis

Non decantari debent nisi tempore certo

sp^e illi sacerdotes

.i. lucrū

statuta ecclie

Hoc faciunt qui plus obulum q̄ iura sequuntur

.i. cū festū natiuitatis cadit in illo die

Officia sexta christo nato comeduntur

causant hmoi leticie

Carne hoc faciunt pietas et gaudia festi

Folio xlvii.

^{s^e heretice} ^{scz p^{er}tra fidē}
Tede sophista. quia falsum proponis et infero
^{s^e argumētū} ^{h^umōi ordinatōem}
Nil valet ergo tuum tua nulla probatio contra
^{.i. locū h^{ab}nt in omissione p^{ro}sueti ieiunij}
Non gula nec venter comedunt. sed sanctior ille
^{scz d^{omi}ns deus} ^{.i. mādat}
Sanctus sanctorum sanctissimus hoc iubet esse

Nic magister ponit aliud documentū seruandū in ordine ecclesiastico qd p^{er}tingit circa sepulturas mortuorū q^u in istis quatuor festiuitatib^{us} scz in natiuitate xp̄i. in resurrectōe ip̄ius. in ascēsiōe. z in festo penthecostes nō debent sepeliri funera. qz illi dies sunt dies gaudij z leticie. Nā in natiuitate d^{omi}ni nostri iesu xp̄i gaudere debemus q^u pater in diuinis eius vniciū filiū ad incarnatōem p^{ro} nostra redemptōe misit. Et in festo pasche gaudere debemus. qz filius eterni patris iesus xp̄s d^{omi}ns noster nos sua passiōe liberauit z ab inferis resurrexit. In festo autē ascēsiōis gaudere debemus. qz christus filius dei carne assumpta p^{ro}pria virtute sua sup^{er} celos ascēdit. in signū huius q^u omnes hoīes p^{re}cepta eius custodientes in celi gaudijs et leticijs eternaliter exultabunt. In festo autē penthecostes gaudere debemus. qz pater z filius in diuinis deus z hō dignatus est nobis sp̄m^u sc̄m mittere. Ex quo ergo isti dies sunt dies exultationis. ideo merito in istis dieb^{us} gaudere debemus. qz in ipsis aliqua dona sp̄ualia cum magno gaudio suscipimus. sed tumulare funera nō est gaudiū. imo magis tristitia. ideo si fuerint aliqua funera in his quatuor festiuitatibus nō sunt tumulanda. sed talis tumulatio in crastinū est seruāda. Itē in missis defunctorū nō d^{icitur} gloria in excelsis. nec alleluia. nec sequētia. nec credo. Rō huius est. qz in illis quatuor festis vtimur vocib^{us} leticie exultatiōis z iocūditatis. sed circa funera nō sunt aliqua gaudia. sed oīs tristitia z dolor. z ad h^{oc} designādū tūc missa defunctorū lamentabiliter celebrat^{ur} z cantat^{ur}. **T**unc ibi (Te glo. zc) ponit aliud documentū dicens. Te deū laudam^{us} z gloria in excelsis in aduētū z in septuagesima vsq^{ue} ad festū pasche nō cantātur. **T**ūc subdit q^u in festiuitatib^{us} beate virginis z sancte crucis z oīm ap̄olorū cantat^{ur} te deū laudamus z gloria in excelsis. Sed in die michaelis z iohānis baptiste credo nō cantat^{ur}. sed in die dedicatōis tēpli. z in die natiuitatis christi. et in festiuitatib^{us} virginis marie. et in solēnitatib^{us} marie magdalene. et in die sancte crucis. et in solēnitare oīm ap̄olorū et euangelistarū credo cantat^{ur}. sed in festo martyrorū nō cantat^{ur}. **D**einde d^{icitur} q^u in die sancti stephani. pueroz. michaelis. z p^{ro}sequenter omniū sanctorū p^{ro}fessorū. virginū. z martyrorū credo nō canitur. et hoc est verum nisi talia festa ceciderint in dominicū diem. nam tūc cantabitur credo. **D**ehinc dicit si festū marci euangeliste ceciderit infra octauas pasche tūc nulla memoria fit de eo. nisi collecta dicet^{ur} ad missam. z carnes ipsa die comedent^{ur}. et processio q^u fieri solet circa segetes fiat circa ecclesiam. si vero venit post octauas pasche tūc illa die carnes nō debent comedi nisi fuerit dominicus dies. **D**ehinc subiungit aliā doctrinā dicens. q^u quedā sunt officia missę que nunq^{uam} debet

Sūmula Raymūdi

legi siue cantari in anno nisi certis diebus quibus talia festa sunt appropriata ut sunt ista officia. Resurrexi. in festo pasche. Puer natus. in die natiuitatis domini. Dominus dixit. in nocte natiuitatis domini Lux fulgebit. in gallicantu eiusdem festi. Viri galilei in festo ascensionis. Domine ne longe. in die palmarum Suscepimus deus. in die purificationis. Sed qui legunt ista officia extra tempus deputatum illi plus diligunt pecuniam quam iusticiam et statuta ecclesie. Quinta doctrina. quando festus natiuitatis cadit in sextam feriam tunc licitum est comedere carnes propter solennitatem diei et gaudia festi. ergo nullus sophista debet contra hoc disputare. quia sua sophistria tantummodo extat apparentia. ut dicit Aristoteles in primo ethicorum. quod quilibet sophista dicitur apparenter scientificus. et non vere sciens. et ergo non debet aliquis replicare contra hoc ut tunc comedantur carnes. quia sanctus sanctorum imo sanctissimus iubet hoc fieri. Et hoc non fit gratia gula. sed quia deus in sexta feria hominem creauit. et eodem die ipsum hominem redemit. videlicet in bona sexta feria. et ergo quando festus natiuitatis domini iesu christi in sexta feria venerit illa libertas prerogative hominibus conferatur.

Notandum primo pro modo dubij a quo sit institutus aduentus christi. Respondetur quod a beato petro papa. Sed quoniam queritur sub quot septimanis. Respondetur sub quatuor. Sed quoniam queritur quare sub quatuor septimanis. Respondetur ad designandum quadruplicem aduentum domini nostri iesu christi. Primus aduentus est in carne. et de illo legitur in euangelio iohannis. ubi dicit. Osanna filio dauid. Secundus aduentus est in mente. unde in euangelio iohannis legitur. Ad dominum veniemus et mansionem apud eum faciemus. Tertius aduentus est in morte cuiuslibet hominis. de quo legitur in euangelio matthei. ubi dicit. Si sciret paterfamilias qua hora fur venturus esset vigilaret utique et non sineret domum suam profodi. Quartus aduentus est ad iudicium vniuersale. de quo cantat sancta mater ecclesia Ecce dominus veniet et omnes sancti eius cum eo. et erit in die illa lux magna. scilicet iustis

Secundo notandum pro modo dubij. quare in aduentu domini non cantatur Te deum. nec Gloria in excelsis. Respondetur quod gloria in excelsis non canitur ideo ad designandum quod iste hymnus angelicus primo fuit cantatus in nocte natiuitatis christi. et ideo omittitur usque ad diem natiuitatis. ut tunc eo deuotius et solennius cantetur. Sed te deum ideo omittitur. quia solum utimur eo ad presentes. sed in aduentu domini expectamus iesum christum aduenientem. Sed quare non cantatur in septuagesima et quadragesima Respondetur quod in istis festiuitatibus fit memoria penitentiae et passionis domini. et sic tunc obtinentur omnia cantica leticie. sed illa prefata sunt cantica leticie. ideo sancta ecclesia omittit talia cantica leticie.

Ultimo nota quod de vltima doctrina dicit Guibertus quod dominus in fine anni nasci voluit ut ostenderet in vltima etate mundi se venturum. In sexta enim feria hominem plasmavit. perdidit. et liberavit. ideo prerogativa libertas huic diei concessa est. ut si festum natiuitatis ceciderit in sextam feriam carnes vitamur si tamen ex voto feriis sextis et sabbatinis carnes vitares. tunc etiam tali die vitare deberes. Sed si aliquis sine voto in preceptum huius festi hominem omitteret mortaliter peccaret. quia formam ecclesie infringeret. Alia autem dubia nota sunt ex se

Folio celuis

Passio quando venit domini tunc gloria patri
scz iesu xpi illud canticū
.i. ecclia s^c in officio diuino
Exceptis palinis clerus dimittat vbiq;
s^c passione phiterē
Gloria qua caneres patri si non inhi berem
s^c rñsorij. i. resumas
Post versum repetas ibi responsoria semper
h canticū s^c dñi
Te deum nec aduentus nec septuagesima seruat
.i. agn^o dei. s^c sz miserere nobis
In cena domini cantes agnus sine pace
in collecta eiusdē misse nō flectant^r genua
Ad missam genua collecte flectere noli
s^c in bona qnta feria .i. p^secta
Dum missam cene celebras tunc confice binas
.i. hostias s^c illaz s^c ecclie
Oblatas domino. sumas vnam velut est mos
s^c p^secrato s^c hostiā
Cum toto calice. reliquam ponas. vbi sanctus
.i. lumīne pcedēte
Sit locus. incensa candela tamen precunte
hoc canticū scz bona sexta feria
Portando cantes. hoc corpus. mane peracto
.i. reportes s^c sacramentū
Officio toto. reddas solemniter illud
s^c sacerdos .i. altare
Ferto super mensam domini. calici quoq; vinum
iuxta ritū ecclie inclinabis .i. altare
Infundas et aquam. tunc te curuabis ad aram
erigendū figurā crucifixi
Post medium noctis ad tollendum crucifixum
Surgas. atq; duos vel tres assume ministros
vestib. indutos scz dñe p^sasti
Albis vestitos. psalmum lege domine probas.
illud canticū sic dictum
Hinc exurge canas psalmum deus auribus addas
s^c cum redolentia thuris
Antiphonam repetas exurge crucem semel aut ter

Summula Raymundi

.i. ecclesiam

.i. illā antiphonā

Fer circa templum cane cum rex glorie christus

¶ Nec est alia particula. in qua autor ponit alias doctrinas circa diuinis officij pagendas. quaz prima est talis. **¶** Qui instat passio q̄ est dñica qua cantat iudica me deus. tūc sacerdos in diuino officio nō d̄z cantare gloria patri nisi ad psalmos. sed ad responsoria ⁊ ad alia ad que solet cantari gloria. tūc nō debet cantari. imo post repetitōem responsoriū d̄z resumi. **¶** Et a bona q̄rta feria vsq; ad sabbatū pasche nec ad officij missę nec ad psalmos dicat gloria patri. **¶** Subdit aliā doctrinā de aduentu ⁊ septuagesima d̄z cens. **¶** In aduentu dñi ⁊ in septuagesima nō cantat Te deū. nec Gloria in excelsis. **¶** Et in missa que canit in cena dñi nō cantat Agnus dei. cū illa cōclusionē. dona nobis pacē. sed cū illa miserere nobis. **¶** Itē in collecta eiusdē missę nō flect. ant̄ genua. et in trib; dieb; nō detur pax. qz pax tradita fuit iudeis. **¶** Tūc subdit q̄ sacerdos celeb;ās missam in bona q̄nta feria d̄z p̄secrare duas hostias. vnā debet sumere illo die. reliquā debet reseruare in crastinū. ⁊ d̄z eam ponere ad locū sanctuarior; candela accensa p̄cedere et cū portat cantet. hoc corpus qd̄ p̄ vobis ⁊ c. sed crastino officio pacto p̄dictā hostiā sumat solēniter ferendo sup̄ altare. ⁊ sumat vinū ⁊ aquā ad calicē p̄secrādo ⁊ pagendo s̄m̄ statuta ecclesie. **¶** Tūc ibi (Post mediu;) subdit doctrinā de diuino officio in nocte pasche pagendo. volens q̄ in nocte pasche plebanus d̄z statim surgere post medium noctis ⁊ assumere duos vel tres ministros indutos albis ⁊ legere istū psalmū. **¶** Dñe. p̄bas sti. q̄ facto cantet. Exurge q̄re obdormis dñe ⁊ c. cū vsu. **¶** De^o aurib; respetēdo. exurge. q̄ facto accedat cū thure ⁊ cū redolētia thuris leuet crucifixū de sepulcro circuitum faciens bis vel ter cantando deuote euz. rex **¶** **¶** Notādū. q̄ p̄ h̄ q̄ sacerdos d̄z surgere in medio no (Glorie x̄ps ⁊ c. etis datur intelligi resurrectio dñi q̄ mediāte trāsūm^o ab eterna dānāō rione ad vitā eternā. **¶** Et p̄ albedinē vestiu; dan̄ intelligi angelū induti stola claritatis q̄ resurrectōem x̄pi annūciauerūt. **¶** Et p̄ redolentiā thuris intelligunt̄ nostra bona opa in quib; detemus resurgere euz x̄po vt nostre orōnes sint acceptabiles in p̄spectu dei. ⁊ nos mediātib; illis exaudiri mereamur a datore ⁊ gubernatore oīm gentiū. a quo celū ⁊ oīa dependēt

¶ De impositōib; historiarū

per circulum anni

Aordo toti^o anni cognoscit̄
Analisis scripto sub tali noscitur ordo

in illo tpe anni

.i. p̄cipit

Septuagesima sic lege q̄ deus omnia mandat

s̄ ⁊ tu lege cū h̄ in q̄dragesima. s̄ libros

Quinq; libros moysi

quos claudit passio christi

passionis x̄pi

.i. lamentatōes

Tempore iesticie leges verba hieremie

.i. in octauis pasche

Post pascha legimus qd̄ lucas exemplificauit

Folio cclviii

.i. q. q. liber regū d.3. legi post pēthecosten. videlz in octaua trinitatis
Post penthecosten regum liber erit in hostem

.i. vsq. ad kal. augusti .i. a kal. augusti vsq. ad kalendas

Donec ad augustum. salomon tunc argue stultum

septembris leguntur parabole salomonis

Per totum mensem. sapientia proferat ensen

.i. in tali mēse .i. tales libros

Job lege septembri. tobiam. iudith. z bester

.i. octobri .i. librū machabeoz .i. lege

Octobris mense machabeus atq. recense

.i. dicta dno decim pphaz .i. in nouēbri

Verba prophetarum bis sex lege mense nouenbris ;

.i. ad tale tps .i. locū decēbris

Donec ad aduentum domini veniesq. decenbris

.i. lege sp. d. m. illi. pph. .i. in ferijs

Profer in aduentu ysaie verba diebus

.i. p. festū natiuitat. xpi epl. pauli .i. termino hui. libri

Post natale legas paulum. sic fine quiescas

¶ **I**stud est caplm vltimū ist. libri. in q. postq. mg. in pcedēti determinā
uit de ecclesiastico z diuino officio in missa obfuādo. q. n. determinat de im
ponib. historiay. p. circulū āni. Et illud vltimū caplm p. diuidi in tot. p.
tes q. t. ponit documēta de impōib. historiay. p. circulū āni. pres. patebunt
in pcessu lre. Primo d. sic. ordo imponēdi historiay. p. totū annū pgnoscat
sub tali scripto sequēti. q. post octauā epiphānie iponunt eplē pauli cū hi.
storia d. n. e. ne in furore. z legūt vsq. ad septuagesimā. Subdit de septuage
sima. z ponit scdām historiā. et d. sic. q. in septuagesima d. n. e. legi q. n. q. libri
moysi z decātari cāt. iste. in pncipio creauit de. celū z terrā. S. a septua
gesima vsq. ad passionē d. n. i. sp. sp. cales historie st. iponēde. s. t. n. sp. legunt
q. n. q. libri moysi veteris testamēti. Rō est. q. illud q. d. dauid p. longuz tps
āni natiuitatē xpi pphetauit illud paul. in suis eplis p. cordauit z coordi
nauit. z post incarnatōnem ad laudē z ad glām p. dicauit. Subdit (tpe
mesticie) ponēs terciā historiā. s. q. tpe passionis xpi. s. āni festū pasche legūt
tur lamētatiōes q. s. Jeremias apta z lamētabili voce lōgo tpe āni natiuita
tē xpi passionē deplāxit z p. h. auit dicēs. plāgite vos zc. Subdit (Post
pascha zc.) vbi autor docet inuenire aliā historiā. et vult q. in pascha legūt
omelia t. n. de die p. totā hebdomadā infra octauā pasche. s. post octauay
vsq. ad festū pēthecostes legunt act. Luce euāgeliste z alioy aploz. Tūc
subdit q. post festū pēthecostes p. totā hebdomadā agit de sp. scō. Et in
octaua pēthecostes de scā trinitate s. l. r. p. totā hebdomadā. S. tūc in oct
taua trinitatis imponit historiā. deus oim auditor zc. Et legunt libri reg
gū vsq. ad kal. augusti. Tūc d. in lra (Salomō tūc argue stultū) vbi docet
imponere aliā historiā dicēs. Post kal. augusti vsq. ad kal. septēbris legūt
parabole salomonis. z tūc cantat historiā. in pncipio anteq. deus terrā fas
teret. Tūc subdit (Job lege) vbi docet nos imponere aliā historiā dicens

Summula Raymundi

q̄ in septēbri cantat̄ descō Job. s. si bona suscepimus. Tunc subdit (Octobris mēse) vbi docet imponere aliā historiā dicēs. q̄ in octobri legit̄ liber machabeoz. Et cantat̄ historia. Adaperiat dñs cor v̄m. Tunc subdit. (Verba p̄phaz) vbi autor docet iponere aliā historiā dicēs. a kal. nouens̄ b̄rib̄ legit̄ ezechiel p̄pha z aliū p̄phete duodecim. z cantatur historia Vidi dñm sedentē sup soliu Subdit ab aduētū dñi legit̄ ysaias p̄pha. z etiā cantat̄ vltima z decima historia vsq̄ ad natūitatē xp̄i cuz canticis sp̄calibus suis. z singulis dieb̄ dñicis imponit̄ vna noua historia in aduentu dñi

Circa p̄mā p̄tem notandū. q̄ rō illius l̄re est ista. q̄ tpe passionis xp̄i plusq̄ alio tpe cū xp̄o dolere debem̄. ip̄ius mortē maxime honorādo. cantando psallēdo z flendo. eccliam nudis pedib̄ intrādo. missas audiēdo elemosynas dādo. z p̄silia p̄ delictis faciēdo. vt eo citius nob̄ miseris parcat. z ignoscat n̄ra pctā. Itē rō illius l̄re (salomon tūc argue stultū) est ista q̄ sicut dauid p̄trariabat̄ philisteis z aliū p̄phe p̄ lege eoz pugnauerūt. sic et nos postq̄ sp̄m̄sc̄m recepimus debem̄ p̄tra diabolū pugnare. z vitijs ip̄ius deuictis deo seruire debemus. vt celestē curiā attingere mereamur

Itē notandū circa illā p̄tē (Verba p̄phaz) q̄ ezechiel vidit in sp̄u q̄t̄ tuoz aialia. i. q̄t̄ tuoz euāgelistas. q̄ q̄t̄ tuoz formis aialū depingunt̄. q̄ xp̄i natūitatē. passionē. resurrexōem. z ascensionē ore z scripto notificabant.

Un̄ notandū Mathe⁹ depingit̄ sub forma hoīs iō. q̄ ipse plus tractat de humanitate xp̄i q̄s ali⁹ euāgelista. puta de ei⁹ natūitate quō fuit incarnatus z hō fact⁹. S̄z Lucas depingit̄ sub sp̄e bouis. q̄ recte sicut bos dicit̄ ad mactandū. sic lucas scribit̄ passionē xp̄i q̄ mactat⁹ est sicut bos S̄z marcus depingit̄ sub forma leonis. q̄ leo h̄z talē naturā. cū parit in mōte pullos suos mortuos trāsit ab eis. z p̄ tridūā redit̄ ad eos z facit magnū rugitū. ita q̄ resuscitant̄ z viui surgūt a morte. sic xp̄s viu⁹ surrexit a mortuis. mō marcus plus tractat de resurrexōe xp̄i q̄s aliq̄s alioz. S̄z Joannes depingit̄ sub sp̄e aliq̄le. q̄ aq̄la altius volat q̄s aliq̄ alia volucrū. sic etiā sc̄s Joānes alti⁹ volauit z multuz plus tractauit de diuinitate q̄s aliq̄s euāgelistaz. **I**tē notandū. Daniel xp̄m venturū p̄dixit cū dixit. aspiciēs a longe. s̄it̄ aliū p̄phe xp̄istū nasciturū p̄dixerūt de virgine maria. **U**n̄ canit̄ sc̄a ecclesia. p̄phete dixerūt xp̄istum nasci de virgine

Ultimo notandū. impō historiāz habet̄ etiā p̄ alios vt in p̄puto manuali z ecclesiastico. z in q̄ plurib̄ alijs locis. q̄re hic breuif̄ dicta sufficiūt de historijs imponēdis p̄ circulū anni **E**t sic breuif̄ p̄ editio z p̄pendium qd̄ lucide z clare z valde vtilif̄ docet plā neccāria circa sacra ecclie occurrentia. Et vocat̄ summula raymundi. q̄ raymundus edidit z p̄pilauit. z a pl̄ibus libris canonicis eā extraxit. z etiā vocat̄ summula pauper̄. q̄ paupib̄ cōposita est q̄ nō p̄nt stud. re iura p̄pter defectū pecuniāz. Et si fuas illa q̄ ego Raymundus psulo z psuadeo. z q̄ in h̄ico spernis. tūc mereris videre dñm iesum xp̄m in sua maiestate summa. q̄ cū sua matre virgine maria singulisq̄ superior̄z cuibus in seculoz secula sit benedictus Amen.

Explicit summula Raymundi diligēter correctā et denuo emendatā. om̄ibus clericis perutilis. Impressa Colonie p̄ Henricum Quentell Anno. M. cccc. xcviij. tere io idus february